

Giới thiệu Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert

Trọng sinh sang thế giới song song, các tác phẩm văn học nổi tiếng đều không có, nên main chính chỉ lo ngồi viết sách. Nội dung chính chỉ có vậy thôi (Giới thiệu của bác rung xanh bên TTV).

Link bên TTV cho bác nào chờ không nổi: <http://www.tangthuvien.vn/forum/showthread.php?t=132573>

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 1: Thế giới song song.

"Không biết."

"Vậy người tổng phải biết Kim Dung viết Tiểu Ngạo Giang Hồ đi."

"Tiểu Ngạo Giang Hồ, danh tự không tệ, nhưng Kim Dung là ai?"

"Tốt a, ta hỏi lại người, khai tây Đầu Phá Thương Khung người xem qua không có."

"Đầu Phá Thương Khung, danh tự nhìn cũng cảm giác tiểu bạch, chưa có xem."

Tùy tiện kéo một người đi đường, tại liên tục hỏi mấy vấn đề về sau, Hoàng Nhất Phàm rốt cục xác định, mình đây là xuyên qua.

Xuyên qua đến một cái cùng Địa Cầu không sai biệt lắm, nhưng lại có một ít không giống nhau thế giới song song.

Cái thế giới này không có Tây Du Ký, cũng không có Tam Quốc Diễn Nghĩa, càng không có Kim Dung viết Tiểu Ngạo Giang Hồ. Còn tiểu thuyết mạng, có ngược lại là có, nhưng cũng không có khai tây, càng không có Đầu Phá Thương Khung.

Khi ý thức được điểm này về sau, Hoàng Nhất Phàm toàn thân đều có một ít phát run.

"Xuyên qua, trùng sinh, chẳng lẽ, mình trúng số độc đắc?"

Nguyên bản Hoàng Nhất Phàm chỉ là Địa Cầu một cái bình thường 80 về sau, hoặc là nói, Hoàng Nhất Phàm là Địa Cầu một tên không có có bất kỳ danh tiếng gì internet viết lách. Đúng vậy, liền là như thế bị kịch. Liên tác nhà cũng không dám xưng, chỉ có thể xưng là viết lách.

Cũng không biết ngay lúc đó mình là phát cái gì thần kinh, cái thế giới này nhiều như vậy ngành nghề, liền thích viết tiểu thuyết.

Người nói, viết tiểu thuyết không phải những thiên tài kia, những cái kia lớn văn hào làm sự tình sao?

Thế nhưng là, Hoàng Nhất Phàm thủy chung kiên định, thủy chung kiên trì.

Mộng tưởng là mỹ hảo, hiện thực là tàn khốc.

Hoàng Nhất Phàm viết mấy bộ tiểu thuyết, đây chính là đập rồi tỉnh rồi mù.

Chỉ là, cho dù là nhào, Hoàng Nhất Phàm vẫn không hề từ bỏ.

Một bản nhào, Hoàng Nhất Phàm tiếp tục viết xuống một bản.

Tiếp theo bản nhào, Hoàng Nhất Phàm tiếp tục lại viết xuống một bản.

Vòng đi vòng lại, tại Hoàng Nhất Phàm liên tục nhào mười mấy quyển tiểu thuyết về sau, Hoàng Nhất Phàm tựa hồ tỉnh ngộ.

Hắn phát hiện, giống trước đây dạng này vui đầu khổ viết, đoán chừng cả một đời cũng ký không được ước, càng không khả năng viết ra cái gì được hoan nghênh tiểu thuyết.

Vì viết văn, vì có thể viết ra một bộ rất được hoan nghênh tiểu thuyết, Hoàng Nhất Phàm bắt đầu nghiên cứu các chủng loại hình tiểu thuyết mạng.

Công phu không phụ lòng người, đang nghiên cứu nửa năm sau, Hoàng Nhất Phàm tổng kết ra một cái đạo lý.

Muốn tiểu thuyết viết tốt, muốn tiểu thuyết có người nhìn, như vậy, người liền phải đem tiểu thuyết viết trắng một số.

Chỉ cần người viết đủ trắng, như vậy, tiểu thuyết của người liền nhất định có người nhìn.

Mang theo một bộ này chung cực lý luận, Hoàng Nhất Phàm lần nữa chinh chiến văn học mạng.

Đáng tiếc, không đợi Hoàng Nhất Phàm bộ tiểu thuyết này diện thế, hắn liền xuyên qua đến cái thế giới này. Hơn nữa, còn là trùng sinh đến một cái vèn vèn chỉ là học lớp 9 tiểu thí hài trên người. Mặc dù, cái này tiểu thí hài cũng là gọi Hoàng Nhất Phàm.

Bất quá, đối với xuyên qua, Hoàng Nhất Phàm không có nửa điểm khó chịu. Kiếp trước khổ ép không được, đang chờ sau khi xuyên việt cái biến nhân sinh đây.

Tiểu thuyết mạng bên trên không đều là một mực dạng này viết à, xuyên qua là cái biến nhân sinh phương thức tốt nhất, cũng là đi đến nhân sinh đỉnh phong tốt nhất tuyệt kinh.

Chỉ là, mảnh quyết tâm đến, Hoàng Nhất Phàm lại là đang tự hỏi.

Mình sau khi xuyên việt, thật có thể đi đến nhân sinh đỉnh phong? Hoàng Nhất Phàm có chút hoài nghi. Nói đến có chút mất mặt, kiếp trước Hoàng Nhất Phàm là cái trạch nam. Vì mộng tưởng, vì tròn tác gia mộng, cơ hồ là mỗi ngày trạch trong nhà viết. Thế nhưng là, cái này tiểu thuyết không có kiểm ra cái tên tuổi, ngay cả cái nó cuộc sống của hắn kỹ năng cũng là đập mạnh hồ đồ. Cái này một cái xuyên qua, Hoàng Nhất Phàm Hoàn Chân Nhất xem không biết làm sao lại làm cái gì?

Làm internet? Cái này nhìn có thể thực hiện, không ít trùng sinh tiểu thuyết trở về trực tiếp liền mở làm network. Thế nhưng là, Hoàng Nhất Phàm nhìn xem mình, một không hiểu lập trình, hai đối internet cũng không có nghiên cứu gì. Thêm nữa đây là một cái vị diện thế giới, ai biết kiếp trước bộ kia internet lý luận ở cái thế giới này còn có thể hay không lẫn vào thông. Đầu cơ cơ phiêu? Thế nhưng là, này cơ phiêu là cái quái gì, Hoàng Nhất Phàm đến bây giờ cũng không có nghiên cứu cái trò đi ra. Làm ăn? Cái này càng đem Hoàng Nhất Phàm làm khó, đừng nói Hoàng Nhất Phàm không hiểu làm ăn, cái nào sợ sẽ là hiểu, hắn cũng không có cái này tiền vốn. Liên tục mấy cái nhìn đều rất có tiền đồ chức vị, Hoàng Nhất Phàm đều phủ định. Cuối cùng, Hoàng Nhất Phàm nghĩ đến văn học mạng.

Văn học mạng.

Đúng, vẫn là viết văn học mạng. Mặc kệ kiếp trước viết văn học mạng đến cỡ nào thất bại, nhưng mộng tưởng liền là mộng nghĩ, dù là trùng sinh, Hoàng Nhất Phàm đối với mơ ước truy cầu vẫn sẽ không cái biến. Mà lại, xuyên qua trước đó đối với sáng tác đột nhiên đại triệt đại ngộ, vừa vặn ở cái thế giới này thực hiện.

Mặt khác, cái này một bộ thân thể chủ nhân chỉ học lớp 9, chỉ có 14 tuổi, tuổi tác quá nhỏ, làm khác cũng không quá dễ dàng đi đến thông, cũng chỉ có vụng trộm viết văn học mạng coi như có thể thực hiện.

Quan trọng nhất là, lấy cái thế giới này cùng Địa Cầu sự sai biệt rất nhỏ đến xem, Hoàng Nhất Phàm tại sáng tác phương diện có ưu thế thật lớn. Đừng nói là đem Tam quốc, Tây Du cái này một số hướng thế kỷ lấy viết ra, cái nào sợ sẽ là đem hậu thế một đồng lớn văn học mạng kinh điển vận chuyển đến cái thế giới này, chỉ sợ, cả đời mình cũng không cần lại buồn.

Nghĩ tới đây, Hoàng Nhất Phàm trong đầu ần ần có một ít chờ mong. Kiếp trước bị vùi dập giữa chợ quá lâu, hiện tại có lớn như vậy ưu thế, hắn hận không thể hiện tại liền đem kiếp trước làm kinh điển viết ra. Chỉ là, cuối cùng, Hoàng Nhất Phàm vẫn là bình tĩnh lại.

Viết văn học mạng là nhất định, nhưng bây giờ, có phải hay không nên học tập cho thật giỏi một đoạn thời gian đâu?

Ở kiếp trước, Hoàng Nhất Phàm vì cái gì viết tiểu thuyết viết một bản nhào một bản.

Hoàng Nhất Phàm đột nhiên hướng mình hỏi.

Trước đây Hoàng Nhất Phàm cho rằng là mình chỉ biết là vui đầu khổ viết, không hiểu được thương nghiệp sáng tác.

Về sau nghiên cứu nửa năm, rốt cuộc hiểu rõ tiểu bạch văn lý luận.

Thế nhưng là, sau khi xuyên việt, Hoàng Nhất Phàm lại tựa hồ như thấy rõ ràng hơn.

Tiểu bạch văn tuy nói là hậu thế văn học mạng chủ lưu, nhưng tiểu bạch văn không phải vạn năng.

Có rất nhiều không viết tiểu bạch văn bằng hữu, đồng dạng thành công.

Vì cái gì lúc trước mình, lại không thành công đâu?

Đáp án rất rõ ràng.

Kiếp trước mình sáng tác trình độ, dù là một mực kiên trì, cũng không có khả năng so ra mà vượt cái kia một số đại thần cấp tác giả.

Dù là về sau lĩnh ngộ tiểu bạch văn thương nghiệp sáng tác, nhưng cũng chỉ có thể là xem như nhập môn.

Chân chính văn học mạng sáng tác chân lý, cũng không phải tiểu bạch văn đơn giản như vậy.

Cho nên, mình bây giờ, có phải hay không nên hoa một đoạn thời gian đi học tập cho thật giỏi một chút đây.

Đạo lý càng nói càng minh, sau khi xuyên việt, Hoàng Nhất Phàm có một loại lấy người ngoài cuộc thân phận đang thăm vấn xem mình.

Đúng vậy, nên học tập cho giỏi một đoạn thời gian.

Nếu như không phải, chỉ là cái kia một điểm nhỏ chính văn lý luận, nhiều nhất chỉ có thể là không chết đói. Nếu muốn trở thành danh gia, trở thành đại thần, trở thành siêu bạch kim tác giả, nghĩ cũng đừng nghĩ.

Dù là sau khi xuyên việt trong đầu có vô số trên Địa Cầu làm kinh điển, chép cũng có thể chép, mà lại Hoàng Nhất Phàm cũng sẽ không có cái gì gánh nặng trong lòng. Thế nhưng là, cái này chép là chép tới, vạn nhất ngày nào lộ ra chân tướng, vậy phải làm thế nào. Tựa như, người chỉ có học sinh trung học trình độ, nhưng người lại trực tiếp viết ra một thiên chỉ có nghiên cứu sinh mới có thể viết ra luận văn, đổi lại là bất luận kẻ nào, cũng sẽ nghi vấn.

Khả năng nhất thời bán hội, người chép cũng chép đến phong sinh thủy khởi, cũng sẽ không có người tìm làm phiền người. Nhưng nếu như người thành danh, nếu như người thành đại danh. Nếu như đến lúc đó đột nhiên xuất hiện dạng này nghi vấn, vậy phải làm thế nào. Làm sao bây giờ? Đáp án chỉ có một cái, cái kia chính là, tại chép đồng thời, không ngừng phong phú mình. Chỉ có thực lực của mình trình độ đạt tới nhất định cấp độ, như vậy, tới lúc đó, dù là cái này một số tác phẩm là chép, cũng không cần lo lắng người khác bất kỳ nghi ngờ nào. Thậm chí, tới lúc đó, chỉ sợ ngay cả chép cũng không cần chép, mình cũng có thể viết ra để cho người ta vỗ án tán dương làm kinh điển.

Nghĩ đến cái này một số, Hoàng Nhất Phàm trong lòng liền âm thầm gật đầu. Hiện tại lấy thân phận của mình tới nói, tuổi tác còn nhỏ. Làm rất nhiều chuyện cũng không tiện, sao không, tại cái này một cái tuổi thời điểm, tốt hơn đi phong phú mình đâu? Hạ quyết tâm, Hoàng Nhất Phàm chuẩn bị đi thư viện của trường học, hẳn muốn học tập cho thật giỏi khê đảo.

"Tiểu Phàm, người đi đâu, lại muốn đi quán net chơi game sao?"

Đang chuẩn bị đi ra ngoài, lúc này, một vị phụ nữ trung niên đột nhiên từ trong phòng đi ra.

Từ trong trí nhớ biết, trước mắt phụ nữ trung niên là thân thể này chủ nhân mẫu thân, gọi Lý Thục hoa.

Bởi vì lúc đầu Hoàng Nhất Phàm quá mức nghịch ngợm không chăm chú học tập, vừa để xuống giả lập tức liền chạy đi quán net chơi game.

Cho nên, làm vì mẫu thân Lý Thục hoa không ít vì Hoàng Nhất Phàm lo lắng.

"Mẹ, không phải, ta muốn đi thư viện."

Mặc dù trước mắt phụ nữ trung niên Hoàng Nhất Phàm có một ít lạ lẫm, nhưng bất kể nói thế nào, nàng còn là mình trên danh nghĩa mẫu thân.

Mà lại, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) kiếp trước Hoàng Nhất Phàm cũng biết lòng cha mẹ trong thiên hạ, đối tại nữ tử trước mắt, cũng lộ ra rất tôn trọng.

"Thư viện?"

Mẫu thân Lý Thục hoa rõ ràng lộ ra không tin.

Cái này khiến Hoàng Nhất Phàm cũng cảm giác cực kỳ bất đắc dĩ.

Nguyên lai thân thể này có lẽ là nói láo quá nhiều, đã hết thuốc chữa.

Bất quá, hiện tại Hoàng Nhất Phàm đã không còn là lúc đầu Hoàng Nhất Phàm, mặc dù mẫu thân không tin, nhưng Hoàng Nhất Phàm vẫn là giải thích nói, "mẹ, người nhìn, ta ngay cả thẻ mượn sách đều lấy ra, làm sao lại lừa người. Huống hồ, trường học thư viện rồi nhà cũng không xa, ta ngay tại cái kia. Một hồi người không yên lòng, hoàn toàn có thể tới xem một chút ta không tại. Nếu như lần này ta nói dối, về sau người lại cũng không nên tin lời nói của ta."

Hoàng Nhất Phàm xuất ra thẻ mượn sách, nói nghiêm túc.

"Thật là đi thư viện?"

Gặp Hoàng Nhất Phàm nói đến nghiêm túc, mẫu thân Lý Thục hoa hơi có chút tin.

"Thật."

"Vậy được rồi, người tốt nhất tại thư viện đọc sách."

"Ừm, ta đi."

Gặp mẫu thân đáp ứng, Hoàng Nhất Phàm gật gù đầu, hướng thư viện đi đến.

Vừa đi mấy bước, Hoàng Nhất Phàm lại quay đầu lại.

"Thế nào, tiểu tử thúì, lại không đi thư viện rồi?"

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm lại vòng vo trở về, Lý Thục hoa không khỏi mắng một câu.

Chỉ là, sau khi mắng, nàng lại là nghe được một câu làm nàng mười mấy năm qua vui vẻ nhất.

"Mẹ, con của người hiểu chuyện, biết mình nên làm cái gì, cũng biết mình nên làm như thế nào, về sau người cứ yên tâm đi, ta sẽ học tập cho giỏi, vì ngài làm về vang."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Truyền thuyết thần thoại

Thạch Thiết trong miệng học thư viện cách Hoàng Nhất Phàm nhà không xa, chỉ phải đi bộ mười mấy phút đã đến.

Đem dự thỉnh chứng xuất ra, Hoàng Nhất Phàm tiến nhập thư viện.

Lúc đầu, Hoàng Nhất Phàm là chuẩn bị từ lưới bên trên tiến hành học tập. Nhưng về sau cân nhắc đến trên mạng học tập nội dung quá mức phức tạp, tìm lên tư liệu đến cũng khó khăn. Lại thêm trên mạng nội dung thật thật giả giả, vạn nhất học sai nữa nha, mà lại, cái nào sợ sẽ là thật, cũng không đủ cụ thể, quá rải rác, dứt khoát Hoàng Nhất Phàm cũng liền đi tới thư viện chuẩn bị hệ thống học tập khê đảo.

Lịch sử loại.

Hoàng Nhất Phàm hướng thư viện lịch sử loại thư tịch đi đến.

Bởi vì thế giới này cùng Địa Cầu có một ít cải biến, Hoàng Nhất Phàm trước tiên muốn nhìn thư tịch liền là lịch sử.

Trung Hoa trên dưới năm ngàn năm.

Đây là một bộ cùng Địa Cầu cùng tên lịch sử tác phẩm, chủ yếu giới thiệu chính là Trung Hoa hơn năm nghìn năm lịch sử.

Hoàng Nhất Phàm từ tờ thứ nhất bắt đầu lật lên.

Tờ thứ nhất giới thiệu chính là Trung Quốc lúc đầu nhân loại đi thành.

Từ từ duyệt đọc xuống, sau đó liền tiến vào truyền thuyết thời đại.

Cái này thuộc về truyền thuyết, cũng không tính là chính thống lịch sử.

Nhưng bởi vì cái này một số truyền thuyết việc quan hệ Hoa Hạ văn hóa, cho nên, tại chính thống lịch sử ở trong cũng sẽ thu nhận sử dụng cái này một số thần thoại.

Bất quá, đề Hoàng Nhất Phàm kinh ngạc chính là, thuộc về Trung Hoa năm ngàn năm lịch sử ở trong một số như là Bàn Cổ khai thiên phách địa, Nữ Oa tạo ra con người, Tinh Vệ lấp biển, Khoa Phụ Trục Nhật, Cộng Công nộ chàng Bất Chu Sơn. . . Đây một ít kinh điển bên trên cổ chuyện thần thoại xưa, trên thế giới này viết cũng không tỉ mỉ, hoặc là, có một ít trực tiếp liền không có viết.

Cảm thấy nghi vấn, Hoàng Nhất Phàm tạm thời buông xuống, tiếp tục xem tiếp.

Bất tri bất giác, đã đến buổi chiều năm điểm, thư viện liền phải đóng cửa.

Cùng lúc đó, Hoàng Nhất Phàm cũng đem Trung Hoa trên dưới năm ngàn năm đại khái cho lật ra một lần.

Đối với cái thế giới này, Hoàng Nhất Phàm cũng có càng thêm hiểu rõ.

Nguyên lai, cái thế giới này cái thế giới này không gần như chỉ ở Kim Dung, tứ đại có tên phía trên cùng Địa Cầu có một ít sai lầm, đồng thời, tại thơ ca, truyền thống văn học, hí khúc . . . các loại phương diện, cũng cùng kiếp trước Địa Cầu có sự bất đồng rất lớn.

Giống Lý Bạch, Đỗ Phủ, Bạch Cư Dị, cái này một số người, cái này một cái thế giới cũng là không có.

Tự nhiên, không có Lý Bạch, Đỗ Phủ, cũng sẽ không có giống "Sàng tiền minh nguyệt quang "" an đắc ngẫm hạ thiên vạn gian" cái này một số ai cũng thích kinh điển thi từ.

Ngoài ra, giống như ngoại trừ cái này một số văn học phương diện nội dung, tại âm nhạc, truyền hình điện ảnh, mỹ thực phương diện, cái thế giới này cùng Địa Cầu cũng có rất nhiều không giống nhau.

Bất quá, tạm thời Hoàng Nhất Phàm không có quá nhiều tâm tư đi tìm hiểu âm nhạc cùng truyền hình điện ảnh, càng không khả năng hưởng mỹ thực phương diện lấy tay.

Đành phải tạm đã lâu không đi nhìn cái này một số phương diện sách, cái này một số lưu trong tương lai có cơ hội lại tiến vào cũng không muộn.

. . .

Hoàng Nhất Phàm đem lên hạ năm ngàn năm thả lại giá sách,

Hắn chuẩn bị trở về nhà.

"Vị bạn học này, ngươi tên là gì?"

Thư viện nhân viên quản lý là một vị niên kỷ tại 70 tuổi khoảng chừng người già , ần lý, dạng này người già sớm hẳn là về hưu. Chỉ là không biết vì cái gì còn tại thư viện. Gặp Hoàng Nhất Phàm chuẩn bị rời đi, lão giả gọi lại Hoàng Nhất Phàm hỏi.

"Vị lão tiên sinh này, ta gọi Hoàng Nhất Phàm."

"Tiên sinh, ngươi gọi ta tiên sinh?"

Vị lão giả này nghe được Hoàng Nhất Phàm gọi hắn là tiên sinh, lập tức trở nên cảm thấy rất hứng thú.

"Há, chẳng lẽ không phải gọi tiên sinh sao?"

"Ha ha ha, đúng đúng đúng, ngươi cũng có thể gọi ta lão tiên sinh."

"Lão tiên sinh, lão tiên sinh."

Lão giả nói một mình, sau đó lông mày vừa mở, cười nói, "Nhất Phàm đồng học, vài chục năm nay, ngươi vẫn là thứ nhất gọi ta tiên sinh. Ha ha, ngươi lúc đó, ta lại có một số hoài niệm. Ta nhớ được ta lúc đi học, cũng là xưng thầy của chúng ta vì tiên sinh . Bất quá, vừa rồi ta nhìn ngươi nhìn bản này trên dưới năm ngàn năm thời điểm, khi thì nhưu mày, khi thì suy tư, là có nghi vấn gì không?"

Sơ trung thư viện bản nhân đến liền không nhiều, thêm nữa sắc trời đã tối, trước đó đến người đã toàn bộ rời đi.

Cuối cùng còn lại, chỉ có Hoàng Nhất Phàm.

Là lấy, lão giả cũng chú ý tới cái này một cái cuối cùng lưu tại thư viện học sinh.

"Ta chỉ là cảm giác có chút kỳ quái, vì cái gì tại thượng cổ chuyện thần thoại xưa vì cái gì viết như thế cạn. Tựa như Hoàng Đế cùng Viêm Đế, vì cái gì Hoàng Đế cùng Viêm Đế gặp nhau về sau, hai cái Bộ Lạc liền hợp lại làm một, chúng ta cũng đã trở thành Viêm Hoàng truyền nhân, bọn hắn gặp gỡ thời điểm, chẳng lẽ không có một trận kinh thiên địa khiếp quỷ thần đại chiến sao? Còn có Hậu Nghệ tại sao phải Xạ Nhật, có thể hay không trên trời có mười cái mặt trời, Hậu Nghệ cảm giác nhiều lắm, cho rằng chỉ cần có một cái liền tốt, lấy là liền đã bắn xuống chín cái?"

Gặp lão giả tìm hỏi, Hoàng Nhất Phàm thuận miệng liền đem trước đây có quan hệ với bên trên cổ chuyện thần thoại xưa nghi vấn nói ra.

"Liên quan tới chuyện thần thoại xưa, vốn là thuộc về truyền thuyết, đây là phi thường lâu xa phi thường xa xưa chuyện. Thêm nữa, tại thời đại kia cũng không có văn tự, cũng vô pháp đem cái này một số cổ sự truyền thuyết viết xuống tới. Còn có một cái tương đối nghiêm trọng, lịch sử ở trong có mấy cái triều đại, vì không chế văn tự tưởng của người ta, cũng vì cùng cổ bọn hắn thống trị, tuân tự xuất hiện nhiều lần đại quy mô đốt sách hiện tượng. Trong này, liền có vô số kinh điển, vô số văn hóa tùy theo mà biến mất."

Lão giả nghĩ nghĩ, trả lời.

"Nguyên lai là dạng này."

Đốt sách chôn người tài sự tình, ở kiếp trước Địa Cầu cũng xuất hiện qua.

Không nghĩ tới, ở cái thế giới này, thế mà xuất hiện nhiều lần.

Khó trách trên dưới năm ngàn năm ở trong có rất nhiều truyền thuyết ghi chép, đều là dăm ba câu, đã giao phó xong tất.

"Cám ơn lão tiên sinh, người không nói, ta chỉ sợ đến lại nhiều tổn một chút thời gian mới có thể biết đây."

"Không khách khí, hoan nghênh người thường tới nơi này. Bất quá, hôm nay chỉ tới đây thôi, Nhất Phàm đồng học, sắc trời không còn sớm, người nên về sớm một chút, bằng không, cha mẹ người sẽ lo lắng."

"Vâng, lão tiên sinh."

Hoàng Nhất Phàm gật gật đầu, rồi đi thư viện.

"Rất thú vị một học sinh, không nghĩ tới, ta về hưu về sau, trong trường học thế mà xuất hiện một cái như thế có ý tứ học sinh."

Nhìn lấy Hoàng Nhất Phàm rồi đi thân ảnh, lão giả cảm thấy nói ra.

Hoàng Đế cùng Viêm Đế đại chiến?

Điều này có thể sao?

Trên trời có mười cái mặt trời, Hậu Nghệ Xạ Nhật chính là vì bắn rơi trong đó chín cái.

Ha ha, tiểu gia hỏa này đầu là cái gì làm, nghĩ đến hi kỳ cổ quái gì cổ sự.

Lão giả lắc đầu, dự định đem tiểu gia hỏa này ý nghĩ hảo huyền cho ném trừ.

Thế nhưng là, không biết vì sao.

Hoàng Đế cùng Viêm Đế đại chiến, Hậu Nghệ bắn rơi trên trời mười cái mặt trời cổ sự, nhưng thật giống như có ma lực giống như, một mực chiếm cứ tại lão giả não hải.

Phảng phất, cái này một số cổ sự, liền là từ nhỏ nghe được có quan hệ với bên trên cổ thần thoại cổ sự.

Vén vén chỉ là tùy tiện nghe xong, đã sâu sắc không gì sánh được tại lão giả thể nội lưu lại một hạt giống. Hạt giống này cấp tốc mọc rễ, nảy mầm, kết làm trái cây.

Trong cõi u minh một thanh âm tại lão giả bên người vang lên, có lẽ, đây mới là tiếp cận nhất tại Hoa Hạ truyền thuyết thần thoại truyền thuyết.

...

Vội vàng về đến nhà, mẫu thân Lý Thục hoa sớm đã làm xong cơm.

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm trở về, vội vàng hô.

"Tiểu Phàm, trở về nha, nhất định đói bụng không, mau tới ăn đi, làm người thích ăn nhất mai đồ ăn thịt hấp."

Nói xong, Lý Thục hoa liền lấy ra một cái rửa sạch sẽ bát, đặt ở Hoàng Nhất Phàm trước bàn.

Nhìn lấy đây hết thấy, Hoàng Nhất Phàm không khỏi con mắt có chút ướt át.

Mình trước kia, đối với mẫu thân chiều cổ mình hết thấy, vốn cho rằng đương nhiên.

Bây giờ nghĩ lại, khi đó mình, thật sự là quá mức ngây thơ.

Còn tốt, thượng thiên cho mình một lần cơ hội sống lại.

Hoàng Nhất Phàm âm thầm tự nhủ, "Một thế này, ta nhất định không còn sống uống thời gian. Ta không ngừng muốn thực hiện giấc mộng của mình, ta còn muốn để những cái kia quan tâm ta người, chiều cổ ta người, vượt qua hạnh phúc sinh hoạt."

Ăn cơm xong, Hoàng Nhất Phàm cướp đem bát rửa đi.

Không đợi Lý Thục hoa cảm thán nhi tử đại biến dạng, Hoàng Nhất Phàm đã về đến phòng.

Ban ngày thư viện đọc sách hoàn tất, như vậy, buổi tối kế hoạch, cái kia chính là chuẩn bị viết tiểu thuyết.

Bất quá, Hoàng Nhất Phàm thật không có viết cái gì Tây Du Ký.

Hiện tại không có nửa điểm danh khí Hoàng Nhất Phàm, cái nào sợ sẽ là viết ra Tây Du Ký, đoán chừng cũng dẫn không tạo nên quá lớn chú ý.

Hoàng Nhất Phàm dự định trước viết một bộ tiểu thuyết mạng thăm dò sâu cạn, trước tích lũy một điểm danh khí đang nói.

Vì thế, Hoàng Nhất Phàm tìm được một nhà tại trên mạng phát biểu tiểu thuyết bình đài ——UU đọc sách.

Hoàng Nhất Phàm gian phòng có một máy tính.

Kỳ thật Hoàng Nhất Phàm trong nhà cũng có thể chơi game, nhưng bởi vì trong nhà một người chơi game khó chịu, cho nên, trước đây Hoàng Nhất Phàm thường xuyên đi quán net cùng đồng học cùng nhau chơi đùa.

Hoàng Nhất Phàm đại khái nhìn một chút, cái thế giới này internet văn học cũng kiếp trước internet văn học, cũng là dị thường phát đạt, thậm chí là càng thêm phát đạt. Các chủng loại hình tiểu thuyết mạng, tiên hiệp, huyền huyễn, lịch sử, trò chơi . . . các loại, cũng tuần tự xuất hiện.

Cái này khiến Hoàng Nhất Phàm hơi có một ít phiền muộn.

Vốn cho rằng có thể viết một bộ khai sáng lưu phái tiểu thuyết, bây giờ nhìn lại giống như không thể nào.

Bất quá, Hoàng Nhất Phàm chỉ là hơi có chút tiếc nuối, thật không có quá mức không thể tiếp nhận.

Không thể lái sáng tạo lưu phái liền không thể khai sáng lưu phái, trong đầu của chính mình nhỏ nói thật ra là nhiều lắm, dù là không thể lái sáng tạo lưu phái, tùy tiện viết một bộ tiểu thuyết, đồng dạng có thể tích lũy nhất định danh khí. Huống hồ, Hoàng Nhất Phàm trong đầu còn có vô số kinh điển tác phẩm đồ sộ đây. Cái này một số tác phẩm đồ sộ chỉ muốn xuất ra đến, cái nào sợ không phải khai sáng lưu phái, nhưng chỉ cần một mặt thế, toàn bộ Hoa quốc đều muốn chân động theo.

Nghĩ thông suốt điểm này, Hoàng Nhất Phàm cũng liền lộ ra không có quá mức để ý.

Tồn thời gian biết một chút "UU đọc sách" cái này một cái bình đài về sau, Hoàng Nhất Phàm chuẩn bị viết.

Bại hoại là như thế nào luyện thành.

Đây là kiếp trước vô cùng nhiệt huyết đen. Đường văn, cũng là tiêu chuẩn nhất YY tiểu bạch văn.

Đây cũng là một cái văn nhược học sinh nhận khi dễ về sau, biến thành xã hội đen lão đại cố sự.

Mặc dù, bại hoại là như thế nào luyện trước kia thế văn học mạng đến xem, không thể nói cỡ nào kinh điển, chỉ có thể được xưng là tiểu bạch văn.

Nhưng Hoàng Nhất Phàm cũng không có cảm thấy tiểu bạch văn có cái gì không tốt, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) dù sao, lấy hán một cái độc giả ánh mắt, năm đó nhìn "Bại hoại là như thế nào luyện chỗ" thời điểm, không biết thấy có bao nhiêu thoải mái.

Mọi người nhìn tiểu thuyết mạng chẳng phải cầu một cái thoải mái chữ sao?

Đã bại hoại là như thế nào luyện thành đem thoải mái điểm viết đủ, như vậy, tiểu bạch văn không Tiểu Bạch văn, kỳ thật cũng không trọng yếu.

Mà lại, ở kiếp trước, Hoàng Nhất Phàm liền hảo hảo nghiên cứu một chút thương nghiệp sáng tác, cũng chính là hán tiểu bạch văn cấp cuối lý luận.

Có thể nói, tiểu bạch văn là thương nghiệp sáng tác tốt nhất làm mẫu mực tiêu.

Trùng sinh đến cái thế giới này, Hoàng Nhất Phàm cũng muốn nhìn một chút, tiểu bạch văn ở cái thế giới này, phải chăng cũng có thể nóng này.

Hoàng Nhất Phàm tốc độ gõ chữ rất nhanh, lại thêm, sau khi xuyên việt, cũng không biết vì cái gì, cơ hồ trên Địa Cầu vô số kinh điển tác phẩm đồ sộ, thế mà toàn bộ khắc ở Hoàng Nhất Phàm não hải. Loại cảm giác này, thật giống như máy tính tồn trữ nhiều như vậy văn bản tài liệu. Cho nên, lúc này Hoàng Nhất Phàm nói là viết, nhưng kỳ thật liền là chép. Mà lại, so với tên nhân viên loại này chép còn càng nhanh. Bởi vì cái này một số trong tiểu thuyết chữ từ chỉ cần tưởng tượng liền đã xuất hiện, so với tên nhân viên một bên nhìn một bên gõ chữ không biết nhanh hơn bao nhiêu lần.

Vèn vẹn chỉ là một giờ, Hoàng Nhất Phàm liền đem "Bại hoại là như thế nào luyện thành" ba vị trí đầu chương viết ra.

Sau đó, Hoàng Nhất Phàm lấy "Thiên hạ đệ nhất bạch" làm bút tên đăng ký một cái tác giả số tài khoản, đồng thời đem chương thứ nhất thượng truyền đến hậu trường.

Giờ khắc này, có lẽ ngay cả Hoàng Nhất Phàm cũng không biết.

Bại hoại là như thế nào luyện thành cái này một bộ Hoàng Nhất Phàm chỉ là lấy ra thử nghiệm tác phẩm, không cẩn thận, lại trở thành Hoa quốc tiểu bạch văn khai sơn chủ lực.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Chiến quốc diễn nghĩa cùng Tam quốc

Đem "Bại hoại là như thế nào luyện thành" chương thứ nhất thượng truyền về sau, Hoàng Nhất Phàm dùng máy tính lại tra một chút tri thức, nhìn nhìn thời gian đã đến tối 10 điểm, Hoàng Nhất Phàm cũng liền chuẩn bị đi ngủ.

Ngày thứ hai, chủ nhật, vẫn ở vào song đường.

Hiện tại Hoàng Nhất Phàm chỉ là sơ tam thứ nhất học kỳ, song đường cũng không cần học bù.

Có lẽ, tại học kỳ kế về sau, song đường cũng chỉ có thể dừng một ngày.

Tuy nói là khó được song đường, nhưng Hoàng Nhất Phàm cũng không tính nghỉ ngơi, nhân sinh ngắn ngủi trăm năm thời gian không đến, còn có rất nhiều chuyện không có làm đây.

Bởi vì đối với cái thế giới này còn có rất nhiều không quen, cho nên, Hoàng Nhất Phàm lần nữa hướng thư viện đi đến.

"Nhất Phàm đồng học, hôm nay ngươi là sớm nhất."

Lão giả cười khanh khách nhìn lấy Hoàng Nhất Phàm, nói ra.

"Lão tiên sinh nói đùa, ta không phải sớm nhất, ngài mới là sớm nhất."

"Tốt tốt tốt, ta sớm nhất, ngươi vào đi."

Hôm qua đối Hoàng Nhất Phàm ấn tượng quá sâu, lần này không có đăng ký, lão giả trực tiếp liền gọi Hoàng Nhất Phàm tiến vào thư viện.

Chiến quốc diễn nghĩa.

Hôm qua Hoàng Nhất Phàm nhìn một chút lịch sử, hôm nay, Hoàng Nhất Phàm chuẩn bị nhìn một chút Hoa quốc tứ đại danh thư.

Có thể được xưng là có tên, khẳng định rất không tệ.

Vì thế, Hoàng Nhất Phàm tìm được tứ đại danh thư một trong một bộ tác phẩm—— Chiến quốc diễn nghĩa.

Nhìn danh tự, hẳn là giảng chính là Xuân Thu Chiến Quốc cổ sự.

Bất quá, kiếp trước cũng không có cái này một bộ tác phẩm, Hoàng Nhất Phàm cũng không xác định.

Cầm thật dày một bộ Chiến quốc diễn nghĩa, Hoàng Nhất Phàm tinh tế phẩm tiếp tục đọc.

Cái này xem xét, lại là một ngày đi qua.

Thẳng đến, khi hoàng hôn gần thời điểm, Hoàng Nhất Phàm lúc này mới đem Chiến quốc diễn nghĩa cái này một bộ sách toàn bộ xem hết.

Chiến quốc diễn nghĩa, a, so với Tam Quốc Diễn Nghĩa, thật sự là cách biệt quá xa.

Mặc dù xem hết, nhưng sau khi xem xong, Hoàng Nhất Phàm lại là đối Chiến quốc diễn nghĩa làm ra một cái đánh giá.

Đem Chiến quốc diễn nghĩa trả lại, Hoàng Nhất Phàm chuẩn bị trở về nhà.

"Nhất Phàm đồng học, hôm nay nhìn sách gì?"

Ngày hôm qua lão giả lại lần nữa đi tới, hướng Hoàng Nhất Phàm hỏi.

"Chiến quốc diễn nghĩa."

"Chiến quốc diễn nghĩa?"

Lão già có một ít kỳ quái, "Chiến quốc diễn nghĩa cũng không phải học sinh trung học nhìn, người cái này nhìn một ngày, không phải là một mực đang nhìn quyển sách này đi."

"Đúng vậy, hôm nay nhìn một ngày, mệt mỏi quá, rốt cục đem quyển sách này xem hết."

"A, còn xem hết rồi?"

"Đúng thế, xem hết, lão tiên sinh, có cái gì không đúng sao?"

"Cái này. . ."

Lão già lắc đầu, "Không có gì không đúng, ta chỉ là có chút kỳ quái thôi. Đúng, đã người xem hết Chiến quốc diễn nghĩa, không biết người đối chiến nước diễn nghĩa có cái gì đánh giá?"

"Đánh giá nha."

"

Hoàng Nhất Phàm cũng lắc đầu, "Ta chỉ là một cái tiểu thí hài, nào dám đối tứ đại danh thư có cái gì đánh giá."

"Ha ha, Nhất Phàm đồng học, không nghĩ tới người còn như thế lão thành. Bất quá, muốn ta nói, này cũng không có gì không dám bình. Tứ đại danh thư nói là có tên, kỳ thật cũng là tác giả viết tiểu thuyết. Nếu là tác giả viết tiểu thuyết, làm độc giả, liền có tư cách đối với hán tiền hành đánh giá. Mặc kệ cái này đánh giá là tốt, vẫn là hỏng."

Lão già nói xong, còn nháy mắt mấy cái, nhìn về phía Hoàng Nhất Phàm, "Nhất Phàm đồng học, người cứ nói đi."

"Tốt a, ta nói một câu cá nhân ta lý giải."

Lão già nói một phen đề Hoàng Nhất Phàm sinh lòng bội phục, không nghĩ tới, vị lão tiên sinh này thật đúng là tư tưởng mở ra, đối với có tên cũng có thể thân nhiên như vậy đối đãi.

"Ta cảm giác Chiến quốc diễn nghĩa không giống như là một bộ tiểu thuyết?"

"Không giống tiểu thuyết, cái kia như cái gì?"

"Giống lịch sử."

"Lịch sử?"

"Đúng vậy, lão tiên sinh, đọc Chiến quốc diễn nghĩa, ta chỉ cảm thấy giống như đang học Xuân Thu Chiến Quốc lịch sử. Mặc dù tác giả ý đồ dùng tiểu thuyết phương thức viết cái này một bộ tác phẩm, nhưng là, ta vẫn cảm giác cho hán lịch sử hóa quá nghiêm trọng. Rất nhiều phương diện miêu tả, cũng quá mức tại tôn trọng lịch sử, đối với nhân vật nguyên hình phương diện không có ý nghĩ của mình, một mực nghênh hợp lịch sử. Cho nên, ta cho rằng, đây không phải tiểu thuyết, đây là lịch sử."

Có lẽ không có đọc qua Tam quốc, Hoàng Nhất Phàm đối với Chiến quốc diễn nghĩa, cũng không biết nên như thế nào đánh giá.

Thế nhưng là, cảm trên Địa Cầu Tam quốc cùng Chiến quốc diễn nghĩa so sánh, lập tức phân cao thấp.

"Ngoại trừ điểm này, còn có không ít tác giả tương đối ngây thơ địa phương. Tỷ như từ Tần quốc đối thủ miêu tả đến xem, có thể nhìn ra, tác giả tại viết cái này một bộ tiểu thuyết lập trường còn là nằm ở Tần quốc bên này, cũng chính là hán đem Tần quốc xem như là nhân vật chính. Lúc đầu, cái này cũng không có vấn đề gì, Tần quốc nhất thống thiên hạ đem hán xem như là nhân vật chính cũng là có thể. Thế nhưng là, hán tại viết quốc gia khác thời điểm, lại đem quốc gia khác quốc quân cùng người tài ba viết quá mức tại ngây thơ, Tề quốc quốc quân chủ động đầu hàng còn miễn, thế mà ngay cả Triệu quốc, Ngụy quốc, thậm chí ngay cả Dục Sở có tài Sở quốc, cũng cùng nhau viết ngây thơ không chịu nổi. . ."

Hoàng Nhất Phàm khẩu tài cũng không tệ lắm, thêm nữa kiếp trước đã thấy nhiều tiểu thuyết mạng, bình luận bản lĩnh cũng phóng đại.

Lại thêm, cùng Tam quốc tương đối, cái này một bộ Chiến quốc diễn nghĩa, xác thực viết không được tốt lắm.

Tại Hoàng Nhất Phàm hiểu rõ Chiến quốc bên trong, đây chính là có rất nhiều có thể thân thoại có sự.

Kinh Kha giết Tần, Yến vương thái tử Đan Dịch Thủy tiễn biệt, còn có nhạc nghị liên phá Tề quốc 70 thành loại hình sự tích, hoàn toàn có thể cùng Tam quốc hòa thiêu liên doanh loại hình cổ sự so sánh. Đáng tiếc, những này có thể thân thoại lịch sử, tại Chiến quốc diễn nghĩa ở trong chỉ là qua loa đề một bút. Mẹ nó, chẳng lẽ không phải viết cái kia Tần Thủy Hoàng, lúc này mới có thể đột xuất xem chút? Người liên không thể thật tốt tạo nên một cái kinh điển đối thủ sao?

Cái này khê đảo đảo dạt vẩy vẩy, nói mười mấy phút.

Bắt đầu lão già trước mắt cũng lơ đãng, mặc dù khuyên bảo Hoàng Nhất Phàm, để hán tùy ý bình luận, nhưng hán cũng cho rằng, một cái học sinh trung

học, đừng nói bình, có nhìn hay không hiểu đều là một chuyện. Phải biết, Chiến quốc diễn nghĩa thế nhưng là Minh triều thời kì viết tiểu thuyết, mặc dù văn phong dùng không phải thể văn ngôn thể, nhưng cũng là cổ bạch thoại văn thể, cũng không phải là dễ dàng như vậy hiểu. Thế nhưng là, từ từ, khi Hoàng Nhất Phàm càng bình càng nhiều, càng bình càng có kiến giải, càng bình càng là thú vị về sau, lão giả lại nhìn Hoàng Nhất Phàm ánh mắt đã hoàn toàn khác nhau.

Kinh ngạc cũng có.

Chấn kinh cũng có.

Qua đi, còn hơi có chút tán đồng.

Lão giả chưa từng có nghĩ tới, một cái tuổi còn nhỏ học sinh trung học lại có như thế kiến giải.

Huống chi, loại này kiến giải tựa hồ nhìn cũng không tệ lắm.

Đương nhiên, nếu như Hoàng Nhất Phàm lời này nếu là đối người khác mà nói, khả năng người khác sẽ khịt mũi coi thường, dù là phân tích lại có đạo lý, cũng là không nhìn. Đây chính là tứ đại danh thư, có thể xưng là có tên, vậy nếu không có người so với hắn viết tốt. Đã không có người so với hắn viết tốt, người có tư cách gì nói hắn viết không được khá?

Bất quá, lão giả dạy học mấy chục năm, một mực lấy bồi dưỡng học sinh tư duy làm nhiệm vụ của mình, hắn rất hi vọng có học sinh tư duy cùng mình không giống nhau.

Chỉ là rất đáng tiếc, dạy học nhiều năm như vậy, đại bộ phận học sinh tư tưởng vẫn tương đối chính thống, có rất ít nhảy ra cái phạm vi này vòng.

Trước mắt Hoàng Nhất Phàm, đối với lão giả tới nói, chính là cái kia nhảy ra chính thống tư duy người.

"Lợi hại nha, lợi hại."

Hôm qua tiểu gia hỏa Hoàng Đế cùng Viêm Đế đại chiến, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) Hậu Nghệ bắn rơi chín cái mặt trời truyền thuyết, đã để lão giả ngủ không yên.

Không nghĩ tới, hôm nay càng là trực tiếp rung động lão giả một thanh.

Hiện tại đến xem, tiểu tử này há lại có linh khí đơn giản như vậy, rõ ràng là ả ả có thành tựu mới chỉ dấu vết.

"Không tệ, Nhất Phàm đồng học, giải thích của ngươi rất đặc biệt, hôm nào chúng ta có thể tiếp tục giao lưu. Không còn sớm, ngươi trở về đi."

"Đúng."

Hoàng Nhất Phàm gật đầu, rồi đi thư viện.

"Lão hiệu trưởng, đang suy nghĩ gì đấy?"

Tại Hoàng Nhất Phàm rời đi thư viện về sau, một vị nam tử trung niên đột nhiên đi tới lão giả trước người.

"Vương Dương, nguyên lai là ngươi tiểu tử này. Làm sao, ngươi cái này hiện nay trung học hiệu trưởng, làm sao có thời gian đến chỗ ta?"

Đang cảm khái lão giả bị người trước mắt này gạt này mình, trùng đối phương một chút, nói ra.

"Lão hiệu trưởng, nhìn ngài nói, không có ngài vun trồng, ta cái nào có thể trở thành hiện tại hiệu trưởng. Dù là lại không có thời gian, cũng phải bớt thời gian đến xem ngài đây."

"Được rồi, đi, ngươi cái tên này, từ khi làm hiệu trưởng về sau liền ưa thích vượt mộng ngựa, học với ai. Ta hỏi ngươi, ngươi có biết hay không có một cái gọi là Hoàng Nhất Phàm học sinh."

"Hoàng Nhất Phàm?"

Vương Dương sờ lên cái cằm, một lát sau, có chút lúng túng nói, "Cái này, lão hiệu trưởng, người học sinh này là đọc cái nào ban, cái nào niên cấp?"

"Nguyên lai ngươi không biết nha."

Lão giả thất vọng thở dài, "Vốn cho rằng ngươi tiểu tử này coi như không tệ, trường học tại ngươi dẫn dắt phía dưới có lẽ có thể nuôi dưỡng được càng nhiều nhân tài. Thật không nghĩ đến, một cái có tài như thế học sinh tại trước mắt ngươi, ngươi thế mà ngay cả nghe đều chưa từng nghe qua."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Liều trai

"Cắt giữ 10 cái."

Hôm qua bại hoại là như thế nào luyện thành thượng truyền về sau, cho tới hôm nay mới thôi, đã có 10 cái cắt chứa.

Cái gọi là 10 cái cắt giữ, cũng chính là có 10 người theo vào cái này một bộ tác phẩm.

Cái thành tích này không được tốt lắm cũng không tính hồng, Hoàng Nhất Phàm không phải đặc biệt để ý.

Lại tốn một giờ đem 8000 chữ viết ra, Hoàng Nhất Phàm lại lần nữa đổi mới hai chương.

Đổi mới về sau, nhìn nhìn thời gian, chỉ có 9 điểm.

Thời gian không tính là muộn, nhàn rỗi nhàm chán, Hoàng Nhất Phàm tiến nhập một nhà gọi là "Long Không" trang web.

Nói là trang web, nhưng thật ra là một nhà lấy bình luận văn học mạng làm chủ diễn đàn.

Bởi vì "Long Không" trung lập tính, không ít tác giả cùng các trang web lớn nhân viên quản lý, thường xuyên tại Long Không ẩn hiện.

Vì càng hiểu hơn Hoa quốc internet văn học, Hoàng Nhất Phàm không ngừng xem lấy một loạt thiếp.

Cạn đàm huyền huyền tiểu thuyết thiết lập.

Lịch sử vô căn cứ văn tương lai tiền cảnh.

Game giả lập thật không có sáng tạo cái mới sao?

Điểm xuất phát, Huyền Nguyệt, liên hoành ba nhà văn học trạm điểm Tam quốc tranh hùng, các phương xuất liên tục sát chiêu.

Tiểu đệ mới viết văn, cầu Long Không các vị đại thần chỉ điểm.

Phụ trương phụ trương, siêu bạch kim tác giả "Không dấu vết" sách mới tuyên bố, tán tài 88888.

Long Không diễn đàn chủ đề vô số, tức có thảo luận lập tức văn học mạng sáng tác, cũng có đối với các lớn loại tiểu thuyết hình phân tích. Ngoài ra, một số các trang web lớn cạnh tranh tin tức Bát Quái, tại Long Không cũng dị thường nóng nẩy. Đương nhiên, cũng có một chút người mới tác giả chạy đến Long Không đánh cái quảng cáo, cầu cùng là tác giả bằng hữu cho cái đánh giá.

Hoàng Nhất Phàm một bên nhìn, một bên hấp thu Hoa quốc lập tức văn học mạng tri thức, cũng vừa hướng chiều Địa Cầu văn học mạng tình huống phát triển.

Bất tri bất giác, một giờ đã đi qua, đồng hồ chỉ hướng buổi tối 10 điểm.

Ngày mai ngày thứ Hai, còn phải đi học, Hoàng Nhất Phàm không tiếp tục tiếp tục xem tiếp, mà là tắt đi máy tính.

"Không nghĩ tới, Hoa quốc internet văn học đi lại là văn thanh thức lộ tuyến."

Nằm ở trên giường, Hoàng Nhất Phàm tổng kết lên vừa rồi đoán thiếp.

Từ thiếp bên trong, Hoàng Nhất Phàm nhìn thấy.

Ngay sau đó Hoa quốc các lớn tiểu thuyết mạng sáng tác hành văn phổ biến tốt hơn, phần lớn tiểu thuyết văn phong cũng tương đối nghiêm cẩn.

Về phần những cái kia hành văn độ chênh lệch, hoặc là không quá nghiêm cẩn tiểu bạch văn tác phẩm, lớn đều không có thị trường.

Bất quá, Hoàng Nhất Phàm hiển nhiên không cho là như vậy.

Bại hoại như thế nào luyện thành mặc dù hành văn, cũng không quá nghiêm cẩn, càng là tiêu chuẩn tiểu bạch văn.

Nhưng từ cả sách đến xem, toàn thiên viết, sao là một cái thoải mái chữ.

Tiểu thuyết mạng, ngàn vàng khó mua ta sáng khoái.

Đọc tiểu thuyết, không phải liền là vì cái này một cái thoải mái chữ sao?

Nghĩ xong, Hoàng Nhất Phàm từ từ tiến nhập mơ mộng.

...

Sắt đá trong miệng học.

Không nghĩ tới, mười mấy năm sau, ta là lấy phương thức như vậy trở lại sân trường.

Đạp ở sắt đá trong miệng học trên đường xi măng, Hoàng Nhất Phàm bùi ngùi mãi thôi.

Trên thực tế, Hoàng Nhất Phàm hai ngày nghỉ thời điểm đi thư viện đọc sách, đã hai lần tiến vào sân trường.

Chỉ là, lúc kia là hai ngày nghỉ, trong sân trường không có học sinh, Hoàng Nhất Phàm cũng không có quá lớn cảm giác.

Thế nhưng là, khi một khúc cùng kiếp trước "Vận động viên khúc quân hành" không sai biệt lắm sân trường quảng bá ca khúc vang lên thời điểm, Hoàng Nhất Phàm trong nháy mắt liền đem ký ức về tới nặng trước.

Mười mấy năm trước, mình cũng là đọc sơ trung nha.

Chỉ là, hiện tại Hoàng Nhất Phàm sớm đã không phải mười mấy năm trước Hoàng Nhất Phàm.

Làm người hai đời, dù là Hoàng Nhất Phàm thân phận bây giờ vẫn là học sinh, nhưng tâm cảnh của hắn đã hoàn toàn không giống.

Có một ít giống cho nên trường học lại một lần nữa du lịch, cũng có một chút mang theo hồi ức thiếu niên tâm tư, Hoàng Nhất Phàm ở bên trong sân trường đi được rất nhàn nhã.

Ngắn ngủi chỉ có mấy phút con đường, quả thực là bị Hoàng Nhất Phàm đi mười mấy phút.

"Hôm qua bài tập của người làm không?"

"Cho ta mượn chép một chút."

"Hai ngày nghỉ thời điểm mái chèo đến quá sung sướng, ta một người giết 30 người đầu, tuần sau chúng ta lại đi."

"Quên đi thôi, qua vài ngày liền muốn khảo thí, vẫn phải tranh thủ thời gian ôn tập."

Đi vào sơ tam 2 ban, một hệ liệt đồng học nói chuyện với nhau thanh âm truyền vào Hoàng Nhất Phàm lỗ tai.

Có nói học tập, có nói chơi, cũng có một chút khoác lác đánh cái rắm.

Cái này ở trong mắt lão sư chỉ là một cái ồn ào tràng cảnh, lúc này ở trong mắt Hoàng Nhất Phàm, lại là sân trường chân thật nhất khắc hoạ.

Hoàng Nhất Phàm khòe miệng mỉm cười, thậm chí có một ít hơi meo liếc trông mắt, hắn rất hoài niệm loại này sân trường cảm giác.

"Hoàng Nhất Phàm, hôm nay không có đến trễ a, khó được."

Vừa ngồi vào chỗ ngồi, vừa bên trên một thanh âm vang lên.

Đây là Hoàng Nhất Phàm ngồi cùng bàn, Trương Tuệ Bình, đúng, là nữ đồng bàn.

Cũng không biết sơ tam 2 ban là cái gì quy củ, toàn bộ lớp thể mà nam nữ ngồi cùng một chỗ.

"A, Hoàng Nhất Phàm, mấy ngày không thấy, người có vẻ giống như biến thành người khác giống như?"

Trương Tuệ Bình một bên nói, một bên nhìn chăm chăm Hoàng Nhất Phàm.

Một lát sau, Trương Tuệ Bình đột nhiên minh bạch cái gì, đỏ mặt, nghiêng đầu sang một bên.

"Biến thành người khác giống như, có sao?"

Hoàng Nhất Phàm nhìn một chút mình, cảm giác được có chút kỳ quái.

"Có, phản đang cảm giác nguoi bây giờ cùng trước kia không đồng dạng, cảm giác trở nên càng có tinh thần, đặc biệt là con mắt của nguoi, còn có. . .
Tốt, không nói cái này, nguoi chuyện ma viết xong không?"

Trương Tuệ Bình không muốn đang thảo luận vấn đề này.

Có một ít lời nói, là không thể cùng ngồi cùng bàn nói, đặc biệt là nữ hài tử trong lòng nghĩ lời nói.

"Chuyện ma, cái quý gì cổ sự?"

"Không thể nào, nguoi không phải gần nhất một mực đang viết chuyện ma à, đã nói xong, hai ngày nghỉ về sau, nguoi sẽ viết một cái hoàn toàn mới chuyện ma đi ra. Làm sao, quên rồi?"

"Có sao?"

Não hải truyền ra một tia ký ức, Hoàng Nhất Phàm từ dưới đáy bàn lấy ra một bản viết lít nha lít nhít sách bài tập.

Sân trường chuyện ma.

Đây không phải kiếp trước mình viết tiểu thuyết sách bài tập sao?

Hoàng Nhất Phàm kém chút coi là bị hoa mắt, nhưng là, tại xác nhận vô số lần về sau, Hoàng Nhất Phàm biết, đây đúng là kiếp trước quyển bài tập của mình. Mà lại, không chỉ là, bên trong viết chuyện ma cũng là lúc trước mình viết. Mặc dù, Hoàng Nhất Phàm biết, cái này cái gì sân trường chuyện ma, viết đến vô cùng ngây thơ.

Bản này sách bài tập làm sao lại xuất hiện tại cái này?

Chẳng lẽ, cũng đi theo mình xuyên qua đến cái thế giới này?

Khóe mắt có một ít ẩm ướt.

Hoàng Nhất Phàm nhẹ nhàng vuốt ve quyển này có một ít nhàu sách bài tập, phảng phất, trước mắt sách bài tập cũng không phải là sách bài tập, mà là lão bằng hữu của mình.

Sau đó, Hoàng Nhất Phàm đem quyển này sách bài tập thả lại ngăn kéo.

"Thật có lỗi, hai ngày nghỉ thời điểm tại chơi game, quên viết."

Hoàng Nhất Phàm hướng ngồi cùng bàn Trương Tuệ Bình xin lỗi nói ra.

Chỉ là, Hoàng Nhất Phàm vừa xin lỗi, hàng phía trước một thanh âm đột nhiên toát ra một câu, "Hừ hừ, Hoàng Nhất Phàm, nguoi là thật quên, vẫn là viết không đến nha."

Nói chuyện chính là Giang Úy Úy, ấn vốn có ký ức, Hoàng Nhất Phàm từ trước đến nay cái này hàng phía trước Giang Úy Úy quan hệ không tốt.

Không tốt nguyên nhân là Giang Úy Úy thường xuyên sẽ hướng chủ nhiệm lớp đâm thọc, nói nào đó nào đó ai đi học không chăm chú, bên trên tự học nói chuyện cái gì.

Tự nhiên, cái này nhỏ báo cáo trong danh sách, Hoàng Nhất Phàm thường xuyên là khách quen.

"Muốn ta nói nha, viết không đến liền viết không đến, hào phóng thừa nhận chính là, đúng không, Tuệ Bình."

"Úy Úy, bớt tranh cãi."

Trương Tuệ Bình có chút xấu hổ, "Hoàng Nhất Phàm, ta không phải ý tứ này. Kỳ thật, trước nguoi viết chuyện ma thật đẹp mắt. Quên liền quên, qua mấy ngày nguoi lại viết đi."

"Đẹp mắt, Tuệ Bình, có làm hay không, nguoi chẳng lẽ không có nhìn hần viết chuyện ma à, cái này còn cái gì chuyện ma nha, tuyệt không kinh khủng, ngay cả tiểu hài tử đều không dọa được, còn chuyện ma. Hoàng Nhất Phàm, ta khuyên nguoi vẫn là khi đi học hảo hảo nghe giảng bài, đừng cứ mãi viết cái này một số đồ vật loạn thất bát tao, nguoi xem một chút, nguyên lai nguoi còn sắp xếp lớp học bên trên 30 tên, hiện tại xếp tới 40 tên đi."

Giang Úy Úy là lớp học ủy viên học tập, mỗi lần khảo thí đều là lớp học thứ nhất, lúc này nói Hoàng Nhất Phàm học tập bài danh thời điểm, ngược lại là lộ ra rất có lực lượng. Theo tâm tư của nàng, cái kia chính là, ta đây là nhắc nhở Hoàng Nhất Phàm.

Mấy câu này nếu là đổi lại là trước đây Hoàng Nhất Phàm, có lẽ tại chỗ liền cùng Giang Úy Úy trở mặt.

Bất quá, sống lại một đời Hoàng Nhất Phàm ngược lại là bình thản cười cười.

Giữa bạn học chung lớp, bản cũng không có cái gì cừu hận.

Cũng có lẽ bây giờ có chút mâu thuẫn , chờ mười năm, hai mươi năm về sau ngươi lại quay đầu. Ngươi sẽ phát hiện, nguyên lai khi đó mâu thuẫn, có lẽ đến đến vô cùng trân quý.

Tùng có một thể kinh lịch Hoàng Nhất Phàm, rất rõ điểm này.

Hắn cũng sẽ không vì vậy mà sinh khí, hoặc là cái gì khác.

Chỉ là, nếu như cứ như vậy không trả lời, mặc dù nói mình ý chí đủ lớn, nhưng không khỏi lúc này cũng quá đề cái này tiểu nương bị đắc ý.

Nghĩ nghĩ, Hoàng Nhất Phàm nói ra.

"Giang Úy Úy, ta xếp tại bao nhiêu tên, cũng không nhọc đến ngài phí tâm. Còn trước đó ta nói chuyện ma, nói thật, hai ngày nghỉ thời điểm ta là thật quên. Đã ngươi không tin. Như vậy, ta hiện tại liền viết. Bất quá, ngươi vẫn là thật tốt ngồi trở lại vị trí của ngươi đi thôi, ta viết cùng không viết, cùng ngươi không có có quan hệ gì. Mặt khác, không có ý tứ, ta là viết cho Trương Tuệ Bình nhìn, viết xong về sau, liền không cho ngươi xem.

Nói xong, Hoàng Nhất Phàm một lần nữa xuất ra một bản sách bài tập, chuẩn bị viết một cái hoàn toàn mới chuyện ma.

Một bên Giang Úy Úy, bị Hoàng Nhất Phàm cái này nói chuyện, lại là cứ thể tại cái kia.

Lúc nào, cái này Hoàng Nhất Phàm trở nên như thể ăn nói khéo léo.

Mà lại, vừa rồi ta nói hắn như vậy, hắn thể mà còn có thể nhịn được, còn không tức giận, quái.

Vốn định lại nói cái gì, nhưng nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm vui đầu khổ viết, cũng liền hừ một câu, trở lại chỗ ngồi của mình.

...

"Liêu trai."

Hoàng Nhất Phàm kiếp trước nhìn qua chuyện ma cũng không tính nhiều, nhưng liễu trai, không thể nghi ngờ là nổi danh nhất một cái.

Bất quá, muốn nói cái thể giới này, chỉ sợ là bất luận kẻ nào đều sẽ không hiểu, liễu trai là vì vật gì.

Đương nhiên, Hoàng Nhất Phàm cũng không phải đem liễu trai toàn bộ viết xuống tới.

Trên thực tế, liễu trai cũng không phải là tiểu thuyết dài, hắn là một thiên cổ sự một thiên cổ sự hợp thành một quyển sách.

Hiện tại viết chuyện ma, chỉ cần tùy tiện đang liễu trai bên trong quất ra một thiên, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) cũng là được rồi.

"Cẩn quý."

Hoàng Nhất Phàm chọn là liễu trai "Cẩn quý" thiên.

Kỳ thật liễu trai nói là chuyện ma, nhưng liễu trai phần lớn chuyện ma cũng không dọa người.

Có không chỉ có không dọa người, ngược lại còn vô cùng lãng mạn.

Giống bên trong thư sinh cùng bạch hồ, người quý tình chưa xong loại hình cổ sự, ở kiếp trước, không biết cảm động bao nhiêu người.

Nhưng trong đó cẩn quý thiên, còn thật sự có một ít kinh khủng.

Trầm lân sinh nói: Nó bạn nào đó ông người, hạ tháng ban ngày ngủ, mơ mơ màng màng ở giữa, gặp một nữ tử khiến màn nhập. . .

Không đúng, không thể dùng thể văn ngôn phương thức viết.

Học lớp 9 tiểu nữ hài, sao có thể nhìn hiểu thể văn ngôn.

Đừng nói học lớp 9, cho dù là học sinh cấp ba, sinh viên, không phải đọc văn khoa chuyên nghiệp, cũng không thể hoàn toàn phiên dịch.

Lúc đầu Hoàng Nhất Phàm còn muốn tùy tiện đem "Cẩn quý" một thiên này liễu trai văn chép đi ra, hiện tại xem ra, chỉ tốt chính mình phiên dịch.

Nửa giờ, Hoàng Nhất Phàm liền đem "Cẩn quý" viết xong.

Cẩn quý nói là thời cổ có một người bị quỷ ép giường, sau đó, người này đem quỷ cho cắn chết cổ sự.

Lúc đầu bản này văn liền tương đối kinh khủng, Hoàng Nhất Phàm phiên dịch thời điểm lại cố ý viết nhiều một chút quỷ ép giường chi tiết, đến cuối cùng, toàn bộ cổ sự cũng liền trở nên càng thêm kinh khủng.

Viết xong về sau, Hoàng Nhất Phàm đem sách bài tập đưa cho Trương Tuệ Bình, "Trương Tuệ Bình, viết xong. Bất quá, đầu tiên nói trước, cái này chuyện mà ta chỉ viết cho người xem, người không thể cho người khác nhìn. Còn có, khi đi học không thể nhìn, người hạ xong khóa lại nhìn, hoặc là, người trở lại tức xá thời điểm nhìn cũng được. Cuối cùng nói một câu, sau khi xem xong bị dọa, đừng trách ta."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Tuyệt thế Thần Thư

Hướng Trương Tuệ Bình giao phó vài câu, chuông vào học đã vang lên.

Hoàng Nhất Phàm không có nói thêm nữa, chuẩn bị bên trên xuyên qua đến cái thế giới này tiết khóa thứ nhất.

Tiết 1 là toán học, cũng là sơ tam 2 ban chủ nhiệm lớp Lâm Kim Phân khóa.

Khả năng toán học tri thức loại hình, cái nào sợ sẽ là đổi một cái thế giới, hần đồng dạng không có quá lớn khác biệt.

Hoàng Nhất Phàm một bên nghe một bên mở ra lớp số học, trên cơ bản tất cả đề mục đều biết.

Phát hiện điểm này về sau, Hoàng Nhất Phàm lộ ra có một ít nhàm chán.

Về sau thật sự là cảm giác nhàm chán, liền xuất ra nó lớp của hần bản tiến hành đọc.

Thí dụ như ngữ văn.

Tiếng Trung là trên thế giới khó khăn nhất ngôn ngữ một trong.

Cho dù là học cả một đời, cũng đều học không đủ.

Tuy nói sơ tam ngữ văn cũng cũng không khó, nhưng bởi vì không ít văn hóa phương diện tri thức cùng Địa Cầu có rất lớn khác biệt, cái này khiến Hoàng Nhất Phàm thấy là say sưa ngon lành.

Chính thấy nghiêm túc, lúc này, ngồi cùng bàn truyền đạt một tờ giấy.

"Bên trên lớp số học nhìn cái gì sách ngữ văn nha, nghiêm túc nghe giảng bài! !!"

Kiểu chữ rất thanh tú, cũng rất phù hợp ngồi cùng bàn Trương Tuệ Bình tính cách.

Hoàng Nhất Phàm đem tờ giấy thu hồi, cảm qua bút, cũng tại trên tờ giấy viết lên mấy chữ.

"Tạ ơn quan tâm, ta có học tập của mình kế hoạch."

Viết xong, Hoàng Nhất Phàm đem tờ giấy đưa trả cho Trương Tuệ Bình. Ngồi cùng bàn cẩn thận nhìn thoáng qua, vẫn muốn viết cái gì, nhưng cuối cùng lại không lại viết.

Chỉ là lại nhìn Hoàng Nhất Phàm thời điểm, chỉ có thể bắt đắc dĩ thở dài một hơi.

Một ngày chương trình học cứ như vậy đi qua.

Muộn trên dưới tự học buổi tối, Hoàng Nhất Phàm về đến nhà, trước tiên liền bật máy tính lên.

Hần muốn nhìn một chút mình sách mới thành tích.

40 cái cất giữ.

Đi qua 2 ngày thời gian, bại hoại là như thế nào luyện thành cất giữ đã từ lúc đầu 10 cái cất giữ tăng trưởng đến 40 cái.

Đồng thời, chỗ bình luận truyện cũng bắt đầu có người bình luận.

Bất quá, nhìn tựa như là dầu cù là bình luận, chỉ là một câu ủng hộ, cũng không có nó hấn.

Trừ cái đó ra, còn có mấy đầu là cái khác người mới tác giả quảng cáo thiếp.

Đối với dạng này số liệu, Hoàng Nhất Phàm vẫn là lộ ra tương đối cao hưng.

Tại không có ký kết, không có đề cử tình huống phía dưới, một ngày thể mà có thể trưởng 30 cái cất giữ, dạng này một cái thành tích đã tính không tệ.

Xem ra, tiểu bạch văn cũng không phải là không có thị trường.

Cứ việc UU đọc sách phần lớn tiểu thuyết viết đều tương đối nghiêm cẩn, tương đối văn thanh, hành văn cũng so với tốt. Nhưng tại bất cứ lúc nào, ai cũng thích xem nhẹ nhỡm một điểm, thoải mái một số văn. Cái này một bộ bại hoại là như thế nào luyện thành dù là không thể đại hồng đại tử, nhưng cũng đồng dạng hấp dẫn người.

Nghĩ đến cái này một số, Hoàng Nhất Phàm lại bắt đầu tiếp lấy gõ chữ.

Có thể là đối tượng lai càng có chờ mong.

Lần này Hoàng Nhất Phàm chỉ cảm thấy tốc độ gõ chữ lại có rất lớn đề cao.

Quả nhiên, một giờ Hoàng Nhất Phàm gõ chữ ghi chép đã đột phá đến 1 vạn chữ.

Đây là một cái tương đương con số kinh khủng, cái nào sợ không phải nhanh nhất, cũng đã đạt tới đỉnh tiêm.

Đem xếp tốt chương tiết tách ra ba chương, thượng truyền hai chương, đồng thời tồn một chương bản thảo.

Tồn cảo mục đích là vì khẩn cấp, có lẽ có một ngày không có thời gian gõ chữ, trước đó tồn liền có thể thay thế phát ra ngoài.

21 điểm 40.

Còn có 20 phút đồng hồ đến 22 điểm.

Còn có một chút thời gian, Hoàng Nhất Phàm dự định đi dạo một vòng Long Không.

Người mới tác giả bí tịch công lược.

Huyền Nguyệt sách thành đoạt trước một bước, dẫn trước điểm xuất phát, liên hoành.

Chúc mừng không dấu vết sách mới một ngày phá 10 cái minh chủ, tán tài.

Rõng bầu trời vẫn là náo nhiệt như vậy, mỗi ngày đều có vô cùng chủ đề.

Chính nhìn lấy náo nhiệt, đột nhiên, có thứ nhất thiếp, đột nhiên hấp dẫn Hoàng Nhất Phàm chú ý.

Phát hiện một bản tuyệt thế Thần Thư, thật sự là để cho ta mở rộng tầm mắt, sách này muốn lừa lừa lừa lừa lừa lừa lừa lừa. . .

Tiêu đề rất hấp dẫn người ta, Hoàng Nhất Phàm trực tiếp liền điểm tiến vào.

Các vị bằng hữu, bản nhân cũng coi là đọc sách vô số, tự hỏi các loại các loại tiểu thuyết đều nhìn qua. Thế nhưng là, ngày hôm nay ta chuẩn bị đi điểm xuất phát lật đưa thư thời điểm, một bản tuyệt thế Thần Thư xuất hiện tại trước mặt của ta. Đúng, không sai, liền là tuyệt thế Thần Thư. Sách này đơn giản nỏ, chỉ là nhìn danh tự, đã triệt để lóa mù con mắt của ta.

Bại hoại là như thế nào luyện thành.

Mọi người không nên cảm thấy kỳ quái, quyển sách này danh tự liền gọi bại hoại là như thế nào luyện thành.

Thần của ta a, chưa từng có nghĩ tới, một bộ tiểu thuyết danh tự lại có thể lấy được như thế cầu huyết.

Cũng chưa từng có nghĩ tới, một cái như thế rác rưởi danh tự lại có thể xem như là tên sách.

Đây chỉ là bắt đầu.

Tên sách bại hoại là như thế nào luyện thành tuy nói rất cầu huyết, không có một chút ý nghĩa, nhưng tốt bất cũng coi là có chút hấp dẫn người.

Một số nhân rồi nhúc cả trứng ưa thích tìm sách mới nhìn, nhìn thấy cái tên này còn thật sự có khả năng biết chút.

Tốt a, ta sẽ nói, lâu chủ cũng là bị cái này thảo đàn danh tự hấp dẫn tới sao?

Mấu chốt là chính văn.

Nhìn chính văn về sau, trong óc của ta chỉ hiển hiện bốn chữ —— Thiên Lôị trậ n trậ n.

Mẹ nó, đây là cái gì tiểu thuyết.

Văn tự trắng đến giống học sinh tiểu học viết, xin hỏi, dạng này hành văn cũng có thể viết tiểu thuyết sao?

Không, nói dạng này hành văn giống học sinh tiểu học quả thực là ô nhục học sinh tiểu học, học sinh tiểu học hành văn đều tốt hơn hẳn.

Lão tử đọc sách mấy chục năm, cho tới bây giờ liền không có nhìn qua cái nào bộ tiểu thuyết hành văn so cái này một bộ nát.

Ta thật sự là không rõ, vị tác giả này phải có bao nhiêu lớn lòng tin, mới dám đem tiểu thuyết của hắn trên tóc tới.

Đây vẫn chỉ là liên quan tới hành văn phương diện.

Liên quan tới nội dung cốt truyện, càng là lỗi cho ta kinh ngạc.

Bộ tiểu thuyết này nhân vật chính là một cái văn nhược học sinh, từ khi một lần bị tiểu lưu manh khi dễ về sau, thế là liền thế không còn bị người khác khi dễ. Đến tận đây, nhân vật chính tính cách lập tức đại biến, từ lúc đầu văn nhược trở nên tàn nhẫn, hiếu chiến. Bất khả tư nghị nhất chính là, hắn chỉ là cùng người khác đánh một trận, những cái này bị hắn đánh người đã cảm thấy hắn rất ngưu bức, bái hắn làm đại ca.

Ta XXX, có thể hay không lại nào tàn một số.

Tóm lại, ta bị bộ tiểu thuyết này buồn nôn đến.

Thế này sao lại là cái gì tiểu thuyết, rõ ràng là gia hỏa này nằm mơ ban ngày làm nhiều rồi, không có việc gì con em mày để ý. Dâm.

Thiệp phát xong sau, cấp tốc có người reply.

Tầng 2: Mẹ nó, ta cũng bị sách này cho lỗi đến.

Lầu 3: Thiên Lôị cuộn cuộn, Thiên Lôị cuộn cuộn nha.

Tầng 4: Vị tác giả này sẽ không phải thật sự là học sinh tiểu học đi.

Tầng 5: Ta vẫn cho là ta hành văn không được, nhưng nhìn thấy bộ tiểu thuyết này, ta đột nhiên ta cảm giác hành văn thật sự là quá mẹ nó tốt.

Tầng 6: Không biết điểm xuất phát biên tập nhìn thấy bộ tiểu thuyết này về sau sẽ là như thế nào biểu lộ.

Tầng 7: Còn cần nói, cự kỳ, dạng này tiểu thuyết không có khả năng bị ký kết, không, dạng này tiểu thuyết liền không nên tồn tại.

Tầng 8: Chính là, hoàn toàn đồng ý lâu chủ nói lời, cái này không phải cái gì tiểu thuyết, rõ ràng là nước chảy trướng nha.

9 lầu: Quả nhiên là tuyệt thế Thần Thư, tuyệt thế Thần Thư.

10 lầu: Thụ mặc xác, nhìn ba chương, bên trong độc chết, cứu ta.

1 tầng 1: Cứu cái cộng lông, sớm trúng độc từ vong trôi qua, bởi vì chết rồi, chỉ có thể dùng linh hồn tung bay.

1 tầng 2: Bộ tiểu thuyết này đã lật đổ ta đối tiểu thuyết định nghĩa.

300 lầu: Ta tự hỏi độc kháng vẫn là rất cao, nhưng vẫn là bị độc chết, cầu người khác cũng tới thử độc.

34 tầng 5:

Hoàn chỉnh xem hết một thiên này thiệp, Hoàng Nhất Phàm không khỏi dờ khóc dờ cười.

Ta còn tưởng rằng là cái gì tuyệt thế Thần Thư đâu, muốn vào đến học tập một chút, không nghĩ tới, lại là đến chửi mình.

Về phần tiêu đề viết như thế phong cách, người sáng suốt xem xét cũng biết là nói mát.

Những người này có phải hay không ăn no rồi com không có chuyện làm, không nghiên cứu lập tức lôi cuốn tiểu thuyết, phản đến châm chọc người khác làm cái gì.

Chẳng lẽ, cái này có thể thể phát hiện mình viết tiểu thuyết càng tốt hơn, hoặc là, mình liền so với hắn người càng có tài văn chương?

Bất quá, đối với vị này lâu chủ phát thiệp, Hoàng Nhất Phàm ngược lại là không quan trọng.

Bọn hắn không đồng ý liền không đồng ý, bọn hắn chỉ là một đám vô bệnh tác giả, dù sao Hoàng Nhất Phàm sách cũng không phải viết cho bọn hắn nhìn.

Chỉ cần có độc giả ưa thích là được.

Mà lại, Hoàng Nhất Phàm cũng biết, ở kiếp trước tiểu bạch văn vẫn chịu đủ phê bình, thế nhưng là, sự thật thẳng hùng biện. Dù là có lại nhiều tác giả xem thường tiểu bạch văn, nhưng mọi người thích xem nhất còn là tiểu bạch văn.

Bại hoại là như thế nào luyện thành ở kiếp trước không phải cũng là nhận một đám người chế giễu cùng chửi mắng sao?

Thế nhưng là, cái này một bộ nhìn vô cùng tiểu bạch tiểu bạch văn, hắn lại sáng tạo ra đen. Đường tiểu thuyết thần thoại.

Thậm chí, cái này một bộ như thế làm cho người giận sôi tiểu thuyết, còn đập thành kịch truyền hình.

Được rồi, cũng không trở về bọn hắn, vẫn là tắm một cái ngủ đi.

Xuyên qua những ngày này về sau, Hoàng Nhất Phàm không biết vì cái gì, biến đến vô cùng bình tĩnh, thông dong.

Có lẽ là tâm mắt trở nên càng làm trưởng hơn xa, cũng có lẽ là trong lòng sớm có chí hướng của mình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Nửa đêm nói liêu trai

Thiết Thạch Khẩu trung học nữ sinh ký túc xá.

Thiết Thạch Khẩu trung học có học sinh ngoại trú, cũng có học sinh nội trú.

Học sinh ngoại trú là trong nhà, học sinh nội trú là ở ở trường học ký túc xá.

Trương Tuệ Bình nhà cùng trường học không xa, vốn có thể không được trường học. Nhưng vì có thể thi lên cấp ba, Trương Tuệ Bình lựa chọn ở ở trường học.

Nàng hi vọng dùng cuối cùng một năm đựng một cái, về phần có thể hay không thi đậu, liền nhìn mệnh.

So những bạn học khác càng muộn hạ tự học, Trương Tuệ Bình hướng nữ sinh lầu ký túc xá đi đến.

"Tuệ Bình, lại đọc sách muộn như vậy."

Cửa túc xá, Giang Úy Úy đi tới nói ra.

"Không có cách, không cố gắng một chút, chỉ sợ thi cấp ba liền muốn treo."

"A, nếu là người ngồi cùng bàn Hoàng Nhất Phàm cũng nghĩ như vậy, vậy cũng tốt. Úc, đúng, nói đến Hoàng Nhất Phàm, ta còn không hỏi người đây. Tuệ Bình, Hoàng Nhất Phàm có hay không cho người viết chuyện ma."

"A, chuyện ma nha."

Nói chuyện chuyện ma, Trương Tuệ Bình lập tức có chút nghĩ mà sợ.

Buổi trưa Trương Tuệ Bình liền nhìn Hoàng Nhất Phàm viết liêu trai, chỉ là khi đó là giữa trưa, trong phòng học người người tới ban, rất náo nhiệt. Mặc dù Hoàng Nhất Phàm viết liêu trai có chút kinh khủng, nhưng cảm giác khá tốt, cũng không thể nào sợ. Thế nhưng là, hiện tại đã là ban đêm. Không đề cập tới chuyện ma còn tốt, nhắc lên, Trương Tuệ Bình trong nháy mắt liền nghĩ đến trò chuyện trong phòng con quỷ kia.

"Không có chứ, ta liền biết gia hỏa này ưa thích khoác lác."

Nhìn thấy Trương Tuệ Bình không nói, Giang Úy Úy cười điều khiển một câu.

"Không phải, Úy Úy, Hoàng Nhất Phàm viết."

"A, viết nha."

Giang Úy Úy có chút xấu hổ, bất quá, hay là hỏi, "Tuệ Bình, cái kia viết là cái gì, khẳng định viết không được khá nhìn. Hẳn chuyện ma ta cũng không phải chưa có xem, không có chút nào dọa người. Người nói cho ta một chút, hẳn chuyện ma đến cùng viết cái gì, có tiền bộ hay không."

"Được rồi."

Trương Tuệ Bình lắc đầu, không nói gì.

Nàng hiện tại đã có một ít sợ hãi, lại nói, chỉ sợ không phải hù chết không thể.

"Úc, Tuệ Bình, nhất định là tiểu tử kia nói cho người không cho ta xem là đi. Ta nói Tuệ Bình, người quá nặng sắc quên bạn. Tiểu tử kia cũng liền đáng đẹp trai một chút, người cứ như vậy nghe hẳn lời nói. Mau nói, mau nói."

"Không được, hiện ở buổi tối, quái dọa người."

"Thôi đi, dọa người nào, nơi này nhiều tỷ muội như vậy, có cái gì dọa người, các người nói đúng không, bọn tỷ muội."

Giang Úy Úy đổi trong tức xá lớn tiếng nói.

"Đúng nha, đúng nha, Tuệ Bình, cái quỷ gì cố sự, chúng ta cũng muốn nghe xem."

Tức xá nó bạn học của nàng cũng đi theo tham gia náo nhiệt, hỏi.

"Không có gì chuyện ma, đi ngủ a, đi ngủ á."

Trương Tuệ Bình vẫn là không nói.

"Tuệ Bình, người cũng quá không đủ dám tỷ tỷ, cứ như vậy giữ bí mật."

"

Nhìn Giang Úy Úy có chút tức giận, Trương Tuệ Bình cảm giác bất khoan.

Cuối cùng thật sự là u không qua sông Úy Úy, đành phải mở miệng.

"Tốt a, ta giảng cho các người nghe, bất quá, cố sự này thật rất đáng sợ, các người sau khi nghe đừng sợ."

"Lại tới, nhanh nói a."

Gặp mọi người như thế chờ mong, Trương Tuệ Bình đành phải bắt đầu bài giảng.

"Con quỷ kia tại người ngủ thời điểm, đột nhiên từ cửa sổ bên trong nhảy ra ngoài. Nàng đuổi ra thật dài đầu lưỡi, đầu lưỡi có chừng dài 3 mét, đầm máu. Còn có cái này quỷ con mắt, giống ngọn nến, lóe lên lóe lên, đốt hỏa diễm thiêu đốt. Chân của hẳn mọc ra rất nhọn gai ngược, thân thể không có thịt, cũng không có xương cốt, nó có thể tung bay trên không trung, cũng có thể lóe lên liền biến mất. Sau đó, cái này quỷ đột nhiên mở ra răng nanh, nhào vào trên thân người kia. Như loại này quỷ ép giường, bình thường người là không thấy được. Mấy người phát hiện thời điểm, người chỉ có thể nhìn thấy người này tại lúc ngủ, mình bóp lấy cổ của mình. . . Cho nên, nếu như người tại lúc ngủ phát hiện có đồ vật gì đè ép người, tuyệt đối không nên tiếp tục ngủ. Có khả năng, con quỷ kia lại tìm người."

Nữ hài vốn là nhát gan, hoảng chỉ là quỷ.

Sơ khai bắt đầu trong tức xá mấy nữ sinh còn rất hứng thú nghe chuyện ma, thế nhưng là sau khi nghe xong, bọn hẳn lại là cảm giác rùng mình.

Đặc biệt là, cố sự này nói hình như cũng là lúc ngủ đợi sự tình.

Hiện tại đã là ban đêm không sai biệt lắm 10 điểm, các nàng cũng kém không nhiều chuẩn bị đi ngủ.

Thế nhưng là, lúc này khi bọn hẳn nghe cố sự này, lại là có một ít không dám ngủ.

Ngủ thiếp đi về sau, vạn nhất quỷ tới làm sao bây giờ?

Ta hôm qua cũng cảm giác luôn có đồ vật gì đè ép mình.

Có mấy nữ sinh đã rằng phát run.

"Tuệ Bình, ta thật là sợ."

"Úy Úy, người có sợ hay không."

"Ta. . . Ta. . . Có chút."

Toàn bộ ký túc xá biến đến vô cùng quỷ dị.

Không biết ai đột nhiên nói một câu, "Quý, quý nha."

Lập tức, toàn túc xá người hét rầm lên.

A. . . A. . . A. . .

Quý nha.

Có quý nha.

. . .

Sơ tam 2 ban chủ nhiệm lớp Lâm Kim Phân chuẩn bị xong khóa, đang chuẩn bị nghỉ ngơi. Lúc này, điện thoại đột nhiên một chiếc điện thoại đánh tới.

"Uy, là Lâm lão sư sao?"

"Là?"

"Lâm lão sư, người mau tới lớp các người nữ sinh ký túc xá nhìn một cái đi."

"Thế nào?"

"Không biết, lớp các người cái kia ký túc xá có mấy nữ sinh dọa đến không được, nói là nháo quỷ."

"Nháo quỷ?"

Lâm Kim Phân có chút kinh ngạc, "Đêm hôm khuya khoắt, đừng nói giỡn."

"Lâm lão sư, thật không có nói đùa, người mau tới đi, ta là không khuyên nổi, người lại không đến, lớp các người cái này một ít học sinh liền muốn khóc."

"Tốt, ta lập tức tới."

Gặp túc quản tốt giống không phải gạt người, Lâm Kim Phân tranh thủ thời gian đi ra ngoài.

Quả nhiên, túc quản không có lừa nàng.

Mình ban mấy cái tiểu nữ sinh xác thực dọa đến không được, có mấy cái đã khóc.

"Chuyện gì xảy ra, chuyện gì xảy ra, các người thế nào."

"Đừng khóc đừng khóc, có cái gì sợ, không có vật kia."

"Lão sư tới, lão sư tới, không sợ, không sợ."

"Không có có gì phải sợ, các người nhìn, lão sư không phải thật tốt đứng ở chỗ này sao?"

"Đừng sợ a, chúng ta ca hát, chúng ta hát một bài vui sướng điểm ca."

"Đúng, cùng một chỗ hát, lão sư mở đầu."

"Không sai, chính là như vậy, chúng ta hát đoàn kết liền là lực lượng."

Nói cho cùng, sơ trung học sinh vẫn là tiểu hài tử, hướng chỉ là nữ sinh.

Thân là sơ tam 2 ban chủ nhiệm lớp Lâm Kim Phân, lúc này cũng chỉ có thể không ngừng an ủi các nàng.

Bỏ ra rất nhiều công phu, rốt cục, mấy nữ sinh bình tĩnh lại.

"Ai, các ngươi nha, lão sư là thế nào dạy các ngươi, mỗi ngày học tập, thế mà bị cái cái gì cũng không có đồ vật cho hù sợ."

Nhìn tất cả mọi người không có việc gì, Lâm Kim Phân cuối cùng là thở dài một hơi.

Còn tốt chính mình chạy đến, việc này nếu để cho hiệu trưởng biết, không phải phê chết mình không thể.

Học sinh bị quỷ hù sợ, cái này muốn trở thành Thiết Thạch Khẩu trung học tin tức.

"Tốt, không sao, không sao, mọi người ngủ đi."

Mặc dù trong nội tâm rất muốn hỏi cho ra nhẽ, nhưng Lâm Kim Phân cũng biết lúc này không phải tìm hỏi thời điểm.

Đợi ngày mai đi, buổi sáng ngày mai nhất định phải hỏi rõ ràng chuyện này.

Bằng không, về sau lại xảy ra chuyện như vậy, cũng không thể mỗi ngày chạy tới nói với bọn họ, trên đời này không có quỷ đi.

Như là như thế này, chủ gánh này nhâm nên được cũng quá thất bại.

...

"Úy Úy, ngươi nói một chút, đêm qua là chuyện gì xảy ra?"

Ngày thứ hai, bên trên táo khóa thời điểm, Lâm Kim Phân liền đem Giang Úy Úy cho gọi vào văn phòng.

"Cái này. . ."

Lúc này Giang Úy Úy đã hoàn toàn khôi phục lại, bất quá, chủ nhiệm lớp hỏi đến, Giang Úy Úy lại có vẻ có một ít không có ý tứ.

"Thế nào, còn sợ nha."

"Không phải, Lâm lão sư, ta không sợ."

"Không sợ vậy liền cùng lão sư nói nói, đêm qua đến cùng là chuyện gì xảy ra."

"Kỳ thật cũng không có gì, liền là Tuệ Bình giảng một cái Hoàng Nhất Phàm viết chuyện ma. Lúc đầu chúng ta cũng không có cảm thấy cái này chuyện ma có cái gì sợ, nhưng về sau không biết thế nào, càng nghĩ, càng là cảm giác cái này chuyện ma rất đáng sợ. Cuối cùng, mọi người sợ, ta cũng sợ."

"Chuyện ma?"

Lâm Kim Phân sờ lên cái trán, cảm giác bị cái này một số tiểu hài tử đánh bại, "Các ngươi liền bị một thiên chuyện ma cho dọa?"

"Không đúng, vừa rồi ngươi nói cái gì, Hoàng Nhất Phàm?"

"Úy Úy, việc này cùng Hoàng Nhất Phàm có quan hệ gì?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Giống ta thông minh như vậy người

"Ha ha, các ngươi biết không, đêm qua lớp chúng ta nữ sinh ký túc xá nháo quỷ."

Táo khóa kết thúc, chính là ăn điểm tâm thời gian.

Hoàng Nhất Phàm mặc dù là học sinh ngoại trú, nhưng phần lớn thời gian bữa sáng cũng ở trường học ăn.

Lúc này, tại ăn điểm tâm thời điểm, bạn học cùng lớp hạ hiền lành liền trong phòng học lớn tiếng nói.

Loại này Bát Quái, từ trước rất hấp dẫn người ta.

Hạ hiền lành chỉ là nói chuyện, lớp học một đám nam sinh liền đem hạ hiền lành vây quanh, nhao nhao tìm hỏi đến tột cùng là tình huống như thế nào.

"Tình huống cụ thể ta cũng không biết, ta chỉ là nghe nói, đêm qua lớp chúng ta nữ sinh ký túc xá đột nhiên truyền đến tiếng thét chói tai, còn có một số nữ đồng học đều bị sợ quá khóc. Cuối cùng, chủ nhiệm lớp cũng chạy tới."

"Không thể nào, nghiêm trọng như vậy?"

"Vậy rốt cuộc là có quỷ vẫn là không có quỷ?"

"Đứng nha, cái kia về sau là cái gì tình huống?"

...

"Nháo quỷ, a, loại này Bát Quái cũng tin."

Ngồi ở một bên Hoàng Nhất Phàm tự mình uống vào sữa đậu nành, đối với loại này Bát Quái, một chút cũng không có hứng thú.

Chỉ là, ngồi cùng bàn Trương Tuệ Bình lại là có chút mặt ửng hồng, rất ngượng ngùng lôi kéo Hoàng Nhất Phàm góc áo.

"Chuyện gì?"

Đối với Trương Tuệ Bình có chuyện tìm mình lúc nhẹ kéo chính mình góc áo động tác, Hoàng Nhất Phàm cũng coi là quen thuộc.

Ngay cả đầu cũng không có chuyển, một bên tiếp tục uống sữa đậu nành, vừa nói.

"Hoàng Nhất Phàm, thật xin lỗi, hôm qua ngại cho ta nhìn chuyện ma, ta nói cho Ủy Ủy nghe."

"Úc, dạng này nha."

Hoàng Nhất Phàm nhẹ gạt đầu, cũng có chút không quan trọng.

Tuy nói hôm qua mình có nói qua, không cần cho Giang Ủy Ủy nhìn, nhưng đây chỉ là việc nhỏ.

Hướng hồ, lấy Giang Ủy Ủy tính cách, chi sợ là tùy tiện náo dưới, Trương Tuệ Bình cũng liền nói.

"Không có việc gì, nói với nàng đã nói."

Chỉ là, Trương Tuệ Bình tựa hồ rất không có ý tứ, thanh âm rất thấp, giống như đã làm sai chuyện.

"Thế nào?"

Hoàng Nhất Phàm có một ít kỳ quái, "Trương Tuệ Bình, việc nhỏ mà thôi, không cần vì chút chuyện nhỏ này hướng ta xin lỗi."

"Không phải, không phải như thế."

Trương Tuệ Bình vẫn là giống phạm sai lầm tiểu nữ hài, chỉ chi ngô ngô nói nói, "bởi vì ta không có nghe ngại nói, cho Ủy Ủy bọn hấn giảng, kết quả, đêm qua các nàng đều dọa đến khóc. Cuối cùng, toàn bộ ký túc xá đều sợ hãi, không dám đi ngủ, sợ có quỷ. Cuối cùng, Lâm lão sư cũng tới. Còn có. . . Tào khóa thời điểm, Lâm lão sư liền đem Ủy Ủy an ủi gọi ra đi tìm hiểu tình huống. Ta không biết, Lâm lão sư có thể hay không bởi vì việc này tìm ngại."

"Nguyên lai đêm qua nháo quỷ sự tình là thật!"

Nghe Trương Tuệ Bình giải thích, Hoàng Nhất Phàm bưng tỉnh đại ngộ.

Cái này một số đều vẫn chỉ là tiểu nữ hài nha,

Nửa đêm thời điểm giảng liễu trai, đừng nói là các nàng, chi sợ là người trưởng thành cảm thấy đều sẽ hãi hoảng. Lại thêm, liễu trai thế nhưng là Trung Quốc lĩnh dị tiểu thuyết kinh điển. Mặc dù cùng hiện đại loại kia vì kinh dị mà kinh dị vẫn so ra, liễu trai khả năng cũng không thể xem như đặc biệt kinh dị. Nhưng trò chuyện trong phòng đại bộ phận thiên chương, đều là đi qua hơn mấy ngàn trăm năm qua tiền luyện. Nhìn như chỉ là một đoạn nhỏ cổ sự, nhưng lại trực chỉ lòng người, trực thấu nội tâm, so với hiện đại kinh dị tiểu thuyết, không biết lợi hại gấp bao nhiêu lần.

Đừng nói cái khác, liền nói căn quỷ một thiên này đem quỷ ép giường liên hệ tới, đã đủ để cho người ta ký ức khắc sâu.

Lại càng không cần phải nói, căn quỷ chi là trò chuyện trong phòng rất phổ thông một thiên.

May mắn, lần trước chỉ là đem căn quỹ viết ra, không có đem liễu trai bên trong kinh điển "Mặt nạ" viết ra.

Nếu như đem mặt nạ viết ra, cái kia hắt lên mặt nạ da người nữ quỷ hình tượng, không biết lại đem gây nên bao lớn kinh hãi.

Bất quá, Hoàng Nhất Phàm nghe xong chỉ là yên lặng cười một tiếng.

Mặc dù đem qua sự kiện quỷ nhất đích thật là để hắn không kịp chuẩn bị, nhưng . . . Nhưng cái này, giống như không liên quan chuyện của mình đi.

Đáng tiếc, Hoàng Nhất Phàm ý nghĩ là sai lầm.

Mặc dù Hoàng Nhất Phàm cho rằng, việc này cùng mình một chút quan hệ cũng không có.

Hắn chỉ là cho Trương Tuệ Bình viết thứ nhất chuyện ma mà thôi, về phần đằng sau quy tắc này chuyện ma bởi vậy dẫn ra đủ loại, cùng hắn cũng không có quan hệ trực tiếp, nhưng kết quả chủ nhiệm lớp Lâm Kim Phân vẫn tìm được Hoàng Nhất Phàm.

Cái này nhìn rất bình thường.

Hết thấy đầu nguồn vẫn là một thiên này chuyện ma.

Đương nhiên, cái này không là trọng yếu nhất.

Trọng yếu nhất chính là, Hoàng Nhất Phàm thành tích luôn luôn tương đối kém.

Làm học sinh kém, dù là việc này cùng Hoàng Nhất Phàm không có bao nhiêu quan hệ, nhưng cũng thiết yếu có quan hệ.

Đổi một câu, nếu như Hoàng Nhất Phàm không phải học sinh kém, mà là thành tích ưu tú, các phương diện phẩm đức tốt đẹp học sinh.

Như vậy, chuyện này chỉ sợ cũng khiến thì đừng nói tới.

Khi Hoàng Nhất Phàm đi vào chủ nhiệm lớp văn phòng về sau, hắn liền minh bạch đạo lý này.

Chỉ là, đến cùng Hoàng Nhất Phàm không phải phổ thông học sinh trung học.

Làm người hai đời Hoàng Nhất Phàm, dù là lúc này hưởng thụ được đãi ngộ như vậy, cũng là vô cùng thông dong.

"Hoàng Nhất Phàm, biết hôm nay tìm ngươi là chuyện gì sao?"

Chủ nhiệm lớp Lâm Kim Phân hơn 30 tuổi, bình thường đi học phi thường nghiêm túc, thêm nữa sửa lại một cái nam nhân đầu, bạn cùng lớp từ trước đến nay tương đối e ngại.

Hoàng Nhất Phàm thật không có sợ không e ngại, bất quá, dù sao cũng là lớp của mình chủ nhiệm, cũng là lão sư của mình.

Xuất phát từ tôn sư trọng đạo, Hoàng Nhất Phàm vẫn là nói, "Biết, bởi vì ta viết một thiên tương đối kinh khủng chuyện ma."

"Nha, thế mà như thế có tự mình hiểu lấy. Vậy ta hỏi ngươi, tại sao phải viết khủng bố như vậy chuyện ma."

"Trương Tuệ Bình nói muốn nhìn, ta liền viết."

"Ày. . ."

Lâm Kim Phân có một ít bị bị ghen.

Nàng đang chuẩn bị nói Hoàng Nhất Phàm cố ý nghịch ngợm gây sự, ảnh hưởng người khác học tập lời nói tới.

Nhưng một hồi này, Hoàng Nhất Phàm một câu nói kia, tựa hồ không tốt lắm tiếp nha.

Mà lại, Hoàng Nhất Phàm kiểu nói này, tựa hồ chuyện tới ngày hôm qua, giống như cùng hắn liền không có có quan hệ gì.

Chỉ là, Lâm Kim Phân lại trừng Hoàng Nhất Phàm một chút.

Trong nội tâm nàng cái nào lại không biết Hoàng Nhất Phàm đang suy nghĩ gì.

Rõ ràng là muốn gây nên nữ sinh chú ý, lúc này mới viết cái gì chuyện ma.

Dạy học vài chục năm, đối với cái này một số học sinh trung học tâm lý, Lâm Kim Phân tự hỏi đã sớm nghiên cứu triệt để.

Ở độ tuổi này, là bọn hắn dễ dàng nhất đối nữ sinh sinh ra mơ màng tuổi tác. Chỉ là, ở độ tuổi này lại tương đối nhỏ, mà lại tư tưởng cũng không thành thục. Cho nên, lúc này học sinh trung học bình thường liền sẽ làm một số gây nên nữ sinh chú ý động tác.

"Cái kia theo người nói như vậy, người vẫn còn không biết rõ ta hôm nay tìm người là chuyện gì rồi?"

"Xác thực không biết."

Hoàng Nhất Phàm một bức cái gì cũng không biết đáng vẽ, biểu hiện rất vô tội.

"Cái kia người suy nghĩ thật kỹ."

Lâm Kim Phân có chút phát điên.

Bình thường lúc nói chuyện, mấy cái này học sinh không phải sợ muốn chết sao?

Đừng nói là Hoàng Nhất Phàm, cái nào sợ sẽ là cái kia một số kẻ già đời học sinh, nhìn thấy mình, cũng là có chút bận tâm.

Thế nhưng là, trước mắt Hoàng Nhất Phàm, làm sao nhìn qua trấn định như vậy.

Trấn định?

Có lẽ mình nói sai cái từ này, hẳn là rất bình tĩnh.

Giống như, mình hôm nay tìm hắn cảm giác liền là bằng hữu cùng một chỗ nói chuyện phiếm cái gì.

"Chẳng lẽ, Lâm lão sư, người hôm nay tìm ta là muốn cùng ta đàm nhân sinh, đàm lý tưởng?"

Hoàng Nhất Phàm thật đúng là thật tốt nghĩ nghĩ, đại khái suy nghĩ hơn một phút đồng hồ, đột nhiên nói ra một câu như vậy.

"Đàm nhân sinh?"

"Đàm lý tưởng?"

Lâm Kim Phân kém chút nhào đổ một tiếng nở nụ cười.

Chỉ là cuối cùng vì bảo trì lão sư phong độ, một mực nín cười.

"Cái gì nhân sinh, lý tưởng gì, loạn thất bát tao, Hoàng Nhất Phàm, người cho ta nghiêm túc một số, lão sư tra hỏi người đây."

"Hỏi Lâm lão sư, ta cũng là tại về ngài lời nói đây."

"Người, người . . ."

Liên tiếp nói mấy cái người, chịu đựng kích động, Lâm Kim Phân nói nói, "Hoàng Nhất Phàm, lão sư không cùng người vòng vo, lão sư trực tiếp hỏi người. Người viết kia cái gì chuyện ma, là không phải cố ý muốn dọa lớp học nữ đồng học?"

"Oan uổng nha, Lâm lão sư."

Hoàng Nhất Phàm lớn tiếng nói một câu oan uổng, bộ dáng có một ít khoa trương, một bên Lâm Kim Phân kém chút giật nảy mình.

"Người cảm thấy, loại này cố ý viết một cái chuyện ma dùng để dọa nữ đồng học động tác, không phải rất buồn cười, cũng rất ngây thơ sao?"

"Cái này, là có chút buồn cười."

Lâm Kim Phân theo bản năng trả lời một câu.

Đại khái, hẳn cũng cảm thấy, loại động tác này, hoàn toàn chính xác rất buồn cười, cũng rất ngây thơ.

"Như vậy, Lâm lão sư, người cảm thấy, giống ta thông minh như vậy người, sẽ làm như thế làm trái IQ sự tình sao?"

"Tốt a, cái kia người chính là muốn gây nên nữ đồng học chú ý, chẳng lẽ không phải?"

Mặc dù câu nói này Lâm Kim Phân do dự muốn hay không nói, nhưng thật sự là không biết làm sao đối phó Hoàng Nhất Phàm, đành phải kiên trì nói ra.

Chỉ là, Lâm Kim Phân vốn cho rằng, giống như vậy "Chọc thủng học sinh tâm tư" lại là một câu rất đau đớn học sinh tự tôn, nhưng đối diện Hoàng Nhất Phàm, vẫn là nửa điểm gọn sóng cũng không có, ngược lại là rất nhanh liền nhận lấy lời nói.

"Lâm lão sư, giống ngài ý nghĩ như vậy, ta tại 3 tuổi thời điểm liền đã không làm như vậy."

. . .

Nửa giờ, Lâm Kim Phân đem Hoàng Nhất Phàm đưa đến văn phòng hỏi rờng rã nửa giờ.

Chỉ là, nửa canh giờ này, Lâm Kim Phân chẳng những không có hỏi xuất ra bất cứ vấn đề gì, ngược lại là bị Hoàng Nhất Phàm cho chỉnh đờ khóc đờ cười.

Thế nhưng là, hết lần này tới lần khác Hoàng Nhất Phàm nói mỗi một câu, còn câu câu đều có lý.

Cái này không phải cái gì học sinh trung học, quả thực là cái nhân tình nha.

Vẫn là để hấn trở về đi.

Chuyện này hỏi lại cũng hỏi không ra cái gì.

Mà lại, cái này hỏi tới hỏi lui, đến đằng sau, Lâm Kim Phân đều theo bản năng cảm giác, giống như việc này thật đúng là không thể trách Hoàng Nhất Phàm.

Bất quá, tiểu gia hỏa này chuyện ma viết thật đúng là giống có chuyện như vậy, danh tự còn lấy được rất văn thanh, gọi liêu trai.

Mình nhìn, phía sau lưng đều có một ít phát lạnh.

A, cũng không biết từ nơi nào chép.

Khóe miệng bên trong điều khiển một câu, Lâm Kim Phân không muốn truy cứu chuyện này nữa.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Ký vẫn là không ký

Khởi Điểm ban biên tập.

Ngũ Nhạc là UU đọc sách ban biên tập một vị biên tập.

Nhiệm vụ của hấn, thì là xét duyệt, ký kết, cùng mở rộng internet tác giả viết tiểu thuyết.

Hôm nay có 30 bản sách mới muốn xét duyệt.

Khi nào đó một bộ tiểu thuyết đạt tới 2 vạn chữ về sau, cái này một bộ tiểu thuyết liền sẽ tại Khởi Điểm lưới ban biên tập hậu trường biểu hiện.

Làm biên tập, như vậy, nhiệm vụ của hấn liền là xét duyệt cái này một số sách mới.

Nếu như đang thăm vấn hạch thời điểm, phát hiện trong đó sách mới có tiềm lực, như vậy, thì có thể hướng chủ biên đưa ra ký kết tác phẩm.

Bỏ ra cho tới trưa, Ngũ Nhạc xét duyệt 29 bộ tiểu thuyết, chỉ còn lại có cuối cùng một bản.

Ai, tiềm lực tác phẩm quá ít.

Gần 30 quyển tiểu thuyết, Ngũ Nhạc chỉ nhìn trúng ba bộ có tiềm lực tác phẩm, cũng chính là có thể ký kết tác phẩm.

Cũng chính là mười người bên trong, chỉ có một người mới có thể ký kết, cái khác chín người viết tiểu thuyết, đều không thể ký kết.

Mặc dù không cách nào ký kết cũng không có nghĩa là quyển sách này không có bất kỳ cái gì giá trị, nhưng là , ấn tiểu thuyết mạng quy tắc đến xem. Một bản không thể ký kết tác phẩm, hấn trên cơ bản đã có thể kết luận, quyển sách này đã không có tất yếu lại tiếp tục viết.

Nhìn xem cuối cùng một bộ tiểu thuyết đi.

Ấn mở hậu trường cuối cùng một bộ tác phẩm, Ngũ Nhạc chỉ là nhìn thoáng qua, trong nháy mắt liền cảm giác có chút Sparta.

Bại hoại là như thế nào luyện thành.

Thần của ta a, tác giả bây giờ viết tiểu thuyết thật đúng là thiên mã hành không nha, cái gì tiểu thuyết danh đồ dám lấy.

Bất quá, một mực xét duyệt sách mới Ngũ Nhạc cũng biết, giống như vậy tên sách mặc dù kỳ hoa, nhưng cũng không phải chưa thấy qua. Dù sao, internet sáng tác không có ngưỡng cửa, người muốn viết cái gì tiểu thuyết liền viết cái gì tiểu thuyết, người muốn lấy vật gì tên sách liền lấy vật gì tên sách. Bất quá, phần lớn tình huống dưới, như loại này kỳ hoa tên sách, lớn đều không thể ký kết.

Chỉ là, Ngũ Nhạc cũng không có trực tiếp liền đem quyển sách này vứt sạch.

Mặc dù tên sách có một ít không phải chủ lưu, nhưng chính văn còn không có nhìn đây.

Một mực nhớ kỹ biên tập nghề nghiệp cùng tu dưỡng, Ngũ Nhạc cũng không biết dựa vào bản thân thứ nhất hình ảnh như vậy đối nào đó một bộ tác phẩm hạ định nghĩa.

Vẫn là nhìn chính văn đi.

Chính văn chương thứ nhất: Lập chí

Chương thứ nhất giảng chính là một cái gọi là Tạ Văn Đông văn nhược học sinh, bị một đám học sinh lưu manh khi dễ. Bất quá, khi dễ sau khi, Tạ Văn Đông cũng không có đạt được cái gì dị năng lực, tiến tới đại sát tứ phương, mà là cầm lấy một cây đao đối với mình tay về một đao. Lấy loại này tự mình hại mình phương thức, lập chí không còn nhu nhược. . .

Bại hoại là như thế nào luyện thành trước mắt chỉ có 7 chương, vừa mới đạt tới 2 vạn chữ.

Ngũ Nhạc rất nhanh liền đem cái này 7 chương xem hết.

Nói như thế nào đây?

Sau khi xem xong, Ngũ Nhạc không biết vì cái gì, trong lòng ần ần có một ít xúc động.

Hắn cảm giác bộ tác phẩm này viết hay vô cùng.

Viết cũng phi thường đốt, dù là mình lâu dài vì xét duyệt nhìn vô số tác phẩm, nhưng nhìn thấy cái này một bộ bại hoại là như thế nào luyện thành thời điểm, vẫn là đối cái này một bộ tác phẩm vô cùng chờ mong. Đặc biệt là, vừa rồi hắn xét duyệt cái này một bộ tác phẩm thời điểm, thể mà biến thành một cái thuần túy độc giả.

Đây là có rất ít tình huống.

Bởi vì công tác nguyên nhân, cơ hồ là bất luận cái gì một bộ tác phẩm cho hắn nhìn, hắn đều sẽ dùng biên tập ánh mắt đi đối đãi.

Tỉ như, hành văn thế nào, chủ tuyến là cái gì. . . các loại.

Thế nhưng là, bộ này bại hoại là như thế nào luyện thành, lại tại ngắn ngủi mười mấy phút, liền đem Ngũ Nhạc cho chinh phục.

Ký kết.

Trong đầu ý niệm đầu tiên, cái kia chính là ký kết.

Như loại này có thể đem biên tập cũng hấp dẫn tiểu thuyết, làm sao có thể không cho ký kết đâu?

Chỉ là, ngay tại Ngũ Nhạc chuẩn bị hướng chủ biên đưa ra bại hoại ký kết lúc, Ngũ Nhạc lại có một chút do dự.

Bộ tiểu thuyết này hành văn, có phải hay không quá Tiểu Bạch một số.

Như thế tiểu bạch tiểu thuyết, ký kết về sau, chủ biên sẽ đồng ý ký kết sao?

Ngũ Nhạc có một ít không quyết định chắc chắn được.

Nghĩ nghĩ, Ngũ Nhạc hỏi một chút đồng nghiệp của mình "Thái Sơn".

"Thái Sơn, có quyển sách cảm giác không quyết định chắc chắn được, người đến xem."

Nói, Ngũ Nhạc liền đem bại hoại là như thế nào luyện thành phát cho Thái Sơn.

Một lát sau, Thái Sơn đáp lời, "Ngũ Nhạc, ta cũng không biết làm sao đánh giá. Cũng không thể nói viết không được khá, cổ sự nhìn lấy vẫn là rất nhiệt

huyết, liền là hành văn quá Tiểu Bạch."

"A, Thái Sơn, người cũng không quyết định chắc chắn được nha."

"Muốn ta nói, quyền sách này ký cũng được, không ký cũng có thể. Chỉ là, quyền tiểu thuyết này gần nhất tại Long Không, thế nhưng là đưa tới không ít tác giả chú ý."

"Long Không cũng quan chú quyền sách này, bọn hắn đánh giá thế nào, tạm được."

"Hoàn toàn tương phản, Long Không tất cả mọi người một mảnh tiếng mắng."

Thái Sơn nhún vai, "Long Không người cũng biết, đại bộ phận là tác giả, văn nhân tương khinh nha, tương đối nhỏ trắng hành văn, luôn luôn không bị bọn hắn tán thành, người tham gia không tham khảo ý kiến của bọn hắn không có quan hệ gì. Bất quá, người cũng biết, gần nhất Huyền Nguyệt, liên hoành, cùng chúng ta Khôi Điểm cạnh tranh kịch liệt, Long Không lại là một cái trung lập tính tác giả thảo luận bình đài, bình luận của bọn hắn, rất dễ dàng gây nên cái khác người mới tác giả hướng đi. Nếu như là chúng ta Khôi Điểm ký cái này một bộ tác phẩm, không chừng lại ở diễn đàn lớn chửi chúng ta Khôi Điểm biên tập không có ánh mắt."

"Đương nhiên, Long Không diễn đàn ý kiến, chúng ta cũng có thể không coi trọng. Thế nhưng là, dù là người đồng ý, có khả năng cũng không qua được chủ biên cửa này. Chúng ta mới tiến công ty nửa năm, chỉ là người mới biên tập, công ty còn tại đối với chúng ta khảo hạch đâu, vẫn là ôn hòa một số."

Thái Sơn đánh giá xong, cuối cùng nói ra một câu, "Ký vẫn là không ký, chính người cân nhắc đi."

Thái Sơn đánh giá không thể nghi ngờ là tương đối công chính.

Nếu như là một bộ phổ thông tiểu thuyết, có ký hay không cũng không quan hệ.

Nhưng bây giờ bộ tác phẩm này, đến một lần nhận Long Không một đưa phê bình, hai tại văn trên ngòi bút cũng có tương đối lớn tranh luận.

Ký bộ tác phẩm này, thật sự là tương đối mạo hiểm, cái này cũng đối Ngũ Nhạc làm việc bất lợi.

Chỉ là, muốn Ngũ Nhạc từ bỏ bộ tác phẩm này, hắn làm thế nào cũng không cam chịu tâm.

Ngũ Nhạc biết ký kết tâm quan trọng.

Nếu quyền này tiểu thuyết bị mình từ bỏ, hoặc là nói đúng không ký, như vậy, quyền này sách chỉ sợ cũng muốn biến mất.

Bởi vì không có bất kỳ cái gì một người mới tại ký kết bị cự về sau, còn có thể như nguyên lai tiếp tục đăng chương mới.

Ngũ Nhạc có chút đau đầu, đành phải một lần nữa lại đọc một lần bại hoại.

Kích động, nhiệt huyết. . . cảm giác lại một lần nữa vọt tới.

Vỗ một tiếng.

Không nói những cái khác, liền hướng về phía cái này một phần nhiệt huyết, quyền sách này liền có thể ký kết.

Nếu như liền từ bỏ như vậy, chỉ sợ có lỗi với chính mình lương tâm, cũng có tuân nghề nghiệp của mình đạo đức.

Nghĩ xong, Ngũ Nhạc liền mới xây một cái văn kiện, đây là cùng ngày chuẩn ký kết tác phẩm văn kiện.

Cùng ngày bị đưa ra ký kết tác phẩm hết thấy có 4 bộ, Ngũ Nhạc phân biệt đối cái này bốn bộ viết lên ký kết đánh giá.

Thiên chi nói: Hành văn tuyệt hảo.

Võ đạo tranh hùng: Nội dung cốt truyện phong về nổi lên, rất có lực hấp dẫn.

Đại Đường bá nghiệp: Tác giả lịch sử bản lĩnh rất mạnh, tiểu thuyết xảo diệu cùng lịch sử liền cùng một chỗ, đọc sau có thể cảm nhận được nồng đậm Đường triều khí tức.

Bại hoại là như thế nào luyện thành: Hành văn mặc dù tiểu bạch, nhưng lại rất trôi chảy, xem xét liền hiểu. Thêm nữa nội dung cốt truyện thiếp tiến hiện thực, rất nhiệt huyết, cũng rất có đại nhập cảm.

Viết xong bốn bộ tác phẩm đánh giá, Ngũ Nhạc lại có một ít lo lắng chủ biên vẫn là liệu sẽ rơi bại hoại.

Bọn hắn chỉ là biên tập viên, quyền lực có hạn, chỉ có thể hướng chủ biên đề nghị là không ký kết cái nào bộ tác phẩm.

Về phần cụ thể ký vẫn là không ký, thì từ chủ biên quyết định.

Nghĩ nghĩ, Ngũ Nhạc tại bại hoại đánh giá về sau, lại tăng thêm một câu, mãnh liệt đề cử.

Tăng thêm câu này, biểu thị biên tập viên phi thường tán thành.

Dưới tình huống bình thường, nếu như chủ biên ở thời điểm này thấy được cái này mãnh liệt đề cử, cho dù là cảm giác bộ tác phẩm này không thể ký kết, nhưng cuối cùng cũng sẽ xem xét đến biên tập viên ý kiến, cuối cùng cho hắn ký kết. Dù sao, biên tập viên mặc dù quyền lực có hạn, nhưng là tuyến đầu cùng tiểu thuyết liên hệ, bọn hắn đánh giá cũng rất có tham khảo tính.

Đem bốn bộ tác phẩm đánh giá viết xong, Ngũ Nhạc phát cho 7 tổ chủ biên "Tiểu phân đội trưởng".

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Kiêu ngạo Khổng Tước

"Đội trưởng cự, hôm nay có bốn bộ tiềm lực tác phẩm, ngài nhìn một chút."

UU đọc sách 7 tổ chủ biên họ Chu, gọi Chu Bình Lâm, bút danh tiểu phân đội trưởng.

Đương nhiên, giống biên tập Ngũ Nhạc, Thái Sơn, cũng là bút danh.

Chỉ là bởi vì là xử lý có quan hệ với sáng tác cái này một khối, cho nên, tên thật ngược lại không quá dùng, bình thường giao lưu bình thường đều dùng bút danh.

Về phần cái này một số biên tập vì cái gì có bút danh, cái này cũng rất đơn giản.

Hết thấy xử lý biên tập công tác, bọn hắn cũng là yêu quý sáng tác một đám người.

Tại ở trong đó, lại có đại bộ phận là từ lúc đầu tác giả, đổi nghề trở thành biên tập.

"Được, ta nhìn một chút."

Tiểu phân đội trưởng đối với người mới biên tập Ngũ Nhạc vẫn là tương đối hài lòng.

Làm việc nửa năm, Ngũ Nhạc ở mọi phương diện biểu hiện cũng không tệ, mà lại, cũng đào móc không ít người mới.

Bất quá, bởi vì ký kết quá trình vấn đề, cho dù đối với Ngũ Nhạc tương đối tin tâm, cũng tán thành Ngũ Nhạc ánh mắt. Nhưng văn học loại vật này, có lúc nhìn nhầm là rất bình thường. Cho nên, tại biên tập viên quyết định tiềm lực tác phẩm về sau, còn phải lại đi qua chủ biên tiến hành giữ cửa ải, cuối cùng quyết định phải chăng ký kết.

Tiêu chuẩn cao ký kết chế độ, cũng là Khởi Điểm ngăn trở Huyền Nguyệt, liên hoành chiêu bài.

Thiên chi nói, không tệ, bộ tác phẩm này trước bất luận khác, chỉ luận về hành văn liền có thể ký kết.

Võ đạo tranh hùng, cái này vốn cũng không sai, đồng ý ký kết.

Đại Đường bá nghiệp, số liệu biểu hiện tốt đẹp, nhưng ký.

Ngũ Nhạc gần nhất xét duyệt công lực gặp trưởng nha, xem ra, lúc nào được thật tốt khen ngợi khen ngợi một chút hắn.

Ách, bản này bại hoại là như thế nào luyện thành. . .

Nhìn thấy bại hoại là như thế nào luyện thành, tiểu phân đội trưởng chần chờ một chút.

Chỉ là nhìn cái tên này, tiểu phân đội trưởng liền nhú nhú mày.

Dưới tình huống bình thường, có thể lấy dạng này danh tự tiểu thuyết phần lớn tương đối chơi ác. Mà phần lớn tương đối chơi ác tác giả, bình thường cũng không viết ra được đặc biệt

Tốt tiểu thuyết. Cho nên, phần lớn tình huống dưới, dạng này tiểu thuyết không cách nào ký kết . Bất quá, sự tình cũng không có tuyệt đối. Có một ít tương đối thiên tài tác giả, cũng có dạng này yêu thích.

Nghĩ xong, tiểu phân đội trưởng nhẩn nại tâm tư, bắt đầu đọc cái này một bộ tác phẩm.

Vài phút về sau, tiểu phân đội trưởng lác đầu.

Chỉ riêng còn muốn khen hạ hần, đảo mắt liền phạm vào lớn như vậy một cái mao bệnh.

Nhỏ như vậy trắng tiểu thuyết, ký đến thì có ích lợi gì?

"Ngũ Nhạc, ngươi tới đây một chút."

Sử dụng nội bộ điện thoại, tiểu phân đội trưởng đem Ngũ Nhạc gọi đi qua.

"Ngũ Nhạc, gần làm việc thế nào?"

Tiểu thuyết biên tập cùng tiểu thuyết tác giả, tại toàn bộ nghiệp nội, đều là tương đối khan hiếm tài nguyên.

Muốn bồi dưỡng một cái ưu tú biên tập, chỗ tiêu tốn thì gian cùng tinh lực nhiều vô cùng.

Tiểu phân đội trưởng đem Ngũ Nhạc kêu đến,

Cũng không có trực tiếp liền lấy bại hoại là như thế nào luyện thành cái này một bộ tác phẩm nói sự tình, mà là chuẩn bị cùng Ngũ Nhạc thật tốt trò chuyện chút.

"Đội trưởng cự, hết thấy cũng không tệ, ta thật thích khi biên tập."

"Vậy là tốt rồi, ta còn tưởng rằng ngươi không quen đây. Đúng, ta nhớ được, trước ngươi cũng là nghề nghiệp tác giả."

"Ha ha, đội trưởng cự, ngươi cũng không cần cười ta, ta thế nhưng là biết, năm đó ngươi cũng là tác giả đây. Mà lại, ngươi vẫn là chúng ta UU đọc sách bạch kim tác giả."

"Ài, cái gì bạch kim tác giả, không có chuyện, ta chỉ là muốn hỏi một chút, ngươi cảm giác coi như người cùng khi biên tập có cái gì khác biệt."

"Cái này nha. . ."

Ngũ Nhạc nghĩ nghĩ, nói nói, "ta cũng không biết nói thế nào. Coi như người cảm giác càng tự do một số, nhưng một lúc sau, tư duy sẽ có một ít theo không kịp tới. Khi biên tập mặc dù nói không có coi như người tự do, nhưng mỗi ngày có thể nhìn các loại tiểu thuyết, có thể nói đều có các ưu thế."

"Đích thật là dạng này."

Tiểu phân đội trưởng nhẹ gật đầu, sau đó hỏi lần nữa, "Cái kia làm ngươi đụng phải một bản rất ưa thích tiểu thuyết lúc, ngươi sẽ làm sao?"

"Đương nhiên là ký tới."

Ngũ Nhạc thốt ra.

Chỉ là, khi hần theo bản năng trả lời về sau, Ngũ Nhạc lúc này mới phát hiện, mình tựa hồ phạm sai lầm.

Đúng vậy, đây là một cái sai lầm nghiêm trọng.

Biên tập cùng tác giả không giống nhau, đồng thời, biên tập cùng độc giả cũng không giống nhau.

Mặc dù biên tập cũng sẽ đọc sách, tác giả cũng sẽ đọc sách, độc giả cũng sẽ đọc sách.

Nhưng biên tập liền là biên tập, biên tập đọc sách cùng tác giả đọc sách, hoặc là cùng độc giả đọc sách ánh mắt, lại là hoàn toàn không giống.

Biên tập sở dĩ là biên tập, cái kia chính là, biên tập đọc sách không phải là bởi vì ưa thích quyển sách này, mà là cho rằng quyển sách này có giá trị buôn bán.

Cũng bởi vậy, biên tập đang đọc sách thời điểm, hần bình thường sẽ không mang theo khẩu vị của chính mình đi đọc tác phẩm.

Nếu như một cái biên tập cùng độc giả mang theo cái dân cư vị đọc, như vậy, đối với cái khác loại tiểu thuyết, hần liền không cách nào tiến hành đánh giá.

Tựa như ngươi chỉ thích nhìn huyền huyền, đối với đô thị ngươi không thích. Như vậy, đang nhìn đô thị tác phẩm thời điểm. Dù là quyển này tiểu thuyết

đô thị viết cho dù tốt, người cũng vô pháp phát hiện ưu điểm của hắn. Trái lại, đồng dạng như thế. Bởi vì người ưa thích huyền huyền, dù là quyền này huyền huyền viết không được tốt lắm. Nhưng bởi vì khẩu vị của người đặc biệt, là huyền huyền liền nhìn, người vẫn sẽ cảm thấy bản này huyền huyền kỳ thật vẫn là có thể.

Như là như thế này, người vẫn là hào hào khi một cái độc giả đi, khi biên tập liền miễn đi.

"Đội trưởng cự, người cự ký bại hoại?"

Ngũ Nhạc có chút minh bạch, chủ biên tìm mình là có ý gì.

"Tạm thời còn không có, ta chỉ là muốn biết người vì cái gì tại hồng trên vỏ trứng viết lên mãnh liệt đề cử mấy chữ này mắt. Nhưng bây giờ, ta đã biết. Bất quá, quyền sách này ta vẫn là đồng ý ký kết, ta hi vọng, người có thể đem quyền này tiểu thuyết xem như là một bài học."

Bị chủ biên lên một bài giảng, Ngũ Nhạc có chút ưỡ oải từ văn phòng đi ra.

"Chủ biên nói rất có đạo lý, làm làm một cái biên tập, liền không thể lại đem mình xem như là một cái độc giả. Tối thiểu, biên tập không còn là một cái thuần túy độc giả."

Ngũ Nhạc vừa đi, một bên nhắc nhở chính mình nói nói.

Chỉ là, mặc kệ Ngũ Nhạc đối với mình thế nào nhắc nhở, bại hoại cái này một bộ trong tiểu thuyết không ít tình tiết, vẫn một lần lại một lần đánh thẳng vào Ngũ Nhạc não hải. Cái kia mềm yếu thức tỉnh lập chí thiếu niên, cái kia đối với mình so đối người khác càng thêm tàn nhẫn học sinh.

Chẳng lẽ, đây thật là mình cái dân cư vị, tạo thành chủ quan bên trên thích bộ tác phẩm này?

Cái này nhìn qua tựa hồ không có khả năng.

Ngũ Nhạc biết rõ, mình nhưng thật ra là không thích tiểu bạch văn.

Thế nhưng là, lúc này, vì cái gì bại hoại hành văn nhỏ như vậy trắng, nhưng mình nhưng không có cảm thấy nửa điểm không ổn.

Đầu óc có một ít loạn, Ngũ Nhạc rất muốn tìm một cái có thể phản bác chủ biên lý do.

Thế nhưng là, tìm tới tìm lui, làm thế nào cũng tìm không thấy.

...

Nhàn nhả từ chủ nhiệm lớp văn phòng đi ra, Hoàng Nhất Phàm cảm giác cũng không tệ lắm.

Hạnh tốt chính mình cơ linh, bằng không, thật đúng là bị chủ nhiệm lớp cho phê bình một trận.

"Hoàng Nhất Phàm, Lâm lão sư phê bình người đi."

Vừa mới tiến phòng học, Giang Úy Úy liền trừng Hoàng Nhất Phàm một chút, nói ra.

"Phê bình ta rồi?"

Hoàng Nhất Phàm buông buông tay, biểu thị không có việc này.

"Không có sao?"

Giang Úy Úy không tin, "Chẳng lẽ Lâm lão sư không nói người có ý viết chuyện ma đến dọa chúng ta?"

"Giang Úy Úy, lúc nào ta viết chuyện ma đến dọa các người, rõ ràng là người xin Trương Tuệ Bình muốn kể cho người chuyện ma a?"

"Ít đến? Các người nam sinh không đều là muốn hù dọa chúng ta nữ sinh, tiến tới gây nên chúng ta chú ý sao? Nhưng ta muốn nói, hành vi của người rất ngây thơ. Giống loại chiêu thức này, người ta hạ hiểm lãnh đều không cần."

"Gây nên các người chú ý?"

Hoàng Nhất Phàm có chút vui vẻ.

Vừa rồi chủ nhiệm lớp nói như vậy thì cũng thôi đi, không nghĩ tới, cái này Giang Úy Úy cũng nói như vậy.

Đây là đầu nhà bị làm hư hài tử, bản thân cảm giác quá lương tốt đi.

Có một ít muốn cười, cũng có một chút tức giận, "Ta nói Giang Úy Úy đồng học, người là đầu qua Tây Thi, vẫn là đẹp qua Vương Chiêu Quân, thật sự là trò cười, ta tại sao phải gây nên chú ý của người?"

Bị Hoàng Nhất Phàm mượn cơ hội châm chọc, Giang Úy Úy trên mặt có chút không nhịn được, nhưng từ nhỏ bị người khác chứng tình phùng nguyệt, chỗ nào chịu được Hoàng Nhất Phàm châm chọc khiêu khích. Hừ một câu, "Vậy ta hỏi ngươi, ngươi ngày đó liêu trai từ nơi nào chép."

"Làm sao ngươi biết ta là chép?"

Hoàng Nhất Phàm lông mày nhíu lại, hỏi ngược lại.

"Thôi đi, chẳng lẽ không phải chép sao, ngươi có thể viết ra tốt như vậy chuyện ma?"

"Ta rất kỳ quái, ngươi làm sao lại cảm thấy ta không viết ra được tốt như vậy chuyện ma."

"Tốt, đã ngươi nói ngày đó liêu trai là ngươi viết, vậy sao ngươi chứng minh."

"Chứng minh?"

Hoàng Nhất Phàm chưa phát giác buồn cười, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) "Chẳng lẽ chính ta bản gốc, còn muốn cái gì chứng minh?"

"Đương nhiên muốn chứng minh, không có chứng minh, vậy liền chứng minh ngươi là chép."

"Vậy tại sao không phải ngươi xuất ra cái gọi là chứng minh, dùng cái này chứng minh ta là chép đây này?"

"Dù sao ngươi chính là chép."

". . ."

Đột nhiên, Hoàng Nhất Phàm không muốn cùng Giang Úy Úy tranh giành.

Cái này Giang Úy Úy, Hoàng Nhất Phàm cũng coi là thăm dò cá tính của nàng.

Nàng chỉ là một cái kiêu ngạo Không Tước , bất kỳ cái gì một số có thể đã kích đến nàng lòng tự trọng, nàng điều liệu sẽ nhận.

Loại nữ hài tử này lòng hư vinh quá mạnh, đừng nói Hoàng Nhất Phàm không muốn chứng minh, cho dù là lấy ra chứng minh, đoán chừng Giang Úy Úy cũng sẽ tìm ra những lý do khác cùng Hoàng Nhất Phàm tranh luận.

Cũng không biết nàng chỗ nào dưỡng thành loại tính cách này?

Là dung mạo xinh đẹp nguyên nhân?

Có lẽ có một điểm đi.

Bất quá, đối với như loại này mười mấy tuổi tiểu nữ hài, Hoàng Nhất Phàm nửa điểm hứng thú cũng không có.

"Không phản đối?"

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm nói không ra lời đáng vẽ, Giang Úy Úy có chút đắc ý.

"Tốt a, ngươi thắng. Cùng ngươi nghĩ đến, liêu trai đúng là ta chép, ta cũng đúng là muốn gây nên ngươi 'Giang đại mỹ nữ' chú ý, được rồi."

Đối với Giang Úy Úy, Hoàng Nhất Phàm thật sự là có một ít không kiên nhẫn, lười nhác cùng nàng tiếp tục lại nói.

"Ha ha, thừa nhận đi.

Giang Úy Úy tựa hồ đánh một cái thắng trận lớn, tiếp theo, thì là cười hì hì quay đầu nói với Trương Tuệ Bình, "Tuệ Bình, ta cứ nói đi, hẳn liền là từ đâu chép tới, ngươi còn không tin."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Đông Du Ký

"Người viết liêu trai, không phải chép, đúng không?"

Góc áo lại một lần nữa bị nhẹ nhàng kéo một chút, ngồi cùng bàn Trương Tuệ Bình nhỏ giọng hỏi.

"Không đúng, là chép."

"Ta không tin."

"Tùy người tin hay không."

Mới vừa rồi bị Giang Úy Úy như thế giày vò, Hoàng Nhất Phàm có chút mất hết cả hứng, thuận miệng liền nói.

Có lẽ là Hoàng Nhất Phàm giọng nói có chút kích thích Trương Tuệ Bình, lúc đầu có chút tự ti nàg, lại là cúi đầu, "Thật xin lỗi."

"Tại sao lại nói thật xin lỗi?"

"Bởi vì đây hết thấy đều bởi vì ta, là ta muốn thấy người viết chuyện ma, thế là, người liền cho ta viết liêu trai. Lại là người gọi ta đừng nói cho Úy Úy nghe, nhưng ta vẫn giảng. Cuối cùng vẫn là bởi vì ta, làm hại người bị Lâm lão sư gọi đi phát biểu. Ngay cả Úy Úy hiểu lầm người, cũng là bởi vì ta nguyên nhân."

"Ngừng, có chuyện đều không có quan hệ gì với người. Còn có, vừa rồi Lâm lão sư thật không có huân ta, nàg chỉ là tìm ta nói chuyện phiếm. Mặt khác, người nói Giang Úy Úy hiểu lầm ta, ha ha, đối với cái này một cái kiêu ngạo lỗ nhỏ trước, ta thật không còn hồ."

"Vậy người đừng trách Úy Úy được không?"

"Người tại sao phải giúp nàg nói chuyện?"

"Bởi vì Úy Úy là chị em tốt của ta, mà lại, kỳ thật Úy Úy không phải như người nghĩ, nàg chỉ là ưa thích. . ."

Giang Úy Úy cùng Trương Tuệ Bình tính cách thật sự là hai thái cực.

Một cái là kiêu ngạo đến chỉ cảm thấy tất cả mọi người vây quanh nàg chuyện.

Một cái khác lại là trời thật thiện lương, nhưng lại có một ít không tự tin.

"Tốt, ta đáp ứng người, không trách Úy Úy."

Tuy nói Hoàng Nhất Phàm đối Giang Úy Úy không quá cảm mạo, nhưng Hoàng Nhất Phàm cũng không phải lòng dạ hẹp hòi.

Lại thêm làm người hai đời, đây hết thấy cũng thấy phai nhạt.

. . .

Một ngày chương trình học lại kết thúc, muộn trên dưới tự học buổi tối, Hoàng Nhất Phàm về đến nhà.

Tự nhiên, về nhà trước tiên, cái kia chính là gõ chữ.

Sơ tam mặc dù không giống cấp ba, nhưng cũng đứng trước thi cấp ba áp lực.

Ở trường học Hoàng Nhất Phàm không có thời gian gõ chữ, chỉ có hạ tự học buổi tối về sau, mới có thể nhín chút thời gian.

Lại là nhanh chóng mã ra 3 chương, Hoàng Nhất Phàm sau khi tiến vào đài, chuẩn bị nhìn xem có bao nhiêu cát chứa.

150 cái.

Cất giữ tại hôm qua 40 cái cơ sở phía trên, lại nhiều tăng lên 110 cái.

Này bằng với là cùng ngày hai mươi bốn giờ, lại có 1 10 người quan chú cũng truy đọc bại hoại.

Đối với cái thành tích này, Hoàng Nhất Phàm lộ ra rất có lòng tin.

Hôm qua hẳn cố ý tra xét một chút, UU đọc sách sách mới tại không có ký kết, không có đề cử, cũng không có quảng cáo trước đó, phần lớn một ngày chỉ có thể trưởng 10-20 cái cất giữ. Có thể trưởng 30-50 cái cất giữ, đã tính phí thường có tiềm lực. Còn có thể trưởng 50 cái trở lên cất giữ,

Phần lớn tiểu thuyết đều có thể lừa nhỏ một thanh.

Cả ngày hôm nay liền trưởng 110 cái, cái này đã nói rõ, bại hoại kỳ thật viết cũng không tệ lắm.

Ngài có tin tức mới, xin chú ý kiểm tra và nhận.

Hậu trường góc trên bên phải bưu kiện, đột nhiên ló lên một cái, nhắc nhở lấy Hoàng Nhất Phàm.

Chỉ mới nghĩ lấy nhìn cất chứa, mới bưu kiện đều quên nhìn.

Đem con chuột chuyển qua góc trên bên phải tin nhắn cửa sổ, Hoàng Nhất Phàm có một ít kích động.

Không có gì bất ngờ xảy ra, cái này bưu kiện thông tri, rất có thể là ký kết tin tức.

Đón đập nên mở, trong thư mặt lộ ra viết một câu: Tác phẩm của ngài đã đưa ra ký kết, mời thêm ngài biên tập viên Ngũ Nhạc, TT hào: .

Ký hợp đồng.

Thế mà ký hợp đồng.

Trước đó tại Long Không một lần bị chửi, Hoàng Nhất Phàm còn vẫn cho là, khả năng này không cách nào ký kết đây.

Hoặc là, cho dù là có thể ký kết, đoán chừng cũng phải viết cái mấy chục vạn chữ về sau.

Không nghĩ tới, lúc này mới 2 vạn chữ vừa tới, thế mà phát tới ký kết tin nhắn.

Xem ra, Khởi Điểm biên tập vẫn tương đối có ánh mắt chuyên nghiệp.

Cho dù là Long Không một đám người phun, nhưng Khởi Điểm biên tập vẫn lựa chọn hướng mình đưa ra ký kết.

Chịu đựng kích động, Hoàng Nhất Phàm đổ bộ TT hào, lựa chọn đem Ngũ Nhạc thêm làm hảo hữu.

Vừa đưa ra hảo hữu tin tức, đối phương thế mà lập tức đồng ý.

Cái này khiến Hoàng Nhất Phàm có chút kinh hãi, lập tức hướng Ngũ Nhạc phát một cái tin tức.

"Ngài khỏe chứ, Ngũ Nhạc, ta là thiên hạ đệ nhất bạch, không nghĩ tới, muộn như vậy, người còn online."

"A, biên tập đều là con cú, bình thường đều tương đối trễ ngủ. Tác phẩm của người chúng ta nhìn, viết không tệ. Chúng ta cho rằng có thể ký kết, ta cho người phát một phần ký kết hợp đồng, người trước tiên có thể nhìn một chút."

"Được rồi."

Hoàng Nhất Phàm tiếp nhận Ngũ Nhạc truyền tới bưu kiện, mở ra nhìn một chút, là một cái chia hợp đồng. Nói cách khác, khi tiểu thuyết lấy được thu nhập về sau, bình đài sẽ cùng mình tiến hành chia, chia tỉ lệ là chia năm năm, cũng chính là một nửa một nửa. Cái khác nội dung, đại khái cùng kiếp trước những tiểu thuyết khác trang web nội dung không sai biệt lắm.

"Hợp đồng xem hết, không có vấn đề."

Kỳ thật hợp đồng Hoàng Nhất Phàm cũng không có xem hết, chỉ là đại khái nhìn một chút. Bất quá, Hoàng Nhất Phàm lại là biết. Như loại này hợp đồng, chính đúng là Khởi Điểm 90% trở lên tiểu thuyết tác giả, nói cách khác, người khác ký cùng người ký hợp đồng, là giống nhau. Cho nên, Hoàng Nhất Phàm có nhìn hay không, cũng giống như nhau. Còn người muốn tu đổi hợp đồng, hoặc là, ẩn phương thức của người ký kết. Không có ý tứ, chờ người trở thành đại thần, mới có tư cách đàm điều kiện này.

"Vậy thì tốt, trở về người đem phần văn kiện này đóng dấu một chút, một thức hai phần, sau đó theo cái này cái địa chỉ, gửi đến chúng ta trang web là được rồi."

"Đi."

Một trận trên hiệp ước vấn đề, hai người nhanh chóng giao tiếp hoàn tất.

"Đúng rồi, hỏi một chút, người là thế nào nghĩ đến viết cái này phong cách tiểu thuyết?"

Nói xong hợp đồng sự tình, Ngũ Nhạc hỏi tới bại hoại bộ tác phẩm này.

"Ngài chỉ là tiểu thuyết loại hình, còn là tiểu thuyết hành văn?"

"Chủ yếu là hành văn."

"Ha ha, Ngũ Nhạc lớn, người là muốn nói, ta vì cái gì muốn viết tiểu bạch văn đúng không."

Đoán được Ngũ Nhạc ý tứ, Hoàng Nhất Phàm nói ra. Đồng thời, đối phương thì phát ra một cái khuôn mặt tươi cười.

"Nói như thế nào đây, ta cảm thấy tiểu bạch văn kỳ thật rất tốt, tương đối buông lỏng, mấu chốt nhất là thông tục dễ hiểu. Đương nhiên, khả năng cái khác tác giả sẽ không đồng ý đi, bao quát không ít độc giả cũng có không thích. Nhưng ta tin tưởng, loại này phong cách, khẳng định có thị trường của hần."

"Xem ra, người rất có tự tin."

"Bình thường, vừa mới bắt đầu ta cũng có chút hoài nghi, đặc biệt là Long Không không ít người còn phun ra do ta viết quyển sách này. Bất quá, bọn hần càng là phun, ta càng là phát hiện tiểu bạch văn tài có đại thị trường."

"Vì cái gì nói như vậy?"

"Kỳ thật rất đơn giản, Ngũ Nhạc lớn, tin tưởng người xem hết tứ đại danh thư đi."

"Xem hết."

"Vậy người cảm thấy cái nào bộ tiểu thuyết được hoan nghênh nhất, cũng viết đẹp mắt nhất."

"Đông Du Ký."

Hoàng Nhất Phàm gật đầu, "Ta cũng cho là như vậy."

Cái thể giới này tứ đại danh thư theo thứ tự là Chiến quốc diễn nghĩa, Ngõa Cương truyện, Đông Du Ký, cùng Cửu Vân mộng.

Những ngày gần đây, bởi vì đi học thật sự là nhàm chán, Hoàng Nhất Phàm cũng đem tứ đại danh thư cái khác ba bộ cho xem hết.

Tổng thể tôi nói, Hoàng Nhất Phàm cho rằng, Chiến quốc diễn nghĩa viết quá lịch sử, Ngõa Cương truyện lại viết quá mức tại nghiêm túc, lại càng không cần phải nói quá mức tính nghệ thuật Cửu Vân mộng, bình thường người xem không hiểu. Chỉ có Đông Du Ký mới đẹp mắt nhất, đồng thời cũng thụ nhất người nước Hoa sĩ hoan nghênh. Cái nào sợ sẽ là tiểu hải tử, mở miệng cũng có thể nói ra không ít có quan hệ với Đông Du Ký một ít nội dung cốt truyện.

"Bất quá, Ngũ Nhạc đại, tại người cảm giác Đông Du Ký đẹp mắt nhất đồng thời, người có phát hiện hay không, so sánh cái khác ba bộ, Đông Du Ký cũng rất tiểu bạch."

"Rất tiểu bạch?"

Máy tính một bên khác Ngũ Nhạc có một ít bị Hoàng Nhất Phàm tư tưởng cho nói lừa rồi.

Đông Du Ký tiểu bạch sao?

Hần nhưng là chưa từng có nghĩ tới vấn đề này.

Cái này sao có thể nghĩ tới phương diện này đâu?

Đông Du Ký thể nhưng là tứ đại danh thư một trong nha, cũng là vang dội nhất một bộ tác phẩm đồ sộ, càng là độc giả nhiều nhất một bộ tác phẩm đồ sộ.

Ai dám nói Đông Du Ký tiểu bạch?

Thế nhưng là, bị Hoàng Nhất Phàm kiểu nói này, Ngũ Nhạc thật đúng là so sánh khế đảo.

Tương đối về sau kết quả, Ngũ Nhạc cự có một ít không thể tin được, thế mà thật đúng là.

Đông Du Ký hoàn toàn chính xác viết nhất là tiểu bạch, không nói đến bên trong cố sự tình tiết có rất nhiều tiểu bạch chỗ, thậm chí, còn có một số cảm giác cực không hợp lý địa phương, liền là hành văn, Đông Du Ký cũng còn kém rất rất xa Chiến quốc diễn nghĩa, càng càng so với hơn không lên Cửu Vân mộng. Mà lại, không chỉ là cùng cái khác ba bộ có tên hành văn so sánh, cho dù là cùng với những cái khác cổ điển tiểu thuyết tác phẩm so sánh, Đông Du Ký hành văn, cũng đúng là không có chỗ xếp hạng. Giống không ít cổ điển hí khúc hành văn, cũng không biết xong làm lộ Đông Du Ký mấy con phở.

Thế nhưng là, vì cái gì Đông Du Ký lại là tứ đại danh thư bên trong được hoan nghênh nhất tiểu thuyết?

Chẳng lẽ, đúng như đối phương nói tới, bởi vì Đông Du Ký viết rất tiểu bạch?

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Đợi qua mấy năm, người lại nhìn hấn

Cái này có một ít phá vỡ Ngũ Nhạc nhận biết lý niệm.

Tại trong sự nhận thức của hấn.

Nhỏ có chịu không, hành văn cái nào sợ không phải trọng yếu nhất, cũng xếp tại địa vị tương đối cao.

Chính như khi nói tới sáng tác thời điểm, phần lớn đều nghĩ đến, sáng tác cần nhất định hành văn.

Vài chục năm nay đọc tư duy quyết định, dù là Ngũ Nhạc cho rằng đối phương nói rất có đạo lý, nhưng hấn hay là không muốn tiếp nhận.

Còn nữa, hấn nhưng là tiểu thuyết biên tập, có một bộ mình đối với tiểu thuyết tác phẩm bình phán tiêu chuẩn.

Sở dĩ hấn cho rằng bại hoại có thể ký kết, cũng không phải là hấn đồng ý tiểu bạch văn sáng tác thủ pháp, hấn chẳng qua là cảm thấy, bại hoại ngoại trừ hành văn bên ngoài, cũng có nó ưu điểm của hấn. Mà cái này ưu điểm, thì là hấp dẫn hấn ký kết địa phương.

"Bất kể nói thế nào, ta cho rằng hành văn vẫn tương đối trọng yếu. Mặc dù, ta cho rằng người bại hoại cái này một bộ tác phẩm không tệ, đạt đến ký kết tiêu chuẩn. Nhưng là, nếu như bại hoại cái này một bộ tiểu thuyết hành văn có thể nâng cao một bước, như vậy, giá trị của hấn không thể nghi ngờ sẽ lớn hơn."

"Trên nguyên tắc ta cũng cho là như vậy, bất quá. . ."

Hoàng Nhất Phàm vốn chuẩn bị lại nói, cuối cùng nghĩ nghĩ, được rồi.

Tiểu thuyết là cực kỳ có nhất nghệ thuật tác phẩm văn học.

Một bộ tiểu thuyết muốn làm sao viết?

Hành văn có trọng yếu hay không?

Dạng gì tiểu thuyết mới có thể lừa?

Cho tới nay, đều không có một cái nào tiêu chuẩn đáp án.

Huống hồ, đối phương vẫn là một cái biên tập.

Tác giả cùng tác giả ý nghĩ đều có thể không giống nhau, lại càng không cần phải nói, tác giả cùng biên tập ý nghĩ.

Hai người đều là rất tự nhiên không tiếp tục đàm tiểu bạch văn chủ đề.

Tiếp theo, Ngũ Nhạc thì tiếp tục giao phó mấy cái sự tình.

"Làm chúng ta thu đến người hiệp ước về sau, chúng ta chọn thời gian an bài cho người đề cử. Bất quá, ta hi vọng người có thể chuẩn bị sẵn sàng, tác phẩm của người viết quá mức tại đặc biệt, cùng thị trường phong cách lại có một ít không giống nhau, có thể hay không, vẫn là ẩn số."

"Mặt khác. . ."

Nói đến đây, Ngũ Nhạc dừng dừng, hấn không biết nên làm sao đi nói.

Kỳ thật, bại hoại quyền tiểu thuyết này mặc dù là ký, nhưng kỳ thật đã bị chủ biên đem thả vớt bỏ.

Chỉ cho nên vẫn là lựa chọn ký kết, chẳng qua là chủ biên mượn dùng quyền này sách cho mình xách một cái tình.

Trên cơ bản, ký kết về sau, cái này một bộ tác phẩm nhiều nhất chỉ có thể có một cái đề cử.

Bên trên xong một cái đề cử, như vậy, Khởi Điểm đem sẽ không lại tiếp tục đề cử cái này một bộ tác phẩm.

"Mặt khác cái gì?"

"Không có gì."

Ngũ Nhạc đột nhiên không muốn nói cho đối phương biết chân tướng.

Bây giờ nói chuyện này để làm gì đâu?

Đối phương nghe được về sau, chỉ sợ tâm tình cũng sẽ nhận ảnh hưởng đi.

Còn không bằng để hấn tại mấy ngày nay thời gian thỏa thích phát huy một chút. . . Có lẽ,

Bại hoại ngay tại lên cái thứ nhất đề cử về sau, thành tích nghịch thiên, tiến tới vượt qua chủ biên dự đoán.

Nhưng cái này có khả năng sao?

Phải biết, chủ biên tiểu phân đội trưởng thế nhưng là Khởi Điểm kim bài biên tập.

Mà lại, làm chủ biên trước đó, tiểu phân đội trưởng vẫn là Khởi Điểm siêu bạch kim tác giả.

Ánh mắt của hấn, luôn luôn vô cùng độc ác.

Trải qua ánh mắt hấn bình qua tác phẩm, chưa bao giờ thất thủ.

Bản này bại hoại Ngũ Nhạc mặc dù cảm giác cũng không tệ lắm, nhìn lấy rất nhiệt huyết. Nhưng bị tiểu phân đội trưởng lên một bài giảng, Ngũ Nhạc cũng cảm thấy cảm giác, có thể là mình thấy quá phiền diện. Hoặc là, mình đọc sách kinh lịch cùng bại hoại bên trong Tạ Văn Đông, đều ở trường học lúc đi học nhận qua tiểu lưu manh khi dễ. Thế là, khi thấy cái này một bộ bại hoại, dù là muốn dùng biên tập ánh mắt, nhưng bởi vì bị quyền này tiểu thuyết thay vào đến trong chuyện xưa, lại thế nào bình luận, cũng vô pháp bảo trì công chính ý kiến.

"Người chuẩn bị thêm một số chính là."

Nghĩ tới đây, Ngũ Nhạc cũng liền đem đằng sau lời muốn nói nuốt xuống.

"Yên tâm đi, Ngũ Nhạc cự."

. . .

Về sau mấy ngày, hết thấy lộ ra tương đối bình tĩnh.

Trường học phương diện, Giang Ủy Ủy không chút lại tìm qua Hoàng Nhất Phàm phiền phức.

Có lẽ là Hoàng Nhất Phàm cũng không chút muốn phản ứng duyên cớ của nàng.

Ngược lại là Trương Tuệ Bình có chút thần thần bí bí, không biết đang làm cái gì.

Bất quá, Hoàng Nhất Phàm cũng không có thời gian đi quản cái này, hấn hiện tại quan tâm nhất, thì là tiểu thuyết của chính mình.

Bại hoại là như thế nào luyện thành tại cùng UU đọc sách ký kết về sau, rốt cục thu được một cái đề cử.

Cấp hai giao diện tin tức đây, tục xưng "Con muối đây".

Ý là, cái này đề cử quá nhỏ quá nhỏ, nhỏ đến chỉ có thể dùng con muối để hình dung.

Bất quá, Hoàng Nhất Phàm thật không có làm sao phàn nàn.

Người mới cùng đại thần không thể so sánh, hấn biết, phần lớn người mới tác phẩm cái thứ nhất đề cử đều là như thế này.

Mang chờ mong, vào lúc ban đêm hạ tự học buổi tối, Hoàng Nhất Phàm về đến nhà, chuyện thứ nhất liền là đồ bộ hậu trường, xem xét số liệu.

900 cát giữ.

Văn học mạng sáng tác, cát giữ là hết thấy cơ sở, không có cát giữ liền không có đặt mua.

Cho nên, tại tiểu thuyết còn không có lên giá thời điểm, cát giữ cơ hồ là đánh giá một bộ tiểu thuyết có thể hay không lựa tốt nhất tiêu chuẩn.

"Thành công."

Khi thấy 900 cất giữ số liệu này lúc, Hoàng Nhất Phàm thờ dài một hơi.

Ký kết trước đó chỉ có 400 cất giữ, trong vòng một đêm, ở trên đề cử về sau, tăng lên 500 cất giữ.

Mặc dù Hoàng Nhất Phàm biết, số liệu này khả năng không cách nào cùng những cái kia đại thần tác gia so sánh.

Nhưng là, Hoàng Nhất Phàm cũng biết.

Lấy cái này văn tự đẩy uy lực, phần lớn tiểu thuyết nhiều nhất một ngày chỉ có thể gia tăng 100 tả hữu cất giữ.

Nếu có một số viết không được tốt lắm, một ngày chỉ trưởng 20 cái, thậm chí vị trí cũng có thể.

Bây giờ, bại hoại thể mà trong vòng một ngày, thể mà tăng vọt 500.

Xem ra, tiểu bạch văn quả nhiên có thị trường.

Mặc kệ là ở kiếp trước, vẫn là ở cái thế giới này.

Thông tục dễ hiểu tiểu thuyết, vẫn là dễ rất nhiều người ưa thích.

"Có ở đó hay không."

Không đợi Hoàng Nhất Phàm quá nhiều cảm khái, lúc này, TT thông tin bên trên, ký kết biên tập Ngũ Nhạc hướng Hoàng Nhất Phàm phát một cái tin tức.

"Đến ngay đây."

"Đầu tiên chúc mừng người, người bại hoại lấy được một cái thành tích tốt."

Đối với cái thành tích này, Ngũ Nhạc so với Hoàng Nhất Phàm, nhìn càng thêm xa, cũng càng vì cái gì kích động.

Hắn lại là biết, văn tự đẩy hiệu quả có hạn, dù là viết không tệ, cất giữ tốc độ tăng cũng không lớn.

Nhưng bại hoại lên đề cử về sau, thể mà nhất phi trùng thiên, rất nhanh liền cùng người khác kéo ra một đoạn rất dài khoảng cách.

Đây mới là ngày đầu tiên.

Ngày đầu tiên cất giữ liền tăng lên 500, như vậy, lấy ngày đầu tiên cất giữ nhân với 4 để tính, một tuần lễ cất giữ tổng lượng, đem đạt tới 2000.

2000 cất giữ, cái này đã có thể đạt tới trang đầu đề cử hiệu quả.

Cái này đã cho thấy, bại hoại có khả năng đại hỏa.

"Tạ ơn."

Hoàng Nhất Phàm nghĩ ý cảm ơn, bất quá, nhìn thấy Ngũ Nhạc phát tin tức, lại có một ít nghi hoặc.

"Ngũ Nhạc cự, nhìn người ý tứ của những lời này, làm sao cảm giác còn có nói còn chưa dứt lời giống như."

"Không sai."

"Ngũ Nhạc lớn, ngài nói."

"Kỳ thật chuyện này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ. Tin tưởng người cũng biết, người bại hoại tại văn trên ngòi bút cùng đại bộ phận tác phẩm có sự bất đồng rất lớn."

"Ta biết."

Hoàng Nhất Phàm nhẹ gật đầu, "Ta nhìn một chút Khởi Điểm, phần lớn tiểu thuyết văn tự bản lĩnh cũng không tệ. Giống ta loại này tiểu bạch văn phong cách, cơ hồ không có. Mà lại, trước đó Long Không trang web cũng có phê bình nói do ta viết tiểu thuyết giống học sinh tiểu học viết."

"Vấn đề nằm ở chỗ Long Không."

"Làm sao vậy, Long Không lại có người mắng do ta viết tiểu thuyết sao?"

"Cụ thể ta không biết nói thế nào, người vẫn là nhìn xem Long Không tình huống đi."

...

Án lấy Ngũ Nhạc nhắc nhở, Hoàng Nhất Phàm lần nữa đổ bộ Long Không diễn đàn.

Đập vào mắt trước đầu thứ nhất thiệp, liền là có liên quan tại Hoàng Nhất Phàm bại hoại là như thế nào luyện thành.

"Uu đọc sách càng ngày càng lui bước, ngay cả bại hoại dạng này tiểu thuyết cũng có thể ký kết."

"Mọi người đừng đi Khởi Điểm viết tiểu thuyết, Khởi Điểm xong."

"Phụ trương, phụ trương, tin tức trọng đại, bại hoại tác giả là Khởi Điểm biên tập thân thích."

"Nếu như ngay cả bại hoại tiểu thuyết cũng có thể ký kết, cái kia còn có cái gì tiểu thuyết không thể ký hợp đồng?"

Hoàng Nhất Phàm không muốn nhìn thấy cũng không có cách nào.

Cơ hồ là Long Không văn học mạng giang hồ bản, liên quan tới bại hoại, liên quan tới hần viết tiểu thuyết nội dung, chiếm 80% phụ đề.

"Thế nào, nhìn rồi hả?"

Qua thêm vài phút đồng hồ, Ngũ Nhạc phát một cái tin tức tới.

"Nhìn."

"Ngươi là nghĩ như thế nào?"

"Còn có cái gì nghĩ, ta dự định không để ý đến bọn họ."

Nếu như nếu đổi lại là người khác, chỉ sợ trước tiên liền muốn bạo tẩu.

Loại này không chọc ai, không có mắng ai, tự dung bị người mắng to, thánh nhân cũng muốn tức giận.

Chỉ là, những ngày này Hoàng Nhất Phàm cũng lẫn lộn một đoạn thời gian Long Không.

Hần phát hiện, phần lớn những cái kia không có việc gì mắng chửi người, phun người gia hỏa, hoặc là người mới tác giả, hoặc là liền là bản thân tố chất có vấn đề.

Ngươi nếu là cùng bọn hần đối phun, bọn hần có thể đem IQ của ngươi kéo đến cùng bọn hần cùng một cái hạn cuối.

Kiếp trước một đồng lớn internet đại thần, còn không phải ba ngày hai đầu bị người mắng to.

Chỉ bất quá, hiện tại cái kia một số bị mắng to đại thần đổi thành mình.

"Không để ý đến bọn họ?"

"Đúng nha."

Hoàng Nhất Phàm gật đầu, "Càng để ý đến bọn họ, bọn hần đoán chừng mắng càng vui mừng. Dứt khoát còn không bằng không để ý tới, chờ danh tiếng thoát qua một cái, bọn hần khẳng định lại sẽ bắt được nó đề tài của hần đi phun."

"Không, không thể không lý."

Ngũ Nhạc lộ ra có một ít lo lắng, "Dưới tình huống bình thường, không để ý đến bọn họ là lựa chọn chính xác, ngươi nghĩ cũng không sai. Nhưng là, lần này, ngươi nhất định phải hồi phục."

"Vì cái gì?"

"Bởi vì trong này, không chỉ có dính đến ngươi, còn dính đến trang web."

"Úc. . ."

Hoàng Nhất Phàm minh bạch.

"Nếu như ngươi không hồi phục, như vậy, bọn hần sẽ tiếp tục bắt lấy cái đề tài này. Nói ngươi là biên tập thân thích, dù là không đề cập tới cái này, cũng sẽ nói lên điểm ký kết quá tùy hứng. Ngươi biết, Khởi Điểm cùng Huyền Nguyệt, liên hoành gần nhất một mực tồn tại cạnh tranh. Chúng ta ký kết tiêu chuẩn từ trước đến nay nghiêm ngặt, cái này cũng ngược lại đến rất nhiều người mới tác giả không cách nào ký kết. Khi thấy ngươi bộ này tiểu thuyết lúc sau, bọn hần theo bản năng liền đem tất cả lửa giận phun đến ngươi nơi này. Ngươi không nên hiểu lầm, ta không phải nói ngươi viết nhỏ khó mà nói, ta cũng không phải đối tiểu bạch văn có thành kiến."

"Cho nên, trang web phương diện hi vọng người có thể ra mặt. Đây không phải đối trang web, đối người cũng có chỗ tốt."

"Vậy được, ta sẽ viết một cái thanh minh. Bất quá, ta không thể bảo đảm bọn hán nhìn thấy ta cái này thanh minh về sau, phải chăng còn sẽ phun."

Bình xị tâm lý người là không thể nào hiểu được, bọn hán muốn phun người, bọn hán liền sẽ phun, không cần bất kỳ lý do gì.

"Không có việc gì, người phát một cái thanh minh liền tốt, cái khác không cần để ý tới."

...

"Viết cái gì tốt đâu?"

Nói đến, Hoàng Nhất Phàm bị cái này một ít người mắng một trận, trong lòng vẫn là rất khó chịu.

Hán cũng rất muốn chạy đến Long Không, cùng bọn hán đại chiến cái ba trăm cái hiệp.

Con em người, tiểu bạch văn thế nào.

Hành văn kém thì thế nào?

Chẳng lẽ, đánh giá một bộ nhỏ có chịu không, liền là đánh giá hán hành văn thế nào sao?

Nếu như là dạng này, tiểu thuyết còn viết cọng lông nha, trực tiếp nhìn người khác hành văn không phải liền là.

Chỉ là, giống cái này một số, Hoàng Nhất Phàm biết, hán là nói không rõ.

Văn học loại vật này, hán quá mức phức tạp, không ai nói rõ được.

Lại càng không cần phải nói, muốn đem bọn hán văn cho rằng thường thức cho đảo ngược.

Thế nhưng là, không dạng này viết, vậy làm sao viết cái này thanh minh.

Chẳng lẽ, viết một cái, ta thề, ta đích xác không phải UU đọc sách biên tập thân thích.

Cái này nhìn giống như có chút khôi hài?

Làm như thế nào viết đâu?

Không khỏi, Hoàng Nhất Phàm nhớ tới kiếp trước lịch sử ở trong "Hàn Sơn" cùng "Nhật đến" cổ sự.

Thế là, nâng bút vung lên, Hoàng Nhất Phàm viết một thiên không phải thanh minh thanh minh.

Thế nhân báng ta, lán ta, nhục ta, cười ta, khinh ta, tiện ta, ác ta, gạt ta, nên như thế nào đối với hán.

Chỉ cần nhẫn hán, để hán, từ hán, tránh hán, nhìn hán, kính hán, không cần để ý hán, lại đợi mấy năm, người lại nhìn hán.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: 1 vị Long Không tác giả xin lỗi

Hàn Sơn cùng nhật đến cổ sự ra đến kiếp trước, nói là một cái gọi "Hàn Sơn" người cùng một vị gọi "Nhật đến" đối thoại.

Hàn Sơn tại lúc ấy nhận hết thể nhân khi nhục, trong lòng đau khổ, liền hỏi cao tăng nhật đến, ta nên làm cái gì.

Cao tăng nói cho Hàn Sơn, người chỉ cần nhẫn hán, để hán, từ hán. . .

Hàn Sơn dựa vào cao tăng, tu sinh dưỡng tính.

Qua mấy năm, Hàn Sơn thế mà cao trúng Trạng Nguyên.

Nhưng trái lại trước đây cái kia một số khi nhục hấn người, lại từng bước từng bước lấn lộn đến vô cùng chi thâm, khiến cho người chua xót.

Cũng bởi vì một đoạn này cổ sự, lại thêm câu này vô cùng kinh điển lời nói.

Cho dù là ở kiếp trước lưu truyền ngàn năm, cũng có vô số người thỉnh thoảng đề cập.

Đem một đoạn này không phải thanh minh thanh minh phát tại bại hoại liên quan đến tác phẩm bên trong.

Không nghĩ tới, một thiên này đơn chương sau khi đi ra, toàn bộ bại hoại chỗ bình luận truyện toàn thể đều nổ.

Thế nhân báng ta, lấn ta. . . Câu nói này viết quá kinh điển, tiểu bạch, ta ủng hộ người.

Một đoạn này lời nói, đơn giản có thể xưng thiên cổ danh ngôn, tiểu bạch, ủng hộ.

Những cái kia mắng tiểu bạch lớn buồn nôn chi đồ, các người mở to mắt nhìn xem, liền các người cái này một số rác rưởi tổ chất, chính như tiểu bạch thật to nói, chờ qua mấy năm, chúng ta lại tới thăm các người một chút cắt chó bộ dáng.

Đúng, những cái kia phun chó, tại Long Không phun ra còn chưa tỉnh, thế mà chạy đến bại hoại chỗ bình luận truyện đến mắng. Ta thao con mẹ người, không thích nhìn liền cắt ngay cho ta, tiểu bạch lớn lại không có buộc các người nhìn.

Chính là, những ngày gần đây, cũng không biết tiểu bạch lớn đã nhận lấy bao lớn áp lực, thụ bao lớn ủy khuất. Bất quá, tiểu bạch lớn lòng dạ thật sự là dễ tại hạ bội phục, cái này một số rác rưởi, cùng bọn hần lý luận có cái lông tác dụng, liền tùy hần đi, nhẩn hẩn, dễ hần, tránh hần, nhịn hần, không để ý đến hần nữa, tiếp qua mấy năm, người lại nhìn hần, viết thật gọi một cái tuyệt.

Bại hoại mặc dù là sách mới, mặc dù còn không có đại hồng đại tử, nhưng lên đề cử về sau, bại hoại vẫn là hấp dẫn không ít độc giả. Tại cái này một số độc giả bên trong, nguyên bản bọn hần là xưa nay không phát biểu. Tiểu thuyết viết tốt bọn hần liền nhìn, viết không được khá, bọn hần liền không nhìn. Thật vất vả đụng phải một bản thông tục dễ hiểu, nhìn sáng đến không được tiểu thuyết, thế mà bị một đám rác rưởi mỗi ngày chạy tới cuồng phún. Mà khi bại hoại tác giả thiên hạ đệ nhất bạch phát đơn trương về sau, bọn hần rốt cục ngồi không yên.

Bọn hần nhao nhao đổ bộ giáp ngựa, bắt đầu cùng cái kia một đám bình xịt mắng nhau.

Các huynh đệ, đi, chúng ta bên trên Long Không. Long Không đám kia rác rưởi đến chúng ta chỗ bình luận truyện mắng, tiểu bạch lớn lòng dạ rộng lớn, không tính toán với bọn họ, nhưng chúng ta chẳng lẽ không giúp tiểu bạch đại xuất cái này một ngụm ác khí à. Bên trên, chúng ta về mắng bọn hần.

Có dẫn đầu, lập tức liền có người đuổi theo.

Chỉ là vài phút về sau, Long Không diễn đàn trong nháy mắt đăng kí mấy trăm người mới áo lót, bắt đầu ở Long Không đồ bản.

Long Không đám bỏ đi,

Ủng cho các người cũng là tác giả. Các người không thích tiểu bạch lớn sách coi như xong, chúng ta cũng không ép các người đám này rác rưởi nhìn. Nhưng các người không có việc gì tại Long Không nói tiểu bạch là Khởi Điểm thân thích, tiểu bạch chẳng lẽ ân cần thăm hỏi qua người nhà của người sao. Vẫn là, các người Long Không cái này một đám rác rưởi viết tiểu thuyết quá kém, ngay cả ước cũng ký không được, đồ mắt tiểu bạch thật to?

Đã sớm biết Long Không bình xịt nhiều, quả nhiên không sai, các người bản thân viết sách không được, các người liền thừa nhận, còn tự cho là viết được nhiều tốt, có bản lĩnh liền mở ngựa thật giáp lộ ra sách của các người, nhìn nhìn viết của các người đến tốt bao nhiêu.

Đúng nha, những cái kia bình xịt, các người quả thực là mất hết viết tiểu thuyết người mặt.

Đánh mặt nha, đánh mặt, đây quả thực là trần trụi mà làm mất mặt.

Nguyên lai Long Không diễn đàn một đám người không ngừng mắng lấy bại hoại như thế nào tiểu bạch, hành văn như thế nào nát.

Không nghĩ tới, quay đầu, thế mà bị người khác cho mắng.

Mà lại, cái này mắng lên hiệu quả, so với bọn hần trước đây mắng bại hoại như thế nào như thế nào, còn muốn tới sắc bén.

Bất kể nói thế nào. Long Không diễn đàn là tác giả diễn đàn, tác giả đánh giá nào đó viết đến như thế nào, vốn cũng là bình thường sự tình. Thế nhưng là, làm loại này bình luận dần dần lên cao đến công kích thời điểm, như vậy, Long Không diễn đàn cái kia một đám tác giả bản thân bên trên liền đuối lý. Hiện tại bại hoại thư hữu chạy tới, đánh mặt tiếng vang, đơn giản gọi là một cái vang dội.

Đặc biệt là, bại hoại thư hữu dễ bọn hần lộ ra thân phận chân thật, các người viết sách gì, các người chẳng lẽ viết rất khá, các người có tư cách gì nói bại hoại. Câu này, đơn giản đề cái kia một đám trước đây mắng to bại hoại như thế nào gia hỏa, lập tức không có thanh âm.

Sáng ngựa thật giáp sao?

Như vậy sao được?

Mình còn muốn hay không viết sách, cái này nếu là lộ ra đến, không chừng mình sau đó liền bị người khác cho công kích.

Đây đương nhiên là cái kia một số lấy được một ít thành tích tác giả. Mà đối với cái kia một số không có lấy được thành tích tác giả, bọn hắn cũng viết sách. Có một ít người, còn ngu bức giống như, báo ra sách của mình tên, cho là mình viết tốt bao nhiêu. Kết quả, cái này vừa báo ra, lập tức lại bị người khác cho luân. Xem xét ngay cả ước đều không ký, con em mầy, còn không biết xấu hổ nói mình viết tốt. Còn nữa, không có ký kết sách hoặc nhiều hoặc ít trong sách đều có không ít mao bệnh, khi bọn hắn báo ra tên sách về sau, cái kia một số mao bệnh bị gỡ ra, càng là một trận nhục nhã.

Bất quá, loại này song phương đối phun sự tình, mặc dù nhìn náo nhiệt, nhưng hiệu quả lại rất bình thường.

Uy lực chân chính tuyệt luân, còn muốn số Hoàng Nhất Phàm trước đây phát đơn trưng.

Thế nhân báng ta, lán ta, nhục ta, cười ta, khinh ta, tiện ta, ác ta, gạt ta, nên như thế nào đối với hắn.

Chỉ cần nhẫn hắn, để hắn, từ hắn, tránh hắn, nhin hắn, kính hắn, không cần để ý hắn, lại đợi mấy năm, người lại nhìn hắn.

Một câu nói kia, đơn giản viết tuyệt.

Mặc kệ là Hoàng Nhất Phàm thư hữu, vẫn là Long Không cái khác tác giả, khi bọn hắn nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm phát ra tới đơn trưng thanh minh thời điểm, cảm thấy đều là bội phục ghê gớm.

Loại này tuyệt cú, một cái không tốt, thật là có khả năng lưu truyền ngàn năm.

Nghĩ không ra, dạng này tuyệt cú, thế mà bị một vị văn học mạng tác giả viết ra.

Mà lại, cái này viết ra tác giả, vẫn là trước đây bọn hắn mắng qua tiểu bạch tác giả.

Liên tưởng đến Long Không lập tức tình hình, thân là Long Không một viên không ít tác giả, trên mặt cũng không khỏi đỏ lên.

Bọn hắn cứ việc không có tham dự mắng to bại hoại, nhưng thân là thường lán lộn Long Không một vị tác giả, cũng là cảm giác mặt mũi không ánh sáng.

Bút danh gọi "Ba mươi hai" một vị tác giả, chính là bên trong một cái.

Ba mươi hai là UU đọc sách một vị phổ thông tác giả, mặc dù không tính đồ, nhưng cũng không tính nhào, miễn cưỡng có thể dựa vào viết chữ nuôi sống gia đình.

Bình thường ba mươi hai tại sáng tác sau khi, yêu thích nhất, cái kia chính là đi dạo Long Không.

Không có vì cái gì, bởi vì Long Không là văn học mạng tác giả một cái tự do thảo luận bình đài. Lại thêm cái này bình đài không nhận cái khác trang web chế ước, là một cái trung lập tính rất mạnh bình đài, cho nên, thân là tác giả ba mươi hai, thường xuyên đều sẽ nhìn xem Long Không gần nhất có lời gì đề, có cái gì Bất Quái, hoặc là, có cái gì chiến đấu.

Lúc đầu, Long Không trước đây cuồng phún một vị gọi là "Thiên hạ đệ nhất bạch" tác giả, ba mươi hai cũng thấy rất sung sướng.

Xác thực, hắn cũng cho rằng, cái kia thiên hạ đệ nhất bạch viết nhỏ nói thật ra là quá nhỏ trắng, mà lại hành văn thật gọi một cái nát.

Mặc dù hắn không có tham dự, nhưng cũng cảm giác nhìn thấy loại này chiến đấu, trong lòng rất sung sướng.

Thế nhưng là, khi ngày thứ hai, khi ngày thứ hai "Ba mươi hai" nhìn thấy "Thiên hạ đệ nhất bạch" mở đơn trưng về sau.

Một câu kia thiên cổ tuyệt cú, một câu thế nhân lán ta, nhục ta. . . Biểu hiện ra tâm cảnh, vẫn không khỏi đến làm cho ba mươi hai mặt mỗ đỏ ửng.

Cùng thiên hạ đệ nhất bạch so sánh, bọn hắn cái này một số lâu dài lán lộn Long Không tác giả, đơn giản liền là cầm thú nha.

Nội tâm vô cùng xấu hổ, ba mươi hai mới xây một cái thiệp, viết:

"Trước kia, ta vẫn cho rằng, viết tiểu thuyết trọng yếu nhất chính là hành văn, hoặc là, trọng yếu nhất chính là trời phú. Không có tốt hành văn, không có sáng tác thiên phú, người muốn viết tiểu thuyết, thật là một kiện rất khó khăn rất chuyện khó khăn. Loại này nhận biết, tại hôm qua, ta còn một mực cho rằng như vậy. Nhưng là, hôm nay, ta phát hiện, ta sai rồi.

Ta cho rằng, viết tiểu thuyết trọng yếu nhất không phải hành văn, cũng không phải thiên phú, mà là tâm cảnh.

Có thể viết ra càng tốt tiểu thuyết người, hắn càng là phải có một cái tốt tâm cảnh.

Không có loại này tâm cảnh, người đem không cách nào cho tác phẩm của người mang đến sức sống, người viết nhân vật, vẫn là chết, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) hắn sống không nổi.

Tựa như một vị tác giả, khi hắn đang thử đi chế giễu những cái kia hành văn rất kém cỏi, thử đi phê bình những cái kia viết tiểu bạch văn tác giả, thử cho là mình hành văn rất tốt, thử cho là mình rất có thiên phú thời điểm, như vậy, cái này đã đại biểu cho, vị tác giả này tâm cảnh đã ra khỏi vấn đề. Hắn thấy xa, chỉ sợ cũng đừng bước tại này.

Nhìn xem những cái kia siêu bạch kim tác giả đi, các người nhìn thấy bọn hắn nói các người viết tiểu thuyết rất dở sao?

Rất rõ ràng, không có.

Cái nào sợ các người tiểu thuyết xác thực không có uống phí kim tác giả viết tốt, nhưng bạch kim tác giả cũng sẽ không nói tiểu thuyết của người như thế nào như thế nào.

Nhưng bị kịch là, tại mấy ngày nay, Long Không lại diễn ra trận này bản thân đánh mặt nháo kịch.

Các vị bằng hữu, có lẽ mọi người sẽ nói, ta đây là đang phê bình trước đây những cái kia mắng thiên hạ đệ nhất bạch Long Không chúng. Không, ta không phải đang mắng bọn hắn, ta là tại chửi mình. Mặc dù ta không có gia nhập phun thiên hạ đệ nhất bạch chi lệ, nhưng ta nội tâm kỳ thật cùng bọn hắn. Ta vì mình loại này tâm cảnh mà cảm thấy nhục nhã, đặc biệt là nhìn thấy thiên hạ đệ nhất bạch mở đơn chương về sau, ta càng là xấu hổ xấu hổ vô cùng.

Ở chỗ này, ta trình trọng hướng thiên hạ đệ nhất bạch xin lỗi, cũng hướng thiên hạ đệ nhất bạch thư hữu xin lỗi, càng hướng những cái kia trước đây bị Long Không diễn đàn tự xưng phê bình qua người mới tác giả xin lỗi.

Mặt khác, đừng cho là ta là áo lót, ta tại tên Long Không cùng tại Khởi Điểm bút danh.

Nếu có người cảm thấy do ta viết tiểu thuyết rất dở, cứ tới mắng chính là, ta nhất định sẽ hướng thiên hạ đệ nhất bạch học tập, học tập hắn nhận hết đủ kiểu nhục nhã, nhưng lại bình thản như lúc ban đầu tâm cảnh, sẽ không đối với các người có bất kỳ phản bác nào.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Thật muốn cùng hắn kết giao bằng hữu

Tác giả ba mươi hai xin lỗi thiếp, có thể nói là triệt để đem trận này phong bạo nhóm lửa.

Trước đây Long Không nhất trí đối thiên hạ đệ nhất bạch chế giễu, có cùng ba mươi hai, bắt đầu nghĩ lại.

Đúng nha, thiên hạ đệ nhất bạch bại hoại mặc dù viết tiểu bạch, nhưng mình cái này một số tác giả có tư cách gì trò cười đối phương đâu?

Chẳng lẽ trình độ của chính mình cũng rất tốt, nếu như rất tốt, nhưng vì cái gì hiện tại vẫn là một cái bình thường tác giả.

Đây không phải chó chê mèo lắm lông nha.

Trong nháy mắt, tại ba mươi hai thiếp xuất hiện về sau, lập tức liền có không ít người reply.

: Đỉnh ba mươi hai, mặc dù ta cũng không có phun thiên hạ đệ nhất bạch, nhưng nhìn thấy thiên hạ đệ nhất bạch trí tuệ như thế, ta cũng là phục sát đất. Xin khuyên những cái kia bình xịt, các người đừng có lại phun ra. Lại phun, Long Không thật tốt thanh danh, liền bị các người làm hỏng.

Tầng 2: Đúng nha, những cái kia bọn nhỏ nước bọt cảm miệng cho ta, hảo hảo viết tiểu thuyết của chính mình đi thôi.

Lầu 3: Long Không cũng là bởi vì cái này một đám gia hỏa, mới khiến cho Long Không danh khí càng ngày càng kém. Biết vì cái gì siêu bạch kim đại thần không đến Long Không à, trước kia bọn hắn thế nhưng là mỗi ngày đến Long Không. Thế nhưng là, tại cái này một số tự cao tự đại bình xịt trong mắt, bọn hắn ngay cả những cái kia bạch kim đại thần cũng phun, hoặc là, trong mắt bọn hắn, cái này một số bạch kim tác giả cũng không gì hơn cái này.

Tầng 4: Đề nghị Long Không quản lý, phong roi cái kia một số bình xịt số tài khoản.

Tầng 4: Còn Long Không chính năng lượng, đình chỉ công kích thiên hạ đệ nhất bạch.

Tầng 6: Những cái kia bình xịt không biết nhìn thấy thiên hạ đệ nhất bạch thanh minh về sau, phải chăng còn không biết xấu hổ tiếp tục?

Tầng 7: Cái kia thanh minh thật gọi một cái tuyệt nha, ta tin tưởng, thiên hạ đệ nhất bạch thực lực tuyệt đối không chỉ như này.

Tầng 8: Hoàn toàn đồng ý, có thể viết ra như thế tuyệt cú người, chẳng lẽ cũng sẽ chỉ viết tiểu bạch văn?

9 lầu: Người qua đường chuyển phần. Mặc dù không biết thiên hạ đệ nhất bạch, mặc dù cũng không có nhìn qua thiên hạ đệ nhất bạch tiểu thuyết. Nhưng là, đang nhìn thiên hạ đệ nhất bạch viết thanh minh về sau, ta tuyệt đối phần hần. Từ nay về sau, thiên hạ đệ nhất bạch liền là thần tượng của ta, thần tượng của ta liền là thiên hạ đệ nhất bạch, ai cũng không cần cần ta.

10 lầu: Trên lầu ngư xoa, bị ngưoi đi đầu.

1 tầng 1: Tính ta một người.

1 tầng 2: Cũng tính ta một người.

1 lầu 3:

Cái thế giới này vẫn là có chính năng lượng.

Long Không mặc dù bình xị nhiều, nhưng Long Không cũng không hoàn toàn là bình xị.

Theo sát ba mươi hai đứng ra về sau, lại có một người liền "Thiên hạ đệ nhất bạch" sự kiện mở thứ nhất mới thiệp:

"Nói một chút cái nhìn của ta đi.

Đã sớm không viết tiểu thuyết, nhưng một mực ưa thích văn học mạng, cũng một mực không nỡ Long Không nhiều như vậy bằng hữu, cũng vẫn vọt sống diễn đàn.

Nói đến, lúc đầu Long Không diễn đàn là một cái bầu không khí cực kỳ tốt diễn đàn.

Ở cái này trong diễn đàn,

Mọi người đàm luận sáng tác, mọi người nghiên cứu loại tiểu thuyết hình, mọi người tâm tình tiểu thuyết sáng ý.

Thế nhưng là, không biết chừng nào thì bắt đầu, Long Không dần dần đem tập tục chuyển đến Bát Quái phía trên.

Mọi người không còn ưa thích trò chuyện sáng tác, mọi người không còn ưa thích đàm tiểu thuyết, mọi người cũng không còn ưa thích nghiên cứu sáng ý. Hấp dẫn mọi người ánh mắt, không phải hôm nay vị nào tác giả cùng vị nào tác giả đánh nhau, liền là ngày mai cái nào đại thần cấp tác giả đi ăn mắng khác đến những địa phương nào.

Lúc đầu, Bát Quái nha, lúc đầu có hấp dẫn người nhân tố, mọi người ưa thích không gì đáng trách, thảo luận một chút cũng được.

Thế nhưng là, tại bầu không khí như thế này phía dưới, Long Không lại là sinh ra vô số bình xị.

Đúng vậy, ta cũng đem loại này người xưng là bình xị.

Cái này một số bình xị nói là tiểu thuyết tác giả, nhưng trong mắt ta, kỳ thật cùng những cái kia TT lưới tin tức bình luận bình xị không sai biệt lắm.

Trên cơ bản, đối với mọi chuyện cần thiết, mặc kệ tốt, hỏng, cái này một số bình xị đều muốn phun lên phun một cái.

Ta không cho rằng cái này một số bình xị thuộc về Long Không, ta vì Long Không có cái này một số bình xị mà cảm thấy si nhục.

Ta hi vọng, những cái kia muốn viết tiểu thuyết, những cái kia muốn viết ra một bộ thật nhỏ nói tác giả bằng hữu, các ngưoi hần là ổn định lại tâm thần thật tốt nghiên cứu một chút văn học mạng. Ta tin tưởng, chỉ muốn mọi người ổn định lại tâm thần, nhất định có thể tại nhỏ nói mặt trên lấy được đột phá.

Còn có, ta còn muốn cho các vị đề tinh một câu. Mặc kệ là những cái kia bình xị, vẫn là những cái kia không có phun, chỉ là trong lòng nhận là thiên hạ đệ nhất trắng viết tiểu thuyết rất Tiểu Bạch. Ta muốn hỏi một câu, các ngưoi thật nhìn hần viết tiểu thuyết sao? Các ngưoi thật nghiên cứu qua hần viết tiểu thuyết sao? Nếu như không có, vậy cũng chớ nói lời như vậy. Nếu có, như vậy, ta hi vọng ngưoi có thể lại nghiêm túc nhìn một chút.

Mặt khác, đối tại thiên hạ đệ nhất bạch, ta là từ trung bội phục. Ngưoi cái kia một đoạn thể nhân lần ta, có thể nói là viết tận vô số triết lý.

Nếu có cơ hội, ta hi vọng cùng ngài giao một người bạn.

Quy tắc này thiệp là một cái tên là "Vũ sắc" Id phát ra.

Thiệp vừa mới phát ra, lập tức cùng thiệp mấy chục lầu.

: Ta nói nha, rỗng ở trong truyền thuyết nói sông đàn người sáng lập đều xuất hiện.

Tầng 2: Trời ạ, cái này cũng quá trâu bò đi.

Lầu 3: Cúng bái người sáng lập.

Tầng 4: Cúng cúng bái.

Tầng 5: Hưởng ứng lâu chủ hiệu triệu, những cái kia bình xị các người còn không dám gấp lãn, lại phun, cẩn thận các người số tài khoản khó giữ được.

Tầng 6: Người sáng lập thật to nói quá tốt rồi, chúng ta hẳn là an tâm sáng tác, không cần để ý những cái được gọi là chiến đấu.

Tầng 7: Người sáng lập thật to, đối với người nói thiên hạ đệ nhất bạch tiểu thuyết, chúng ta thật sự là xem không hiểu.

Tầng 8:

Long Không vốn cũng không phải là cái này một số bình xị địa bàn.

Trước đó cái này một số bình xị một mực đang phun, chẳng qua là không liên quan chuyện của bọn hắn. Hoặc là, bọn hắn cũng không có tình ngộ.

Thế nhưng là, khi ba mươi hai, khi vũ sắc hai người ngay cả mở hai cái mới thiếp ủng hộ thiên hạ đệ nhất bạch về sau, hướng gió rất nhanh chuyển biến.

Tại một hồi này, cho dù là có một ít chính năng lượng bằng hữu, cũng gia nhập ủng hộ thiên hạ đệ nhất bạch đại quân.

Cái này một vị tác giả hô to, để những cái kia bình xị lãn ra Long Không.

Một vị khác cùng đi theo ủng hộ: Lại phun, chúng ta liền đối người thật người lục soát.

Tại càng ngày càng nhiều ủng hộ thiên hạ đệ nhất bạch tác giả gia nhập phía dưới, nguyên lai không ngừng chế giễu thiên hạ đệ nhất bạch bình xị, chậm rãi càng ngày càng ít. Dù là còn thừa lại mấy cái buồn nôn chi cực, đánh chết cũng không hối cải, còn tại cuồng phun bình xị, nhưng đã không quan hệ đau khổ.

Long Không mắng to thiên hạ đệ nhất bạch chủ đề, cũng theo đó kết thúc.

Bất quá, tuy nói kết thúc, nhưng thiên hạ đệ nhất bạch phát ra tới thanh minh, lại một mực ảnh hưởng rất nhiều tác giả.

Không biết có bao nhiêu tác giả, tại thời khắc này, đem mình lời răn, biến thành thể nhân lãn ta. . .

. . .

Phản đầu viết lách bày.

"Ba mươi hai, người thật đúng là ngu bức, nếu là ta, ta đều không có ý tứ xin lỗi."

Phản đầu viết lách bày là một cái văn học mạng tác giả TT bày, tại ba mươi hai mới phát một cái xin lỗi thiếp về sau, trong đám đó rất là náo nhiệt.

"A, có cái gì không có ý tứ. Các người không biết, tại phát xong cái kia thiếp về sau, ta tâm tình bây giờ cực kì tốt, cảm giác cũng vô cùng nhẹ nhõm. Ta ta cảm giác muốn đột phá, oa ha ha, hạ một quyển sách, ta muốn đồng đều định phá 3000, tiến vào kênh tinh phẩm."

"Ha ha, ba mươi hai, tiến vào tinh phẩm về sau đừng quên chúng ta."

"Dám ôm chặt đùi."

Trong đám một trận cười to, tiếp lấy lại đem chủ đề chỉ hướng thiên hạ đệ nhất bạch. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukanShu.com))

Giang Thành phía Nam: "Cái kia thiên hạ đệ nhất bạch cũng quá trâu. Một người mới, thế mà lập tức ngăn con sóng dữ, đơn giản trâu phát tài to rồi."

Bánh đậu bao: "Đúng nha, trước đó ta cũng cùng Long Không những cái kia bình xị đã từng quen biết. Mẹ nó, bị mắng vô cùng thâm thâm."

Mây xanh: "Ha ha, những cái kia bình xị ta cũng chẳng còn cách nào khác. Nếu là ta, đoán chừng ta liền không để ý đến bọn họ, mắt không thấy, tâm không phiền."

Ba mươi hai: "Nói đến, ta cũng cảm giác có chút khó tin. Lực lượng một người, làm sao có thể để những cái kia bình xị im miệng. Mặc dù, ta xuất hiện xin lỗi tính là nho nhỏ là thiên hạ đệ nhất trắng giải vây, mặt khác, vũ sắc cũng gia nhập trận doanh. Bất quá, suy nghĩ cẩn thận. Ta xem như mình bạch, đương thiên hạ đệ nhất trắng viết ra cái kia một đoạn văn về sau, sợ rằng chúng ta không xuất hiện, cũng đồng dạng sẽ có những người khác xuất hiện."

Giang Thành phía Nam: "Ba mươi hai, ta cũng đặc biệt mẹ nó cảm giác câu nói kia quá có triết lý, ta đoán chừng cả một đời, cũng không viết ra được lời như vậy, thật muốn cùng hắn kết giao bằng hữu."

Bánh đậu bao: "Dạng này người, không biết đáng tiếc. Nếu không, chúng ta tìm một cơ hội, kéo thiên hạ đệ nhất bạch tiến bầy."

Giang Thành phía Nam "Đẹp đi là có thể rồi, nhưng không biết thiên hạ đệ nhất bạch có chịu hay không tiến bầy. Mọi người phải biết, chúng ta phẩn đấu viết lách trong đám người tất cả đều là lẫn lộn Long Không. Long Không nhiều người như vậy đang mắng hấn, mặc dù chúng ta cũng không có mắng. Nhưng ở lúc ấy, chúng ta đã từng tại xem náo nhiệt, chúng ta cũng nho nhỏ tại trong đám nghị luận một chút thiên hạ đệ nhất bạch tiểu bạch văn, hấn sẽ thêm sao?"

Ba mươi hai: "Liên hướng về phía hấn viết ra cái kia đoạn lời nói, ta tin tưởng hấn sẽ thêm. Mọi người trước đừng có gấp, nhiệm vụ này liền giao cho ta đi, ta đi kéo hấn."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Khởi Điểm thông lệ hội nghị

Thứ hai.

UU đọc sách ban biên tập 7 tổ thông lệ hội nghị.

"Ngày thứ Hai, quy củ cũ, công ty thông lệ hội nghị, mọi người phản hồi một chút gần nhất một tuần đứng ở giữa tình huống."

7 tổ chủ biên tiểu phân đội trưởng đang biên tập bộ sớm sẽ lúc, chủ trì hội nghị nói ra.

"Chủ biên, không dấu vết sách mới đại nhiệt, khả năng lại lại muốn sáng tạo cao phong. Có tin tức ngầm nói, Huyền Nguyệt cùng Liên Hoàn bí mật có tiếp xúc không dấu vết, không biết không dấu vết sẽ hay không đi ăn máng khác tiến về hấn đứng."

Biên tập viên Thái Sơn hướng tiểu phân đội trưởng nói ra.

"Không dấu vết là chúng ta Khởi Điểm chiêu bài, ta tin tưởng hấn sẽ không dễ dàng đi ăn máng khác. Bất quá, chúng ta cũng không thể không phòng. Đặc biệt là Huyền Nguyệt, gần nhất đạt được vốn liếng đầu tư bỏ vốn, tài lực hùng hậu, nếu là báo ra một cái giá trên trời, ai cũng không thể khẳng định không dấu vết liên nhất định sẽ lưu lại. Bất quá, cái này một khối chúng ta phụ trách không được. Phần lớn thời điểm chúng ta cùng không dấu vết tiếp xúc, đều là tổng biên, cùng công ty cao tầng đang phụ trách."

Đối với không dấu vết, tiểu phân đội trưởng cũng không có cách nào.

Tuy nói không dấu vết là 7 tổ tác giả, nhưng không dấu vết là ai.

Hấn nhưng là Khởi Điểm đệ nhất nhân.

Tồn đại thần này, đừng nói biên tập viên, ngay cả hấn cái này chủ biên đều không quyền hạn phụ trách.

"Bất quá, nói nói như thế, nhưng Thái Sơn, tự mình người cũng phải nhiều bảo trì cùng không dấu vết liên hệ. Dù sao, ngoại trừ tiền tài, tình cảm đầu tư cũng là một loại rất phương thức hữu hiệu."

"Được rồi, chủ biên."

Thái Sơn gật gật đầu, biết phải làm sao.

"Chủ biên, ta có một vấn đề."

Thái Sơn sau khi nói xong, một vị khác biên tập viên "Lam quang" tiếp lời nói.

"Vấn đề gì."

"Gần nhất trong tổ không ít tác giả phản ứng, tiểu thuyết mạng phát triển vài chục năm, nên sáng tạo cái mới đã sáng tạo cái mới. Rất nhiều tác giả nói thẳng, bọn hấn đã lâm vào bình cảnh, không biết làm sao đột phá, cũng không biết có nào có thể sáng tạo cái mới."

"Vấn đề này, trước đây tổng biên lúc họp cũng đề cập tới."

Làm chủ biên tiểu phân đội trưởng hiển nhiên đối với vấn đề này cũng không xa lạ gì.

"Trước mắt chúng ta bên này, cũng không có tìm được một cái đặc biệt hữu hiệu biện pháp . Bất quá, công tằng bên kia có thể sẽ tổ chức mấy trận sáng tác giao lưu hội, đem những cái kia có tiềm lực tác giả mời được cùng một chỗ, mọi người cùng nhau thảo luận, nhìn xem có hiệu quả hay không."

Tiểu phân đội trưởng giải thích xong, lúc này, lại đưa mắt nhìn Ngũ Nhạc cái này.

"Ngũ Nhạc, người bên kia có vấn đề gì hay không?"

"Có hai vấn đề."

"Há, nói một chút."

"Một vấn đề là liên quan tới ký kết sách mới thiên chi nói, quyền sách này lúc ấy ta đánh giá là hành văn cực giai, đồng thời cho rằng có thể sẽ lừa nhỏ. Nhưng từ bên trên một tuần đề cử hiệu quả đến xem, biểu hiện cũng không tốt. Ta cho hẳn sắp xếp đề cử là trang đầu tin tức đây, cái này đề cử phần lớn tác phẩm cất giữ một tuần lễ ít nhất phải trưởng 1500 cái,

Nhưng quyền sách này vào tuần lễ trước chỉ trưởng 500 cái không đến."

Rất rõ ràng, nếu như dùng số theo nói chuyện, như vậy, cái này mang ý nghĩa, quyền này sách nhào.

"Thiên chi đạo ngã cũng nhìn, hành văn quả thật không tệ, đọc lấy đến rất có vận vị, tác giả văn học bản lĩnh cũng rất thâm hậu. Nhưng chỉ trưởng 500 cất giữ, quả thật có chút ít. Ngũ Nhạc, người là cho là như vậy."

"Tạm thời ta cũng không tìm được vấn đề quá lớn, ấn lý thuyết, thiên chi đường bộ tiểu thuyết này không nên một tuần chỉ trưởng 500 cất giữ . Bất quá, ta nhìn một chút năm nay chúng ta ký kết các chủng loại hình tiểu thuyết số liệu. Ta phát hiện, nguyên lai tác giả cũ số liệu tại năm nay thoáng có chút hạ xuống. Ngược lại, những cái kia không có quá nhiều tiểu thuyết kinh nghiệm người mới tác giả, số liệu lại đột nhiên tăng lên không ít."

"Há, có đúng không, số liệu này được thật tốt nghiên cứu một chút. Ngũ Nhạc, một hồi người đưa người sửa sang lại số liệu giao lên."

"Vâng, chủ biên."

"Úc, đúng, vào tuần lễ trước người ký quyền kia bại hoại, biểu hiện thế nào."

Lúc này, tiểu phân đội trưởng tựa hồ nhớ lại vào tuần lễ trước bại hoại.

"Đây cũng là ta đang muốn hướng chủ biên giao phó vấn đề thứ hai."

"Ha ha, Ngũ Nhạc, sau khi từ biệt tại đem quyền sách này để ở trong lòng."

Nhìn thấy Ngũ Nhạc có chút khẩn trương, tiểu phân đội trưởng nở nụ cười, "Biên tập cũng là người, tuy nói biên tập đang thăm vấn sách thời điểm không thể ấn lấy khâu vị của chính mình chọn sách. Nhưng đây chỉ là lý tưởng trạng thái, bất kỳ cái gì một cái biên tập, hẳn đều khó có khả năng không có ưa thích của mình. Tựa như ta, ta liền ưa thích loại kia mang theo nếp xưa sáng tác phương thức, cho nên, người ký xuống bại hoại cũng không có cái gì. Lại nói, ai cũng có sai lầm lầm thời điểm. Năm đó, ta khi biên tập thời điểm, cũng nhìn lầm không ít cũng không tệ lắm tác phẩm."

Văn học mạng là mới phát ngành nghề, bồi dưỡng một cái biên tập chỗ tiêu tốn thì gian cùng tinh lực rất nhiều.

Cho nên, dù là Ngũ Nhạc phạm một chút sai lầm, nhưng làm chủ biên tiểu phân đội trưởng, vẫn là rất hiền hoà đáp lại tiểu dung.

Chỉ là, khiến cho tiểu phân đội trưởng không nghĩ tới chính là, khi tiểu phân đội trưởng nói ra câu này về sau, phòng họp cái khác biên tập, lại là có một ít nhện không được nhào đỏ một tiếng, nở nụ cười.

Bất quá, nghĩ đến đây là đang họp, mấy vị biên tập lại là lập tức nhện xuống.

"Cười cái gì cười, lam quang, Thái Sơn, coi là không phải nói các người, các người liền cười thật sao?"

Tiểu phân đội trưởng có chút tức giận, xem ra, về sau đừng như thế hiền hoà, lại hiền hoà xuống dưới, làm lãnh đạo giá đỡ cũng không có.

"Cái này, chủ biên, không phải như người nghĩ."

Thái Sơn có chút xấu hổ, vội vàng giải thích nói, " chủ biên, ngài có phải hay không gần nhất không có chú ý bại hoại như thế sách. Úc, suýt nữa quên mất, ngài tuần lễ này tại đi công tác, không có quan chú cũng là bình thường. Vẫn là để Ngũ Nhạc tới nói đi."

"Ngũ Nhạc, chuyện gì xảy ra?"

"Chủ biên, bại hoại tại chúng ta ký về sau, ta cho hẳn một cái thử nghiệm đây, cũng chính là cấp hai giao diện văn tự đây. Cái này đề cử không có quá lớn hiệu quả, vị trí cũng không được khá lắm. Thế nhưng là, bại hoại tại tuần lễ này cất giữ số liệu, lại là tăng vọt 3000."

"Cái gì?"

Tiểu phân đội trưởng coi là nghe lầm, "Ngũ Nhạc, người nói cái gì?"

"Người nói là, bại hoại tại tuần lễ này trưởng 3000 cát giữ, cái này sao có thể?"

Một tuần lễ trưởng 3000 cát giữ, đừng nói là cấp hai giao diện văn tự đây, cho dù là trang đầu một số hình ảnh đây, đều không nhất định có thể tăng tới. Chỉ có đây mạnh, Tam Giang đây, hoặc là phong đây loại này lớn đây, mới có thể trưởng 3000 cát giữ. Tiểu phân đội trưởng còn cho là mình nghe lầm, lại hỏi lần nữa.

"Cái này, ta biết số liệu này thật có chút khoa trương. Đúng là ta thống kê ra bại hoại số liệu về sau, ta cũng cảm giác không có khả năng. Chỉ là, ta ở phía sau đài tra xét một chút, đối phương số liệu rất bình thường, tăng trưởng biên độ cũng rất quy luật, bài trừ là xoát cát giữ. Mặt khác, từ bại hoại chỗ bình luận truyền một tuần lễ mới tăng hơn 1000 thiếp đến xem, cũng đó có thể thấy được, số liệu này không có chút nào giọt sương."

"Ngũ Nhạc, người chắc chắn chứ?"

Tiểu phân đội trưởng đột nhiên cảm giác có một ít không biết làm sao tiến hành cái hội nghị này.

Mới vừa rồi còn nói Ngũ Nhạc nhìn sai rồi, ký một bản tiểu bạch văn.

Thế nhưng là, bây giờ nhìn nhìn, bản này tiểu bạch văn lại hoàn toàn thực hiện nghịch tập.

"Tốt a, quyển sách này một hồi ta cũng nghiên cứu một chút. Bất quá, đã bại hoại thành tích không phải xoát, như vậy, quyển tiểu thuyết này hẳn là có cái khác chúng ta không có phát hiện ưu điểm. Ngũ Nhạc, người tiếp tục đối bản này sách mới tiến hành tiến thêm, đúng, tuần lễ này đề cử, chúng ta tăng thêm một số, cho hẳn trang đầu đề cử nhìn xem tình huống. Các vị, còn có vấn đề hay không, không có vấn đề, vậy liền tan họp."

Tại xác định Ngũ Nhạc không phải nói đùa về sau, tiểu phân đội trưởng chịu đựng phiền muộn, cuối cùng kết thúc hội nghị.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Mười tình tác giả

Ngóng nhìn, ngóng nhìn, gió đông tới, mùa xuân bước chân tới gần.

Hết thấy cũng giống như vừa tỉnh ngủ đáng vẻ, vui sướng nhưng mờ ra mắt. Núi lừng nhún đi lên, nước lên đi lên, mặt trời đỏ mặt đi lên.

Hoàng Nhất Phàm cảm bút, một hồi suy tư, một hồi đặt bút, tựa hồ tại viết cái gì.

"Hoàng Nhất Phàm, người đang viết gì?"

Ngồi cùng bàn Trương Tuệ Bình có chút kỳ quái, hỏi.

"Viết văn xuôi."

Chuẩn xác mà nói, Hoàng Nhất Phàm là tại mô hình phòng văn xuôi.

Bản này mô hình phòng văn xuôi, đến từ kiếp trước Địa Cầu kiệt xuất văn xuôi nhà, thi nhân, Chu Tự Thanh tác phẩm——xuân.

Đối với một thiên này văn xuôi, kỳ thật kiếp trước trung học trên sách học đã học qua, bởi vì viết quá mức tại kinh điển, một thiên này "Xuân" cũng thường thường trở thành học sinh trung học thiết yếu đọc thuộc lòng danh thiên. Đối với một thiên này văn xuôi, Hoàng Nhất Phàm đương nhiên nhớ kỹ, mà lại là không sót một chữ nhớ kỹ. Chỉ là, tại sao phải mô hình phòng. Đây hết thấy, cũng chỉ có thể đổ cho Hoàng Nhất Phàm chuunibyou phạm vào.

Không sai, Hoàng Nhất Phàm lúc này hoàn toàn chính xác mắc bệnh.

Đổ đổ trong đầu vô số kinh điển không chép, lại muốn lấy dùng phong cách của mình đem cái này một số danh thiên viết xuống tới.

Chỉ là đáng tiếc, Hoàng Nhất Phàm trình độ sao có thể cùng cái này một số đại sư so sánh.

Cho nên, tuy nói là mô hình phòng, nhưng từ mô hình phòng hiệu quả đến xem, rõ ràng là thất bại.

Tựa như bản này, khi Hoàng Nhất Phàm thử dùng phong cách của mình đi viết thời điểm, viết là viết ra, nhưng ý cảnh lại hoàn toàn không giống.

Cái này cần quái Hoàng Nhất Phàm mình.

Hai ngày trước hai ngày nghỉ, tại viết bại hoại thời điểm, Hoàng Nhất Phàm hảo chết không chết, thế mà không còn chép, hán đột nhiên cảm thấy, giống như vậy tiểu bạch văn, dù là không chép, dùng mình hành văn đến viết, tựa hồ cũng có thể. Thế là, Hoàng Nhất Phàm không có tiếp tục chép. Mà là căn cứ lấy bại hoại tình tiết, dùng mình hành văn tổ chức một lần. Kết quả, thư hữu đánh giá cũng không tệ lắm, chí ít, không có vị nào thư hữu phát hiện mới nhất đôi mới chương tiết cùng lúc trước có nào không giống nhau.

Bại hoại thành công, không thể nghi ngờ kích thích Hoàng Nhất Phàm một thanh.

Vì thế, khi ngày thứ Hai đi học nhằm chán thời điểm, Hoàng Nhất Phàm thử dùng mình đi mô hình phòng kiếp trước văn học đại sư Chu Tự Thanh văn xuôi lúc, hán đột nhiên phát hiện, nguyên lai viết một thiên mấy trăm chữ văn xuôi, lại là như thế khó khăn.

"Oa, văn xuôi."

Đối với một cái học sinh trung học mà nói, văn xuôi không thể nghi ngờ là cao đại thượng chủng loại.

Trước đó Hoàng Nhất Phàm có thể viết ra một cái chuyện ma, đã để Trương Tuệ Bình cho rằng rất lợi hại.

Không nghĩ tới, Hoàng Nhất Phàm lúc này thế mà viết lên trong truyền thuyết văn xuôi.

Văn xuôi, đây không phải những cái kia văn học gia nhóm viết sao?

Đại khái là nghe được Trương Tuệ Bình có một ít khoa trương thức nói chuyện, hàng phía trước những ngày này một mực không chút tìm Hoàng Nhất Phàm phiền phức Giang Úy Úy lại lại lần nữa quay đầu,

"Tuệ Bình, ngươi nói cái gì, ai viết văn xuôi rồi?"

"Hoàng Nhất Phàm."

"A. . ."

Cùng Trương Tuệ Bình, nghe tới Hoàng Nhất Phàm tại viết một loại ngay cả nàng cũng có một chút không biết rõ cái gì là văn xuôi văn chương lúc, Giang Úy Úy rõ ràng hứng thú, "Hoàng Nhất Phàm, cho ta xem một chút, nhìn ngươi viết là cái gì văn xuôi."

"Thật có lỗi, tại sao phải cho ngươi nhìn."

Hoàng Nhất Phàm cất kỹ sách bài tập, một bức liền là không cho Giang Úy Úy nhìn đáng về.

"Thế nào, chẳng lẽ viết không được khá, sợ mất mặt?"

"Ta đối với viết tốt và không tốt, ngược lại không quan trọng, ta ngược lại thật ra sợ một vị nào đó đồng học nhìn thấy về sau, lại hướng chủ nhiệm lớp bên kia đâm thọc. Tốt a, trước mặt chuyện ma nói là ta cố ý đến dọa các ngươi. Bản này văn xuôi, không biết ngươi có thể hay không biên một cái lý do, nói ta cố ý chứa văn nghệ lưu manh, lừa gạt hảo cảm của các ngươi."

"Ngươi. . ."

Bị Hoàng Nhất Phàm kiểu nói này, Giang Úy Úy tự nhiên có chút xấu hổ. Chỉ là, nàng lại rất là không quen nhìn Hoàng Nhất Phàm loại hành vi này. Đặc biệt là Hoàng Nhất Phàm lớp này bên trên học sinh kém thành thạo viết ít đồ, ngược lại là đem bạn tốt của nàng Trương Tuệ Bình cho mê đến bao quanh truyền.

"Tốt lắm, không nhìn liền không nhìn. Bất quá, Hoàng Nhất Phàm, ta ngược lại thật ra đối ngươi có câu lời khuyên."

"Sông lớn ủy viên học tập, mời nói."

"Yêu thích văn học không thể nghi ngờ là tốt, nhưng ta khuyên vàng đồng học về sau tại sáng tác thời điểm, vẫn là trước nhìn nhiều sách, nhiều chuẩn bị cơ sở, bằng không, đừng lại hướng lên lần như thế, lại từ chỗ nào hái một thiên. . ."

Nói đến đây, Giang Úy Úy tựa hồ cũng cảm thấy mình câu nói này có chút đã thương người, vội vàng dừng lại.

Bất quá, Hoàng Nhất Phàm rõ ràng nghe được Giang Úy Úy ý tứ.

Chỉ là, đối với cái này một cái bị người làm hư công chúa, Hoàng Nhất Phàm cũng không tức giận, rất bình thản về nói, "đa tạ quan tâm."

"Ây. . ."

Bình tĩnh như vậy trả lời có một ít vượt quá Giang Úy Úy dự kiến, nàng phát hiện, đoạn thời gian gần nhất này, nàng là càng phát ra không hiểu rõ Hoàng Nhất Phàm. Tựa hồ, trước mắt Hoàng Nhất Phàm giống như cùng trước kia biến thành người khác giống như, trở nên bình tĩnh, trở nên lạnh nhạt, cũng biến thành thâm trầm. Trong lúc mơ hồ, Giang Úy Úy tựa hồ rất ưa thích Hoàng Nhất Phàm hiện tại cái dạng này.

Loại cảm giác này rất tốt, có thể để cho nàng rất yên tĩnh, nàng cũng cảm thấy rất dễ chịu.

Chỉ là, cũng không biết vì cái gì. Nhưng làm Giang Úy Úy thật tiếp nhận Hoàng Nhất Phàm như bây giờ trạng thái lúc, Giang Úy Úy nhưng lại không biết vì cảm giác gì có một ít khó chịu, nàng cảm giác lòng tự ái của mình tựa hồ thụ thương, một cổ như có như không phức cảm tự ti, đột nhiên xuất hiện. Cùng Hoàng Nhất Phàm so sánh, nàng phát hiện, mình từ nhỏ đến lớn vô cùng tin tưởng vững chắc kiêu ngạo, ngay tại lúc này, trở nên không còn sót lại chút gì.

Không, cái này là ảo giác.

Giang Úy Úy đem trong đầu những cái kia loạn thất bát tao suy nghĩ đuổi đi.

Hoàng Nhất Phàm vẫn là cái kia Hoàng Nhất Phàm

Hắn nhiều nhất có thể viết một điểm nhỏ văn chương, nhưng vẫn là chép.

Chân thực hán, chỉ là lớp học thi cái hơn 40 tên kém học sinh mà thôi.

Vừa rồi ta là thế nào, làm sao lại đối dạng này một cái học sinh kém, sinh ra nhiều như vậy ý nghĩ đâu?

"Không cần cảm ơn, làm đồng học cũng hi vọng người về sau có thể trở thành chúng ta Hoa quốc 10 tinh tác gia, ủng hộ nha."

Có chút nghĩ một đằng nói một nẻo nói.

Lúc này, Giang Úy Úy mới cảm giác hết thấy tốt hơn nhiều.

Vừa rồi mình nhất định là bị hoa mắt, hoặc là, gần nhất mình là tiểu thuyết tình cảm đã thấy nhiều, suy nghĩ lung tung.

"10 tinh tác gia, đây là cái gì ý tứ?"

Không đề ý đến Giang Úy Úy nghĩ một đằng nói một nẻo cổ vũ, lúc này, Hoàng Nhất Phàm đột nhiên đối cái này 10 tinh tác gia cảm thấy hứng thú.

"Trương Tuệ Bình, người biết cái gì là 10 tinh tác gia sao?"

"A, người không biết?"

"Thế nào, cái này mọi người đều biết sao?"

"Cũng không tính, người ưa thích viết đồ vật, ta cho là người biết đâu, nguyên lai người không biết nha."

"Cái này, cái này, ta là không biết, Trương Tuệ Bình, người nói cho ta nghe một chút đi, cái này 10 tinh tác gia, đến cùng là chuyện gì xảy ra."

"Kỳ thật ta cũng không rõ lắm, ta chỉ là nhìn thấy TV cùng trên tạp chí có đề cập tới. Nói là nước ta đem giới văn học cái này một số tác gia, thi nhân, văn xuôi nhà . . . các loại, phân chia một cái cấp bậc. Từ 1 tinh đến 10 tinh, tổng cộng là 10 cái cấp bậc. Nghe nói, 10 tinh là tầng cao nhất, trước mắt, chúng ta Hoa quốc giống như không có người đạt tới 10 tinh, nhưng nước ngoài, giống như có một người đạt tới."

"Ài?"

"Thượng đế."

"Trương Tuệ Bình, không nghĩ tới, người cũng ưa thích nói đùa."

"Không, ta không có nói đùa. Nước ngoài 10 tinh tác gia đích thật là thượng đế, truyền thuyết hán viết thánh kinh, đã tại toàn cầu phát hành đột phá 20 ức sách, cũng có thể là 30 ức sách, thậm chí là 40 ức sách, dù sao không ai có thể thống kê ra thánh kinh phát hành lượng đến cùng có bao nhiêu. Cũng bởi vậy, bởi vì thánh kinh kinh khủng phát hành lượng, lại bởi vì thánh kinh vô thượng địa vị. Cho nên, làm thánh kinh tác giả thượng đế, cũng chính là trước mắt trên cái tinh cầu này duy nhất một vị 10 tinh tác gia."

"A. . ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Độc giả trích văn

10 tỉnh tác gia.

Không nghĩ tới, cái thế giới này giới văn học, thế mà đi ra tác gia hệ thống cấp bậc.

Như thế so kiếp trước chơi vui một chút.

Thật vất vả lên ban ngày khóa, ban đêm trở về nhà, Hoàng Nhất Phàm liền tra tìm lên có quan hệ với 10 tỉnh tác gia tư liệu.

Từ trong tư liệu, Hoàng Nhất Phàm biết.

Nguyên lai, cái thế giới này giới văn học so trước đó thế giới văn học, phát triển càng thành thực hơn.

Cái này thành thực tiêu chí, chính là tác gia hệ thống cấp bậc.

Bất quá, cũng không phải là người tùy tiện viết một bộ tiểu thuyết, hoặc là, người viết một thiên văn chương, người liền có thể tiến vào tác gia hệ thống cấp bậc.

Tại Hoa quốc tác gia hệ thống cấp bậc bên trong, đối với có thể tiến vào bảng danh sách người đều có yêu cầu nghiêm khắc.

Hoa quốc tác gia lưới có quan hệ với 10 tỉnh tác gia hệ thống cấp bậc trong giới thiệu, hẳn cho ra tiêu chuẩn là như vậy:

1 tỉnh tác gia: Trở thành huyện tác hợp thành viên, hoặc xuất bản phát hành sách báo đạt tới 5000 sách.

2 tỉnh tác gia: Trở thành chợ tác hợp thành viên, hoặc xuất bản phát hành sách báo đạt tới 3 vạn sách.

3 tỉnh tác gia: Trở thành tỉnh tác hợp thành viên, hoặc xuất bản phát hành sách báo đạt tới 10 vạn sách.

5 tỉnh tác gia: Trở thành Hoa quốc tác hợp thành viên, hoặc xuất bản phát hành sách báo đạt tới 100 vạn sách.

6 tỉnh tác gia: Nghiệp nội nổi danh tác gia, hoặc xuất bản phát hành sách báo đạt tới 500 vạn sách.

7 tỉnh tác gia: Nghiệp nội trứ danh tác gia, hoặc xuất bản phát hành sách báo đạt tới 1000 vạn sách.

8 tỉnh tác gia: Học thuật đại sư, hoặc xuất bản phát hành sách báo đạt tới 5000 vạn sách.

9 tỉnh tác gia: Văn học tông sư, hoặc xuất bản phát hành sách báo đạt tới 1 ức sách.

10 tỉnh tác gia: Xuất bản phát hành sách báo đạt tới 10 ức sách.

Nhìn nên hệ thống cấp bậc về sau, Hoàng Nhất Phàm giờ mới hiểu được. Khó trách Trương Tuệ Bình sẽ nói, thượng đế là duy nhất 10 tỉnh tác gia. Đừng nói cái khác, chỉ là phát hành sách báo quy mô 10 ức sách cái số này, chỉ sợ cũng không người nào có thể đạt tới. Cũng chỉ có giống thượng đế vị này bất hack tồn tại, mới trở thành trên Địa Cầu duy nhất một vị 10 tỉnh tác gia.

Chẳng lẽ, ta cũng phải trở thành giống thượng đế nam nhân?

Không khỏi, Hoàng Nhất Phàm nhớ tới Vua Hải Tặc bên trong lời kịch.

Chỉ là, khi một câu nói kia nhớ tới thời điểm, Hoàng Nhất Phàm lại cười.

Mẹ nó, thượng đế thế nhưng là cái thế giới này GM, hẳn là cái thế giới này người sáng lập, người còn muốn trở thành cùng hắn tồn tại?

Chẳng lẽ, là muốn cùng hắn đơn đầu sao?

Khẳng định là không thể nào nha.

Trong nội tâm YY một chút, lúc này, TT tiếng tí tí vang lên, phát hiện có người tư M mình.

Mở ra tin tức xem xét, nguyên lai là biên tập Ngũ Nhạc.

"Có ở đó hay không."

"Tại nha, làm sao lại không tại , bắt quá, Ngũ Nhạc cự,

Ngươi làm sao trời lúc trời tối xuất hiện."

"Lệ rơi đầy mặt, ta cũng muốn ban đêm không tại nha, thế nhưng là ban ngày M ngươi, ngươi từ trước tới giờ không về ta."

"A. . . Thật có lỗi, thật có lỗi, ban ngày đang đi học, không có trèo lên TT."

"Đi học, học cái gì, hơn rồi?"

"Cái này, cái này. . . Ngũ Nhạc cự, ngài tìm ta có việc?"

Hoàng Nhất Phàm có chút xấu hổ, cái này nếu là nói mình là học sinh trung học, cái kia không được hù chết hần.

Thôi được rồi, tạm thời giữ bí mật.

Gặp Hoàng Nhất Phàm không nói, Ngũ Nhạc cũng không có hỏi, phát một cái tin tức tới.

"Ngươi bại hoại thành tích không tệ, tuần lễ này chúng ta an bài cho ngươi một cái trang đầu tin tức đấy, không phải cấp hai giao diện đấy, phơi sáng độ sẽ gia tăng nhiều, tuần lễ này, ngươi được thật tốt đối mới, đừng không viết nữa rồi."

"Cảm tạ Ngũ Nhạc cự, yên tâm đi, đánh chết ngươi cũng sẽ không đứt càng."

"A, đánh chết ta. . ."

Câu nói này Ngũ Nhạc vừa mới nhìn, có chút nhìn không hiểu, nhìn kỹ lại, rốt cuộc hiểu rõ, sau đó, lại là không nhìn được kém chút phun nước, "Ngươi thật đúng là trâu, tùy tiện nói một câu đều thành lưu hành ngữ. Lần trước là, câu này cũng thế. Mặc kệ, ngươi đến bồi ta bàn phím, vừa rồi ta đang uống nước, ngươi một câu nói kia, kém chút không có để cho ta bàn phím báo hồng. Đúng, còn có một vấn đề muốn hỏi ngươi một chút."

"Ngũ Nhạc cự xin hỏi."

"Ngươi nghĩ như thế nào đến muốn viết tiểu bạch văn, là phong cách của ngươi chính là như vậy, vẫn là, ngươi có ý viết loại phong cách này tiểu thuyết?"

Không biết vì cái gì, Ngũ Nhạc có một loại cảm giác.

Hần cảm giác, loại này tiểu bạch văn phong cách, thật nhưng có thể khai sáng một cái lưu phái.

Thậm chí, loại phong cách này, còn có thể ảnh hưởng chính thể văn học mạng sáng tác phương hướng.

Đương nhiên, hần hiện tại cũng không có chứng cứ gì có thể chứng minh, nhưng bại hoại, nhìn đã có cái này tình thế.

Bằng không, dựa vào cái gì bại hoại quyền sách này hần vô duyên vô cớ nổi giận lên?

Ngũ Nhạc đang tìm hỏi Hoàng Nhất Phàm trước đó, vẫn là tiến hành qua khê đào phân tích.

Trong mắt hần, bại hoại là như thế nào luyện thành cái này một bộ tác phẩm, hần loại hình cũng không mới lạ, thuộc về cũ đen. Đường văn. Thêm nữa, cũng không có đặc biệt có thể khiến người ta hai mắt tỏa sáng kim thủ chỉ. Điểm sáng lớn nhất, vậy chính là có đại nhập cảm. Chỉ là, cái này đại nhập cảm, nhìn qua lại cùng Hoàng Nhất Phàm hành văn là không phân ra.

Bắt quá, Ngũ Nhạc chỉ là biên tập, hần không phải tác giả, hần cũng không dám nói mình dạng này phân tích là đúng.

"Tại sao lại hỏi cái này rồi?"

Trước đó Hoàng Nhất Phàm cùng Ngũ Nhạc nói qua một lần tiểu bạch văn.

Bắt quá, lần trước rõ ràng Ngũ Nhạc đối với tiểu bạch văn cũng không có hứng thú.

"Gần nhất ngươi bại hoại đại hỏa, cũng không phải do chúng ta không quan chú, muốn nghiên cứu một chút. Thực không dám giấu giếm, chúng ta cũng có một chút không biết rõ, ngươi bại hoại đến cùng là thế nào lửa lên."

"Úc."

Ngũ Nhạc kiểu nói này, Hoàng Nhất Phàm cũng coi là minh bạch.

Theo văn thanh chuyển hướng tiểu bạch, xác thực có một ít khó khăn.

Nghĩ nghĩ, Hoàng Nhất Phàm nói ra, vấn đề này, ta cũng không biết trả lời thế nào, nhưng ta đề nghị có thể tham khảo một chút hương sông phim."

"Hương sông phim?"

"Đúng, ta chính là nhìn hương sông phim quật khởi về sau, lúc này mới viết bại hoại."

Đây đương nhiên là Hoàng Nhất Phàm nói vậy. Bất quá, muốn Ngũ Nhạc đi nghiên cứu một chút hương sông phim, cũng không phải lác lư.

Nhớ năm đó, vì cái gì hương sông những cái kia nhìn kinh điển vô cùng phim văn nghệ, lại một điểm thị trường cũng không có.

Ngược lại là, những cái kia bị vô số người mắng to không ngừng, cái gọi là nát phẩn, lại một lần lại một lần đánh thẳng vào cao phòng bán vé.

Cái này ở bên trong, là có nguyên nhân khả tuân.

Cùng Ngũ Nhạc nói chuyện phiếm kết thúc, Hoàng Nhất Phàm lại đưa mắt nhìn Hoa quốc 10 tinh tác gia hệ thống cấp bậc phía trên.

Bất kể nói thế nào, 10 tinh tác gia đẳng cấp, vẫn là rất dụ hoặc Hoàng Nhất Phàm.

Dù là không thể trở thành cùng thượng đế tồn tại, lẫn lộn cái 8 tinh, 9 tinh, cũng là tốt.

Quyết định chủ nghĩa, Hoàng Nhất Phàm bắt đầu ở trên mạng tra tìm lên cái thế giới này các loại văn học loại hình thị trường tình huống

Kiếp trước có quá nhiều kinh điển tác phẩm, mặc dù Hoàng Nhất Phàm viết là văn học mạng, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) nhưng văn học mạng ở kiếp trước Địa Cầu văn học sử bên trong, chỉ là biên cả bên trong một hạt, nếu như cái này một số tác phẩm đều nát tại Hoàng Nhất Phàm trong đầu, thật sự là nhân thần công phần. Cũng bởi vậy, Hoàng Nhất Phàm chuẩn bị ở một bên viết văn học mạng đồng thời, một bên nhìn xem có cơ hội hay không, phát biểu một số truyền thống văn học.

Giống liêu trai cái gì, đây chính là gần với tứ đại danh thư truyền thế kinh điển.

Độc giả trích văn.

Tìm một hồi, Hoàng Nhất Phàm tìm được một nhà thực lực tương đối mạnh tạp chí.

Thân phận của mình chỉ là học sinh trung học, tức muốn lên khóa, ban đêm lại phải về đến viết văn học mạng, nhiều nhất hai ngày nghỉ thời điểm có thể lợi dụng.

Cho nên, Hoàng Nhất Phàm cũng không muốn viết trường thiên, hần chuẩn bị cầm một số ngắn đi thử một chút.

Giống trước đây viết cho Trương Tuệ Bình nhìn liêu trai, liền thật là tốt đề tài.

Độc giả trích văn là Hoa quốc lớn nhất tạp chí bình đài một trong, thực lực hùng hậu, danh tiếng cũng không tệ. Bất quá, Hoàng Nhất Phàm nhìn trúng độc giả trích văn nguyên nhân ngoại trừ hai cái này nguyên nhân bên ngoài, nguyên nhân lớn nhất là, độc giả trích văn đăng tác phẩm văn học phi thường toàn diện. Từ thơ ca đến văn xuôi, từ nhỏ nói đến truyện cổ tích. . . Cơ hồ là tất cả văn học loại hình tác phẩm, đều có thể đang học người trích văn bên trong tìm tới.

Liêu trai này chủng loại hình tuy nói là thuộc về chuyện ma, nhưng hần một chút cũng không kinh dị, cũng một chút cũng không khủng bố. Nếu như đơn thuần đặt ở một lòng linh dị loại trên tạp chí, ngược lại có khả năng bị mai một. Chẳng đặt ở đại chúng hoá một số tạp chí, nói không chừng còn có thể ra mặt.

Viết văn học mạng quá lâu, Hoàng Nhất Phàm đối với thị trường trở nên tương đối mẫn cảm.

Tìm tới độc giả trích văn gửi bản thảo hòm thư, Hoàng Nhất Phàm liền đem "Liêu trai chi căn cứ" phát tới.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Cuối tháng tiểu khảo

Cuối tháng tiểu khảo.

Sơ tam mặc dù không giống cấp ba, nhưng thi cấp ba áp lực cũng không nhỏ.

Thiết Thạch Khẩu trung học mỗi khi gặp đến cuối tháng, đều sẽ cử hành một lần quy mô không lớn không nhỏ khảo thí.

Đối với khảo thí, Hoàng Nhất Phàm cũng không xa lạ gì.

Bất quá, vì không làm cho người khác chú ý, Hoàng Nhất Phàm liền chuẩn bị tùy tiện làm chút đề, thi cái không sai biệt lắm cực nghiên cứu coi như xong.

Buổi sáng thi chính là ngữ văn cùng toán học, không có gì khó, Hoàng Nhất Phàm rất nhanh làm xong đề, lựa chọn nộp bài thi.

Buổi chiều, vẫn là khảo thí, khoa mục là Anh ngữ chữ Nhật tổng.

"Hoàng Nhất Phàm, buổi sáng sớm như vậy liền nộp bài thi, toàn làm xong?"

Buổi chiều còn không có bắt đầu thi, Trương Tuệ Bình liền nhỏ giọng hỏi.

"Đúng thế, toàn làm xong."

"Không thể nào, ngại lợi hại như vậy, tất cả đề đều sẽ làm?"

"Không biết."

"Sẽ không ngại còn toàn làm xong."

"Chính là bởi vì sẽ không, cho nên toàn làm xong, nhìn xem có thể hay không nhờ điểm phân."

"Cái này cũng được."

Trương Tuệ Bình trợn mắt hốc mồm.

Hai người nhỏ giọng nói chuyện phiếm, lúc này, xếp sau một người đập Hoàng Nhất Phàm một chút.

"Hoàng Nhất Phàm, một hồi thi Anh ngữ, muốn xong đòi tiết tấu, ngại chuẩn bị làm sao thi?"

Xếp sau ngồi gọi Hạ Huy, cái khác khoa mục thành tích đều cũng không tệ lắm, nhưng duy chỉ có Anh ngữ, giống như Hoàng Nhất Phàm, phần lớn thời điểm 120 phân bài thi, chỉ có thể thi cái 30 phân tả hữu. Kỳ thật cũng chính là, tất cả đề mục cũng sẽ không làm, hoàn toàn Anh ngữ mù. Còn còn có thể thi 30 phân, cái kia hoàn toàn là Anh ngữ lựa chọn nhiều, tùy tiện tuyển một chút, đánh bậy đánh bạ thi phân.

Bình thường Hoàng Nhất Phàm cùng Hạ Huy, không ít bị Anh ngữ lão sư phê bình, có thể nói là đồng bệnh tương liên.

"Tùy tiện thi nha, làm sao, ngại chẳng lẽ có mới khảo thí phương pháp."

"Không sai, một hồi khảo thí, ta chuẩn bị một cái pháp bảo, ta tin tưởng, dùng món pháp bảo này, ta tuyệt đối có thể thi 40 phân."

"Pháp bảo gì?"

"Cho ngại xem một chút, bất quá, ngại không thể nói cho người khác biết nha."

Cố tình thần bí, Hạ Huy lấy ra một khóa xúc xắc, "Nhìn, chính là cái này."

"Ta XXX, ta tưởng rằng cái gì nha, đây chính là cái gọi là pháp bảo."

Hoàng Nhất Phàm cũng là say.

"Ta nói Hạ Huy, loại này xúc xắc có cái cái rầm rầm, cùng ngại tùy tiện loạn chọn xác suất không sai biệt lắm. Nói không chừng, còn càng kém."

"Vậy cũng không nhất định. Tùy tiện loạn chọn đúng xác suất một mực tương đối thấp, dùng xúc xắc, chơi vui hơn, mà lại, nói không chừng, hôm nay lão thiên sẽ phù hộ ta đây."

"Phù hộ em gái ngại. Bất quá, Hạ Huy, ta ngược lại thật ra có một bộ làm Anh ngữ tuyệt thế thần công, cam đoan ngại có thể thi 60 phân, thậm chí thi hơn 70 phân, vận khí tốt một số, nói không chừng có thể thi cái 80 phân cũng có thể."

"

"Thời đi, người sẽ không gọi ta vậy lại đi. Nói cho người, xin đừng ô nhục nhân cách của ta, ta Hạ Huy dù là thi 30 phân, cũng sẽ không vậy lại. Bất quá, nói trở lại, cái kia cái gì, Hoàng Nhất Phàm, bên cạnh ta đang ngồi cũng không có mấy cái Anh ngữ thành tích tốt, ta chính là chép, cũng chép không đi nơi nào. Nếu không, người cùng người hàng trước Giang Úy Úy biểu thị một chút."

Hạ Huy người này nhìn qua một bản chính cảm, bất quá, nội tâm vẫn còn có chút tiểu nhân.

"Xéo đi, ca là loại kia chép người sao? Ta bộ này tuyệt thế thần công, một không muốn chép, hai không cần gian lận, hoàn toàn cá nhân thực lực."

"Thôi a, ta vậy mới không tin, nói nghe một chút."

"Ừm, người nghe."

Thấm giọng một cái, Hoàng Nhất Phàm nói nói, "bộ này tuyệt thế thần công, gọi là Anh ngữ vô địch lựa chọn pháp, hần chính là, ba dài một ngắn tuyển ngắn nhất, ba ngắn một dài tuyển dài nhất, hai dài hai ngắn tuyển B, cao thấp không đều C."

"A. . ."

"Có ý tứ gì?"

Hạ Huy có một ít nghe choáng váng, nhất thời bán hội không có minh bạch là có ý gì.

"Ta dựa vào, Hạ Huy, bình thường nhìn lấy người thật thông minh, lúc này làm sao không rõ đây. Ta nói đã rất rõ ràng nha, một hồi khảo thí thời điểm làm lựa chọn. Người đừng quản đề mục gì không đề mục, chiếu vào phương pháp này thử. Nếu như lựa chọn đáp án có ba cái dài, một cái ngắn, vậy người liền tuyển ngắn. Nếu như ba cái ngắn, một cái dài, vậy liền tuyển dài nhất tuyển hạng. Nếu như hai cái dài, hai cái ngắn, vậy liền tuyển B. Nhất loại sau tình huống, toàn bộ tuyển hạng cao thấp không đều, không có quy luật, vậy người liền tuyển c."

"Cái này cũng được?"

"Làm sao không được, "

"Thật?"

"Nói nhảm, đây chính là đi qua ta vài thí nghiệm được đi ra tuyệt thế thần công, bình thường người ta không nói cho hần."

Hạ Huy có chút hoài nghi, nhưng nghe lại cảm thấy rất có đạo lý giống như. Liền gật đầu, "Tốt a, một hồi ta thử một lần."

Thời gian rất nhanh liền đã qua đi, buổi chiều Anh ngữ khảo thí chính thức bắt đầu.

Tuy nói vừa rồi cho Hạ Huy nói cái kia một bộ kiếp trước trên Địa Cầu thi Anh ngữ tuyệt thế thần công, nhưng Hoàng Nhất Phàm lại không nghĩ dùng.

Hần một cái qua Anh ngữ cấp 4 người, sơ trung Anh ngữ làm sao có thể khó được ngược lại hần.

Chỉ là, Hoàng Nhất Phàm người này, tuy nói qua Anh ngữ cấp 4, nhưng bản thân hần thật sự là đối Anh ngữ không có hứng thú.

Nếu như không phải kiếp trước vì cảm chứng nhận tốt nghiệp, hần nơi nào sẽ đi thi cái gì Anh ngữ cấp 4.

Không nghĩ tới, lúc này trùng sinh, đi vào cái thế giới này, cũng muốn học đây cơ hồ là cả một đời cũng không cần đến Anh ngữ.

Trong lòng có chút khó chịu, tại làm Anh ngữ bài thi thời điểm, Hoàng Nhất Phàm không khỏi cố ý tránh đi những cái kia câu trả lời chính xác.

Thi hai ngày, rốt cục, Thiết Thạch Khẩu trung học cuối tháng tiểu khảo chính thức kết thúc.

Bởi vì tới gần thi cấp ba, thời gian có chút eo hẹp, mặc dù vừa mới thi xong, nhưng sơ năm thứ ba giáo sư vẫn là tụ tại một gian lớn văn phòng, tăng giờ làm việc tiến hành đối quyền.

Cái thứ nhất phê chữa xong, là toán học cái này một khối.

"Đổi xong."

Sơ tam 2 ban chủ nhiệm lớp Lâm Kim Phân hoạt động một cái hai tay, thở dài một hơi.

Mặc dù toán học đối quyền tương đối đơn giản, vừa nhìn liền biết là có đúng hay không, nhưng như thế gấp thời gian toàn bộ đổi xong, cũng là rất mệt.

"Lâm lão sư, nhanh như vậy nha."

Một bên khác ngữ Văn lão sư Diệp Phi, có một ít hâm mộ nói nói, "ai, sớm biết năm đó ta nên dạy toán học."

"Tốt a, Diệp lão sư, học kỳ kế chúng ta đổi một cái, người đến dạy toán học, ta đến dạy ngữ văn."

"Miễn đi, Lâm lão sư, người dạy ngữ văn có thể, muốn ta dạy toán học, đoán chừng ta ngay cả những cái kia công thức đều không nhớ rõ."

"Diệp lão sư, người khiêm tốn."

Lâm Kim Phân cười trả lời, quay đầu hỏi tới bên trên Anh ngữ lão sư Hoàng Úc Liên, "Hoàng lão sư, thế nào, không sai biệt lắm đi."

"Không sai biệt lắm, Anh ngữ cũng tương đối tốt thôi. Đúng, Lâm lão sư, người cái này khoa 2 ban thi thế nào?"

"Còn tốt."

Lâm Kim Phân nhẹ gật đầu, đối với lần này 2 ban toán học khảo thí thành tích coi như hải lòng, "Lần này toán học lớp học ra mấy khoa điểm cao, Giang Úy Úy thi 113 phân, Hạ Huy thi 112 phân, Trương Hoa cũng thi 112 phân, Lưu Quế Quyền thi 110 điểm, còn có mấy cái thi 100 điểm. Mặt khác, bình thường lớp học mấy cái thành tích không được tốt lắm, lần thi này đến cũng vẫn được. Giống Hạ Từ Tường, Nghiêm Nhuận Phúc, Hoàng Nhất Phàm. . . Bọn hắn, cũng thi cái cực nghiêm cứu, coi là không tệ."

"Chúc mừng, chúc mừng."

Anh ngữ lão sư Hoàng Úc Liên chúc mừng nói, "ta cũng sắp."

Qua thêm vài phút đồng hồ, Hoàng Úc Liên có chút cao hứng nói, "Tốt, kết thúc công việc."

"Mô hôi, quên, còn không có thống kê phân đầu, hôn mê, còn phải tiếp tục."

"Không có việc gì, Hoàng lão sư, ta dù sao cũng đổi xong, ta giúp người, người báo thành tích, ta cho người thống kê."

Anh ngữ lão sư Hoàng Úc Liên là tân lão sư, vừa phân phối tới trường học không lâu, sơ năm thứ ba các lão sư đối Hoàng Úc Liên đều tương đối chiếu cố. Bên này làm xong Lâm Kim Phân, liền nói giúp Hoàng Úc Liên thống phân.

"Cái kia làm sao có ý tứ đâu, vẫn là ta tới đi."

Hoàng Úc Liên có chút xấu hổ, vội vàng khoát tay.

"Khách khí như vậy làm cái gì, ta hiện tại nhàn rồi cũng là nhàn rồi, hướng hồ thống phân hai người càng tiết kiệm thời gian, mà lại, ta thế nhưng là 2 ban chủ nhiệm lớp, ta cũng rất muốn biết đám này lũ tiểu gia hỏa, lần này tháng thi, bọn hắn thi thế nào."

"Cái kia liền đa tạ Lâm lão sư."

Gặp Lâm Kim Phân nói như vậy, Hoàng Úc Liên cũng không nói thêm gì nữa, hai người một người đếm số, một người thống kê điểm số.

"Giang Úy Úy, 100 điểm."

"Chuyện gì xảy ra, Giang Úy Úy lần này Anh ngữ thế mà thi kém."

Lâm Kim Phân nhún nhún mày.

"Cũng không tính, Lâm lão sư, lần này Anh ngữ ra đề so sánh khó, đặc biệt là có mấy đạo lựa chọn, càng là khó càng thêm khó. Đừng nói là bọn hắn, liền ngay cả ta, cũng là nghĩ cái vài phút, cái này mới làm ra."

"Dạng này nha."

Hai người một bên thống kê, một bên nhỏ giọng nói chuyện.

"Lưu Quế Quyền, 98 phân."

"Trương Hoa, 97 phân."

"Chu Tĩnh, 97 phân."

"Hạ Huy, 84 phân."

"Chờ chút. . ."

Lúc này, Lâm Kim Phân dừng dừng, "Hoàng lão sư, vừa người niệm tên ai."

"Hạ Huy nha, thế nào?"

"Không thể nào, Hạ Huy thế mà thi cái 84 phân, hấn làm sao thi đi ra."

Thân là 2 ban chủ nhiệm lớp, Lâm Kim Phân đối với lớp học học sinh thành tích rõ như lòng bàn tay.

Giống cái này Hạ Huy, kỳ thật cái khác các khoa thành tích cũng không tệ, cũng tương đối thụ các khoa lão sư ưa thích. Nhưng duy chỉ có Anh ngữ, nghiêm trọng lệch khoa. Cái khác một ít học sinh Anh ngữ dù là lại kém, nhưng tốt bất có thể thi cái năm sáu mươi phân, cái này Hạ Huy ngược lại tốt, mỗi lần đều là thi cái 30 phân tả hữu. Vận khí kém thời điểm, đừng nói 30 phân, chỉ có thể thi cái hơn 20 phân.

Loại tình huống này Lâm Kim Phân đương nhiên biết rõ, Hạ Huy cái này là hoàn toàn không biết làm nha.

Cái gì thi 30 phân cùng hơn 20 phân, kỳ thật thực lực đều là giống nhau, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) hết thầy đều xem vận khí.

Giống loại học sinh này, Lâm Kim Phân một mực tương đối đau đầu.

Bởi vì đối với Hạ Huy đệ tử như vậy tới nói, các khoa thành tích cũng không tệ, có thậm chí có thể thi cái điểm cao, vẫn rất có tiềm lực. Mặt khác, loại này cái khác khoa mục thi điểm cao học sinh, Lâm Kim Phân nói không thích, cũng là không thể nào. Chỉ là, bởi vì có một khóa nghiêm trọng lệch khoa, cái này liền lập tức đem tổng thể điểm số kéo một mảng lớn.

Trước đây Lâm Kim Phân cũng thử dùng không ít biện pháp, hy vọng có thể đề cao Hạ Huy thành tích, thế nhưng là, đây có lẽ là trời sinh liền là như thế.

Không dùng được biện pháp gì, Hạ Huy mỗi lần khảo thí, Anh ngữ vẫn là 30 phân tả hữu.

Người nói, cái này có tức hay không người.

Lúc đầu, nếu như hấn không lệch khoa, nhân tài như vậy, tiến một trung trường chuyên cấp 3 là không có vấn đề.

Nhưng cái này lệch ra khoa, đừng nói trường chuyên cấp 3, Anh ngữ thi cái 30 phân, chỉ sợ ngay cả phổ thông cao trung đều có một ít nguy hiểm.

Nhưng là, một hồi này, Hoàng Úc Liên thế mà báo ra Hạ Huy thi 84 phân.

Cái này hoàn toàn không thể nào.

"Cái này, ta xem một chút."

Hoàng Úc Liên cũng là biết Hạ Huy tình huống, khi Lâm Kim Phân đặc biệt nhắc lên thời điểm, cũng là hiểu được.

"Hạ Huy trường này bài thi lựa chọn cầm cái điểm cao, 90 phân lựa chọn, hấn thế mà cầm 80 phân. Cái khác một số tùy tiện viết linh tinh, toàn bộ sai, nhưng bởi vì nhìn hấn thái độ tương đối đoạn chính, tối thiểu nhất tất cả đề mục đều làm, lòng mềm nhũn, cũng liền nhiều cho hấn 4 phân, cuối cùng điểm số là 84 phân. Thế nhưng là, cái này, cái này cũng không có khả năng nha. Lần này lựa chọn khó như vậy, hấn là thế nào làm đúng."

Cầm Hạ Huy bài thi, Hoàng Úc Liên rất là kỳ quái nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Anh ngữ không điểm

"Hoàng lão sư, không phải là chép a."

Lâm Kim Phân nghĩ nghĩ, nói ra.

"Có khả năng."

Vàng ức sen gật gật đầu, nhưng một lát sau, lại lắc đầu nói nói, "không, không có khả năng."

"Thế nào, Hoàng lão sư, làm sao lại không thể rồi?"

"Bắt đầu ta cũng cảm thấy khả năng, thế nhưng là, từ vừa rồi ta đổi xoắn tới nhìn, lựa chọn bên trong, Hạ Huy là toàn lớp cao nhất phân. Đặc biệt là, có mấy đạo rất khó đề mục, Hạ Huy cũng làm đúng. Thế nhưng là, trái lại Anh ngữ tương đối tốt Giang Úy Úy, Lưu Quế Quyền, bọn hắn, phần thật không có đối đầu. Hắn dù là muốn chép, cũng không cách nào chép nha."

"Như thế có chút lạ."

Hai người đều là cau mày.

Một cái bình thường Anh ngữ thành tích rất kém coi rất kém coi học sinh, lúc này thế mà thi điểm cao.

Cái này vốn là là kiện rất cao hứng sự tình, nhưng lúc này, hai vị lão sư làm thế nào cũng cao hứng không nổi.

"A, Lâm lão sư, Hoàng lão sư, muốn ta nói nha, cái kia Hạ Huy vận khí quá tốt rồi. Không phải liền là lựa chọn nha, nhân phẩm bộc phát, lại không muốn viết cái gì giải đề mạch suy nghĩ, ABCD tùy tiện chọn một chính là."

Một bên Diệp Phi chen vào một câu, vừa cười vừa nói.

"Thật chẳng lẽ là vận khí tốt đẹp rồi?"

"Được rồi, Hoàng lão sư, ngày mai người tìm cái thời gian hỏi một chút hắn, nhìn nhìn tình huống như thế nào, hiện tại thống phân quan trọng."

"Ừm."

Hai người bán tín bán nghi, bất quá, hiện tại bọn hắn cũng không biết rõ, chỉ có thể tạm thời buông xuống.

"Trương nguyên, 80 phân."

"Vương tiểu Lệ, 89 phân."

"Quách Lệ phương, 93 phân."

Từng bước từng bước học sinh điểm số bị thống kê đi ra, cuối cùng, chỉ còn lại có một cái.

"Hoàng Nhất Phàm."

Khi vàng ước sen cuối cùng niệm đến Hoàng Nhất Phàm lúc, vàng ước sen không tiếp tục đọc tiếp.

"Hoàng lão sư, niệm nha, Hoàng Nhất Phàm bao nhiêu phân."

"Cái này. . ."

Vàng ước sen có một ít xấu hổ, có một ít không có ý tứ nói ra miệng.

"Cái gì cái này, chẳng lẽ cái này Hoàng Nhất Phàm lại thi kém. Bất quá cũng thế, ai, 2 trong ban, liền Hoàng Nhất Phàm cùng Hạ Huy Anh ngữ kém coi nhất. Bất quá, Hạ Huy còn có thể cứu, chỉ ít hắn cái khác khoa mục rất tốt. Chỉ là cái này Hoàng Nhất Phàm so với Hạ Huy đến, vậy liền kém xa. Anh ngữ thi không kém nói, cái khác khoa mục cũng là vô cùng thâm, chỉ có toán học, lần này vận khí tốt, coi như thi cực nghiên cứu."

"Là thi tương đối kém."

Nhìn thấy cái này điểm số, vàng ước sen có một ít xung động muốn khóc.

Trước đó nàng tại chấm bài thi thời điểm, cũng một lần bị cái này một cái điểm số cho phát điên.

Đây chính là nàng dạy Anh ngữ đến nay, học sinh ở trong thi kém nhất một cái điểm số.

"Cái kia là bao nhiêu, không thi toàn quốc cái mười mấy phần đi."

Nhìn thấy tình huống này,

Lâm Kim Phân tựa hồ cũng nhỏ đoán được cái gì, "Anh ngữ thi mười mấy phần, đúng là quá là ít ỏi."

Tất cả mọi người biết, Anh ngữ khảo thí trong đó trọng yếu nhất liền là lựa chọn, mà lại, Anh ngữ khảo thí bên trong, lựa chọn chiếm đoạt phân tỉ lệ, bình thường đều tại 85% trở lên, có thậm chí nhiều hơn. Cái này cũng tạo thành, nhiều như vậy lựa chọn, cho dù là người Anh ngữ thành tích là không, nhưng người chỉ cần biết tuyển ab CD, người làm theo có thể thi cái ba mươi điểm tả hữu.

Thế nhưng là, lúc này, nghe vàng ước sen ngữ khí, giống như Hoàng Nhất Phàm lại sáng tạo ra một cái Anh ngữ thấp phân ghi chép.

Chỉ là, tại Lâm Kim Phân suy đoán Hoàng Nhất Phàm Anh ngữ chỉ thi mười mấy phần về sau, vàng ước sen càng là bất đắc dĩ.

"Lâm lão sư, nếu như cái này Hoàng Nhất Phàm Anh ngữ thật thi mười mấy phần, có lẽ ta còn sẽ không như thế phát điên, ta chỉ sẽ cho rằng, lần này vận khí của hắn thật sự là quá kém. Mấu chốt là, cái này Hoàng Nhất Phàm, ngay cả mười mấy phần đều không thi đến."

"A. . ."

Lần này, Lâm Kim Phân cũng cảm thấy bất khả tư nghị.

"Chẳng lẽ thi cái vị trí?"

Trời ạ, cái này, điều này có thể sao?

120 phân Anh ngữ bài thi, trong đó 100 điểm lựa chọn, người nói người thi cái vị trí, cái này nói ra, vậy thật là mất mặt.

Thế nhưng là, một bên vàng ước sen vẫn là lắc đầu, "Lâm lão sư, nhìn thấy cái này điểm số về sau, ta là thật ta cảm giác Anh ngữ dạy đến quá thất bại. Hoàng Nhất Phàm lần này Anh ngữ thành tích không phải hơn 20 phân, cũng không phải mười mấy phần, càng không phải là vị trí, mà là 0 phân."

"0 phân."

Cái này một cái thành tích đi ra, Lâm Kim Phân cho là mình nghe lầm.

"Người nói cái gì, Hoàng Nhất Phàm thi cái 0 phân."

"Không thể nào."

Một bên vàng ước sen bắt đầu dĩ gật đầu, "Đúng vậy, 0 phân."

"Cái này cái này cái này, cái thành tích này nếu như bị truyền đi, những đồng nghiệp khác không cười, chính mình cũng cảm thấy mất mặt."

"Hoàng lão sư, người là đang nói đùa chứ."

Lâm Kim Phân vẫn là không dám tin tưởng.

Mình mặc dù không phải dạy Anh ngữ, nhưng hắn nhưng là Hoàng Nhất Phàm chủ nhiệm lớp.

Thiết Thạch Khẩu trung học đây chính là thật lâu chưa từng xuất hiện 0 phân.

Huống chi, nàng mang 2 ban vẫn là lớp chọn.

Lớp chọn học sinh Anh ngữ thi cái 0 phân, cái này như cái gì lời nói.

May mắn lần này khảo thí chỉ là cuối tháng tiểu khảo, không giống là thi giữa kỳ thử, thi cuối kỳ, hoặc là mấy trường học liên thi dạng này đại khảo. Nếu thật là như vậy đại khảo, cái này một cái 0 phân nếu như bị hiệu trưởng biết, không phải bị phê chết không thể.

"Ta hiểu được, có phải hay không Hoàng Nhất Phàm tiểu tử này chẳng hề làm gì, giao một tờ trống quyền."

Nếu như là dạng này, cái này còn tốt điểm.

Mặc dù giao trống không quyền đồng dạng là không điểm, nhưng không làm được không điểm cùng làm đến không điểm ý nghĩa đây chính là hoàn toàn khác biệt.

Giao trống không quyền chứng minh học sinh này mình tư tưởng không đứng đắn, cùng lão sư giáo dục không có vấn đề.

Nếu như học sinh này làm, vẫn phải không điểm. Mặc dù cũng không thể hoàn toàn nói là lão sư vấn đề, nhưng một cái lớp chọn học sinh thi một cái 0 phân, người nói lão sư không có bất cứ vấn đề gì, tựa hồ cũng không thể nào nói nổi.

"Không phải, Hoàng Nhất Phàm không có giao trống không quyền, hắn là tất cả đề đều làm."

Nhìn thấy trương này bài thi, vàng ước sen có một ít bị Hoàng Nhất Phàm đánh bại.

Tâm tình rất là uể oải, "Lâm lão sư, trương này liền là Hoàng Nhất Phàm bài thi."

Lâm Kim Phân tiếp nhận vàng ước sen đưa tới bài thi, con mắt nhanh chóng quét về phía trong đó.

Chỉ nhìn thấy bài thi ở trong tất cả lựa chọn đề mục, toàn bộ đều đã làm xong.

Về phần phía sau viết vấn đề, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) thì là không biết làm.

Thế nhưng là, tại gần hơn 70 đường lựa chọn bên trong, Hoàng Nhất Phàm thế mà không có chọn đúng một đạo.

Cuối cùng, Hoàng Nhất Phàm Anh ngữ thành tích cũng liền trở thành 0 phân.

0 phân.

Cờ nào chướng mắt một con số.

Cho dù là bọn họ là lão sư, đây chỉ là học sinh thi điểm số, nói đến không có quan hệ gì với các nàng.

Thế nhưng là, cái này 0 phân xuất hiện, lại để cho hai người cảm thấy một loại thất bại cảm giác.

Là không phải là của mình dạy học phương thức xảy ra vấn đề?

Vẫn là, mình khi đi học quá mức nghiêm túc.

Càng hoặc đúng, có phải không mình trước đây phê bình Hoàng Nhất Phàm nhiều lắm.

Hai người tựa hồ cũng đang tìm hỏi mình.

"Lâm lão sư, người nói làm sao bây giờ?"

Thờ dài một hơi, vàng ước sen có một ít không biết xử lý như thế nào.

"Cái này, để cho ta ngắm lại."

Lâm Kim Phân cũng là cảm giác được đau đầu, đối với người học sinh này, lập tức, cũng là không nghĩ tới biện pháp tốt, "Nếu không, gọi hán phụ huynh tới tâm sự?"

Hai người mặc dù tính cách không giống nhau, Lâm Kim Phân tương đối nghiêm ngặt, vàng ước sen tương đối hiền lành, nhưng hai người đều là tương đối có lòng trách nhiệm lão sư.

Lúc này, khi thấy học sinh ở trong có một người thi cái 0 phân, nếu là cái gì cũng không làm, có phải hay không quá không phụ trách rồi?

"Ta cũng cảm thấy có cần phải, dù sao, học sinh giáo dục không chỉ là chúng ta lão sư chuyện riêng, vẫn phải phụ huynh phối hợp."

"Vậy cứ như vậy đi, Hoàng lão sư, người cũng không cần khổ sở, Hoàng Nhất Phàm sự tình ta đến xử lý, ngày mai ta liền để hán thông tri phụ huynh."

"Vẫn là cùng một chỗ đi, ta cũng muốn thật tốt tìm hiểu một chút Hoàng Nhất Phàm."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Linh dị tạp chí

"Thật có lỗi, ngài liêu trai chỉ cần quý tạm thời không cách nào thu nhận sử dụng đến độc giả trích văn, cảm ơn ngài gửi bản thảo."

Cuối tháng tiêu khảo kết thúc về sau, trước đây gửi bản thảo đến độc giả trích văn liêu trai, cũng nhận được hồi âm.

Chỉ là, để Hoàng Nhất Phàm không tương tượng được là, hán nhận được là một phong lui bản thảo tin.

Lui bản thảo.

Có làm hay không, kiếp trước kinh điển có tên Liêu Trai Chí Dị, thế mà bị lui bản thảo.

Trở ra bản thảo lý do cũng rất kỳ hoa, không ý mới, quá quá hạn.

Xem ra, muốn ở cái thế giới này lẫn lộn cái 8 tinh, 9 tinh tác gia con đường, cũng không phải là đơn giản như vậy.

Dù là trong đầu có một đồng lớn kiếp trước Địa Cầu kinh điển, nhưng thế giới này người cũng không đồng ý, người cũng đành chịu.

Ngẫm lại cũng thế, Hoàng Nhất Phàm trước đó ném liêu trai chi cần quý, cố sự kì thật bình thường, cũng không phải là Liêu Trai Chí Dị bên trong nhất là kinh điển thiên chương, nếu như không ném cần quý, đem lục phán, tiểu Thiên, a Bảo, mặt nạ. . . Cái này một số đi gửi tới, đoán chừng cũng liền không khả năng lui bản thảo. Bất quá, Hoàng Nhất Phàm cũng không dám đánh cược. Giống liêu trai này chủng loại hình truyện ngắn, hẳn đối với người hiện đại tới nói, đích thật là có chút cũ bộ. Chỉ ít, nếu như vền vẹn chỉ là theo mắt xem xét, chỉ sợ rất nhiều người đều sau đó cái kết luận này.

Chỉ có theo thời gian lắng đọng về sau, liêu trai mới có thể tán mát ra vô hạn quang mang.

Nhìn như vậy đến, liêu trai thả ở cái thế giới này, thật là có khả năng bị mai một?

Không phải nói nha, tiến lên nửa bước là thiên tài, tiến lên trước một bước liền là tên điên.

Ngay cả quá mức sáng tạo cái mới đều không thể bị thế giới tiếp nhận, lại càng không cần phải nói, cái này nhìn có một ít quá hạn đồ vật.

Bất quá, chẳng lẽ liền để liêu trai nát tại trong bụng?

Không, Hoàng Nhất Phàm kiên quyết lắc đầu.

Đi vào cái thế giới này, không đem kiếp trước Địa Cầu vô số kinh điển tác phẩm viết ra, đây tuyệt đối là cả đời tiếc nuối.

Mà lại, Hoàng Nhất Phàm cũng biết, có lẽ liêu trai từ mặt ngoài đến xem, hoàn toàn chính xác có khả năng bị mai một. Nhưng là, chỉ cần nhìn qua liêu trai bằng hữu, bọn hắn liền có thể cảm nhận được liêu trai mị lực. Liêu trai không phải phổ thông linh dị tiểu thuyết, cũng không phải phổ thông chuyện ma, hẳn là một bản giáo hóa thể nhân, đồng thời cũng là một bộ phê phán xã hội mục nát làm kinh điển.

Dù là không nói cái này một số, chỉ là liêu trai bên trong tổ tạo nên kinh điển nhân vật hình tượng, liền không thể không khiến vô số người vì đó sợ hãi thán phục. Anh tà, Nhấp Tiểu Thiên, Ninh Thái Thần, Yến Xích Hà, liên thành, sen hương, son phấn. . . Cái này một số hình tượng, cái nào sợ sẽ là đi qua mấy trăm hơn ngàn năm, cái này mấy nhân vật vẫn là sinh động như thật, kéo dài sẽ không phai màu.

Bọn hắn đang liêu trai bên trong hoặc nhân hoặc quý, hoặc tình hoặc quái, càng hoặc là hồ ly. Nhưng là, cái này một số tại trong mắt mọi người cho rằng yêu ma quỷ quái, nhưng lại không biết cảm động bao nhiêu người.

Nhưng trái lại cái khác một số linh dị tác phẩm, có cũng viết quý, có cũng viết yêu, có cũng viết cái khác tình quái.

Thế nhưng là, tại dưới ngòi bút của bọn họ, quý liền là quý, yêu cũng vền vẹn chỉ là yêu. Trong mắt thế nhân, cái này một số quý, cái này một số yêu, hẳn tựa như nước Mỹ phương tây phim kinh dị quái thú. Bọn hắn đại biểu cho tà ác, bọn hắn không có tình cảm, bọn hắn cuối cùng chỉ có thể bị nhân loại tiêu diệt.

Kinh điển sở dĩ là kinh điển, đó chính là bởi vì trong đó bị thêm vào đặc biệt mị lực.

Đọc giả trích văn cự bản thảo liền cự bản thảo đi, cũng không phải chỉ có độc giả trích văn một nhà tạp chí.

Vì thế, Hoàng Nhất Phàm đang học người trích văn cự bản thảo về sau, tuần tự lại đem liêu trai đầu cho Hoa quốc cái khác một số cỡ lớn tạp chí.

Có lẽ là kinh điển thật cần thời gian tẩy lễ, cũng có lẽ là cái này một số tạp chí biên tập lớn đều không có ánh mắt. Hoàng Nhất Phàm ném đi qua bản thảo, hoặc là đã chìm đáy biển chưa hồi phục, hoặc là hồi phục vẫn là cùng độc giả đánh giá không sai biệt lắm, tình tiết cũ, cố sự không có sáng tạo cái mới, không có linh dị bầu không khí.

Cuối cùng, chỉ có một nhà tạp chí, đồng ý thu nhập Hoàng Nhất Phàm bản thảo.

Nhà này tạp chí gọi là Bán Dạ Đàm, xem xét danh tự, liền biết là linh dị kinh khủng loại tạp chí.

Cái này một số tạp chí phổ biến tương đối nhỏ chúng, phát hành quy mô cũng không lớn, chỉ có cái kia một số đặc biệt ưa thích linh dị độc giả mới có thể đặt hàng.

Giống loại này tạp chí, Hoàng Nhất Phàm nguyên vốn cũng là không hài lòng lắm.

Liêu trai nếu muốn trở thành kinh điển, thiết yếu thông qua đại chúng hoá tạp chí, để Hoa quốc phần lớn độc giả nhìn thấy, dạng này, liêu trai trong đó kinh điển, liền có thể bị người phát hiện. Dạng này, cũng liền có thể bảo chứng liêu trai sẽ không bị thời đại mai một. Nếu như tại một nhà phát hành lượng rất nhỏ trên tạp chí, dù là liêu trai viết lại trải qua điển, đoán chừng cũng dẫn không dậy nổi bao nhiêu bọt nước.

Chỉ là, suy nghĩ sâu xa về sau, Hoàng Nhất Phàm vẫn là đáp ứng.

Vạn sự khởi đầu nan, đây chỉ là bước đầu tiên.

Huống hồ, tại trên tạp chí phát biểu có một chỗ tốt. Cái kia chính là, tại trên tạp chí phát biểu không ảnh hưởng tác phẩm xuất bản.

Nói cách khác, liệu trai tại trên tạp chí tuyên bố về sau, Hoàng Nhất Phàm đồng dạng có thể đem liệu trai lấy tiểu thuyết đi thức xuất bản tiêu thụ.

Trước tiên ở trên tạp chí phát biểu cái nhìn nhìn tình huống lại nói, cũng không thể đơn phương cho là hán kinh điển, liền cho rằng hán có thể bán được toàn thế giới.

Nghĩ tới đây, Hoàng Nhất Phàm cũng không có nghĩ nhiều nữa, đồng ý đem liệu trai tuyên bố tại lĩnh dị tạp chí "Bán Dạ Đàm".

"Ngài khỏe chứ, ta là liệu trai tác giả Phàm Trần."

Bởi vì là truyền thống xuất bản cái này một khối, Hoàng Nhất Phàm cho mình lại lấy một cái bút danh, Phàm Trần.

Thuận tay, cũng tăng thêm Bán Dạ Đàm biên tập TT hào.

"Ngài khỏe chứ, người bản thảo chúng ta nhìn, viết còn có thể."

Biên tập là một vị gọi là "Trà lạnh" Id, không biết là nam hay nữ.

Bất quá, lĩnh dị tạp chí biên tập, hán là nam đi, lại có mấy nữ sinh đối lĩnh dị tiểu thuyết cảm thấy hứng thú.

"Cảm tạ, cảm tạ, lúc nào sẽ đăng."

"Không có gì bất ngờ xảy ra, tuần lễ này năm liền sẽ đăng phát biểu. Mặt khác, đối với ngài bản thảo vấn đề tiền phí tổn, bởi vì người liệu trai chỉ có 1000 chữ tả hữu, cho nên, chúng ta tiền thù lao tiêu chuẩn là 50 nguyên."

"50 khối."

Hoàng Nhất Phàm có chút nhớ nhưng gấp trở ngại.

Tuyệt thế kinh điển liệu trai, thế mà chỉ bán 50 khối.

"Cái này, 50 khối có phải hay không quá ít, hiện tại ăn một bữa cơm cũng không chỉ 50 khối."

Hoàng Nhất Phàm chịu đựng gấp trở ngại xúc động, hỏi.

"Ha ha, Phàm Trần thật to, người là lần đầu tiên gửi bản thảo sao?"

"Áy. . ."

Bị trà lạnh vạch trần, Hoàng Nhất Phàm có chút xấu hổ, "Xác thực là lần đầu tiên gửi bản thảo."

"Khó trách. Vậy ta liền cho người nói trước đi nói tạp chí tiền thù lao tiêu chuẩn đi. Trước mắt trong nước phần lớn số tạp chí tiền thù lao tiêu chuẩn, chọn lựa là theo ngàn chữ bao nhiêu nguyên tiêu chuẩn, lấy trong nước lớn nhất tạp chí độc giả trích văn mà tính. Bọn hán tiền thù lao tiêu chuẩn là ngàn chữ 500 nguyên lên, bất quá, độc giả trích văn dù sao cũng là độc giả trích văn, cái khác tạp chí là không thể so được. Dù là vèn vèn chỉ ở độc giả trích văn phía dưới người tiếp khách tạp chí, ngàn chữ tiêu chuẩn cũng hạ hạ xuống 300 nguyên, lại càng không cần phải nói, cùng là một đường thanh niên văn nghệ, đã là ngàn chữ 200 nguyên. Ngoài ra, còn có trong nước cái khác một đường, hàng hai, chờ tương đối nổi tiếng tạp chí, phần lớn là ngàn chữ 100-200 nguyên.

Chúng ta "Bán Dạ Đàm" thuộc về lĩnh dị tạp chí, ấn phát hành lượng để tính, xa kém xa cùng độc giả trích văn so sánh, lại bởi vì loại hình tương đối nhỏ chúng, dù là cùng "Dân gian cổ sự" loại này Nhị lưu tạp chí so sánh, cũng chỉ hơi không bằng. Còn tốt lĩnh dị tạp chí mặc dù nhỏ chúng, nhưng độc giả tương đối trung thành. Cho nên, chúng ta Bán Dạ Đàm đối với người mới tạp chí tiêu chuẩn, cũng liền định tại ngàn chữ 50 nguyên. Nếu như là một số không biết tên tạp chí, có chỉ có thể cảm ngàn chữ 20 nguyên, hoặc là 30 nguyên. Càng hoặc là, không phải theo ngàn chữ để tính, là theo thiên mà tính. Mặc kệ người viết bao nhiêu chữ, cũng chỉ có thể cảm 20 nguyên -30 nguyên tiền thù lao."

Một trận giải thích, Hoàng Nhất Phàm lập tức không nói.

Hán đã nhìn ra, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.com)) vị này trà lạnh sở dĩ giải thích cho hán nhiều như vậy.

Đơn giản nói đúng là chúng ta Bán Dạ Đàm mặc dù phát hành nhỏ, nhưng tiền thù lao tiêu chuẩn vẫn là rất cao. Dù là, vèn vèn ngàn chữ 50 nguyên tiêu chuẩn.

Chúng ta thế nhưng là không có hồ người.

"Tốt a, liền theo các người tiêu chuẩn mà tính."

Đều nói như vậy, Hoàng Nhất Phàm cũng không có nó hán lại nói.

50 khối liền 50 khối đi, đây chỉ là bắt đầu.

Lại nói, liêu trai chỉ cần quỹ một thiên này, hoàn toàn chính xác viết rất bình thường. Nói đến, có rất nhiều người đều không có nhìn qua. Sở dĩ liêu trai rất nổi danh, cũng không có nghĩa là trò chuyện trong phòng tất cả cổ sự đều viết tốt. Liêu trai sở dĩ là liêu trai, chẳng qua là đem rất nhiều cổ sự sửa sang lại biên tốt một bộ tác phẩm. Trong này, có kinh điển giống Nhiếp Tiểu Thiên, a Bảo, lục phán cái này một số. Đồng dạng, cũng có một chút tương đối mà nói, cũng không thể nào kinh điển, chỉ có thể coi là bình thường tác phẩm, giống cần quỹ.

Trừ cái đó ra, hiện tại mình cái gì danh khí cũng không có, đừng nói viết, dù là viết tốt, giá cả cũng cao không đi nơi nào.

Ngoài ra, tạp chí có tạp chí giá cả, tạp chí chỉ ở trên tạp chí tuyên bố, người rồi đi tạp chí, người cũng có thể phát biểu đến cái khác bình đài. Cho nên, bình thường tới nói, tạp chí giá cả cũng cao không đi nơi nào.

Bất quá, hiện tại là 50 khối, ai dám nói tương lai không thể là ngàn chữ 500 khối, 5000 khối, thậm chí là 5 vạn khối.

Hoàng Nhất Phàm tin tưởng, cái nào sợ sẽ là tại cái này một nhà tương đối nhỏ chúng linh dị trong tạp chí, liêu trai cũng có thể trở thành một khóa vô cùng sáng chói ngôi sao. Tương lai, liền đợi đến cái này một nhà tạp chí cho mình tăng giá đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: 1 sách phong thần

Hoa nở mấy đóa, trước tiên nói cái này một nhánh.

Liêu trai chỉ cần quỹ đầu cho Bán Dạ Đàm sau khi, một bên bại hoại là như thế nào luyện thành cũng chính thức leo lên trang đầu tin tức quảng cáo đề cử.

So với cấp hai giao diện càng lớn phơi sáng suất, cũng cho bại hoại là như thế nào luyện thành càng nhiều quan chú độ.

Rất nhiều thư hữu tại UU đọc sách mỗi tuần đổi bảng về sau cùng ngày, phát hiện quyển này nhìn rất đặc biệt tiểu thuyết.

Tên của hắc gọi là bại hoại là như thế nào luyện thành.

Rất ngay thẳng danh tự.

Cái tên này, cho dù là bất luận kẻ nào nhìn thấy, cảm thấy đều có thể minh bạch bộ tiểu thuyết này viết là cái gì.

Đồng thời, cái này tiểu thuyết danh tự cũng nhìn rất có cá tính, không ít độc giả khi nhìn đến cái này tên sách thời điểm, đều là nhân một cái.

Mà khi cái này một số độc giả lật nhìn bại hoại là như thế nào luyện thành về sau, bại hoại lập tức đem bọn hắc tù binh.

Đầu tiên tiểu thuyết ngôn ngữ văn tự bên trên.

Không giống với Khởi Điểm đang hot tác phẩm, phần lớn số tiểu thuyết đều tương đối nghiêm túc, hoặc là viết tương đối văn thanh. Có nửa văn hơi bạc, có nhìn cũng tương đối trắng, nhưng vì biểu hiện mình tài văn chương, một câu đoạn ngữ có thể nói rõ sở, hết lần này tới lần khác dùng một số lặp đi lặp lại trường cú. Bọn hắc đối với cái này một số tiểu thuyết, trước đây một mục truy đọc, cũng không có phát hiện có cái gì không tốt. Nhưng là, khi thấy bại hoại hành văn về sau, bọn hắc lúc này mới phát hiện, bọn hắc thích nhất, lại là loại này như thế thông tục ngay thẳng phong cách.

Vén vén chỉ là đoạn thứ nhất lời nói, bại hoại liền dùng loại này thông tục ngay thẳng phong cách, bắt lấy đại bộ phận độc giả ánh mắt.

Chỉ ít, cái này để bọn hắc nhìn hiểu, cái này để bọn hắc cảm giác nhìn nhẹ nhõm, cái này để bọn hắc có kiên nhẫn đọc xuống.

Có lúc, một bộ tác phẩm có thể hay không, độc giả kiên nhẫn làm ra rất lớn mấu chốt.

Nếu có độc giả đối tiểu thuyết của người có vô cùng kiên nhẫn lúc, tác phẩm của người nghĩ không ra cũng khó khăn.

Bại hoại, liền là như thế.

Khi rất nhiều độc giả vô cùng nhẹ nhõm đọc xuống về sau, tràn đầy đại nhập cảm, xâm nhập bọn hắc trong lòng.

Đây là kẻ yếu bị người khác khi dễ có sự.

Đây là một cái tại người khác khi dễ về sau, tiến tới phản kháng có sự.

Đây cũng là một cái vô cùng nhiệt huyết, kích tình mệnh mông có sự.

Ai đã từng không phải học sinh.

Ai đã từng không có bị người khác khi dễ qua.

Ai không muốn vứt bỏ mình mềm yếu, trở thành không sợ bất luận người nào cường giả.

Chỉ là, trước đây bọn hắn, một mực làm không được.

Nhưng, bại hoại, cho bọn hắn hi vọng.

Bại hoại bên trong nhân vật chính, viết liền là bọn hắn đã từng.

"Ưa thích bại hoại, ưa thích thiên hạ đệ nhất bạch viết tiểu thuyết, nhiều đổi mới nha, tốt nhất một ngày đổi mới chương 10."

"Sách này cùng ta trước kia nhìn sách hoàn toàn không giống, đây là muốn phong thần tiết tấu.

"

"Trời ạ, rốt cục phát hiện một bộ sách hay, về sau mỗi ngày phiếu đề cử liền về người , bắt quá, muốn bao nhiêu đổi mới nha. Cái gì một ngày chỉ càng Chương 10; Chương 10: Quá ít, ít nhất Chương 20; không, Chương 30; Chương 50: Mới tốt."

"Quyền tiểu thuyết này, ta thật sự là rất ưa thích."

"Đây là ta thích phong cách, đây là ta thích tiểu thuyết."

"Nhô lên, các huynh đệ, mọi người cùng nhau đem bại hoại cho chống đi tới, để càng nhiều thư hữu nhìn thấy sách này."

Bại hoại chỗ bình luận truyện, rất nhanh liền bị ưa thích bại hoại sách mê công chiếm.

Bắt quá, cái này cũng không có kết thúc.

Cái này một số sách mê ngoại trừ tại bại hoại chỗ bình luận truyện không ngừng ủng hộ bên ngoài, cũng tại các cái địa phương mãnh liệt đề cử quyền sách.

"Các huynh đệ, cho mọi người đề cử một bộ sách hay, bại hoại là như thế nào luyện thành."

TT trong đám, một vị thích xem tiểu thuyết bằng hữu hướng trong đám đó bằng hữu đề cử lấy cái này một bộ tác phẩm

"666, cái này tiểu thuyết ta cũng nhìn, viết tương đương đốt nha, ta rất ưa thích."

"Nhìn không tệ, ta đi xem một chút."

"Tại sao ta cảm giác bại hoại văn tự rất Tiểu Bạch nha, thật đẹp mắt như vậy?"

"Ca môn, người đây liền không hiểu được. Tiểu bạch không Tiểu Bạch có quan hệ gì, mọi người đọc tiểu thuyết, chẳng phải cầu một cái thoải mái nha, chẳng lẽ người nhìn văn học mạng còn nhìn hắn hành văn à, muốn nhìn hành văn, làm sao không nhìn truyền thống tiểu thuyết đi, hoặc là, trực tiếp đi xem thể văn ngôn được, cái kia hành văn sáng mù con mắt của người."

"Tầng cao nhất bên trên, ta cũng cảm thấy, hành văn thứ này, cũng không phải là chủ yếu, chủ yếu là có thể hay không thật tốt giảng một cái cố sự. Cố sự này có thể hay không cảm động ta, cái này một cái cố sự có thể hay không để cho ta cảm giác thoải mái, không hề nghi ngờ, bại hoại làm được. Hắn chẳng những cảm động ta, cũng cho ta cảm giác rất thoải mái. Chỉ ít, nhìn bộ tiểu thuyết này, ta phát hiện, người a, có lúc nên mạnh mẽ lên một chút, dù là người trời sinh mềm yếu, nhưng đừng phải khi dễ, đừng phải chèn ép, người cũng cần phải cố gắng đứng lên."

"Người kiểu nói này, cái này tiểu thuyết thật đúng là không phải nhìn không thể?"

"Đúng thế, không phải nhìn không thể."

"Không phải nhìn không thể."

...

"Ngũ Nhạc, người thật sự là trâu bò nha, người ký xuống một bản trâu sách."

Ngũ Nhạc cơ hữu tốt, cũng là đồng sự "Thái Sơn" hướng Ngũ Nhạc dựng thẳng ngón tay cái, hăm mộ nói nói, " người khác trang đầu tin tức đây, một tuần lễ nhiều nhất trưởng cái 3000 cất giữ, hiện tại ngược lại tốt, bại hoại trực tiếp ngày đầu tiên liền 3000 cất giữ. Cái này một tuần lễ xuống tới, chẳng phải là muốn trưởng 2 vạn cất giữ. Đằng sau tăng thêm cái khác hình ảnh đây, nặng cân đây, phòng sách cá nhân đây, còn có lên giá trước đó đây mạnh, cất giữ đây là muốn chạy 10 vạn tiết tấu nha."

"10 vạn cất giữ quá khoa trương, bại hoại tác giả thiên hạ đệ nhất bạch là người mới tác giả, trước đây không có Fan hâm mộ quần chúng, căn cơ không phải rất ổn. Thêm nữa, hiện tại lên đây, phơi sáng độ lập tức lớn lên. Phía sau đề cử, không có khả năng lập tức lại tăng nhiều như vậy cất giữ. Ta đoán chừng, lên giá thời điểm, hẳn là chỉ có thể tăng tới 5 vạn cất giữ."

Cho dù đối với bại hoại thành tích có một ít ra ngoài ý định, nhưng Ngũ Nhạc vẫn tương đối tinh táo phân tích nói ra.

"5 vạn cất giữ cũng rất tốt. Phải biết, hiện tại đại bộ phận tiểu thuyết lên giá cũng liền 1 vạn cất giữ nhiều một chút. Đạt tới 2 vạn cất giữ lên giá, đã có thể nói có lửa nhỏ khả năng. Nếu như đạt tới 3 vạn, đại hòa cũng không phải là không có khả năng. Còn 4 vạn thậm chí 5 vạn cất giữ lên giá, tại chúng ta Khởi Điểm, cũng chỉ có cái kia một số cấp 6 trở lên tác giả mới có thể đạt tới. Bại hoại quyền này sách, tuyệt đối đại hòa. Không có gì bất ngờ xảy ra, năm nay Khởi Điểm Tân Nhân Vương, liền là thiên hạ đệ nhất bạch."

"Chỉ mong a. Bất quá, ta bây giờ chuẩn bị cho bại hoại xin Tam Giang đề cử."

"A, người muốn hướng tổng biên đưa ra Tam Giang đề cử?"

"Đúng thế, lấy bại hoại hiện tại biểu hiện ra nhiệt độ, Tam Giang đề cử hẳn là sẽ phê đi."

"Ngũ Nhạc, đề nghị người vẫn là nhiều suy tính một chút."

Thái Sơn vỗ vỗ Ngũ Nhạc bả vai, nói ra.

"Có vấn đề gì không?"

"Nói như vậy. Ngũ Nhạc, tin tưởng người cũng biết, Tam Giang đề cử là chúng ta Khởi Điểm một minh sáng tạo một cái đề cử, cái này đề cử vô cùng vô cùng đặc thù, cũng vô cùng vô cùng thú vị. Hẳn cùng với những cái khác đề cử không giống nhau, không phải tất cả sách đều có thể bên trên cái này đề cử, hẳn chỉ đề cử có sáng tạo, có tư tưởng, cũng có độ sâu tiểu thuyết."

Bảng danh sách này rất có ý tứ, một phương diện, hẳn có thể cho những cái kia một điểm không có người khí tiểu thuyết, trở thành lập tức nóng bỏng nhất tác phẩm. Một phương diện khác, hẳn cũng có hẳn lực phá hoại. Cái kia chính là, nguyên bản nhìn rất hòa tiểu thuyết, có lúc lên Tam Giang đề cử, ngược lại không chiếm được quan chú.

Có thể nói, Tam Giang đề cử là một khối đá thử vàng.

Bây giờ bại hoại số liệu coi như không tệ, ấn dạng này đề cử, dù là không lên Tam Giang, đồng dạng có thể lửa nhỏ một thanh. Thế nhưng là, nếu như leo lên Tam Giang đề cử. Đề cử hiệu quả không tệ còn dễ nói, nếu như đề cử hiệu quả không tốt, hoặc là bị nó đồng loại của hẳn tác phẩm vượt qua. Như vậy, bại hoại giai đoạn trước thật vất vả có được ưu thế, đem sẽ trở nên không còn sót lại chút gì."

Thái Sơn so Ngũ Nhạc sớm đến Khởi Điểm một số, cho nên, có lúc, tại một ít tình huống phía dưới, cũng so Ngũ Nhạc hiểu được càng nhiều hơn một chút.

Hai người bình thường quan hệ không tệ, lúc này, gặp Ngũ Nhạc muốn hướng tổng biên đưa ra Tam Giang đề cử, không khỏi nhắc nhở một câu.

"Đúng rồi, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) còn có, Tam Giang đề cử là một cái độc lập với chúng ta biên tập viên thể hệ một cái bảng danh sách. Hẳn không về chúng ta biên tập viên quản, nếu muốn lên cái này đề cử, thiết yếu từ chúng ta xin. Mà cuối cùng hạch định phải chăng có thể lên cái này đề cử, thì từ tổng biên quyết định. Ngũ Nhạc, dù là người thân thích, bại hoại cũng không nhất định có thể lên Tam Giang đề cử."

"Thái Sơn, cảm ơn người đề nghị, người nói ta minh bạch. Bất quá, ta nghĩ, bại hoại đã có thể từ nguyên lai tất cả mọi người không coi trọng bên trong đi cho tới bây giờ trình độ như vậy. Như vậy, ta cho rằng, cái nào sợ sẽ là đồ bộ Tam Giang đề cử, bại hoại cũng không sợ bất luận cái gì tiểu thuyết. Ngược lại là, bại hoại có khả năng tại Tam Giang đề cử dạng này một cái cực kỳ đặc thù đề cử phía dưới, lại lửa một thanh. Còn nữa. . ."

"Còn nữa cái gì?"

Thái Sơn có chút kỳ quái hỏi.

"Cho tới nay, chúng ta đều không có một cái nào thành thực hệ thống đi đánh giá một bộ tiểu thuyết là tốt hay xấu. Dù là lấy kinh nghiệm của chúng ta, cũng không thể hoàn toàn khẳng định nào đó một bộ tác phẩm liền không có giá trị. May mắn là, chúng ta Tam Giang đề cử, hoàn toàn làm ra một tia tác dụng như vậy. Ta cũng muốn nhìn một chút, bại hoại cái này một bộ tiểu thuyết, hẳn là thật có thể lửa, hay là giả có thể lửa."

Ngũ Nhạc nói nghiêm túc.

"Ta đã hiểu."

Thái Sơn không có lại nói tiếp, hẳn hiểu được Ngũ Nhạc ý tứ.

Vàng thật không sợ lửa.

Nếu như đem bại hoại cái này một bộ tiểu thuyết ví von thành vàng, như vậy, Tam Giang đề cử, cái kia chính là lò luyện.

Không phải thật sự kim, tất nhiên sẽ bị hừng hực liệt hỏa thiêu hủy.

Nếu là thật sự kim, như vậy, hẳn đem tại cuộn cuộn lò luyện bên trong, đoán tạo thành dụng cụ, một sách phong thần.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Đại thần nhường đường

Khởi Điểm ban biên tập tổng biên văn phòng

"Bại hoại là như thế nào luyện thành."

Trong văn phòng, Dương Thần 314 nhìn lấy 7 tổ biên tập viên Ngũ Nhạc đưa tới Tam Giang xin danh sách, nhất thời như có điều suy nghĩ.

Dương Thần là UU đọc sách tổng biên, bất quá, cùng với những cái khác biên tập, Dương Thần cái tên này cũng không bị đại chúng biết, ngược lại là hẳn một cái bút danh "314", lại là làm việc bên trong vô cùng có danh tiếng. Nói lên 314, thật là có khê đảo cổ sự. Năm đó 314 từ Anh quốc du học trở về, vốn là có cơ hội tiến vào trong nước nổi danh van xin mong đợi, nhưng mang đối tiểu thuyết mạng đầy ngập yêu quý, 314 lựa chọn tiến nhập văn học mạng ngành nghề. Phải biết, mười mấy năm trước văn học mạng ngành nghề, hẳn nhưng không có hôm nay như thế phồn vinh. Mười mấy năm trước văn học mạng ngành nghề, quả thực là một khối đất cằn sỏi đá, toàn bộ ngành nghề quy mô, vền vẹn chỉ có mấy trăm vạn. Hẳn từ UU đọc sách biên tập viên làm lên, chậm rãi làm đến trang web chủ biên, hiện đến bây giờ, đối khắp cả ngành nghề có đột xuất công hiến 314, đã trở thành Khởi Điểm lưới tổng biên.

Không hề nghi ngờ, đối với ngành nghề vô cùng có kinh nghiệm 314 tới nói, cái này một bộ bại hoại, trong mắt hẳn, cũng không phải là như người khác đánh giá. Mặc dù, hẳn cũng nhìn thấy, bại hoại cái này một bộ tác phẩm hành văn tương đương tiểu bạch. Nhưng là, tại hành văn tiểu bạch sau khi, 314 cũng thấy được bại hoại cái này một bộ tác phẩm điểm nhấp nháy.

Chỉ bằng cái này một bộ tác phẩm điểm nhấp nháy, để bại hoại leo lên Tam Giang kênh, cũng không có vấn đề gì.

Chỉ là, tại phê chuẩn bại hoại về sau, một bộ khác tác phẩm, cũng tiến nhập Dương Thần ánh mắt.

Bộ tác phẩm này tên là "Vô đạo thiên hạ", là một bộ huyền huyền tiểu thuyết, mà lại là Khởi Điểm một vị cấp 7 tác giả bá đạo viết.

Theo UU đọc sách tác gia hệ thống cấp bậc, ít nhất phải đột phá 100 vạn tiền thù lao, mới có thể trở thành cấp 7 tác gia.

Đồng thời, cấp 7 tác gia, làm việc bên trong cũng được xưng là đại thần cấp tác giả, hoặc trực tiếp liền gọi là đại thần.

Cái này một bộ tiểu thuyết, cùng bại hoại, đồng dạng xin Tam Giang đề cử.

Đối với vô đạo thiên hạ, 314 cũng tương đối xem trọng.

Vô đạo thiên hạ là Khởi Điểm cấp 7 tác gia viết, đáng tin đồng đảo, thêm nữa lại là tác giả cũ, bút lực lão đạo, bộ này vô đạo thiên hạ đến phát sách bắt đầu, đến thành tích bây giờ cũng xem là tốt, đã tích lũy đến gần 3 vạn cất giữ. Nếu như leo lên Tam Giang, lại thêm đỡ trước đó cái cuối cùng đề cử "Đầy mạnh" về sau, phá 3 vạn cất giữ lên giá, cũng không phải là việc khó.

Chỉ là, nếu như là trước đây, 314 khả năng không chút nghĩ ngợi, cũng phê chuẩn vô đạo thiên hạ đồ bộ Tam Giang đề cử.

Nhưng bây giờ, lại phát sinh một chút ngoài ý muốn.

Một bộ khác số liệu càng lừa, cũng càng vì quý dị tác phẩm bại hoại hoành không xuất hiện, hẳn cũng phải đồ bộ Tam Giang.

Một bộ là bại hoại, một quyền là vô đạo thiên hạ. Theo lý mà nói, Tam Giang đề cử có mười cái vị trí, hai quyền tiểu thuyết đồ bộ Tam Giang cũng

được,

Cái này không có cái gì xung đột. Nhưng là, cái thế giới này, lại có ai so sánh tạo ra "Tam Giang" 314 cũng biết Tam Giang đề cử bị thêm vào ý nghĩa đây.

Nói đến, Tam Giang đề cử sáng lập thời gian chỉ có 5 năm không đến. Lúc ấy UU đọc sách làm việc bên trong là một nhà nhũ lưu trang web, hoàn toàn không cách nào cùng Liên Hoàn, Huyền Nguyệt chống đỡ hoàn hảo. Mới lên nhậm chủ biên 314 liền muốn đổi Khởi Điểm tiến hành một điểm sáng tạo cái mới, hẳn nghĩ tới biện pháp là, đẩy ra một cái cùng với những cái khác đề cử hoàn toàn không giống đề cử.

Cái này đề cử không nhận số liệu ảnh hưởng, cũng không nhận loại tiểu thuyết hình ảnh hưởng, càng bất kể tác phẩm có hay không danh khí, hoặc là tác phẩm có hay không ký kết. Tại cái này một cái đề cử bên trong, chỉ cần phù hợp có sáng tạo, có tư tưởng, có ở trong chứa, như vậy, bất kỳ cái gì tiểu thuyết, cho dù là một bộ người mới mở tiểu thuyết, cũng có thể leo lên Tam Giang đề cử.

Chính là bởi vì Tam Giang đề cử đặc biệt thiết trí, đến Tam Giang đề cử thành lập tới nay, hấp dẫn rất nhiều độc giả, nhất là những cái kia cổ bực cấp độc giả. Cái này một số độc giả thuộc về lão Bạch, bọn hắn khẩu vị rất điều, dưới tình huống bình thường, làm người lên cao đến già trắng về sau, trên thị trường cũng không có bao nhiêu tác phẩm thích hợp người. Nhưng Tam Giang đề cử, bởi vì Tam Giang đề cử đặc biệt đề cử hệ thống, vô số cổ quái kỳ lạ tiểu thuyết, đều bị leo lên Tam Giang. Cũng chính là bởi vì điểm này, những cái kia lão Bạch nhóm đối với Tam Giang tựa như tìm được chân ái. Đến mức, cơ hồ là mỗi kỳ Tam Giang đề cử đổi mới thời điểm, người cũng có thể nhìn thấy cái này một loạt lão Bạch tại Tam Giang đề cử kênh, tìm kiếm lấy mình thích tác phẩm.

Từ từ, tại dạng này đề cử hệ thống dưới, Tam Giang đề cử cũng liền trở thành một khối đá mài dao.

Những cái kia có tiềm lực, những cái kia vô cùng có sáng tạo cái mới, những cái kia có tư tưởng có ở trong chứa tác phẩm, cấp tốc bị Tam Giang đề cử chọn lựa đi ra.

Đồng thời, cũng tại cái này một số Cốt Hài Cấp lão Bạch thông qua danh tiếng tương truyền phía dưới, thành tựu một bộ lại một bộ kinh điển đại hóa tác phẩm.

Bất quá, Tam Giang đề cử cũng có ngoài ý muốn.

Cái kia chính là, nếu như cái này một số lão Bạch tại Tam Giang đề cử phát hiện một bộ kinh tài tuyệt diệu tác phẩm về sau. Như vậy, toàn bộ Tam Giang đề cử còn lại cái khác tất cả tác phẩm, đều sẽ trở thành nền tác phẩm vật làm nền, lộ ra âm đạm không ánh sáng. Nhẹ thì cái này một số tác phẩm chỉ có thể trở thành một bộ phổ thông lên giá tác phẩm, kẻ nặng, cái này một số tác phẩm liền lên đỡ VIP đều khai thông không được, cuối cùng cái này đến cái khác thái giám.

Đây cũng là vì cái gì, Tam Giang đề cử là sinh ra thái giám nhiều nhất một cái đề cử nguyên nhân.

Bây giờ bại hoại cùng võ đạo thiên hạ, rất có thể sẽ đụng phải loại tình huống này.

Đương nhiên, tại 314 trong mắt, bại hoại sẽ tại Tam Giang đề cử về sau, hồng biến Khởi Điểm.

Mà võ đạo thiên hạ, cái này một bộ cho dù là cấp 7 đại thần cấp tác giả mở sách mới, cũng có khả năng tại bại hoại đã kích phía dưới không gượng dậy nổi.

Đương nhiên, thân là tổng biên, hắn cũng sẽ không để tình huống như vậy xuất hiện.

Trước đó, đụng phải loại tình huống này, 314 sẽ căn cứ kinh nghiệm của mình, lựa chọn một bộ có tiềm lực tác phẩm nhường đường.

Bởi vì chỉ có nhường đường, tránh đi cùng thời kỳ quyền kia có khả năng muốn đại hồng đại tử tác phẩm, một bộ khác tác phẩm mới có thể bảo tồn lại.

Nếu như không phải, đồng thời xuất hiện tại Tam Giang đề cử bên trên, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) một bộ khác tác phẩm sẽ chết rất thảm.

Lần này, 314 cũng làm như thế.

Chỉ là, lần này nhường đường, cũng không phải là thuần người mới bại hoại.

Mà là cấp 7 đại thần đưa ra sách mới, võ đạo thiên hạ.

"An nhân, người thông báo một chút võ đạo thiên hạ tác giả bá đạo, cái này đồng thời Tam Giang tạm thời không an bài cho hắn, để hắn trên dưới đồng thời Tam Giang."

Võ đạo thiên hạ tác giả bút danh gọi bá đạo, người cũng như tên, tại tiểu thuyết của hắn bên trong, nhân vật chính cũng là hoàn toàn như trước đây bá đạo. Bất quá, loại này bá đạo phong cách rất là hấp dẫn một bộ phận tác giả. 314 vì bảo hộ bá đạo sách mới, chỉ có thể an bài như vậy. Chỉ là, tại 314 nói về sau, 3 tổ chủ biên an nhân lại có chút chần chờ.

"Tổng biên, bá đạo sách mới trước đó chúng ta một mực lực nâng. Lúc đầu cái này đồng thời Tam Giang về sau, hạ một tuần lễ bá đạo liền có thể bên trên Tam Giang, sau đó, tháng sau số 1 bá đạo sách mới thì có thể lên đỡ tranh bảng về tháng. Nếu như cái này đồng thời bá đạo sách mới không cách nào bên trên Tam Giang, như vậy, số 1 bá đạo cũng vô pháp tranh bảng về tháng."

Bảng vé tháng là Khởi Điểm trọng yếu nhất một cái bảng danh sách, đối với đại thần cấp tác giả, bất kỳ cái gì trang web đều sẽ có nhất định bồi dưỡng.

Đồng dạng, UU đọc sách cũng thế.

"Ta biết."

31 4 điểm gật đầu, "Cái này đồng thời Tam Giang cạnh tranh rất kịch liệt, lý do an toàn, người cùng hấn giải thích một chút."

"Vậy được rồi."

An nhân đành phải gật đầu, nhưng vẫn là nói, "Tổng biên, bá đạo người này người cũng biết, tính cách của hấn tương đối nóng, mà lại cũng có một chút tự ngạo, nhưng ta không biết có thể hay không hoàn toàn thuyết phục hấn."

"Được, người hết sức đi giải thích đi. Nếu như bây giờ nói bất động, đến lúc đó ta sẽ tìm hấn."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Đại thần ký kết bầy

Đại thần ký kết bầy.

Đại thần ký kết bầy không phải phổ thông tác giả bầy, mà là ký đại thần ước bầy, cũng hoặc là là năm tiền thù lao thu nhập tại 100 vạn trở lên tác giả mới có thể gia nhập này bầy, trong đám đó đại bộ phận tác giả đối ứng tác giả đăng cấp, lấy UU đọc sách làm thí dụ, thì là cấp 7.

Cấp 7 tác giả, đối với rất nhiều phổ thông tác giả tới nói, là một cái có thể ngưỡng vọng tồn tại.

Bá đạo, chính là một thành viên trong đó.

"Bá đạo, người sách mới cất giữ bao nhiêu."

"Không nhiều, mới hai vạn tám."

"Hai vạn tám, cái đi, người cái này bức giả bộ ta cho 10 điểm, hai vạn tám còn không nhiều nha."

"Đúng đấy, bá đạo, sách của người là huyền huyền, Tam Giang đây, đẩy mạnh về sau, tất nhiên có thể tăng tới 3 vạn năm ngàn cất giữ, phá 4 vạn cất giữ cũng có khả năng. Mà lại huyền huyền hậu kinh đúng, người đây là muốn xông cấp 8 tác giả tiết tấu nha. Ôm đùi, ôm đùi. . . Đúng, người tuần sau là Tam Giang sao?"

"Hắn là, trước đó cùng biên tập hàn huyền một chút sách mới, tuần sau là Tam Giang, chủ biên đã đưa ra xin, hôm nay hấn là sẽ phê xuống tới. Tam Giang đây về sau thì là đẩy mạnh, tháng sau số 1 thì chính thức lên giá. Các vị, số 1 lên giá thời điểm, mong rằng mọi người đến cái chương đây nha."

"Chưa nói, bá đạo sách mới tuyệt đối ủng hộ."

Trong đám đó tác giả nghị luận âm ỉ, lúc này, bá đạo chủ biên an nhân, lại là hướng hấn phát một cái tin tức.

Nói như vậy, phổ thông tác giả là biên tập viên phụ trách, mà một số nổi danh biên tập, thì là biên tập viên cùng chủ biên cộng đồng phụ trách.

Bá đạo là cấp 7 tác giả, phần lớn tình huống phía dưới, đều là chủ biên phụ trách.

"Các vị, thật có lỗi, chủ biên M ta, các người trước trò chuyện."

"Ha ha, có biên tập tìm đến, nhất định là chuyện tốt, đi thôi, bá đạo, có tin tức tốt nói cho chúng ta biết."

Rời khỏi trong đám đó nói chuyện phiếm, bá đạo ấn mở 3 tổ chủ biên an nhân TT tin tức.

"An nhân lớn, tại, có chuyện gì không?"

"Lúc đầu tuần sau là an bài người bên trên Tam Giang đây, nhưng bây giờ ra một chút vấn đề nhỏ, người Tam Giang đây xếp tại hạ hạ tuần."

"A. . ."

Đột nhiên tới một tin tức để bá đạo có một ít choáng, "An nhàn lớn, trước đây không phải đã nói sao. Cuối tuần Tam Giang, xuống lần nữa Chu Cường đây, đây mạnh về sau thì là lên giá. Hiện tại Tam Giang phóng tới cuối tuần, chỉ sợ đây mạnh cũng phải đây (về) sau. Đây cũng không sao, mấu chốt chính là, cái này đây về sau, ta võ đạo thiên hạ tại tháng sau số 1 liền không cách nào tranh báng về tháng."

"Cho nên, lần này là tới tìm người thương lượng việc này. Ta chỗ này có hai cái phương án, một cái phương án là, Tam Giang tạm thời không thượng, hạ cái tuần lễ liền cho người võ đạo thiên hạ an bài đây mạnh, đây mạnh kết thúc về sau, liền là tháng sau số 1, người cũng liền có thể tranh báng về tháng. Mặt khác, bởi vì trước người không có trải qua Tam Giang, chúng ta cũng sẽ ở cái khác đề cử bên trên cho người đền bù tổn thất."

"

"Cái này không được, Tam Giang nhất định là muốn bên trên."

Bá đạo biết Tam Giang đề cử tầm quan trọng, cơ hồ Khởi Điểm tất cả đại hòa sách đều lên qua Tam Giang.

Ngoại giới một mực truyền ngôn, Tam Giang đề cử là đối tác phẩm ưu tú tây lễ. Không có trải qua đạt Tam Giang đề cử tây lễ, dù là viết cho dù tốt, lứa trình độ cũng tương đối có hạn, không cách nào chứng đạo chí cao. Phổ thông tác giả không có bên trên Tam Giang thì cũng thôi đi, nhưng bá đạo thể nhưng là cấp 7 tác giả, lúc này muốn đề hân sách mới tại không có bên trên Tam Giang đề cử liền đây mạnh lên giá, vậy làm sao có thể thực hiện.

"Vậy chỉ dùng cái thứ hai phương án, phương án thứ hai là, bá đạo, tuần sau để người võ đạo thiên hạ đây mạnh, đây mạnh về sau trước không lên đỡ, xuống lần nữa tuần sau, cho người thêm một cái Tam Giang, thế nào?"

"Cái này?"

Bá đạo nhú nhú mày, "An nhàn lớn, không phải trước Tam Giang về sau mạnh hơn đây sao?"

"Bình thường là như thế này, nhưng bởi vì xảy ra chút vấn đề, cho nên, chỉ có thể trước cho người điều một chút."

"Ta suy tính một chút."

"Cái kia tốt."

Hai người kết thúc giao lưu, bá đạo lần nữa quay lại đến lúc đầu đại thần ký kết bày.

"Ta trở về."

Bá đạo tại trong đám đó phát một cái tin tức.

Rất nhanh, những tác giả khác lập tức hướng bá đạo nói ra.

"Bá đạo, chúc mừng, chúc mừng, vừa rồi biên tập tìm người, có phải hay không có tin tức tốt gì, cùng chúng ta chia sẻ dưới."

"Đúng thế, bá đạo, có phải hay không Tam Giang đề cử thông qua được?"

"Cái rầm thông qua, nói đến liền phiền muộn."

Vừa rồi cùng biên tập trao đổi thời điểm bá đạo còn có thể bảo trì bình tĩnh, nhưng lúc này, đã có một ít nhịn không được.

"Tuần sau Tam Giang đây không có, muốn lên, chỉ có thể hạ hạ tuần."

"Ta thao, không thể nào."

"Hạ hạ tuần, cái kia đây mạnh chẳng phải là lại tuần tiếp theo. Cứ như vậy, số 1 đã vượt qua. Số 1 qua, cái kia còn thể nào tranh báng về tháng."

Trong đám đó tất cả mọi người là đại thần cấp tác giả, tự nhiên biết Khởi Điểm đề cử an bài, nhất thời nhao nhao nói ra.

"Đúng nha, biên tập cho ta suy nghĩ hai cái biện pháp, một cái biện pháp là không lên Tam Giang đây, sau đó nhanh chóng lên giá. Một cái khác là lên trước đây mạnh lại đến Tam Giang, sau đó lại lên giá. Dù sao, liền là không cho ta tuần sau bên trên Tam Giang đây."

Bá đạo cũng là buồn bực trả lời.

"Hai cái này phương án cũng không thể tuyển."

Trong đám đó cùng là cấp 7 tác giả một vị khác đại thần cấp tác giả cửu trọng lâu, lúc này lên tiếng nói ra.

"Không lên Tam Giang liền lên đờ, bắt lợi cho tương lai phát triển. Trước đây mạnh lại đến Tam Giang, nhìn có thể thực hiện. Nhưng là, cho tới nay, Khởi Điểm đều là đẩy mạnh về sau lại đến đờ. Nếu như đẩy mạnh về sau không lên đờ, lại cái trước Tam Giang, không khởi tại đặt mua bên trên sẽ xảy ra vấn đề. Phương thức tốt nhất, cái kia chính là theo người nguyên lai loại này, Tam Giang về sau, mạnh hơn đây, sau đó dạng này nhân khí mới đạt tới đỉnh phong nhất. Tại đỉnh phong nhất thời điểm lựa chọn lên giá, đặt mua bình thường đều sẽ không tệ."

"Trọng lâu, ta cũng là nghĩ như vậy, đáng tiếc, biên tập không cho."

Lúc này, bá đạo trong lòng đã cực kỳ bất mãn.

"Không có khả năng nha, người tốt bắt cũng là cấp 7 tác giả, ký đại thân ước, không có khả năng tại đề cử phía trên không cho người nghiêng."

Vừa rồi lên tiếng cửu trọng lâu cũng là kỳ quái nói ra.

Trong đám đó như thế một thảo luận, phần lớn số tác giả cũng rất là không hiểu.

"Chẳng lẽ, thứ tư tuần sau sông đầy lên mặt, có cấp 8 tác giả mở sách mới?"

Cấp 8 đã coi như là bạch kim tác giả, so với cấp 7 tác giả, cao hơn một cấp bậc cấp.

Như loại này bạch kim tác giả mở sách mới, cơ hồ bất luận cái gì đề cử bên trên, cái khác cấp 8 phía dưới tác giả, cũng phải làm cho nói.

Như là như thế này, không cho bá đạo tuần sau bên trên Tam Giang, nhìn cũng bình thường.

Chỉ là, một bên bá đạo lại lắc đầu, "Không, theo ta điều tra, tuần sau không có uống phí kim tác giả mở sách mới."

"Vậy liền thật kì quái."

"Cái kia, bá đạo, không phải là trước đó không lâu Huyền Nguyệt cao tăng muốn kéo người, bị Khởi Điểm phát hiện, sau đó, muốn ép người đè ép."

Lúc này, một vị khác cấp 7 tác giả "Đù gồ trèo lên" nho nhỏ Bát Quái một chút. UU đọc sách (www.uukan.shu.com)

"Cái này sao có thể, chúng ta cái này bày ai dám nói các người liền không có bị khác đứng kéo qua. Nếu như Huyền Nguyệt tiếp xúc ta một chút, Khởi Điểm liền muốn ép một chút, vậy các người cũng phải ép một chút. Lại nói, Khởi Điểm cũng không có ngốc như vậy. Ta lại không có nhảy đứng, tăng thêm cũng không muốn nhảy đứng. Khởi Điểm không thể là vì điểm ấy phá sự, liền đến ép ta."

Bá đạo đối với việc này vẫn là đem so với so sánh rõ ràng.

"Tốt a, cái kia cũng chỉ còn lại có cái cuối cùng nguyên nhân, người đụng phải đối thủ cạnh tranh. Mà lại, cái này đối thủ cạnh tranh tiềm lực so người sách mới chỉ sợ còn mạnh hơn. Bằng không, liền không khả năng để người sách mới võ đạo thiên hạ nhường đường."

Nghĩ nghĩ, đù gồ trèo lên nói ra.

PS: Hôm nay là chủ nhật, 0 điểm về sau, thì là ngày thứ Hai, mới nhất một lần xong bảng cơ hội, lại một lần nữa đến. Trước đây không có bên trên đề cử, xong bảng có chút khó khăn, tiểu bạch cũng không có làm sao hướng mọi người cầu phiếu. Nhưng lần này, tiểu bạch có đề cử, các bạn đọc cùng từng cái nhiều hơn. Như vậy, tại tối hôm nay 0 điểm bắt đầu, tiểu bạch đem lần thứ nhất chính thức xong bảng. Các huynh đệ, tuần tiếp theo nhớ kỹ cầm trong tay tất cả phiếu đề cử ném đến tiểu bạch cái này. Đồng thời, vì cảm tạ sự ủng hộ của mọi người, chưa nói, buổi tối hôm nay 0 điểm còn sẽ có một chương đổi mới, đồng thời, ngày mai đem hết thấy sẽ đổi mới ba chương. Nếu như leo lên trang đầu bảng truyện mới, như vậy, đem đổi mới chương bốn. Tiểu bạch nói được thì làm được, như vậy, còn lại, liền dựa vào các huynh đệ.

Mọi người nhớ kỹ xong bảng trình tự:

Đổ bộ số tài khoản, đổ bộ số tài khoản, đổ bộ số tài khoản.

Điểm kích, điểm kích, điểm kích.

Cát giữ, cát giữ, cát giữ.

Đề cử, đề cử, đề cử.

Chương 23: Cùng thời kỳ PK

"Cái này cũng không có khả năng."

Không chút nghĩ ngợi, bá đạo trực tiếp liền nói.

"Ta bản này võ đạo thiên hạ mặc dù viết không được tốt lắm, nhưng cùng với kỳ có hay không đối thủ cạnh tranh nên cũng biết. Bên trên vào tuần lễ trước hoàn toàn chính xác có một quyển sách viết không tệ, nhưng đó là cấp 8 bạch kim tác giả viết, lại nói, hắn cũng đã lên giá, không có khả năng cùng ta tranh Tam Giang. Còn lại, hoặc là đẳng cấp so ta thấp, hoặc là thành tích không được tốt lắm, cái này Tam Giang đề cử, càng không khả năng cùng ta cạnh tranh. Ta ta chính là có một ít không nghĩ ra, vì cái gì liền không cho ta bên trên Tam Giang, chẳng lẽ, thật không muốn ta số 1 lên giá, cũng không muốn để cho ta tại số 1 thời điểm tranh bảng vẽ tháng?"

Lúc này, bá đạo đã không chế không nổi cảm xúc trong đáy lòng, có một ít bạo tẩu trạng thái.

Bản thân hắn tính cách liền tương đối nóng, thêm nữa mấy năm này viết sách cũng thế, tại dưới ngòi bút của hắn, nhân vật chính sát phạt khí tức quá nặng, hơi đựng phải không hợp nhân vật chính ý sự tình, lập tức diệt đối phương cả nhà. Loại này sát phạt bá đạo phong cách, độc giả không thể nghĩ ngờ nhìn phi thường thoải mái. Thế nhưng là, cái này cũng hoặc nhiều hoặc ít tại viết sách thời điểm, từ từ ảnh hưởng bá đạo tính cách.

Tăng thêm mấy năm này viết sách cũng lấy được một tia thành tích, bá đạo từ cấp một tác giả nhảy lên ở giữa bò tới cấp 7 tác giả, tại bình thường tác giả trong mắt, hắn liền là đại thần. Nội tâm lòng hư vinh, đạt được rất tốt thỏa mãn. Thế nhưng là, hắn cái này đại thần, thế mà tại phát sách mới thời điểm, ngay cả cái Tam Giang đầy đều lấy không được, cái này khiến bá đạo trong lòng lập tức cũng cảm giác nội tâm cực độ không công bằng.

"Bá đạo, đừng xúc động."

"Ta không có xúc động, ta cảm giác, biên tập là có ý không cho ta bên trên Tam Giang. Bằng không, Tam Giang đẩy mười hai cái vị trí, làm sao lại không có ta võ đạo thiên hạ phần. Ta chính là nghĩ mãi mà không rõ, biên tập tại sao phải làm như thế."

"Bá đạo, ta nhớ ra rồi, cùng ngươi cùng thời kỳ có một bản biểu hiện không tệ, không biết ngươi cùng hắn có hay không xung đột nhau."

"Cái nào một bản?"

"Bại hoại là như thế nào luyện thành."

"Liền bản này?"

Bá đạo không khỏi cười nhạo.

"Đù gõ treo lên, ngươi đang nói đùa a, ngươi cảm thấy quyển tiểu thuyết này có thể cùng ta sách mới cạnh tranh?"

Bản này bại hoại, bá đạo cũng nhìn qua. Cũng không phải là hắn đối quyển tiểu thuyết này cảm thấy hứng thú, thật sự là quyển sách này lúc ấy tại Long Không nháo trò, bọn hắn cái này một số thân là tác giả, như thế nào lại không biết. Mang hiếu kỳ, bá đạo cũng nhìn mấy chương. Nói thật, xem xét cái kia tiểu bạch đến cực điểm tiểu thuyết, bá đạo liền không thích, trực tiếp điểm xiên. Đương nhiên, hắn sợ đi không có phê bình bại hoại, chỉ là vì bảo trì đại thần phong độ. Hắn cũng không muốn bị người khác nói, đại thần chen ép người mới. Lại nói, hắn phê bình bại hoại, có cần thiết này sao?

Khi đù gõ treo lên lại lần nữa đề cập quyển này tác phẩm lúc, bá đạo cũng có chút khó chịu.

Lấy cái gì sách cùng mình tương đối không tốt, không phải cảm một vốn như thế tiểu bạch sách.

"Ta chỉ là suy đoán mà thôi, có phải hay không bản này, ta cũng không biết."

"Tốt a, ta hỏi thêm một cái biên tập, không đem chuyện này làm rõ ràng, ta ngủ không yên."

Lại lần nữa rời khỏi đại thần ký kết bày, bá đạo tư M trước đây cùng hắn tán gẫu qua 3 tổ chủ biên an nhân.

"An nhân, ta muốn hỏi hỏi, vừa rồi Tam Giang đề cử đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Hỏi thế nào cái này, không phải giải thích à, Tam Giang đề cử xảy ra chút vấn đề."

Nhìn thấy bá đạo lần nữa nói chuyện riêng mình, 3 tổ chủ biên an nhân cũng là đau đầu.

Nhìn ngữ khí, bá đạo rõ ràng là tức giận.

"Xảy ra vấn đề gì, mười hai cái Tam Giang đề cử vị trí, một cái cũng lưu không đến cho ta không?"

"Bá đạo, người nghĩ sai. Người cũng biết, Tam Giang đề cử vị trí này tương đối đặc thù. Ai bên trên, ai không thể lên, đều không phải chúng ta cái này một số biên tập làm quyết định, chỉ có tổng biên mới có phách bản quyền."

"Vậy ta có thể hay không trực tiếp tìm tổng biên."

"Bá đạo, người tính tình này cần phải sửa lại một chút."

An nhân bó tay toàn tập.

Đối với loại này tác giả, an nhân là thật không biết làm sao đối phó.

Trực tiếp cho mặt lạnh sắc, khó mà làm được, bá đạo thể nhưng là Khởi Điểm cấp 7 tác giả.

Tính toán đầu ra đấy, Khởi Điểm cấp 7 trở lên tác giả, cũng mới hơn 50 cái

Đây là muốn xử lý không tốt, vạn nhất gia hỏa này không nghĩ ra, nhảy đến hấn đứng, đây chính là Khởi Điểm tồn thất.

Mà lại, an nhân cũng biết, trong âm thầm Huyền Nguyệt cùng Liên Hoành đều hướng bá đạo báo qua giá, chỉ cần hấn gặt đầu, tùy thời đều có thể đi.

Bất quá, đối với loại chuyện này, an nhân cũng không có cách nào.

Ba nhà trang web cạnh tranh, cái này một số nhất lưu tác giả thỉnh thoảng đều sẽ bị cái khác trang web lôi kéo.

Chỉ có thể tận khả năng giữ gìn cái này một số tác giả tài nguyên, để bọn hấn tại Khởi Điểm an tâm sáng tác.

"Thật có lỗi, an nhân, ta người này liền là loại tính cách này, không biết rõ nguyên nhân, ta đoán chừng ngay cả cơm cũng ăn không vô. Ta muốn tìm tổng biên nói một chút, ở trước mặt hỏi một chút là tình huống như thế nào."

"Tốt a, ta hướng tổng biên xin một chút."

Bên này buông xuống cùng bá đạo trò chuyện, bên kia, an nhân liền đi đến tổng biên văn phòng.

"An nhân, nhìn dáng vẻ của người, bá đạo là tìm làm phiền người."

"A, tìm phiền toái ngược lại không đặt, chỉ là bá đạo người này tính cách quá ngạo, chịu không được khí. Bây giờ nói là muốn trực tiếp tìm người, ở trước mặt hỏi rõ ràng tình huống."

"Người nói thế nào?"

"Ta có thể làm sao, chỉ có thể đến người cái này."

"Ai. . ."

Nghe đến nơi này, tổng biên 314 cũng là thở dài một hơi.

"Tổng biên, làm không tốt, lấy bá đạo tính cách, nếu là không cho hấn một cái viên mãn giao phó, không chừng liền nhảy đến dừng đứng lại. Bằng không, cái này đồng thời Tam Giang liền đề cử bá đạo bên trên, bại hoại phía bên nào tác giả thiên hạ đệ nhất bạch là cái người mới, theo Ngũ Nhạc nói, vẫn là đầy hiền lành, hấn là tương đối tốt câu thông, người thấy thế nào?"

"Không được."

314 trực tiếp cự tuyệt.

"An nhân, người chẳng lẽ quên, chúng ta Khởi Điểm lập đứng căn bản là cái gì?"

"Công bằng."

An nhân nội tâm chấn động.

"Không sai, liền là công bằng. Năm đó chúng ta Khởi Điểm, chỉ là một nhà tên không kinh truyền hai lưu trang web tiểu thuyết, cũng là bởi vì chúng ta trang web một mực lấy công bằng làm nguyên tắc, lúc này mới đạt được những tác giả khác tán thành, cuối cùng càng ngày càng nhiều tác giả đi vào chúng ta trang web viết tiểu thuyết. Cho đến ngày nay, chúng ta đã trở thành trong nước ba trang web lớn một trong."

Bá đạo mặc dù là chúng ta cấp 7 tác giả, cũng mặc dù ký chúng ta đại thần ước. Trên nguyên tắc, chúng ta sẽ đối với hấn tiến hành nhất định tài nguyên nghiêng. Nhưng loại này nghiêng, là tại bảo hộ tác giả công bằng hệ thống dưới. Ta biết, trong này, không có tuyệt đối công bằng, nhưng chúng ta cũng

phải bảo đảm một cái tương đối công bằng. Tin tưởng người cũng nhìn thấy bại hoại quyền tiểu thuyết này chỗ bạo phát ra tới tiềm lực, mà lại, cái này một bộ tác phẩm nói không chừng còn có thể mở mang một loại khác sáng tác phương hướng. Đây đối với chúng ta Khởi Điểm tới nói, càng là quý giá một bút tài phú.

"Vậy làm sao bây giờ?"

"Người đi làm việc trước đi, ta nói với hân."

An nhàn rồi đi về sau, 314 suy nghĩ một chút, sau đó, bật máy tính lên, tìm tới bá đạo TT, phát một cái tin tức đi qua.

"Bá đạo, người tìm ta có chuyện gì không?"

Rất nhanh, máy tính một bên khác một mực chờ đợi tin tức bá đạo về nói, "314, ta muốn hỏi một câu liên quan tới ta sách mới vì cái gì lên không được cái này đồng thời Tam Giang đề cử nguyên nhân."

"Bởi vì cùng thời kỳ sách mới bên trong, có một bản càng có tiềm lực, cho nên, ta phê chuẩn cái kia một bản. Mặt khác, ấn quy tắc của chúng ta. Tam Giang đề cử bên trong, đồng thời chỉ có thể có một bộ chủ đánh, ta không thể làm gì khác hơn là đem tiểu thuyết của người đặt ở tiếp theo kỳ."

314 làm việc bên trong có lấy tuyệt đối có quyền lực, cũng tuyệt đối chuyên nghiệp.

Đồng thời, đối với tất cả tác giả, 314 đều có thể bảo trì nhất trí thái độ.

Cho dù là người mới tác giả có cái gì tâm thù vấn đề tìm hỏi 314, 314 vẫn là rất nghiêm túc một lần lại một lần hồi phục.

Đối với bá đạo tìm hỏi, 314 cũng trực tiếp đưa cho trả lời.

Chỉ là, 314 trực tiếp trả lời, lại là khí đến bá đạo.

Ta dựa vào, thật đúng là bại hoại.

314 gần nhất có phải hay không đầu óc rút từ.

Một người mới tác giả, một bản tiểu bạch sách, thế mà gọi ta cái này cấp 7 tác giả nhường đường.

Nén giận, bá đạo hỏi lần nữa, "Ta rất muốn biết, vì cái gì ngài liền phê chuẩn cái kia một vốn như thế tiểu bạch tác phẩm"

"Lý do rất đơn giản, bản này bại hoại, viết ra người trẻ tuổi không sợ cường quyền trái tim. Mặc dù quyền tiểu thuyết này hành văn rất Tiểu Bạch, nhưng không thể nghi ngờ mọi người xem xét liền hiểu, đối với giống như vậy tiểu bạch sách tới nói, tiểu bạch hành văn ngược lại là cái ưu điểm. Mà lại, quyền này sách tiềm lực phi thường lớn, cho nên ta cho rằng, hân có thể leo lên Tam Giang đề cử. Còn người vô đạo thiên hạ, nếu như cùng quyền này sách cùng thời kỳ leo lên Tam Giang, có khả năng, tác phẩm của người sẽ phải gánh chịu đến đã kích lớn vô cùng. Vì bảo vệ người tác phẩm, chúng ta chỉ có thể làm như thế."

Nghe đến đó, bá đạo rốt cục nhìn không được bão nổi.

"314, ta có thể mời các người không muốn bảo vệ tác phẩm của ta à. Đã người cho rằng bại hoại viết tốt như vậy, sao không đề tác phẩm của ta cùng bại hoại đồng thời đồ bộ Tam Giang kênh, để cho chúng ta PK hạ cũng tốt. UU đọc sách (www.uukan.shu.com) đến lúc đó, ai thắng ai thua, một chút liền rõ ràng."

"Bá đạo, người cảm thấy ta đang gạt người, hoặc là, người cho rằng, chúng ta Khởi Điểm có ý chèn ép người?"

314 cau mày, nói ra.

"Không dám"

Bá đạo lúc này dừng dừng, đối với 314, hân cũng là rất bội phục.

Hân nhớ kỹ, năm đó nếu như không phải mình nhìn 314 người mới sáng tác tâm đắc, hân đều khó có khả năng đi đến sáng tác cái này một con đường.

Chỉ là, cái nào sợ sẽ là như thế, khi nghĩ đến 314 cầm một bộ như thế tiểu bạch tác phẩm đề tiểu thuyết của chính mình nhường đường, bá đạo cũng cảm giác ăn một con ruồi giống như, "314 lớn, người của ngài phẩm ta vẫn còn tin được. Chỉ là, ta cũng có sự kiêu ngạo của ta. Ta cho rằng, ta vô đạo thiên hạ tuyệt đối không thua tại bại hoại. Không, trên thực tế, 314, ta cho rằng, ngài liền không nên cầm bại hoại cùng ta vô đạo thiên hạ so sánh. Rất xin lỗi, trước đây ta nói chuyện quá vọng động rồi, nhưng ta chính là như vậy tính cách."

"Không sao."

314 cũng không có bởi vì bá đạo tính cách mà tức giận, chỉ là, lúc này, hân lại có chút bất đắc dĩ, "Bá đạo, người khẳng định muốn đưa người vô đạo thiên hạ cùng bại hoại cùng thời kỳ đồ bộ Tam Giang?"

"Xác định."

"Tốt a, bá đạo, liền theo ý người đến . Bất quá, ta nhắc nhở một câu, hi vọng người có thể chuẩn bị tâm lý thật tốt."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Viết văn: Giác mộng của ta

Sơ tam 2 ban ngữ Văn lão sư Diệp Phi, ôm một chồng bài thi, cảm giác có một ít đau đầu, tay phải ấn theo huyệt Thái Dương.

Đêm qua Diệp Phi tăng giờ làm việc tại phê chữa, nhưng vẫn là không có đổi xong.

Đành phải sáng sớm hôm sau, lợi dụng bên trên sớm tự học thời gian, lại thêm tan tầm.

Bất quá, còn tốt, cũng không nhiều, chỉ còn lại có bài thi viết văn đề không có đổi.

"Bản này trường học thời gian viết còn có thể."

Cầm một tờ bài thi, Diệp Phi nhẹ gạt đầu.

"Giang Úy Úy người tương đối thông minh, viết văn vừa mịn ngắn, chữ viết đến cũng thanh tú , có thể cho 54 phân."

Viết văn có 60 phân, cho 54 phân, đã coi như là coi như không tệ điểm số.

"Trương Hoa tổ quốc, ta yêu người, cũng vẫn được, 50 phân."

"Hạ Huy tiểu tử này ngược lại là viết tương đối thú vị, ai, tiểu tử này, liền là lệch khoa."

Thuận tay cho Hạ Huy viết văn đánh một cái 53 phân, Diệp Phi tiếp tục phê chữa lấy viết văn.

Chỉ là, tại phê chữa xong Giang Úy Úy, Hạ Huy. . . Đám người viết văn về sau, còn lại cái khác một ít học sinh viết văn, lại là để Diệp Phi vô cùng đau đầu. Cái này viết không phải cái gì viết văn nha, viết cái mấy trăm chữ, cũng không biết nói là cái gì. Chỉ là, loại tình huống này Diệp Phi cũng thấy cũng nhiều. Viết văn luôn luôn là ngữ văn chỗ khó, hiện tại học sinh trung học lại có mấy cái viết văn viết tốt. Đừng nói là học sinh trung học, cho dù là học sinh cấp ba, cũng không có mấy cái viết văn viết không tệ.

Kỳ thật giống Giang Úy Úy, Hạ Huy. . . Cái này một số, Diệp Phi cũng cảm thấy bọn hắn viết văn quá mức ngây thơ. Nhưng tuổi tác ở nơi đó bày biện, một cái học sinh trung học, sao có thể viết ra đề cho mình đều trở nên khiếp sợ viết văn?

Chỉ là, Diệp Phi dạy liền là cái này một số học sinh trung học, cho dù là bọn họ viết lại kém, cũng phải một thiên một thiên xem tiếp đi.

Hô. . . Còn thừa lại cuối cùng một trương.

Liên tục nhìn mấy chục thiên viết văn, Diệp Phi cảm giác có một ít mệt mỏi . Bất quá, Diệp Phi không có nghỉ ngơi, còn có cuối cùng một trương.

Đổi xong, một hồi liền có thể đem bài thi phát hạ đi, sau đó, chỉnh đốn bài thi nội dung dốc lòng cầu học sinh tiến hành giảng giải.

Cách thi cấp ba không có có bao nhiêu thời gian, lúc này, phần lớn ôn tập thủ đoạn hoặc là liền là ôn tập trước kia nội dung, hoặc là khảo thí, khảo thí xong, giảng giải cái này một số bài thi. Hiển nhiên, giảng giải bài thi so với ôn tập trước đây nội dung càng hữu hiệu, cũng càng có chỉnh đốn tính. Cũng bởi vậy, mỗi khi thi cấp ba thời điểm, trường học thỉnh thoảng đều sẽ tới một trận không lớn không nhỏ khảo thí.

"Hoàng Nhất Phàm"

Cuối cùng một tờ bài thi là Hoàng Nhất Phàm

May mắn, gia hỏa này không có thi 0 phân.

Không khỏi, nhớ tới đêm qua Lâm lão sư cùng Hoàng lão sư nghị luận, Diệp Phi không khỏi cả cười, trong lòng cũng cảm thấy không thể tưởng tượng

nổi, tiểu tử kia làm sao Anh ngữ cũng thi cái 0 phân ra đến? Phải biết, Anh ngữ thi 0 phân so với Anh ngữ thi max điểm,

Cũng còn khó khăn đây.

Còn tốt, còn tốt, cuối cùng ngữ văn không phải Anh ngữ, không có có nhiều như vậy lựa chọn. Lại thêm lại có viết văn, dù là hần ở phía trên tùy tiện viết linh tinh, đều có thể cho phân. Không có đối Hoàng Nhất Phàm viết văn ôm lớn bao nhiêu ý nghĩ, Diệp Phi chỉ muốn nhanh chóng đối xong cuối cùng một tờ bài thi.

"A, thiên luận văn này."

Đang muốn nhanh chóng đối xong bài thi, nhưng chỉ vờ vờ Diệp Phi chỉ là nhìn một cái mở đầu, lập tức, hần liền bị một thiên này viết văn hấp dẫn lấy.

Lần này khảo thí viết văn đề mục là mở ra tính đề mục, không có đầu đề, mọi người có thể tùy tiện viết. Hoàng Nhất Phàm một thiên này viết văn đề mục gọi là giấc mộng của ta.

Danh tự không có có bao kinh người chỗ, nhưng khúc đạo đầu, lại là để Diệp Phi giật nảy cả mình.

Thiên luận văn này là viết như vậy:

Có lẽ người hần là có một ít mộng tưởng.

Trước kia ta, là không có mơ ước. Nhưng nhìn thấy người khác một cái mơ ước lấy trở thành nhà khoa học, một cái mơ ước lấy trở thành minh tinh, một cái mơ ước lấy trở thành hiệu trưởng sự tình, ta liền ở trong lòng tính lại, ta có phải hay không hần là phải có một cái mơ ước. Cái này hoàn toàn là ta cảm thấy, nếu như khi người khác hỏi ta có ước mơ gì thời điểm, ta nếu là nói không có, có phải hay không phá hủy nói chuyện bầu không khí.

Tốt a, vì bảo trì cùng đồng học cùng ở giữa bạn bè hữu nghị, giống ta cái này không có mơ ước người, cũng có một cái mơ ước.

Khúc đạo đầu viết vô cùng hài hước, Diệp Phi vờ vờ chỉ là nhìn lướt qua, liền có chút ngây người.

Đây là học sinh trung học viết viết văn sao?

Tiếp tục xem tiếp, sau mười mấy phút, Diệp Phi lập tức hoàn toàn ngây người.

Nếu như nói khúc đạo đầu để Diệp Phi hai mắt tỏa sáng, hoặc là nói là kinh ngạc, như vậy, xem hết cả bản viết văn, Diệp Phi đã hoàn toàn bị một thiên này viết văn cho bị khiếp sợ.

Thiên luận văn này lợi dụng khúc đạo đầu hài hước thức phương pháp sáng tác, cấp tốc từ giấc mộng của ta chuyển đến càng thêm nghiêm túc chủ đề lập chí. Sau đó, lại cảm một thiên điển cố, đưa ra "Thường lập chí" cùng "Lập thường chí". Cuối cùng, một câu chấn động không gì sánh nổi câu xuất hiện, không chỉ người thường lập chí, có chí người lập thường chí.

Không chỉ người thường lập chí, có chí người lập thường chí, đây là nên viết văn ý nghĩa chính, cũng là một câu phát sinh âm thanh tình câu.

Càng thêm không thể tưởng tượng nổi chính là, Diệp Phi lại phát hiện, câu này như thể kinh điển câu, hần làm sao từ trước tới nay chưa từng gặp qua.

Đúng vậy, chớ xem thường một câu nói kia. Lấy Diệp Phi ngành Trung văn tốt nghiệp chuyên nghiệp, lại vài chục năm dạy ngữ văn kinh nghiệm. Hần hoàn toàn cho rằng, câu này tuyệt đối có thể cùng một số lưu truyền ngàn năm kinh điển danh ngôn so sánh. Thế nhưng là, Diệp Phi lại rất kỳ quái, câu này như thể kinh điển câu, vì cái gì mình liền từ trước tới nay chưa từng gặp qua.

Như vậy, cuối cùng chỉ có một lời giải thích, câu này kinh điển danh ngôn, là bản gốc.

Thế nhưng là, Diệp Phi lại có một ít không thể tin được.

Đừng nói câu này kinh điển câu, cái nào sợ sẽ là một thiên này viết văn phong cách, cũng không giống là học sinh trung học viết.

Một cái học sinh trung học, làm sao có thể viết ra lão luyện như vậy văn chương đi ra.

Chẳng lẽ, đây là chép?

Cảm thấy hoài nghi, Diệp Phi đem một thiên này viết văn phục chế đến công cụ tìm kiếm, nhưng công cụ tìm kiếm ở trong cũng không có tìm được đồng dạng câu.

Không hề từ bỏ, Diệp Phi lại đem không chỉ người thường lập chí, có chí người lập thường chí phóng tới công cụ tìm kiếm lục soát.

Đồng dạng, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) câu này Diệp Phi cho rằng kinh điển danh ngôn, cũng không có tìm tới ra tới.

Nhìn thấy công cụ tìm kiếm không cách nào tìm tới nội dung, Diệp Phi như có điều suy nghĩ.

Chẳng lẽ, một thiên này viết văn không phải chép, mà là Hoàng Nhất Phàm bản gốc.

Nội tâm khiếp sợ không gì sánh nổi, Diệp Phi lại một lần nữa đọc một thiên này giấc mộng của ta.

Không sai, đích thật là Hoàng Nhất Phàm bản gốc.

Lần nữa đọc một lần về sau, Diệp Phi vỗ bàn đứng dậy, khiếp sợ nói ra.

Mặc dù một thiên này viết văn phong cách cực kỳ lão luyện, không giống học sinh trung học viết, ngược lại giống sinh viên thậm chí là trong đại học văn hệ tốt nghiệp học sinh viết. Nhưng là, một thiên này viết văn bên trong nhắc tới mộng tưởng, nhân vật, sự kiện, không khỏi là chỉ hướng Thiết Thạch Khẩu trung học, đây là một thiên lấy Thiết Thạch Khẩu trung học làm bối cảnh viết văn.

Một thiên này viết văn, thật đúng là có thể là Hoàng Nhất Phàm viết.

Giờ khắc này, Diệp Phi nội tâm sóng cả mãnh liệt.

Một phương diện, hắn cảm giác được cái này có một ít không thể tưởng tượng nổi.

Theo lẽ thường tới nói, một cái học sinh trung học là không thể nào viết ra dạng này văn chương đi ra.

Thế nhưng là, một bên khác, Diệp Phi lại ần ần có chút chờ mong.

Có lẽ, tiểu gia hỏa này tựa hồ một mực đang ần tàng đâu?

Nghĩ tới đây, Diệp Phi không khỏi nghĩ đến đêm qua Hoàng Nhất Phàm Anh ngữ 0 phân.

Chẳng lẽ, Hoàng Nhất Phàm thật thi một cái 0 phân?

Diệp Phi mặc dù không phải dạy Anh ngữ, nhưng đối Anh ngữ cũng biết.

Vừa rồi hắn còn đang nhạo báng, Anh ngữ thi 0 phân đơn giản so thi Anh ngữ max điểm còn khó.

Một cái cơ linh, khi trong đầu hiện ra một câu nói kia lúc, Diệp Phi tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Ẩn tàng thiên tài

Thật sự là phiền muộn, lại bị chủ nhiệm lớp cho kêu lên đến hỏi báo. Không đúng, lần này còn nhiều thêm một cái Anh ngữ lão sư.

Rất nhanh, Hoàng Nhất Phàm liền đoán được, cái này là bởi vì chính mình Anh ngữ thi 0 phân nguyên nhân.

Không khỏi, Hoàng Nhất Phàm có một ít tự trách mình giả bộ không đủ triệt để.

Mặc dù không thích Anh ngữ, nhưng tùy tiện thi cái hai ba mươi phân liền tốt, thi cái gì 0 phân làm gì.

Hiện tại tốt, đối phương đã hoài nghi mình thi cái này 0 phân, có phải hay không xảy ra vấn đề gì.

Chỉ là, kết quả lại làm cho Hoàng Nhất Phàm giật nảy cả mình.

Hai vị lão sư cho dù đối với Hoàng Nhất Phàm thi ra 0 phân khiếp sợ không gì sánh nổi, nhưng cũng không có hướng phương diện tốt nghĩ.

Bọn hắn vẫn là coi là, Hoàng Nhất Phàm đây là thành tích kém tới cực điểm, thậm chí là vận khí cũng kém tới cực điểm, lúc này mới thi ra dạng này một cái điểm số.

Biết điểm này về sau, Hoàng Nhất Phàm tại chỗ liền bày ra một bức dáng vẻ buồn khóc.

Nói thẳng, hai vị lão sư tuyệt đối không nên nói cho cha ta biết nha, cha ta người này rất hung, bình thường động một chút lại đánh người, lần trước Anh

ngữ ta thi 30 phân, kết quả bị treo lên đánh nửa ngày, lần này thi 0 phân, nói không chừng cha ta sẽ giết ta. Hai vị lão sư, các người nếu là không tin, ta phía sau lưng còn có bị lão cha lưu lại vết sẹo đầu, hai vị lão sư muốn hay không nhìn một chút.

Nói, Hoàng Nhất Phàm liền muốn cởi áo ra, chuẩn bị để hai vị lão sư nhìn một chút.

Đương nhiên, Hoàng Nhất Phàm phía sau lưng vết thương là hằn trước đó không lâu không cẩn thận đầu vật lưu lại. Nhưng lúc này lấy ra làm cái chứng cứ, cũng coi là tương đối hữu dụng. Bất quá, Hoàng Nhất Phàm một chiêu này rõ ràng đem hai vị lão sư hù sợ. Vừa tốt nghiệp không lâu Hoàng Úc Liên tại chỗ liền đỏ mặt, quay đầu, không dám nhìn. Một bên khác Lâm Kim Phân cũng là dở khóc dở cười, vội vàng ngăn lại Hoàng Nhất Phàm.

Không thể không nói, Hoàng Nhất Phàm diễn kỹ không tệ. Tại hân bày ra một bức làm bộ đáng thương bộ đáng lúc, hai vị lão sư đều là cảm thấy run lên, thu hồi muốn Hoàng Nhất Phàm gọi phụ huynh tới dự định.

Cái này còn thể nào gọi phụ huynh nha.

Nếu quả thật theo Hoàng Nhất Phàm nói dạng này, cái này gọi phụ huynh tới, vậy tương đương là hại hân.

Chẳng lẽ, lại muốn cho hân bị phụ mẫu đánh một trận.

Bất đắc dĩ, cuối cùng hai vị lão sư ngược lại an ủi Hoàng Nhất Phàm lật một cái, gọi hân về trước đi.

"Ha ha, thành công."

Không nghĩ tới bây giờ lão sư dễ lừa gạt như vậy, về sau viết cái gì tiểu thuyết, đổi nghề đi lác lư người được.

Đạp trên nhẹ nhàng bước chân, Hoàng Nhất Phàm về tới phòng học.

"Hoàng Nhất Phàm, bị lão sư huấn còn vui vẻ như vậy, người gần nhất càng ngày càng không bình thường."

"Nào có, nói là lão sư tìm ta tâm sự, làm sao lại huấn ta đây."

"Tâm sự, ta vậy mới không tin, khẳng định là lần này người thi kém, nói cho người, thi cấp ba, người phải nghiêm túc điểm. Không phải. . . Không phải ngay cả cao trung đều thi không đậu."

"

"Yên nào, yên nào, Trương Tuệ Bình, người đều biết ta thành tích. Dù là ta dụng công, người cảm thấy, thi cấp ba thời điểm, ta có thể thi đậu một trung hoặc là nhị trung?"

"Cái này. . ."

Bị Hoàng Nhất Phàm nói chuyện, Trương Tuệ Bình cũng có chút xấu hổ.

Tin phong là một cái huyện thành nhỏ, chỉ có hai chỗ việc công cao trung, một chỗ là một trung, một cái khác chỗ là nhị trung.

Thế nhưng là, mặc kệ là một trung, vẫn là nhị trung, bọn hân trúng tuyển phân số đều muốn hơn 500 phân.

Hoàng Nhất Phàm thành tích nàng cũng là biết, bình thường chỉ có thể thi cái hơn 300 phân, lại cố gắng thế nào, trong thời gian ngắn, chỉ sợ cũng không đạt được hơn 500 phân.

"Không muốn cái này cái kia, tạ ơn quan tâm. Đúng, lần này người thi thế nào?"

"Không thể nào tốt."

Nói đến mình thành tích lúc, Trương Tuệ Bình sắc mặt tối sầm lại, lắc đầu.

Mặc dù lần này cuối tháng thành tích còn không có phát, nhưng Trương Tuệ Bình tự mình biết, lần này lại thi rớt.

Kỳ thật, Trương Tuệ Bình trước kia thành tích cũng không tệ lắm, bình thường thi cái hơn 500 phân cũng là có thể. Thế nhưng là, không biết vì cái gì, càng là tới gần thi cấp ba, Trương Tuệ Bình càng là cảm giác được áp lực lớn. Cho tới bây giờ, ngược lại là càng thi càng kém. Mấy lần trước khảo thí, cho tới bây giờ liền không có đạt tới qua 500 phân. Lần này cuối tháng tiểu khảo, Trương Tuệ Bình đoán chừng mình ngay cả 450 phân đều thi không đến.

Theo thành tích như vậy, thi cấp ba đừng nói là tiến vào một trung, chỉ sợ mình nhị trung cũng vào không được.

"Không có việc gì, không có việc gì, không phải liền là một lần cuối tháng tiểu khảo nha, ta tin tưởng thực lực của người. Người phải biết, năm đó vì cái gì chủ nhiệm lớp đem ta an bài cùng người ngồi ngồi cùng bàn, cũng là bởi vì thành tích của người được rồi, hi vọng người có thể chỉ điểm một chút ta. Bất kể nói thế nào, người nội tình vẫn phải có, đừng có áp lực quá lớn, ta tin tưởng người nhất định có thể thi được một trung."

Hoàng Nhất Phàm an ủi Trương Tuệ Bình, đáng tiếc là, vị tiểu cô nương này chỉ là rất miễn cưỡng cho một cái tiểu dung, "Cám ơn người."

Sau đó, cũng không biết đang suy nghĩ gì, chỉ là một người ngồi ở chỗ đó, cúi đầu trầm tư.

...

"Lâm lão sư, cái kia, Hoàng Nhất Phàm làm sao bây giờ?"

Bất đắc dĩ để Hoàng Nhất Phàm trở lại phòng học, hai vị lão sư đều là hai mặt nhìn nhau.

Vốn muốn cho Hoàng Nhất Phàm thông tri phụ huynh, chưa từng nghĩ, thế mà xuất hiện chuyện như vậy.

"Được rồi, tạm thời trước đừng thông tri Hoàng Nhất Phàm phụ huynh."

Lâm Kim Phân cũng không biết làm thế nào mới tốt.

"Ta đoán chừng, có phải hay không là Hoàng Nhất Phàm phụ mẫu bình thường động một chút lại đánh hấn, sau đó, thành tích của hấn mới kém như vậy?"

"Hấn là có nguyên nhân này, ài, hiện tại rất nhiều phụ mẫu đều như vậy, từng cái mong con hơn người, nhưng nếu phát hiện con của mình khảo thí kém, nhẹ thì mắng, động thì đánh, dạng này phương thức giáo dục là không đúng."

Hai vị lão sư vừa đi, một bên phân tích.

"Lâm lão sư, Hoàng lão sư, đang nói chuyện gì đâu?"

Vừa đổi xong bài thi Diệp Phi gặp Lâm Kim Phân cùng Hoàng Úc Liên tiến vào văn phòng, có chút hưng phấn nói.

"Còn không phải cái kia Hoàng Nhất Phàm."

"Đúng nha, Diệp lão sư, người ngữ văn quyền đổi xong chưa?"

"Vừa đổi tốt."

Đang muốn nói Hoàng Nhất Phàm sự tình đâu, Diệp Phi có chút kích động đem Hoàng Nhất Phàm bài thi đơn độc đem ra.

"Hai vị lão sư, ta phát hiện một cái trọng đại vấn đề."

"Cái gì trọng đại vấn đề?"

"Vừa rồi ta đột nhiên đang nghĩ, Hoàng Nhất Phàm Anh ngữ bài thi 0 phân, hấn là thế nào thi đi ra?"

"Còn có thể làm sao thi đi ra, vận khí kém tới cực điểm."

Hoàng Úc Liên bất đắc dĩ nói.

"Không, ta không tin ai có thể có kém như vậy vận khí. Hoàng lão sư, cầm một trương Anh ngữ bài thi làm cho người, dù là không cần người nhìn đề mục, người có thể thi ra 0 phân sao? Còn có, giáo ta sách vài chục năm, nhưng chưa từng có nghe qua ai Anh ngữ có thể thi ra 0 phân."

"Diệp lão sư, ta là thi không ra 0 phân, nhưng Hoàng Nhất Phàm liền là tà môn như vậy thi ra, ta có biện pháp nào. Đúng, Diệp lão sư, người làm sao đối Hoàng Nhất Phàm cảm thấy hứng thú như vậy rồi?"

"Cái này sau đó lại nói, bởi vì ta tìm được một cái khác Hoàng Nhất Phàm có thể thi 0 phân đáp án."

"Cái gì đáp án?"

"Đáp án chỉ có một cái, cái kia chính là Hoàng Nhất Phàm tất cả Anh ngữ đề mục đều làm được ra. Không, không chỉ có làm được ra, thậm chí, hấn đối làm dạng này đề hoàn toàn là trò trẻ con. Chỉ có giải thích như vậy, Hoàng Nhất Phàm tất cả đề đều làm, nhưng lại thi cái 0 phân."

Diệp Phi nói ra một cái khiến hai người đều cảm giác khiếp sợ không gì sánh nổi đáp án.

"Diệp lão sư, người nói là, Hoàng Nhất Phàm rõ ràng tất cả đề mục đều biết. Thế nhưng là, hấn lại vẫn cứ không đối phó, có ý đến 0 phân?"

Lúc này, Lâm Kim Phân cùng Hoàng Úc Liên đều là khiếp sợ không gì sánh nổi.

Cái này một đáp án, tựa hồ so cái gì cũng không biết, liền là thi cái 0 phân lại càng dễ tiếp nhận.

Tối thiểu, ấn xác suất học được nói, Anh ngữ thi 0 phân xác suất so với Anh ngữ thi max điểm xác suất thấp không biết bao nhiêu lần.

"Chẳng lẽ, tiểu gia hỏa này một mực đang gạt chúng ta sao?"

Nghe được Diệp Phi giải thích, Lâm Kim Phân cùng Hoàng Úc Liên đơn giản khó mà tin tưởng.

Mặc dù nội tâm bên trong, hẳn cho rằng, Hoàng Nhất Phàm không có khả năng lợi hại như vậy.

Bọn hắn thế nhưng là dạy Hoàng Nhất Phàm gần một năm sách lão sư, đối với Hoàng Nhất Phàm trình độ như thế nào lại không biết.

Thế nhưng là, khi bọn hắn lựa chọn không tin lúc, cái này một cái như thế bắt mắt Anh ngữ 0 phân, lại làm như thế nào đi giải thích đâu?

Chẳng lẽ, thật sự là vận khí kém tới cực điểm?

"Diệp lão sư, người tại sao có thể như vậy muốn?"

Lâm Kim Phân nhìn lấy Diệp Phi.

"Bắt đầu ta cũng không có nghĩ tới phương diện này, dù sao, ta cũng sẽ không tin tưởng, trước đây chúng ta vẫn cho là rất quen thuộc học sinh, lại có một ngày lại là một thiên tài. Nhưng là, nhìn thấy hắn viết viết văn về sau, ta cũng không dám không hướng bên kia suy nghĩ."

Dứt lời, Diệp Phi đem trong tay bài thi đem ra, "Các người nhìn một chút, đây là Hoàng Nhất Phàm ngữ giấy thi. Phía trước không có cái gì đáng giá nghiên cứu, mấu chốt là viết văn, đây là một thiên gần như không có khả năng là học sinh trung học có thể viết viết văn, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.com)) thậm chí, đây là một thiên chỉ có "Thiên tài" mới có thể viết ra viết văn. Mà một thiên này viết văn, lại ra đến Hoàng Nhất Phàm chỉ thủ."

Hai vị lão sư tiếp nhận bài thi, đồng thời nhìn lên Diệp lão sư đưa tới viết văn.

Mấy phút đồng hồ sau, tâm tình của hai người đã cùng Diệp Phi, vô cùng kích động.

Dù là hai người không phải dạy ngữ văn, nhưng trong lúc các nàng nhìn thấy một thiên này viết văn về sau, cũng cảm giác vô cùng kinh điển.

Đúng, ở trong mắt các nàng, các nàng liền thi cho là như vậy. Đồng thời, các nàng tự hỏi, lấy trình độ của các nàng , cũng là viết không đến.

"Tiểu gia hỏa này, chẳng lẽ một mực đang chứa. Không được, ta cũng phải lật một cái ta bài thi số học."

Anh ngữ bài thi xảy ra vấn đề.

Ngữ giấy thi cũng có vấn đề.

Nếu như tiểu gia hỏa này thật sự là thiên tài, nói không chừng, mình bài thi số học phía trên, cũng sẽ lưu lại dấu vết để lại.

Suy nghĩ chỉ là tưởng tượng, Lâm Kim Phân liền nhanh chóng đem Hoàng Nhất Phàm bài thi số học tìm cho ra.

Hoàng Nhất Phàm toán học thi cái 80 phân, cái này phân không cao lắm, cũng không tính đặc biệt thấp, so với hắn bình thường thành tích hơi đỡ một ít.

Bất quá, đây không phải trọng điểm.

Trọng điểm là, khi Lâm Kim Phân cẩn thận kiểm sát Hoàng Nhất Phàm bài thi lúc. Trong hách nhiên, nàng phát hiện.

Tại Hoàng Nhất Phàm cái này một tờ bài thi bên trong, có rất nhiều vô cùng đơn giản đề mục, Hoàng Nhất Phàm thế mà làm sai.

Thế nhưng là, có mấy đạo siêu cấp khó khăn đề mục, Hoàng Nhất Phàm thế mà thật vừa đúng lúc hoàn toàn đối đầu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Làm bài ban thưởng

"Điều này chẳng lẽ lại là trùng hợp?"

Nếu như trước đó, Lâm Kim Phân còn sẽ cho rằng đây là trùng hợp. Cái nào sợ không phải trùng hợp, Lâm Kim Phân cũng sẽ cho rằng, đại khái dạng này đề trước kia Hoàng Nhất Phàm ở nơi nào gặp qua, sờ đi phải làm. Bởi vì tại lúc ấy, ai cũng sẽ không hướng Hoàng Nhất Phàm là thiên tài phương diện kia nghĩ. Nhưng là, tại Diệp Phi xuất ra viết văn, tại Hoàng Nhất Phàm Anh ngữ thành tích 0 phần có về sau, lại cho rằng đây là trùng hợp, chỉ sợ cũng quá ngốc hủ.

Ba vị lão sư người nhìn ta, ta nhìn người, lúc này, đều bị chân tướng cho kích thích có một ít sửng sờ.

"Đúng rồi, Hoàng Nhất Phàm trước đó còn viết qua một thiên chuyện ma, lúc ấy ta cho rằng là chép. Bây giờ nghĩ lại. . ."

Đột nhiên, Lâm Kim Phân liền nghĩ tới trước đây Hoàng Nhất Phàm viết liêu trai.

"Ta tìm một chút, cái kia chuyện ma còn tại ta trong ngăn kéo."

Lại là một trận dễ tìm, rốt cục, tại trong ngăn kéo nơi hẻo lánh, Lâm Kim Phân tìm được trước đó tám kia viết liêu trai chuyện ma.

"Diệp lão sư, người là học tiếng Trung, người nhìn một chút."

Vài phút về sau, Diệp Phi để tay xuống bên trong viết chuyện ma trang giấy.

"Bản này liêu trai bên ngoài cảm giác viết, nhưng dạng này trình độ, cũng tuyệt không phải một cái học sinh trung học viết có được. Đương nhiên, đây chỉ là ta sơ bộ phán đoán. Ta luôn luôn cảm giác, một thiên này liêu trai đem một loại cấp độ sâu triết lý cho viết đi ra. Không được, bản này liêu trai ta muốn cầm trở về, lúc buổi tối lại nghiên cứu một chút."

"A. . ."

Bị Diệp Phi cử động giật nảy mình. Hắn không nghĩ tới, một thiên này nhìn như thể không đáng chú ý chuyện ma, thể mà đạt được Diệp Phi cao như vậy đánh giá.

"Cái này, Diệp lão sư, bản này liêu trai có phải hay không là chép?"

"Chép, hẳn là sẽ không. Bất quá, đã hoài nghi, vậy ta tại trên mạng lục soát một chút."

Cái này vừa tìm, kết quả cũng liền đi ra.

Cái gì liêu trai chỉ cần trò chuyện, công cụ tìm kiếm bên trong ngay cả liêu trai hai chữ này đều không có, một thiên này liêu trai lại có làm sao có thể là chép đây này?

"Thì ra là thế."

Lâm Kim Phân có chút xấu hổ, buồn cười, mình còn vẫn cho là, bản này chuyện ma là Hoàng Nhất Phàm chép.

Hắn, thật sự là một cái học sinh kém sao?

Ba người, đều tại đây khắc, không ngừng hỏi mình.

"Ta nghĩ, chúng ta đã không cần bất luận cái gì đã chứng minh, Hoàng Nhất Phàm vẫn luôn đang gạt chúng ta. Hoặc là nói, hẳn cũng không phải là muốn lừa gạt, hẳn chỉ là không muốn phát huy tài hoa của hắn mà thôi."

Lúc này, Diệp Phi làm có kết luận.

"Tên tiểu tử thú vị này, vừa rồi diễn trò, chúng ta kém chút còn tin."

Lâm Kim Phân có một ít phát điên, nhớ tới trước đây đơn độc gọi Hoàng Nhất Phàm đến tra hỏi, lại nghĩ tới vừa rồi cùng Hoàng Ưc Liên chuẩn bị gọi cha mẹ của hắn đến đây. Thế nhưng là, mặc kệ là trước đây đơn độc tra hỏi, vẫn là lần này Anh ngữ 0 phân bài thi,

Đều bị Hoàng Nhất Phàm xảo diệu hóa giải. Chỉ bất quá, trước đó là dùng thông minh của hắn lan lợi, mà lần này, lại là đang diễn một trận có thể so sánh diễn viên hí.

Một cái học sinh kém, nào có thông minh như vậy?

"Đúng đây, tiểu gia hỏa này không đi làm diễn viên thật sự là đáng tiếc."

Một bên Hoàng Ưc Liên lúc này cũng là không còn gì để nói.

Nhớ tới đêm qua bởi vì Hoàng Nhất Phàm thi 0 phân không biết làm sao, lại đến buổi sáng nghe Hoàng Nhất Phàm bị phụ thân ra sức đánh sinh lòng đáng thương, đang lúc nàng rất cảm thấy bất lực, cho là mình giáo dục vô cùng thất bại chỉ tức, đột nhiên lại phát hiện, lão thiên cho nàng mở một cái thiên đại trò đùa. Cái kia một mực Anh ngữ chỉ có thể thi hai ba mươi phân học sinh kém, lại là lặc mình biến hoá, trở thành trong truyền thuyết thiên tài.

Mà lại, tên thiên tài này, vẫn là như thế điệu thấp. Điều thấp đến, nếu như không phải lần này Anh ngữ bài thi đột nhiên thi một cái 0 phần, nếu như không phải Diệp lão sư hoài nghi, nếu như không phải một loạt trùng hợp chạm vào nhau, nếu như không phải. . . Chi sợ, Hoàng Nhất Phàm liền là tốt nghiệp, bọn hắn cũng không biết, nguyên lai, một thiên tài ngay tại mắt của các nàng đa dưới đây.

Tựa hồ, đây cũng là mặt khác một loại thất bại.

"Vậy làm sao bây giờ?"

"Một hồi lớp đầu tiên là ta lớp số học, ta chuẩn bị thử một lần nữa."

Mặc dù nội tâm không ngừng lộn lộn, nhưng Lâm Kim Phân vẫn là muốn làm một chứng thực một chút.

"Ta đoán chừng người thử không ra."

Diệp Phi cười cười, "Hoàng Nhất Phàm đã lập một năm, nghĩ đến cũng là không muốn để cho chúng ta phát hiện. Người bây giờ rõ ràng đi dò xét hắn, ta đoán chừng, hắn lại là sẽ cùng người diễn kịch."

Mặc dù không có nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm là thế nào hướng hai vị lão sư diễn kịch, nhưng nhìn thấy vừa rồi hai người biểu lộ, Diệp Phi tin tưởng, Hoàng Nhất Phàm diễn trò nhất định vô cùng đặc sắc. Đương nhiên, hắn cũng đang suy nghĩ, có phải hay không tìm cái thời gian, cùng vị này một mực điệu thấp thiên tài trò chuyện chút. Còn có, cái kia liêu trai viết thực là không tồi nha. Đề từ như vậy, nếu như không hảo hảo bồi dưỡng, thật sự là đáng tiếc.

"Diệp lão sư, người cũng chớ xem thường ta. Trước đó tiểu gia hỏa này một mực đang chứa, chúng ta không có phát hiện thì cũng thôi đi. Đã chúng ta phát hiện, ta cũng không tin, ta còn thử không ra sáu cạ của hắn."

"Ha ha, xem ra Lâm lão sư rất có lòng tin nha."

"Đúng thế, một hồi xong tiết học, ta cho các người báo cáo tình hình chiến đấu."

"Quá tốt rồi, liền chúc Lâm lão sư mã đáo thành công."

...

"Các bạn học, hai ngày trước cuối tháng tiểu khảo, tất cả mọi người thi không tệ. Hôm nay vốn là giảng giải bài thi, bất quá, đang giảng bài thi trước đó, ta có một đạo đề mục muốn thi thi mọi người."

Buổi sáng tiết khóa thứ nhất, lớp số học, cũng là chủ nhiệm lớp Lâm Kim Phân khóa. Chưa cái gì cũng không có phát hiện, Lâm Kim Phân bình thường đi học.

"Đạo này đề là kỳ trước thi cấp ba đề, mặc dù lần này thi cấp ba không nhất định vẫn sẽ xuất hiện dạng này đề. Nhưng đạo này đề phi thường có đại biểu tính, dù là không xuất hiện đạo này đề, cũng rất có thể dựa vào đạo này đề biến một cái hoa văn."

Một bên nói, Lâm Kim Phân cầm lấy phần viết, đem đạo này viết tại trên bảng đen.

"Mọi người nhìn một chút, cho mọi người 3 phút, sẽ làm nhấc tay."

Nói xong, Lâm Kim Phân không tiếp tục nói, lui qua một bên, chuẩn bị cho mọi người thời gian đi cân nhắc.

Chỉ là, đạo này đề có lẽ là tương đối khó.

3 phút trôi qua về sau, vẫn là không có người nhấc tay.

Đối ở đây, Lâm Kim Phân cũng không hề để ý.

Hắn đương nhiên biết đạo này đề độ khó, bình thường học sinh trung học căn bản làm không được.

Dù là giống Giang Úy Úy cái này một số, không suy nghĩ thật kỹ mấy giờ, đoán chừng cũng không làm được.

Đạo này đề, vốn cũng không phải là cho cái này một ít học sinh làm, hắn là dùng đến thi Hoàng Nhất Phàm.

Bất quá, rất đáng tiếc, cùng Diệp Phi đoán.

Cho dù là dạng này, Hoàng Nhất Phàm cũng cùng nó học sinh của hắn, một bức cái gì cũng sẽ không đáng vẽ.

Tùy ý nhìn Hoàng Nhất Phàm, gặp Hoàng Nhất Phàm không có biểu thị, Lâm Kim Phân chưa phát giác buồn cười. Nếu như là trước đó nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm vẽ mặt như thế, Lâm Kim Phân chi sợ sẽ không có cái gì ngoài ý muốn, đây rõ ràng là cái gì cũng sẽ không đáng vẽ nha. UU đọc sách (www.uukan.shu.com) nhưng bây giờ, khi thấy Hoàng Nhất Phàm bình tĩnh như thế thần nhiên biểu lộ lúc, Lâm Kim Phân trong lòng đã đang

cười trộm.

Chứa, tiếp tục giả vờ.

Coi là giả bộ như vậy, lão sư liền không phát hiện được người sao?

Nghĩ nghĩ, Lâm Kim Phân linh cơ khẽ động, lớn tiếng nói, "Xem ra đạo này đề thật đúng là có chút khó nha, bất quá, vì đề cao mọi người tính tích cực, cũng vì ban thưởng những cái kia làm ra đồng học. Ta tuyên bố, ai nếu là đem đạo này đề làm được. Như vậy, từ hôm nay trở đi đến thi cấp ba kết thúc, ta cái này khoa toán học làm việc, có thể hoàn toàn không làm."

Cái này một cái ban thưởng biện pháp nói chuyện, lớp học học sinh một mảnh xôn xao.

Cái thể giới này, lại có cái nào một học sinh không lấy lớn làm bài tập đâu?

Đây chính là thiên đại ban thưởng nha.

Dạng này ban thưởng vừa ra tới, lúc đầu đã bỏ đi học sinh, lại lại lần nữa nhìn về phía bảng đen. Nói thể nào, nói không chừng nhìn nhiều hai mắt liền sẽ làm đây? Kiểu khen thưởng này, đây chính là ngàn năm một thuở đây.

Vài phút về sau, vẫn là rất đáng tiếc, đạo này đề có lẽ là thật tương đối khó, phần lớn toán học sinh đã dùng hết não mồ hôi, vẫn là lác đàu. Dù là giống Giang Úy Úy dạng này thành tích học tập cũng không tệ lắm học sinh, cũng là một mực cần bứt, một điểm suy nghĩ cũng không có.

"Không có người nhắc tay sao?"

Lâm Kim Phân nhìn chung quanh toàn bộ lớp.

"Tốt a, đã không, như vậy, đạo này đề ban thưởng ta thu hồi, phía dưới, chúng ta tới giảng bài thi."

Chứa có một ít thất vọng, Lâm Kim Phân dự định đem bài thi trở lại đi, bắt đầu bài giảng bài thi.

Nhưng ngay trong nháy mắt này, một cái cho tới bây giờ không có nâng qua tay trả lời vấn đề học sinh, đột nhiên tại thời khắc này, giơ tay lên tới.

"Hàng thứ ba cái thứ ba vị trí, Hoàng Nhất Phàm"

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: 1 cái muốn đánh mặt, 1 cái muốn ẩn tàng

Hoàng Nhất Phàm?

Đây là Hoàng Nhất Phàm tại nhắc tay?

Không chỉ là ngồi cùng bàn Trương Tuệ Bình vô cùng kinh ngạc, toàn lớp những bạn học khác, cũng là có chút không dám tin.

Hoàng Nhất Phàm nhắc tay, hắn sẽ làm?

A, đùa giỡn đi.

Tất cả mọi người là đồng học, lẫn nhau quen thuộc như vậy, người nào không biết Hoàng Nhất Phàm thành tích.

Tuy nói cái này Hoàng Nhất Phàm không phải toàn lớp đếm ngược thứ mấy, nhưng khảo thí cũng là sắp xếp ở phía sau tầng một.

Lúc này một đạo toàn lớp tất cả mọi người không biết làm đề, Hoàng Nhất Phàm thế mà giơ tay lên đến?

"Hoàng Nhất Phàm, chẳng lẽ ngươi sẽ làm?"

Không biết thể nào, nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm nhắc tay, Giang Úy Úy thốt ra.

"Đại khái sẽ làm một chút xiu."

Hai người chỉ là nhỏ giọng nhỏ cô một câu, ngược lại là một bên Lâm Kim Phân lại là thần sắc bình thường, hiểu ý cười một tiếng, nhìn lấy Hoàng Nhất Phàm, nói nói, "quả nhiên là trọng thưởng phía dưới, tất có dũng phu. Hoàng Nhất Phàm, ta nhìn ngươi là đã sớm không muốn làm làm việc."

Cái này nói chuyện, bạn cùng lớp đều là cười to.

"Bất quá, mặc kệ ngươi có muốn hay không làm bài tập, đã ngươi giờ tay, như vậy, ngươi liền đến trên bảng đen đem đạo này đề làm được."

Hoàng Nhất Phàm theo lời đi đến bục giảng.

Trên thực tế, Hoàng Nhất Phàm thật là không muốn làm làm việc. Thử nghĩ một hồi, lại có mấy người trưởng thành ưa thích làm bài tập đâu? Chỉ là, bởi vì thân phận là học sinh, Hoàng Nhất Phàm cũng không có cách nào. Hắn không muốn biểu hiện được quá mức thiên tài, đồng dạng, hắn cũng không muốn biểu hiện quá mức hỗn đản. Vì an an ổn ổn không làm cho lão sư chú ý, cũng không làm cho những bạn học khác chú ý, Hoàng Nhất Phàm những ngày này đành phải làm bài tập.

Lúc đầu, đạo này đề, Hoàng Nhất Phàm cũng là không muốn đi làm, cái này làm trái Hoàng Nhất Phàm điệu thấp tâm lý. Nhưng vì cái kia không cần giao làm việc ban thưởng, Hoàng Nhất Phàm cũng coi là liều mạng.

Từ trong bục giảng xuất ra phấn viết, một phút đồng hồ không tới, Hoàng Nhất Phàm liền đem trên bảng đen đề mục giải.

Giờ khắc này, toàn bộ đồng học lập tức mắt tròn.

Chuyện gì xảy ra?

Gia hỏa này thế mà giải ra đề mục tới?

Mặc dù bọn hắn cũng không biết làm đạo này đề, nhưng là, lúc có người giải đề về sau, bạn cùng lớp vẫn là có thể nhìn ra đúng sai.

Không cần phải nói, Hoàng Nhất Phàm giải đề trình tự cùng giải đề mạch suy nghĩ đều là đúng.

Thế nhưng chính là bởi vì Hoàng Nhất Phàm đem đề cho giải đi ra, cái này cũng khiến lớp học tất cả mọi người không dám tin.

Ngay cả Giang Úy Úy cũng sẽ không đề, vì cái gì cái này Hoàng Nhất Phàm thế mà giải đi ra.

Bất quá, Hoàng Nhất Phàm nhưng không có trả lời bọn hắn, đem lời giải trong đề bài xong, Hoàng Nhất Phàm liền về tới chỗ ngồi. Chỉ là, vừa ngồi xuống, lại có một ít lo lắng chủ nhiệm lớp nói chuyện không tính toán gì hết, đành phải nhắc nhở một câu, "Lâm lão sư, ta đem đề coi xong."

Một câu nói kia, người khác nghe không ra ý tứ, thân là người trưởng thành Lâm Kim Phân làm sao lại nghe không ra ý tứ đây.

Câu nói này bên ngoài là theo mặt chữ bên trên lý giải, nhưng vụng trộm, rõ ràng nói đúng lắm, Lâm lão sư, ngươi muốn giữ lời nói nha.

"Tốt, không tệ, không tệ, không nghĩ tới, đạo này khó như vậy đề, ngươi đã làm đúng."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm đem đạo này đề cho đối đầu, Lâm Kim Phân vô cùng vui vẻ.

Còn chưa, còn chưa, lộ chân tướng a.

Tiểu gia hỏa, cho là có nhiều ngày mới, thiên tài đi nữa, còn không phải bị lão sư phát hiện.

Chịu đựng kích động, Lâm Kim Phân cố ý lại hỏi hướng về phía Hoàng Nhất Phàm, "Bất quá, lão sư có chút kỳ quái, đạo này đề ngươi là thế nào giải đi ra. Phải biết, ngay cả Giang Úy Úy đồng học, hắn đều làm không được đây."

"Lâm lão sư, đạo này đề ta trước đó tại một bản đề toán kho bên trên nhìn qua. Đúng, liền là ngươi nói kỳ trước thi cấp ba đề kho. Ngươi cũng biết, giống chúng ta loại học tập này không thể nào tốt, cơ sở không đủ, bây giờ nghĩ học cũng đã chậm, đành phải nhìn nhiều nhìn kỳ trước khảo thí thi qua đề, nói không chừng trùng hợp lần này thi cấp ba cũng có thể xuất hiện. Ta cũng không nghĩ tới, Lâm lão sư hôm nay ngươi thể mà ra một đạo ta trước đó đã làm đề."

Mặc dù lần này làm bài làm trái mình điệu thấp phong cách, nhưng Hoàng Nhất Phàm sớm tại làm bài trước đó liền nghĩ đến đáp lại. Lúc này Lâm lão sư hỏi đến, Hoàng Nhất Phàm liền đem câu trả lời này nói ra. Quả nhiên, cái này nói chuyện, bạn cùng lớp từng cái bưng tỉnh đại ngộ.

Ta nói nha, Hoàng Nhất Phàm gia hỏa này làm sao lại làm đạo này đề.

Nguyên lai đã sớm nhìn qua thi cấp ba đề kho nha.

Gia hỏa này, thật sự là vận khí cắt chó, về sau rốt cuộc không cần giao toán học làm việc, đồ mắt ghen ghét hận nha.

Cũng có người hiểu chuyện trực tiếp liền nói, "không tính, Hoàng Nhất Phàm trước đó làm qua đạo này đề, hiện tại tự nhiên sẽ làm, đạo này đề không tính."

Nói, mấy cái này người hiểu chuyện một mặt mong đợi nhìn lấy Lâm Kim Phân, rõ ràng là muốn cho chủ nhiệm lớp mở miệng, nói đạo này đề không tính.

Nhìn thấy như thế, Hoàng Nhất Phàm chưa phát giác buồn cười.

Ai, cái này một ít người, đồ mắt ghen ghét cũng coi là đến trình độ nhất định. Bất quá, đối ở đây, Hoàng Nhất Phàm cũng không chút để ý. Bọn họ đều là học sinh trung học, từng cái vẫn là tiểu thí hải. Cái này rất giống nhà bên tiểu hải có khóa đường, nhưng trên tay hẳn không, trong lòng khó tránh khỏi sẽ đỏ mặt. Làm làm một người trưởng thành, làm làm một cái làm người hai đời thiên tài, làm sao lại cùng bọn hắn so đo đây.

Bất quá, nói là nói như thế, nhưng Hoàng Nhất Phàm thật đúng là sợ Lâm Kim Phân cũng nói không tính. Tại mấy cái kia người hiểu chuyện nói xong, Hoàng Nhất Phàm trực tiếp liền nói, "các người vẫn là thôi đi, Lâm lão sư luôn luôn nói một không hai, giữ lời nói, làm sao lại giống như các người. Đúng không, Lâm lão sư."

"Không nghĩ tới, Hoàng Nhất Phàm đồng học thể mà hiểu rõ như vậy ta nha. Tốt a, lần này tính người thông qua. Về sau người toán học làm việc không cần giao. Phía dưới, chúng ta bắt đầu giảng lần này cuối tháng thi bài thi."

Lâm Kim Phân rất là hài lòng nhẹ gật đầu, hẳn càng ngày càng phát hiện Hoàng Nhất Phàm thú vị. Bất quá, bởi vì đây là lớp số học, còn lại thời gian Lâm Kim Phân cũng không muốn lại tiếp tục đề tài này, bắt đầu giảng giải bài thi.

Chỉ là, tại còn lại thời gian giảng giải bài thi thời điểm, Hoàng Nhất Phàm nhưng lại không biết vì cái gì, phát hiện Lâm Kim Phân thỉnh thoảng đều nhìn mình chăm chăm hơn mấy mắt. Cái này khiến Hoàng Nhất Phàm cảm giác trong lòng có chút run rẩy, chẳng lẽ, vừa rồi biểu hiện của mình quá mức, năng phát hiện cái gì?

Nhưng không có khả năng nha?

Vừa rồi mặc dù mình làm đúng đề, nhưng câu trả lời của mình cũng coi là hoàn mỹ, không có khả năng bị năng phát hiện.

Nghĩ nghĩ, không có nghĩ rõ ràng, dứt khoát không quan tâm, chỉ coi cái gì cũng không có cảm giác đến, giả bộ như một bức nghiêm túc nghe giảng bài đáng vẻ.

...

"Các vị, các vị, tình hình chiến đấu đến báo, tình hình chiến đấu đến báo."

Chương 01: Lớp số học rất nhanh liền đã bên trên xong, rốt cục phát hiện Hoàng Nhất Phàm chân diện mục Lâm Kim Phân trở lại sơ năm thứ ba tổ văn phòng, hưng phấn hướng đang ngồi lão sư tuyên bố nói ra.

"Oa, Lâm lão sư, mau nói, mau nói, cái kia Hoàng Nhất Phàm là cái gì cái tình huống."

Nhìn thấy Lâm Kim Phân đáng vẻ, Hoàng Úc Liên cũng là mong đợi hỏi.

"Đúng nha, Lâm lão sư, mau nói, mau nói, chúng ta đã không thể chờ đợi."

"Ừm, tốt."

Hắng giọng một cái, Lâm Kim Phân uống một hớp nước, nói, "vừa rồi ta không phải nói muốn đi ở trước mặt thử một chút Hoàng Nhất Phàm sao? Thế là, khắp nơi cái này một tiết khóa, ta liền lấy ra một đạo kỳ trước thi cấp ba nan đề đi ra, hi vọng sẽ đồng học nhắc tay."

"Lâm lão sư, người chiêu này không có gì dùng nha, ta dám khẳng định, Hoàng Nhất Phàm chắc chắn sẽ không nhắc tay."

Diệp Phi trực tiếp liền nói.

"Diệp lão sư, không sai, Hoàng Nhất Phàm đương nhiên không có nhắc tay. Bất quá, ta còn có hậu chiêu đây."

Lâm Kim Phân lộ ra rất đắc ý, "Ta gặp Hoàng Nhất Phàm không có nhắc tay, lại nghĩ đến cái chủ ý. Ta liền nói, ai nếu là có thể đối đầu đạo này đề, như vậy, từ hôm nay trở đi đến thi cấp ba kết thúc, hẳn tất cả toán học làm việc cũng đừng làm"

"Lâm lão sư, người hiểu rất rõ học sinh. Ta nghĩ, Hoàng Nhất Phàm nghe được người cái này ban thưởng về sau, tuyệt đối sẽ nhắc tay."

Một bên Hoàng Úc Liên hết sức vui mừng, cười cùng Lâm Kim Phân đáp lời.

"Cũng không phải, ta là bọn hắn chủ nhiệm lớp, ta lại cái nào lại không biết cái này một đám gia hỏa lại có cái nào ưa thích làm bài tập. Đừng nói là Hoàng Nhất Phàm, cái nào sợ sẽ là đề Giang Úy Úy về sau không phải làm bài tập, năng chỉ sợ cũng vui vẻ ghé góm"

"Cái kia sau đó thì sao, sau đó thì sao, Hoàng Nhất Phàm giờ tay sao?"

Mặc dù biết rõ Hoàng Nhất Phàm tuyệt đối cử đi tay, mà lại khẳng định cũng làm được, nhưng Hoàng Úc Liên vẫn là vô cùng mong đợi hỏi.

"Đương nhiên. Tiểu gia hỏa này vừa mới bắt đầu còn đang do dự, không muốn lên đài đây. Tại ta nói, đi qua cái thôn này, liền không có cái kia cửa hàng. Về sau muốn muốn cái này ban thưởng, đừng nói cửa, ngay cả cửa sổ đều không có về sau, Hoàng Nhất Phàm rốt cục giơ tay lên. Đồng thời, tại trong vòng một phút, liền đem đạo này đề cho giải đi ra."

"Oa, lợi hại, lợi hại."

Chân tướng rõ ràng, Diệp Phi cùng Hoàng Úc Liên hưng phấn vỗ tay. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com))

Đây thật là quá hưng phấn.

Lớp học đào ra một thiên tài, dù là tương lai chỉ là ngẫu nhiên nâng lên, cũng là mặt mũi sáng sủa nha.

"Ai ai ai, trước đừng vỗ tay, vẫn chưa xong đây."

"A, vẫn chưa xong nha."

"Làm sao vẫn chưa xong?"

"Tiểu gia hỏa này quá thông minh, hẳn tựa hồ biết, tự mình làm đối dạng này đề mục sẽ khiến một ít người chú ý. Người biết hẳn làm xong đề mục về sau đối ta nói những gì sao?"

"Nói cái gì rồi?"

"Hắn nói, Lâm lão sư, đạo này đề ta trước đó tại kỳ trước thi cấp ba đề mục bài thi bên trên nhìn qua, sờ dĩ phải làm."

"A. . ."

Cái này nói chuyện, Hoàng Úc Liên cùng Diệp Phi đều tròn tròn mắt, cái này chẳng phải là lại biến thành cái gì cũng không có phát hiện?

"Tiểu gia hỏa này cũng quá thông minh đi."

"Đúng nha, chỉ là một câu, vậy mà trực tiếp liền đem Lâm lão sư người đạo này đề hóa giải."

Hai người có chút buồn bực, thỉnh thoảng nói ra.

"Các người nha, may mắn là ta đi thử hắn, nếu để cho các người đi thử, không chừng lại bị tiểu gia hỏa này cho diễn kịch che tót. Nói với các người, mặc dù tiểu gia hỏa này đích thật là rất thông minh, nhưng là, khương vẫn là già đến cay. Kia cái gì kỳ trước thi cấp ba đề, ta chẳng qua là đùa Hoàng Nhất Phàm chơi, đạo này đề rõ ràng là ta sẽ tự bỏ ra đề mục, hắn như thế nào lại thấy qua đâu?"

Lại một lần nữa hiển lộ ra chân tướng, Diệp Phi cùng Hoàng Úc Liên đều là lệ rơi đầy mặt.

"Lâm lão sư, không nghĩ tới, người nguyên đến như vậy hồng."

"Giống nhau giống nhau, muốn đối phó đệ tử như vậy, cũng chỉ có thể dạng này."

Phủ tay, Lâm Kim Phấn vô cùng có cảm giác thành công.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Bán Dạ Đàm

"Hoàng Nhất Phàm, người chừng nào thì nhìn thi cấp ba đề toán kho, ta làm sao không có phát hiện?"

Nghỉ giữa khóa mười phút đồng hồ, ngồi cùng bàn Trương Tuệ Bình yếu ớt mà hỏi.

"Cái này, ta về đến nhà đều rất nghiêm túc học tập, người không thấy được rất bình thường."

"Ta mới không tin, khi đi học người cũng không chăm chú, hết giờ học người sẽ nghiêm túc?"

"Tốt a, đã bị người xem thấu, vậy ta liền ăn ngay nói thật đi."

Chứa một bức vô cùng bộ dáng nghiêm túc, Hoàng Nhất Phàm đem mặt tiến đến Trương Tuệ Bình trước mặt, "Nếu như ta nói, ta là thiên tài, ngươi tin không?"

"Tin."

Cơ hồ không có chút gì do dự, Trương Tuệ Bình thề mà gật đầu, "Ta tin."

"A. . . Người, người tin nha."

Điều này cũng làm cho Hoàng Nhất Phàm có một ít lúng túng, trời ạ, cái này muội tử cũng quá ngây thơ rồi đi, cái này cũng tin tưởng.

"Cái này, cái này, ta nói Trương Tuệ Bình, người làm sao lại tin tưởng, người chẳng lẽ không do dự một chút? Tốt a, kỳ thật thật vẫn là ta khi đi học nói, ta trong nhà nhìn qua đạo này đề. Cho nên, ta mới có thể làm "

"Thật sao?"

"Đương nhiên, ta lúc nào lừa qua ngươi."

"Cái kia, ngày đó chuyện ma nói thế nào?"

"Cái nào thiên?"

"Đừng giả bộ ngốc, liền là liều trai."

"Úc, người nói ngày đó chuyện ma thế nào?"

Hoàng Nhất Phàm có một ít chột dạ.

"Ta về nhà lên mang tra xét, người viết ngày đó chuyện ma, trên mang không có. Nói cách khác, ngày đó chuyện ma thật là người viết."

"Người nói là cái này nha, ngốc cô nương, trên mạng là trên mạng, trên mạng không có liên đại biểu trong hiện thực không có sao. Trong hiện thực có rất nhiều đồ vật, trên mạng cũng không có chứ. Giống trên tạp chí viết một số văn chương, không có khả năng trên mạng đều có trích ra đúng không. Ngày đó chuyện ma người liền dừng suy nghĩ nhiều, đây là ta trước đó tại một thiên trên tạp chí thấy qua cổ sự, sau đó chép tới lừa gạt người."

"Lại lừa gạt ta."

Nhìn Hoàng Nhất Phàm đánh chết không thừa nhân, Trương Tuệ Bình quay đầu, không để ý tới Hoàng Nhất Phàm.

• • •

Bán Dạ Đàm.

"Các vị, gần nhất tình thế rất nghiêm trọng nha. Theo ta hiểu rõ, Huyền Nghi Thế Giới sắp xuất hiện bản giới huyền nghi đại sư Trương Văn đào được bọn hắn tạp chí, chuẩn bị đẩy ra một bộ đăng nhiều kỳ thức tiểu thuyết huyền nghi. Đại khái tại tháng sau, Trương Văn tân tác liền sẽ chính thức tại Huyền Nghi Thế Giới đăng nhiều kỳ. Đây đối với chúng ta là một cái rất lớn áp lực nha, ngoài ra, cái khác như, kinh dị tuần san, linh dị số 1. . . Mấy người tạp chí, cũng đề cao linh dị loại tạp chí tiền thù lao tiêu chuẩn. Đối với những này, mọi người có ý kiến gì không?"

Bán Da Đàm biên tập thất, tổng biên Chu Khánh tại Bán Da Đàm sẽ phải ban bố thứ 300 kỳ tuần san trong hội nghị nói ra.

"Tổng biên, vậy chúng ta cũng càng mãnh liệt người tiền thù lao cường độ, hoặc là, nhiều đào mấy cái thực lực tác giả không được sao?"

Biên tập Dương Phong cấp ra đề nghị của mình.

"Đương Phong, người cũng không phải không biết, cấp trên cho chúng ta kinh phí có hạn, chúng ta nào có tiền đi đào tác giả. Lại nói, chúng ta tiền thù lao tiêu chuẩn đã rất cao. Nhắc lại, cái nào sợ sẽ là ta đồng ý, ngành tài vụ cũng sẽ không phê chuẩn. Mà lại, nếu như trả giá nghiên cứu chiến, chúng ta Bán Đa Đàm căn bản không đánh nổi. Chỉ cần chúng ta vừa khai chiến, một đánh chúng ta liền thua."

"Nhưng vấn đề là, hiện tại cái này một số tạp chí ngay tại cùng chúng ta trả giá nghiên cứu chiến. Huyền Nghi Thế Giới đem Trương Văn tìm tới liền không nói, chỉ sợ, đào Trương Văn giá cả lại là một cái giá trên trời. Thế nhưng là, ngay cả những tạp chí khác cũng đề cao tiền thù lao tiêu chuẩn. Chúng ta không đi theo hành động, làm sao có thể theo kịp cước bộ của bọn hắn?"

Dương Phong trong lòng thỉnh thoảng nhỏ cô.

Tức muốn con ngựa chạy, lại muốn con ngựa không ăn cỏ, loại chuyện tốt này, nơi nào có.

"Cái này trước không nói, ta chỉ là muốn hỏi một câu mọi người, gần nhất có phát hiện hay không tốt bản thảo. Nếu có, chúng ta thử trọng điểm đẩy đẩy, nhìn xem có thể hay không ra thành tích."

Tổng biên Chu Khánh cũng có chút xấu hổ. Trên thực tế, đối với loại quan hệ này đến tạp chí vận doanh vấn đề, hiển nhiên cùng bọn hắn cái này một số biên tập không có có quan hệ gì. Còn nữa, hiện tại Bán Dạ Đàm cũng thật sự là xấu hổ. Phải làm người không có tác giả, đòi tiền cũng không có tiền. Nếu như không phải mấy năm một mực tích lũy được độc giả, Bán Dạ Đàm đã sớm đóng cửa.

"Tổng biên, nghiệp nội ưu tú linh dị tác giả, phần lớn chạy tới Huyền Nghi Thế Giới. Chỉ có nguyên lai chúng ta tích lũy một số tác giả cũ, ngẫu nhiên coi như sẽ phát đến chúng ta nơi này. Bất quá, cái nào sợ sẽ là như thế. Cái này một số tác giả cũ cũng là đang bị cái khác tạp chí cự tuyệt về sau, mới có thể chuyển ném đến chúng ta cái này."

Một vị khác tư cách tương đối già biên tập Lâm Hạo mở miệng tiếp lời, "Bất quá, tổng biên. Cái này đồng thời ta cũng lợi dụng mình người quan hệ, kéo một vị uy tín lâu năm linh dị tác giả ba tháng, tác phẩm của hắn Quý Kiến Sầu rất không tệ, ta dự định xin để tạp chí trọng điểm đẩy đẩy."

"Há, ba tháng, cái này nhưng mà năm đó cùng Trương Văn bình khởi bình tọa linh dị đại năng nha."

Nghe được ba tháng, tổng biên Chu Khánh hai mắt tỏa sáng.

"Đúng nha, năm đó ba tháng cũng coi là viết linh dị nhân vật số một. Chỉ tiếc về sau chuyển hình đi viết võ hiệp, kết quả đập rồi tỉnh rồi mù. Đoán chừng hiện tại cũng suy nghĩ mình bạch, một lần nữa trở lại viết linh dị."

"Lâm sư huynh, cái kia ba tháng bao lâu không có viết linh dị rồi?"

Một bên một mực không có phát biểu thực tập biên tập Đồng Tiểu Vũ hỏi.

"Không sai biệt lắm có 10 năm."

"10 năm, lâu như vậy?"

Đồng Tiểu Vũ hơi kinh ngạc, "10 năm không có viết, lần này một lần nữa rồi núi, bút lực hẳn là không lớn bằng lúc trước đi."

Chỉ là, Đồng Tiểu Vũ lời nói lại có một ít chọc giận Lâm Hạo.

"Tiểu nha đầu biết cái gì, năm đó ba tháng tại linh dị giới nổi danh thời điểm, đoán chừng ngươi còn tại đọc tiểu học đây."

Trùng trùng trà lạnh, Lâm Hạo lần nữa giải thích nói, "tuy nói ba tháng lâu như vậy không có viết linh dị, bút lực lui bước là khẳng định. Nhưng đến cùng là năm đó cùng Trương Văn nổi danh linh dị đại sư, trình độ vẫn phải có. Mà lại, hiện tại chúng ta Bán Dạ Đàm, còn thật không có mấy cái cảm được nhân vật xuất thủ. Ta cũng là cầu ba tháng rất lâu, nếu như không phải nể tình ta, ba tháng cũng không có khả năng đến chúng ta cái này viết."

"Ừm, Lâm Hạo nói không sai. Mặc kệ cái này ba tháng bút lực thế nào, nhưng tên tuổi vẫn là có thể đánh một trận. Thứ 300 kỳ quyết định như vậy đi, trọng điểm đẩy ba tháng nhìn xem tình huống lại nói."

Tổng biên cảm thấy Lâm Hạo nói rất có đạo lý, như vậy quyết định. Sau đó, lại nhìn một chút nhất nơi hẻo lánh Đồng Tiểu Vũ.

"Mưa nhỏ, gần đây đến tạp chí xã thế nào, ha ha, để ngươi một cô gái đến thăm linh dị loại tiểu thuyết, khó trách vì ngươi."

Đồng Tiểu Vũ vừa tốt nghiệp đại học, nhận lời mời trở thành Bán Dạ Đàm thực tập biên tập.

Bất quá, Đồng Tiểu Vũ chỉ là tên của nàng, đối ngoại thu bản thảo thời điểm, tên của nàng cũng là để cho trà lạnh.

Trà lạnh cũng không có quá nhiều ý tứ, chỉ là Đồng Tiểu Vũ thích uống trà lạnh mà thôi. Mà lại, trà lạnh cái tên này cũng tương đối tốt nhớ.

"Tạ ơn tổng biên quan tâm, ta từ nhỏ liền thích xem cái này một số cổ sự loại tạp chí. Chỉ hận mình không có tốt hành văn viết không đến, bất quá, có thể tới tạp chí xã khi biên tập, cũng coi là tròn giấc mộng của ta."

"Ha ha, mưa nhỏ, ngươi cũng không nên nản chí. Không có tốt hành văn không trọng yếu, trọng yếu là, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) ngươi chỉ cần biết thăm sách là được rồi."

"Đúng rồi, mưa nhỏ, gần nhất ngươi có hay không thu đến cái gì bản thảo."

Tổng biên Chu Khánh một bức lãnh đạo thức quan tâm, hỏi Đồng Tiểu Vũ mấy vấn đề.

"Hỏi tổng biên, mấy ngày gần đây nhất ta xác thực thu mấy thiên bản thảo. Bất quá, trong lòng không chắc, cho ra giá cả cũng là công ty giá thấp nhất ngàn chữ 50. Bất quá, tổng biên ngài yên tâm, ta nhất định sẽ nhiều hơn nhìn bản thảo, nhiều hơn thu bản thảo, tranh thủ có thể thu đến càng nhiều ưu tú bài viết."

"Ừm, không tệ, có dạng này tâm tính liền tốt . Bất quá, mưa nhỏ, ta cũng muốn nói với người. Cái này thu bản thảo nha, người cũng phải tha mở một số. Ngàn chữ 50 muốn thu, ngàn chữ 100 muốn thu, thậm chí ngàn chữ 500, cũng đồng dạng có thể thu. Mặc dù nói chúng ta tạp chí xã trong tay tương đối gấp, nhưng bất kể nói thế nào, thu bản thảo tiền vẫn phải có, người cũng đừng quá lo lắng. To gan đi thu, chỉ cần người cho rằng tốt, đều có thể thu. Liền là đắt một chút cũng không có việc gì, mấu chốt chính là, người muốn tại thu bản thảo đồng thời phân biệt ra được nào cổ sự viết tốt, nào cổ sự càng có lực hấp dẫn, nào cổ sự càng có giá trị buôn bán."

"Tạ ơn chủ biên."

"Không cần cảm ơn, hi vọng người có thể tại mấy tháng này nhiều học một số. Các vị, hôm nay sẽ liền mở đến nơi đây, tan họp."

Khép lại hội nghị bàn, tổng biên Chu Khánh tuyên bố tan họp.

Cùng lúc đó, Bán Dạ Đàm thứ 300 kỳ tạp chí cũng chính thức định san.

Trong đó, Đồng Tiểu Vũ nói ngày đó liêu trai chỉ cần quý, cũng ở trong đó.

Bất quá, bởi vì bản này cần quý Đồng Tiểu Vũ không có lượng quá lớn nắm, thêm nữa lại là người mới ném bản thảo, không có một chút danh khí. Ngoài ra, cũng là ngắn. Cho nên, một thiên này liêu trai chỉ cần quý cũng liền đặt ở cuối cùng nhất, cũng là nhất không bắt mắt vị trí.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Mới lộ đường kiếm

Toàn bộ Hoa quốc có mấy ngàn nhà tạp chí xã, cỡ lớn tạp san có Độc Giả Văn Trích, Tri Âm Nhân Vật, Thanh Niên Văn Nghệ, Tri Khách, Cổ Sự Lâm

Nhất lưu tạp chí xã có Cổ Kim Truyện Kỳ, Dân Gian Cổ Sự, Giang Môn văn nghệ, Ý Giả Thiên Hạ.

Cái này một số tạp chí đều là lượng tiêu thụ tương đối đột xuất. Trong đó, lại có một ít loại hình tạp chí, như linh dị tạp chí, lịch sử tạp chí, võ hiệp tạp chí, light novel tạp chí, truyền thống văn học tạp chí, chụp ảnh tạp chí, quốc gia địa lý tạp chí, lịch sử tạp chí, du lịch tạp chí, xe lửa tạp chí, máy bay tạp chí. . . Các loại.

Bởi vì cái này một số loại hình tạp chí lượng tiêu thụ phổ biến không có đạt tới nhất lưu, cho nên, cái này một số tạp chí cũng xưng là nhỏ chúng tạp chí.

Bất quá, nhỏ chúng có nhỏ chúng chỗ tốt. Mặc dù lượng tiêu thụ không cao, nhưng độc giả lại phi thường đáng tin. Thường thường có yêu mến loại này tạp chí bằng hữu, một đặt trước liền là mấy chục năm. Cũng bởi vậy, giống Huyền Nghi Thế Giới, Bán Dạ Đàm, kinh dị tuần san, linh dị số 1. . . Cái này một số nhìn ở trên thị trường cũng không thể nào lưu hành tạp chí, cũng có thể sống sót. Thậm chí, giống linh dị loại tạp chí lão đại ca Huyền Nghi Thế Giới, lẫn vào còn rất không tệ, vài chục năm xuống tới, chẳng những tạp chí càng xử lý càng có đặc sắc, cũng nâng đỡ không ít nổi danh linh dị tác giả.

Lúc này, lại đồng thời linh dị tạp chí bắt đầu hướng Hoa quốc các nơi tiêu thụ.

Bởi vì phần lớn tạp chí, hoặc là nguyệt san, hoặc là bán nguyệt san hoặc là tuần san. Cho nên, thường thường bọn hắn mới nhất tạp chí đem bán thời gian, lớn đều là giống nhau. Lúc này chính là ngày thứ Hai, mỗi tuần đồng thời các loại tuần san tạp chí, nhao nhao bày tại trong nước các trung tâm học báo chí đình chỗ.

Không sai, mặc kệ là đại chúng hình tạp chí vẫn là nhỏ chúng hình tạp chí, học sinh, đặc biệt là học sinh trung học đều là tạp chí người sử dụng quần chủ lực.

Cho ta đến một phần độc giả.

Ta muốn ý giả, ý giả, cầm một phần.

Lão bản, Cổ Sự Lâm đến chưa.

Giữa trưa thời gian nghỉ ngơi, tốp năm tốp ba học sinh một mảnh một lát liền đem nhỏ báo chí đình vây quanh, tranh đoạt lấy mình thích tạp chí.

Đương nhiên, tại ở trong đó, Độc Giả Văn Trích, Thanh Niên Văn Nghệ, ý giả, Cổ Sự Lâm cái này một số, vĩnh viễn là được hoan nghênh nhất. Bất quá, tại cái này một số tạp chí bên ngoài, lĩnh dị loại tạp chí ở sân trường ở trong cũng vô cùng lưu hành. Như loại này tạp chí, không chỉ là nam sinh ưa thích sinh, cái nào sợ sẽ là tiểu nữ sinh, cũng thích xem.

Thế là, tuần tự lại có học sinh mua Huyền Nghi Thế Giới, kinh dị số 1, Bán Dạ Đàm các loại.

Tiểu Giang trung học.

Lúc này, phần lớn số mua đến tạp chí học sinh, nhao nhao trở lại phòng học, chuẩn bị một hơi đem mua về tạp chí xem hết.

"Tạ Yến Bình, người tại sao lại mua Bán Dạ Đàm, nghe nói nhà này tạp chí xã đều phải sập tiệm."

Bạn học cùng lớp tuần vẫn cầm trong tay Độc Giả Văn Trích, có một ít bất đắc dĩ hướng tạ Yến Bình nói nói, "người nói, thật tốt Độc Giả Văn Trích không nhìn, người nhìn cái gì lĩnh dị loại tạp chí đây."

Loại này tạp chí phần lớn viết kinh khủng, mà lại cũng không có cái gì văn học giá trị. Huống hồ, giống tạp chí như vậy, nếu như người khi đi học nhìn hoặc là tại tự học buổi tối thời điểm nhìn, bị lão sư phát hiện, tuyệt đối phải tịch thu. Thế nhưng là, giống ta loại này độc giả, cái nào sợ sẽ là lớp tự học buổi tối thời điểm bị lão sư phát hiện, hần cũng sẽ không nói cái gì."

Tựa hồ phát hiện mình lời nói cũng không có khuyến động tạ Yến Bình, tuần vẫn còn nói nói, "à, tạ Yến Bình, nói cái gì người làm sao không đáp ứng đây. Dù là người muốn nhìn lĩnh dị loại tạp chí, cũng phải nhìn Huyền Nghi Thế Giới nha. Người nhìn, Chu Tổng bản vẫn mua Huyền Nghi Thế Giới. Theo hần nói, giống như tháng sau lĩnh dị loại đại sư Trương Văn lại ở Huyền Nghi Thế Giới đăng nhiều kỳ một bộ bản trung tiểu thuyết kinh dị, ta nhìn người chừng nào thì, vẫn là mua Huyền Nghi Thế Giới đi, đừng có lại nhìn loại này ai cũng sẽ không nhìn Bán Dạ Đàm."

Nói nhiều như vậy, rốt cục, đang găm sách tạ Yến Bình ngẩng đầu lên, "Đều nhìn mấy năm, quen thuộc."

"Tốt a, tùy người. Bất quá, ta vẫn là đề nghị người đổi một chút. Quay đầu ta xem xong độc giả về sau, liền cho người xem. Tin tưởng người xem ta độc giả, nhất định sẽ bị người ở bên trong sinh triết lý hấp dẫn. Đồng thời, đang nhìn xong cái này một số người sinh triết lý về sau, người cũng sẽ cùng bọn hần, hướng đi thành công."

Tuần vẫn là Độc Giả Văn Trích đáng tin, cơ hồ là mỗi kỳ tất mua. Mà Độc Giả Văn Trích trong đó có một cái rất trọng yếu từ chuyên mục, cái kia chính là nhân sinh triết lý. Nhân sinh triết lý từ chuyên mục cùng tên của hần, nói là nhân sinh, nói là triết lý, có phi thường cường đại tẩy não tác dụng. Hoặc là không phải nói tẩy não, lúc đầu giống cái này một số triết lý vẫn tương đối có chính năng lượng. Cho nên, rất nhiều người nhìn Độc Giả Văn Trích về sau, liền đã xảy ra là không thể ngăn cản, trầm mê ở Độc Giả Văn Trích triết lý thế giới ở trong.

Mặc dù tuần vẫn cùng Độc Giả Văn Trích không có có quan hệ gì, nhưng làm Độc Giả Văn Trích đáng tin, hần cũng là thỉnh thoảng muốn cho càng nhiều người, cùng hần đồng dạng, cùng một chỗ nhìn Độc Giả Văn Trích.

"Được, quay đầu nếu như ta xem hết Bán Dạ Đàm, cũng nhìn xem người Độc Giả Văn Trích."

Tạ Yến Bình chưa đến có thể, hần cũng không phải chưa có xem Độc Giả Văn Trích, chỉ bất quá, hần cũng không thể nào ưa thích Độc Giả Văn Trích mà thôi. Thậm chí, cùng nói không thích, còn không bằng nói là chán ghét. Đúng, tạ Yến Bình ghét nhất liền là Độc Giả Văn Trích người ở bên trong sinh triết lý. Muội nhân sinh triết lý, mỗi ngày ở nơi đó giảng đại đạo lý, cái này một số đại đạo lý ai không hiểu. Thế nhưng là, toàn Hoa quốc có vài ức người đều nhìn qua Độc Giả Văn Trích, nhưng nhìn cái này một số người sinh triết lý thành công người lại có mấy cái?

Cho nên, hần cho rằng, Độc Giả Văn Trích nhưng thật ra là một bộ rất dở tạp chí. Cùng bị Độc Giả Văn Trích bên trong đại đạo lý tẩy não, còn không bằng nhìn hần ưa thích lĩnh dị tiểu thuyết. Tối thiểu nhất, lĩnh dị trong tiểu thuyết không có cái gì đại đạo lý, cũng không có cái gì thuyết giáo, hần nói chỉ là một cái cổ sự mà thôi. Mà tạ Yến Bình, liền là ưa thích cổ sự.

Bất quá, tạ Yến Bình trong lòng nghĩ là nghĩ như vậy, nhưng không có nói, lần nữa vui đầu nhìn lên hần Bán Dạ Đàm.

Nói lên Bán Dạ Đàm, tạ Yến Bình không khỏi nhẹ nhàng thở dài.

Kỳ thật, hần như thế nào lại không biết, mở san mười mấy năm qua Bán Dạ Đàm đã nhanh xử lý không nổi nữa. Chính như trong tạp chí lĩnh dị cổ sự, mặc dù tuần san phía trên đăng mấy chục thiên lĩnh dị cổ sự, nhưng không có một thiên cổ sự khả năng hấp dẫn đến hần. Cái nào sợ sẽ là Bán Dạ Đàm trọng điểm đề cử lĩnh dị đại sư "Ba tháng" viết tiểu thuyết, tạ Yến Bình đọc đến cũng là bình thường.

Chỉ là, mặc dù như thế, tạ Yến Bình vẫn là trước sau như một xem tiếp đi.

Đây là một loại tình hoài.

Dù là, Bán Dạ Đàm phía trên cổ sự càng viết càng nước, đã nhìn không thể nhìn.

Cuối cùng một thiên.

Nhanh chóng đem trước mặt lĩnh dị tiểu thuyết toàn bộ xem hết, tạ Yến Bình càng ngày càng cảm thấy thất vọng.

Lúc đầu thứ 300 kỳ hần còn có một số chờ mong, coi là thứ 300 kỳ Bán Dạ Đàm sẽ có một ít nặng cân tiểu thuyết tuyên bố. Đây cũng là tại Bán Dạ

Đàm 299 cuối kỳ đuôi đánh qua quảng cáo, thế nhưng là, tạ Yến Bình chờ mong biến thành thất vọng.

Đây cũng không phải là lần thứ nhất thất vọng.

Có lẽ, thật hẳn là nghe một chút tuần văn đề nghị, đổi nhìn Huyền Nghi Thế Giới.

Huyền Nghi Thế Giới làm linh dị loại hình thứ nhất tạp chí, lúc đầu tạ Yến Bình rất sớm đã muốn đặt. Chỉ là, năm đó Huyền Nghi Thế Giới cùng Bán Dạ Đàm đánh qua cuộc chiến này, kết quả là tạ Yến Bình ủng hộ Bán Dạ Đàm thắng. Cuối cùng, tạ Yến Bình cũng liền trở thành Bán Dạ Đàm đáng tin, sừng sốt đụng cũng không động vào Huyền Nghi Thế Giới. Chỉ là, mười năm Hà Đông, mười năm Hà Tây. Năm đó có thể cùng Huyền Nghi Thế Giới tranh phong đầu Bán Dạ Đàm, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) cho tới hôm nay lại đã hoàn toàn không phải là đối thủ của Huyền Nghi Thế Giới.

Được rồi, mình muốn nhiều hơn nữa cũng vô ích, đây đều là tạp chí ở giữa so sánh tranh.

Xem hết cuối cùng một thiên, về sau liền đi nhìn Huyền Nghi Thế Giới.

Bán Dạ Đàm, lão bằng hữu của ta, hi vọng người đừng trách ta.

Liêu trai.

Bán Dạ Đàm cuối cùng một thiên cổ sự gọi là liễu trai, tạ Yến Bình không phải đặc biệt rõ ràng liễu trai là có ý gì.

Chỉ là, mặc dù không rõ ràng, nhưng nhìn thấy "Liêu trai" hai chữ này, tạ Yến Bình lại cảm giác có một ít không nói rõ được cũng không tả rõ được vận vị.

Cái này có một ít giống đọc thơ Đường Tống từ, vô cùng có cảm giác.

Liêu trai, liễu trai.

Khóe miệng bên trong nhai nuốt lấy hai chữ này, tạ Yến Bình lộ ra vẻ mỉm cười.

Mặc kệ một thiên này liễu trai viết thế nào, nhưng liễu trai hai chữ này, hoàn toàn chính xác để hẳn rất ưa thích.

Tạm thời buông xuống liễu trai hai chữ này, tạ Yến Bình tiếp tục nhìn xuống đi.

Liêu trai chỉ cần quý một thiên này cổ sự rất ngắn, đại khái chỉ có hơn 1000 chữ.

Rất nhanh, tạ Yến Bình liền đem một thiên này linh dị cổ sự xem hết.

Một thiên này linh dị cổ sự, nói là một cái quỷ ép giường cổ sự. Không có gì kỳ lạ, cũng một chút cũng không khủng bố. Thậm chí, tạ Yến Bình còn có một số cảm giác, một thiên này chuyện ma viết quá khuôn sáo cũ. Hiện tại cũng nên đại gì, linh dị tiểu thuyết muốn là kinh khủng, muốn là huyền nghi, muốn là kinh dị. . . Bản này liễu trai nổi danh chữ rất có vận vị bên ngoài, toàn thiên quá mức bình thản, không có một chút cao trào.

Chỉ là, ngay tại tạ Yến Bình đem Bán Dạ Đàm khép lại, hơi có mấy phần không bỏ, cũng có mấy phần hi vọng thời điểm.

Vừa rồi nhìn qua cái kia một thiên liễu trai, lại trong đầu làm sao cũng vung đi không được.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Cái này chuyện ma 1 một chút cũng không khủng bố mà

Cái này rõ ràng là một cái nhìn rất phổ thông cổ sự, nhưng là, vì cái gì cái này một cái như thể phổ thông cổ sự tại mình sau khi xem xong, nhưng lại là như thể làm cho người ký ức vẫn còn mới mẻ. Cho dù là khép sách lại, liễu trai bên trong quỷ ép giường, cùng nhất sau chủ nhân công đột nhiên, đem quỷ cắn chết tràng cảnh, không khỏi là giống phim hình ảnh, tại tạ Yến Bình trong đầu chiếu lên.

Rất kỳ quái, tại sao có thể có cảm giác như vậy?

Đối với loại tình huống này, tạ Yến Bình tự nhiên không thể nào biết được. Hắn chỉ là một cái học sinh trung học, lại không có quá nhiều văn học tế bào. Hắn chỉ biết là, cổ sự có đẹp hay không, mình có thích hay không đọc . Còn trong tiểu thuyết cấp độ sâu đồ vật, có hay không văn học giá trị cái này một số, hắn cũng không biết thế nào đi giải thích.

Nhưng là, nhìn một thiên này liễu trai về sau, tạ Yến Bình lại cảm giác, dạng này thứ nhất nhỏ cổ sự làm sao có một ít giống khi còn bé nghe được truyền thuyết thần thoại. Bởi vì hắn cũng cảm thấy, cái này một số thần thoại nói, cũng chưa chắc cỡ nào mới lạ. Nhưng là, liễu trai liền là cùng cái này một số truyền thuyết, cùng cái này một số lưu truyền mấy ngàn năm nay cổ sự, trực thấu lòng người.

Dù là tạ Yến Bình muốn quên roi, đều khó có khả năng.

Xem ra, tiếp theo kỳ Bán Dạ Đàm, ta vẫn đến đặt trước một chút, dù là liền vì một thiên này liễu trai.

Chỉ là không biết tiếp theo kỳ liễu trai dạng này cổ sự phải chăng còn có?

Đêm đó, tạ Yến Bình cùng bạn học cùng lớp trở lại ký túc xá.

Hắn là học sinh nội trú, cùng phần lớn số đồng học, đều là ở ở trường học.

Đêm nay hạ tự học buổi tối, trường học đã tắt đèn đi ngủ. Chỉ là, hiện tại người trẻ tuổi tinh lực tràn đầy, cho dù là tắt đèn, trong túc xá vẫn là không ngừng tại nói chuyện phiếm.

Có nói lớp học chuyện lý thú.

Cũng có nói nào đó nào đó nữ đồng học đáng đáp thật là dễ nhìn.

Còn có kể một ít trò cười tới.

Lúc này, giữa trưa hướng tạ Yến Bình đề cử Độc Giả Văn Trích Chu Văn hăng giọng một cái, nói ra.

"Đoàn người, mọi người yên lặng một chút, yên lặng một chút, lại đến mỗi lúc trời tối phẩm đọc nhân sinh triết lý thời gian."

Không thể không nói, Chu Văn quả thực là Độc Giả Văn Trích đáng tin đáng tin. Hắn không ngừng từ mình nhìn Độc Giả Văn Trích, đồng thời, hắn còn đề cử người khác nhìn. Mà cái nào sợ sẽ là như thế, trên cơ bản mỗi lúc trời tối, hắn đều sẽ cùng ký túc xá đồng học giảng bên trên như vậy thứ nhất nhân sinh triết lý.

"Người sợ đi thống khổ, là bởi vì vì dục vọng của chúng ta quá nhiều. Nếu như chúng ta hiểu được biết thỏa mãn thì mới thấy hạnh phúc, như vậy, chúng ta liền sẽ không thống khổ. . ."

Nhân sinh triết lý đồ vật từ trước đến nay là cao đại thượng, cao lớn toàn, Chu Văn nói là âm thanh tình cũng mạo đồng dục. Chỉ là, đại khái là ký túc xá đồng học nghe quá nhiều Chu Văn nhân sinh triết lý. Trước kia Chu Văn giảng bên trên như vậy một đoạn, mọi người cũng chỉ khi cổ sự nghe một chút, ngược lại không có mấy cái sẽ chen vào nói. Nhưng bây giờ, mọi người phát hiện. Cái này nhân sinh triết lý không thể nghe quá nhiều, nghe nhiều lắm, quả thực là đối lỗ tai tàn phá. Bình thường khi đi học lão sư đã nói quá nhiều cái này một số người sinh triết lý,

Hiện tại lúc ngủ, lại tới.

Đây quả thực là cực kỳ tàn ác nha.

"Ngừng ngừng ngừng, hôm nay đừng nói, chúng ta nghe đến độ nhanh ngủ thiếp đi."

"Đừng nha, Chu Văn, hôm nay liền trước nghỉ ngơi một chút, về sau nói lại, đừng lại nói cái gì nhân sinh triết lý, cái này một số chúng ta đều hiểu."

Lúc này mới vừa giảng, rất nhanh liền có đồng học chen vào nói nói.

"Không thể nào, ca môn, đây chính là rất có ý nghĩa triết lý. Các người không muốn nghe những này, vậy các người muốn nghe cái gì?"

Chu Văn cũng có chút buồn bực, nhưng nhìn thấy ký túc xá đồng học phản đối, cũng chỉ đành ngừng lại.

"Giảng kinh khủng cổ sự đi, hiện tại đêm hôm khuya khoắt, giảng kinh khủng cổ sự tốt nhất rồi."

Trong đó có một người đề nghị nói ra.

"Ta đồng ý, ha ha, hiện tại giảng kinh khủng cổ sự thật sự là quá kích thích."

"Ta cũng đồng ý. Cái kia Chu Tổng Bàn không phải một mực mua Huyền Nghi Thế Giới nha, bên trong khẳng định có rất nhiều kinh khủng cổ sự. Uy uy uy, Chu Tổng Bàn, đừng giả bộ ngủ, đến một đoạn kinh khủng cổ sự thế nào?"

"Không ngủ, các người muốn nghe cái gì kinh khủng cổ sự?"

Gặp mọi người nói đến mình, Chu Tổng Bàn lập tức trở về nói.

"Kinh khủng cổ sự còn có cái gì phân loại nha."

"Đó là đương nhiên, có suy luận thức kinh khủng cổ sự, cũng có huyền nghi thức kinh khủng cổ sự, còn có thám hiểm loại kinh khủng cổ sự, nhiều nữa đây."

Chu Tổng Bàn là kinh khủng chuyện xưa biết sâu độc giả, nói lên kinh khủng cổ sự đến đây chính là đạo lý rõ ràng.

"Đừng quản cái gì suy luận thức, huyền nghi thức a, người tùy tiện cho chúng ta giảng một cái, chỉ khủng bố hơn là được, càng khủng bố hơn càng tốt."

"Đúng đúng đúng, liền muốn kinh khủng nhất, kinh khủng đến có thể đem chúng ta hoàn toàn hù sợ cái chủng loại kia."

"Vậy được rồi, ta giảng một cái phát sinh trong trường học kinh khủng cổ sự."

Gặp mọi người như thế có hứng thú, Chu Tổng Bàn cũng tới hào hứng.

Trước kia lớp học nhìn kinh khủng chuyện xưa chỉ có hắn cùng tạ Yến Bình, những người khác không thể nào nhìn, cái này khiến hắn có chút bất đắc dĩ. Đã như vậy, buổi tối hôm nay liền cùng bọn hắn hào hào giảng, triệt để dọa bọn hắn giật mình. Chỉ cần đem bọn hắn dọa sợ, hắc, về sau cũng dễ bọn hắn đi theo mình nhìn Huyền Nghi Thế Giới.

Chu Tổng Bàn bấm lấy đồ tốt hắn là cùng đám bạn tốt chia xẻ nguyên tắc, chuẩn bị bắt đầu bài giảng.

"Lại nói Tây Nam bộ nơi đó có một chỗ trung học. . ."

Chu Tổng Bàn rất nghiêm túc đem gần nhất một cái hắn tương đối có hình ảnh, cũng là tương đối kinh khủng chuyện ma nói ra.

Chỉ là, lúc này mới đem cổ sự giảng đến một nửa, trong tức xá đồng học cũng có chút không ngăn ngại.

"Chu Tổng Bàn, đây chính là người nói kinh khủng cổ sự. cái đi, một chút cũng không khủng bố nha."

"Đúng nha, Chu Tổng Bàn, người nhìn chính là cái gì kinh khủng cổ sự nha, tuyệt không dọa người, người nhìn, chúng ta sau khi nghe, phản ứng gì cũng không có."

Ký tức xá đồng học rõ ràng có chút bất mãn, nhao nhao nói ra.

"Vậy thì tốt, ta đổi một cái, đổi một cái tại bệnh viện phát sinh sự kiện linh dị."

Đáng tiếc, lại là chỉ nói đến một nửa, ký tức xá đồng học lại một lần nữa cắt ngang.

"Chu Tổng Bàn, quên đi thôi, đừng nói, người giảng kinh khủng cổ sự chúng ta cũng coi là biết. Hoặc là phát sinh ở bệnh viện, hoặc là phát sinh ở trường học, hoặc là đêm khuya, cái này một số ý tứ trong phim ảnh đập nhiều lần, một điểm cảm giác cũng không có."

"Thao, các người bọn gia hỏa này thật khó hầu hạ, vừa rồi muốn ta giảng, hiện đang nói còn nói cái này nói cái kia, không cho các người giảng."

Chu Tổng Bàn có chút tức giận, mắng bọn hắn một câu.

"Ha ha, Chu Tổng Bàn, chúng ta chỉ nói là nói, người cũng đừng nóng giận, bắt quá, người cái kia chuyện ma xác thực."

Đều là bạn học cùng lớp, nói đùa mở đã quen, mọi người cười cười nói nói cũng không có coi là chuyện đáng kể.

Lúc này, một mực không nói gì tạ Yến Bình lại là mở miệng.

"Các vị, ta hôm nay ngược lại là nhìn một cái chuyện ma, cảm giác rất không tệ, mọi người có muốn nghe hay không nghe?"

"Quên đi thôi, vừa rồi Chu Tổng Bàn giảng hai cái, tuyệt không dọa người, người nhìn đoán chừng cũng kém không nhiều."

"Dù sao mọi người lại ngủ không yên, mọi người nghe một chút chính là."

"Nói cũng đúng, cái kia tạ Yến Bình người nói a, tốt nhất có thể giảng một cái chúng ta ngủ đều ngủ không yên kinh khủng cổ sự."

"Tốt, các người nghe."

Tạ Yến Bình xoay người ngồi dậy, hắn chuẩn bị giảng giữa trưa nhìn thấy ngày đó chuyện ma —— liêu trai

Hắn dự định ngồi giảng cái này thứ nhất chuyện ma, bởi vì, hắn cảm giác, nếu như là ngủ giảng, hắn sẽ bị cái này một cái cổ sự hù dọa.

"Trầm lân sinh nói: Bằng hữu của hân nào đó ông, mùa hè ngủ trưa, mông lung bên trong, gặp một nữ tử vén rèm vào nhà. . ."

Ký túc xá đồng học lắng lắng nghe, tất cả mọi người không có quấy rầy tạ Yến Bình.

Mặc dù, ký túc xá đồng học tại lúc mới bắt đầu, cũng không có cảm thấy cái này một cái chuyện ma đến cỡ nào dọa người.

Bất quá, mặc dù không dọa người, nhưng cảm giác cũng còn có thể, chỉ ít nghe không ghét. Trọng yếu nhất là, bọn hân cảm giác cái này thứ nhất chuyện ma rất có hình ảnh cảm giác. Tạ Yến Bình chỉ là tùy tiện giảng vài câu, toàn bộ cổ sự tựa như chiếu phim phóng ra.

"Không bao lâu, nữ mặc quần áo lên giường, đặt ở lão ông trên bụng, lão ông cảm giác có nặng mấy trăm cân. Trong lòng mặc dù cái gì đều hiểu, nhưng muốn nhắc tay, tay như bị trói; muốn nhắc chân, chân bất lực không thể động. Gấp đến độ muốn la lên cầu cứu, vừa khô tại hồ không ra tới. Tiếp theo, nữ tử dùng miệng đi ngủ mặt của hân, má, mũi, lông mày, ngách, đều ngủ một lần. Lão ông cảm thấy miệng của nàng như mát băng, hân khí thấu xương. Hân cái khó ló cái khôn, muốn đợi nàng ngủ được má bên cạnh lúc, hung hăng cắn nàng một thanh. Không có bao nhiêu một lát, quả nhiên ngủ được má một bên, lão ông thừa cơ mãnh lực cắn nàng xương gò má, răng đều cắn vào trong thịt đi. Nữ tử cảm thấy đau, muốn mau chóng rời đi, một mặt gãy dựa, một mặt kêu khóc. Nhưng lão ông càng là dùng sức cắn, trực giác huyết thủy chảy qua hai gò má, thấm ướt gối đầu. . ."

Khi tạ Yến Bình giảng đến nơi đây lúc, mọi người đã bị cái này thứ nhất chuyện ma hấp dẫn.

Mặc dù trong lòng bọn họ vẫn là cho rằng, cái này chuyện ma cũng không phải là khủng bố như vậy, nhưng lúc này đã cảm giác tốt hơn nhiều. Đặc biệt là, khi cổ sự giảng đến lúc này thời điểm, toàn bộ từ cổ sự biểu hiện ra hình ảnh trở nên càng thêm rõ ràng. Bọn hân đã cảm giác, có một vị lão nhân bị một cái quỷ đè xuống giường, đồng thời, tay, chân, đều đã bị trói chặt, muốn nói chuyện đều nói không nên lời. UU đọc sách (www.uukan-shu.com)

Chỉ là, nghĩ như vậy, bọn hân vẫn không khỏi đến cảm giác da đầu có một ít run lên.

Có mấy cái đồng học đã nổi da gà lên.

Bất quá, đến cùng vẫn là nam, lá gan so sánh lớn, thêm nữa ký túc xá nhiều người như vậy, có cái gì tốt sợ.

Trong lòng nghĩ như vậy, trước đó kinh khủng cũng chậm chậm thối lui.

Vài phút về sau, hơn một ngàn chữ chuyện ma chính thức kể xong.

"Cũng chả có gì đặc biệt, bình thường."

Ký túc xá đồng học đánh giá rằng nói.

"Đúng nha, cũng chưa chắc khủng bố đến mức nào, liền là cảm giác cái này cổ sự sau khi nghe, lập tức liền nhớ kỹ."

"Ta cũng cảm thấy cái này cổ sự tương đối tốt nhớ , bất quá, vẫn là một chút cũng không khủng bố."

"Được rồi, được rồi, đừng nói, mọi người ngủ đi."

Thời gian hơi trễ, mọi người tùy tiện hàn huyên một chút, liền nói chuẩn bị đi ngủ.

"Được, ngủ đi."

Mọi người sau khi nói xong, nhắm mắt lại liền muốn thiếp đi.

Chỉ là, con mắt này vừa mới bế dưới, chuyện xấu liền đi ra.

Cơ hồ là toàn bộ túc xá tất cả đồng học, khi con mắt nhắm lại một khắc này, bọn hân liền cảm giác trong đầu nhiều một đoàn cái bóng.

Cái này đoàn cái bóng hướng bọn hân bên miệng thổi khí lạnh, hơn nữa còn miệng há hốc, tựa như lúc nào cũng muốn cắn bọn hân một thanh.

Trong nháy mắt, áo chen mát lạnh, toàn bộ lông tơ tất cả đều dựng đứng.

Có mấy cái đồng học xoay người lăn một vòng, ngay tại chỗ rời giường, mang theo một tia bị hù sợ run rẩy, nhắc tới nói ra.

"Có quỷ."

"Có quỷ "

"Có quỷ nha."

"Có một cái nữ quỷ nha."

"Có một cái nữ quỷ muốn tới ăn ta nha."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Lượng tiêu thụ phóng đại

Tần sinh liệu trai, mặc dù nhìn khuôn sáo cũ, mặc dù nhìn không chút nào thu hút. Nhưng là, dù sao cũng là trải qua mấy trăm năm truyền thừa xuống kinh điển. Cho dù là đặt ở lập tức lĩnh dị loại tạp chí bên trong, cũng là hiện ra phong mang của hắn. Lúc đầu không ít người đối với Bán Dạ Đàm đã đều thất vọng, nhưng đang liệu trai chỉ cần quý xuất hiện phía dưới, lại là ần ần có một ít chờ mong.

Bất quá, đối với cái này một số, Bán Dạ Đàm tạp chí xã các biên tập, bọn hắn là không biết.

Lúc này thì bọn hắn, lại là tại thống kê Bán Dạ Đàm thứ 300 kỳ cả nước tiêu thụ tình huống.

"Tổng biên, Hoa Đông địa khu tiêu thụ 2 vạn 1000 sách."

"Hoa Nam địa khu tiêu thụ 1 vạn sách."

"Hoa Bắc địa khu tổng tiêu thụ 1 vạn 3000 sách"

"Hoa Trung địa khu tiêu thụ 9000 sách."

"Tây Nam địa khu tiêu thụ 3000 sách."

"Tổng tiêu thụ 5 vạn 6000 sách, so với tháng trước, tăng trưởng 6000 sách."

Sau cùng số liệu thống kê chính thức đi ra, không đợi chủ biên mở miệng, đề cử ba tháng tới biên tập Lâm Hạo đã mở miệng, "Quá tốt rồi, chủ biên, xem ra ba tháng quả nhiên là bảo đao chưa già, vừa ra núi liền khiến tạp chí của chúng ta phóng đại. Ta nhìn, chúng ta có phải hay không hẳn là đề cao một chút ba tháng tiền thù lao tiêu chuẩn."

"Lâm Hạo, chuyện này chúng ta thương nghị xong lại nói."

Đối với Bán Dạ Đàm lượng tiêu thụ phóng đại, tổng biên Chu Khánh trong lòng vẫn là rất hưng phấn. Đã bao nhiêu năm, Bán Dạ Đàm đến từ năm đó cùng Huyền Nghi Thế Giới vật lộn về sau, mặc dù thắng lợi, nhưng Bán Dạ Đàm tiêu thụ liền vào lúc đó không còn có trưởng qua. Chẳng những không có trưởng qua, ngược lại, nhiều năm như vậy, bởi vì tổng công ty không ủng hộ, Bán Dạ Đàm kinh doanh là mỗi hướng tràn dưới. Năm đó còn có thể cùng Huyền Nghi Thế Giới tranh phong đầu Bán Dạ Đàm, đã còn lâu mới là đối thủ của Huyền Nghi Thế Giới

Bất quá, trong lòng hưng phấn là hưng phấn, nhưng làm tổng biên, hắn cũng sẽ không bởi vì vênh vênh chỉ là đồng thời lượng tiêu thụ đột nhiên phóng đại, như vậy vui hình lấy sắc. Nhìn chung quanh một chút văn phòng biên tập, Chu Khánh lại là nói nói, "các vị, đối với thứ 300 kỳ tạp chí phóng đại, mọi người có ý kiến gì không?"

"Tổng biên, sự tình đã rất rõ ràng. Chúng ta tạp chí trước đó lượng tiêu thụ một mực không ngừng ngã xuống, mà cái này đồng thời, vừa lúc là chúng ta mời ba tháng tới, lượng tiêu thụ như vậy xuất hiện phóng đại. Ta cho rằng, cái này đồng thời tạp chí phóng đại cùng ba tháng có quan hệ rất lớn."

Đối với Chu Khánh đặt câu hỏi, Lâm Hạo lộ ra rất là tâm động. Ba tháng là mình đề cử tới tác giả, ba tháng tác phẩm viết tốt và không tốt, cùng mình có quan hệ mật thiết. Lúc này, tại Bán Dạ Đàm lượng tiêu thụ phóng đại thời điểm vì ba tháng tranh thù đến lợi ích lớn nhất, đối với hắn cái này biên tập tới nói, cũng có được vô cùng trợ giúp.

Mà lại, bí mật, Lâm Hạo cùng ba tháng thế nhưng là có bí mật ước định. Đương nhiên, loại này ước định tự nhiên không có khả năng nói cho người khác biết.

"Dương Phong,

Người cho là thế nào?"

Tổng biên Chu Khánh không biết Lâm Hạo cùng ba tháng quan hệ, nhưng ba tháng là Lâm Hạo kéo tới, đối với Lâm Hạo giải thích, Chu Khánh cũng không hề hoàn toàn tin tưởng.

"Tổng biên, ta đề nghị khai thác độc giả điều tra hình thức, chỉ cần thấy được độc giả điều tra kết quả, tự nhiên biết là nguyên nhân gì."

Khi Bán Dạ Đàm tiêu thụ ghi chép thống kê lúc đi ra, Dương Phong cũng là vô cùng kinh ngạc. Chỉ là, hắn lại là biết, cái kia Lâm Hạo kỳ thật nhân phẩm không được tốt lắm. Gia hỏa này một mực ý vào mình lẫn lộn lâu, nhận biết không ít tác giả. Bí mật, hoặc là tìm tay súng gửi bản thảo, hoặc là cùng tác giả hợp tác hồ tiền thù lao. Nhưng bởi vì cái này một ít chuyện hắn cũng không có chứng cứ gì, cho nên Dương Phong cũng vô pháp báo cáo.

Bất quá, cái nào sợ sẽ là như thế, muốn Dương Phong cho rằng Bán Dạ Đàm tạp chí tiêu thụ phóng đại nguyên nhân cũng là bởi vì ba tháng, hắn vẫn là cự tuyệt.

Ba tháng mặc dù là linh dị đại thần, nhưng cái này đồng thời hắn viết bản thảo Dương Phong cũng nhìn, kỳ thật cũng không được tốt lắm.

Nhưng văn học loại vật này, hắn cũng không có một cái nào bình phán tiêu chuẩn, người nếu là nói hắn viết không tốt, khẳng định sẽ cùng Lâm Hạo khê đảo cãi lộn. Cuối cùng dứt khoát không nói, hi vọng tổng biên cần nhắc lấy độc giả điều tra làm căn cứ.

Chỉ là, đối với Dương Phong đề nghị, Chu Khánh lại chưa đến có thể.

Làm tổng biên, hắn đương nhiên biết có thể làm độc giả điều tra. Chỉ là, loại này điều tra là tranh đối cỡ lớn tạp chí, hoặc là đại chúng hình sản phẩm. Đối với một số nhỏ chúng sản phẩm, bởi vì làm cơ sở quá thấp, cái nào sợ sẽ là điều tra, điều tra ra được nguyên nhân cũng không có được đại biểu tính. Mà lại, cũng bởi vì làm cơ sở quá thấp, trong này cực kỳ dễ dàng gian lận. Bán Dạ Đàm tổng lượng tiêu thụ mới hơn 5 vạn sách, có người tùy tiện làm một cái 1000 phần làm giả ghi chép, đơn giản không nên quá đơn giản.

"Trương Tân, người cho là thế nào, người cảm thấy, chúng ta Bán Dạ Đàm cái này đồng thời tạp chí tiêu thụ phóng đại cùng ba tháng có cái gì quan hệ. Hoặc là, loại quan hệ này đến cùng lớn bao nhiêu?"

"Tổng biên, ta cũng một mực đang nghiên cứu."

Trương Tân lắc đầu, biểu thị mình cũng không rõ ràng lắm. Nói là nói như vậy, trên thực tế, Trương Tân cùng Dương Phong ý nghĩ. Mặc dù hắn cũng đang kỳ quái Bán Dạ Đàm tạp chí hôm nay vì cái gì đột nhiên tăng vọt, nhưng hắn tuyệt không cho rằng là bởi vì ba tháng. Huống chi, Trương Tân cùng ba tháng đã từng quen biết. Người này nó trình độ thật sự có một ít, nhưng xa kém xa cùng linh dị tiểu thuyết đệ nhất nhân Trương Văn so sánh. Còn lúc ấy nhân khí vì cái gì cùng Trương Văn cùng so sánh, chẳng qua là bởi vì lúc ấy tạp chí xã lẫn lộn cần, bùng ra tới. Mà lại, ba tháng cũng là quá lâu không có viết linh dị tiểu thuyết. Văn học loại vật này, đừng nói là mười năm không có viết, cho dù là một năm không viết, trình độ đều sẽ giảm xuống lợi hại.

Liên như bây giờ, hắn cũng cảm thấy ba tháng cái này đồng thời viết bản thảo bình thường thôi.

Nhưng tất cả mọi người là đồng sự, Trương Tân cũng không muốn bởi vì mình không coi trọng như vậy đắc tội Lâm Hạo.

"Mưa nhỏ, người cho là thế nào?"

Dương Phong cùng Trương Tân đều là bày ra một bức không biết bộ dáng, Chu Khánh nhìn về phía thực tập biên tập Đồng Tiểu Vũ.

"Ta cảm thấy ba tháng cái này đồng thời viết bản thảo Quý Kiến Sầu trình độ, viết đều là hai năm trước cũ đường, đề tài cũng không sáng tạo cái mới. Tăng thêm ba tháng viết vô hiệp viết lâu, một thiên này linh dị bản thảo thấy rất quái lạ. Nhìn giống như viết là linh dị, nhưng cảm giác lại như là vô hiệp, có một ít bất luận không loại."

Đồng Tiểu Vũ mới vừa gia nhập Bán Dạ Đàm, chỉ là thực tập biên tập, chỗ nào biết cái gì văn phòng chính trị. Lúc này tổng biên hỏi hướng mình, nàng liền có cái gì thì nói cái đó, hoàn toàn không chú ý tới một bên Lâm Hạo trong mắt đã tại phun lửa. Tại nàng nói xong, Lâm Hạo liền nói thẳng, "Hừ, mưa nhỏ, người chỉ là thực tập biên tập, ngay cả chính thức biên tập đều không phải là, người dựa vào cái gì cho rằng ba tháng viết bản thảo. Nếu như là bình thường, vậy sao người giải thích, ba tháng Quý Kiến Sầu chỉ là vừa lên san, chúng ta Bán Dạ Đàm liền nghịch chợ phóng đại. Người phải biết, đoạn thời gian này, Huyền Nghi Thế Giới thế nhưng là đang không ngừng lẫn lộn Trương Văn sắp gia nhập liền mình tin tức."

"Có lẽ là tạp chí của chúng ta đựng đầy bản ngược đâu? Lại nói, thứ 300 kỳ bản thảo bên trong, cũng chưa chắc liền ba tháng viết tốt."

"Há, nói như vậy, người cảm thấy, chúng ta Bán Dạ Đàm bên trong còn có so ba tháng viết tốt hơn bản thảo?"

"Ta cho rằng có."

"Nói nghe một chút."

"Liêu trai, đây là ta thu một thiên bản thảo, mặc dù thiên tiểu thuyết này chỉ là ngắn, nhưng đọc đến lại làm cho người hai mắt tỏa sáng, ký ức khắc sâu. Ta cho rằng, liễu trai một thiên này bản thảo liền không thể so với ba tháng Quý Kiến Sầu kém, thậm chí vượt qua."

"Trò cười. Người nói liễu trai, chính là chúng ta tạp chí cuối cùng cuối cùng một thiên tiểu thuyết? Ta đã biết, bản này liễu trai ta xem qua, không thể không nói, viết thật gọi một cái nát. Ta hỏi người, người nói, bản này làm từ người cho người ta bao nhiêu tiền thù lao."

"Ngàn chữ 50."

"Ngàn chữ 50, ha ha, 50. Trà lạnh, tại phản bác người khác thời điểm, nhất tốt ánh mắt của mình sáng lên điểm. Người cầm một thiên ngàn chữ 50 bản thảo cùng ba tháng Quý Kiến Sầu so sánh với, vậy thì thật là chuyện cười lớn."

"Ta nhưng không cho là như vậy, cho dù là ngàn chữ 50 bản thảo, cũng chưa chắc so ngàn chữ 500 kém."

"Đã ngại có lòng tin như vậy, vậy sao ngại không cho liều trai tác giả ngàn chữ 500 tiền thù lao?"

"Cái này. . ."

Đồng Tiểu Vũ mặt đỏ lên, có chút xấu hổ.

Nói thật, mặc dù nàng cũng cho rằng liều trai viết tốt, nhưng nàng chỉ là một cái thực tập biên tập, cho dù là tổng biên bảo nàng phóng đại gan một số, nàng cũng không có khả năng trực tiếp liền cho một người mới mở một cái giá cao như vậy, một là không dám, hai là trong lòng không chắc. Chỉ là, nếu như nói như vậy, chẳng phải là bị Lâm Hạo nói trúng sao? Đã ngại có lòng tin như vậy, vì cái gì không cho ngàn chữ 500 giá đâu? Đã không cho, vậy liền đại biểu, ngại kỳ thật cũng là chốt dạ. Đã chốt dạ, lại có tư cách gì cảm liều trai cùng ba tháng Quý Kiến Sầu so sánh đâu?

"Thế nào, không phản đối đi."

Nhìn lấy Đồng Tiểu Vũ không lời nào để nói, Lâm Hạo vô cùng đắc ý.

Muốn đổi phỏ một cái thực tập biên tập, huống chi là một cái tiểu cô nương, Lâm Hạo có là biện pháp.

"Lâm Hạo, ngại cứ như vậy ưa thích khi dễ một cái tiểu cô nương nha."

Dương Phong ở một bên không quen nhìn, đứng người lên, giúp Đồng Tiểu Vũ nói chuyện.

"Dương Phong, ngại đây là vì nàng ra mặt thật sao?"

"Đúng thì thế nào?"

"Tốt, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) Dương Phong, ta đã sớm biết ngại một mực nhìn ta không quen, đã ngại nhìn ta không quen, vậy ngại nói thẳng ra, miễn cho ở sau lưng bên trong làm âm mưu gì."

"Ta cũng sẽ không làm âm mưu gì, không giống những người khác, không có việc gì cùng tác giả thông đồng một mạch, hớ tác giả, cũng hớ tạp chí xã."

"Dương Phong, nói chuyện nhưng phải gắng chứng cứ."

"Ta lại không nói ngại, Lâm Hạo, ngại làm gì khản trương như vậy, hần là, ngại thật làm như vậy?"

Dương Phong cùng Lâm Hạo tranh phong tương đối, một trận hội nghị đảo mắt biến thành vật lộn.

"Các ngại đủ."

Nhưng vào lúc này, ngồi tại chính bên trong vị trí tổng biên Chu Khánh đột nhiên phịch một tiếng, vỗ bàn một cái, "Nhón nháo cái gì mà nhón nháo, coi là Bán Dạ Đàm đều là ngại nhà mở sao? Các ngại là tổng biên, hay ta là tổng biên. Không muốn làm, đều có thể cút cho ta."

Cái này nói chuyện, hai người cái này mới dừng âm thanh, không nói thêm gì nữa.

"Càng ngày càng không tưởng nổi."

Chu Khánh hừ một tiếng, "Ta nhìn nha, chúng ta này đầu hôm đàm một mực làm không đi lên, có các ngại nguyên nhân rất lớn."

"Tốt, hội nghị hôm nay liền thảo luận đến cái này. Còn ba tháng bản thảo vấn đề tiền phí tổn, đợi thêm mấy kỳ nhìn xem. Nếu như chúng ta Bán Dạ Đàm một mực ổn định tăng trưởng, mà không phải giống mưa nhỏ nói tới đưng đáy bắn ngược. Như vậy, cho ba tháng gia tăng tiền thù lao tiêu chuẩn cũng là có thể. Mặt khác, bất kể nói thế nào, Lâm Hạo đem linh dị đại sư ba tháng mời tới, cũng coi là một cái công lớn. Dương Phong, Trương Tân, còn có mưa nhỏ, các ngại cũng phải nhiều hơn gấp thời gian, thu nhiều một số chất lượng tốt bản thảo."

Bán Dạ Đàm ban biên tập đã sớm nát thành một bàn cát, thêm trong thế lực lại rắc rối phức tạp, Chu Khánh lười nhác nói thêm nữa.

Một câu tan họp, đám người tuân tự rời sân.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 32: 3 người đi tắt có thầy ta

"Ba tháng, chúc mừng, chúc mừng, người Quý Kiến Sầu vừa ra, Bán Dạ Đàm tạp chí lượng tiêu thụ liền tăng vọt 6000 sách."

Bán Dạ Đàm ban biên tập hội nghị kết thúc về sau, biên tập Lâm Hạo cho ba tháng phát một cái tin tức.

"Ta đã nói rồi, mặc dù ta đã mười năm không có viết linh dị, nhưng công lực vẫn phải có, thế nào, ta bản thảo không tệ đi."

"Lợi hại, lợi hại."

Lâm Hạo một bên tại trên bàn phím đánh lấy chữ, phát ra chúc mừng tin tức, nhưng trong lòng lại rất khinh bỉ đối phương khê đảo.

Lợi hại cái cộng lông.

Cái kia Quý Kiến Sầu viết đều là thứ đồ gì nha, nếu như không là hướng về phía người lúc đầu tên tuổi, lão tử mới sẽ không gọi người tới Bán Dạ Đàm gửi bản thảo.

Nói đến, khi hiểu rõ đến Bán Dạ Đàm hơi số lượng nhiều trưởng thời điểm, Lâm Hạo cũng có một chút kinh ngạc. Hắn cũng không cho rằng đây là ba tháng thực lực, trong lòng kỳ thật cùng Đồng Tiểu Vũ cho rằng, đây là Bán Dạ Đàm độn đầy bản ngược. Dù sao, Bán Dạ Đàm trước đây cũng coi là uy tín lâu năm linh dị tạp chí, có rất nhiều đáng tin người ủng hộ. Trước đó một mực ngã, một mực ngã, nhưng luôn có độn đầy bản ngược thời điểm nha. Không nghĩ tới, gia hòa này vận khí tốt như vậy. Bất quá, trong lòng cho rằng là một chuyện, nói ra lại là một chuyện khác. Làm ba tháng biên tập, hắn thế nào đều muốn vì chính mình tranh thủ đến lợi ích lớn nhất.

"Há, đúng, Lâm Hạo, đã lượng tiêu thụ phóng đại, vậy ta bản thảo vấn đề tiền phí tồn?"

"Yên tâm, đã hướng tổng biên đề nghị. Bất quá, người cũng biết, tạp chí xã không có khả năng vền vền chỉ nhìn đồng thời tạp chí đột nhiên phóng đại, liền quyết định cho người gia tăng tiền thù lao. Tổng biên có ý tứ là nhìn nhiều mấy kỳ, nếu như tương lai mấy kỳ Bán Dạ Đàm tạp chí xuất hiện ổn định tăng trưởng, như vậy, người tiền thù lao tiêu chuẩn tăng tới ngàn chữ 1000 nguyên, cũng không phải là việc khó."

Nói đến đây, Lâm Hạo dừng dừng, "Bất quá, ba tháng, đang cấp người trưởng tiền thù lao thời điểm, không cần quên ước định giữa chúng ta."

"Đó là đương nhiên."

"Đã như vậy, như vậy, hôm nay liền trò chuyện đến nơi này, qua mấy ngày ta sẽ lại hướng tổng biên nơi đó đề nghị."

"Không có vấn đề."

Hai người kết thúc trò chuyện.

Tại Lâm Hạo máy vi tính một bên khác, một vị miệng bên trong ngậm một điều thuốc lá nam tử trung niên, lại là đột nhiên trách mắng một câu.

"Cái này nha, lão tử ở chỗ này một gần chết viết tiểu thuyết, bản ngược lại tốt, cái gì cũng không cần làm, lại muốn phân mình tiền thù lao."

"Này sớm có một ngày, lão tử sẽ một cước đưa người đá văng ra."

"Bất quá, bây giờ còn chưa được. Rồi đi linh dị vòng mười năm, vẫn phải dựa vào gia hòa này đứng vững gót chân đâu, đợi thêm một chút."

Nam tử trung niên đem trong tay thuốc lá dập tắt, thuận tay cầm lên trên bàn một phong tạp chí.

Tạp chí tên là Huyền Nghi Thế Giới, trang bìa nhân vật là một vị quần áo cực điểm xa hoa nam tử.

Linh dị đại sư —— Trương Vân.

Vì cho Trương Vân tạo thế,

Huyền Nghi Thế Giới có thể nói là hạ túc trọng kim, dù là Trương Vân còn chưa có bắt đầu đăng nhiều kỳ tiểu thuyết của hắn, nhưng Huyền Nghi Thế Giới các cái địa phương đã đối Trương Vân tiến hành quảng cáo tuyên truyền. Bất quá, nam tử trung niên chỉ là nhìn tạp chí một chút, hắn liền đem Huyền Nghi Thế Giới phong mà cho xé toang, sau đó, lại dùng chân đối xé xuống trang bìa giẫm lên mấy cước, gào thét nói nói, "Trương Vân, mặc dù ta rồi đi linh dị vòng mười năm lâu, nhưng, ta bây giờ trở về tới. Ta sẽ nói cho người biết, ai mới thật sự là linh dị chi vương."

...

"390 phân."

Nhìn lấy tổng điểm 390 thành tích, Trương Tuệ Bình cả người đều ngây dại.

390 phân.

Đây là sơ trung ba năm qua, Trương Tuệ Bình thi qua thấp nhất một cái điểm số.

Đồng thời, dạng này một cái điểm số, cũng mang ý nghĩa, cùng một trung cùng nhị trung triệt để vô duyên.

Trương Tuệ Bình ngón tay thật chặt bóp ở cùng nhau, nàng muốn lớn tiếng kêu to, nhưng nàng lại sợ thanh âm của mình hù sợ cùng lớp đồng học.

Thế nhưng là trước mắt điểm số, lại làm cho Trương Tuệ Bình hận không thể có một cái địa động cho chui vào.

Từng có lúc, Trương Tuệ Bình cũng là lão sư trong mắt thiên chi kiêu tử. Nhưng không biết vì cái gì, vừa đến sơ tam về sau, thành tích của nàng lại là lập tức bước lui rất nhiều. Vừa mới bắt đầu còn tốt, chỉ là từ hơn 600 phân thối lui đến hơn 500 phân, vẫn còn tương đối có hi vọng. Thế nhưng là, chưa tới một đoạn thời gian, Trương Tuệ Bình lại từ hơn 500 phân thối lui đến hơn 400 phân.

Mặc dù hơn 400 phân đã có một ít nguy hiểm, nhưng dù sao chỉ phải cố gắng, vẫn là có cơ hội tiến vào cao trung. Nhưng Trương Tuệ Bình tuyệt đối không ngờ rằng, lần này cuối tháng khảo thí, nàng lại chỉ thi một cái 390 phân.

Cái này điểm số, triệt để đánh tan Trương Tuệ Bình nội tâm một đạo phòng tuyến cuối cùng.

Không, đây không phải ta tài nghệ thật sự.

Đây không phải.

Không phải.

Trong nội tâm có một ít mê muội giống như, Trương Tuệ Bình không ngừng sửa chữa nguyên lai bài thi sai lầm.

Ngữ văn, toán học, Anh ngữ, vật lý, hóa học, chính trị. . .

Một đề lại một đề, một lần lại một lần.

Thế nhưng là, Trương Tuệ Bình lại phát hiện, dù là thi qua về sau, có rất nhiều đề mục, nàng cũng là nửa chút cũng sẽ không.

Dù là cái này một số đề mục, Trương Tuệ Bình nhìn rất quen thuộc, đồng thời cảm giác trước kia từng làm qua.

Một giọt nước mắt, lặng yên lướt qua, nhỏ ở cái kia một chồng thật dày bài thi phía trên.

. . .

"Tổng điểm 300."

Liên tiếp mấy ngày đi học, cuối tháng tiểu khảo các khoa tất cả bài thi toàn bộ phát trở về.

Tổng điểm 750 phân, Hoàng Nhất Phàm thi 300 phân.

Đối với cái thành tích này, Hoàng Nhất Phàm rất không hài lòng.

Không hài lòng không phải là bởi vì thi ít, mà là thi nhiều.

Rõ ràng trước đó khảo thí thời điểm, là nghĩ trăm phương ngàn kế định tại 250 phân. Thế nhưng là, khi bài thi phát khi trở về, tình huống lại xuất hiện một chút xíu vấn đề. Khác khoa mục còn tốt, nên là bao nhiêu phân là bao nhiêu phân. Nhưng vấn đề là ngữ văn, đáng chết, ngữ văn viết văn thể mà cho một cái max điểm, 60 phân.

Cái này thật sự là quá làm cho Hoàng Nhất Phàm ngoài ý muốn.

60 phân.

Từ nhỏ đến lớn, Hoàng Nhất Phàm viết văn chưa từng có từng chiếm được 60 phân đây.

Mà lại, Hoàng Nhất Phàm nghĩ nghĩ, trước đó khảo thí cái kia một thiên viết văn, hắn cũng không phải là đặc biệt nghiêm túc tại viết nha.

Chuyện gì xảy ra, tùy tiện viết viết văn cũng cho một cái 60 phân?

Mẹ nó, như thế max điểm viết văn, về sau làm sao điệu thấp xuống dưới đây.

Có một ít đau đầu, Hoàng Nhất Phàm đang lo lắng, đến lúc đó có đồng học hỏi đến, hắn nên như thế nào trả lời.

Bất quá, Hoàng Nhất Phàm đang nghĩ ngợi thời điểm, lúc này, hẳn lại cảm giác được ngồi cùng bàn Trương Tuệ Bình dị thường.

"Trương Tuệ Bình."

Nhìn thấy Trương Tuệ Bình đột nhiên rơi lệ, Hoàng Nhất Phàm nội tâm có một ít không dễ chịu.

Vị cô nương này lúc đầu thành tích cũng không tệ lắm, nhưng không biết vì cái gì, gần nhất lại càng thi càng kém.

Nghe nói có một lần mẹ của nàng đi tới trường học, nói là tiếp Trương Tuệ Bình về nhà, không cho nàng đi học. Lý do rất đơn giản, ngay cả thi trung học hi vọng cũng không có, còn đọc cái gì đọc. Nhà nàng điều kiện cũng không dễ, mẫu thân tư tưởng cũng suy tính không phải đặc biệt lâu dài, gặp nữ nhi thành tích không tốt lúc, liền muốn lôi kéo nữ nhi đi nơi khác làm công.

Cuối cùng tựa hồ là bị chủ nhiệm lớp Lâm Kim Phân khuyên nhủ, Trương Tuệ Bình mới lấy tiếp tục đang học.

Coi như từ lúc ấy, Trương Tuệ Bình mỗi lúc trời tối hạ tự học, vẫn là một người lưu ở phòng học tăng giờ làm việc đọc sách.

Nhưng lão thiên chính là như vậy bất công, Trương Tuệ Bình như thế cố gắng, lần này thành tích vẫn là thi rớt.

Nghĩ đến cái này một số, Hoàng Nhất Phàm không khỏi cực kỳ cảm khái.

Tốt bao nhiêu một vị tiểu cô nương nha, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) thế mà bị khảo thí bức thành dạng này.

Cảm thấy có chút không đành lòng, Hoàng Nhất Phàm quyết định giúp nàng một tay.

"Ha ha, Trương Tuệ Bình, đạo này đề người thế mà lại không làm, ta đều làm đúng, ta nói cho người, đạo này đề hẳn là làm như vậy. . ."

Mặc dù quyết định giúp Trương Tuệ Bình, nhưng Hoàng Nhất Phàm cũng không muốn đem mình đóng vai thành cái gọi là thiên tài. Đồng thời, cũng vì bảo hộ Trương Tuệ Bình đáy lòng còn lại cái kia một tia lòng tự trọng, mang theo một tia làm quái thái độ, cũng mang theo một tia khoa trương thần sắc, Hoàng Nhất Phàm bắt đầu giảng đề.

Mặc dù Hoàng Nhất Phàm đột nhiên đem bài thi đoạt mất, Trương Tuệ Bình có một ít giật nảy mình, nhưng nhìn thấy hẳn cho mình giảng đề, Trương Tuệ Bình vẫn là nghiêm túc nghe.

Có lẽ là Hoàng Nhất Phàm giảng giải sinh động hoạt bát.

Cũng có lẽ là Hoàng Nhất Phàm thân phận không giống nhau, để Trương Tuệ Bình cảm giác càng thêm thân thiết.

Càng có lẽ là Trương Tuệ Bình vốn là có nội tình.

Tóm lại, Hoàng Nhất Phàm chỉ là tùy tiện giảng một chút, vừa mới sẽ không làm đề mục, thế mà tất cả đều sẽ.

"Hoàng Nhất Phàm, người làm sao trở nên lợi hại như vậy?"

Tại Hoàng Nhất Phàm chỉ điểm phía dưới, Trương Tuệ Bình thoáng khôi phục một chút lòng tin, tâm tình cũng không giống nguyên lai kém như vậy.

Nguyên lai, mình cũng không phải muốn giống bên trong kém như vậy.

Nguyên lai, mình vẫn rất có tiềm lực.

Chỉ là, tại Trương Tuệ Bình thoáng khôi phục lòng tin về sau, đối với Hoàng Nhất Phàm, nàng lại trở nên càng thêm nhìn không thấu.

"Cái này không gọi lợi hại, cái này gọi ba người đi tất có thầy ta, mặc dù ta học tập không được tốt lắm, nhưng người sẽ không vừa lúc là ta hiểu rồi."

"Chỉ đơn giản như vậy?"

"Chỉ đơn giản như vậy!"

"Lại gạt ta."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Thiên hạ đệ nhất bạch thực lực

"Thứ tư tuần sau sông đề cử, hi vọng không cần quịt canh."

Vụng trộm giúp Trương Tuệ Bình một tay, Hoàng Nhất Phàm tâm tình thật tốt.

Về nhà theo thường lệ gỡ hai chường bản thảo, lúc này, biên tập viên Ngũ Nhạc phát tới một cái tin tức.

"A a, cảm tạ Ngũ Nhạc cự chiếu cố, nhất định sẽ không quịt canh."

"Vậy thì tốt, sẽ không quấy rầy người gỡ chữ, ta tránh."

Biên tập cùng tác giả giao lưu đều là thông qua tức thời thông tin, ngăn ngại hai câu, Ngũ Nhạc đã đi.

Bất quá, cùng Ngũ Nhạc kết thúc trò chuyện ngày sau, một cái tăng thêm nó hảo hữu tin tức đột nhiên lóe lên một cái.

"Ngài khỏe chứ, UU đọc sách tác giả ba mươi hai, rất muốn cùng ngài kết giao bằng hữu."

Hảo hữu tin tức trên đó viết một nhóm lời nói, Hoàng Nhất Phàm có chút kỳ quái.

Đi vào cái thế giới này, hắn còn là lần đầu tiên bị đồng hành tác giả tăng thêm hảo hữu. Cái này dĩ nhiên không phải Hoàng Nhất Phàm cảm thấy kỳ quái, kỳ quái là, Hoàng Nhất Phàm chưa từng có hướng ai tiết lộ qua mình TT hào, cái này ba mươi hai mình lại không biết, hắn làm sao biết ta TT hào?

Mặc dù có chút kỳ quái, nhưng đến cùng là đồng hành, Hoàng Nhất Phàm điểm kích đồng ý.

"Ngài khỏe chứ, ta là UU đọc sách tác giả ba mươi hai, trước đó cùng người đánh qua đối mặt."

"Ngài tốt. Cùng ta đánh qua đối mặt?"

"Đúng nha, người không nhớ rõ, Long Không diễn đàn ta phát một cái xin lỗi thiếp."

Kiểu nói này, Hoàng Nhất Phàm có chút nhớ được.

Lúc trước mình viết tiểu thuyết bị Long Không diễn đàn mắng to nói là tiểu bạch văn, Hoàng Nhất Phàm đang biên tập Ngũ Nhạc thuyết phục phía dưới, viết một thiên thể nhân lần ta thanh minh. Kết quả, một thiên này thanh minh lực lượng quá mức to lớn, một số có tinh thần trọng nghĩa Long Không tác giả, nhao nhao mở thiếp hướng Hoàng Nhất Phàm xin lỗi. Tại ở trong đó, ba mươi hai là vị thứ nhất mở thiếp nói xin lỗi.

Chỉ là, Hoàng Nhất Phàm gần nhất tương đối bận rộn, cũng không phải thường xuyên lẫn lộn Long Không, cho nên liền quên đi.

"Úc, ta biết người, là đánh qua đối mặt, đa tạ người lần trước động thân tương trợ."

"Chỗ nào, chỗ nào, nói đến ta còn cảm thấy hổ thẹn đây."

"Khách khí. Người là làm sao biết ta TT hào, ta một cái đồng hành tác giả cũng không thêm qua."

"Khó trách."

Ba mươi hai phát một cái đồ mờ hồ biểu lộ, "Ta muốn hỏi mấy cái tác giả, đều nói không biết người TT hào. Cuối cùng không có cách, đành phải hỏi biên tập, nhiều mặt nghe ngóng về sau, mới đưa người TT hào tìm được. Đúng, kếm chút đem chính sự đem quên đi. Lần này thêm bạn TT hào, một mặt là muốn cùng ngài kết giao bằng hữu, một phương diện khác, cũng là nghĩ mời người gia nhập ta khai sáng phần đầu viết lách này. Bất quá, ta trước nói với người một chút, phần đầu viết lách này tuy nói là từ ta khai sáng, nhưng cái này bảy phần lớn hảo hữu đến từ Long Không diễn đàn, mà lại, không ít người cũng lẫn lộn Long Không diễn đàn. Thậm chí, có khả năng cũng có một chút bạn mắng qua người."

"

"OK, người kéo ta đi."

Không có chút gì do dự, Hoàng Nhất Phàm trực tiếp liền đáp ứng xuống.

"A, người không suy tính một chút?"

Gặp Hoàng Nhất Phàm trực tiếp liền đáp ứng, ba mươi hai có một ít kinh ngạc.

Hắn còn chuẩn bị một đồng lớn thuyết từ đâu, không nghĩ tới, lời này còn chưa nói, Hoàng Nhất Phàm đáp ứng.

"Ha ha, có cái gì suy tính, ba mươi hai người như thế thịnh tình mời ta, ta nếu là cự tuyệt, chẳng phải là để người khó chịu."

"Ha ha, ta sợ hay không? Không có quan hệ gì, chủ yếu là ta không muốn bởi vì lần trước công kích chuyện của người, ảnh hưởng đến tâm tình của người. Đương nhiên, ta có thể nói. Có lẽ chúng ta phần đầu viết lách bày vẫn là có một ít người đối người có thành kiến, nhưng phần lớn người vẫn tương đối hữu hảo. Đặc biệt là, người viết một câu kia thế nhân lần ta, chúng ta trong đám rất nhiều người đơn giản đưa người trở thành thần tượng."

"Quá khen, kéo ta đi. Đừng nói trước cái khác, liền nói các người bày danh tự, ta liền rất ưa thích. Phần đầu viết lách bày, ta nghĩ, tại cái này một cái bày đều là một số vì giác ngộ mà phần đầu đồng bạn. Đương nhiên, người cũng yên tâm. Trước đó trên Long Không phát sinh sự tình, ta đã quên. Nói đến, Long Không phía trên không ít người vẫn tương đối có ánh mắt nha, vừa nhìn liền biết do ta viết là tiểu bạch văn."

"Quá tốt rồi, ta hiện tại liền kéo người."

Hoàng Nhất Phàm cái này nói một phen, quả thực là nói đến ba mươi hai trong tâm khảm.

Trong nội tâm âm thầm bội phục Hoàng Nhất Phàm lòng dạ đồng thời, nhanh chóng thao tác, trực tiếp liền đem Hoàng Nhất Phàm kéo đến trong đám đó.

"Các vị, các vị, cùng mọi người nói một tin tức tốt."

Đem Hoàng Nhất Phàm kéo vào bày, ba mươi hai trước tiên liền muốn thông tri cho mọi người một tin tức tốt.

Chỉ là, không đợi ba mươi hai nói hết lời, trong đám đã là hoa tươi một mảnh.

"Ba mươi hai, đừng nói nữa, người kéo bày tin tức chúng ta thấy được."

"Hoan nghênh thiên hạ đệ nhất bạch tiến vào chúng ta phần đầu viết lách bày."

"Hoan nghênh."

"Đường hẻm hoan nghênh."

"Thiên hạ đệ nhất bạch thật to, ta là người fan cuồng."

"Mời nhận lấy đầu gối của ta."

"Thiên hạ đệ nhất bạch thật to, cầu ôm đùi."

"Đại thần, mang ta trang bức, mang ta bay, cầu ngài ban thưởng ta một bài giống trước người giả bộ như vậy ép truyền thế câu."

Phần đầu viết lách bày một mảnh náo nhiệt, cơ hồ là tất cả tại tuyến bằng hữu, đều hướng Hoàng Nhất Phàm phát tới hoan nghênh chúc mừng.

Cái nào sợ sẽ là cái kia một số vạn năm lặn xuống nước tác giả bằng hữu, tại thời khắc này, cũng nhao nhao nổi lên bờ, hoan nghênh Hoàng Nhất Phàm đến.

Cái này lật trận thế, quả thực là bạch kim cấp tác giả giả lâm.

Mặc dù, bọn hắn biết, thiên hạ đệ nhất bạch vẹn vẹn chỉ là một người mới, đừng nói là bạch kim tác giả, liền là cấp một tác giả cũng chưa tới.

Nhưng trước đây Hoàng Nhất Phàm tại Long Không biểu hiện, trước đây Hoàng Nhất Phàm một câu kia "Thế nhân lần ta" câu, đã triệt để đem bọn hắn từ bình.

"Cảm tạ mọi người hoan nghênh, ta đây coi như là tìm được tổ chức sao?"

Lần trước Long Không diễn đàn chuyện phát sinh, Hoàng Nhất Phàm thật đúng là quên.

Hướng hồ, đến Hoàng Nhất Phàm phát một thiên thế nhân lần ta về sau, có rất nhiều Long Không bằng hữu đã hướng hắn nói xin lỗi. Đặc biệt là ba mươi hai, cái này cũng để Hoàng Nhất Phàm cảm giác Long Không cái này một chỗ, kỳ thật cũng chưa chắc có bao nhiêu kém. Mặc dù trong này có rất nhiều bình xị, nhưng ngoại trừ cái này một số bình xị, cũng có rất nhiều tinh thần trọng nghĩa rất mạnh đồng đạo.

Đối với cái này một số đồng đạo, Hoàng Nhất Phàm như thế nào lại ghét bỏ đâu?

Là lấy, tại tiến bày về sau, Hoàng Nhất Phàm liền mang theo trêu chọc thức phát một đầu rút ngắn quan hệ tin tức.

Chúng tác giả bằng hữu xem xét đầu này tin tức, hảo cảm đại sinh, lại là nhao nhao phát biểu.

"Đó là đương nhiên, chúng ta phần đầu viết lách bày liền là thật to tổ chức. Về sau Long Không ai dám khi dễ người, chúng ta tập thể mắng chết hắn."

"Đúng, ta hiện tại liền lên tiếng, hấn meo, về sau nhìn thấy Long Không có ai dám công kích thiên hạ đệ nhất bạch, ta cái thứ nhất giết hấn."

"Còn có ta."

"Lại thêm ta một cái."

Khê đảo hoan nghênh, trong đám đó bầu không khí đạt đến cao trào.

"Trắng lớn, tên của ngươi quá dài, quá phong cách, ta liền đơn giản hoá một chút, bảo ngươi trắng lớn, tiểu thuyết của ngươi hiện tại bao nhiêu cất chứa."

Lúc này, một vị gọi "Giang Thành phía Nam" tác giả, tại trong đám đó phát một câu.

"Không nhiều, mới 23000 cất giữ."

Giang Thành phía Nam "Ta nói, hai vạn ba còn gọi không nhiều, ta phải tìm nhanh đậu hũ đâm chết."

Bánh đậu bao: "Trắng lớn, ngươi đây là đang nghịch thiên nha, ta chừng bài mới 1 vạn cất giữ, ngươi phát sách bao lâu, thế mà 2 vạn 3 cất chứa. Lại nói, UU đọc sách (www. uukan Shu. com) ngươi lên mấy cái đề cử?"

"Giống như chỉ có hai cái, một cái là cấp hai giao diện tin tức đây, một cái khác là trang đầu tin tức đây."

"Thượng đế. . ."

"Thần của ta đây này."

"Thương thiên nha."

"Hai cái đề cử liền tăng hơn hai vạn cất giữ, sách này nếu không lừa, ta trực tiếp ăn liệng."

Nói như vậy, một bộ tiểu thuyết từ ký kết đến lên giá, bình thường tình huống, là hơn 1 vạn cất giữ liền có thể lên giá.

Cũng có một chút biểu hiện tương đối tốt tiểu thuyết , có thể đạt tới 2 vạn cất giữ.

Hoặc là biểu hiện đặc biệt tốt, có khả năng đạt tới 3 vạn cất giữ.

Thế nhưng là, mặc kệ là hơn 1 vạn cất giữ, vẫn là hơn 2 vạn, hơn 3 vạn cất giữ lên giá, cái này một số cất giữ đều không phải là một ngày hai ngày trong nháy mắt liền có thể đạt tới. Nhân khí cần một cái tích lũy quá trình, bọn hấn là đi qua một hệ liệt đề cử, đồng thời đi qua dài đến gần hai tháng về sau, mới có thể tăng tới dạng này cất giữ.

Nhưng bây giờ, Hoàng Nhất Phàm tiểu thuyết cất giữ lượng, lại phá vỡ bọn hấn đối với tiểu thuyết nhận biết.

Phần đầu viết lách bấy đều là viết tiểu thuyết đồng hành, tất cả mọi người là tác giả, bọn hấn như thế nào lại không biết dạng này cất giữ đại biểu cho cái gì. Cái này đã đại biểu, Hoàng Nhất Phàm chỉ dùng hai tuần lễ thời gian đã vượt qua đại bộ phận tác giả hai tháng tích lũy được nhân khí, mà dạng này người khí, chỉ có những cái kia bạch kim cấp tác giả mới có thể đạt tới.

Bạch kim cấp tác giả, đây là thuộc về internet sáng tác Kim Tự Tháp tầng chót nhất nhân vật, vô số tác giả ngưỡng vọng tồn tại.

Cái này chẳng phải là nói, trước mắt vị này chỉ là người mới tác giả thiên hạ đệ nhất bạch, đã có vấn đề bạch kim tác giả thực lực.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Bá đạo đến cực điểm Tam Giang cảm nghĩ

"Trắng lớn, như thế lừa cất giữ, tuần sau ngươi cái gì đề cử?"

Phần đầu tác giả bày mọi người riêng phần mình cảm khái, lúc này, ba mươi hai hồi tới Hoàng Nhất Phàm tuần sau đề cử an bài.

"Biên tập vừa rồi từ mặt ta, nói là thứ tư tuần sau sông."

"Ta dựa vào, lại là Tam Giang."

Cái này nói chuyện Tam Giang, trong đám đó lại là vô cùng kích động.

"Làm sao vậy, cái này Tam Giang đề cử rất ngu sao?"

"Đương nhiên trâu, có thể nói, Tam Giang đề cử là UU đọc sách ngu nhất đề cử, thậm chí, có lúc, uy lực của hắn so với đẩy mạnh, lớn phong đẩy còn trâu."

"Không thể nào, lợi hại như vậy?"

Hoàng Nhất Phàm là lần đầu tiên bên trên Tam Giang đề cử, làm sao biết trong đó quy củ.

"Ách, chẳng lẽ, trắng lớn, người không biết Tam Giang đề cử?"

"Không biết, ta là lần đầu tiên viết tiểu thuyết, đối Khởi Điểm còn không quen."

"A, người là lần đầu tiên viết?"

Ba mươi hai lệ rơi đầy mặt.

"Ta còn tưởng rằng người là nhào nhiều năm lão Mã giáp đầu, không nghĩ tới, người thế mà là lần đầu tiên viết."

Đương nhiên, không chỉ là ba mươi hai, cái khác tác giả bằng hữu cũng là rất là cảm khái.

Tiểu thuyết mạng cái này một cái ngành nghề, nói hắn dễ dàng, thật sự là hắn rất dễ dàng. Bởi vì tiểu thuyết mạng không cửa hạm, ai cũng có thể viết, mặc kệ nam nữ, cũng mặc kệ hành văn tốt xấu. Thế nhưng là, nói tiểu thuyết mạng một chuyện này khó lẫn lộn, cũng xác thực khó lẫn lộn. Không biết bao nhiêu người, viết một bộ lại nhào một bộ. Rất nhiều người chỉ thấy cái kia một số đứng Kim Tự Tháp tầng cao nhất bạch kim cấp tác giả, nhưng là, lại có bao nhiêu người biết, tại bọn hắn trở thành đỉnh cấp tác giả trước đó, bọn hắn lại nhào bao nhiêu năm.

Cái này giống ngành giải trí minh tinh, có mấy người biết, tại bọn hắn trở thành minh tinh trước đó, bọn hắn chạy bao lâu diễn viên quần chúng đâu?

Nhưng bây giờ nghe xong Hoàng Nhất Phàm chỉ là thứ nhất bản tác phẩm, tất cả mọi người là khiếp sợ không gì sánh nổi.

Loại này một sách bạo lừa ví dụ, tại Khởi Điểm, thật không nhiều.

Hết thấy xuất hiện loại này ví dụ, không khỏi là những cái kia kinh tài tuyệt điểm thiên tài.

"Tốt a, đã trắng lớn là lần đầu tiên viết, ta nghĩ, trắng lớn, người bây giờ hắn là còn không có viết Tam Giang cảm nghĩ."

Ba mươi hai nhắc nhở lấy nói ra.

"Tam Giang cảm nghĩ, chẳng lẽ là leo lên Tam Giang đề cử về sau cảm nghĩ?"

"Không sai."

"Không thể nào, cái này cũng muốn viết. Nếu như muốn viết, đây chẳng phải là lên một cái đề cử đều muốn viết cái cảm nghĩ. Cái gì cấp hai giao diện đề cử cảm nghĩ, trang đầu tin tức đầy cảm nghĩ."

"Nhào. . . Xem ra trắng lớn quả nhiên là tâm thủ."

Hoàng Nhất Phàm thuyết từ, không khỏi để trong đám cười to. Lúc này, ba mươi hai mạo xưng làm người hướng dẫn.

"Nói cho người đi, Khởi Điểm các loại đề cử, muốn viết cảm nghĩ có ba cái, bên trong một cái cảm nghĩ là đẩy mạnh lên giá cảm nghĩ."

Bởi vì là muốn chung bài, người làm sao cũng phải phát biểu hạ cảm tưởng, mà lại muốn lên đỡ cũng đại biểu cho thu phí đấy, nói thế nào cũng phải cùng đọc giả lên tiếng kêu gọi."

"Ừm, cái này cảm nghĩ thiết yếu viết."

Hoàng Nhất Phàm gật gật đầu, "Như vậy, cái thứ hai cảm nghĩ đâu?"

Tiến vào cái này bày thực là không tồi, bằng không để tự mình một người triệt để thăm dò cái này một ít quy tắc, thật không biết muốn ngày tháng năm nào.

"Cái thứ hai cảm nghĩ liền là trang đầu lớn phong đẩy cảm nghĩ, cái này cảm nghĩ nói như vậy là cường độ lớn nhất, cũng là bắt mắt nhất cảm nghĩ. Mà lại"

, bình thường người cũng không chiếm được lớn phong đầy. Chỉ có lên giá về sau thành tích không tẻ tác giả, mới có thể có lớn phong đầy. Bình thường tôi nói, chỉ cần nào đó bộ tác phẩm lớn phong đầy, nhân khí cùng đặt mua đều phải nhanh chóng tăng vọt. Dạng này một cái đề cử, liền giống với mình tinh điện ảnh hoặc là đạo diễn cầm Kim Tượng thưởng, cầm tôi thưởng mình tinh, khẳng định phải cảm tạ một cái cc TV, MTv. . . Cái gì."

"Xem ra, cái này lớn phong cảm nghĩ cũng là muốn viết."

Cũng là gạt đầu, Hoàng Nhất Phàm công nhận lớn phong cảm nghĩ.

"Cái kia cái thứ ba cảm nghĩ đâu, chính là cái này Tam Giang cảm nghĩ?"

"Đúng."

Ba mươi hai xác nhận nói ra.

"Tam Giang đề cử nói là đề cử, hần cũng không phải đề cử. Nói hần là đề cử, là bởi vì hần đồng dạng có tuyên truyền tiểu thuyết tác dụng. Nói hần không phải đề cử, lại bởi vì cái này đề cử cạnh tranh quá mạnh. Hết thấy có thể bên trên Tam Giang đề cử tác phẩm, bất kỳ cái gì tác giả bọn hần đều sẽ viết một cái phi thường có lực hấp dẫn cạnh tranh cảm nghĩ, cho nên, vừa rồi nói Tam Giang cảm nghĩ, cũng có thể xưng là cạnh tranh cảm nghĩ."

"Ý là, Tam Giang cảm nghĩ liền là chiến đấu cảm nghĩ, đem những đồng loại kia tác phẩm toàn bộ cho diệt đi."

"Trắng lớn quả nhiên là thiên tài, nói chuyện liền hiểu."

"Cái kia như thế đến xem, ta hiện tại liền phải viết một cái Tam Giang cảm nghĩ?"

Vừa rồi Ngũ Nhạc thông tri hần tuần sau bên trên Tam Giang, Hoàng Nhất Phàm làm sao biết muốn viết cái gì Tam Giang cảm nghĩ. Bây giờ bị ba mươi hai nói chuyện, Hoàng Nhất Phàm mới phát hiện, cái này cảm nghĩ, còn thật sự tất yếu phải đến viết.

"Đương nhiên phải viết, mà lại, người còn thiết yếu viết kích tình một số, viết đốt một số. Đặc biệt là, trắng lớn, ta không biết người có hay không tiếp vào một tin tức. Tuần sau cùng người cùng thời kỳ bên trên Tam Giang, còn có một vị cấp 7 đại thần."

"Ai nha."

"Vô đạo thiên hạ tác giả, bá đạo."

"Không biết."

". . ."

"Tốt a, trắng lớn đây là muốn bạo đại thần hoa cúc tiết tấu. Bất quá, không biết bá đạo không sao. Nhưng cái này bá đạo, thực lực vẫn là rất mạnh. Hần tại Khởi Điểm là cấp 7 tác giả, đối ứng tiền thù lao thu nhập là 100 vạn trở lên, có tương đối nhiều đáng tin độc giả ủng hộ."

Ba mươi hai nói xong, một vị khác trong đám đó tác giả Giang Thành phía Nam bổ sung nói, "trắng lớn, bình thường tôi nói, trước kia Tam Giang đề cử không có khả năng cầm hai quyền đang hot tác phẩm đồng thời đặt ở nền đề cử bên trên. Nhưng bây giờ đề lên, trang web có ý tứ là có khả năng đề người cùng bá đạo vô đài. Lúc đầu, tại cái khác bảng danh sách vô đài cũng không có cái gì. Hạng nhất cùng hạng hai khác biệt không có quá lớn, nhưng Tam Giang, vừa rồi ba mươi hai cũng đã nói, hần cũng không phải là một cái bảng đề cử, hần là một cái cạnh tranh bảng, mà lại, hần vẫn là một cái danh tiếng bảng, mỗi một kỳ Tam Giang, hần nhiều nhất chỉ có thể đề một bộ tác phẩm còn sống."

"Tựa như người Miêu nuôi cỏ, đầu tiên là thả mấy trăm con cỏ ở bên trong, lại không cho cái này một số cỏ ăn. Đợi gấp cỏ liền sẽ tự sát tàn sát, chờ cuối cùng sống sót cỏ, vậy liền sẽ trở thành Cỏ Vương."

Bánh đậu bao viết là nữ nhiều lần tiểu thuyết, nhìn mọi người trò chuyện náo nhiệt như vậy, cũng đi theo tiếp lời nói.

"Bánh nhân đậu nói không sai, ta cũng không biết lần này Tam Giang đề cử làm sao kỳ quái như thế, đoán chừng UU đọc sách biên tập đổ nước vào não. Nhưng như là đã dạng này, cho nên, trắng lớn, người tốt nhất chú ý một số. Tiểu thuyết của người hiện tại mặc dù không tệ, nhưng nếu như tại Tam Giang cái này một cái đề cử phía trên bại bởi bá đạo, như vậy, tiểu thuyết của người rất có thể sẽ chỉ biến thành tác phẩm, thậm chí, sẽ bị người khác từ bỏ."

Cuối cùng, ba mươi hai làm tổng kết tính phát biểu.

"Cảm tạ các vị, ta hiểu được."

Thổi hết cát vàng bắt đầu gấp kim.

Hoàng Nhất Phàm cũng coi là triệt để minh bạch, tiểu thuyết mạng vì cái gì có thể tại ngắn ngủi thời gian mười mấy năm, phát triển như thế mãnh liệt.

Cái này hoàn toàn là bởi vì hần đào thải cơ chế, tựa như Tam Giang đề cử. Kiểm nghiệm một bộ tiểu thuyết phải chẳng có giá trị, kiểm nghiệm một bộ tiểu thuyết phải chẳng phù hợp thị trường, cũng không phải là biên tập sự tình, cũng không phải trang web sự tình. Hết thấy, đều lưu cho độc giả. Đề cái này một số tác phẩm tại bảng đề cử đơn tranh phong đánh nhau, cuối cùng, lưu hạ tối hậu một bộ tác phẩm, chính là thị trường nhất là công nhận kinh

điền.

"Vậy ta đi trước viết Tam Giang cảm nghĩ, các vị, tránh trước."

"Tốt, 88, trắng lớn, chờ mong người chiến đấu cảm nghĩ."

"Lặng lẽ nói với người, trắng lớn, ủng hộ, diệt đi cái kia bá đạo, đã sớm nhìn cái này nha không vừa mắt."

"Chúng ta phân đấu viết lách bây là người kiên cường hậu thuẫn."

. . .

Rời khỏi phân đấu viết lách bây, Hoàng Nhất Phàm tự hỏi, mình hẳn là viết một cái dạng gì cảm nghĩ.

Kiếp trước Hoàng Nhất Phàm là bị vùi dập giữa chợ tác giả, ngay cả tiền thù lao đều không chút lừa qua, làm sao biết có những này cảm nghĩ. Dù là lúc ấy hẳn nhìn qua nhiều như vậy tác giả viết cảm nghĩ, nhưng ở lúc ấy cũng không có nghĩ qua cái này một số cảm nghĩ có tác dụng gì. Hiện khi tiến vào phân đấu viết lách bây, hẳn mới tỉnh biết. Nguyên lai, cái này một số nhìn không có gì lạ cảm nghĩ, phía sau lại ẩn giấu đi vô số sát cơ.

Tam Giang cảm nghĩ, càng là sát khí nặng nhất một cái cảm nghĩ.

Không biết có bao nhiêu tác giả, vì tranh đoạt bảng danh sách, vì để cho tác phẩm của mình ra mặt, vì một sách thành danh, vì danh dương thiên hạ, không khỏi là vất hết óc, viết ra các loại hoặc kích tỉnh, hoặc cảm động, hoặc nhiệt huyết cảm nghĩ.

Lúc này, Hoàng Nhất Phàm ẩn mở bá đạo tiểu thuyết, võ đạo thiên hạ.

Tác giả bằng hữu ba mươi hai mới vừa nói, tiếp theo kỳ cùng mình cùng thời kỳ bên trên Tam Giang, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) liền có vị này cấp 7 đại thần tác giả.

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, Hoàng Nhất Phàm chuẩn bị trước tìm hiểu một chút cái này bá đạo.

Tam Giang cảm nghĩ.

A, cái này bá đạo thể mà sớm viết xong Tam Giang cảm nghĩ.

Có chút hiểu kỳ, Hoàng Nhất Phàm trực tiếp nhìn lên bá đạo viết Tam Giang cảm nghĩ.

Các vị bằng hữu, tiếp vào biên tập tin tức, cuối tuần Tam Giang.

Mấy ngày trước đó, ta từ biên tập nơi đó biết được, có một bộ tiểu thuyết đem cùng ta võ đạo thiên hạ võ đài.

Vừa mới bắt đầu, ta còn tưởng rằng là vị nào bạch kim cấp tác giả viết tiểu thuyết, để cho ta sợ hãi run rẩy.

Nhưng về sau, ta mới tỉnh biết, nguyên lai, cùng ta võ đài tiểu thuyết, lại là đoạn thời gian này tiếng tăm lừng lẫy tiểu bạch văn.

Đúng, liền là quyển kia. . . Mọi người hiểu được.

Ta rất im lặng, vì cái gì biên tập sẽ muốn ra như thể đậu B chủ ý.

Ta cũng rất im lặng, đây là biên tập tại coi thường chúng ta võ đạo thiên hạ hóa lực sao?

Tốt a, bất kể như thế nào, chiến đấu đã mở ra.

Các huynh đệ, còn nhớ rõ năm đó chúng ta chinh chiến Tam Giang lúc tình hình sao?

Một năm kia, chúng ta đem đối thủ đánh cho kêu cha gọi mẹ.

Một năm kia, chúng ta đem đối thủ đánh cho không có bất kỳ cái gì tỉnh tỉnh.

Một năm kia, chúng ta là Tam Giang vương giả.

Một năm kia, chúng ta lưu lại quá nhiều hồi ức.

Một năm kia. . .

Thời gian trôi qua, để hôm qua lại lần nữa tái hiện.

Võ đạo thiên hạ Tam Giang con đường, lại lần nữa mở ra.

Ta tên bá đạo, ta muốn bá giả quân lâm.

Cuối tuần, ai cùng ta đồng sinh cộng tử, người đó là huynh đệ của ta.

Các bằng hữu của ta, cuối tuần gặp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Tổng biên 314 ủng hộ

Cái này bá đạo quả nhiên không hổ là cấp 7 đại thần tác giả.

Cho dù là Hoàng Nhất Phàm không có nhìn qua bá đạo tác phẩm, cũng không thể không nói, hần Tam Giang cảm nghĩ, viết quả thật không tệ.

Tức bá đạo, lại không mất kích tình.

Chỉ sợ một thiên này Tam Giang cảm nghĩ bạo xuất, không biết có bao nhiêu độc giả bị lây bệnh.

Bất quá, nhìn thấy bá đạo Tam Giang cảm nghĩ, Hoàng Nhất Phàm cũng coi là bị triệt để khơi dậy chiến đấu dục vọng.

Bá đạo, ngươi muốn chiến, vậy liền chiến.

Mặc dù trước đây ta cùng ngươi cũng không nhận ra, nhưng là, ngươi đã điểm của ta tên, nếu như ta không chiến, há không làm ngươi thất vọng.

Trong lòng hào tình vạn trượng, Hoàng Nhất Phàm mở ra văn kiện, viết lên Tam Giang cảm nghĩ.

Tam Giang cảm nghĩ: Nam Nhi Hành.

Nam nhi khi giết người, Sát Nhân Bất Lưu Tinh. Thiên thu bất hủ nghiệp, đều ở giết người bên trong. . .

Nam Nhi Hành là kiếp trước thù thánh làm kinh điển, đồng thời, cũng là kiếp trước vô số tiểu thuyết ở trong trích dẫn cực kỳ rộng khắp một bài sát khí thơ.

Bá đạo Tam Giang cảm nghĩ hoàn toàn chính xác viết kích tình bành trướng, nhưng là, đối với Hoàng Nhất Phàm tới nói, loại này cảm nghĩ chẳng qua là mưa bụi.

Ngay sau đó, Hoàng Nhất Phàm trực tiếp liền đem kiếp trước một thiên này sát khí mãnh liệt Nam Nhi Hành cho dời đi ra.

Hần ngược lại muốn xem xem, là bá đạo loại kia bá đạo kích tình lợi hại, vẫn là hần bản này "Giết hết thiên hạ tất cả mọi người" tới phong mang.

. . .

Bá đạo vs thiên hạ đệ nhất bạch.

Không biết là ai tiết lộ phong thanh, một thời kì mới Tam Giang đề cử còn chưa bắt đầu, toàn bộ Khởi Điểm giang hồ liền lưu truyền bá đạo cùng thiên hạ đệ nhất bạch cùng đài PK tin tức.

Như loại này Bát Quái, như loại này lời dài, đừng nói là thật có việc, dù là chỉ là tùy tiện tin đồn tin tức, cũng là cực điểm hấp dẫn người nhân cầu. Mà lại, viết tiểu thuyết đều là trạch nam, trạch nam sinh hoạt cũng không có quá nhiều niềm vui thú. Ngẫu nhiên đến mấy cái Bát Quái, hoặc là chiến đấu, cũng coi là trong sinh hoạt gia vị tề

Đứng mũi chịu sào, đó chính là UU đọc sách các loại tác giả.

"Không nghĩ tới, cuối tuần Tam Giang đề cử thể mà thật sự là bá đạo cùng thiên hạ đệ nhất bạch tại võ đài."

"Cái kia thiên hạ đệ nhất bạch đang tìm cái chết, coi là gần nhất thành tích không tệ, liền có thể khiêu chiến đại thần địa vị sao?"

"Quả nhiên là muốn chết, ta xem bá đạo Tam Giang cảm nghĩ, hần meo viết là quá nóng máu. Dù là ta không phải bá đạo độc giả, nhìn thấy bá đạo Tam Giang cảm nghĩ, ta đều muốn cho bá đạo tặng 1 phiếu. Hạ một tuần lễ Tam Giang bằng, bá đạo tuyệt đối thắng."

"Đó còn cần phải nói, bá đạo vốn chính là cấp 7 tác giả. Thiên hạ đệ nhất bạch là ai, nếu như không phải Long Không cái kia một đám bình xịt mắng hần một thanh, trợ giúp hần nổi danh, ta còn không biết hần là ai đây. Huống chi, ta nhìn một chút hần tác giả đẳng cấp, hoàn toàn là cái người mới, cấp một còn không có đạt tới, thuần người mới thể mà khiêu chiến cấp 7 bá đạo, nhàn mạng dài."

"

"Chính là. Còn nữa nói, thiên hạ đệ nhất bạch viết tiểu thuyết cũng thái bạch, dù là nhiều người như vậy nhìn, ta cũng cho rằng, sát phần khẳng định không nhiều, hoàn toàn không thể cùng bá đạo so sánh. Lần này, cũng không biết Khởi Điểm đây là đang làm gì, chen ép tác giả cũ, bồi dưỡng người mới sao?"

"A, đã sớm nghe đồn bá đạo tính cách có chút quái dị, nhưng có thể đắc tội Khởi Điểm biên tập, cái này mới tới một cái PK. Bất quá, Khởi Điểm chiều này xem như triệt để thất bại, tìm ai không tốt, thể mà tìm một cái thuần người mới tới khiêu chiến bá đạo địa vị."

"Ta nếu là bá đạo, ta xác định vững chắc đi, không đến Khởi Điểm cái này địa phương khi gió nào ngậy người. Không phải nói, Huyền Nguyệt bí mật đang đào bá đạo sao?"

Nào đó đại thần ký kết bầy, không ít có một ít danh khí nổi danh tác giả, tại trong đám đó nghị luận âm ỉ.

Rất rõ ràng, cuộc chiến đấu này, dù là không có bắt đầu, bọn hần liền cho rằng bá đạo thắng.

Bất quá, toàn bộ tiểu thuyết mạng cũng chia các cấp độ.

Ngoại trừ cái này một số đại thần cấp tác giả bên ngoài, còn có rất nhiều trung hạ tầng tác giả.

Trong đó có không ít tác giả, cũng tại trong đám đó mờ lòi.

"Mặc dù không biết thiên hạ đệ nhất bạch, mặc dù trước đây cũng mắng qua thiên hạ đệ nhất bạch viết tiểu thuyết. Nhưng bất kể nói thế nào, thiên hạ đệ nhất bạch cũng coi là trong chúng ta tầng dưới tác giả đại biểu, ta giờ hai tay ủng hộ thiên hạ đệ nhất bạch, hi vọng thiên hạ đệ nhất bạch bạo chết bá đạo hoa cúc."

"Ta cũng ủng hộ. Thiên hạ đệ nhất bạch người kia là ai ta cũng không biết, nhưng ta bội phục ngực của hần. Ngẫm lại chỉ một đoạn thời gian trước, Long Không không biết luân hần bao nhiêu hồi, nhưng thiên hạ đệ nhất bạch cũng không tức giận. Ngược lại, viết ra một câu thể nhân lần ta tuyệt thể kinh điển. Dạng này người không ủng hộ, cái kia còn ủng hộ ai."

"Nói hay lắm, mọi người không pháng phát đi xem một chút bá đạo tiểu thuyết, cùng bá đạo người này. Tại tiểu thuyết của hần bên trong, nhân vật chính quả thực là không có điều ác nào không làm, giết người như ngóc, động một chút lại diệt nhà khác cừu tộc, ác tâm muốn chết. Lại nói bá đạo nhân phẩm của người này, liền nói một chút năm ngoái đi, nghe nói có một vị người mới tác giả cùng hần tranh bằng truyện mới. Bá đạo liền kéo một đám độc giả đến vị kia người mới chỗ bình luận truyện, mắng vị kia người mới ba ngày ba đêm. Kết quả cuối cùng là vị kia người mới tác giả bị tức đến thổ huyết, trực tiếp thái giám tiểu thuyết."

"Ta thao, không nghĩ tới bá đạo ác tâm như vậy, tuần sau, tuyệt đối ném thiên hạ đệ nhất bạch một phiếu."

"Ai ai, ai, các người ủng hộ cứ việc ủng hộ, bất quá, muốn ta nói, thiên hạ đệ nhất bạch trận chiến đấu này, là không thể nào thắng."

Một câu nói kia vừa ra, trước đây một số ủng hộ cũng không có tiếng.

Không cần phải nói, trong lòng bọn họ cũng là rõ ràng.

Thiên hạ đệ nhất bạch chỉ là người mới tác giả, bá đạo là cấp 7 đại thần.

Thiên hạ đệ nhất bạch viết là tiểu bạch văn, bá đạo viết là huyền huyền thăng cấp văn.

Thiên hạ đệ nhất bạch cũng không có đáng tin Fan hâm mộ, bá đạo viết sách mấy năm, tích lũy đại lượng độc giả.

Một cái cái gì cũng không có, một cái danh dự địa vị cái gì cũng có.

Huống hồ, bọn hần đã thấy bá đạo sớm ban bố chiến đấu hịch văn, cái kia thật đúng là viết nhiệt huyết vô cùng.

Bản này cảm nghĩ một phát, đừng nói là hần độc giả, liền ngay cả đứng ngoài quan sát quần chúng, chi sớ cũng đến cho hần ném bên trên một phiếu.

UU đọc sách.

Tổng biên 314 đem 1-10 tổ chủ biên toàn bộ triệu tập lại, mở một cái Tam Giang hội nghị.

"Tin tưởng các vị đều biết, cuối tuần Tam Giang chính là một trận lời đài thi đấu, cấp 7 tác giả bá đạo cùng người mới tác giả thiên hạ đệ nhất bạch. Cái lời đài này nguyên bản cũng không phải là ta an bài, bởi vì theo quy củ, chúng ta trước đó một mực là mỗi một kỳ Tam Giang chỉ đề cử một bộ trọng

điểm tác phẩm. Nếu có hai bộ trọng điểm tác phẩm, chúng ta sẽ tách ra đề cử, nhưng sự tình ra một chút ngoài ý muốn, cái lời dài này cũng liền bày tới."

Cứ việc cái này đồng thời Tam Giang lời dài là bá đạo đặc biệt nói ra, nhưng tổng biên 314 cũng không muốn như vậy sự tình tiến hành nghị luận.

UU đọc sách kỳ hạ tác giả có rất rất nhiều, mặc kệ nó người phẩm hạnh thế nào, 314 đều đối xử như nhau.

"Ha ha, bởi vì bài thai bày thật sự là quá vội vàng, ngoại giới cũng không ít người chửi chúng ta Khởi Điểm ban biên tập đổ nước vào não. Nhưng bài thai bày cũng bày, bọn hần muốn mắng, liền để bọn hần mắng chửi đi. Lần này triệu tập mọi người đến đây, liền là muốn nghe một chút ý của mọi người gặp. Ngô đạo, người là 1 tổ chủ biên, người nói trước đi."

1 tổ tổ trưởng là cái mặt kiểng to người nam tử cao, dáng dấp rất nhã nhặn, bút danh cũng rất nhỏ nhã, gọi ngô đạo.

Bị tổng biên 314 điểm tên, ngô đạo cũng liền phát biểu.

"Ta không coi trọng thiên hạ đệ nhất bạch, đương nhiên, ta cũng không phải là cho rằng tiểu thuyết của hần thế nào. Ta chẳng qua là cảm thấy, cảm một cái cấp một tác giả đều không phải là người mới cùng bá đạo tiên hành PK, cũng không có quá lớn ý nghĩa."

"Tổ 2, một tác, người đây."

"Ngô đạo quan điểm cùng quan điểm của ta không sai biệt lắm, mà lại, ta cũng cảm thấy, lần này lời dài xác thực quá vội vàng."

314 điểm gật đầu, tiếp tục hỏi tiếp, "Ừm, ba tổ, ba tổ cách nhìn là? Cái này, bá đạo là các người ba tổ tác giả, người tạm thời trước không cần phát biểu cái nhìn, bốn tổ, bốn tổ người nói trước đi."

Bốn tổ chủ biên là một cái muội tử, bút danh leng keng. Chớ xem thường leng keng chỉ là một cái muội tử, nhưng vị này muội tử trước kia tại đại học thời điểm, thế nhưng là xa gần nghe tiếng tài nữ. Cuối cùng bởi vì đối với tiểu thuyết yêu quý, gia nhập UU đọc sách.

"Ta lại cảm thấy cái này bài thai có lẽ có thể trở thành người mới tác giả quật khởi thời cơ."

"Há, nói thế nào?"

"Tổng biên, internet văn học phát triển vài chục năm, các chủng loại hình, các loại sáng tạo cái mới tiểu thuyết tuần tự đều đã xuất hiện. Cho đến ngày nay, trên thị trường đã rất khó lại xuất hiện loại kia một sách thành thần ví dụ. Loại hiện tượng này cũng tạo thành lầy, gần nhất một hai năm đến người mới tác giả rất khó ra mặt. Dù là có một ít người mới tác giả tiểu thuyết viết xác thực có thể, nhưng bởi vì do nhiều nguyên nhân, nhân khí một mực không cách nào vượt qua uy tín lâu năm tác giả. Mà uy tín lâu năm tác giả dù là viết tiểu thuyết không được tốt lắm, nhưng bởi vì nhân khí càng để lâu càng nhiều, cũng vẫn đang hot."

"Loại thuyết pháp này rất thú vị, chúng ta có thể nghiên cứu một chút, nói tiếp."

"Loại hiện tượng này ta cho rằng là không khỏe mạnh, mặc dù, cái này nhìn thuộc về quy luật thị trường, nhưng lại cực kỳ bất lợi chúng ta internet văn học phát triển. Chúng ta vì cái gì chế định cái này đến cái khác bảng danh sách, đơn giản liền là muốn cho cái này một số bảng danh sách có thể đem càng thêm ưu tú tác phẩm chọn lựa ra. Nhưng cuối cùng, chúng ta phát hiện, mặc kệ là điểm kích bảng, vẫn là bảng đề cử, tất cả đều là đại thần tác phẩm, rất khó coi đến người mới. Nhưng cái này đồng thời Tam Giang lời dài, mặc dù nhìn vội vàng, nhưng ta thấy được người mới cơ hội vùng lên. Mặc kệ thiên hạ đệ nhất bạch có thể hay không thắng, ta cảm thấy, đây đều là một đầu bồi dưỡng người mới con đường."

"Nói rất hay."

314 dẫn đầu vỗ tay lên.

4 tổ chủ biên đốt hồ sau khi nói xong, 314 chuyển hướng đầu, hỏi hướng 7 tổ chủ biên tiểu phân đội trưởng.

"7 tổ, thiên hạ đệ nhất bạch là các người tổ tác giả, người có ý kiến gì không?"

"Nói như thế nào đây."

Khi hỏi 7 tổ lúc, 7 tổ chủ biên tiểu phân đội trưởng có một ít xấu hổ, "Thắng thần cùng mọi người nói đi, quyền này tiểu thuyết lúc trước ta có hay không định, cũng là biên tập viên Ngũ Nhạc cho rằng có thể, ta căn cứ bồi dưỡng biên tập ý nghĩ, cũng liền ký xuống quyền sách này. Mặc dù ký, nhưng ta kỳ thật tương đương từ bỏ quyền này tác phẩm. Nhưng không nghĩ tới, vèn vèn chỉ cấp thiên hạ đệ nhất bạch một cái thử nghiệm đây, kết quả, tác phẩm của hần thế mà nhân khí phóng đại. Khi Ngũ Nhạc hướng ta báo cáo thiên hạ đệ nhất bạch thành tích thời điểm, ta thật nghĩ có cái địa động chui vào."

Tiểu phân đội trưởng mới mở miệng, toàn bộ phòng họp đều là cười to.

"Đội trưởng, may mắn người ký xuống quyền sách này, không phải, người đến hỏi hận chết."

"Đúng nha, đội trưởng, người được thật tốt ban thưởng hạ Ngũ Nhạc."

"Ha ha, nói đùa, mặc dù nhìn lầm cái này một bộ tác phẩm cảm giác có chút trên mặt không ánh sáng, nhưng bất kể nói thế nào, nhìn thấy thiên hạ đệ nhất bạch có thể lấy được thành tích khá như vậy, ta cũng là rất cao hứng. Bất quá, đối với lần này bài thai, ta muốn hướng tổng biên xin, hủy bỏ thiên

hạ đệ nhất bạch cùng bá đạo cùng thời kỳ đánh nhau."

"Vì cái gì?"

314 không hiểu.

"Ta không muốn nhìn thấy thiên hạ đệ nhất bạch bộ tác phẩm này chết yểu. Đương nhiên, ta cũng biết, vừa rồi 4 tổ leng keng nói đến cũng có đạo lý, Tam Giang đánh lời đài thoát nhìn là một đầu bồi dưỡng người mới con đường. Nhưng con đường này tương đương nguy hiểm, thành thì tất cả đều vui vẻ, nếu như thất bại, như vậy, vị này lúc đầu có tiềm lực trưởng thành là đại thần người mới, chỉ sợ đến liền biến thành tác giả."

Tiểu phân đội trưởng nói xong, 314 trầm mặc một hồi, tựa hồ tại suy nghĩ, cuối cùng nhẹ gật đầu, "Đội trưởng, người nói cũng không phải không có lý. Nhưng đề cử đã an bài, triệt tiêu cơ bản không có khả năng. Mà lại, trang web có trang web nguyên tắc, mặc dù nhìn triệt tiêu thiên hạ đệ nhất bạch Tam Giang đề cử, tựa hồ bảo vệ tác phẩm của hắn, nhưng lại bất lợi cho chúng ta Khởi Điểm sự phát triển của tương lai."

Nghe được tổng biên trả lời, tiểu phân đội trưởng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài.

Cuối cùng, 314 hỏi tới ba tổ chủ biên an nhàn.

"Tổng biên, ta không biết nói cái gì cho phải."

Làm bá đạo chủ biên, lần này hợp an nhàn cũng không biết nói cái gì cho phải.

"Lúc ấy ta khuyên qua bá đạo, bắt quá, bá đạo tính cách ta cũng không có cách nào. Mặt khác, ta cảm thấy leng keng cùng đội trưởng nói đều có lý. UU đọc sách (www.uukan.shu.com) ta tán đồng lần này lời đài xem như bồi dưỡng người mới một cái ném thử, nhưng nếu như thiên hạ đệ nhất bạch là ta kỳ hạ tác giả, ta cũng sẽ đối với hắn thích hợp bảo hộ. Mặt khác, bá đạo Tam Giang cảm nghĩ ta xem, không thể không nói, bá đạo mặc dù ngạo, nhưng bút lực rất bá khí, hắn dưới ngòi bút độc giả, cũng là y như đi vắng đáng tin, bá đạo như vậy một cái tác giả, ta cảm thấy không cần cứng đối cứng thật tốt."

"Nhìn như vậy đến, tất cả mọi người không thể nào xem trọng thiên hạ đệ nhất bạch."

Hỏi ba tổ an nhàn về sau, cái khác tổ chủ biên 314 cũng không muốn hỏi.

Như vậy, cuối cùng mọi người tỏ thái độ đi, "Cho rằng bá đạo sẽ thắng được xin giờ tay."

"1 tổ, 2 tổ, 3 tổ. . . 10 tổ."

Vừa tới 10 tổ tất cả chủ biên đều cử đi tay, bao quát 7 tổ chủ biên tiểu phân đội trưởng cùng 4 tổ leng keng.

Nhìn thấy tình huống này, 314 không hiểu cười, "Tốt a, đã các người đều cho rằng bá đạo sẽ thắng, vậy ta liền hết lần này tới lần khác chỉ nắm một thanh thiên hạ đệ nhất bạch, ta ném thiên hạ đệ nhất bạch một phiếu."

PS: Tất cả mọi người nói chương tiết thêm chút, tốt, dài chương tới rồi. Bắt quá, cũng giải thích một chút trước đây chương tiết số lượng từ. Tiểu bạch không phải cố ý viết cái 2000 chữ tiểu chương, phần lớn thời điểm là tiểu bạch cảm giác chỗ nào có thể phân đoạn, ở đâu là cao trào điểm, tiểu bạch liền bóp ở đâu. Cho nên, mọi người có thể nhìn thấy, vừa tới 2000 chữ chương tiết có, 2500 chữ chương tiết cũng có. Đồng thời, chương này 3800 chữ cũng đi ra. Mặt khác, lại nói một chút, tuần sau, tiểu bạch đem tiếp tục xông băng, mẹ nó, chỉ cần tiểu bạch không chết, cái này bảng danh sách ta liền tiếp tục hướng phía trước xông, ta cũng không tin nhiều như vậy độc giả cùng tiểu bạch cùng một chỗ cố gắng, hẳn liền xông không lên. Mời mọi người nhớ kỹ có phiếu hướng tiểu bạch cái này nện nha.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Chiến đấu đã khai hỏa

Mỗi tuần đổi bảng thời gian lại một lần nữa đi vào.

Cùng với những cái khác đề cử, Tam Giang đề cử cũng đem lại một lần nữa đổi mới, đẩy ra 12 bộ toàn tác phẩm mới.

Cùng lúc đó, UU đọc sách cũng đơn độc vì Tam Giang bảng đẩy ra một cái hoàn toàn mới Tam Giang kênh.

Tại Tam Giang kênh bên trong, ngoại trừ lệ nâng 12 bộ tác phẩm bên ngoài, hẳn còn kỹ càng giới thiệu 12 bộ tác phẩm bình luận cùng đề cử lý do.

« dĩ giới những chuyện kia », đề cử lý do: Xuyên việt qua dĩ giới làm lãnh chúa, thường gặp du hí dĩ giới sáo lộ, nhưng là nội dung cốt truyện phi thường làm cho người, không phải đơn giản làm ruộng đánh quái. Hành văn hài hước, nội dung cốt truyện trôi chảy, đi theo nhân vật chính cùng một chỗ tại dĩ giới quát tháo phong vân!

« vô đạo thiên hạ », tác giả bá đạo, đề cử lý do: Không cần đề cử lý do, cấp 7 tác giả bá đạo lực tác mới nhất, không thể không nhìn.

« bại hoại là như thế nào luyện thành », tác giả thiên hạ đệ nhất bạch, đề cử lý do: Cùng tên tác giả, tiểu thuyết cũng là trắng trệt đệ. Nhưng nếu như văn ven chỉ là trắng, như vậy, chúng ta cũng liền không đề cử cái này một bộ tác phẩm. Bộ này bại hoại, ngoại trừ trắng bên ngoài, nhất là cảm động độc giả, vẫn là viên kia mạnh lên trái tim. Mặt khác, gần nhất lưu truyền "Thế nhân lần ta" tuyệt cú, cũng là ra đến nên tác giả chỉ thủ.

Ngoại trừ cái này một số, Tam Giang kênh cũng đem 12 vị tác giả Tam Giang cảm nghĩ cũng cùng nhau phóng ra.

Đương nhiên, còn có một cái trọng yếu nhất, cái kia chính là bỏ phiếu, ai đến có thể thứ nhất, người đó là Tam Giang các Trạng Nguyên.

Có thể nói, lần này Tam Giang đề cử, so với trước đây bất luận cái gì đồng thời, đều cải biến cực lớn.

Vô số độc giả cùng ngày tiến vào UU đọc sách lúc, đều phát hiện điểm này.

Đặc biệt là cái kia một số khẩu vị đặc biệt, mỗi tuần một đôi bảng liên chuyên hướng Tam Giang đề cử đi lên độc giả. Khi bọn hắn phát hiện Khởi Điểm đơn độc đẩy ra một cái Tam Giang kênh về sau, từng cái đều là hưng phấn không được.

Tại cái này một số độc giả bên trong, Diệp Thiêm Long liền là trong đó một vị.

Trong thế giới hiện thực, Diệp Thiêm Long là một vị thương nhân, hẳn đọc tiểu thuyết chẳng qua là vì phóng thích áp lực. Bất quá, bởi vì thấy lâu, Diệp Thiêm Long cũng đã trở thành tiểu thuyết mạng đáng tin. Bất quá, nói là đáng tin, Diệp Thiêm Long đọc sách cũng rất chọn. Bình thường tiểu thuyết, hẳn căn bản không đề vào mắt. Cho dù là một số đại thần tác phẩm, cũng là như thế.

Hắn ưa thích chính là loại kia có ý mới, có tình hoài, có khai sáng tác phẩm.

Tam Giang đề cử, chính là cho tới nay Diệp Thiêm Long tìm kiếm tiểu thuyết chủ yếu nhất một cái bảng đề cử.

Bởi vì tại bảng danh sách này bên trong, hẳn có thể tìm được rất nhiều rất có sáng tạo cái mới tiểu thuyết. Mặc dù, tại bảng danh sách này bên trong, đại bộ phận tác giả sáng tạo cái mới đều lộ ra không thành thực. Thế nhưng là, cũng chính bởi vì hắn không thành thực, cái kia một số sáng tạo cái mới mới lộ ra đáng quý.

Mới đồng thời Tam Giang đề cử thay đổi, Diệp Thiêm Long cũng ngay đầu tiên tiến nhập UU đọc sách.

Nhìn không tệ nha,

Tam Giang đề cử đại biến dạng, Khởi Điểm thế mà cho Tam Giang đơn độc chinh xuất một cái kênh.

Không cần phải nói, Diệp Thiêm Long trực tiếp liền tiến vào Tam Giang giới diện.

Đầu tiên, ánh vào Diệp Thiêm Long trước mắt, là 12 bộ các chủng loại hình tác phẩm.

Trong này, bao quát tác phẩm giới thiệu, cùng đề cử lý do, đương nhiên còn có tác giả phát ra Tam Giang cảm nghĩ.

Diệp Thiêm Long thích xem nhất liền là Tam Giang cảm nghĩ, bởi vì hắn cảm thấy, mỗi một kỳ Tam Giang cảm nghĩ, kỳ thật liền là 12 vị tác giả tuyên ngôn chiến đấu.

Rất là hưng phấn điểm kích trong đó một thiên, hai phút đồng hồ về sau, Diệp Thiêm Long trực tiếp đóng lại.

Quyển sách này nhìn giới thiệu cùng đề cử lý do Diệp Thiêm Long cũng không có hứng thú, sở dĩ điểm kích, chỉ là muốn nhìn hắn tuyên ngôn chiến đấu viết thế nào. Thế nhưng là, cái này xem xét Diệp Thiêm Long có chút im lặng. Tiểu thuyết viết không được tốt lắm coi như xong, ngay cả tuyên ngôn chiến đấu viết cũng là một điểm mùi thuốc súng đều không có. Huỳnh đài, người dạng này Tam Giang cảm nghĩ có làm được cái gì, soa bình.

Mình quốc quật khởi, quyển sách này nhìn danh tự ngược lại là biết là liên quan tới dân quốc loại hình tiểu thuyết, nhưng Diệp Thiêm Long nhìn một chút, vẫn cảm giác không phải đặc biệt cảm thấy hứng thú. Còn hắn Tam Giang cảm nghĩ, ngoại trừ cảm tạ biên tập, cảm tạ độc giả, cảm giác cảm ơn phụ thân, cảm tạ mẫu thân, cảm ơn ông trời, cảm tạ địa chi bên ngoài, không có bất kỳ cái gì khác. Muội, ta muốn nhìn chính là chiến đấu, chiến đấu đây. Vẫn là soa bình, người anh em này chỉ sợ còn chưa rõ Tam Giang đề cử ý nghĩa, khó trách phiếu ít như vậy.

Tuyệt thế kỳ tài, sách này tên lấy được cũng không tệ lắm, có chút lực hấp dẫn. Chính văn viết cũng còn thấu hoạt, miễn cưỡng có thể xem xét. Ngoại trừ cái này một số, vị tác giả này Tam Giang cảm nghĩ viết cũng so trước đó mấy vị kia tốt, mùi thuốc súng có, chiến đấu cảm giác cũng có. Nhưng Diệp Thiêm Long lại cảm giác sức chiến đấu không đủ, loại này chỉ có 5 sức chiến đấu, xuất ra đi khẳng định làm bia đỡ đạn, thôi được rồi.

Lại là điểm xiên một bộ tác phẩm.

Tiếp lấy tiếp tục xem.

Võ đạo thiên hạ, sách này tên lấy được rất bá khí, đoán chừng là đại thần tác phẩm. Xem xét tác giả, quả nhiên là, cấp 7 đại thần tác giả bá đạo. Diệp Thiêm Long có chút lệ rơi đầy mặt, hẳn cũng không phải là đặc biệt ưa thích đại thần tác phẩm. Bất quá, đã có thể trở thành đại thần, viết tác phẩm cũng không kém. Nhìn một chút bình luận giới thiệu, cảm giác cũng còn có thể. Thử nhìn xuống chính văn, chỉ có thể nói không tệ, nhưng. . .

Diệp Thiêm Long lúc này không biết làm sao đánh giá, bá đạo tác phẩm hẳn trước kia nhìn qua, mà lại cũng truy qua một đoạn thời gian. Lúc mới bắt đầu rất mê luyện, cảm thấy bá đạo tác phẩm viết quá tốt rồi, quá có bá khí. Thế nhưng là, về sau đã thấy nhiều về sau, mới phát hiện, bá đạo tác phẩm trọng khí quá nặng. Mà lại bá đạo tác phẩm bên trong nhân vật chính thường thường tam quan đều không phải là quá chính, hoặc là giết người như ngóc, hoặc là không từ thủ đoạn. Mấy người sau đến xem một số Long Không Bát Quái, phát hiện bá đạo nhân phẩm cũng không có gì đặc biệt về sau, Diệp Thiêm Long liền không thể nào xem sách của hắn.

Quyển này võ đạo thiên hạ, không có có vấn đề gì quá lớn, chưa nói tới tốt, nhưng Diệp Thiêm Long cũng không có cảm thấy chỗ nào hồng. Lại nhìn bá đạo Tam Giang cảm nghĩ, Diệp Thiêm Long đáy lòng nhỏ nhỏ bội phục bá đạo một thanh.

Ta tên bá đạo, ta muốn bá giả quân lâm. Cuối tuần, ai cùng ta đồng sinh cộng tử, người đó là huynh đệ của ta.

Trước đừng quân bá đạo nhân phẩm thế nào, nhưng gia hỏa này xác thực có một tay, vền vẹn chỉ nhìn câu này, chỉ sợ cũng muốn miếu sát vô số tác giả.

Xem ra, cái này đồng thời Tam Giang các Trạng Nguyên vị trí, bá đạo là quyết định được.

Lắc đầu, Diệp Thiêm Long chuẩn bị đi.

Thư hoang nha thư hoang, xem ra, cái này đồng thời Tam Giang, lại không có tác phẩm cũng thấy.

Không đúng, còn có một bản.

Không muốn bỏ qua bất luận cái gì một bộ Tam Giang tác phẩm Diệp Thiêm Long dừng dừng.

Bại hoại là như thế nào luyện thành, tác giả: Thiên hạ đệ nhất bạch.

Sách này tên khôi hài, mẹ nó, tác giả này bút danh càng khôi hài.

Xem xét tên sách cùng tác giả bút danh, Diệp Thiêm Long liền cười, cái này cái gì cùng cái gì đó.

Tốt a, liền hướng về phía nguoi như thế có thể khôi hài phân thượng, ta cũng nhìn xem.

A, cái này "Thế nhân lần ta" tuyệt cú, lại là thiên hạ đệ nhất bạch viết.

Ngưu bức nha, ngưu bức.

Phát hiện này về sau, Diệp Thiêm Long có một ít kích động.

Diệp Thiêm Long cũng không phải là tác giả, liên quan tới trước đây Long Không bên trên mảng to thiên hạ đệ nhất bạch sự tình, hẳn cũng không có trước tiên quan chú. Chỉ là về sau tại cùng với những cái khác độc giả nói chuyện trời đất thời điểm, có người đề cập tới cái này một cái Bát Quái. Sau đó, liền bạo xuất một câu "Thế nhân lần ta" kinh điển câu. Tại lúc ấy, Diệp Thiêm Long nhìn thấy câu này từ về sau, tại chỗ liền kinh ngạc đại.

Cái này cần lớn bao nhiêu lòng dạ cùng bao lớn học vấn, mới có thể viết ra như thế câu hay.

Đặc biệt là liên tưởng đến làm ăn nhận vô số ủy khuất, Diệp Thiêm Long trực tiếp liền đem một câu nói kia trở thành là mình lời răn.

Không nghĩ tới, đạo qua một vòng mới phát hiện, nguyên lai chân chính tác giả, lại là vị này nhân tài.

Vô cùng kích động Click để đọc bại hoại, cái này xem xét, càng làm cho Diệp Thiêm Long một phát mà không thể vãn hồi.

Thiên hạ đệ nhất bạch đơn giản liền là một nhân tài, ngôn ngữ nhỏ như vậy trắng lại có thể viết ra kinh điển như vậy nội dung cốt truyện, ta phục.

Nhân vật chính Tạ Văn Đông, ta cũng phục.

Tại chỗ, Diệp Thiêm Long liền cho thiên hạ đệ nhất bạch ném lên mình một phiếu.

Chỉ là, đầu về sau, Diệp Thiêm Long mới phát hiện, tựa hồ, bộ này mình vô cùng công nhận tác phẩm, thế mà xếp ở vị trí thứ hai.

Nói cách khác, hẳn xếp tại bá đạo võ đạo thiên hạ phía dưới.

Dựa vào, như vậy sao được.

Thiên hạ đệ nhất bạch quyền tiểu thuyết này quả thực là khai sáng tiểu bạch phong tục thời xưa còn lưu lại triều, so với võ đạo thiên hạ tốt đã thấy nhiều.

Diệp Thiêm Long cũng coi là cỏ bụi cấp độc giả, mặc dù không phải tác giả, nhưng cũng biết một số tiểu thuyết mạng thuật ngữ. Mặc dù loại này tiểu bạch văn nhìn hành văn vô cùng thô ráp, nhưng dạng này hành văn lại càng tiếp địa khí. Mà lại, đọc lấy đến cũng nhẹ nhõm, không đốt não. Mọi người đọc tiểu thuyết chẳng phải cầu cái nhẹ nhõm vui sướng mà , có thể nói, thiên hạ đệ nhất bạch cái này một bộ tác phẩm đem nhưng có thể khai sáng một đời tiểu bạch lưu phái.

Thế nhưng là, cái này một cái ẩn ẩn có khai sáng lưu phái tác giả, thế mà ở vào võ đạo thiên hạ bá dưới đường.

Có một ít không phục, Diệp Thiêm Long tranh thủ thời gian kéo mấy cái độc giả bằng hữu cho thiên hạ đệ nhất bạch đầu mấy trương phiếu.

Chỉ là, thiên hạ đệ nhất bạch chênh lệch cùng bá đạo chênh lệch cũng không phải là một phiếu hai phiếu liền có thể quyết phân thắng thua, dù là Diệp Thiêm Long kéo vài bằng hữu bỏ phiếu, chênh lệch vẫn vô cùng lớn.

"Thiêm Long huynh, người không vội, thiên hạ đệ nhất bạch là không thể nào cầm đệ nhất. UU đọc sách (www.uukan.shu.com) "

Có một vị bằng hữu hướng Diệp Thiêm Long phát một cái tin tức.

"Làm sao người biết?"

"Nói nhảm, người nhìn, thiên hạ đệ nhất bạch ngay cả cái chiến đấu cảm nghĩ đều không viết, có người cho hắn bỏ phiếu mới là lạ."

Kiểu nói này, Diệp Thiêm Long cũng tròn tròn mắt.

Náo đến náo đi, nguyên lai là bởi vì cái này nha.

Tam Giang cảm nghĩ kỳ thật liền là chiến đấu cảm nghĩ, hoặc là nói là bỏ phiếu cảm nghĩ.

Không phát một cái bỏ phiếu cảm nghĩ đi ra, người cho rằng có mấy cái độc giả ngoan như vậy chạy tới bỏ phiếu?

Ngay sau đó, Diệp Thiêm Long vừa vội vội vàng vàng, tiến vào thiên hạ đệ nhất bạch chỗ bình luận truyện mở thiếp.

Trắng lớn, chiến đấu đã khai hòa, tranh thủ thời gian phát Tam Giang cảm nghĩ đi.

Đáng tiếc, Diệp Thiêm Long gửi thư cũng không có đạt được thiên hạ đệ nhất bạch hồi phục. Ngược lại, cái khác độc giả ngược lại là cho hắn hồi phục mấy cái.

Lâu chủ, đừng hô, chúng ta ở chỗ này hô cho tới trưa, cũng không thấy trắng đại xuất hiện, thật không biết gia hỏa này đi đâu. Trọng yếu như vậy một lần đòi bằng, hắn thế mà không tại.

Vậy ai có trắng lớn số điện thoại di động, cho hắn điện thoại di động hào gửi nhắn tin nha. Không có số điện thoại di động, TT hào cũng được nha.

Đáng tiếc, chúng chỗ bình luận truyện độc giả vẫn là trả lời, trắng lớn xuất quỷ nhập thần , bình thường chỉ tại lúc buổi tối xuất hiện, mà lại cũng chưa từng có công bố số điện thoại di động cùng TT hào, lại càng không cần phải nói TT bày.

Cũng có độc giả nói, đoán chừng ban đêm trắng lớn sẽ xuất hiện, đến lúc đó trắng lớn khẳng định sẽ phát chiến đấu cảm nghĩ.

Chỉ là, cái này một số độc giả nói tới lại càng làm cho Diệp Thiêm Long sốt ruột.

Không thấy cấp 7 đại thần cấp tác giả "Bá đạo" đều sớm tuyên bố tuyên ngôn chiến đấu sao?

Cái này nếu như chờ đến tối mới phát, có thể được thứ nhất, trừ phi xuất hiện kỳ tích.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Hươu chết vào tay ai?

"Trắng lớn, trắng lớn, có ở đó hay không."

"Trắng thần, trắng thần, nhanh tuyên bố Tam Giang cảm nghĩ nha."

"Thiên hạ đệ nhất bạch??"

Cùng cái này một số độc giả, phần đầu viết lách bày một đám tác giả, cùng ngày cũng là không ngừng tư M Hoàng Nhất Phàm.

Chỉ là đáng tiếc, bọn hần tư M tất cả đều đã chìm đáy biển, không có bất kỳ cái gì hồi âm.

"Ba mươi hai, trắng lớn làm sao không online?"

"Ta nào biết được, ta cho hần phát mười mấy cái tin tức, hần cũng không có về."

"Chúng ta cũng thế."

"Đáng chết, đều đã 6 giờ tối, trắng lớn không về nữa, ba Giang Trạng nguyên liền bị bá đạo đoạt đi."

"Sớm biết trước đó liền nên thông tri trắng lớn, dù sao trắng cực kỳ tân thủ, đối với Khởi Điểm có rất nhiều không biết."

Ba mươi hai cũng là hồi hận, chỉ là, hiện tại nói cái gì cũng đã chậm.

Đồng dạng, cảm giác đại thế đã mất, còn có UU đọc sách 7 tổ biên tập.

"Ngũ Nhạc, liên hệ với thiên hạ đệ nhất bạch sao?"

7 tổ chủ biên tiểu phân đội trưởng, đã thúc giục Ngũ Nhạc đến mấy lần.

"Không có liên hệ với."

Ngũ Nhạc cũng là xấu hổ, hần ký xuống tác giả thế mà ở trên Tam Giang bảng thời điểm người không thấy.

"Ngũ Nhạc, ngươi làm sao không nói trước thông tri hần, gọi hần đem Tam Giang cảm nghĩ viết xong."

"Đội trưởng, ta..."

Ngũ Nhạc có chút khó khăn nói, "Trước đây chúng ta một mực cũng không có dạng này thông tri qua tác giả."

Khởi Điểm biên tập chức trách chỉ phụ trách ký kết, an bài đề cử, cùng giải đáp từng cái tác giả một hệ liệt có quan hệ với sáng tác phương diện vấn đề.

Nói như vậy, một cái biên tập trên cơ bản muốn đối mặt gần hơn 1000 vị tác giả. Cho nên, phần lớn thời điểm biên tập cùng tác giả giao lưu là tác giả đặt câu hỏi, biên tập thì cho trả lời. Nếu như tác giả không hỏi, đơn độc để biên tập đi từng bước từng bước giao bọn hần dùng như thế nào Khởi Điểm, viết như thế nào tiểu thuyết, làm sao quen thuộc Khởi Điểm quy tắc, chỉ sợ, một ngàn năm đều không nhất định có thể đem cái này một ít chuyện làm xong.

Cũng bởi vậy, hết thấy giống Khởi Điểm một loạt quy tắc, đều là tác giả mình đi nắm giữ, không có khả năng từ biên tập nói cho người làm thế nào.

Dù là người là người mới, biên tập cũng không có khả năng một đầu một đầu cùng người giảng.

"Ừm, người không cần phải nói, ta đã biết."

Gặp Ngũ Nhạc khó xử, tiểu phân đội trưởng cắt ngang hần nói chuyện. Hần cũng là từ biên tập viên bắt đầu làm lên, đương nhiên biết giống loại chuyện này không có khả năng đơn độc thông tri. Cái nào sợ sẽ là an bài đề cử loại hình, bình thường cũng là tại tác giả hậu trường thông qua tin nhắn phương thức. Muốn để biên tập một đối một đơn độc đi cùng tác giả giảng giải cái này giảng giải cái kia, hoàn toàn không thực tế.

"Đáng tiếc nha đáng tiếc."

Có một ít bất đắc dĩ lắc đầu, tiểu phân đội trưởng nhìn lấy Tam Giang kênh xếp tại thứ 2 tên thiên hạ đệ nhất bạch.

Trước đây, hần còn một mực nhận là thiên hạ đệ nhất ngu sao mà không là bá đạo đối thủ.

Nhưng đi qua Tam Giang một ngày đề cử tuyên truyền, thiên hạ đệ nhất bạch tác phẩm đã biểu hiện ra vô cùng to lớn tiềm lực.

Chính như bây giờ, dù là thiên hạ đệ nhất bạch ngay cả cái Tam Giang cảm nghĩ đều không viết, nhưng hần cũng xếp tại Tam Giang các thứ hai vị trí.

Nếu như hần có thể trên quý hôm nay cơ hội, chỉ sợ, đem cấp 7 đại thần cấp tác giả kéo xuống nước, cũng cũng không phải là không được.

Nhưng nhân sinh không có hồi hận, cơ hội chỉ có một lần.

Từ trước cái này một số nên mới hoa ăn cơm tác gia, thường thường trọng yếu nhất cũng là cơ hội.

Bắt lấy, một cái mới đại thần cấp tác gia, liền muốn sinh ra.

Không có bắt lấy, có lẽ, người cả một đời đều khó có khả năng trở thành đại thần.

Lúc này, bá đạo số phiếu vì 3 vạn 1000 phiếu, thiên hạ đệ nhất bạch số phiếu vì 2 vạn 900 phiếu.

Cùng bá đạo chênh lệch, đã kéo ra đến 1 vạn phiếu.

Nhẹ nhàng thở dài, tiểu phân đội trưởng nhìn đồng hồ, đã là 8 điểm, cách 0 điểm còn có 4 giờ.

Phi thường bắt đầu đi tắt đi website, hẳn biết, dù là lúc này thiên hạ đệ nhất bạch xuất hiện, gần 1 vạn phiếu chênh lệch, cũng không có khả năng tại ngắn ngủi 4 giờ bên trong đem số phiếu bức bình.

...

10 điểm

Khoảng cách 0 điểm, lại qua hai giờ.

Lúc này, bá đạo cùng thiên hạ đệ nhất bạch số phiếu chênh lệch đã kéo lớn đến 1 vạn 2000 phiếu quy mô.

"Bá đạo, xem ra, đến sớm hướng người chúc mừng."

"Chúc mừng, bá đạo, ngày mai liền đợi đến Khởi Điểm tuyên bố Tam Giang các Trạng Nguyên chuyên đề đi."

"Mẹ nó, xem ra Khởi Điểm là muốn làm lớn Tam Giang tiết tấu, khi đồng thời Tam Giang các Trạng Nguyên, đơn giản so lớn phong đầy còn ngu bức."

"Cũng không thể có thể so ra mà vượt lớn phong đầy, dù sao, lớn phong đầy nhất Khởi Điểm bắt mắt nhất vị trí. Bắt quá, Tam Giang các Trạng Nguyên lại càng có danh khí, quả thực là tăng lên bức cách không hai pháp bảo."

"Về sau tại Long Không cùng người mừng nhau thời điểm, lão tử trực tiếp liền nói, bản tọa là Tam Giang các Trạng Nguyên, các người là cái gì. Ha ha, người có tư cách gì hoài nghi bản Trạng Nguyên nói chuyện."

Đại thần ký kết trong đám, các lộ cấp 7 đại thần cấp tác gia hướng bá đạo chúc mừng nói ra.

"Cảm tạ các vị lời nói liền không nói nhiều, về sau có chuyện gì, chỉ cần một câu, tìm ta bá đạo chính là."

Nhìn lấy gần hơn 1 vạn phiếu chênh lệch, bá đạo lúc này mới thở dài một hơi.

Nguyên bản bá đạo là rất xem thường thiên hạ đệ nhất bạch, cho là hẳn viết là tiểu bạch văn, cho rằng tiểu thuyết của hắn không được tốt lắm. Là lấy, tại cùng ngày vô đài thời điểm, bá đạo cũng một mực không có nhìn thẳng vào đối phương. Thế nhưng là, khi hai phe chính thức đánh thời điểm, bá đạo lại phát hiện. Tại bắt đầu trong vòng mấy tiếng, thiên hạ đệ nhất bạch cùng hắn số phiếu vẫn luôn cắn rất chặt. Dù là, hẳn tìm cái khác một số đồng hành cấp 7 đại thần cấp tác gia giúp hắn kéo không ít phiếu, thiên hạ đệ nhất bạch số phiếu vẫn là một mực theo đuổi không bỏ. May mắn là, đến 12 giờ trưa về sau, thiên hạ đệ nhất bạch nhân khí bắt đầu suy yếu, lộ ra hậu kinh không đủ.

Bắt quá, không đợi bá đạo thở phào, một vị gọi là "Tây Thủy" dân mạng, lại là hướng bá đạo phát một cái tin tức.

"Bá đạo, có mua hay không Tam Giang phiếu."

Tây Thủy là UU đọc sách lớn nhất phiếu con buôn, vô số muốn lấy gọi tên lần tác gia, đều sẽ hướng tây nước mua vé.

Cái này làm việc bên trong, cũng xưng là xoát số liệu, hoặc là trực tiếp xưng là bàn chải.

"Mua em gái người."

Nhìn thấy Tây Thủy, bá đạo chửi ầm lên, "Tây Thủy, người muốn hại ta sao?"

Bá đạo người này mặc dù nhân phẩm không được tốt lắm, nhưng nguyên tắc tính nhưng rất mạnh.

Đối với những cái kia quệt vé gia hòa, luôn luôn đều thấy ngứa mắt, lại càng không cần phải nói, cái này bán vé đầu lĩnh.

Lúc này, gia hòa này thế mà đem phiếu bán được trên đầu mình, bá đạo trực tiếp liền mắng.

"Ha ha, bá đạo huynh, ta làm sao lại hại người, ta thế nhưng là toàn tâm toàn ý tới giúp người."

"Giúp, người cho rằng ta là ba tuổi tiểu hài?"

"Xem ra bá đạo vẫn không rõ tình thế, vậy ta liền trực tiếp nói cho ngươi đi. Ngươi thứ nhất cũng không bền chắc, dù là ngươi bây giờ là thứ nhất, ai cũng cam đoan không được hai giờ về sau, ngươi là có hay không vẫn là thứ nhất."

"Trò cười, ta hiện tại dẫn trước thiên hạ đệ nhất bạch hơn 1 vạn phiếu, ngươi cảm giác đến thiên hạ đệ nhất bạch ở phía sau ngăn ngui trong vòng hai canh giờ, còn có thể phản siêu không thể?"

"Vì cái gì không thể? Nói cho ngươi đi, thiên hạ đệ nhất bạch sở dĩ xếp tại ngươi về sau, không phải là bởi vì thực lực của hắn không được, cũng không phải hắn Fan hâm mộ không được tốt lắm, mà là, thiên hạ đệ nhất bạch không có phát Tam Giang cảm nghĩ. Chắc hẳn, cấp 7 đại thần cấp tác giả ngươi, hẳn phải biết Tam Giang cảm nghĩ ý nghĩa đi. Ta không biết, một hồi thiên hạ đệ nhất bạch trở về, sau đó như vậy tuyên bố một thiên Tam Giang cảm nghĩ, ngươi cái này thứ nhất, có hay không còn có thể bảo trụ vị trí?"

"Trở về lại như thế nào, ngươi cho rằng là người viết cái bỏ phiếu cảm nghĩ, người khác liền sẽ bỏ phiếu sao? Hắc hắc, ta cái này cấp 7 tác giả cũng không phải toi công lẫn lộn. Cái kia thiên hạ đệ nhất bạch dù là một hồi liền là trở về, cũng chỉ có sắp xếp thứ hai mệnh."

Mặc dù phiếu đầu lĩnh "Tây Thủy" nói lời để bá đạo nội tâm giật mình, thậm chí kêu một tiếng nguy hiểm thật.

Chỉ là, bá đạo đến nghề nghiệp sáng tác đến nay, to to nhỏ nhỏ tranh qua không biết bao nhiêu bảng danh sách. Mỗi một lần tranh đoạt bảng danh sách thời điểm, bá đạo đều là đối bỏ phiếu cảm nghĩ chú ý thiết kế. Cũng bởi vậy, tại bá đạo mỗi lần phát ra loại kia bá đạo vô song, nhiệt huyết kích tình cảm nghĩ phía dưới, vô số độc giả trong nháy mắt trở thành bá đạo bình sĩ, mà hắn thì trở thành tướng quân, mang theo này một đám bình sĩ công thành nhô trại, thời gian mấy năm, như vậy từ cấp một phổ thông tác giả xông cho tới bây giờ cấp 7 đại thần tác giả.

"Vậy được rồi, đã ngươi có lòng tin như vậy, ta liền không nói thêm lời. Bất quá, lúc nào muốn phiếu, tùy thời có thể lấy kéo ta. Bá đạo, ta tin tưởng chúng ta nhất định sẽ có cơ hội hợp tác."

"Hừ. . ."

Bá tiếng hừ lạnh một tiếng, không muốn đáp lời.

...

"Hố cha nha, đêm hôm khuya khoắt, còn bỏ khóa gì."

10 giờ tối, Hoàng Nhất Phàm về đến nhà.

Trong nội tâm nguyên rửa một chút chủ nhiệm lớp về sau, Hoàng Nhất Phàm nhanh chóng tiến vào Khởi Điểm.

Hôm nay là Tam Giang đề cử, nghe nói cái này đề cử rất trọng yếu. Trước đây viết Tam Giang cảm nghĩ, còn chưa kịp gấp phát đây.

Cũng không biết chiến đấu tình huống thế nào?

Trong nội tâm một bên tự lẩm bẩm, vài giây đồng hồ về sau, Hoàng Nhất Phàm tiến nhập Khởi Điểm.

"Mẹ nó, nhìn tới vẫn là đã về trễ rồi, thế mà rơi ở phía sau hơn một vạn phiếu."

Trong nội tâm có chút nóng nảy, thậm chí trở về quá muộn, nhưng bây giờ hối hận cũng không có, lại là vội vội vàng vàng sau khi tiến vào đài, đầu tiên là đã upload cùng ngày chương tiết, tiếp theo, lại đem Tam Giang cảm nghĩ cho đã upload đi qua.

Thiên hạ đệ nhất bạch tiểu thuyết đã đổi mới.

Cùng một thời gian, không ít cất chứa thiên hạ đệ nhất bạch tiểu thuyết bằng hữu, giá sách bên trong nhảy ra một câu nhắc nhở.

"Ta XXX, trắng lớn rốt cục trở về."

Lưu Phi Long đơn giản có xúc động mà chửi thề.

Thật tốt một quyển sách, liền bị gia hỏa này làm hỏng.

Ngươi bây giờ trở về có cái lòng tác dụng, có cái lòng tác dụng nha.

Thứ nhất đều bị bá đạo cướp đi, dù là ngươi thứ hai, nhưng cái thế giới này, ai lại sẽ nhớ kỹ thứ hai.

Chỉ cần Tam Giang các Trạng Nguyên vừa ra, mặc kệ là thiên hạ đệ nhất bạch, vẫn là toàn bộ Tam Giang các nó tác phẩm của hắn, tất cả đều sẽ thành vạt làm nền.

Bất quá, đến cùng còn là ưa thích thiên hạ đệ nhất bạch tiểu thuyết. Lưu Phi Long mặc dù đối thiên hạ đệ nhất bạch loại này cực kỳ không chịu trách nhiệm thái độ mà cảm thấy phát điên, nhưng tiểu thuyết của hắn nhìn vẫn là có thể nhìn. Được rồi, lười nhắc tranh đệ nhất, đã gia hỏa này đều không muốn tranh thứ nhất, vậy chúng ta cái này một số độc giả, lại giúp hắn tranh cái cộng lòng.

Vẫn là yên lặng nhìn xem sách, ném bỏ phiếu, có việc đặt mua một chút liền tốt.

Về phần hắn có thể hay không trở thành đại thần, ăn thua gì đến chuyện của ta.

Đánh lấy ý nghĩ như vậy, Luru Phi Long rất là thoải mái nhìn mới nhất hai chương đổi mới.

Viết thật sự sáng khoái, nhân vật chính Tạ Văn Đông thật ra sức.

Lại đợi lật chương sau lúc. Chương sau đã không có, chỉ xuất hiện một chương Tam Giang cảm nghĩ.

Gia hỏa này còn nhớ rõ viết Tam Giang cảm nghĩ nha. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com))

Nhìn thấy cái này Tam Giang cảm nghĩ, Luru Phi Long trong nháy mắt có một loại điểm xiên xúc động.

Cũng may cuối cùng vẫn là nhịn xuống, hắn ngược lại muốn xem xem, như thế không chịu trách nhiệm gia hỏa, hắn có thể viết ra một cái dạng gì Tam Giang cảm nghĩ?

Rất xin lỗi, các vị, bởi vì đối với Khởi Điểm quy thi không phải vậy đặc biệt quen thuộc, cho nên, cùng ngày chương mới nhất đều không nhắc tới trước đổi mới. Tăng thêm ban đêm lại có một ít chuyện riêng, trở về tương đối trễ. Làm tạ tội, như vậy, ta liền lấy một bài Nam Nhi Hành hướng mọi người tạ tội.

Nhìn đến đây, Luru Phi Long vẫn không có tiêu tan.

Một câu thật có lỗi liền cho rằng có thể sao?

Một câu đã về trễ rồi, liền xứng đáng chúng ta cái này một số thư hữu tâm tình sao?

Về phần tạ tội, Nam Nhi Hành, a, đây là cái gì?

Chỉ là, ngay tại Luru Phi Long xem thường chỉ tức, trong phòng đột nhiên truyền đến trện trện lười mác thanh âm, có vạn mã bồn đằng mà đến.

Trong đó có một người một kiếm, từ trong vạn quân nhún người nhảy lên, hát vang nói.

Viêm Hoàng, nhiều hào kiệt, lấy một địch trăm người không e sợ.

Người không e sợ, thù tất máu, nhìn ta Hoa Hạ nam nhi máu.

Nam nhi máu, từ oanh liệt, hào khí xâu ngực tâm như sắt.

Tay cầm hoàng kim đao, thân đeo bạch ngọc giác, cơ đậm đẹp tù đầu, khát uống La Sát máu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Hoàn mỹ nghịch tập

Hai tay theo vịn cái bàn, chẳng biết lúc nào đã có chút run rẩy.

Đi theo một thiên này Nam Nhi Hành, Luru Phi đông lớn tiếng thì thầm.

Nhi nữ tình, lại bỏ đi, hân hải chí, chỉ nay quyết.

Nam nhi cầm kiếm đi ngàn dặm, ngàn dặm một đường trăm Hồ yết.

...

Trong lồng ngực nhiệt huyết, cũng đi theo cái này một bài Nam Nhi Hành, càng ngày càng nóng hổi.

Sắc một cái nhiệt huyết, rót cục vào lúc này, bị cái này một bài thơ cho dẫn bạo.

Phịch một tiếng, Luru Phi Long vỗ bàn đứng dậy.

Thơ hay.

Hào thơ.

Quả thực là kinh thiên hạ hảo thơ.

Đã bao nhiêu năm, từ nhỏ lúc học qua thơ Đường Tống thơ về sau, bao nhiêu năm không có đọc qua như thể kinh điển câu thơ.

Luru Phi Long vẫn cho là, giống cái này một số như thế bá khí phóng khoáng thi từ, hẳn đã tuyệt tích.

Dù sao, đây là hiện đại đô thị, nơi này cũng không tiếp tục là thơ Đường Tống từ thời đại.

Nhưng hôm nay, cái này một bài Nam Nhi Hành, lại đem Luru Phi Long dẫn tới đồng dục Thịnh Đường.

Đây là thơ vĩ đại, đây là từ phong lưu.

Một bài từ xem hết, Luru Phi Long nhắm mắt lại, hẳn đã bị cái này một bài từ cho triệt để chinh phục.

Thiên hạ đệ nhất bạch, thiên hạ đệ nhất bạch.

Khóe miệng bên trong, Luru Phi Long tự lẩm bẩm.

Đã sớm biết có thể viết ra "Thế nhân lần ta" dạng này tuyệt thế câu thơ người, tuyệt không phải chỉ là một cái tiểu bạch tác giả.

Như vậy, cái này một bài Nam Nhi Hành đi ra, chỉ sợ, từ nay về sau, lại có ai dám lại xưng thiên hạ đệ nhất bạch viết trắng?

"Hồng, còn có Tam Giang bỏ phiếu đây."

Tại thời khắc này, Luru Phi Long đã sớm quên trước đây thiên hạ đệ nhất bạch không xuất hiện.

Tại thời khắc này, Luru Phi Long đã sớm quên bất mãn của mình.

Đọc được cái này một bài hảo thơ, dù là đối thiên hạ đệ nhất bạch có bất mãn nhiều đi nữa, lại nhiều ghi hận, cũng tất cả đều hóa thành cảm động.

Hắn muốn học cái này một bài Nam Nhi Hành, lấy một địch trăm, liều chết huyết chiến.

Bá đạo, dù là nguoi nhiều hơn một vạn phiếu lại như thế nào, ta cũng không tin, chúng ta không vượt qua được nguoi.

Trong lòng vạn phần kích tình, một bài Nam Nhi Hành, có thể nói là triệt để điều động Luru Phi Long nhiệt tình.

Ngay sau đó, Luru Phi Long trực tiếp đổ bộ TT, tại từng cái độc giả TT trong đám nhao nhao nhấn lại.

Cùng Luru Phi Long, còn có cái khác vô số thiên hạ đệ nhất bạch độc giả.

Mặc dù bọn hắn trước đây cùng Luru Phi Long, đối tại thiên hạ đệ nhất bạch muộn như vậy trở về đã không ôm cái gì hi vọng.

Thế nhưng là, một bài Nam Nhi Hành sau khi đi ra, lại là đem nhiệt huyết của bọn họ toàn bộ kích phát ra tới.

Tốt một cái nam nhi khi giết người, tốt một cái Sát Nhân Bất Luru Tình.

Đêm nay, ta muốn cùng thiên hạ đệ nhất bạch cùng một chỗ giết người.

Giết đến là ai, kiếm chỉ bá đạo.

Chúng ta tuyệt không nhận thua,

Dù là, còn có hơn một vạn phiếu khoảng cách.

Các huynh đệ, tất cả chúng ta đem cái này một bài "Nam Nhi Hành" phát đến riêng phần mình tiểu thuyết các bạn đọc. Làm cho cả Hoa quốc tất cả độc giả đều nhìn thấy cái này một bài từ, để bọn hắn cùng chúng ta cùng một chỗ, cho thiên hạ đệ nhất bạch bỏ phiếu.

Có thư hữu tại chỗ bình luận truyền ra lấy chủ ý, trong nháy mắt, một bài Nam Nhi Hành, tuần tự xuất hiện tại Hoa quốc vô số cái to to nhỏ nhỏ tiểu thuyết trong đám đó.

Nhai Tí tức giết người, thân so lông hồng nhẹ.

Lại có hùng cùng bá, giết người loạn như nha,

Rong ruổi đi thiên hạ, chỉ đem đao thương khen.

Nay muốn kiếm loại này, uống phí vớt ánh trăng.

Các huynh đệ, có lẽ các người không biết thiên hạ đệ nhất bạch, bắt quá, cái này không quan hệ, cái này thủ Nam Nhi Hành chính là UU đọc sách tác giả thiên hạ đệ nhất bạch chỗ lấy. Hiện tại, nếu như người cảm thấy cái này một bài thơ cảm động người, nếu như người cảm thấy cái này một bài từ viết lấy hết nam nhi chí khí. Như vậy, xin ngài cùng chúng ta cùng một chỗ, là thiên hạ đệ nhất trắng ném bên trên quý giá một phiếu.

Nam Nhi Hành sao mà kinh điển, không chỉ kinh điển, hẳn vẫn là một bài trường thiên thi từ.

Mặc kệ là hái nó bất luận cái gì một đoạn, nhìn qua người, đều muốn bị cái này một bài từ cho rung động.

Ta muốn học nếp xưa, trọng chân hùng hào khí.

Thanh danh cùng cận bã, khinh thường người nhân mĩ mai.

Thân đeo gót kiếm sắt, giận dữ tức giết người.

Cắt cổ tướng nhấm rượu, đàm tiếu quý thần kinh.

Ngàn dặm giết cừu nhân, nguyện phí mười tuần tinh.

Chuyên chur Điền Quang trụ, cùng kết tối tăm tinh.

Hướng ra cửa Tây đi, mộ xách đầu người về.

Thần mệt mỏi duy nghĩ ngủ, chiến hào bỗng nhiên thôi.

Tam Giang bảng liền là một cái giết người chiến trường, đây là thiên hạ đệ nhất bạch tại Tam Giang tranh bảng thời điểm viết cảm nghĩ. Các huynh đệ, chẳng lẽ, các người liền cam nguyện để thiên tài tuyệt thế như vậy khuất tại tại bá dưới đường. Chẳng lẽ, các người tình nguyện để bá đạo cái kia đồ vô sỉ, đoạt được Tam Giang bảng đệ nhất? Nguyện ý giúp thiên hạ đệ nhất bạch bằng hữu, mời cho thiên hạ đệ nhất bạch ném bên trên một phiếu, vô cùng cảm tạ.

Có lẽ, vền vẹn còn chưa trưởng thành lên thiên hạ đệ nhất bạch là nhỏ bé.

Có lẽ, tạm thời thiên hạ đệ nhất bạch Fan hâm mộ lực lượng là nhỏ yếu.

Nhưng là, internet sao mà to lớn, trên mạng lực lượng, lại là sao mà to lớn.

Tại Hoa quốc, có ngàn ngàn vạn thích xem sách bằng hữu.

Khi bọn hần lơ đang nhìn thấy cái này một bài Nam Nhi Hành về sau, vốn đã băng lãnh huyết dịch trong nháy mắt sôi trào.

Trong mộng còn giết người, lúm đồng tiền chiếu làm huy.

Nữ nhi chớ muốn hỏi, nam nhi hung gì rất?

Xưa nay nhân đức chuyên hại người, đạo nghĩa xưa nay không một thật.

Quân không thấy, sư hồ con mồi lấy được uy danh, đáng thương con nai có ai yêu?

Thơ hay, nam nhân nên có dạng này hào khí.

Các vị, mặc dù ta không nhận ra thiên hạ đệ nhất bạch, nhưng hướng về phía cái này một bài thơ, ta liền cho thiên hạ đệ nhất bạch ném bên trên một phiếu.

Tăng thêm ta một cái, không vì cái gì khác, liền là thiên hạ đệ nhất trắng viết ra cái này một bài Nam Nhi Hành.

Nguyên lai ta coi là bá đạo viết tiểu thuyết rất hào sảng, rất kích tình. Nhưng nhìn thấy cái này một bài Nam Nhi Hành về sau, ta mới phát hiện, cùng thiên hạ đệ nhất bạch so ra. Bá đạo điểm này hào sảng, điểm này kích tình, ngay cả thiên hạ đệ nhất bạch một hai phần mười, cũng không so bằng, ta nguyện cho thiên hạ đệ nhất bạch ném bên trên một phiếu.

Bá đạo ở đâu là bá đạo, hẳn chỉ là tiểu nhân mà, chỉ có thiên hạ đệ nhất bạch mới là thật bá đạo, thật hào hùng, ta ủng hộ thiên hạ đệ nhất bạch.

Ha ha, chẳng phải còn có hơn một vạn phiếu sao? Thiên hạ đệ nhất bạch đấm fan hâm mộ, không cần phải gấp, chúng ta có tuyệt đối ngàn độc giả. Cái nào sợ chính là chúng ta một phiếu, chúng ta cũng phải vượt qua bá đạo.

Ai cũng chưa từng nghĩ đến, một bài thơ, hần có thể cải biến một trận chiến cuộc.

Ai cũng chưa từng đoán trước, chỉ còn lại có cuối cùng hai giờ Tam Giang đại chiến, sẽ phải lật bàn.

Đương thiên hạ đệ nhất trắng số phiếu như hoa tuyết mãnh liệt đuổi theo bá đạo số phiếu thời điểm, toàn bộ Khởi Điểm viết lách vòng sôi trào.

Nghịch tập, đây là trần trụi nghịch tập.

Cấp một người mới tác giả, sẽ phải bạo roi cấp 7 đại thần.

Đây là UU đọc sách đến thành lập tới nay, chưa từng có rầm rộ.

"Thiên hạ đệ nhất bạch là chúng ta bị vui đập giữa chợ biểu đẹp trai, về sau, lão tử cũng không tiếp tục chim cái kia cái gọi là đại thần."

Tác giả bày một vị người mới tác giả, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) vô cùng cảm khái nói ra.

"Xem ra, chúng ta còn đánh giá thấp trắng lớn tài hoa."

Phản đầu viết lách bày ba mươi hai sợ hãi than nói ra.

"Mấy ngày trước đó thế nhân lần ta, đề ta thấy được thiên hạ đệ nhất bạch kinh điển. Cái này một bài Nam Nhi Hành, chỉ sợ, muốn đem thiên hạ đệ nhất bạch đẩy hướng đại thần chỉ đỉnh."

Nào đó nổi danh tác giả trong đám đó nhân sĩ phát biểu.

"Bá đạo, vừa rồi ta dùng tiểu hào cho thiên hạ đệ nhất bạch đầu một phiếu. Người đừng trách ta, hần meo, hần cái này thủ Nam Nhi Hành viết quá kinh điển, không ném hần một phiếu ta cảm giác có lỗi với ta lương tâm. Rất xin lỗi, bá đạo, lần sau, lần sau ta nhất định ném người."

Đại thần ký kết trong đám một vị nào đó cấp 7 đại thần nói ra.

"Cứng quá dễ gãy, bá đạo cũng quá mức cương liệt. Cương nhu cùng tồn tại, mới thật sự là cường giả."

3 tổ chủ biên an nhân nói ra.

"Xem ra, cái này cuộc, chỉ có ta một người thắng. Ta nghĩ, chúng ta Khởi Điểm hần là tăng thêm một vị trọng điểm tên tác giả đơn."

Tổng biên 314 hơi khẽ cười nói.

PS: Các huynh đệ rất cho lực, đã thương thủ trang bảng truyện mới. Đây là canh thứ nhất, tiểu bạch nói được thì làm được, hôm nay còn có hai chương, đại khái là lúc buổi tối sẽ phát. Mặt khác, tiểu bạch lại hô một chút, bảng truyện mới vị trí, chúng ta còn có thể lại hướng lên xông mấy tên. Không thu gom các huynh đệ thu trốn một chút nha, còn có phiếu đề cử các bảng hữu, ném bên trên mọi người đề cử, không bận rộn đến chỗ bình luận truyện viết bình luận, tiểu bạch nhìn thấy sẽ đích thân hồi phục tích. Mặc dù bên ngoài, hi vọng mọi người có thể đang đọc sách thời điểm, thấy thoải mái, nhìn thoáng được tâm. Nếu như tức thoải mái lại vui vẻ, cái kia tiểu bạch cũng đủ hài lòng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Các bạn đọc: Bạch Ngọc Đường

"Ta fuck you."

Nhìn lấy mấy vị trước kia coi như quan hệ không tệ tác giả bằng hữu, thế mà cho thiên hạ đệ nhất bạch bỏ phiếu, bá đạo kém chút muốn bóp chết hần.

Cái gì lần sau, dựa vào, một năm có bao nhiêu lần ném Tam Giang phiếu.

Lần sau ném, hấn meo muốn chờ hai năm sau.

Trên thực tế, ngắn ngủi trong vòng hai canh giờ phát sinh sự tình, bá đạo vẫn luôn ở vào như lọt vào trong sường mù.

Nam Nhi Hành.

Đây chính là thiên hạ đệ nhất bạch thực lực?

Trước đây thế nhân lần ta, bá đạo cũng nhìn qua. Mặc dù, hấn cũng cho rằng câu này viết rất kinh điển, nhưng hấn lại không cảm thấy cái gì. Hấn chỉ cho rằng, cái này hoàn toàn là ngẫu nhiên sáng tác mà thành. Muốn để hấn lại viết ra một số dạng này kinh điển tuyệt thế, tuyệt không có khả năng. Mà lại, bá đạo cũng cho rằng, hấn viết rất nhiều bản gốc kỳ thật cũng rất kinh điển, chỉ bất quá vận khí không tốt, không có lưu truyền thôi.

Thế nhưng là, khi nhìn cái này một bài Nam Nhi Hành về sau, bá đạo trong lòng kỳ thật đã đầu hàng.

Thế gian cho tới bây giờ mạnh ăn yếu, cho dù có lý cũng uống công.

Quân đừng hỏi, nam nhi tự có Nam Nhi Hành.

Nam Nhi Hành, Đương Bạo Lệ. Sự tình cùng nhân, hai không lập.

Nam nhi sự tình tại giết đầu trường, gan giống như Hùng Bì mắt như sói.

Sinh nếu vì nam tức giết người, không dạy nam thân thể khóa nữ tâm.

Nam nhi xưa nay không lo lắng thân, có chết địch thủ cười tương thừa.

Thù trận chiến trường một trăm chỗ, khắp nơi nguyện cùng cò đại thanh.

Trong lòng có chút không phục, bá đạo đặc địa ẩn mở thiên hạ đệ nhất bạch Tam Giang cảm nghĩ.

Chỉ là càng xem, bá đạo càng là kinh hãi.

Một lát sau, lại có vô số ghen ghét bay tới.

Giống như vậy câu thơ, bá đạo tự hỏi, mình là viết không ra được.

Đặc biệt là Nam Nhi Hành trong đó một đoạn, càng làm cho bá đạo đều chấn động theo.

Giết một là vì tội, đồ vạn là vì hùng. Đồ đến chín trăm vạn, tức là hùng bên trong hùng.

Cái này cần có dạng gì thiên tư, mới có thể viết ra như thế bá thể rung trời câu.

Chẳng lẽ, ta không phải gọi bá đạo, hấn mới gọi chân chính bá đạo?

Khám phá ngàn năm nhân nghĩa tên, nhưng làm kiếp này sinh hùng phong.

Mỹ danh không yêu yêu tiếng xấu, giết người trăm vạn tâm không trừng phạt.

Thà dạy vạn người nghiêng răng hận, không dạy không có mắng ta tên.

Phóng nhãn thế giới năm ngàn năm, nơi nào anh hùng không giết người?

Chúng ta nhiệt huyết nam nhi tốt, lại có thể người thời nay thua cổ nhân?

Một câu cuối cùng, viết chính là, chúng ta nhiệt huyết nam nhi tốt, lại có thể người thời nay thua cổ nhân.

Nhìn thấy câu này, bá đạo đột nhiên có một loại Trường Giang sóng sau đê sóng trước cảm giác.

Mặc dù, bá đạo cũng không cảm thấy mình già, tại sáng tác giới, chính là đỉnh phong nhất niên kỷ.

Thế nhưng là, khi cái này thù Nam Nhi Hành, đương thiên hạ đệ nhất phiếu trắng số càng đuổi càng chặt, bá đạo thở dài một hơi.

Hấn biết, mình đụng phải một cái tuyệt thế thiên tài.

Loại thiên tài này, cả đời mình cũng vô pháp cùng tranh phong.

Không còn đi xem Tam Giang các số liệu, hấn biết, một lúc sau, Tam Giang các vị trí thứ nhất liền muốn đổi chủ.

"Bá đạo, ta nói không sai chứ, ngươi vị trí thứ nhất kỳ thật vẫn luôn bất ổn."

Đột nhiên, trước đây nói chuyện riêng qua bá đạo Tây Thủy, lại hướng bá đạo phát một cái tin tức.

"Ngươi là muốn nhìn chuyện cười của ta sao?"

"Không, bá đạo, thắng bại là chuyện thường bình gia, cái này có gì đáng cười. Huống chi, ngươi cũng không có thất bại, không phải sao?"

"Tây Thủy, ta bá đạo mặc dù tính tình không được tốt lắm, nhưng không sẽ cùng ngươi hợp tác. Muốn ta quệt vé, ngươi đây là ô nhục nhân cách của ta."

"Bá đạo, nhân cách bao nhiêu tiền một cân nha, ngươi làm sao ngoan cố như vậy."

"Ta chính là như vậy."

"Bá đạo, ngươi suy tính một chút, chỉ chờ ngươi một câu, ngươi chỉ cần điểm gậy đầu một cái, ta lập tức tại trong vòng mười phút giúp ngươi đoạt lại Tam Giang các Trạng Nguyên chi vị. Đồng thời, dù là thiên hạ đệ nhất bạch có lại nhiều thư hữu cho hấn bỏ phiếu, ta đều có thể bảo đảm ngươi thứ nhất."

"Đa tạ, bất quá, nếu như là như vậy thứ nhất, được đến lại có ý gì."

"Ngươi . . ."

"Được, bá đạo, đã ngươi không xoát, vậy ta liền không lại miễn cưỡng ngươi. Bất quá, bá đạo, có một câu không biết có nên nói hay không"

"Lời gì, ngươi nói."

"Kỳ thật lấy trình độ của ngươi, cho dù là trở thành cấp 8 tác giả, thậm chí là cấp 9 tác giả cũng có thể. Nhưng ngươi không có biết hay không, vì cái gì ngươi vẫn luôn vẫn là cấp 7 sao?"

"Vì cái gì?"

"Bởi vì ngươi quá mềm yếu."

"Mềm yếu, ha ha, ngươi nói ta mềm yếu?"

"Không phải sao? Ta biết ngươi viết mười mấy bộ tiểu thuyết, mỗi một bộ tiểu thuyết nhân vật chính đều là nói một không hai, khí thế cường ngạnh. Nhưng là, ngươi viết chỉ là tiểu thuyết mà thôi, nhân vật chính chỉ là nhân vật chính, lại cũng không là ngươi. Liền như bây giờ, một người mới đều đưa ngươi giẫm tại dưới chân, ngươi thể mà ngay cả cùng hấn tiếp tục tranh đấu chí khí cũng không có. Nói thật, bá đạo, ta xem thường ngươi."

"Lăn."

"Ha ha ha, ta sẽ lăn, nhưng là, dù là ta lăn ra tầm mắt của ngươi, ngươi bá đạo cả đời này cũng là mềm. Trúng."

Phanh, bá đạo hung hăng đập một cái cái bàn, đem trước người bàn phím một quyền đập nát.

Chỉ là, một câu kia mềm yếu lại giống nguyên rủa, chui vào bá đạo não hải.

. . .

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, cách 0 điểm càng ngày càng gần.

Thiên hạ đệ nhất bạch số phiếu, rốt cục đuổi kịp bá đạo, đồng thời, vượt ra khỏi hơn 1000 phiếu.

Nếu như vậy số phiếu một mực bảo trì đến 0 điểm, như vậy, thiên hạ đệ nhất bạch sẽ thành Tam Giang các Trạng Nguyên.

Chỉ là, có rất nhiều người vẫn là nhìn chăm chăm phía trên số phiếu, đặc biệt là một số hỗn khởi điểm thật lâu tác giả cùng độc giả.

Bọn hấn biết, dù là hiện tại thiên hạ đệ nhất bạch dẫn trước, nhưng không tới tới hậu quan đầu, ai cũng không thể có kết luận.

Tại cuối cùng thời gian lật bàn ví dụ, thật sự là rất rất nhiều.

Bất quá, đêm nay nhất định là thuộc tại thiên hạ đệ nhất bạch.

Hấn cái kia một bài Nam Nhi Hành.

Hấn một câu kia nam nhi khi giết người, trở thành Khởi Điểm nhân vật chính. Cho dù là mạnh như bá đạo cấp 7 đại thần, cũng thua ở nó dưới chân.

Khi 0 điểm tiếng chuông gõ vang, UU đọc sách thiên hạ đệ nhất bạch đệ nhất số liệu cũng vào lúc này dừng lại.

Thiên hạ đệ nhất bạch trở thành Tam Giang các cải tổ đến nay vị thứ nhất Trạng Nguyên.

"Chúc mừng trắng lớn, chúc mừng nguoi."

"Đúng nha, trắng lớn, chúc mừng nguoi, nguoi đơn giản quá ngu, ngay cả bá đạo đều có thể đánh bại."

"Ta tin tưởng, buổi tối hôm nay cuộc chiến tranh này tất nhiên sẽ trở thành kinh điển."

"Đây là đồ thần chi chiến nha."

"Ha ha ha, trong tai nghe Nam Nhi Hành, dù là lớn hơn nữa thần cũng phải bị giết sạch."

"Trắng lớn, đêm nay về sau, nguoi liền muốn trở thành trắng thần, Khởi Điểm lại nhiều một tôn thần vị, cầu ôm đùi."

Phấn đấu viết lách trong đám sôi trào khắp chốn, không ít tác giả hướng Hoàng Nhất Phàm chúc mừng.

"Cảm tạ, cảm tạ các vị."

Nhìn thấy mình trở thành Tam Giang các Trạng Nguyên thời điểm, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) Hoàng Nhất Phàm cũng là vô cùng kích động.

Kiếp trước bị vui đập giữa chợ quá lâu, xưa nay không biết cái gì gọi là thành công.

Không nghĩ tới, đi vào lúc này về sau, lại là nhất cử đoạt được UU đọc sách thời kỳ thứ nhất Tam Giang các Trạng Nguyên xưng hào.

"Nếu như không có các vị ủng hộ, chỉ sợ ta là không chiếm được cái này đệ nhất."

"Chỗ nào, trắng lớn, chúng ta còn muốn cảm tạ nguoi, là nguoi cái kia một bài Nam Nhi Hành, khơi dậy chúng ta nhiệt huyết, cũng khơi dậy tất cả độc giả nam nhi chí . Bất quá, trắng lớn, ta cảm thấy, nguoi bây giờ hẳn là cảm tạ một chút sách của nguoi bạn. Buổi tối hôm nay, nguoi những sách kia bạn thật sự là quá ra sức."

Giang Thành phía Nam nói ra.

"Đúng nha, trắng lớn, nhanh đi, tốt nhất sáng tạo cái TT bày, nguoi không biết, nguoi đám kia thư hữu, buổi tối hôm nay vì cho nguoi bỏ phiếu, đơn giản giống như bị điên. Mẹ nó, sách của ta bạn trong đám, kém một chút đều muốn bị nguoi những sách kia bạn cho bạo chết."

Ba mươi hai cũng nhắc nhở lấy Hoàng Nhất Phàm.

"Ừm, cảm tạ mọi người nhắc nhở, ta hiện tại liền làm cái TT bày."

Ba mươi hai cái này nói chuyện, Hoàng Nhất Phàm cũng là vỗ đầu một cái, tranh thủ thời gian sáng lập một cái các bạn đọc.

Bạch Ngọc Đường.

Tên sách bày tên gọi Bạch Ngọc Đường, cùng bút danh thiên hạ đệ nhất bạch vừa vặn xứng đôi.

Làm xong cái này một số, Hoàng Nhất Phàm lại nhanh chóng đổ bộ hậu trường, phát thứ nhất khai thông các bạn đọc thông tri.

Dạ hắc phong cao, giết người đêm.

Cảm tạ mọi người đêm nay ủng hộ, để cho tiện cùng mọi người tốt hơn giao lưu, lớn bạch khai một cái các bạn đọc: 312101252, ưa thích đến thêm. A, đúng, các bạn đọc tên là Bạch Ngọc Đường, nhập ta đường đến, đều là ta anh em nhà họ Bạch.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Bạch ngọc vì đường kim làm ngựa

Vừa mới đem TT bày tin tức phát ra ngoài, tức thời thông tin liền thịnh thoảng truyền đến tiếng ho khan, trong nháy mắt mười mấy người xin nhập bầy.

Hoàng Nhất Phàm từng cái điểm kích đồng ý.

"Trắng lớn, là trắng lớn à, thật kích động."

Một vị gọi meo meo áo lót, tại TT bày công bình phong bên trên phát ra một cái tin tức.

Sau đó, cái khác hơn mười vị thư hữu, cũng là nhao nhao mở lời.

"Trắng lớn, hôm nay ngươi viết cái này thủ Nam Nhi Hành, thật sự là quá đẹp rồi."

"Đúng đây, trắng lớn, ngươi không biết, đây là ta xem qua có đủ nhất hào khí thi từ."

"Trắng lớn, ta yêu ngươi."

"Khoảng cách gần phủ. Sờ trắng lớn."

Nhìn thấy nhiều như vậy thư hữu nhấn lại, Hoàng Nhất Phàm cực kỳ cảm động.

Cái này một số, đều là fan hâm mộ của mình nha.

Ngẫm lại kiếp trước, thân là bị vui đập giữa chợ Hoàng Nhất Phàm, nằm mộng cũng nhớ có một đám đáng tin Fan hâm mộ. Chỉ là hần tiểu thuyết viết bị vui đập giữa chợ, mặc dù bản thân làm một cái Fan hâm mộ bầy, nhưng không có một cái Fan hâm mộ thêm hần bầy. Cái này cũng ngược lại đến bại hoại mở sách về sau, Hoàng Nhất Phàm ngay cả mở bầy tâm tư cũng không có. Nhưng ai có thể nghĩ đến, lần nữa tới qua về sau, Hoàng Nhất Phàm lại thu được nhiều người như vậy ủng hộ.

Chỉ là, hần hiện tại không có thời gian đáp lời, bởi vì lúc này xin thêm bầy tin tức thật sự là rất rất nhiều.

Không ngừng đồng ý, sau 20 phút, Hoàng Nhất Phàm cái này mới dừng lại.

Lại trở lại trong đám đó, xem xét, lúc này toàn bộ Bạch Ngọc Đường đã có hơn 700 Fans.

Nghĩ nghĩ, Hoàng Nhất Phàm hướng trong đám phát một câu tin tức, "Thật có lỗi, vừa rồi xử lý xin tin tức, không nói gì. Cảm tạ mọi người đêm nay ủng hộ, không có mọi người, khả năng, bại hoại quyền này sách liền có thể bị mai một."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm nổi lên, trong đám lúc đầu đã là phi thường náo nhiệt sách mê nhóm, càng là tới kích động.

"Trắng lớn không cần cảm ơn, về sau nhiều đổi mới liền tốt. Đặc biệt là, có thể hay không tùy thời lại đến như vậy mấy bài thơ. Như cái gì thể nhân lần ta, cùng đêm nay Nam Nhi Hành cái gì."

"Ha ha, đúng nha, trắng lớn, ta đặc biệt quá bội phục ngươi tại thơ ca phương diện tài hoa. Đương nhiên, bại hoại cũng nhìn rất đẹp, viết thật tốt, ta thích cái kia Tà Văn Đông."

"Trắng lớn, ngươi có bạn gái sao?"

"Trắng lớn, ta muốn cho ngươi sinh hầu tử."

"Trắng lớn, cái kia Bạch Ngọc Đường là có ý gì?"

Trước kia không có Fan hâm mộ thời điểm, Hoàng Nhất Phàm thường xuyên nghĩ đến, nếu là mình có Fan hâm mộ bầy về sau, mình sẽ đối với cái này một số Fan hâm mộ nói cái gì? Nhưng rất nhanh, Hoàng Nhất Phàm biết. Làm ngươi có Fan hâm mộ, đặc biệt là có một sóng lớn Fan hâm mộ thời điểm, dù là ngươi lại có thể nói, ngươi cũng trả lời không được Fan hâm mộ trong đám tất cả vấn đề.

Liên như bây giờ, Hoàng Nhất Phàm chỉ là nói một câu nói, trong nháy mắt, Fan hâm mộ trong đám liền trở về cái mấy trăm câu.

Cuối cùng, Hoàng Nhất Phàm đành phải liên thanh nói thật có lỗi,

Nhặt được mấy cái trọng yếu hơn trả lời.

"Cái này, tạm thời không có bạn gái, ân, tạm thời cũng không có yêu đương ý nghĩ."

"Về phần Bạch Ngọc Đường. . ."

Lúc đầu Hoàng Nhất Phàm là chuẩn bị nói Bạch Ngọc Đường cùng bút danh thiên hạ đệ nhất bạch đem đối ứng, chỉ là muốn nghĩ, lại cảm thấy dạng này có phải hay không quá tục chút. Sau đó, Hoàng Nhất Phàm liền cảm "Hong Lâu Mộng" bên trong một câu lời kịch nói nói, "tên Bạch Ngọc Đường tồn tại, là một bài từ, bạch ngọc vì đường kim làm ngựa."

"Bạch ngọc vì đường kim làm ngựa, ta thao, quá lóe sáng."

"Đây quả thực là ra miệng ra chương nha."

"Kích động, kích động."

"Thụ mặc xác nha, thụ mặc xác, trắng lớn, người có thể hay không đừng có tài như vậy."

"Bạch Ngọc Đường nguyên lai là bạch ngọc vì đường, khóc mù, ta dám đánh cược, chúng ta Bạch Ngọc Đường là toàn cầu xa xỉ nhất đường khẩu."

"Khá lắm bạch ngọc vì đường kim làm ngựa, chỉ là, cái này thơ làm sao chúng ta chưa từng nghe qua đâu?"

"Ngốc nha, đây chính là trắng viết kép nha, tựa như thế nhân lần ta, Nam Nhi Hành, thỏa thỏa bản gốc, người có thể nghe qua mới là lạ. Mẹ nó, không được, như thế tuyệt cú, đơn giản lại đem chúng ta bày bức cách đề cao đến một cái cực điểm"

"Ha ha, bạch ngọc vì đường kim làm ngựa, Bạch Ngọc Đường, ta thích, ta thích Bạch Ngọc Đường cái tên này, về sau, ta chính là Bạch Ngọc Đường một viên. Đúng, giống trắng lớn nói, nhập ta đường đến, đều là ta anh em nhà họ Bạch. Về sau tên của ta liền gọi "Bạch Ngọc Đường - không luật" mọi người áo lót bảo trì nhất trí, đối ngoại khẩu hiệu thống nhất, đánh ra chúng ta Bạch Ngọc Đường uy danh."

"Chủ ý này hay, ta gọi Bạch Ngọc Đường - mùa hè."

"Bạch Ngọc Đường - minh minh, ra đến đưa tin."

. . .

Hôm qua Tam Giang đại chiến kinh tâm động phách, ban đêm lại là một sóng lớn Fan hâm mộ tịch tới. Khẽ đảo bận rộn, thẳng đến rạng sáng 2 điểm đa tài chớp mắt.

Ngày thứ hai 5 điểm nhiều, lại không thể không rời giường bên trên sớm tự học.

Vừa mới tiến phòng học, Hoàng Nhất Phàm liền hướng ngồi cùng bàn Trương Tuệ Bình nói một câu, "Trương Tuệ Bình, ta trước ngủ một hồi, một hồi chủ nhiệm lớp tới, người cho ta biết một tiếng."

Không đợi Trương Tuệ Bình gật đầu, Hoàng Nhất Phàm cầm lấy một quyển sách, lật ra, ngăn ở mặt, vui đầu liền ngủ.

Không biết qua bao lâu, ần ần nghe được có người gọi mình, nhưng cảm giác có chút giống nằm mơ, liền không có tỉnh.

Thẳng đến, khi thân thể truyền đến người khác đụng vào cảm thụ lúc, Hoàng Nhất Phàm mới chậm rãi tỉnh lại.

"Trương Tuệ Bình, chủ nhiệm lớp tới rồi sao?"

Ngáp một cái, Hoàng Nhất Phàm nói ra.

Chỉ là, một bên Trương Tuệ Bình nhưng không có lên tiếng, chỉ là yếu ớt dùng tay chỉ Hoàng Nhất Phàm sau lưng.

Nhìn lại, chủ nhiệm lớp Lâm Kim Phân đã sớm tại bên cạnh một mặt nộ khí nhìn mình lom lom, sau đó, lại giả ra một bức khuôn mặt tươi cười, ôn nhu nói, "Hoàng Nhất Phàm, trên mặt bàn ngủ được thoải mái hay không nha?"

"Ách, rất thoải mái."

Không tự chủ được, Hoàng Nhất Phàm trả lời.

"Nhào đồ."

Nghe được Hoàng Nhất Phàm trả lời, vừa bên trên Trương Tuệ Bình nhào đồ cười một tiếng, nhưng lại nhìn thấy bên cạnh chủ nhiệm lớp tại, đành phải nhịn xuống.

"Người, đi ra cho ta."

Lâm Kim Phân cũng là ngẩng cười lại nhìn cười đáng vẻ, cuối cùng, lại lần nữa xụ mặt, đem Hoàng Nhất Phàm gọi đi văn phòng.

Bất quá, lần này, chờ đợi Hoàng Nhất Phàm cũng không chỉ có chủ nhiệm lớp một cái, còn có Hoàng Úc Liên cùng ngũ Văn lão sư Diệp Phi.

"A, Hoàng lão sư, Lâm lão sư, các người cũng tại nha."

Hoàng Nhất Phàm lộp bộp một tiếng cảm thấy không lành, nhìn trận thế này giống như tình huống xảy ra vấn đề nha.

Con người đảo một vòng, Hoàng Nhất Phàm mau nhận sai, "Lâm lão sư, thật xin lỗi, ta không nên ở trên sớm tự học thời điểm đi ngủ, ta cam đoan về

sau cũng không tiếp tục đi ngủ."

Cái này lật lảo luyện tư thái thấy ba vị lão sư là trọn mắt hốc mồm, bất quá, một nghĩ tới tên này thiên tài, cũng cảm thấy bình thường.

"Hoàng Nhất Phàm, biết sai lầm vẫn là tốt. Bất quá, hôm nay gọi ngươi tới không phải là vì vừa rồi ngươi ngủ vắn đề. Ta cùng Diệp lão sư, Hoàng lão sư bọn hắn, có mấy vấn đề muốn làm mặt hỏi ngươi hỏi một chút."

Lâm Kim Phân cái thứ nhất mở miệng.

"Lâm lão sư xin hỏi, học sinh chỗ không nói, biết gì nói vậy."

"Ít trượt miệng lưỡi tron."

Lâm Kim Phân lại lần nữa trừng Hoàng Nhất Phàm một chút, "Ta hỏi ngươi, lần này cuối tháng khảo thí, ngươi toán học làm sao thi cực nghiên cứu rồi?"

"Hỏi Lâm lão sư, bởi vì lần này toán học khảo thí đề mục tương đối đơn giản, lớp học phần lớn số đồng học đều thi cực nghiên cứu. Ta cũng là một mục thâm thụ lão sư giáo dục, cảm thấy lấy trước thi không cực nghiên cứu, quá thẹn với lão sư, cho nên vươn lên hùng mạnh, rốt cục có chỗ đề cao."

Hoàng Nhất Phàm sớm liền chuẩn bị xong thuyết từ, một hơi trực tiếp liền giao phó rõ ràng.

Chỉ là, Lâm Kim Phân lại lắc đầu, "Xem ra sớm học thuộc lòng đáp án nha. Ta hỏi lại ngươi, cái này mấy đạo đơn giản đề mục, ngươi tại sao không có làm được?"

Lâm Kim Phân cầm một tờ bài thi đi ra, chỉ mấy đạo đề mục nói ra.

"Lâm lão sư, ta thành tích kém, làm không được rất bình thường nha."

"Vậy thì tốt, nhưng cái này mấy đạo tương đối khó đề mục, ngươi tại sao lại làm được?"

"Tương đối khó, những này đề tương đối khó sao?"

Hoàng Nhất Phàm theo bản năng nói ra.

Chỉ là, sau khi nói xong, lại phát hiện nói lỡ miệng, vội vàng ngừng không nói.

Nhưng rất đáng tiếc, Hoàng Nhất Phàm một câu nói kia, lại là bán rở hấn.

"Khó trách ta vẫn nghĩ không thông, cái này đơn giản một chút ngươi không làm được, ngược lại, cái này một số khó khăn ngươi còn làm đúng. Nguyên lai, cái này một số mặc kệ là đơn giản vẫn tương đối khó khăn đề mục, trong mắt ngươi, kỳ thật đều là giống nhau đơn giản. Hoàng Nhất Phàm, ngươi tốt sẽ chữa nha."

Ý vị thâm trường nhìn chằm chằm Hoàng Nhất Phàm, Lâm Kim Phân nói ra.

"Báo cáo lão sư, cái này một số đề mục trước đây ta cũng là nhìn qua, sợ dĩ phải làm."

Bị Lâm Kim Phân vạch trần, Hoàng Nhất Phàm có chút xấu hổ.

"Còn mạnh miệng, Hoàng lão sư, ngươi hỏi tới hấn."

Lâm Kim Phân quay đầu nhìn về phía Anh ngữ lão sư.

"Hoàng Nhất Phàm, lão sư liền không nói ngươi, ta chỗ này có trương bài thi, liền nhìn ngươi có thể hay không thi lại một cái 0 phân."

"A, Nhã Tư."

Xem xét bài thi, Hoàng Nhất Phàm lệ rơi đầy mặt.

Cái này cái gì bài thi nha, rõ ràng là Cambridge đại học ra Nhã Tư Anh ngữ.

Hoàng Nhất Phàm mặc dù ở kiếp trước tốt nghiệp đại học, qua cái cấp 4, dạng này trình độ ứng phó sơ trung đó là đương nhiên là vài phút sự tình, nhưng dạng này trình độ đừng nói là Nhã Tư, tùy tiện cầm cái cấp 6 Anh ngữ bài thi cho hấn, hấn cũng phải nghĩ cơm. Lại càng không cần phải nói, thi cái gì 0 phân.

"Ánh mắt không tệ, thế mà biết đây là Nhã Tư bài thi. Tới tới tới, Hoàng Nhất Phàm, ngươi vận khí tốt như vậy, ta nghĩ, ngươi hấn là có thể thi lại một cái 0 phân đi."

"Hoàng lão sư, 0 phân ta thi không tới."

Bất đắc dĩ, Hoàng Nhất Phàm thành thật trả lời.

"Vậy được, Anh ngữ này chúng ta vượt qua. Diệp lão sư, người có cái gì muốn hỏi, hỏi đi."

Hoàng Úc Liên không tiếp tục truy đến cùng, đem chủ đề giao cho Diệp Phi.

"Hoàng Nhất Phàm, biết người ngày đó viết văn vì cái gì cho người max điểm sao?"

"Vì cái gì, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) ta thế nhưng là lung tung viết."

"Người thừa nhận là chính người viết liền tốt. Có lẽ chính người không có nhìn ra thiên luận văn này có cái gì đáng giả tán thưởng địa phương, đó là người lấy ánh mắt của mình phán đoán. Nếu như người có thời gian nhìn xem lớp học những bạn học khác viết văn, cho dù là người ngồi cùng bàn viết văn, ta nghĩ, người liền biết ta vì sao lại cho người max điểm. Đương nhiên, cho người max điểm không chỉ có chỉ là bởi vì cái này một nguyên nhân. Người viết văn bên trong một câu kia không chỉ người thường lập chí, có chí người lập thường chí, cũng viết phi thường kinh điển. Ta rất khó tin tưởng, một cái học sinh bình thường, hẳn có thể viết ra như thế viết văn. Mặt khác, còn có, người cái kia một thiên liễu trai, ta nghiên cứu một trận, ta cảm thấy rất có văn học giá trị, hôm nào chúng ta có thể nghiên cứu thảo luận một chút."

"Cho nên, ba vị lão sư hôm nay tới tìm ta cái này, liền là muốn xác nhận một sự kiện."

Hoàng Nhất Phàm nhìn lấy ba vị lão sư.

Hắn đột nhiên minh bạch hôm nay ba vị lão sư tìm hắn là tại sao.

"Đúng, chúng ta liền là muốn xác nhận. Nhưng không biết, vàng đồng học, người cảm giác cho chúng ta ba vị lão sư suy đoán có đúng hay không?"

Rừng kim phân trần nói.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Cò kè mặc cả

"Ba vị lão sư, các người cảm thấy hỏi ta như vậy, ta ứng nên trả lời thế nào đâu?"

Nhìn lấy ba người ánh mắt mong đợi, Hoàng Nhất Phàm biết mình không giả bộ được.

"Nếu như ta lần nữa phủ nhận, các người khẳng định lại sẽ dùng đủ loại chiêu thức lại đến xò xét ta đi. A, đúng, lần trước Lâm lão sư ngài liền thử qua, giống như, ta còn bị lừa rồi. Hiện đang hỏi tường lại đến, ăi, ba vị lão sư như thế dụng tâm đến xò xét ta, thật sự là khổ cực. Bất quá, ta nghĩ, ba vị lão sư hôm nay gọi ta đến không phải chỉ vì chứng thực suy đoán đi. Kỳ thật trong lòng các người đã có đáp án, đã có đáp án, vậy ta có thừa nhận hay không cũng không có quan hệ gì đi. Nói đi, ba vị lão sư, các người hôm nay gọi ta đến có chuyện gì?"

Việc đã đến nước này, Hoàng Nhất Phàm cũng coi là khôi phục kiếp trước trưởng thành suy tư của người.

Tại một hồi này, hắn hoàn toàn là cảm trưởng thành suy tư của người cùng ba vị lão sư đối thoại.

Mặc dù, Hoàng Nhất Phàm cái này lật lể do thoái thác lại là đem ba vị lão sư chần trệ.

Chỉ là, nghe được Hoàng Nhất Phàm mấy câu này, đám người cũng coi là triệt để minh bạch.

Trước đó suy đoán, dù là Hoàng Nhất Phàm hiện tại không trả lời thẳng, nhưng cũng coi như được chứng minh.

Tiểu gia hỏa này kỳ thật chính là thiên tài, hơn nữa còn là thiên tài trong thiên tài.

Nếu như không phải hắn cẩn thận lộ ra ngoài chân ngửa, chỉ sợ, Hoàng Nhất Phàm cho dù là tốt nghiệp, bọn hắn còn không biết mình lớp bên trong, có dạng này thiên tài. May mắn, thượng thiên để bọn hắn tại sắp lúc tốt nghiệp, phát hiện Hoàng Nhất Phàm.

"Ha ha, hảo tiểu tử, người chứa đủ sâu nha."

Diệp Phi lúc này ngẩn ra cười một tiếng.

Chỉ là Lâm Kim Phân cùng Hoàng Úc Liên lại có một ít xấu hổ.

Mặc dù trước đây vẫn luôn đang suy đoán Hoàng Nhất Phàm là thiên tài, nhưng bây giờ rốt cục chứng thực, hai người nhưng lại có một ít không có ý tứ. Ngẫm lại hai cái này học kỳ đến nay, bởi vì Hoàng Nhất Phàm học tập không chăm chú, khảo thí lại thi kém. Hai người không biết phê bình Hoàng Nhất Phàm bao nhiêu lần, nhưng hôm nay nhìn xem, cái này đã từng là trong mắt mình học sinh kém, lại là người nghĩ cũng nghĩ không ra thiên tài.

"Hoàng Nhất Phàm, lão sư muốn cùng nói một câu thật xin lỗi, trước kia ta phê bình người tương đối nhiều, hi vọng người bỏ qua cho."

Có một ít không có ý tứ, Hoàng Úc Liên nói ra.

"Không có việc gì, Hoàng lão sư, người cũng là trách nhiệm tương đối nặng. Đối ta là lão sư, tổng là đụng phải loại này tương đối trang học sinh, cũng là nổi nóng."

Cái này nói chuyện, ba vị lão sư đều là nở nụ cười, liền ngay cả bình thường tương đối nghiêm túc Lâm Kim Phân cũng là thoải mái cười to.

"Tốt lắm, Hoàng Nhất Phàm, kỹ xảo của người trình độ thật sự là lợi hại, trước đó chúng ta bị người lừa rất lâu."

"Quá khen, quá khen."

Hoàng Nhất Phàm cũng là cười đáp lại.

"Tốt a, Hoàng Nhất Phàm, chuyện lúc trước chúng ta liền không truy cứu nữa. Hôm nay bảo người, một là vì chứng thực suy đoán của chúng ta, hai,

Cũng là có một việc muốn phân phó. . ."

Hắng giọng một cái, Lâm Kim Phân nói với Hoàng Nhất Phàm. Chỉ là, vừa nói phân phó, đảo mắt lại nghĩ tới trước mắt tiểu gia hỏa thể nhưng là nhân tính, tư duy tựa hồ so với bọn hắn còn thành thực. Sau đó lại đổi giọng nói nói, "có một chuyện muốn làm phiền người một chút, hi vọng người có thể giúp đỡ."

"Chuyện gì, ta người này tương đối lười, chuyện khó khăn lắm ta nhưng không giúp được."

"A, ta nói Hoàng Nhất Phàm, chúng ta lời nói còn chưa nói, người liền không sai biệt lắm muốn cự tuyệt."

Diệp Phi tại bên cạnh tiếp lời nói.

"Tốt a, ba vị lão sư mời nói."

"Kỳ thật cũng không có gì, liền là muốn cho người phát huy thực lực chân chính, tham gia một lần trong huyện cử hành khảo thí thi đua."

Nói đến đây, Diệp Phi lại tiếp tục bổ sung nói nói, "nói thật với người đi, lần này khảo thí thi đua quan hệ tới trường học bình xét cấp bậc, quan trọng nhất là, quan hệ tới trường học giáo dục tiền bạc cấp phát. Lúc đầu, chúng ta là không muốn gọi người, nhưng lần này khảo thí độ khó đến một lần so sánh lớn, thứ hai cũng là bởi vì trường học khác ra mấy cái tương đối lớn đối thủ cạnh tranh, cho nên, hi vọng người có thể tham gia lần này khảo thí."

"Cái này, giống như đối ta không có chỗ tốt gì đi."

Hoàng Nhất Phàm lắc đầu, biểu thị không hứng thú.

Chỉ là, một bên chủ nhiệm lớp Lâm Kim Phân lại là gấp, "Hoàng Nhất Phàm, nếu như người tham gia lần này thi đua có thể cảm tới hạng nhất, như vậy, người trực tiếp liền có thể cử đi đến một trung. Mặt khác, trường học cũng đem đối người toàn trường tiến hành biểu dương."

Đáng tiếc là, đối với cái này một số, Hoàng Nhất Phàm nửa điểm cũng không có tâm động.

Ngữ Văn lão sư Diệp Phi tựa hồ hiểu rõ hơn Hoàng Nhất Phàm tâm tư, "A, Lâm lão sư, cái kia toàn trường khen ngợi coi như xong. Ta nghĩ, Hoàng Nhất Phàm một mực thâm tàng bất lộ, muốn đến cũng không phải ưa thích làm náo động người. Như vậy, Hoàng Nhất Phàm, Diệp lão sư liền nói cho người điểm thực tế đi. Lần này thi đua, nếu như người có thể được đến thứ nhất, như vậy, trường học đem ban thưởng người 5000 nguyên nhân dân tệ."

5000 nguyên.

Tận đến giờ phút này, Hoàng Nhất Phàm lúc này mới nhãn tình sáng lên.

Cái thế giới này, còn có cái gì so nhân dân tệ càng có lực hấp dẫn đâu?

Lại nói, trùng sinh đến cái thế giới này, Hoàng Nhất Phàm cũng biết mình gia đình sinh hoạt trình độ rất bình thường.

Mẫu thân vì học tập của mình, ở nhà trở thành toàn chức phụ nữ, toàn bộ nhờ phụ thân trên một người ban duy trì cả nhà sinh hoạt.

Này một đoạn thời gian trước, Hoàng Nhất Phàm cũng rất muốn có thể lừa một số tiền phụ cấp gia dụng. Nhưng bây giờ thân phận chỉ là một học sinh, nhất thời bán hội, hẳn cũng không biết đi nơi nào kiếm tiền. Cái nào sợ sẽ là viết tiểu thuyết, Hoàng Nhất Phàm cũng chỉ là kiếm lời cái mấy trăm khối tiền, đây là Bán Dạ Đàm cho hẳn tạp chí tiền thù lao. Còn UU đọc sách tiểu thuyết, bởi vì không có lên giá, thì là một phần tiền cũng không có. A, cũng không đúng, khen thưởng còn có mấy trăm khối tiền, nhưng số tiền này cũng là một tháng một phát, Hoàng Nhất Phàm trong tay thật đúng là nghèo đến hoảng.

5000 khối tiền mặc dù không nhiều, nhưng nếu như vẹn vẹn chỉ là phụ cấp một chút cuộc sống trong nhà, cũng coi như không ít.

Huống chi, Hoàng Nhất Phàm biết, thi cấp ba về sau mình khẳng định phải lên trung học đệ nhị cấp.

Đến lúc đó, mình lên cấp ba, trong nhà lại được ra một khoản tiền.

Lúc này cái này 5000 khối, thật đúng là để Hoàng Nhất Phàm vô cùng có hứng thú.

Bất quá, Hoàng Nhất Phàm nhưng không có đáp ứng nhanh như vậy.

"Diệp lão sư, chỉ có 5000 khối sao?"

"A. . ."

Diệp Phi lập tức chưa kịp phản ứng.

Một lát sau, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) mới xem như mình bạch, gia hỏa này là đang cùng mình cò kè mặc cả nha.

"Người tiểu tử này, 5000 khối còn chưa đủ nha, đây chính là toàn trường cho đến trước mắt phát cao nhất một món tiền thưởng. Người xem qua có cái nào trung học, sẽ trực tiếp ban thưởng 5000 nguyên nhân dân tệ. Nói cho người, đừng nói cái gì 5000, 500 cũng không biết có hay không. Nếu không phải lần này khảo thí phi thường trọng yếu, trường học cũng không có khả năng phê chuẩn 5000 nguyên ban thưởng."

Hoàng Nhất Phàm xem thưởng, hẳn nhưng là người trưởng thành, nào có tốt như vậy nói chuyện.

"Diệp lão sư, 5000 khối vẫn còn có chút ít. Không bằng dạng này, 1 vạn khối. Nếu như trường học có thể cho phần thưởng đệ nhất 1 vạn khối, như vậy, lần này khảo thí ta liền tham gia. Mà lại, ta có thể cam đoan, cái này thứ nhất, ta quyết định được."

Chỉ là, Hoàng Nhất Phàm cò kè mặc cả lại là để ba vị lão sư lập tức còn không có thích ứng, nửa ngày không biết trả lời thế nào.

Phải biết, bọn hắn dạy học mười mấy năm qua, còn chưa từng có đệ nhất có học sinh cùng lão sư nói điều kiện.

Mà lại, cái này nói điều kiện, vẫn là trực tiếp cùng tiền treo câu.

Đây là đang mua thức ăn sao?

Vẫn là, đây là đang làm ăn?

Đại khái Hoàng Nhất Phàm cũng nhìn ra ba vị lão sư đã bị hành vi của mình gây kinh hãi, nghĩ nghĩ, liền nói nói, "ba vị lão sư lập tức không quyết định chắc chắn được, không bằng thương lượng một chút. Hoặc là, hướng hiệu trưởng hồi báo một chút. Ta chỉ như vậy một cái điều kiện, nếu như đáp ứng, ta tùy thời tham gia khảo thí. Ba vị lão sư, không có việc gì, vậy ta liền đi trước."

Nói xong, không đợi ba vị lão sư đáp lời, Hoàng Nhất Phàm liền trực tiếp rời phòng làm việc.

Trong văn phòng, ba vị lão sư hai mặt nhìn nhau, gương mặt kinh ngạc đến ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Đáp ứng yêu cầu

"Hoàng Nhất Phàm, lão sư lại huấn người rồi?"

Trở lại chỗ ngồi, Trương Tuệ Bình có chút đồng tình nói ra.

Hai ngày này tại Hoàng Nhất Phàm trợ giúp phía dưới, Trương Tuệ Bình tiến bộ nhanh chóng.

Chỉ là, đối với Hoàng Nhất Phàm, Trương Tuệ Bình lại có vẻ càng xem không hiểu.

Hắn biết viết tiểu thuyết.

Mà lại, cái gì đề đều sẽ làm.

Còn có, hắn viết văn, Trương Tuệ Bình trộm nhìn lên qua, thế mà được max điểm 60 phần.

Dạng này người, đơn giản tựa như trong TV những thiên tài kia.

Thế nhưng là, vì cái gì Hoàng Nhất Phàm lại một chút cũng không biểu hiện ra đến đâu?

Càng nghĩ, Trương Tuệ Bình càng là không hiểu.

Nàng chỉ cảm thấy, Hoàng Nhất Phàm tựa như một cái mê đoàn, để cho nàng mê muội.

"Huấn ta, sao lại thế. Vừa rồi chủ nhiệm lớp nói ta là lớp chúng ta hiếm có thiên tài, cố ý mời ta đi tham gia trong huyện thi đua đây. Người nói, Trương Tuệ Bình, ta đây là muốn đi đâu, vẫn là không đi."

Trùng mắt nhìn, Hoàng Nhất Phàm nhìn lấy Trương Tuệ Bình.

"Đương nhiên đi, vì cái gì không đi."

Không chút nghĩ ngợi, Trương Tuệ Bình nói thẳng.

"Mồ hôi, gốc cô nương, lừa gạt người cũng tin tưởng, người cảm thấy, lấy thành tích của ta chủ nhiệm lớp sẽ gọi ta đi thi đua sao?"

Hoàng Nhất Phàm chỉ là thuận miệng nói, không nghĩ tới, Trương Tuệ Bình thế mà thật tin. Chỉ là, không đợi Trương Tuệ Bình trả lời, phía trước nghe được thanh âm Giang Úy Úy lại là nói ra.

"Hoàng Nhất Phàm, không nghĩ tới người như thế sẽ gạt người, rõ ràng chủ nhiệm lớp gọi là ta đi tham gia thi đua. Tuệ Bình, người làm sao đàn như vậy nha. Người khác nói cái gì, người cũng tin tưởng. Người dạng này tính cách không tốt, về sau rất dễ dàng bị những cái kia nam nhân hư cho lừa gạt."

"Ách, lại là tiểu nương bì này."

Nhìn thấy Giang Úy Úy quay đầu, Hoàng Nhất Phàm có chút nổi nóng.

Cái này Giang Úy Úy có phải hay không có bệnh tâm thần nha, không có việc gì mỗi ngày tìm mình phiền phức.

Bất quá, thân là trưởng thành đại thúc Hoàng Nhất Phàm, làm sao cùng tiểu nữ hài chấp nhặt, nhìn nàng nói đến đắc ý như vậy, liền thuận lại nói của nàng nói, "tốt a, Giang Úy Úy, bị người phơi bày. Vừa rồi chủ nhiệm lớp nhìn thấy ta đi ngủ, dạy dỗ ta dừng lại. Ta liên tục hướng nàng cam đoan, nói về sau cũng không tiếp tục ngủ, cuối cùng mới thả ta trở về."

"Hừ, tiểu tử, còn muốn bỏ cái gì vào thiên tài, lấy là thiên tài đều dễ dàng như vậy trang sao? Bản tiểu thư thông minh như vậy, cũng không dám xưng mình là thiên tài."

Nhìn Hoàng Nhất Phàm yếu thế, Giang Úy Úy kiêu ngạo lại trở lại mình chỗ ngồi.

"Cái này muội tử thật sự là không có thuốc nào cứu được."

Hoàng Nhất Phàm lệ rơi đầy mặt.

Chỉ là, một bên Trương Tuệ Bình lại lôi kéo Hoàng Nhất Phàm ống tay áo, nhỏ giọng nói, "Hoàng Nhất Phàm, người đừng trách Úy Úy, nàng liền là nhanh nhồm nhanh niệng, ta tin tưởng người."

Nói, Trương Tuệ Bình cũng học Hoàng Nhất Phàm, hướng phía Hoàng Nhất Phàm trùng mắt nhìn, trong mắt,

Vô cùng thuần chân.

...

"Cái này Hùng hài tử, quả thực là cái tham tiền nha."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm rời đi, ba vị lão sư người nhìn ta, ta nhìn người, sau đó lại là dở khóc dở cười.

Mặc dù bọn hắn biết Hoàng Nhất Phàm là một thiên tài, nhưng dù sao Hoàng Nhất Phàm hiện tại tuổi tác bày ở cái kia.

Thế nhưng là, chẳng ai ngờ rằng, Hoàng Nhất Phàm trực tiếp liền cùng bọn hắn cò kè mặc cả, 5000 còn nhân ít, muốn 1 vạn mới chịu ra tay.

Gia hỏa này, về sau trưởng thành thì còn đến đâu.

"Vậy làm sao bây giờ?"

Hoàng Úc Liên nhìn lấy Lâm Kim Phán, vừa nhìn về phía Diệp Phi.

"Nếu không, trước lúc lư hắn một thanh, sau đó chờ hắn đã thi xong lại nói, dù sao hiện tại cũng không có khả năng cho hắn tiền."

Lâm Kim Phán đề nghị.

"Cái này không thể được, quá tổn hại hình tượng. Mọi người cũng chớ xem thường Hoàng Nhất Phàm, làm không tốt, tiểu gia hỏa này về sau không phải thành làm một đời đại sư không thể. Mặc dù chúng ta cái này một số làm lão sư cũng không có gì thành tựu, nhưng về sau nói không chừng cũng có thể dính được nhờ."

"Một đời đại sư, Diệp lão sư, ngươi có phải hay không đánh giá quá cao Hoàng Nhất Phàm."

Lâm Kim Phán lắc đầu, cũng không đồng ý Diệp Phi kết luận.

Dù là, nàng đã tiếp nhận Hoàng Nhất Phàm là một thiên tài, nhưng Hoa quốc gần 15 ức nhân khẩu, thiên tài mặc dù hiếm thấy, nhưng cũng không thiếu.

Thế nhưng là, một đời đại sư, dù là có 15 ức người chỉ chúng Hoa quốc, cũng không có mấy cái nha.

"Một chút cũng không có đánh giá cao."

Lâm phi lắc đầu.

"Mọi người ngừng lại, hết thấy thiên tài, mặc dù IQ rất cao, khả năng so với người trưởng thành còn lợi hại hơn. Nhưng cái này một số trời mới đến đây vẫn là có rất nhiều thiếu hụt, giống tri tài ngạo vật, lại như tính cách không hoàn mỹ các loại. Thế nhưng là, nhìn xem Hoàng Nhất Phàm, một không tri tài ngạo vật, hai lại hiểu được ân tảng, so cái này chỉ những cái kia thuần trí lực hình thiên tài không biết hoàn mỹ bao nhiêu. Ta nghĩ, hắn thanh kiếm này không khai phong thi đã, vừa mở phong, chỉ sợ phải kinh sợ Hoa quốc."

"Diệp lão sư, ngươi kiểu nói này, ta cũng là xem trọng Hoàng Nhất Phàm."

Hoàng Úc Liên gật đầu tán đồng Diệp Phi quan điểm.

"Tốt a, Diệp lão sư, ngươi nói có lý, vậy làm sao bây giờ, không có khả năng chúng ta liền theo lấy hắn cò kè mặc cả, cầm 1 vạn nhân dân tệ làm ban thưởng đi. Huống chi, tiền này lại không phải chúng ta ra, là trường học ra. Lại nói, chúng ta cũng không có quyền lực này."

"Cho nên, ta cảm thấy, chúng ta có cần phải cùng hiệu trưởng thương lượng một chút."

"Đề hiệu trưởng đem ban thưởng kim ngạch đề cao đến 1 vạn?"

"Đúng."

"Thế nhưng là, Diệp lão sư, ngươi cảm thấy hiệu trưởng sẽ đồng ý sao, ngươi cũng không phải không biết, hiệu trưởng là có tiếng móc."

"Không thử một lần làm sao biết đâu, đi thôi, thưa hiệu trưởng vẫn còn, chúng ta bây giờ liền đi."

Từ Diệp Phi dẫn đầu, ba vị lão sư hướng phòng làm việc của hiệu trưởng đi đến.

"Há, Diệp lão sư, Lâm lão sư, Hoàng lão sư, các ngươi sao lại tới đây?"

Lúc này Thiết Thạch Khẩu trung học hiệu trưởng Vương Dương ngồi ở văn phòng, nhìn thấy ba vị lão sư, có chút kỳ quái nói ra.

"Há, hiệu trưởng, chúng ta là muốn cùng ngươi thương lượng một sự kiện."

"Ngồi trước, chuyện gì?"

"Liền là có liên quan tại lần này toàn huyện thi đua sự tình."

"Thi đua sự tình không phải định xuống à, có vấn đề?"

"Không, không có."

Diệp Phi cười cười, "Hiệu trưởng, là như thế này. Đoạn thời gian gần nhất, chúng ta ngoài ý muốn phát hiện một thiên tài. Tiểu tử này bình thường thành tích không được tốt lắm, về sau không cẩn thận lộ ra chân tướng, bị chúng ta phát hiện. Khẽ đảo thăm dò về sau, mới biết được, tiểu gia hỏa này đơn giản thiên tài đến không được. Thế là, chúng ta liền muốn đem tiểu gia hỏa này phái đi tham gia thi đua. Ta tin tưởng, có tiểu gia hỏa này dự thi, lần này thứ nhất, trường học của chúng ta có niềm tin rất lớn."

"Vậy thì tốt quá, vậy các người liền cùng người học sinh này nói một chút, phái hắn dự thi."

"Chỉ là. . ."

"Chỉ là cái gì?"

"Chỉ là tiểu gia hỏa này có một cái điều kiện."

"Điều kiện gì?"

"Hắn nói, lần này thi đua tiền thưởng quá ít, UU đọc sách (www. uukan Shu. com) có thể hay không đề cao đến 1 vạn khối."

"Cái gì. . ."

Hiệu trưởng Vương Dương nghe xong sững sờ.

"Ba vị lão sư, ta có nghe lầm hay không."

"Vẫn là, các người có ý muốn cùng ta chỉ đùa một chút."

"Ha ha, ba vị lão sư, ta biết bình thường ta là đối với các người tương đối nghiêm khắc một số, nhưng tất cả những thứ này cũng là vì giáo dục nha. Ừ, ta còn có việc, các người trước mời trở về đi."

Nói, liền vươn tay, muốn đem ba vị lão sư mời ra văn phòng.

"Không không, hiệu trưởng, chúng ta nói là sự thật."

Xem xét Vương Dương không tin, Lâm Kim Phân cùng Hoàng Úc Liên ngay cả lật đem Hoàng Nhất Phàm trước đây không tầm thường nói một lần.

Liên tục xác nhận phía dưới, Vương Dương rốt cục tin tưởng, ba vị lão sư không phải nói đùa.

"Nhìn như vậy đến, tiểu tử này thật đúng là tham tiền."

Ba vị lão sư đem trước đây Hoàng Nhất Phàm biểu hiện từng cái thuật lại một lần về sau, Vương Dương lập tức đối tiểu gia hỏa này cảm thấy hứng thú.

Nhìn, người học sinh này thật là có một số chỗ đặc biệt.

Chỉ là những IQ quá cứng, ngay cả EQ cũng cao, cái này hóa ra đều sẽ nghĩ đến lừa trường học tiền.

"Há, đúng, các người nói, tiểu gia hỏa này kêu cái gì, Hoàng Nhất Phàm?"

Đột nhiên, Vương Dương tựa hồ nhớ lại lão hiệu trưởng trước đó nói qua một người.

"Đúng, hiệu trưởng, hắn chính là để cho Hoàng Nhất Phàm, người có muốn hay không gặp một lần hắn?"

"Được rồi, không thấy."

Vương Dương khoát tay áo, trong lòng lại là nhớ tới lần trước lão hiệu trưởng nói lời.

Sau đó, Vương Dương nói thẳng.

"Ba vị lão sư, các người trở về nói cho hắn biết, liền nói, cái này 1 vạn khối tiền ban thưởng, ta phê chuẩn."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Độc giả gửi thư

Bán Dạ Đàm thứ 301 kỳ.

Kể Bán Dạ Đàm 300 kỳ lượng tiêu thụ phóng đại về sau, Bán Dạ Đàm không ngừng cố gắng đẩy ra thứ 301 kỳ.

Bởi vì cũng không có điều tra rõ ràng trước đây lượng tiêu thụ phóng đại nguyên nhân, thứ 301 kỳ chủ đánh vẫn là lựa chọn là ba tháng.

Đồng dạng, Hoàng Nhất Phàm liệu trai cũng lại lần nữa bị Bán Dạ Đàm thu nhận.

Bất quá, cùng bên trên một thiên liệu trai không giống nhau, lần này liệu trai, viết là một cái liên quan tới "Trong tai người" cổ sự.

Đáng tiếc là, bởi vì "Liệu trai - trong tai người" thuộc về ngắn, thêm nữa cũng không có gây nên coi trọng, vẫn là xếp tại Bán Dạ Đàm cuối cùng.

Nhưng cái nào sợ sẽ là như thế, trước đây nhìn thứ 300 kỳ liệu trai độc giả, cùng ngày trước tiên đọc cũng là liệu trai.

...

Vẫn là Tiểu Giang trung học, vẫn là Tiểu Giang trung học tạ Yến Bình.

Đến tạ Yến Bình ở trên đồng thời xem hết liệu trai về sau, hắn lại trở thành Bán Dạ Đàm tứ trung.

Không chỉ như này, hàn huyền tạ Yến Bình bên ngoài, hắn còn kéo mấy vị khác xưa nay không nhìn Bán Dạ Đàm bằng hữu.

Đó cũng không phải tạ Yến Bình mãnh liệt hướng bọn hắn đề cử, truy cứu nguyên nhân, còn không phải lần trước trước khi ngủ tại ký túc xá giảng liệu trai.

Kết quả, cái này một giảng, toàn bộ ký túc xá tất cả mọi người ngủ không được, ngày thứ hai, từng cái đều là mắt hồng hồng đi vào phòng học.

Đến tận đây, ký túc xá mấy người cùng tạ Yến Bình, trở thành liệu trai Fan hâm mộ.

"Liệu trai chỉ trong tai người."

Sáng sớm, tạ Yến Bình liền phóng tới báo chí đình, đem Bán Dạ Đàm thứ 301 kỳ mua tới.

Có một ít không kịp chờ đợi, tạ Yến Bình lật đến cuối cùng.

Còn tốt, chờ mong không để cho tạ Yến Bình thất vọng, sau cùng vị trí thuộc về liệu trai.

Liệu trai tác giả Phàm Trần lớn, lại viết một thiên hoàn toàn mới liệu trai cổ sự.

Một thiên này liệu trai, gọi trong tai người.

Trong tai người, xem xét danh tự cũng cảm giác thú vị, trong tai lại có thể có người.

Cái này sức tưởng tượng, ỏn bọ một đồng lớn linh dị tiểu thuyết.

Tiếp tục xem tiếp, trong tai người giảng chính là một vị "Sinh viên" lâu dài si mê Đạo gia thuật pháp, mỗi ngày trong nhà tu luyện. Mấy tháng về sau, vị này sinh viên tu luyện ra nhất điểm tâm đắc, phát hiện mình trong lỗ tai có người nhỏ giọng nói chuyện. Sinh viên thật cao hứng, coi là đây là nội đan tu luyện thành công. Lấy là mỗi lần lúc tu luyện, hắn đều sẽ bên tai bên trong người giao lưu. Một lần, trong tai người từ trong lỗ tai nhảy ra ngoài, phát hiện trong tai người nguyên lai là một cái chỉ có khoảng ba tấc tiểu nhân, dáng dấp rất hung ác, giống Dạ Xoa giống như. Lúc này, đột nhiên hàng xóm nói muốn tới sinh viên nhà mượn đồ vật, tiểu nhân nhi nghe được về sau phi thường sợ hãi, trong phòng đảo quanh, một lát sau, cũng không biết chạy đi nơi nào. Đến tận đây, tại tiểu nhân nhi không thấy về sau, sinh viên cảm giác giống như bị mất hồn phách, bị bệnh tâm thần, cả ngày hô to kêu to, ăn nửa năm thuốc, lúc này mới chuyển biến tốt đẹp.

Một thiên này trong tai người không giống cần quý, viết cũng không khủng bố, tạ Yến Bình sau khi xem chỉ cảm thấy cổ sự rất thú vị, cũng rất có sáng tạo cái mới. Giống trong tai người thiết lập, cũng không phải là bình thường người có thể nghĩ ra. Mà lại, cổ sự này cũng không biết có cái gì ma lực, chỉ là xem xét, liền giống như khắc ở ở sâu trong nội tâm, muốn quên đều quên không được.

Đương nhiên, đây chỉ là tạ Yến Bình cảm giác đầu tiên.

Kỳ thật, tại hắn xem hết một thiên này trong tai người về sau, hắn vẫn cảm giác, một thiên này trong tai người tựa hồ không hề chỉ là đang giảng một cái cổ sự.

Giống như cuối cùng, vì cái gì tiểu nhân nhi đột nhiên không thấy về sau, sinh viên liền bị bệnh tâm thần, sau đó liền chết đâu?

Bắt đầu tạ Yến Bình cũng nghĩ không thông, nhưng ở buổi tối ôn tập lịch sử, khi tạ Yến Bình đọc được Nam Bắc triều si mê Đạo giáo thời điểm, đột nhiên, tạ Yến Bình minh bạch, nguyên lai, trong tai người không chỉ có chỉ là một thiên cổ sự, hấn vẫn là một thiên mụn có sự tình tối dự mê tín hại người văn chương. Trên đời này nơi nào có cái gì kim đan tu luyện công pháp, trên đời này lại nơi nào có cái gì trong tai người. Hết thầy hết thầy, chẳng qua là cái kia si mê với thuật pháp sinh viên tự dựng tưởng tượng ra được. Khi mộng cảnh vỡ vụn, sinh viên cuối cùng rơi vào một cơn bệnh nặng.

Trời ạ, cái này liêu trai viết thật gọi một cái tuyệt.

Tận đến giờ phút này, tạ Yến Bình mới tính là chân chính xem hiểu liêu trai, cũng minh bạch tác giả muốn biểu đạt ý tứ.

Lợi hại, thật sự là lợi hại.

Không nghĩ tới, một thiên linh dị loại trong tạp chí cổ sự, lại có thể viết ra nhiều như vậy triết lý.

Cái này so với sách giáo khoa phía trên viết một số kinh điển văn chương, cũng không bùng tình nhiều để nha.

Chỉ là, vì cái gì kinh điển như vậy văn chương, lại đặt ở cuối cùng đâu?

Ngược lại là cái kia nha viết rất dở ba tháng, lại một mực là Bán Dạ Đàm chủ đánh.

Quá khinh người.

Làm Bán Dạ Đàm đáng tin người ủng hộ, tạ Yến Bình trực tiếp liền nổi giận.

Cầm bút lên, tạ Yến Bình chuẩn bị cho Bán Dạ Đàm viết một phong độc giả tin.

Hắn muốn hung hăng mắng to Bán Dạ Đàm ban biên tập, ánh mắt của các người có phải hay không mù? Vẫn là, các người Bán Dạ Đàm không nghĩ thông.

Tốt đẹp một thiên văn chương tại các người cái kia, lại không cổ mà trân quý, ngược lại mắt bị mù giống như một mực đề cử ba tháng Quý Kiến Sầu.

Được rồi, người muốn đẩy liền đẩy, làm gì lại đề cho Quý Kiến Sầu đăng nhiều kỳ cái bảy tám trang, đây không phải tưới là cái gì?

Mãnh liệt hi vọng đem liêu trai đặt ở trọng điểm đề cử, mãnh liệt hi vọng lại nhiều đăng nhiều kỳ một số liêu trai cổ sự.

. . .

Bán Dạ Đàm.

Đến Bán Dạ Đàm thứ 300 kỳ lượng tiêu thụ phóng đại về sau, Bán Dạ Đàm thứ 301 kỳ lại một lần lấy được đột phá, lượng tiêu thụ tăng nhiều 7000 sách, tổng lượng tiêu thụ đã đạt tới 6 vạn 3000 dư sách.

Rất là thời điểm, biên tập Lâm Hạo lại một lần nữa vì ba tháng đưa ra gia tăng tiền thù lao tiêu chuẩn xin.

Bất quá, cái này một cái xin lại lần nữa bị Chu Khánh cự tuyệt.

Hắn luôn cảm thấy, ba tháng ngày đó Quý Kiến Sầu viết, mặc dù còn đang một mực đăng nhiều kỳ, mặc dù đến từ hắn đăng nhiều kỳ về sau, Bán Dạ Đàm lượng tiêu thụ tự nhiên tiếp tăng vọt hai kỳ.

Hắn quyết định đợi thêm một chút.

"Chu tổng biên, cái này là các người Bán Dạ Đàm tạp chí thư tín."

Buru chính công tác tiểu vương giữa trưa đem mười mấy phong Bán Dạ Đàm tạp chí thư tín chuyển giao đến Chu Khánh trong tay.

Chu Khánh thả ra trong tay sự tình, chuẩn bị nhìn một chút cái này mấy phong thư kiện.

Lần này thư tín phần lớn là độc giả gửi tới, có chừng mười mấy phong, cái này khiến Chu Khánh có một ít ngoài ý muốn.

Phải biết, Bán Dạ Đàm đã có nửa năm lâu không có nhận qua độc giả gửi thư rồi?

Một nhà không có độc giả gửi thư tạp chí xã , ấn kinh nghiệm tới nói, nhà này tạp chí xem cách đóng cửa cũng không xa.

Đến mức, có lúc Chu Khánh đều sẽ theo bản năng cảm giác, bọn hắn Bán Dạ Đàm phải chăng còn có người đang nhìn?

Còn tốt, gần nhất lượng tiêu thụ phóng đại về sau, ngay cả độc giả thư tín cũng cùng đi theo.

Xem ra, nhất thời bán hội Bán Dạ Đàm còn chưa chết.

Tâm tình có chút vui sướng mở ra phong thư thứ nhất kiện.

Phong thư thứ nhất kiện là một vị đến từ ma đô bằng hữu gửi tới, vị bằng hữu này đại khái viết hơn 2000 chữ, rỗng rã ba tấm vật liệu giấy, nhưng toàn thiên nhìn về sau, kỳ thật rỗng rã ba tờ giấy xuống tới liền một câu như vậy, ta là Bán Dạ Đàm Fan hâm mộ, phi thường ủng hộ các người Bán Dạ Đàm.

Không hiểu cười, Chu Văn đem phong thư thứ nhất kiện để qua một bên.

Độc giả hành văn vốn là, người có thể yêu cầu xa vời hẳn viết ra có nhiều độ sâu gửi thư?

Xem hết thứ nhất phong, Chu Văn lại lần nữa đọc lên thứ hai phong.

Phong thư thứ hai đến từ Yên Kinh, cũng là thủ đô.

Vị này thủ đô độc giả có chút trình độ, không nói trước cái khác, một tay chữ liền viết rất không tệ.

Vị độc giả này đầu tiên nói hẳn là Bán Dạ Đàm đáng tin, nhưng gần nhất lại là đối "Bán Dạ Đàm" càng ngày càng thất vọng. Đặc biệt là gần nhất nặng cân đề cử Quý Kiến Sầu, viết thật gọi một cái nát chữ. Hẳn rất không rõ, vì cái gì như thế nát tiểu thuyết thể mà có thể trở thành Bán Dạ Đàm nặng bằng tác phẩm. Chẳng lẽ, Bán Dạ Đàm thật dự định đóng cửa?

Xem hết thứ hai phong, Chu Văn không biết làm sao đánh giá.

Một thiên này gửi thư nói Quý Kiến Sầu viết kém, mặc dù Chu Văn cũng cảm thấy Quý Kiến Sầu viết, nhưng đây cũng chính là Chu Văn cảm thấy kỳ quái địa phương. Đã độc giả cho rằng Quý Kiến Sầu không được tốt lắm, như vậy, bọn hắn Bán Dạ Đàm tạp chí như thế nào lại lượng tiêu thụ phóng đại đâu? Phải biết, gần nhất hai kỳ tạp chí bên trong, mặc dù Quý Kiến Sầu xác thực không được tốt lắm, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) nhưng cái khác bản thảo cũng chưa chắc thế nào.

Đây cũng là Chu Văn đoạn thời gian gần nhất có một ít do dự nguyên nhân, hẳn không biết, có nên hay không cho ba tháng thưởng tiền thù lao.

Cầm lấy thứ ba phong, Chu Văn tiếp tục xem tiếp.

Thứ ba phong độc giả đến từ một cái trung bộ thành thị độc giả, hẳn cùng Yên kinh vị độc giả kia ý nghĩ không sai biệt lắm, cũng nói Quý Kiến Sầu quá kém, làm sao lên Bán Dạ Đàm trọng điểm đề cử. Bất quá, vị độc giả này lại nâng lên một bộ khác tác phẩm —— liêu trai.

Đây không phải mưa nhỏ ký xuống tác phẩm không?

Liêu trai Chu Văn cũng nhìn qua, hẳn chỉ cảm thấy, làm sao hẳn sẽ cảm thấy đẹp mắt?

Lại nhìn thứ tư phong: Ba tháng lẫn ra linh dị vòng, đi làm người võ hiệp viết lách.

Thứ năm phong: Liêu trai đại ái nha, đại ái liêu trai, mời Bán Dạ Đàm trọng điểm đề cử liêu trai.

Đệ Lục Phong: Liêu trai chỉ cần quý, liêu trai chỉ trong tai người đều là làm kinh điển, dạng này đại tác, ta chỉ muốn nói, phát tại các người Bán Dạ Đàm, quả thực là minh châu được tặng. Sẽ không lại cho ta trọng điểm đề cử liêu trai, ta liền cự tuyệt đặt mua các người Bán Dạ Đàm.

Đệ Thất Phong: Các người Bán Dạ Đàm biên tập có phải hay không mất bị mù, ngay cả liêu trai tốt như vậy cố sự đều không đẩy, đẩy ba tháng, ba tháng là cha người à, hẳn đều vài chục năm không viết linh dị tiểu thuyết.

Thứ tám phong: . . .

Không cần lại nhìn, Chu Văn đem cái này một số thư tín toàn bộ để ở một bên.

Tổng cộng 11 phong, có bảy tám phong là mắng to ba tháng. Đồng thời, lại có mấy phong là cực lực tán thưởng một bộ khác không được coi trọng tiểu thuyết —— liêu trai.

Hắn hiện tại có một ít đau đầu, chẳng lẽ, gần nhất hai kỳ Bán Dạ Đàm lượng tiêu thụ phóng đại không phải là bởi vì Quý Kiến Sầu, mà là bởi vì cái này hai thiên so với Quý Kiến Sầu không trả nổi mắt liêu trai?

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Tham gia thi đua

"Phạm Trần lớn, người gần nhất viết liêu trai cũng không tệ lắm, không biết còn có hay không loại phong cách này bản thảo, nếu như mà có, tùy thời có thể lấy phát cho ta."

Bán Dạ Đàm biên tập trà lạnh hướng Hoàng Nhất Phàm sớm phát một đầu ước bản thảo tin tức.

Đây là hôm qua tổng biên Chu Khánh đối nàng ra lệnh, mặc dù không biết tổng biên làm sao đối liêu trai cảm thấy hứng thú, nhưng đã tổng biên đã coi trọng, thân là biên tập viên trà lạnh cũng ngay đầu tiên có liên lạc Hoàng Nhất Phàm, "Đương nhiên, xét thấy người bản thảo viết không tệ, chúng ta cũng đưa người tiền thù lao đề cao đến mỗi ngàn chữ 80 nguyên tiêu chuẩn."

"Không có vấn đề, ta chỗ này còn có mấy thiên, một hồi ta phát cho người."

Nhìn thấy tức thời thông tin bên trên tin tức, Hoàng Nhất Phàm cũng cho hồi phục.

Liêu Trai Chí Dị có chừng hơn 400 thiên cổ sự, muốn hoàn toàn phát xong cũng phải cần một khoảng thời gian.

Mặc dù nhìn liêu trai tạm thời cũng không có gây nên coi trọng, bất quá, Hoàng Nhất Phàm đối với cái này cũng không phải đặc biệt sốt ruột. Kinh điển, có lúc thường thường cần phải được qua một đoạn thời gian đi kiểm nghiệm. Kịp trước tứ đại danh thư đảo được thời điểm, cũng còn không phải nửa đồ không lửa. Là vàng cũng sẽ phát sáng, Hoàng Nhất Phàm có nhiều thời gian.

Về phần tiền thù lao giá cả, Hoàng Nhất Phàm đối với cái này biểu thị không quan trọng.

Biết giá thị trường Hoàng Nhất Phàm cũng biết, tại mình không có thành danh trước đó, liêu trai dù là viết cho dù tốt, cũng không có khả năng mở ra ngàn chữ 500 trở lên. Hiện tại giá cả, mặc kệ là ngàn chữ 50 nguyên vẫn là ngàn chữ 80 nguyên, còn không phải không sai biệt lắm.

Huống chi, Hoàng Nhất Phàm biết, dựa vào loại này tạp chí là không kiếm được bao nhiêu tiền. Máu chốt, vẫn là xuất bản.

Dù sao xuất bản quyền là tại trong tay mình, trên tạp chí đăng nhiều kỳ mở giá bao nhiêu, liền từ bọn hắn đi thôi.

Nghĩ nghĩ, Hoàng Nhất Phàm chọn trúng liêu trai - thi biến, cùng "Liêu trai - phụ thi" hai thiên.

Cái này hai thiên cùng cần quý, trong tai người, viết, nhưng cũng tương đối còn có thể. Máu chốt chính là, cái này mấy thiên đều không phải là trò chuyện trong phòng kinh điển danh thiên. Phát cái này một số Hoàng Nhất Phàm cũng sẽ không đau lòng, quyền đương trước dùng cái này một số tác phẩm mở ra liêu trai thị trường.

Nhanh chóng đem hai thiên liêu trai phiên dịch thành bạch thoại văn, Hoàng Nhất Phàm phát cho trà lạnh.

Làm xong cái này một số, đã không sai biệt lắm 10 giờ tối.

Lại nhìn một chút UU đọc sách tiểu thuyết cát giữ, lúc này, bại hoại cát giữ đã phá 5 vạn đại quan.

Đồng thời, cũng bởi vì bại hoại cao cát giữ, cái này cũng ngược lại đến, mặc kệ là chỗ bình luận truyện văn là Long Không bình luận, bại hoại đã trở thành mọi người thảo luận tiêu điểm. Cảm thấy mỉm cười, cảm giác thân mình trùng sinh đi vào cái thế giới này, cũng coi là đứng vững bước chân. Không tiếp tục suy nghĩ nhiều, nhớ tới ngày mai còn muốn đi tin phong khảo thí, đơn giản tắm tắm một cái, như vậy thiếp đi.

...

Thiết Thạch Khẩu bên trong cửa trường học.

Lúc này, tham gia toàn huyện sơ tam thi đua học viên đã đi tới cửa trường học tập trung.

Thiết Thạch Khẩu trung học sơ năm thứ ba có 3 cái lớp chọn,

1 ban, 2 ban, 3 ban, mỗi lớp tuyển ra hai tên đại biểu, chung sáu người.

Mặt khác, còn có ba vị lão sư dẫn đội, cùng một chỗ tiến về huyện thành.

"Đều gần 6 giờ, làm sao còn có 1 người không tới."

1 ban đại biểu "Tồn tiến" có một ít không vui nói ra.

"Đúng nha, cũng không nhìn một chút là cái gì khảo thí, để tất cả chúng ta đều ở nơi này các loại."

Cùng là 1 ban học sinh "Ngô Hải hoa" cũng nói theo.

"Giang Úy Úy, tựa như là lớp các người không đến đây đi, có hay không hấn điện thoại bàn, tranh thủ thời gian đánh hấn điện thoại nha."

"Cái này. . ."

Giang Úy Úy nhú nhú mày, nhìn xem chung quanh mấy người.

1 ban tôn tiến, Ngô Hải hoa nàng nhận biết, 3 ban lý lạc tím cùng Dư Bản cũng đều tới, còn lại cũng chính là mình ban đồng học.

Thế nhưng là, nói là mình ban, nhưng chủ nhiệm lớp cùng sư phụ mang đội thế nhưng là một mực chưa nói cho hấn biết, đến cùng trừ mình ra, lại phải ai. Lúc này gọi hấn đi gọi điện thoại, Giang Úy Úy làm sao biết cho ai gọi điện thoại nha.

Đang vì khó chỉ tức, lúc này, một thân ảnh đột nhiên xuất hiện.

"A, Hoàng Nhất Phàm."

"Hoàng Nhất Phàm, người tới nơi này làm gì, đều lên sớm tự học, còn không mau đi bên trên sớm tự học."

Nóng vội nhanh miệng, Giang Úy Úy trực tiếp liền nói với Hoàng Nhất Phàm.

"Đây mới là lạ, người có thể tới nơi này, vì cái gì ta không thể tới nơi này. Nếu là bên trên sớm tự học, Giang Úy Úy. Người lại tại sao không đi bên trên?"

Lại đụng phải Giang Úy Úy, Hoàng Nhất Phàm thảm kêu không may.

Nếu như không phải hôm qua chủ nhiệm lớp đáp ứng cái kia 1 vạn đồng tiền ban thưởng, đánh chết hấn hấn cũng sẽ không tới.

"La hét, Hoàng Nhất Phàm, gần nhất người ngược lại là trở nên đầu bên trong đầu đi. Hừ, nói cho người, không thấy được chúng ta ở chỗ này là đang đội sư phụ mang đội cùng đi huyện thành tham gia thi đua à, người còn không mau trở về hảo hảo đi học, thi cấp ba chẳng mấy chốc sẽ tới, người đến nghiêm túc một điểm, có biết hay không."

"Tạ ơn lòng ưu ái quan tâm."

Hoàng Nhất Phàm mặc kệ nàng, hơi cách Giang Úy Úy một số, đứng ở một bên cũng đi theo mấy người sư phụ mang đội.

"Uy uy uy, Hoàng Nhất Phàm, đều nói cho người, người còn đứng ở chỗ này làm gì, nhanh đi bên trên tự học."

Trông thấy Hoàng Nhất Phàm không để ý mình, ngược lại vẫn là đứng ở nơi đó, Giang Úy Úy giận không chỗ phát tiết.

Bầu môi, lại đi đến Hoàng Nhất Phàm trước người nói ra.

"Giang Úy Úy, người có phiền hay không. Người quản tốt chính mình liền tốt, quản người khác làm cái gì. Lại nói, liền cho phép người tham gia trong huyện thi đua, ta liền không thể tham gia à."

"Người tham gia?"

Giang Úy Úy tựa hồ nghe đến trò cười, sờ lấy bụng, cười nói, "Hoàng Nhất Phàm, người cái chuyện cười này một chút cũng không dễ cười."

Chỉ là, đội Giang Úy Úy sau khi nói xong, thời gian cũng đến 6 điểm, ba vị sư phụ mang đội cũng từ trường học văn phòng từng cái đi ra.

"Ừm, nhân số đều đến đông đủ nha, vậy thì tốt, chúng ta lên xe."

Nhìn một chút 6 người đều đã đi tới, sư phụ mang đội "Diệp Phi" phát phát tay, để mọi người chuẩn bị lên xe.

"A. . ."

Nhìn thấy Diệp Phi kêu gọi mọi người, Giang Úy Úy có một ít sùng sốt.

Cái này, này sao lại thế này?

"Diệp lão sư, Diệp lão sư, Diệp lão sư."

Chạy chậm đến Diệp Phi bên cạnh, Giang Úy Úy nhỏ giọng hỏi.

"Giang Úy Úy, thế nào?"

"Cái kia Hoàng Nhất Phàm làm sao cũng tại cái này?"

"Người nói Hoàng Nhất Phàm nha, hẳn cũng là tới tham gia trong huyện cử hành thi đua, có vấn đề gì không?"

"A. . ."

"Diệp lão sư, người nói cái gì, Hoàng Nhất Phàm cũng là tới tham gia thi đua?"

Giờ khắc này, Giang Ủy Ủy trong nháy mắt hóa đá.

...

"Hoàng Nhất Phàm, Hoàng Nhất Phàm, người nói với ta rõ ràng, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Lên xe, Giang Ủy Ủy thật sự là muốn tự tử đều có.

Đặc biệt là nhìn qua một bên giống như cười mà không phải cười Hoàng Nhất Phàm, Giang Ủy Ủy đều muốn tìm cái lỗ để chui vào.

Cái này trò đùa lớn rồi.

Một bên cười nhạo Hoàng Nhất Phàm, một bên khác, vỗ vỗ đập, trong nháy mắt đánh mặt tới.

Chỉ là, Giang Ủy Ủy làm việc từ trước đến nay toàn cơ bắp, không có hiểu rõ sự tình làm sao cũng muốn đem hẳn hiểu rõ.

Mặc dù vừa rồi một màn kia rất là để Giang Ủy Ủy mất mặt, nhưng lên xe, Giang Ủy Ủy vẫn là quán lấy Hoàng Nhất Phàm, nhất định phải Hoàng Nhất Phàm đem sự tình nói rõ.

"Cái gì chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Hoàng Nhất Phàm bắt đầu dĩ, thật không rõ lấy tiểu nha đầu này cá tính làm sao đem học tập làm tốt, IQ đáng lo nha.

"Làm sao người tới tham gia thi đua rồi?"

"Ta làm sao lại không có thể tham gia thi đua rồi?"

Hoàng Nhất Phàm hỏi lại.

"Người. . ."

Giang Ủy Ủy nhất thời nghẹn lời, trong lòng nghĩ nói Hoàng Nhất Phàm thành tích kém, lại cảm thấy tất cả mọi người trên xe có chút nói không nên lời.

Thế nhưng là không nói, nàng thật đúng là gọi một cái khó chịu.

Còn tốt, tại xe mở sau mười mấy phút, sư phụ mang đội một trong "Trương Minh" phải tay, cùng mọi người nói ra.

"Loại dụng đón xe đoạn thời gian này, ta trước cho mọi người giảng một chút lần này thi đua sắp xếp thời gian. Một hồi chúng ta đến huyện thành về sau, 7 giờ liền ăn điểm tâm, ăn điểm tâm xong lại đi huyện nhà văn hoá, huyện nhà văn hoá là lần này thi đua địa điểm thi. Bất quá, từ ăn bữa sáng đến buổi trưa 12 giờ, chúng ta cũng không tham gia khảo thí. Theo bộ giáo dục an bài, đoạn thời gian này là mọi người tự do hoạt động thời gian. Tuy nói là tự do hoạt động, nhưng nếu như mọi người coi là liền là để mọi người đi chơi, vậy liền sai. Một đoạn này tự do thời gian hoạt động, mục đích là để mọi người cùng trường học khác học sinh đụng chút mặt, tìm hiểu một chút chúng ta cạnh tranh thực lực của đối thủ. Chỉ có hiểu rõ đối thủ thực lực, chúng ta mới có thể chế định thi đua phương án, cùng trường học khác tiến hành cạnh tranh. Tự do hoạt động kết thúc về sau, cái kia chính là ăn cơm trưa, bên trong sau buổi cơm trưa 2 điểm, mới là chính thức thi đua. Thi đua tổng cộng chia làm hai ngày, ngày cuối cùng đem quyết ra quán quân. Đồng thời, ta ở chỗ này công bố một chút lần này thi đua ban thưởng. Chỉ cần đoạt được bản kỳ thi đua quán quân, trường học đem ban thưởng 1 vạn nhân dân tệ."

Trương Minh nói xong, đằng sau ngồi mấy vị dự thi thí sinh nhất thời một mảnh nhiệt nghị.

"Trương lão sư, trước đó không phải nói chỉ ban thưởng 5000 khối à, làm sao hiện tại nâng lên 1 vạn khối?"

"Đúng nha, xem ra trường học lần này phải đại xuất huyết nha."

1 ban hai vị đồng học một nói một đáp, nhất thời tất cả mọi người là nở nụ cười.

"Ha ha, vấn đề này hỏi rất hay."

Sư phụ mang đội Trương Minh cũng cười, "Vì cái gì đem ban thưởng hạn mức đề cao đến 1 vạn khối, nghe nói là một vị dự thi đồng học cảm thấy 5000 khối quá ít. Còn vị bạn học này là ai, ta liền không nói. Bất quá, đã vị bạn học kia có thể cùng trường học cò kè mặc cả, như vậy, chúng ta cũng hi vọng vị bạn học này có thể cho chúng ta Thiết Thạch Khẩu trung học đoạt được quán quân trở về."

Cái này nói một phen, mấy vị dự thi đồng học người nhìn ta, ta nhìn người, đều đang suy đoán đến cùng là ai.

"Ta dựa vào, không phải ta nói, người nhìn ta làm gì."

Ngô Hải hoa lớn tiếng nói. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.com))

"Cũng không phải ta nói, 5000 khối ta đều cảm thấy là khoản tiền lớn, làm sao có thể muốn 1 vạn khối."

Tôn tiến cũng nói.

Một bên khác Giang Úy Úy cũng lắc đầu, biểu thị không phải mình nói.

Sau đó, mọi người nhìn về phía 2 ban Hoàng Nhất Phàm, chỉ là Hoàng Nhất Phàm từ từ nhắm hai mắt, một chút cũng không muốn phản ứng này một đám tiêu thí hải.

"Đừng nhìn Hoàng Nhất Phàm, ta biết thực lực của hắn, không phải hắn nói."

Giang Úy Úy tại bên cạnh thay Hoàng Nhất Phàm giải vây, nói ra.

"Không phải là Dư Bân đi."

Thiết Thạch Khẩu trung học tuy nói có 3 cái lớp chọn, nhưng thực lực cho tới nay đều là 3 ban mạnh nhất.

Gặp mọi người đem ánh mắt nhìn về phía mình, 3 ban Dư Bân lắc đầu, vừa cười vừa nói, "Mọi người biết đến, ta lại không thiếu tiền, ta làm sao lại đưa yêu cầu như vậy."

Dư Bân phủ nhận, mọi người tựa hồ cũng biết đáp án.

Hắn là Lý Lạc Từ.

Làm Thiết Thạch Khẩu trung học học phách, cũng chỉ có nàng mới có dạng này tư cách.

Cũng chỉ có nàng, mới khiến cho mọi người không lời nào để nói.

Đáng tiếc là, Lý Lạc Từ luôn luôn lạnh lùng như băng, mặc kệ là đối nam, vẫn là đối nữ. Mà lại, lại bởi vì Lý Lạc Từ từ lần đầu tiên đến sở tam văn bá chiếm trường học vị trí thứ nhất, dù là cùng là học sinh khá giỏi bọn hắn, tại dụng phải Lý Lạc Từ lúc cũng có một chút nhỏ nhỏ tự ti. Là lấy, lúc này mọi người cho dù là đoán được Lý Lạc Từ, cũng có một chút không có ý tứ đến hỏi.

Nhưng trái lại Lý Lạc Từ bên này, mặc dù cũng nghe đến nghị luận của mọi người, chỉ là nội tâm cao ngạo nàng, cũng không muốn đi làm cái gì giải thích. Đi theo Hoàng Nhất Phàm, nhắm mắt lại, cái gì cũng không nói lời nào.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh nữ vi thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Người có thể lẫn

Trương Minh sau khi nói xong, 2 ban sư phụ mang đội Diệp Phi cũng đứng dậy, bổ sung nói ra:

"Ta bổ sung một chút, lần này thi đua quy tắc cùng dĩ vãng bất kỳ lần nào đều không giống nhau. Vì khảo sát mọi người thực lực chân thật, trong huyện sẽ khai thác hiện trường ra đề mục phương thức tiến hành thi đua. Cho nên, lần này thi đua chẳng những khảo nghiệm mọi người bình thường học tập trình độ, còn đem khảo nghiệm mọi người tâm lý tố chất. Mặt khác, ta lại nhấn mạnh một chút. Lần này hiện trường ra đề mục đem cùng bình thường mọi người khảo thí lúc dụng phải đề mục hoàn toàn không giống, về phần xảy ra cái gì đề, ta cũng không biết. Cho nên, mời mọi người tại thi đua thời điểm muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt, đánh ra chúng ta Thiết Thạch Khẩu trung học danh khí."

Hơn một giờ về sau, Hoàng Nhất Phàm đám người đi tới huyện nhà văn hoá.

Bởi vì vì thời gian còn sớm, mọi người tại phụ cận ăn sớm một chút, lại nghỉ ngơi một trận, lúc này mới tiến vào nhà văn hoá.

Tiến vào nhà văn hoá về sau, ba vị sư phụ mang đội liền bị nhân viên công tác dẫn tới lầu hai, đem 6 người lưu tại lầu một tham gia tự do hoạt động.

Lúc này, không có sư phụ mang đội ở đây, tất cả mọi người lộ ra tương đối nhẹ nhõm.

1 ban Ngô Hải Hoa cùng Tôn Tiến, thì là từ cáo phụng đứng nói là đi hỏi thăm một chút tình huống.

Sau mười mấy phút, hai người trở về.

"Thế nào, nghe được cái gì?"

Giang Úy Úy hỏi.

"Cái khác ngược lại là không có cái gì, ngược lại là nghe được Tứ Trung cùng ngũ tạng, giống như có hai vị thiên tài."

"Nhìn, cái kia Tứ Trung thiên tài Du Đông Sinh, nghe nói một tay bút lông chữ viết đến xuất thần nhập hóa, rất nhiều vị lão sư đều cảm thấy không bằng, ngay cả một số thư pháp đại sư đều nói hẳn rất có tiềm lực."

Ngô Hải Hoa chỉ phía trước phía trước một cái mặc màu xanh da trời quần áo trong học sinh nói ra.

"Còn có, ân, còn có một người đến từ tại ngũ tạng. Bên phải phía trên, mặc quần áo trắng, tên gọi gì thuốc, nghe nói sáng tác năng lực nhất lưu, đã có không ít văn chương phát biểu tại thiếu niên văn nghệ tuần san bên trên."

Tôn Tiến cũng chỉ một bên khác một vị nam sinh nói ra.

"Xem ra, hai vị này là chúng ta cường địch."

Dư Bản nhú nhú mày, có một ít lo lắng. Chỉ là, lo lắng rất nhanh thành hiện thực.

Tứ Trung Du Đông Sinh, ngũ tạng gì duệ, không biết là nguyên nhân gì, đột nhiên tới Thiết Thạch Khẩu trung học cái này.

"Không nghĩ tới, Thiết Thạch Khẩu trung học vẫn là quá xấu rồi tinh rồi mù."

"Đúng nha, cũng chỉ có Lý Lạc Từ đồng học còn có thể cùng chúng ta đọ sức một trận."

Du Đông Sinh Lí Duệ một người nói một câu, mang theo vô cùng chế giễu.

"Người. . ."

Bị người khác chế giễu, Tôn Tiến cùng Ngô Hải Hoa tại chỗ liền nổi giận, "Các người có ý tứ gì, nghĩ đến đám các người nhất định có thể thắng sao?"

"Đừng nóng giận nha, nói chuyện liền tức giận, ta đã nói rồi, các người liền cái này chút trình độ."

Du Đông Sinh chặc chặc hai câu.

"Không bằng dạng này,

Chúng ta đánh cược thế nào, lấy 1 vạn khối làm tiền đặt cược, nhìn xem cuối cùng ai có thể thắng."

"Đồng sinh, người ý nghĩ này tốt, ta đồng ý."

Gì duệ gật đầu khen lớn.

"Chúng ta mới sẽ không cùng các người cược."

"Thế nào, là không đánh cược nỗi sợ thua, vẫn là không bỏ ra nổi 1 vạn khối tiền?"

"Cược thì cược, chẳng phải 1 vạn khối tiền nha, cái này 1 vạn khối tiền, ta còn không để vào mắt."

Bị hai người chọc tức lấy, 3 ban Dư Bản mở miệng nói ra.

"Không nghĩ tới, Thiết Thạch Khẩu trung học còn có một cái thổ hào."

"Tốt, các người chuẩn bị 1 vạn khối tiền đi."

Nói, hai người liền muốn rời khỏi.

Chỉ là, vừa rồi này giờ không nói gì Hoàng Nhất Phàm lại là không vui.

"Này này, các người dạng này rời đi có phải hay không không lễ phép nha."

Hai người quay đầu, gặp Hoàng Nhất Phàm đứng dậy.

"Thế nào, vị bạn học này ngươi có lời gì nói."

"Ta lời nói nhưng nhiều, vừa rồi cược pháp, ta nhưng không có đáp ứng."

Hoàng Nhất Phàm câu này trong nháy mắt để cho hai người cười to, "Ha ha ha, ha ha ha, không nghĩ tới Thiết Thạch Khẩu trung học chẳng những trình độ quá xấu đập mạnh hồ đồ, thế mà ngay cả lá gan đều không có. Tốt a, đối với thằng không dãi, ngươi không cá cược cũng không quan hệ."

Hiển nhiên, hai người coi là Hoàng Nhất Phàm nói như vậy, liền là cho rằng Hoàng Nhất Phàm sợ hãi.

Chỉ là, Hoàng Nhất Phàm lại là cười nói, "hai vị đồng học, uống cho các ngươi vẫn là thiên tài, ngay cả lời đều nghe không hiểu, ta lúc nào nói qua không cá cược."

"Không phải mới vừa sao?"

"Chắc chắn, xem ra, các ngươi thật sự là ngay cả tiếng người cũng nghe không hiểu, còn thiên tài, cẩu tài không sai biệt lắm. Ta mới vừa nói ta không có đáp ứng, không phải ta không cá cược, mà là, ta cảm thấy, loại này đánh bạc hành vi thực sự quá ngay thơ cũng quá cấp thấp. 1 vạn khối tiền tính là gì, muốn cược, liền cược lớn hơn một chút, ai nếu là thua, ai ngay tại nhà văn hoá chạy trần truồng."

"Chạy trần truồng"

"Thế nào, không dám đánh cược?"

Lúc này, Hoàng Nhất Phàm cũng là cười nhìn về phía đối phương, "Ha ha, mới vừa nói cái gì tới. Ai là thằng không dãi, đã không dám gan, hần meo chạy trở về mẹ ngươi nơi đó bú sữa đi thôi, chia ra đến mặt mặt hiển mất."

"Chửi giỏi lắm."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm thông mạ hai người, Tôn Tiến cùng Ngô Hải Hoa liên tục lớn tiếng khen hay.

Vừa rồi một mực bị hai người đè ép, dù là tiếp tiền đặt cược, trong lòng cũng cảm giác roi xuống da mặt.

Không nghĩ tới, hôm nay một mực vô thanh vô tức Hoàng Nhất Phàm, thế mà cho bọn hắn xả được cơn giận.

"Đúng nha, thằng không dãi, chạy trở về mẹ ngươi nơi đó bú sữa đi thôi."

Nói xong, hai người còn thổi một câu huyết sáo.

"Các ngươi. . ."

Du Đông Sinh cùng gì duệ lúc nào nhận qua làm nhục như vậy, bị kích phía dưới, trực tiếp liền gật đầu, "Cược thì cược, người nào thua, ai ngay tại nhà văn hoá chạy trần truồng"

"Được."

Hoàng Nhất Phàm nhẹ gật đầu, "Ngày mai thi đua xong hi vọng các ngươi hai cái không muốn đi, tốt nhất cầm quần áo chủ động thoát, miễn cho đến lúc đó chúng ta động thủ. Tốt, các ngươi hiện tại có thể lăn."

"Được."

Hai người vừa gật đầu một cái, lúc này mới phát hiện, lại bị Hoàng Nhất Phàm mắng, nhất thời ngẩn người, đi cũng không được, không đi cũng không được.

"Thế nào, còn chưa rút nha, chẳng lẽ nhìn thấy chúng ta mỹ nữ này nhiều, liền muốn ý lại cái này sao? Các ngươi nếu ngươi không đi, ta nhưng còn lớn tiếng hơn hô phi lễ. Đến lúc đó nhân viên công tác đem bọn ngươi cho bắt giữ lấy phái xuất sở, đừng thi đua không có tham gia, cái này cược các ngươi đầu tiên liền thua."

"Ngươi, ngươi. . ."

Hoàng Nhất Phàm khẽ đảo hồ khăn, hai người là tức giận đến thổ huyết.

Cuối cùng, tại mình bạch nói thế nào cũng nói không lại Hoàng Nhất Phàm về sau, đành phải riêng phần mình hừ một tiếng, quay đầu rồi đi.

"Oa, Hoàng Nhất Phàm, thần tượng nha, trước đó một mực không biết ngươi lợi hại như vậy."

Gặp Hoàng Nhất Phàm đám ba câu đem hai người khí đi, Ngô Hải Hoa cùng Tôn Tiến nhao nhao nói ra.

"Buổi sáng người không có tôi, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) chúng ta còn nói nói xấu người nữa nha. Hiện tại chính thức xin lỗi người, không có ý tứ."

"Việc nhỏ, việc nhỏ mà thôi."

Hoàng Nhất Phàm cười cười, lơ đãng.

Chỉ là, một bên Giang Úy Úy lại là sững sờ nhìn lấy Hoàng Nhất Phàm.

Giờ khắc này, nàng thật sự có một số xem không hiểu Hoàng Nhất Phàm.

Trước kia, Hoàng Nhất Phàm tại Giang Úy Úy trong mắt chỉ là một cái học sinh kém. Thế nhưng là, Giang Úy Úy cũng không biết thế nào, liền là cũng không có việc gì ưa thích cùng Hoàng Nhất Phàm đối nghịch. Trước mấy ngày thời điểm, Hoàng Nhất Phàm liền nói chủ nhiệm lớp gọi hắn tới tham gia thi đua, nàng lại một mực không tin. Mấy người Hoàng Nhất Phàm thật tới thời điểm, nàng lại cảm thấy Hoàng Nhất Phàm sẽ cản trở. Nhưng Giang Úy Úy không nghĩ tới chính là, ngay tại vừa rồi Tứ Trung ngũ tạng hai người lần phụ các nàng, ai cũng không biết nên làm cái gì thời điểm, Hoàng Nhất Phàm lại là như thể thông minh đứng ra.

Chẳng những vì bọn nàng Thiết Thạch Khẩu trung học vẫn hồi mặt mũi, càng là bức đối phương hai người rơi hoảng mà chạy.

Phản này thông minh, chẳng lẽ hắn thật sự là một cái học sinh kém?

Không khỏi, Giang Úy Úy nhớ tới trước mấy ngày hướng chủ nhiệm lớp phản hồi lớp học tình huống, lại là đánh Hoàng Nhất Phàm báo nhỏ cáo, nói hắn không để ý nghe khóa, lại thường xuyên đến trễ. Bình thường chủ nhiệm lớp nghe được lời như vậy về sau, đều sẽ cảm thán phê bình Hoàng Nhất Phàm vài câu. Thế nhưng là lần kia, chủ nhiệm lớp Lâm Kim Phân lại là rất khác thường gọi Giang Úy Úy về sau không cần quan chú Hoàng Nhất Phàm, hắn yêu cầu làm chỉ. Càng trước khi đi, còn nói một câu khó hiểu, để Giang Úy Úy có thời gian rảnh đi hướng Hoàng Nhất Phàm thỉnh giáo một chút.

Thỉnh giáo.

Giang Úy Úy một lần coi là chủ nhiệm lớp là đang nói đùa.

Nhưng hiện tại xem ra, phải chăng, trước mắt cái này Hoàng Nhất Phàm, chẳng lẽ còn có mình không biết một mặt?

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Tấn cấp thứ 2 vòng

4 giờ tự do thời gian hoạt động, rất nhanh liền đã qua đi.

Ăn cơm buổi trưa, sư phụ mang đội một bên ăn, vừa nói, "Bởi vì quý tắc tranh tài, các người dự thi chúng ta không thể tại bên cạnh chỉ đạo, cũng không thể cho các người ra ý kiến gì. Buổi chiều tranh tài hết thấy chỉ có thể dựa vào các người, lão sư không cho được các người bất kỳ trợ giúp nào."

Chúng học sinh đều là gật đầu, nói muốn vì trường học cũ làm vẻ vang.

Hoàng Nhất Phàm cũng là gật đầu, bắt quá, hắn chỉ là vì cái kia 1 vạn khối nhân dân tệ.

Đào nhất, buổi chiều 2 điểm thời gian đi vào, toàn huyện học sinh trung học thi đua chính thức bắt đầu.

Đầu tiên, nhân viên công tác hướng hiện trường 120 vị học sinh mỗi người phát một con số bằng số, đồng thời dán tại dự thi học sinh trên thân. Tại phát xong cái này một số bằng số về sau, nhân viên công tác lại đem 120 cái đoạt đáp khí đặt ở riêng phần mình học sinh trên thân.

"Xem ra, một hồi là đoạt bài thi."

Nhìn trong tay đoạt đáp khí, Tôn Tiến nói ra.

Qua thêm vài phút đồng hồ, nhà văn hoá một vị cầm trong tay ống nói người chủ trì đăng tràng.

"Các vị đồng học mọi người tốt, ta là bản trận đấu người chủ trì. Tin tưởng mọi người đã thấy trong tay đoạt đáp khí, không sai, chúng ta cái thứ nhất khâu liền là đoạt đáp khâu. Chúng ta sẽ ra 60 đạo đề cho mọi người, ai cướp được, đồng thời trả lời chính xác ai liền tấn cấp. Quy tắc chỉ đơn giản như vậy, mọi người nghe rõ ràng sao? Nếu như có vấn đề hiện tại có thể hỏi."

"Người chủ trì, chúng ta có 120 người, vì cái gì chỉ có 60 đạo đề."

Rất nhanh, dưới đài có một vị đồng học hỏi.

"Vị bạn học này, ngươi cảm thấy ra 120 đạo đề để hiện trường tất cả mọi người trả lời, sau đó toàn bộ quá quan sao?"

Đám người cười to.

Tại sao là 60 đạo đề, hiển nhiên là vì đào thải rơi một nhóm người.

"Tốt, như vậy, còn có vấn đề à, không có vấn đề, ta sắp mở bắt đầu ra đề."

Người chủ trì nhìn một chút đám người, xác định không có vấn đề, cầm ra bên trong đề kho bản, chuẩn bị ra đề mục.

"Hạ lệ cái nào ngọn núi không thuộc về nước ta tứ đại phạt núi một trong. A: Nhạn Đăng Sơn. . ."

Đề mục còn không có niệm xong, có người liền theo đoạt đáp khí, chính là Thiết Thạch Khẩu trung học nữ học phách, Lý Lạc Từ.

"Số 50 ta không có niệm xong đề ngươi liền đoạt đáp, chẳng lẽ ngươi biết đáp án?"

Lý Lạc Từ là số 50, những người khác theo thứ tự là Dư Bản số 51, Giang Úy Úy số 53, Hoàng Nhất Phàm số 54, Tôn Tiến số 55, Ngô Hải Hoa số 56.

"Người chủ trì, Nhạn Đăng Sơn cũng không phải là tứ đại phạt núi một trong, phía sau đề mục không cần nghe cũng có thể lựa chọn, cho nên lựa chọn A."

"Trả lời chính xác, chúc mừng ngươi, ngươi tấn cấp."

Thiết Thạch Khẩu trung học mở một cái tốt đầu, hiện trường một mảnh tán thưởng.

"Lý Lạc Từ, ngươi thật lợi hại."

Tôn Tiến tại bên cạnh tán thưởng nói.

"Đúng nha,

Lý Lạc Từ, ta đều không nghe xong đề ngươi đáp, thật sự là quá lợi hại."

Ngô Hải Hoa cũng là khoa trương nói.

Chỉ là đáng tiếc, hai người tán thưởng không có nửa điểm tác dụng, Lý Lạc Từ tấn cấp về sau trực tiếp liền đi phòng nghỉ.

Nhìn đến đây, Hoàng Nhất Phàm không khỏi vui lên, cái này Lý Lạc Từ còn thật lạnh nha.

Bất quá, đây đều là một số tiểu nha đầu, Hoàng Nhất Phàm làm sao đối với các nàng đề bụng, vẫn là hảo hảo nghe đề, sớm một chút tấn cấp đi.

Đoạt bài thi nội dung phần lớn là một số thường thức tính nội dung, bất quá, nói là thường thức tính, nhưng bởi vì nhận biết cùng kiến thức thiếu hụt, đối với rất nhiều học sinh trung học tới nói, cái này một số nội dung cũng không ít đề là bọn hắn điểm mù. Bất quá, đối với Hoàng Nhất Phàm tới nói, cái này một số đề mục cũng quá mức tại đơn giản.

Không có gây nên người khác chú ý, Hoàng Nhất Phàm tại thứ 12 đề sau khi đọc xong, trả lời thành công tấn cấp.

Hơn một giờ về sau, vòng thứ nhất tiết chính thức kết thúc.

1 ban Tôn Tiến cùng Ngô Hải Hoa, 3 ban Dư Bản đều bị xoát dưới, thông qua chỉ có Lý Lạc Từ, Giang Úy Úy, Hoàng Nhất Phàm.

Bị xoát hạ ba người có chút mất hết cả hứng, vốn cho rằng lại tới đây muốn giết tới trận chung kết, thay vào đó mới vòng thứ nhất tiết liền bị đào thải.

Hoàng Nhất Phàm tiến lên an ủi bọn hắn vài câu, chỉ nói là vận khí kém mà thôi, cũng không phải là thực lực bọn hắn không được.

Ba người cười cười, cuối cùng không có nói thêm nữa.

Vòng thứ nhất tiết kết thúc, vòng thứ hai tiết lại lần nữa mở ra.

Cùng vòng thứ nhất tiết không giống nhau, vòng thứ hai tiết không còn là đoạt bài thi, mà là đoàn thể thi đua, thi chính là toán học phương diện nội dung.

Đương nhiên, cái gọi là đoàn thể, kỳ thật cũng là lâm thời tạo thành đoàn thể. Dù sao, tại vòng thứ nhất tiết ở trong như vậy xoát hạ 60 người, có trực tiếp liền làm cho cả trường học toàn quân bị diệt, mà có mặc dù bảo lưu lại một số người, nhưng cũng không còn là nguyên lai thời điểm 6 người. Liền như sắt đá trong miệng học, cũng chỉ còn lại có 3 người.

Bất quá còn tốt, bởi vì vòng thứ hai tiết đoàn thể thi đua cũng là 3 người vì một tổ, Thiết Thạch Khẩu trung học học sinh cũng không cần thiết đi tìm trường học khác học sinh cùng một chỗ tranh tài. Mà trường học khác, có vận khí tốt người, có lẽ cũng là có thể cùng bản trường học học sinh một tổ. Mà có trường học vận khí không tốt, chỉ có thể mình muốn phương pháp đi tìm đồng đội.

Mà lại, cái này tìm kiếm, sự phụ mang đội là không ra mặt, chủ sự phương đồng dạng cũng không ra mặt, chỉ có thể dựa vào mình.

Cái này nhìn giống như cũng không có việc gì, chỉ cần tìm được đồng đội, cũng có thể tiến hành dự thi. Nhưng kỳ thật không phải, vòng thứ hai tiết nói là đoàn thể tranh tài. Như vậy, hẳn liền là lấy đoàn thể thắng lợi phương thức tấn cấp. Tại cái này bên trong, đoàn thể phối hợp phương diện mười phần trọng yếu. Nếu như là bản trường học học sinh tạo thành một đội, tự nhiên phối hợp càng thêm ăn ý, nhưng nếu như ba người đều là phân biệt thuộc về bản trường học, hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ chịu ảnh hưởng. Mà lại, cũng có khả năng không có như vậy đoàn kết.

"Vòng thứ hai tiết là toán học bút ký đề, làm làm một cái đoàn đội, chúng ta cùng một chỗ thương lượng một chút."

Quy tắc tuyên đọc xong sau, Giang Úy Úy hướng về Lý Lạc Từ cùng Hoàng Nhất Phàm nói ra.

"Một lúc sau, chúng ta cùng đối thủ cạnh tranh đều đưa rút ra đến ba đạo lựa chọn, đề thứ nhất đơn giản nhất, đề thứ hai hơi khó một số, thứ ba đề thi khó khăn nhất. Theo quy tắc đến xem, chúng ta là ba đề hai thắng chế. Nói cách khác, chúng ta chỉ cần sớm khóa chặt trước hai đề thắng lợi, như vậy, thứ ba đề chúng ta có làm hay không cũng không quan hệ."

"Ta đã biết, đề thứ hai đề ta làm."

Lý Lạc Từ nói thẳng.

"Đã như vậy, vậy ta liền làm đề thứ nhất."

Hai người phân phối xong nhiệm vụ, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) lại là đem Hoàng Nhất Phàm mất tại một khối.

"Áy. . . Chẳng lẽ không có ta chuyện gì?"

Thế mà bị không để ý tới, Hoàng Nhất Phàm bất đắc dĩ cười một tiếng.

"A, Hoàng Nhất Phàm, ta cũng không phải không biết ngươi lần trước toán học thi thành tích, ngươi vẫn là một bên nghỉ ngơi đi."

"Tốt a, đã ngươi nói như vậy, vậy ta liền nghỉ ngơi đi. Bất quá, vạn nhất, Giang Úy Úy, các ngươi trong đó có một người thua đây?"

"Chúng ta thất bại?"

Giang Úy Úy trực tiếp lắc đầu, "Làm sao có thể."

"Đề thứ nhất đơn giản nhất, bằng vào ta toán học thành tích, ta có niềm tin tuyệt đối thắng. Còn nữa, đối thủ của chúng ta tại đối mặt đề thứ nhất thời điểm, khẳng định lại phải một cái thực lực hơi kém một chút xuất chiến. Đem chủ lực lưu tại đạo thứ hai cùng đề thi thứ ba. Thế nhưng là, đạo thứ hai lại có Lý Lạc Từ đồng học tại, lấy Lý Lạc Từ thực lực, ngươi cảm thấy năng thất bại sao? Nếu như ta không thua, Lý Lạc Từ cũng thắng, như vậy, ngươi trận thứ ba, không liền có thể lấy nghỉ ngơi sao?"

"Tốt a, đã ngươi có lòng tin như vậy, vậy ta liền đến bên cạnh nghỉ ngơi đi. Ân, vạn nhất, đừng kích động, ta nói chính là vạn nhất, vạn nhất hai người các ngươi có một cái thua, vẫn là có thể tới tìm ta."

Nói xong, Hoàng Nhất Phàm không nói.

Cái này muội tử, còn quá trẻ.

Coi là, vèn vèn chỉ là cái này liền có thể thắng sao?

Ha ha, thật sự là quá ngây thơ rồi.

Nếu như đối phương có người sử dụng một cái Điền Kỳ đưa ngựa sách lược, hai cái này muội tử ở trong tất nhiên sẽ thua trận một cái.

Còn tốt, có ta ở đây cuối cùng, ngược lại còn có thể cho các nàng lau sạch sẽ cái mông.

Ách, không đúng, cho tiểu nữ hài chùi đít. Cái này cái này cái này, làm sao rất sexy, rất bạo lực cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Dư Bản cũng nhìn tiểu thuyết mạng

Đúng như những gì Hoàng Nhất Phàm nghĩ, quả nhiên, Thiết Thạch Khẩu trung học đối thủ cạnh tranh phái ra bọn hấn lợi hại nhất một vị học sinh, đạo thứ nhất đề lấy yếu ớt ưu thế, cảm xuống thắng lợi.

Làm sao lại, tại sao có thể như vậy?

Khi người chủ trì tuyên bố đối phương thu hoạch được đề thứ nhất thắng lợi thời điểm, Giang Úy Úy đều có một ít không thể tin được.

Mình làm sao lại thua, mình làm sao lại thua.

Cũng mặc kệ Giang Úy Úy là như thế nào không tin, thua liền là thua.

Đề thứ hai, Lý Lạc Từ vs trong Đại Đường học Tiêu Bình.

Lần này chưa từng xuất hiện ngoài ý muốn, Lý Lạc Từ lấy ưu thế tuyệt đối, đẹp trai trước hoàn thành đề thứ hai.

Lúc này, hai phe một thắng một thua, tạm thời đánh ngang.

Còn có cuối cùng một đạo đề.

Lúc này, Giang Úy Úy có một loại xung động muốn khóc.

Nàng rất cuộc hiểu rõ, nguyên lai, mình trông đối phương sách lược.

Nếu như lúc ấy hấn đề Hoàng Nhất Phàm cái thứ nhất ra sân, dù là Hoàng Nhất Phàm thua, bọn hấn còn có thể toàn lực cảm đề thứ hai cùng thứ ba đề, nhưng bây giờ chỉ còn lại có cuối cùng một đạo đề. Ai đều biết, đây là ba đề ở trong khó khăn nhất một đề. Hoàng Nhất Phàm bình thường toán học thành tích một mực thi không cực nghiên cứu, đừng nói là cuối cùng một đạo khó khăn nhất đề, cái nào sợ sẽ là đề thứ nhất, cũng đều không nhất định làm ra được.

Lần này, chỉ sợ Thiết Thạch Khẩu trung học muốn hoàn toàn bị loại.

"Giang Úy Úy, tranh tài vẫn chưa hết, người muốn nhận thua, ta còn không muốn đây."

Nhìn thấy Giang Úy Úy một điểm cầu thắng lòng tin cũng không có, Hoàng Nhất Phàm nghĩ ngợi đủ rồi, vỗ vỗ cái mông, đi tới tỷ thí khu.

Lúc này, người chủ trì đã tại trên màn hình lớn lộ ra một đạo hàm số đề.

Từ trước, mặc kệ là sơ trung, vẫn là cao trung, càng hoặc là đại học, hàm số đều là khó khăn nhất đề.

Lại càng không cần phải nói, đây là một cái phức tạp tới cực điểm hàm số đề.

Khi cái này một cái đề mục vừa ra, ở đây quan sát tất cả mọi người là hít sâu một hơi.

"Làm không được."

Giang Úy Úy lắc đầu.

Một lát sau, Lý Lạc Từ cũng là lắc đầu.

Lại một lát sau, đối phương đề thi thứ ba đối thủ cạnh tranh cũng lắc đầu.

Nhìn thấy tình huống này, Giang Úy Úy trên mặt vui vẻ.

Đã tất cả mọi người không làm được, như vậy, lần này so đấu hoàn toàn có thể làm lại.

Chỉ cần làm lại, Giang Úy Úy tin tưởng, nàng nhất định đánh bại đối thủ.

"Người chủ trì, đã hai phe đều làm không được, ta xin một lần nữa tranh tài."

Giang Úy Úy tại bên cạnh nhanh chóng nói ra.

Người chủ trì cũng nhìn thấy bên này tình huống, "Thiết Thạch Khẩu trung học chiến đội biểu thị muốn một lần nữa tranh tài, các ngươi cho là thế nào?"

"Không đồng ý."

Đối phương lắc đầu.

Bọn hần thế nhưng là biết Lý Lạc Từ cùng Giang Úy Úy thực lực, vừa rồi bọn hần có thể thắng, hoàn toàn là mưu lợi.

Nếu như lại một lần nữa so đấu, bọn hần tuyệt không phải là đối thủ.

"Đã các ngươi không đồng ý, như vậy, mời tại trong vòng 3 phút giải ra đạo này đề. Nếu như không phải, như vậy, ta đem sẽ trực tiếp tuyên bố một lần nữa tranh tài."

Người chủ trì nói xong, lưu lại hai phe tiếp tục giải đề.

"Làm xong chưa?"

Sau 3 phút, người chủ trì lại lần nữa hỏi.

"Làm không được."

Đối phương ba vị học sinh đều khó xử.

Lúc này, bọn hần biết, dù là không đồng ý một lần nữa tỷ thí cũng không được.

"Như vậy, đã hai phe đều làm không được, hiện tại, ta tuyên bố. . ."

Đang lúc người chủ trì tuyên bố một lần nữa thời điểm tranh tài, đột nhiên, một thanh âm lại là vang lên.

"Người chủ trì, chờ một chút, đạo này đề ta làm được."

A, ngươi làm được?

"Há, có đúng không, như vậy, xin đem đáp án của ngươi lộ ra."

"x=1."

Hoàng Nhất Phàm đem đáp án lộ ra.

"Chúc mừng Thiết Thạch Khẩu phương trận, các ngươi thu được lần này tranh tài thắng lợi, ngày mai, các ngươi đem tham gia trận chung kết."

. . .

"Hoàng Nhất Phàm, ngươi thật sự là quá lợi hại."

Ba vị Thiết Thạch Khẩu trung học đại biểu tiến vào trận chung kết, Thiết Thạch Khẩu một đám thầy trò nho nhỏ tại một nhà quán cơm nhỏ bên trong chúc mừng một chút.

Lúc này, Ngô Hải Hoa, Tôn Tiến hai người đều là bội phục nói nói, "không nghĩ tới, khó như vậy đề ngươi cũng giải đi ra."

"Đúng nha, Hoàng Nhất Phàm, ngươi tại sao không có viết giải đề trình tự đâu, trực tiếp liền có câu trả lời?"

Một bên sư phụ mang đội cũng hơi kinh ngạc, Trương Minh là số học lão sư, hần nhưng là biết rõ, vừa rồi cái kia đạo đề đừng nói là cái gì học sinh trung học, cho dù là cao trung cũng không nhất định làm ra được. Mặc dù, hần dùng cũng là sơ trung tri thức điểm. Nhưng đạo này đề lại là Hoa quốc sơ trung áo số đề, khó cực kỳ. Nếu như không phải Hoàng Nhất Phàm giải ra đáp án, Trương Minh cũng là cân nhắc thật lâu, một mực làm không được đâu, lập tức, liền cũng hỏi nói, "Hoàng Nhất Phàm, ngươi nói một chút, lúc ấy ngươi là thế nào giải ra đạo này đề."

"Ta nha. . ."

Hoàng Nhất Phàm uống một ngụm trà, thẩm giọng một cái.

Cái này một hồi, Giang Úy Úy cũng là nhìn chăm chăm vào Hoàng Nhất Phàm.

Phải biết, vừa rồi Hoàng Nhất Phàm đem đáp án trực tiếp báo ra tới biểu hiện kém chút đưa nằng cho kinh trụ.

Chẳng lẽ, Hoàng Nhất Phàm thật giống Tuệ Bình nói tới, là một thiên tài.

Chẳng lẽ, Hoàng Nhất Phàm thật trước đó chỉ là một mực đang chứa.

Nằng có một ít không thể tin được, lại có một ít chờ mong.

Đồng thời, đang chờ mong sau khi, lại có một ít đồ mặt.

Nếu như Hoàng Nhất Phàm thật một mực đang chứa, vậy sau này mình làm như thế nào đối mặt hẳn đâu?

Trời ạ, mắc cỡ chết người.

Giang Úy Úy như vậy nhỏ tâm lý của cô bé, Hoàng Nhất Phàm tự nhiên là không biết.

Lúc này, hẳn đã nghĩ kỹ làm sao tiến hành trả lời.

"Ai, Giang lão sư, các người cũng không cần như thế nhìn ta chăm chăm. Cái kia đạo đề đơn thuần ngoài ý muốn, kỳ thật ta cũng sẽ không làm."

"A, người cũng sẽ không làm?"

"Đúng nha, ba vị lão sư, mặc dù ta là thiên tài, nhưng, nhưng... Khó như vậy đề mục, các người cảm thấy ta liền sẽ làm? Nếu như ta sẽ làm, ta liền viết ra giải đề trình tự tới."

Hoàng Nhất Phàm hỏi lại, đám người lập tức cảm giác giống như nói cũng có đạo lý.

Đặc biệt là đối với Trương Minh tới nói, mặc dù biết tiểu gia hỏa này là một thiên tài, nhưng thiên tài cũng không phải không chỗ không biết. Loại này hoàn toàn siêu việt cùng tuổi trình độ đề mục, bọn hắn đều cảm thấy không có chỗ xuống tay, lại càng không cần phải nói Hoàng Nhất Phàm. Chỉ là, Trương Minh lại lắc đầu, "Không đúng rồi, đã người không biết làm, vậy sao người làm ra câu trả lời chính xác."

"Trương lão sư, ta không phải nhìn đối phương cũng làm không được nha. Dứt khoát, ta liền tùy tiện điền một con số. Lúc ấy ta là nghĩ như vậy, dù sao tất cả mọi người làm không được có phải hay không, ta ở phía trên lấp một con số, vạn nhất, ta nói chính là vạn nhất, vạn một đôi đâu? Kết quả... Kết quả mọi người cũng nhìn thấy. Ta cũng không nghĩ tới, ta lấp $x=1$ lại là đáp án chính xác. Ai, cái này cũng được nhiều thua thiệt chủ nhiệm lớp Lâm lão sư giáo dục nha, nằng nói cho chúng ta biết. Dù là cái này một số đề không ra, cũng không cần không mở, tùy tiện viết cái gì đều được."

"Nhào đồ..."

Cái này một cái trả lời đi ra, mặc kệ là mấy vị đồng học, vẫn là 3 vị sư phụ mang đội, kém chút không có đem cơm cho phun ra ngoài.

"Thương thiên nha, cái này cũng được."

"Hoàng Nhất Phàm, người bây giờ phải đi mua xổ số."

"Không được, cho lại cười một lần."

"Xem ra, lão thiên đều muốn giúp bọn ta Thiết Thạch Khẩu trung học."

...

Bởi vì ngày mai còn có trận chung kết, cho nên, vào lúc ban đêm vừa cùng 9 người liền ở tại nhà văn hoá phụ cận nhà khách.

Lại bởi vì là học sinh, thêm nữa gian phòng có hạn, cũng liền hai người một gian.

Tồn Tiến cùng Ngô Hải Hoa một gian, Hoàng Nhất Phàm cùng Dư Bản một gian.

"Oa, không nghĩ tới, lại có máy tính, quá tốt rồi."

Một tiến gian phòng, nhìn thấy chính giữa để đó một máy tính, Dư Bản liền hưng phấn nhảy dựng lên.

Mặc dù Hoàng Nhất Phàm cũng muốn dùng máy tính nhìn một chút mình sách mới gần nhất hai ngày thành tích, nhưng nghĩ tới trong phòng còn có một người, còn chưa tính. Ngày mai sẽ phải trở về, sau khi trở về lại nhìn cũng không muộn.

"Hoàng Nhất Phàm, không có ý tứ a, ta trước chiếm lấy máy tính nhìn một hồi tiểu thuyết, một hồi cho người dùng."

"Không có việc gì, người dùng đi. A, người nhìn tiểu thuyết mạng?"

Gặp Dư Bản tiến vào UU đọc sách, Hoàng Nhất Phàm có chút vui vẻ.

Không nghĩ tới, Dư Bản cũng nhìn tiểu thuyết mạng.

"Đương nhiên nhìn, không chỉ là ta, lớp của ta bên trên có rất nhiều người đều đang nhìn."

"Úc, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) thật sao."

Dư Bản kiêu nói này, Hoàng Nhất Phàm cũng gật gật đầu.

Hắn cũng phát hiện 2 ban không ít người nhìn tiểu thuyết mạng , bắt quá, bởi vì đi vào cái thế giới này tương đối nhiều chuyện làm, thêm nữa cùng cái này một số đồng học không phải đặc biệt quen, Hoàng Nhất Phàm cũng không có làm sao sống hỏi.

"Đương nhiên. Nói cho người, gần nhất ta đang đuổi một quyển tiểu thuyết. Tên kia, viết thật sự là một cái sáng khoái cao minh. Không chỉ như này, vị tác giả kia còn rất có tài khí. Chẳng những biết viết tiểu thuyết, còn có thể làm thơ. Trước mấy ngày, viết một bài bá khí tuyệt đỉnh thơ, kém chút không có để cho ta tại chỗ nước tiểu xuống tới."

"Nói đến cùng thật giống như, Khởi Điểm còn có lợi hại như vậy tác giả."

"Đương nhiên, người là không nhìn, nếu như nhìn khẳng định cũng sẽ trở thành hán Fan hâm mộ."

"Đi , được, đi, người nói, người kia là ai vậy, hôm nào ta đi xem một chút."

Tốt bắt Hoàng Nhất Phàm cũng coi là viết tiểu thuyết mạng. Dư Bản nói tới tác giả còn là đồng hành của mình đây.

Nhìn đem tiểu tử này cho mê, Hoàng Nhất Phàm cũng chuẩn bị trở về đầu nghiên cứu một chút.

"Người kia gọi thiên hạ đệ nhất bạch, chúng ta đều để hán rõ ràng."

"A, người nói ai?"

"Thiên hạ đệ nhất bạch nha, có phải hay không cảm giác cái tên này rất phong cách. Hắc hắc, ta chính là ưa thích dạng này bút danh, cũng ưa thích hán viết tiểu thuyết, được không triệt để, chính tông tiểu bạch văn, già trẻ không gạt nha. Úc, đúng, hán viết tiểu thuyết gọi bại hoại là như thế nào luyện thành, giảng chính là một học sinh trung học lẫn lộn bằng đẳng cổ sự."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Khởi Điểm Tân Nhân Vương

"Người nói hán nha, tốt a, hôm nào ta đi nhìn một chút."

Lệ rơi đầy mặt, không nghĩ tới, Dư Bản nói tới tiểu thuyết lại là mình viết.

Bắt quá, cái này cũng nho nhỏ thỏa mãn một chút Hoàng Nhất Phàm lòng hư vinh.

Ca rốt cục không phải kiếp trước bị vui đập giữa chợ tác giả, tốt bắt, cũng có một chút nổi tiếng nha.

Người nhìn, tính cả trường học đồng học, cũng thành fan hâm mộ của mình.

Về sau, đây chính là muốn đi lên nhân sinh đỉnh phong tiết tấu.

Trong đầu YY một chút, Hoàng Nhất Phàm nhanh lên đem dừng lại.

"Xem hết, Hoàng Nhất Phàm, máy tính cho người dùng đi, ta đi tắm rửa."

Đại khái hơn 20 phút đồng hồ về sau, Dư Bản đem máy tính tặng cho Hoàng Nhất Phàm

"Tốt, người đi tẩy đi."

Gặp Dư Bân rồi đi, Hoàng Nhất Phàm lúc này mới đổ bộ Khởi Điểm hậu trường, hắn muốn nhìn hậu trường cất giữ số liệu.

81000.

81,000 cất giữ.

Cầm xuống ba Giang Trạng nguyên, trực tiếp liền để bại hoại trưởng 5 vạn cất giữ, thêm tiền về phía trước 3 vạn cất giữ, đã đạt tới 8 vạn.

Cái số này, có thể nói, cái nào sợ không phải UU đọc sách lên giá trước đó cất giữ cao nhất, chỉ sợ cũng xếp tại mười vị trí đầu.

Mà lại, gần nhất cái này một số trời một mực đang Khởi Điểm viết tiểu thuyết, Hoàng Nhất Phàm cũng coi là minh bạch Khởi Điểm cất giữ cùng nhân khi quan hệ.

Nói như vậy, chúng ta đánh giá một bộ tiểu thuyết có hay không giá trị buôn bán, tiêu chuẩn của hắn là 1 vạn cất giữ.

Nói cách khác, chỉ cần tiểu thuyết của người cất giữ đạt đến 1 vạn, người liền có thể lựa chọn lên giá, cũng chính là mang ý nghĩa có thể xuất ra đi bán, có thể tiêu thụ, có thể kiếm được tiền thù lao.

Trước mắt Khởi Điểm đại bộ phận tiểu thuyết lên giá, cũng đều 1 vạn cất giữ tả hữu.

Như vậy, khi tiểu thuyết của người cất giữ đạt tới 2 vạn, cái kia đã đại biểu cho, tiểu thuyết của người có lửa nhỏ khả năng.

Khi tiểu thuyết của người cất giữ đạt tới 3 vạn, hắn đã có thể siêu việt 90% trở lên phổ thông lên giá tiểu thuyết, tương lai hảo hảo viết, tiền đồ vô lượng.

Mà khi tiểu thuyết của người cất giữ vượt qua 5 vạn thời điểm, cái kia đã tại một loại nào đó phương diện ám chỉ, một bộ lửa sách tức sẽ sinh ra. Dù là, mọi người biết, 5 vạn cất giữ cũng không có nghĩa là có 5 vạn người biết xài tiền đặt mua. Nhưng dù là 5 vạn thu núp bên trong có phần lớn người không đặt mua, có 5 vạn cất giữ cái này một cái khổng lồ cơ sở bày ở cái kia, cái này một bộ tiểu thuyết muốn không lửa cũng khó.

Bất quá, giống lên giá trước đó cất giữ đạt tới 5 vạn, đại bộ phận phổ thông tác giả đều không có thực lực này. Chỉ có những cái kia cấp 6, cấp 7, trở lên đại thần cấp tác giả, bọn hắn mới có khả năng này. Mà lại, cũng vèn vèn chỉ là khả năng. Cũng không nhất định hắn mỗi một bộ tiểu thuyết, cũng có thể ở trên đó chỉ đạt tới trước 5 vạn cất giữ.

Nhưng là, hiện tại Hoàng Nhất Phàm cái này một bộ bại hoại, cất giữ lại đã đạt tới hơn 8 vạn cái.

Hơn 8 vạn cái cất giữ không chỉ có đại biểu có hơn 8 vạn cái độc giả đang đuổi,

Càng đại biểu cho, hắn đã cách đại hòa chỉ thiếu chút nữa xa.

Nếu như Hoàng Nhất Phàm bây giờ chọn lựa lên giá, như vậy, ai đều tin tưởng, này lại là một cái khiến người đồ mất đặt mua thành tích.

Lại càng không cần phải nói, Hoàng Nhất Phàm biết, hắn sách mới tiềm lực không chỉ như này. Hắn mới lên ba cái đề cử, một cái là cấp hai giao diện đề cử, một cái là trang đầu tin tức đẩy, một cái khác là Tam Giang đẩy. Còn có một loạt giống nặng cân đẩy, trang đầu hình ảnh đẩy, cùng càng cường lực hơn đẩy mạnh, hắn đều không bên trên. Đại bộ phận tác phẩm ở trên đó trước đó, đều sẽ kinh lịch cái này một số đề cử. Nếu như đem cái này một số đề cử toàn bộ qua một lần, đừng nói là phá 10 vạn cất giữ, phá 15 vạn cất giữ đều có khả năng này.

Cái này đã đại biểu, bại hoại cái này một bộ tác phẩm, sắp một sách phong thần.

...

Long Không

Long Không là tác giả diễn đàn, nhưng đối với rất nhiều lần lộn Long Không người mà nói, bọn hắn sẽ đem Long Không xưng là Long Không giang hồ.

Trong giang hồ, muôn hình muôn vẻ, ngư long hỗn tạp.

Có người mới, cũng có bị vui đập giữa chợ tác giả. Có bình xị, cũng có chuyên nghiệp bình luận nhân sĩ.

Có có chút danh tiếng tác giả, cũng có uy danh hiển hách đại năng.

Càng có một ít chuyên nghiệp số liệu thu thập cơ cấu.

Chán ghét giả thuyết, Long Không là một cái bình xị đất tập trung.

Ưu thích giả thuyết, Long Không là nghiệp nội tổng hợp bình đài.

Truy phùng người thì nói, Long Không là tương lai sáng tác phương hướng.

Bất kể như thế nào, Long Không theo văn học mạng sinh ra mà sinh ra, chứng kiến văn học mạng quật khởi, cũng nhìn qua văn học mạng cao trào, bây giờ hẳn vẫn tồn tại.

Hắn đặc biệt mị lực, một mực hấp dẫn lấy cái kia một số xử lý sáng tác tác giả.

Một ngày này, Long Không số liệu thu thập đại năng "Trời Vương Tiểu Nhị đen" lại lần nữa tại Long Không giang hồ phát thứ nhất thiệp.

Trời Vương Tiểu Nhị đen lấy thu thập Khởi Điểm số liệu, lấy số liệu phân tích tiểu thuyết mà nổi danh tại Long Không.

Rất nhiều tác giả thích vô cùng trời Vương Tiểu Nhị đen số liệu bình luận, đồng dạng, cũng có rất nhiều tác giả ưa thích cảm trời Vương Tiểu Nhị đen số liệu tiến hành tham khảo, lựa chọn tương lai sáng tác phương hướng.

Trước đây mấy kỳ "Trời Vương Tiểu Nhị đen" ném ra một cái nặng cân kết luận: Khởi Điểm thể loại huyền ảo tiểu thuyết chính hướng đi mê, tương lai sáng tác phương hướng, khả năng đem chuyển hướng đô thị.

Mặc dù "Trời Vương Tiểu Nhị đen" xưa nay lấy số liệu phân tích nổi danh, nhưng lúc đó "Trời Vương Tiểu Nhị đen" ném ra ngoài huyền huyền mê luận chứng sau khi đi ra, vẫn là đưa tới không ít Long Không tác giả đậu đen rau muống. Các tác giả nhao nhao biểu thị, huyền huyền từ tiểu thuyết mạng sinh ra đến bây giờ, cho tới nay đều là sốt dẻo nhất thể loại, không có khả năng hướng đi mê. Mà lại, trước mắt Khởi Điểm đỉnh tiếm đại thần, tiểu thuyết của bọn họ cũng đều là huyền huyền. Bọn hắn bình luận trời Vương Tiểu Nhị đen số liệu luận chứng không đầy đủ, cái này sẽ đem người mới tác giả đưa vào chỗ nhầm lẫn. Để bọn hắn nghĩ lầm huyền huyền thật mềm nhũn, từ đó làm bọn hắn viết cái khác thể loại.

Hôm nay, "Trời Vương Tiểu Nhị đen" cảm đến ra một cái càng thêm đầy đủ số liệu, chứng minh quan điểm của hắn.

Số liệu này, chính là nhất một thời kì mới Tam Giang bảng đề cử.

Tam Giang đề cử là một cái trọng yếu đề cử, rất nhiều người đem cái này một cái đề cử xem như là tiểu thuyết loại hình chong chóng đo chiều gió.

"Trời Vương Tiểu Nhị đen" cái này một cái thiệp, lộ đi ra chính là Tam Giang cất giữ số liệu biến hóa.

Thiệp bên trong viết: Bên trên một tuần Tam Giang đối bảng, đẩy ra hoàn toàn mới Tam Giang các Trạng Nguyên, đồng thời, còn chuyên môn đẩy ra Tam Giang kênh. Từ Khởi Điểm biến hóa đến xem, Khởi Điểm đã càng ngày càng coi trọng Tam Giang đề cử bảng danh sách này. Đương nhiên, điểm này chúng ta trước đó cũng nhìn ra. Như vậy, phía dưới chúng ta đến xem thử khi thứ tư sông đề cử các bộ tác phẩm chỉ thượng đề cử đến nay cất giữ biến hóa tình huống.

Chân Vũ tuyệt sát, loại hình huyền huyền, không lên Tam Giang lúc cất giữ 5000, đổ bộ Tam Giang đề cử sau 6 ngày cất giữ 5500, gia tăng 500.

Kiểm võ đại lục, loại hình huyền huyền, không lên Tam Giang lúc cất giữ 6000, đổ bộ Tam Giang đề cử sau 6 ngày cất giữ 7500, gia tăng 1500.

Man Hoang Thần Vực, loại hình huyền huyền, không lên Tam Giang lúc cất giữ 4000, đổ bộ Tam Giang đề cử sau 6 ngày cất giữ 6000, gia tăng 2000.

Võ đạo thiên hạ, loại hình huyền huyền, không lên Tam Giang cất giữ 28000, đổ bộ Tam Giang đề cử sau 6 ngày cất giữ 30000, gia tăng 2000.

...

Siêu nhân quật khởi: Loại hình đô thị, không lên Tam Giang lúc cất giữ 3000, đổ bộ Tam Giang đề cử sau 6 ngày cất giữ 6000, gia tăng 3000.

Giải trí siêu sao: Loại hình đô thị, không lên Tam Giang lúc cất giữ 6000, đổ bộ Tam Giang đề cử sau 6 ngày cất giữ 9000, gia tăng 3000.

Bại hoại: Loại hình đô thị, không lên Tam Giang lúc cất giữ 3 vạn, đổ bộ Tam Giang đề cử sau 6 ngày cất giữ 8 vạn 1000, gia tăng 5 vạn.

Đây là tuần này Tam Giang đề cử cất giữ tăng trưởng biến hóa. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com))

Rất rõ ràng, 6 ngày đề cử hiệu quả xuống tới, chúng ta có thể nhìn thấy, thể loại huyền ảo tiểu thuyết cất giữ tăng phúc so trước mấy kỳ rất là hạ xuống, lại có một bộ tiểu thuyết một tuần lễ chỉ trưởng 500 cất giữ, bộ tác phẩm này đã có thể nói nhào. Còn cái khác mấy bộ, cất giữ gia tăng cũng đều tại hơn 1000 tả hữu, ở vào Tam Giang đề cử 2000 cất giữ cực nghiền cứu đây trở xuống. Cái nào sợ sẽ là cấp 7 đại thần bá đạo, hắn võ đạo thiên hạ, ha ha, rất đáng tiếc, một tuần lễ xuống tới cũng chỉ gia tăng 2000.

Mặt khác, chúng ta tới nhìn xem đô thị loại hình.

Đô thị loại hình tác phẩm, mặc kệ là siêu nhân quật khởi vẫn là giải trí siêu sao, bọn hắn cất giữ tăng phúc đều tại 3000 trở lên. Mà lại, cái này mấy bộ tác phẩm đều là người mới. Điều này nói rõ, huyền huyền sách mới thành tích đã hướng tới đều dưới chợ. Đương nhiên, đây chỉ là bên trong một cái số liệu. Trọng yếu nhất số liệu, tin tưởng mọi người cũng nhìn thấy. Bại hoại, bộ này siêu nhân khi đô thị tác phẩm, cũng chính là vị kia viết ra "Thế nhân lần ta" "Nam Nhị Hành" tác giả thiên hạ đệ nhất bạch, hắn sách mới thành tích tại đổ bộ Tam Giang bảng về sau, 6 ngày tốc độ tăng 5 vạn cất giữ.

Kết luận 1: Huyền huyền mềm nhũn đã thành sự thật.

Kết luận 2: Gắn đây đô thị biểu hiện không tầm thường, người mới tác giả nhưng trọng điểm quan chú.

Kết luận 3: Chúc mừng bại hoại, chúc mừng thiên hạ đệ nhất bạch, năm nay Khởi Điểm Tân Nhân Vương, không phải thiên hạ đệ nhất bạch không ai có thể hơn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Dẫn sinh tiểu bạch lưu phái

Trời Vương Tiểu Nhị đen tại Long Không có rất cao nhân khí, một thiên này Tam Giang số liệu phân tích thiếp tuyên bố về sau, rất nhanh liền hấp dẫn các đại tác người chú ý.

Có tán đồng người hồi phục, quả đến huyền huyền là đệ mê nghiêm trọng, khó trách gần nhất không có gì tốt huyền huyền tiểu thuyết.

Đúng nha, cấp 7 tác giả đại thần tiểu thuyết võ đạo thiên hạ Tam Giang mới trưởng 2000 cất giữ, lấy hấn thần cách, có thể nói là bị vui đập giữa chợ.

Cái kia 6 ngày chỉ trưởng 500 cất giữ, tựa hồ càng có thể nói rõ huyền huyền mềm nhũn.

Xem ra, gần nhất vẫn là đừng viết huyền ảo, đổi đi viết đô thị.

Bất quá, dù là cái này đồng thời số liệu xuất hiện, cũng vẫn là có người phản đối.

Huyền huyền làm sao lại mềm nhũn đâu, số liệu này không thể nói rằng vấn đề quá lớn.

Ta không tin huyền huyền sẽ mềm nhũn, dù là mềm nhũn cũng là nhất thời mềm nhũn.

Đô thị vốn là càng có đại nhập cảm, sách mới thành tích so huyền huyền tốt là bình thường, cái này cũng không có thể nói rõ vấn đề.

Đoán chừng là cái này đồng thời huyền huyền thành tích nát mà thôi, cái kia một số đại thần đều là viết huyền huyền, bọn hấn làm sao không cảm thấy huyền huyền mềm nhũn đâu?

Một cái là ủng hộ, một cái khác là phản đối.

Tự nhiên, hai phe cũng liền có cãi lộn.

Lúc đầu văn nhân liền tương khinh, lại càng không cần phải nói, tại một loại nào đó quan điểm không giống nhau thời điểm, hai phe rất nhanh liền đánh nhau.

Ha ha, những cái kia nói huyền huyền không mềm nhũn, các người tiếp tục tại huyền huyền bên trong tấn công a, chúng ta liền chiến đô thị.

Đúng nha, cũng không nhìn một chút bại hoại cái này một bộ tác phẩm, mẹ nó, Tam Giang bảng 6 ngày trưởng 5 vạn cất giữ, trên cơ bản là 1 ngày trưởng 1 vạn cất giữ. Số liệu này, có cái nào bản huyền huyền so được đến.

Từ bại hoại cái này trong một quyển sách, đã có thể đạt được xác nhận, huyền huyền đã nhào, đô thị đương lập.

Mặc dù người ủng hộ nói đến cũng có đạo lý, mà lại, trời Vương Tiểu Nhị đen số liệu cũng có thể nói rõ một chút vấn đề. Nhưng là, người phản đối cũng không phải là đèn đã cạn dầu. Tất cả mọi người là tác giả, cái nào phục cái nào. Rất nhanh, bọn hấn liền người ủng hộ quan điểm tiến hành phản bác.

Ha ha, bại hoại một tuần trưởng 5 vạn cất giữ cũng không thể nói đô thị đã đại hòa. Phải biết, cái này đồng thời Tam Giang trải qua hoàn toàn mới sửa đổi phân, lại cùng bá đạo tại võ đài, bên thắng tự nhiên thắng được ánh mắt của tất cả mọi người. Đừng nói là cái này đồng thời, từ trước cái khác Tam Giang đệ nhất tác phẩm, đều sẽ cùng những tiểu thuyết khác kéo ra khoảng cách rất lớn.

Lại nói, bại hoại quyển sách này sở dĩ gần một tuần tăng vọt hơn 5 vạn cất giữ, kỳ thật cũng không hoàn toàn là tiểu thuyết công lao. Mọi người chẳng lẽ quên thiên hạ đệ nhất bạch viết thể nhân lần ta sao, mọi người chẳng lẽ quên cái kia một bài khiến tất cả sách mê đều cuồng nhiệt không chỉ Nam Nhi Hành sao? Có thể nói, chính là cái này hai bài thi từ công lao, mới cho bại hoại mạng đến không có gì sánh kịp nhân khí.

Mặt khác, bởi vì thể nhân lần ta cùng Nam Nhi Hành quá mức kinh điển, cái này hai bài thi từ đã không chỉ có tại văn học mạng vòng lưu truyền, hấn đã tiến nhập truyền thống vòng thậm chí là truyền thông vòng.

Có một ít minh tinh tại hán bên trên, thậm chí trích dẫn qua cái này hai bài thơ. Chỉ bất quá, tạm thời cái này hai bài thi từ còn không có tại truyền thông ở trong bạo phát đi ra mà thôi. Nhưng dù là như thế, một số không phải văn học mạng vòng dân mạng, cũng bởi vì cái này hai bài từ tiến tới đi cùng đọc bại hoại. Tổng hợp mà lên, bại hoại lúc này mới như thế nghịch thiên.

Kể một ngàn nói một vạn, ủng hộ huyền huyền mềm nhũn vẫn là ủng hộ, phản đối vẫn là phản đối.

Loại này sáng tác sự tình, cái nào có thể nói tới chuẩn.

Mà lại, loại này sáng tác phương hướng tính vấn đề, từ trước đều là tranh luận người vô số.

Bất quá, mặc kệ là người ủng hộ vẫn là người phản đối, bọn hán mặc dù tranh luận đến tranh luận đi, cũng không có đạt thành thống nhất ý kiến, nhưng là, bọn hán đối với cái kia một bộ bại hoại, lại là đều rất là đồng ý, cho rằng cái này một bộ tác phẩm đã đại hóa. Cái này cũng ngược lại đến, tại hai phe người tới ta đi độ sức bên trong, bại hoại lại một lần nữa trở thành Long Không giang hồ thảo luận tiêu điểm.

Lần thứ nhất thảo luận tiêu điểm, là bởi vì bại hoại quyền này viết quá tiểu bạch. Long Không giang hồ đại bộ phận tác giả cho rằng, dạng này tiểu thuyết ô nhục tác giả IQ, cũng điểm ô sáng tác cái này một cái ngành nghề.

Mà lần thứ hai, lại là hoàn toàn tương phản, không ít tác giả đã tại Long Không giang hồ gửi thư, thảo luận bại hoại cái này một bộ tiểu thuyết thành công chi đạo.

Có người mới mở thiệp, bại hoại vì cái gì phát hỏa?

Vị này người mới tại thiệp bên trong cứu trợ, đều nói bại hoại lừa, bại hoại cũng xác thực phát hỏa. Thế nhưng là, các vị đại ca, đại tỷ, các vị đại thần, bác gái, già bọn tài xế, các người nhìn ra bại hoại chỗ nào lừa sao? Dù sao, ta là nhìn mấy giờ cũng không có nhìn ra bại hoại chỗ nào lừa. Chẳng lẽ, đây chính là ta không có có trở thành đại thần nguyên nhân sao?

Cũng có tác giả bình luận: Từ bại hoại nóng này đến xem internet văn học phát triển.

Internet văn học kỳ thật trước hết nhất cũng là tiểu bạch văn học, lúc ấy vừa mới phát tại internet bình đài tác phẩm, phần lớn số cũng tiểu bạch. Chỉ là, đi qua vài chục năm phát triển, tiểu bạch tác phẩm đã bị thị trường đào thải. Nhưng bây giờ, chúng ta tựa hồ phát hiện, tiểu bạch tác phẩm có một lần nữa trở về xu thế. Chúng ta cho rằng, tiểu bạch hướng tác phẩm tương lai vẫn có tiềm lực.

Cũng có nổi danh tác giả phát biểu: Bại hoại thành công, có thể hay không mô hình phòng?

Một bộ tiểu thuyết phát hỏa, trong nháy mắt liền sẽ có một trăm bộ cùng gió tác phẩm. Vị này nổi danh tác giả biểu thị, lại không quản bại hoại nhỏ nói thế nào, mọi người không pháng phất mô hình phòng một bộ dạng này loại hình, loại phong cách này tác phẩm. Có lẽ, cái này có thể cho rất nhiều không có đi bên trên chính đạo, một mực đang sáng tác giới không thể thành công tác giả, vạch một con đường sáng.

Còn có một số đại thần hất lên áo lót ra trận: Muốn tiểu thuyết lừa, đầu tiên đến tiểu bạch.

Vị này đại thần áo lót nói thẳng, trước đây hán cũng cho rằng bại hoại cái này một bộ tác phẩm viết tiểu bạch, nhưng hiện tại xem ra, tiểu bạch cũng không phải là khó như vậy tại tiếp nhận. Chỉ ít, từ tăng vọt cất giữ lượng đến xem, độc giả đã tiếp nhận. Đã độc giả tiếp nhận, chẳng lẽ, làm tác giả chúng ta, liền không nên đi theo độc giả biến hóa mà biến hóa sao?

Loại này dài bình một khi phát ra, đỉnh thiệp hồi phục người vô số.

Xem ra, ngày mai ta cũng đi Khởi Điểm viết một bản tiểu bạch văn.

Kêu lên ta, ta cũng phải viết một bản, liền gọi lưu manh là thế nào luyện thành.

Ta cũng phải viết, ta cũng phải viết.

Ha ha, thành đoàn kêu lên ta, chúng ta cùng một chỗ mở sách mới.

Được được, cùng tiến lên, chúng ta cùng một chỗ phong phú Khởi Điểm tiểu bạch văn thư khố.

Trong lúc lơ đãng, bại hoại, thiên hạ đệ nhất bạch, tiểu bạch, Tam Giang băng, chờ từ, trong nháy mắt chiếm đoạt toàn bộ Long Không giang hồ bản khối.

Mạch nước ngầm chính đang cuộn trào.

Không có người phát hiện, khi bại hoại bạo phát hán tiềm lực khủng bố về sau, tầm ảnh hưởng của hán cũng từ từ thể hiện ra.

Một cái mới lưu phái —— tiểu bạch lưu, đã thai nghén mà sinh.

...

"Trắng lớn, chúc mừng người, sách của người trở thành Long Không tác giả học tập tiêu bản."

Phần đầu viết lịch bày, ba mươi hai hướng Hoàng Nhất Phàm chúc mừng nói ra. UU đọc sách (www. uukan Shu. com)

"Đây thật là trần trụi mà làm mất mặt, giai đoạn trước một đám người mắng to trắng lồn sách mới viết như thế nào như thế nào, hiện tại đảo mắt lại biến thành bắt đầu không ngừng nghiên cứu trắng lồn tác phẩm, nói đến, ta cũng là Long Không một viên, ta cũng cảm thấy đỏ mặt."

Tác giả Giang Thành phía Nam cũng là nói nói.

"Các ngươi đừng nâng giết ta, chỉ là vận khí tốt mà thôi. Kỳ thật, cái này cũng không thể nói là đánh mặt. Dù sao trước đó tiểu thuyết của ta đích thật là phong cách quá quái dị, mọi người khó mà tiếp nhận. Mà lại gần nhất ta cũng tới Long Không, cũng kém không nhiều xem như nửa cái Long Không tác giả."

"Ha ha, trắng lồn quả nhiên lòng dạ rộng lớn, nếu là ta, khả năng ta hiện tại liền một bức dương dương đắc ý biểu lộ, càng muốn lập tức phát cái thiệp bày trào bọn hắn một chút. Không được, không được, xem ra sau này đến hướng trắng phần lớn nhiều học tập. Ba mươi hai nói rất đúng, nếu muốn trở thành đại thần, ngoại trừ sáng tác năng lực bên ngoài, trọng yếu nhất chính là tâm tính, ta hiện tại liền không có trắng lồn dạng này tâm tính."

"Quá khen, hơi trẻ, ngày mai còn có việc, hạ."

Bởi vì là tại sở chiêu đãi, nhìn thấy Dư Bân tắm rửa đi ra, Hoàng Nhất Phàm cũng liền thôi lui ra khỏi TT bày.

Cùng lúc đó, tại UU đọc sách tổng bộ ma đô chợ.

Khởi Điểm tổng biên 314, lại là một mực đang nghiên cứu cái này một bộ bại hoại là như thế nào luyện thành.

Từ tên sách đến giới thiệu văn tắt, lại đến chính văn.

Theo văn chữ nội dung cốt truyện, đến văn tự phong cách, lại đến tác phẩm độc giả tuổi tác tầng.

Mấy giờ về sau, 314 đột nhiên hưng phấn vỗ bàn một cái.

Cái này một bộ bại hoại, thật là có nhưng có thể khai sáng một đời lưu phái.

Chúng ta Khởi Điểm được thật tốt bắt lấy cái này một đợt trào lưu, nếu như vận hành thật tốt, cũng chưa chắc không thể gặp phải Liên Hoàn, vượt qua Huyền Nguyệt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Trận chung kết

"Dư Bân, ngươi dùng máy tính đi, ta đi tắm rửa."

Mấy phút đồng hồ sau, Hoàng Nhất Phàm rửa mặt hoàn tất, chọn lấy bên phải một trương đơn giường, Hoàng Nhất Phàm chuẩn bị đi ngủ.

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm lên giường, Dư Bân có một ít không có ý tứ, lui máy tính, nằm ở bên trái cái giường đơn bên trên.

"Hoàng Nhất Phàm, trước kia tại 2 ban làm sao chưa từng nghe qua tên của ngươi nha."

Tắt đèn, một cái khác giường Dư Bân hỏi tới Hoàng Nhất Phàm.

Hoàng Nhất Phàm biết Dư Bân ý tứ, đem lời nói cho kéo méo sẹo, "Chưa từng nghe qua quá bình thường, trước đó ta cũng chưa từng nghe qua tên của ngươi."

Quả nhiên, câu này về sau Dư Bân không còn xoắn xuýt Hoàng Nhất Phàm chuyện.

"Hoàng Nhất Phàm, ngươi nói, ngày mai trận chung kết Lý Lạc Tử có thể cầm quán quân sao?"

"Ây. . . Đại khái, có lẽ, khả năng đi."

"Nếu là nàng có thể cảm quán quân liền tốt."

"Ca môn, nàng cảm quán quân có cái gì tốt, ngươi làm sao không muốn ta lấy."

Hoàng Nhất Phàm trêu chọc một câu nói ra.

"Ngươi coi như xong đi, mặc dù ta cũng muốn để ngươi cảm, dù sao ngươi cũng là trường học của chúng ta mà. Bất quá, ngươi làm sao so ra mà vượt nhà chúng ta Lạc tím đây."

"Ta dựa vào, đều thành nhà các ngươi, các ngươi tình yêu tình báo rồi?"

"Nếu là có liền tốt, Lý Lạc Từ căn bản cũng không phản ứng ta."

"Nguyên lai là tương tư đơn phương nha."

Nói xong, Hoàng Nhất Phàm không khỏi nở nụ cười, tiểu tử này, mới sơ trung liền đối nữ sinh cảm thấy hứng thú. Bất quá, ngẫm lại cũng thế. Học sinh thời nay đã học lớp 9, sơ tam nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, chính là tuổi dậy thì, có phương diện này ý nghĩ rất bình thường. Nói đến, kiếp trước Hoàng Nhất Phàm sơ trung thời điểm cũng đối nào đó một vị nữ hài từng có huyền tưởng đây.

"Bất quá, ta nói Dư Bân, Tôn Tiến cùng Ngô Hải Hoa không phải nói ngươi là thổ hào nha, ngươi có tiền như vậy, làm sao còn bắt không được Lý Lạc Từ."

"Có tiền có cái cái rầm rùm nha, Lý Lạc Từ lại chướng mắt."

"Mò hôi, có tiền cũng không giải quyết được nha."

Lệ rơi đầy mặt.

Cô gái ở cái tuổi này quả nhiên tương đối là đơn thuần, có tiền có lúc cũng không có tác dụng gì.

Bất quá, tiếp qua mấy năm, vậy nhưng không nhất định.

"Hoàng Nhất Phàm, ngươi nói, ta muốn thế nào mới có thể đuổi tới Lý Lạc Từ."

"Ta nào biết được, không được dùng sức mạnh chứ sao."

"Ta dựa vào, Hoàng Nhất Phàm, không nghĩ tới ngươi lưu manh như vậy, chiều này ta cũng không dám, mẹ ta biết sẽ đánh chết ta. Coi như đánh không chết ta, cái này, cái này, giống như phạm pháp đi."

"Biết còn hỏi, đã nàng không thích ngươi, ngươi liền bỏ cái ý nghĩ đó đi à."

"Thế nhưng là, ta thật vô cùng thích nàng nha, ta nguyện ý đem ta hết thảy tất cả đều cho nàng."

"Tốt, tốt, cái đề tài này ngày mai trò chuyện tiếp, ngủ trước."

Không muốn cùng Dư Bân nói mò, Hoàng Nhất Phàm chuẩn bị đi ngủ.

Chỉ là, Dư Bân liền là không cho, "Ca môn, giúp ta ra nghĩ kế chứ sao."

"Ngươi liền xin thương xót giúp tiểu đệ một thanh đi."

"Nếu như ngươi không giúp ta, ta buổi tối hôm nay vẫn nói chuyện với ngươi."

Hoàng Nhất Phàm vẫn là không để ý tới hắn, bất tri bất giác rất cục ngủ.

Đang ngủ đến một nửa, không biết lại thế nào tỉnh lại, trong tai đột nhiên cảm giác có cái thanh âm.

"Hoàng Nhất Phàm, ngươi nói, ta muốn như thế nào mới có thể đuổi tới Lý Lạc Từ?"

Nửa đêm truyền đến một câu thanh âm kém chút không có đem Hoàng Nhất Phàm dọa cho chết, "Ta dựa vào, Dư Bân, ngươi còn có để hay không cho ta đi ngủ."

Hoàng Nhất Phàm giận dữ, thật nghĩ một bàn tay đem cái này nha đá ra đi.

"Đại ca, đừng nóng giận, đừng nóng giận, ta cũng chẳng còn cách nào khác nha. Ta biết đại ca ngươi tuyệt đối là một thiên tài, mặc dù ngươi ban ngày diễn kỹ có thể cầm Oscar, bất quá, tại ta Hóa Nhân Kim Tinh phía dưới, ta vẫn là nhìn ra đại ca bất phàm. Đại ca, ngươi liền xin thương xót, giúp ta một tay. Chỉ cần ngươi giúp ta đuổi tới Lý Lạc Từ, về sau ngươi chính là ta đại ca. Đi theo làm tùy tùng, lại chỗ không chối từ."

"Cái này nha, thật đúng là đủ thông minh nha."

Hoàng Nhất Phàm có chút thổ huyết, không nghĩ tới ban ngày nói thế mà bị gia hỏa này cho khám phá.

Chỉ là, muốn Hoàng Nhất Phàm giúp gia hỏa này truy muội tử, hẳn nhưng không đáp ứng.

Lão tử còn lưu manh đây.

Chỉ là hiện tại thật sự là muốn ngủ cực kỳ, liền nói nói, "được được được, ngươi trước hết để cho ta ngủ một giấc. Ngày mai, mình ngày sau, ta liền cho ngươi ra một ý kiến, tất bảo ngươi đuổi tới Lý Lạc Từ."

"Thật?"

"Ta nói, đương nhiên là thật."

"Vậy được, đại ca, ngươi ngủ đi, ta không quấy rầy ngươi."

Gặp Hoàng Nhất Phàm đáp ứng giúp mình bận bịu, Dư Bản lại cũng không nói chuyện, Hoàng Nhất Phàm cái này mới an tâm thiếp đi.

Ngày kế tiếp, Hoàng Nhất Phàm một nhóm đám người lại lần nữa tiến về huyện văn hoa quán.

"Ca môn, nghĩ đến chủ ý sao?"

Ăn bữa sáng, Dư Bản đi vào Hoàng Nhất Phàm trước người, thấp giọng nói một câu nói.

"Mò hôi, Dư Bản, lúc này mới bao lâu thời gian, muốn tán gái phải có kiên nhẫn, ngươi nhìn, hiện tại muốn so tài, ngươi cũng không thể để cho ta hệ so sánh thi đấu đều không để ý, liền giúp ngươi nghĩ kế sao?"

"Tốt a , bắt quá, ca môn, tranh tài kết thúc về sau nhất định nhớ phải hỗ trợ nha."

Có chút bất đắc dĩ lắc đầu, Hoàng Nhất Phàm cùng Giang Úy Úy, Lý Lạc Từ ba người tiến vào trận chung kết sân bãi.

Đi qua cả ngày hôm qua tranh tài, lúc đầu 120 người đã biến thành 30 người.

Hôm nay là ngày cuối cùng, ngày cuối cùng sẽ tại cái này 30 người ở trong quyết ra sau cùng quán quân.

Cùng ngày đầu tiên không giống nhau, ngày cuối cùng tranh tài thì trở thành nhìn rất phổ thông thi viết.

Cái này khiến Hoàng Nhất Phàm cảm thấy có chút kỳ quái, khi cầm tới bài thi về sau, Hoàng Nhất Phàm lại là phát hiện cái này một tờ bài thi khác biệt.

Đầu tiên, mặc dù cái này một tờ bài thi nhìn cùng truyền thống thi viết không sai biệt lắm, nhưng là, bài thi bên trên nội dung lại cùng truyền thống bài thi đề mục hoàn toàn không giống. Tỷ như đạo này thoạt nhìn là ngữ văn loại đề mục, hẳn lại là một đạo đề toán.

Đề mục bên trên viết, một trăm màn thầu một trăm tảng, đại tảng ba cái càng không tranh, tiểu tảng ba người phân một cái, lớn tiểu hòa thượng các chítin?

Đây là đời Minh một chữ số học gia ra đề mục, mặc dù kỳ thật đạo này đề cũng không khó, nhưng bởi vì đây là lấy cổ văn phương thức ra đề mục. Muốn làm ra đạo này đề, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) đầu tiên ngươi muốn hiểu rõ đạo này đề là có ý gì. Nếu như đạo này đề ngươi nhìn đều nhìn không rõ, dù là ngươi toán học thiên tài đi nữa, cũng không làm được đạo này đề.

Ngoài ra, ngoại trừ cái này một số nhìn rất cổ quái đề bên ngoài, Hoàng Nhất Phàm còn phát hiện đạo này bài thi còn khảo sát thí sinh thư pháp công lực, thậm chí còn thi có quan hệ với hội họa phương diện nội dung.

Cuối cùng là viết văn, thi cũng không phải phổ thông văn tường thuật, miêu tả văn, mà là càng thêm khảo nghiệm bản lĩnh nghị luận văn.

Đương nhiên, cái này một số nội dung đối với Hoàng Nhất Phàm tới nói, chẳng qua là thức nhắm, nâng bút vui đầu, như vậy nghiêm túc làm bài.

...

Ma đô, UU đọc sách ban biên tập, thời gian là bên trên buổi sáng 9 điểm.

"Các vị, bây giờ bắt đầu buổi họp."

Tổng biên 314 chống chống đỡ con mắt, nhìn lấy ma đô phòng họp hơn 30 vị biên tập.

"Các vị đều là internet văn học tinh anh, tin tưởng mọi người đối với internet văn học đều có rất nhiều phương diện nhận biết. Đồng thời, chúng ta Khởi Điểm cũng một mục đem chúng ta nhận biết chuyển hóa làm kinh nghiệm, chỉ đạo chúng ta ban biên tập làm việc. Tại ở trong đó, bao quát ký kết sách

mới, đào móc người mới tác giả, huấn luyện nhất lưu tác giả, bồi dưỡng trọng điểm đại thần, dẫn đạo loại tiểu thuyết hình , chờ một chút. Nhưng là, cái này một số kinh nghiệm, cái này một số chúng ta tổng kết ra sáng tác tâm đắc, tại gần nhất bị khiêu chiến. Chúng ta lúc đầu nhận biết, chúng ta lúc đầu kinh nghiệm, bị hoàn toàn phá hư. Một bộ chúng ta đều cho rằng tiểu bạch tiểu thuyết, trở thành gần đây nhất là nóng nảy điểm nóng."

"Tin tưởng cái này một bộ tiểu thuyết ta không nói danh tự, mọi người cũng biết kêu cái gì. Như vậy, chúng ta hôm nay liền đến trọng điểm phân tích một chút, cái này một bộ tiểu thuyết, bao quát vị này tiểu thuyết tác giả, hẳn đến cùng có nào khai sáng tính?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Mưa gió nổi lên

"Mọi người nói thoải mái."

314 nói xong cũng không nói chuyện , chờ đợi lấy cái khác biên tập phát biểu.

"Tổng biên, ta cảm thấy bại hoại cái này một bộ tác phẩm lớn nhất đặc sắc, cái kia chính là trắng, cũng chính là chúng ta nói tới tiểu bạch. Trước kia đây là một cái không tốt từ, cũng là một bộ nát tiểu thuyết biểu tượng. Nhưng hiện tại xem ra, tiểu bạch đại biểu lại là dễ hiểu dễ hiểu. Đang đọc thể nghiệm bên trên, hẳn có thể muốn vượt qua những cái kia lịch nghiệm tức một số văn học."

Cấp một chủ biên ngộ đạo cái thứ nhất mở miệng.

Sau đó, trong văn phòng, một đám biên tập nhao nhao xách ra cái nhìn của mình.

"Ta cho rằng bại hoại tiểu thuyết so với tiểu thuyết càng có đại nhập cảm, loại này đại nhập cảm cùng tình tiết thiết kế không quan hệ, thuần túy là từ văn tự thông tục hóa dẫn phát, mọi người xem xét loại này văn thể liền rất tự nhiên đạt được tán thành."

Tổ 2 biên tập viên viễn chinh nói ra.

"Ta cũng tán thành cái quan điểm này, văn tự tiểu bạch hóa chẳng những tăng lên đọc thể nghiệm, cũng tăng lên tiểu thuyết đại nhập cảm. Mà chúng ta biết, đại nhập cảm tại tiểu thuyết mạng ở trong một mực chiếm hữu lấy địa vị trọng yếu. Cái khác có thể không nói, nếu như một bộ tiểu thuyết làm được điểm này, như vậy, cái này một bộ tiểu thuyết chí ít sẽ không nhào."

Bốn tổ biên tập viên núi xanh cũng nói theo.

"Ta ngược lại thật ra cho rằng bại hoại cái này một bộ tiểu thuyết nghiêng hợp thị trường cần, ta chuyên môn đã điều tra một chút đọc bại hoại cái này một bộ tiểu thuyết đám người, phần lớn là 25 tuổi trở xuống. Cái này đầy đủ chứng minh, bại hoại cái này một bộ tiểu thuyết thụ chúng so với internet văn học càng tuổi trẻ. Một bộ tiểu bạch loại tiểu thuyết, cũng phù hợp cái này một cái tuổi tăng đọc nhu cầu."

Năm tổ biên tập trời đánh giá nói nói, " đúng, ngoại trừ bại hoại thụ chúng tuổi tác phân tích bên ngoài, bại hoại thụ chúng trình độ ta cũng nhìn một chút. Trong đó có 90% trở lên đều là bản khoa trở xuống. Cái này cũng cùng hiện tại internet lên mạng đám người lớn đến bảo trì, cho nên, bại hoại vừa ra, mặc dù tại bắt đầu chúng ta đều cho rằng không được tốt lắm, nhưng hẳn thụ chúng quần thể đã đặt vững cái này một bộ tiểu thuyết bạo lừa cơ sở."

"Cái này ta tán đồng. Chúng ta Khởi Điểm cũng không ít tình huống tương tự , bất quá, cùng bại hoại vừa vận tương phản. Thủ hạ ta có mấy vị tác giả mặc dù viết không tệ, cũng rất có bản lĩnh, chúng ta trước đây vẫn cho rằng tiềm lực so sánh lớn. Cũng đẩy mấy lần, nhưng cuối cùng cũng không có đẩy đi ra. Bây giờ nghĩ lại, cũng là bởi vì thụ chúng nguyên nhân. Mấy vị này tác giả thụ chúng đọc giả tuổi tác phổ biến khá lớn, mà tuổi đọc giả tại toàn bộ internet lên mạng giữa đám người lại phổ biến ít, cho nên, dù là hẳn viết cho dù tốt, cũng chỉ có thể chia làm nhỏ chúng"

Sáu tổ biên tập đường đầu biểu thị ủng hộ cái này nhìn qua điểm.

Hơn nửa giờ, các biên tập tuần tự đều đã biểu đạt quan điểm của mình.

"A, 7 tổ, Ngũ Nhạc, tất cả mọi người nói, ngại tại sao không nói."

Cuối cùng, 314 đưa mắt nhìn 7 tổ biên tập viên Ngũ Nhạc trên thân.

"Bại hoại quyền này sách vẫn là ngại ký."

Nếu như không phải người ký cái này một bộ tác phẩm, cái kia bại hoại rất có thể như vậy mai một. Nói đến, ta cũng phải khích lệ người lật một cái, lần này người làm điểm xuất phát dựng lên một công."

314 rất xem trọng Ngũ Nhạc, hẳn cảm thấy tiểu tử này không tệ, tiến vào công ty trước đó mặc dù không có nhìn ra ở nơi nào có cái gì đặc điểm. Nhưng một đoạn thời gian quan sát đến nay, hẳn lại phát hiện Ngũ Nhạc rất cố gắng. Trên cơ bản Khởi Điểm mỗi một kỳ bảng danh sách tác phẩm, Ngũ Nhạc đều sẽ quét một lần. Phải biết, làm biên tập. Mỗi ngày tiếp xúc đến tiểu thuyết đã đủ nhiều, hẳn không có khả năng có thời gian lại đi nhìn nó tác phẩm của hắn. Dù là có thời gian, đoán chừng cũng sẽ không muốn nhìn. Nhưng là, Ngũ Nhạc vẫn là mỗi kỳ kiên trì quét bảng.

Cuối cùng, kiên trì được đền đáp. Đại lượng đọc thành tựu Ngũ Nhạc đặc biệt ánh mắt, quyền này bại hoại liền là chứng minh tốt nhất.

"Tổng biên, bởi vì ta còn không có chuẩn bị kỹ càng."

"Chưa chuẩn bị xong?"

314 hơi kinh ngạc, "Ngũ Nhạc, người là đã tại làm nghiên cứu a? Mà lại, nhìn, người đã có một ít tâm đắc rồi. Nói đi, trước đem người nghiên cứu tốt lắm nói ra. Người dù sao cũng là ký bại hoại biên tập viên, kinh nghiệm của người rất có giá trị nghiên cứu."

"Vậy được, ta trước hết từ làm sao ký cái này một bộ tác phẩm bắt đầu."

Ngũ Nhạc gật gật đầu, bắt đầu nói ra.

"Lúc ấy bại hoại cái này một bộ tác phẩm đạt tới 3 vạn chữ thời điểm, ta ở phía sau đài liền chuẩn bị đối cái này một bộ tác phẩm tiến hành xét duyệt. Bắt đầu, ta cũng cảm thấy bộ tiểu thuyết này viết rất Tiểu Bạch, thậm chí muốn từ bỏ. Nhưng là, chịu đựng khí thư xúc động, ta vẫn là tiếp tục xem tiếp. Từ từ, khi ta xem chương 10 tả hữu về sau, ta thể mà phát hiện ta đã hoàn toàn thay vào đến cái này một bộ tiểu thuyết thể giới bên trong. Đến bây giờ, dù là ta là bại hoại cái này một bộ sách biên tập, nhưng ta mỗi ngày vẫn là cùng với những cái khác đọc giả, mỗi ngày đang đuổi quyền sách này.

Ngoài ra, ta hiện tại đã sẽ không quan chú bại hoại cái này một bộ tiểu thuyết văn tự thể nào, hẳn cũng sẽ không quá nhiều đi để ý hắn hành văn. Ngược lại, nhìn bại hoại về sau lại đi nhìn cái khác hơi nghiêm túc tiểu thuyết, ta đều cảm giác có chút mệt mỏi, thậm chí không thích ứng.

Ta cùng bại hoại tác giả thiên hạ đệ nhất bạch tiếp xúc qua. Lúc ấy cái này một bộ tiểu thuyết cũng không có hiện tại nóng nảy, nhưng ta phát hiện, thiên hạ đệ nhất bạch tựa hồ vô cùng tin tưởng. Bao quát, từ bút danh của hắn cũng có thể thấy được, hẳn cũng không phải là không viết ra được những cái kia hành văn giống như găm nghiêm túc tiểu thuyết, hẳn cái này là có ý viết trắng.

"Ừm, nói tiếp."

314 cũng là gật gật đầu, hẳn cũng phát hiện điểm này.

Không chỉ là 314, chỉ sợ một đám biên tập cùng tác giả đều phát hiện.

Một câu kia thể nhân lần ta, cái kia một bài Nam Nhi Hành, người cảm thấy có thể viết ra như thể tuyệt cú tác giả, hẳn vèn vẹn sẽ chỉ viết tiểu bạch văn sao?

"Cho nên, tại cùng thiên hạ đệ nhất bạch tán gẫu qua về sau, ta liền có ý thức đang nghiên cứu bại hoại cái này một bộ tiểu thuyết. Ta cảm thấy, từ lịch sử của chúng ta đến xem, Hoa quốc văn học từ Chiến quốc thơ ca, Tiên Tần văn xuôi, Ngụy Tấn văn học, đến thơ Đường Tống từ nguyên khúc, thậm chí minh thanh tiểu thuyết, kỳ thật cũng là một bộ sẽ nghiêm trị túc hướng đi thông tục văn học lịch sử, càng tiếp cận tại chúng ta hiện đại tác phẩm càng là thông tục, cũng chính là nói tới văn tự càng trở nên trắng nhạt. Ở phương diện này, Minh quốc thời kì nói lên bạch thoại văn càng đem thông tục văn học đẩy tới chủ lưu. Thẳng đến hiện đại, chúng ta lại từ nguyên lai dân quốc thời kỳ bạch thoại văn, xách luyện đến hơi bạc nửa văn. Cho đến ngày nay internet văn học, phần lớn số tác giả sáng tác phong cách vẫn có một ít thiên hướng về truyền thống sáng tác, cũng chính là vừa rồi nói hơi bạc nửa văn.

Không ít tác giả cho rằng, hơi bạc nửa văn tài phù hợp nhất hiện đại thẩm mỹ, cũng tương đối có ý cảnh.

Nhưng, thật là thể này phải không?

Ta cho rằng không nhất định.

Nhận nhưng, hơi bạc nửa văn văn thể hoàn toàn chính xác tại nào đó chút thời gian đọc lấy đến sáng sủa thuận miệng, cũng càng có vận vị, nhưng đối với hiện đại đại chúng tới nói, có lúc hơi bạc nửa văn cũng sẽ ảnh hưởng đọc. Mà lại, nói đến ý cảnh, hiện đại truyền thống tác gia tác phẩm có thơ Đường Tống từ có ý cảnh sao? Hiển nhiên không, nhưng vì cái gì chúng ta bây giờ không lưu hành thơ Đường Tống từ nguyên khúc, cũng không lưu hành minh thanh tiểu thuyết cổ bạch thoại văn?

Kì thực là cái này một số văn thể đã không phù hợp chúng ta người hiện đại khẩu vị.

Nói cách khác, kỳ thật cái này một số văn học có một ít quá hạn.

Hoặc là không thể để cho quá hạn, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) hẳn kỳ thật cũng rất kinh điển, nhưng cũng không thích hợp đại quy mô mở rộng."

"Cho nên, Ngũ Nhạc, người cho rằng tiểu bạch văn có khả năng sẽ trong tương lai thành là chủ lưu, thậm chí là thay thế hiện nay nghiêm túc sáng tác

phong cách?"

"Ta không dám khẳng định, truyền thống sáng tác cùng internet sáng tác có khác nhau rất lớn, ta không xác định tiểu bạch văn phải chăng có thể nghiền hợp cái này một số thực thể độc giả khẩu vị. Nhưng internet văn học không giống nhau. Internet bản thân là một cái thoải mái hơn, cũng càng vì tự do, càng trẻ trung hóa một cái bình đài, tiểu bạch văn là rất phù hợp internet bình đài tính chất. Ta cho rằng, tại internet văn học cái này một khối, tiểu bạch văn trong tương lai sẽ có càng lớn thị trường. Thậm chí, tương lai sẽ có càng nhiều tác giả, gia nhập vào tiểu bạch văn sáng tác trào lưu ở trong. Mà lại, cái này trào lưu đem ảnh hưởng tương lai internet văn học sáng tác phương hướng."

Đào dạt vậy vậy, Ngũ Nhạc một câu cuối cùng, điểm ra quan điểm của hần.

Mà cái này một cái quan điểm, cùng tổng biên 314 ý nghĩ, có kinh người tương tự.

"Xem ra, Ngũ Nhạc đối với tiểu bạch văn nghiên cứu so với tất cả mọi người càng thêm khắc sâu nha."

Hội nghị mở đến nơi đây, 314 lộ ra rất hưng phấn.

Tương lai có thể hay không siêu việt Liên Hoàn cùng Huyền Nguyệt, liền xem bọn hần có thể hay không đem cái này một đợt tiểu bạch văn trào lưu dẫn cho mình dùng.

Chỉ là, ngay tại 314 chuẩn bị cùng các vị biên tập thảo luận chưa để dẫn dắt tiểu bạch văn loại hình tác phẩm lúc, [Qidian] người sáng lập bảo kiểm phong lại là vội vàng xông vào văn phòng, "Dương Thần, hội nghị tạm dừng, đi với ta gấp quốc gia tin tức xuất bản tổng cục lãnh đạo, có phiên toái."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Internet văn học ý kiến chỉ đạo văn bản tài liệu

"Chuyện gì xảy ra?"

314 bị bảo kiểm phong từ phòng họp lôi đi, tiến vào UU đọc sách người sáng lập văn phòng.

UU đọc sách lúc trước hết thấy có sáu người cộng đồng sáng lập, theo thứ tự là Hắc Âm Chi Tâm, giấu kiểm Giang Nam, bảo kiểm phong, ý giả, tay trái. Cùng đã rời đi Khởi Điểm số 5 con kiến.

Lúc này, trong văn phòng đã đứng đầy hai người, lại là không ngừng đi tới đi lui.

"Văn Phi, cụ thể tình huống thế nào, ta đem Dương Thần cũng gọi tới."

Hắc Âm Chi Tâm gọi Ngô Văn bay, cũng là trước mắt UU đọc sách CEO.

"Tạm thời còn không có đạt được tin tức, nhưng ta đoán chừng, kẻ đến không thiện."

Nói chuyện, tất cả mọi người là lộp bộp một tiếng.

"Ta đoán chừng, cái này cùng trước đây truyền thông phơi sáng internet tác gia phú hào bảng xếp hạng có quan hệ."

Lúc này, "Ý giả" Hầu Khánh Thần lại là nói ra.

"Ừm, có khả năng."

Cũng là gật đầu, "Cho tới nay chúng ta internet văn học cái này một khối đều tương đối là ít nổi danh, đồng thời, cũng cùng truyền thống sáng tác cái này một khối không liên hệ với nhau. Bất quá, trước đây internet tác gia phú hào bảng vừa ra tới, đích thật là hung hăng lẫn lộn khê đảo. Mặc dù, lúc ấy truyền thông một lần vô cùng sợ hãi thần phục, cho rằng internet văn học dị quân quật khởi, thậm chí là vượt qua truyền thống văn học. Nhưng ta nghĩ, chúng ta internet văn học đã khiến cho quốc gia chú ý."

"Ngô tổng, ý của người là, lần này Hoa quốc tin tức tổng cục người đến đây, có thể sẽ dính đến thẩm tra vấn đề."

"Ừm."

Cùng hầu khách sáng sớm đều là gặt đầu, "Chỉ cần có một cái ngành nghề đạt đến một loại nào đó độ cao, tất nhiên sẽ gây nên quốc gia chú ý, đồng thời, cũng tất nhiên sẽ bị quốc gia thẩm tra."

"Thẩm tra nhìn đơn giản, nhưng đối với chúng ta mà nói, chỉ sợ cực kỳ bất lợi."

Bảo kiểm phong tên thật Lâm Đình Phong, lúc này cũng tại bên cạnh nói nói, "nếu như ứng phó không tốt, cái này một đợt thẩm tra sợ rằng sẽ là chúng ta Khởi Điểm tai nạn."

Đám người lại là lần nữa lộp bộp một tiếng.

Bọn hần xử lí internet văn học vài chục năm, một tay chứng kiến internet văn học quật khởi, càng một tay tham dự internet văn học kiến thiết. Đối với internet văn học, trên cái thế giới này còn có ai so với bọn hần càng thêm hiểu rõ. Ai biết quốc gia đối với văn học mạng thẩm tra tiêu chuẩn gì, mà lại, internet văn học bởi vì cánh cửa thấp, thêm nữa trước đây cũng một mực không nhận quốc gia giám thị, tại sáng tác phương diện cũng so truyền thống tác gia càng thêm tự do lớn mật. Cái này vạn nhất thẩm nghiệm một số, chỉ sợ có chín thành lưới lạc tác phẩm đều muốn toàn quân bị diệt.

"Ngô tổng, Huyền Nguyệt cùng Liên Hoành có hay không tiếp vào phương diện này thông tri."

Lúc này, 314 Dương Thần lại là hỏi.

"Tạm thời không rõ ràng, hần không có."

Lắc đầu, "Huyền Nguyệt cùng Liên Hoành là uy tín lâu năm trang web, sáng lập so với chúng ta sớm, thực lực cũng mạnh hơn chúng ta. Quan hệ, càng so với chúng ta hơn cứng rắn. Cái nào sợ sẽ là nhận được phương diện này thông tri,

Bọn hần cũng có thể tìm tới biện pháp ứng đối,."

Bốn người chỉ là thảo luận mười mấy phút, lúc này, thư ký lại là đi tới.

"Ngô tổng, tin tức tổng cục phương diện nhân viên tới."

"Ừm, tốt, chúng ta đi qua."

Đám người riêng phần mình nhìn thoáng qua, "Cụ thể chúng ta liền không thảo luận, trước gặp một lần bọn hần lại nói."

. . .

"Hoan nghênh, hoan nghênh tin tức tổng cục các vị lãnh đạo đến Khởi Điểm thị sát."

"Mời, mời bên này."

Bốn người mặc dù cảm thấy lo lắng, nhưng tiếp đãi làm việc lại là làm được chu đáo, rất là nhiệt tình đem một nhóm lãnh đạo nhận được UU đọc sách phòng khách.

"Ta là UU đọc sách người phụ trách, ba vị này là Lâm Đình Phong, Hầu Khánh Thần cùng chúng ta Khởi Điểm lưới tổng biên Dương Thần."

Một bên pha trà, một bên hướng mấy vị lãnh đạo làm lấy giới thiệu.

"Mấy vị không cần khách khí, kỳ thật lần này đến đây chỉ là muốn hướng các vị Khởi Điểm hiểu rõ một số tình huống."

Tin tức tổng cục phương diện lấy hai vị hơn 40 tuổi trung niên nhân lãnh đạo dẫn đầu, một cái gọi tháng cuối xuân, một cái gọi Lý Vinh, theo thứ tự là tin tức tổng cục internet xuất bản văn phòng Phó chủ nhiệm. Lý Vinh nhìn cũng không dễ nói chuyện, từ tiến vào Khởi Điểm mãi cho đến phòng khách đều là một câu không nói, tầm mắt một bức mặt. Một vị khác tháng cuối xuân ngược lại là nhìn tương đối hiền lành, lại là cái thứ nhất mở miệng,

"Đây là tổng cục phát xuống liên quan tới internet internet văn học một số đề nghị sách, mấy vị có thể nhìn một chút."

Một bên nói, tháng cuối xuân lấy ra mấy trương tư liệu, giao cho Ngô Văn bay.

Mấy người cầm tư liệu, phân đường nhìn lại.

Mở đầu nhìn lấy rất tốt, nhưng là càng xem, chờ người càng là cảm giác trái tim băng giá.

Mấy người nhìn thoáng qua nhau, đều từ đối phương trong mắt nhìn ra nồng đậm bất mãn.

Bất quá, bất mãn thì bất mãn, nhưng lại không thể làm tin tức tổng cục mặt nổi lên.

Nhiều mày, nói nói, "quý chủ nhiệm, Lý chủ nhiệm, cái này một phong đề nghị sách phải chăng quá mức hà khắc rồi. Nếu là theo cái này một phong đề nghị sách đến chỉ đạo làm việc, như vậy, chúng ta UU đọc sách sợ rằng sẽ có nhiều hơn một nửa tác phẩm muốn bị xóa bỏ, đây có phải hay không. . ."

Lời còn chưa nói hết, trước đó vị này một mực xụ mặt Lý chủ nhiệm lại là cười lạnh một câu, "Mấy vị, các người chẳng lẽ cảm thấy, các người trang web cái này một số sách không nên xóa sao?"

"Lý chủ nhiệm, lời này của người là?"

Nhìn về phía Lý Vinh.

"Biết rõ còn cố hỏi."

Lý Vinh lần nữa tiếng hừ lạnh nói nói, "ta cũng nhìn qua các người tiểu thuyết, nói thật, ta đối với các người trên website đại bộ phận tiểu thuyết đều rất thất vọng. Hành văn ngây thơ, tư tưởng không thành thực không nói đến. Liền là tam quan cực kỳ bất chính, giống kia cái gì huyền huyền tiểu thuyết, động một chút lại giết người cả nhà, quá mức ngang ngược. Còn có lịch sử hướng tiểu thuyết, thật tốt chính quy lịch sử văn không viết, lịch viết cái gì xuyên qua. Người nói trắng ra càng cũng được, dù sao đây cũng là sáng tạo cái mới. Thế nhưng là, cái này một số tiểu thuyết mạng tác giả xuyên qua làm gì, cải biến lịch sử, đây không phải loạn kéo à, lịch sử há lại cho ác ý hủy hoại."

Còn có, các người trên website một số hiện đại tiểu thuyết đô thị, thông thiên đều là sắc / tình. Dù là bên ngoài nhìn không phải sắc / tình, nhưng nói không chừng ở đâu một chương bên trong lại nhảy ra một đoạn đến hấp dẫn độc giả. Dạng này một số tiểu thuyết không xóa sao được."

"Lý chủ nhiệm, ngài nhìn quá phiến diện."

Lắc đầu, "Mặc dù internet văn học ở trong xác thực có dạng này như thế khuyết điểm, nhưng cũng không có ngài nói như vậy không chịu nổi. Giống thông thiên sắc tình đây tuyệt đối không, chúng ta Khởi Điểm cũng một mực đang đổi loại này phương diện tiến hành tự tra."

"Tự tra, ha ha, mình tra mình, cái này có làm được cái gì. Ta nhìn, còn cho chúng ta giúp các người tra một chút mới tốt."

"Cái này. . ."

Lời nói đàm đến nơi đây, hiện trường khí phần ngưng trọng.

Lúc này, một bên khác Lâm Đình Phong lại là mở miệng, "Hai vị lãnh đạo, chúng ta cũng không phải là nghe không vô ý kiến. Nhưng là, tổng cục cái này một phong ý kiến chỉ đạo thật sự là quá mức nghiêm ngặt. Internet bản thân liền là một cái tương đối tương đối rộng rãi bình đài, không nói đến internet, nếu như theo dạng này tiêu chuẩn, cho dù là thực thể xuất bản loại tác phẩm cũng đều có thể không thông qua."

"Các người đây liền sai. UU đọc sách (www. uukan Shu. com)" Lý Vinh lần nữa lắc đầu, "Internet là tương đối rộng rãi, nhưng rộng rãi không có nghĩa là muốn làm gì thì làm. Nếu như tùy ý mọi người tại trên internet làm xằng làm bậy, chắc hẳn mọi người cũng có thể biết ở trong đó lợi hại. Còn các người nói tới, phần này ý kiến so thực thể xuất bản loại thư tịch càng thêm nghiêm ngặt, ta ngược lại thật ra cảm thấy, sẽ nghiêm trị quản lý cũng không có cái gì không tốt."

"Úc, đúng, trước khi tới, chúng ta nơi này còn có một phong tam quan cực kỳ bất chính tiểu thuyết mạng danh sách, các người có thể nhìn một chút. Ta không biết, đối với cái này một số tiểu thuyết, các người có ý nghĩ gì."

Nói, Lý Vinh từ trong bọc lại lấy ra một trương tư liệu, phía trên liệt đại khái hơn 100 bộ internet tác phẩm.

1: Giang sơn nhiều kiểu, sắc tình.

2: Thiếu nữ đa tình, sắc tình.

3: Xã hội đen phong vân: Liên quan đen, bạo lực, phản động.

4: . . .

5: . . .

78: Võ đạo thiên hạ, tam quan bất chính, tư tưởng cực đoan.

88: Bại hoại là như thế nào luyện thành, tam quan bất chính, liên quan đen, bạo lực, phản động.

89: . . .

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Tác phẩm ngàn năm

"Vô đạo thiên hạ."

"Bại hoại là như thế nào luyện thành."

Ngô Văn Phi bọn người là lông mày cau chặt, giải thích nói, "Lý chủ nhiệm, giang sơn nhiều kiểu cùng thiếu nữ đa tình cái này hai bộ tác phẩm là mười năm trước đó tại Khởi Điểm lưới đăng nhiều kỳ, người cũng biết ngay lúc đó internet hoàn cảnh, đừng là viết rõ ràng một chút. Bất quá, cái này hai bộ sách cũng sớm đã bị xóa bỏ, đã không thuộc về chúng ta Khởi Điểm. Còn cái khác mấy bộ, kỳ thật chỉ là viết hơi mập mờ, cũng không thể tính thuần túy sắc tình chi tác. Mặt khác, còn có mấy bộ huyền huyền tiểu thuyết, tỷ như giống vô đạo thiên hạ, kỳ thật nói là một cái giả lập thế giới, cái thế giới này cùng chúng ta thế giới hiện thực không giống nhau, đồng thời, hần cũng cùng lịch sử của chúng ta không giống nhau, đây là một cái vô căn cứ thế giới, tựa như nước Mỹ Hollywood, hần là giả lập. Cho nên, trong tiểu thuyết nhân vật chính cũng không biết biểu hiện ra giống chúng ta trong hiện thực tư tưởng."

Đương nhiên, ta tin tưởng độc giả nhìn thấy cái này một bộ tiểu thuyết về sau cũng có thể tự hành phân biệt. Không có khả năng nhìn dạng này một bộ tiểu thuyết, cũng đi theo nhân vật chính đi lung tung giết người. Còn có giống bại hoại là như thế nào luyện thành, kỳ thật hần cũng không phải là một bộ đen. Đường loại tác phẩm, hần chỉ là một bộ giải trí loại tác phẩm, bên trong rất nhiều đen thể lực miêu tả cũng đều là suy nghĩ lung tung mà đến, không thể coi là thật. . ."

Bại hoại dĩ nhiên không phải giống Ngô Văn Phi bình luận chỉ là một bộ giải trí loại tác phẩm, sở dĩ nói như vậy, chỉ là vì bảo toàn bọn hần Khởi Điểm kỳ hạ tác phẩm mà thôi.

Chỉ là đáng tiếc, Lý Vinh cũng không muốn nghe Ngô Văn Phi giải thích, không vui về nói, "Ngô tổng, liên quan tới làm sao đánh giá một bộ tác phẩm, hoặc là, cái này một bộ tác phẩm có tồn tại hay không vấn đề, ta nghĩ, ta so người rõ ràng hơn, người cũng không cần hướng ta giải thích. Mà lại, Ngô tổng, ta muốn nói là. Trong tay của ta cái này hơn 100 bộ tác phẩm chỉ là chúng ta tạm thời lệ cử ra tới một số tác phẩm mà thôi. Trên thực tế, các người trang web có bao nhiêu vi phạm lệnh cấm loại tiểu thuyết, người so ta rõ ràng hơn. Ta hi vọng, các người có thể đối cái này một số thư tịch tiến hành một cái hữu hiệu quản lý. Nếu như các người cảm thấy quản lý khá là phiền toái, như vậy, chúng ta có thể giúp các người quản lý, bao quát trực tiếp thẩm tra. Mà nếu như xét duyệt có vấn đề, ta không ngại mời cái này một số tác giả đi cục công an uống trà."

"Lý chủ nhiệm, người làm như vậy là muốn hại chết chúng ta Khởi Điểm sao?"

Hội nghị mở đến nơi đây, Khởi Điểm một phương này không khỏi là tức giận đến phát điên, tính tình so sánh xông Bảo Kiếm Phong trực tiếp liền nói nói, "nếu thật là theo người kiến nghị này làm, chúng ta Khởi Điểm không cần ba tháng liền muốn đóng cửa."

A, còn bắt tác giả.

Nếu như trên Khởi Điểm viết tiểu thuyết bị bắt, ai còn dám tại Khởi Điểm viết sách?

Mặc kệ cái này một số tác giả viết có hay không vi phạm lệnh cấm, Khởi Điểm cũng không thể lại đồng ý để bọn hần tiếp nhận trực tiếp thẩm tra.

"Lâm tổng, ta chỉ là đem cấp trên ý kiến truyền đạt cho các người. Dù sao, đây chỉ là một phong ý kiến chỉ đạo văn bản tài liệu mà thôi, cũng không phải mệnh lệnh. Ta lời đã đưa đến,

Các người hoàn toàn có thể không để ý tới cái này một phong ý kiến, ấn ý nghĩ của mình đến, người cảm thấy thế nào?"

Lý Vinh ngược lại là một bức khí định thần nhân, nói xong câu này, thậm chí còn rất có rành rỗi uống một ngụm trà, "Trà không tệ, xem ra các người UU đọc sách gần nhất làm được cũng không tệ lắm nha, khó trách năm ngoái internet tác gia phú hào bảng ngay cả truyền thống một đám tác gia danh khí cũng cho đề ép. Ghê gớm nha, không tầm thường."

"Người câu nói này là có ý gì, là muốn đóng lại chúng ta UU đọc sách nha. Nếu như là, đến nha, hạ mệnh lệnh đi. Ta ngược lại muốn xem xem, các người lấy cái gì danh nghĩa đóng lại chúng ta trang web."

Bảo Kiếm Phong có một ít bị Lý Vinh cho chọc giận, hai mắt trừng mắt đối phương.

Phải biết, mười mấy năm qua, bọn hần UU đọc sách có thể đi đến như bây giờ quy mô, không biết trải qua bao nhiêu vất vả.

Nhưng bây giờ ngược lại tốt, vừa vặn có một tia thành tích, liền bị dùng người đồ mắt.

Mà lại, cái này đồ mắt gia hòa, vẫn là ngành chính phủ quan viên.

"Đình phong, lãnh tình một chút."

Gặp Bảo Kiếm Phong sắp bạo tẩu, Ngô Văn Phi tranh thủ thời gian khuyên can.

Một bên 314 cũng lôi kéo Bảo Kiếm Phong, ghé vào lỗ tai hắn nói, "Lâm tổng, bây giờ không phải là náo mầu thuận thời điểm"

"Mọi người không nên kích động, mọi người không nên kích động."

Ngay tại hai phe lâm vào cục diện bế tắc thời điểm, trước đó vị kia tương đối hiền lành Quý Xuân lại là đánh lên giảng hòa.

"Lý chủ nhiệm tính cách tương đối nghiêm túc, các vị bỏ qua cho. Mọi người cũng không nên hiểu lầm, cấp trên cũng không có muốn chèn ép internet văn học ý tứ. Ngược lại, cấp trên vẫn là rất tán thành internet văn học ẩn chứa tiềm lực, cũng trong tương lai khả năng tồn tại địa vị. Nếu không có, cũng không có khả năng cho các người đề nghị, đồng thời phải chúng ta đến đây. Bất quá, mọi người cũng biết. Một nước chỉ quản lý, văn hóa trọng yếu nhất. Internet văn học làm Hoa quốc văn học một cái khác chỉ truyền thừa, lý bởi vì tiếp nhận quốc gia quản lý. Nhưng là, ta muốn nói là, quản lý cũng không phải là chèn ép, quản lý là vì tốt hơn để internet văn học đi đến quỹ đạo. Ta hi vọng mọi người có thể minh bạch chúng ta lần này đến đây ý tứ."

Quý Xuân giải vây để Ngô Văn Phi mấy người người nội tâm vui vẻ, xem ra sự tình cũng không có đến không cách nào vẫn hồi cấp độ.

Bọn hắn xử lý xí nghiệp, chỗ nào không biết xí nghiệp cùng chính phủ quan hệ trong đó. Lúc này thấy Quý Xuân nói ra, Ngô Văn Phi liền nhận lấy lời nói đến, "Quý chủ nhiệm nói đúng lắm, chúng ta cũng không phải không chịu tiếp nhận quốc gia giám sát cùng quản lý, chỉ là cái này một phong chỉ đạo văn bản tài liệu đích thật là quá mức hà khắc. Tin tưởng ngài cũng biết. Bây giờ Hoa quốc internet phát triển hiện ra bạo phát cục diện, chúng ta internet từng cái bình đài Bách gia tề phát, có vượt qua siêu cấp để quốc chi thể. Mà trong đó chúng ta internet trang web văn học, làm internet ở trong một loại tồn tại đặc thù, cũng cùng nhau cố gắng vì nước bên trong internet kiến thiết góp một viên gạch. Mặt khác, ta không biết quý chủ nhiệm phải chăng có nghiên cứu qua chúng ta internet văn học cái này một khối. Đem so với quốc gia khác, nước ta internet văn học là đi tại toàn cầu đỉnh cao nhất. Đây đối với nước ta tinh thần văn minh đề nghị cùng văn hóa phát triển, đều mang đến cực lớn động lực."

"Phương diện này chúng ta cũng có chút hiểu biết."

Quý Xuân tựa hồ đối với internet văn học cái này một khối rất có nghiên cứu, nghe xong cũng là gật đầu, đối Ngô Văn Phi mấy người người xưng tán nói, "nói đến, các người internet văn học xác thực đi tại toàn cầu tiền lệ. Mà lại, ta nghe nói, Đông Nam Á, Việt, Miến Điện. . . Cái này vài chỗ, bọn hắn một số tiểu thuyết kẻ yêu thích, cũng có xem các người tiểu thuyết mạng. Cái này tại truyền bá Hoa quốc văn hóa phía trên, internet văn học xác thực làm ra cống hiến to lớn, cố gắng của các người, đã đi tại truyền thống văn học đằng trước, rất đáng gờm."

"Quý chủ nhiệm quá khen."

Lúc này, Ngô Văn Phi bọn người lại là con mắt tỏa sáng.

Không nghĩ tới, tại tin tức trong tổng cục lại có một vị đối internet văn học nghiên cứu sâu như thế người.

Cảm thấy ở giữa, càng là muốn cùng Quý Xuân nhiều trò chuyện một số.

"Cho nên, trước đó cái kia internet tác gia phú hào bảng xếp hạng chỉ là một cái bình thường hiện tượng. Hắn không phải một cái so giàu bảng danh sách, hắn tại một phương diện khác cũng chứng minh internet văn học đối với văn hóa kiến thiết tiến lên tác dụng. Mà lại, đây đối với truyền bá Hoa quốc văn hóa có chỗ tốt vô cùng lớn. Trước mắt, chúng ta Khởi Điểm đã có mấy bộ Anime loại tác phẩm, chúng ta đem chuẩn bị cùng Nhật Bản cái này một khối Anime giới liên thủ. Chúng ta hi vọng, thông qua chúng ta tiểu thuyết có thể kích thích trong nước Anime ngành nghề, cái này tại một phương diện khác, cũng đối với ta nước Anime sự nghiệp làm ra cống hiến. Đương nhiên, ngoại trừ Anime bên ngoài, chúng ta đối với phim, TV, trò chơi điện tử các loại, cũng có rất nhiều phương diện hợp tác."

"Nói rất hay."

Quý Xuân không có quấy rầy Ngô Văn Phi, lắng lắng nghe, nghe được hài lòng thời điểm, còn thỉnh thoảng gật đầu.

"Ngô tổng, nghe người kiểu nói này, ta đối với internet văn học lại có một cái càng thêm trực quan cách nhìn, ta cũng sẽ đem tiếng lòng của các người phản hồi cùng cấp trên thảo luận."

"Tạ ơn quý chủ nhiệm, tạ ơn."

Ngô Văn Phi vội vàng gật đầu cảm ơn.

"Bất quá, Ngô tổng, mặc dù vừa rồi ta rất tán thành người nói không ít quan điểm. Nhưng là, Ngô tổng người cũng cần phải nhìn thấy internet văn học tại tự thân mù quáng phát triển ở trong một số khuyết điểm. Tỷ như một số bạo lực, sắc tình, phản động, liên quan đến. . . các loại tác phẩm, bởi vì trước đây quốc gia một mực không có quản lý, điều này cũng làm cho cái này một số tác phẩm tại internet không gian nước tràn thành lụt. Dù là có một ít tiểu thuyết chủ đề cũng không phải là viết cái này một số, nhưng cũng nhận cái này một số tập tục ảnh hưởng, thỉnh thoảng gia nhập cái này một số không Lương Nguyên làm

Ta thể nhưng là nghe nói, các người tác giả có một câu hí lời nói, hành văn không đủ, dùng thật đến dụng. Khả năng một câu nói kia có một ít quá khoa trương, nhưng ta tin tưởng, rất nhiều tác giả đều có một ít nhận lấy cái này một số không tốt nội dung ảnh hưởng, tiến tới tại tác phẩm của bọn hắn ở trong gia nhập không tốt nội dung. Mặc dù ngắn hạn nhìn, dùng cái này một số không tốt tin tức quả thật có thể hấp dẫn đến một số độc giả, nhưng là, cái này đồng dạng bất lợi cho internet văn học phát triển. Ngô tổng, người cảm thấy, ta nói đúng không?"

"Cái này. . ."

Ngô Văn Phi cũng là lúng túng gât đầu, "Quý chủ nhiệm, người nói cũng rất có đạo lý."

"Cho nên, các vị. Hôm nay chúng ta lại tới đây, một mặt là hiểu rõ internet văn học, hiểu rõ các người Khởi Điểm bình đài, một phương diện khác, cũng là truyền đạt cấp trên đối với internet văn học một số đề nghị. Ta tin tưởng, tại quốc gia cùng các vị cộng đồng quản lý phía dưới, internet văn học nhất định có thể đi đến quỹ đạo, thậm chí internet văn học cũng có thể xuất hiện trăm năm làm kinh điển."

Nói xong những này, Quý Xuân đứng lên, "Tốt, muốn nói không sai biệt lắm, hôm nay chúng ta trước hết cáo từ. Nếu như các người còn có gì cần cùng chúng ta câu thông, tùy thời có thể lấy đánh điện thoại của chúng ta."

"Tạ ơn quý chủ nhiệm."

Ngô Văn Phi cũng đi theo, cùng Quý Xuân bắt tay nói dừng.

Đồng thời, cũng không quên cảm tạ ở một bên vẫn là mặt lạnh Lý Vinh, "Cũng phi thường cảm tạ Lý chủ nhiệm."

Chỉ là Lý Vinh lại là đưa tay không tiếp, nói nói, "miễn đi, ta cũng không muốn bị các người cho rằng, ta là tới hủy đi các người Khởi Điểm."

"Đi thôi, quý chủ nhiệm, chúng ta trở về."

Dứt lời, Lý Vinh cùng Quý Xuân cả đám người, rời đi UU đọc sách.

"Quý chủ nhiệm, người cứ như vậy xem trọng internet văn học?"

Tại về tin tức tổng cục trên đường, Lý Vinh hơi kinh ngạc hỏi tới Quý Xuân, "Trăm năm văn học? Mỗi ngày muốn đổi mới, mỗi ngày vẫn phải đổi mới hai chương. Viết không được khá còn muốn bị độc giả mắng, mắng còn không thể cãi lại, cái này nếu để cho truyền thống tác gia đến viết, không phải đem bọn hắn bức điên không thể. Lấy internet văn học loại này cực kỳ hiếm ác sáng tác hoàn cảnh, muốn xuất trăm năm văn học, cơ bản không có khả năng."

"Lý chủ nhiệm, người cũng đối internet văn học cái này một khối hiểu rất rõ nha. Đã người hiểu rõ như vậy, cũng cần phải biết được hiện trạng của bọn họ, vì cái gì vừa rồi một bức muốn đem internet văn học xử bắn rồi thái độ."

"Quý chủ nhiệm, cái này liền là của người không đúng. Internet văn học trước kia mặc kệ đã quen, không cho một điểm áp lực, bọn hắn còn tưởng rằng cái gì loại hình, cái gì tiểu thuyết nội dung đều có thể viết. Ta mặc dù nói chuyện tương đối nặng, nhưng hiệu quả chắc hẳn phi thường tốt."

"Được được được, người luôn có người một bộ. Ta chỉ là có một ít lo lắng."

"Lo lắng cái gì?"

"Mặc dù cấp trên ý tứ cũng không muốn chen ép internet văn học, bao quát ý nghĩ của chúng ta cũng không có ý tứ này. Nhưng bây giờ chúng ta cho ra chỉ đạo ý kiến, chỉ sợ đối với bọn hắn tới nói, thật tương đối nghiêm khắc. Ta lo lắng chính là, tại như thế nghiêm khắc chỉ đạo dưới đề nghị, bọn hắn Khởi Điểm khả năng không chống đỡ được lần này cải cách, tiến tới sẽ bị cái khác đồng loại trang web thôn tính tiêu diệt."

"Quý Xuân, UU đọc sách (www. uukan Shu. com) ta vẫn nói người muốn quá nhiều. Internet văn học muốn phát triển, thị trường muốn phát triển, mặc kệ là trong đó nhân viên cũng tốt, trang web cũng tốt, công ty cũng tốt, hẳn tất nhiên sẽ nhận thị trường kiểm nghiệm. Những cái kia có thể thông qua thị trường kiểm nghiệm, tương lai đem nhất phi trùng thiên, một bước lên mây. Mà những cái kia không thể thông qua thị trường kiểm nghiệm, đào thải cũng không có gì có thể tiếc. Người không phải hi vọng internet văn học sinh ra trăm năm chi tác ả, không trải qua điểm mưa gió, trăm năm chi tác như thế nào sinh ra?"

Vỗ vỗ Quý Xuân bả vai, Lý Vinh một bức cao thâm mặt trắc bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: 2 chọn 1

"Làm sao bây giờ?"

Tin tức tổng cục người đi về sau, trong phòng tiếp khách nhất thời trầm mặc.

Vẫn là Bảo Kiếm Phong phá vỡ không khí trầm mặc, "Lão Ngô, cùng lắm thì cá chết lưới rách, ta cũng không tin, bọn hần còn có thể nhốt chúng ta trang web không thành."

"Đình phong, không thể hành động theo cảm tính, chúng ta là cùng chính phủ liên hệ, không phải cùng cái khác xí nghiệp liên hệ."

Hầu Khánh Thần tiếp lời tới.

"Ai, cũng chính là cùng chính phủ liên hệ đau đầu nhất. Nếu như là cùng Huyền Nguyệt hoặc là Liên Hoàn, cho dù là bọn họ làm cái chiều gì, chúng ta đều có phá giải biện pháp. Nhưng cái này chính phủ. . ."

Nói, bảo đảm Kiếm Phong nắm tóc, một bức phát điên bộ dáng.

Mặc dù Bảo Kiếm Phong tính cách tương đối nóng, nhưng đạo lý hần há có thể không hiểu, dù là vừa rồi hần nói cá chết lưới rách, hần cũng biết, cùng chính phủ đối đầu, cái kia hoàn toàn muốn chết. Cái gì cá chết lưới rách, tuyệt đối là cá sẽ chết, lưới sẽ không phá. Huống hồ, Bảo Kiếm Phong cũng không muốn Khởi Điểm xong đời.

"Kỳ thật, Tạ tổng, Ngô tổng, Hầu tổng, sự tình cũng không phải trong tưởng tượng của chúng ta như vậy không chịu nổi."

Lúc này, một mực không nói gì tổng biên 314, lại là mở miệng.

"Dương Thần, người có ý nghĩ gì, nói một chút."

Ba người nhìn về phía Dương Thần.

"Vừa rồi ta nhìn hai người ý tứ, mặc kệ là cái kia giống họ Lý, vẫn là cái kia quý chủ nhiệm, kỳ thật bọn hần đối với internet văn học đều có rất sâu nghiên cứu."

"Đúng nha, cái kia quý chủ nhiệm mới vừa nói ra một câu, hành văn không đủ, dùng thật đến dụng, đơn giản đem ta dọa ngốc. Ta còn tưởng rằng dụng phải tiểu thuyết mạng trung thực Fan hâm mộ đây."

Ngô Văn Phi nhẹ gật đầu, công nhận 314 ý nghĩ.

"Đúng rồi, còn có cái kia Lý Vinh, hần mặc dù nói chuyện tương đối cay nghiệt, nhưng hần đối với internet văn học lý giải cũng rất sâu. Cũng không biết, gia hỏa này làm sao đối với chúng ta có lớn như vậy thành kiến."

Bảo Kiếm Phong cũng nói theo.

"Ta ngược lại thật ra không cho rằng bọn họ đối với chúng ta có cái gì thành kiến, dù sao, bọn hần cái này một số quan viên chính phủ mặc dù cao cao tại thượng, nhưng ở quan trường vẫn luôn là cẩn thận sau khi lại cẩn thận. Chúng ta cũng không có đắc tội hần, hần thân cư yếu chức, không thể là vì khó chúng ta. Trong mắt của ta, mặc kệ là cái kia quý chủ nhiệm, vẫn là Lý chủ nhiệm, bọn hần kỳ thật đã biểu qua thái."

"Thứ nhất, internet văn học đã tiến vào tầm mắt của bọn hần, quốc gia đã có ý tưởng tiến vào quản lý."

"Thứ hai, cái gọi là quản lý, cùng quý chủ nhiệm nói, cũng không phải là vì chèn ép, mà là quy phạm. Nếu quốc gia hoàn thành đối internet văn học cái này một khối quy phạm. Như vậy, đem internet văn học đánh vào chủ lưu thị trường, cũng cũng không phải là không được."

314 kiểu nói này, ba người khác đột nhiên tỉnh ngộ.

"Dương Thần, người nói là, lần này thăm tra có lẽ cũng không phải là tai nạn, mà là một cơ hội?"

Kiểu nói này,

Đám người một mực lo lắng thần sắc, lại là nơi nói lỏng.

Mấy người đều là internet văn học cái này một khối tinh anh, tại một chuyến này phấn đấu vài chục năm, chỗ nào lại không biết chủ lưu cùng internet văn học mâu thuẫn. Nhưng là, trước đây cho tới nay chủ lưu văn học cùng internet văn học một mực không cách nào thống nhất. Biểu hiện này tại hai cái phương diện, một cái là truyền thống tác giả cùng internet văn học tác giả có rất lớn mâu thuẫn, trên phương diện khác, cũng là quốc gia cũng không tán thành internet văn học.

Trong đó, lấy quốc gia cũng không tán thành internet văn học cái này một khối chiếm cứ trọng yếu hơn nhân tố.

Nếu như lúc này internet văn học có thể được đến quốc gia thừa nhận, như vậy, cái này đem là internet văn học đánh vào chủ lưu một cơ hội.

Nghĩ tới đây, tất cả mọi người là vô cùng chờ mong.

Tiểu thuyết mạng cứ việc mười mấy năm qua phát triển tốt đẹp, đặc biệt là mấy năm gần đây càng là tấn mãnh phát triển. Nhưng là, tại không có quốc gia ủng hộ, tại không có quốc gia công nhận tiền đề phía dưới, internet văn học cũng một mực bảo đảm thụ phát triển bình bình.

Cầm internet tác giả phú hào bảng tới nói, lên bảng tác giả vốn là một kiện đáng giá chúc mừng, đáng giá tán thưởng sự tình. Nhưng là, bởi vì tiểu thuyết mạng không bị quốc gia tán thành, internet văn học cũng không bị chủ lưu tán thành. Cái này cũng ngược lại đến, cái này một cái bảng danh sách sau khi đi ra, đã dẫn phát truyền thông một mảnh thảo luận.

Có người nói, tiểu thuyết mạng rất có thể hổ tiền.

Cũng có người nói, những cái kia internet tác giả viết đều là một vài thứ, thể mà bán nhiều tiền như vậy.

Kết quả là, cái kia một số lên bảng tác giả vền vền chỉ là kiếm tiền, nhưng lại chưa kiếm được tiền.

Thế nhưng là, nếu như internet văn học cùng danh khí không có quan hệ, vền vền chỉ là kinh tế hạ một loại sản phẩm, vậy hẳn liền không thể xưng là văn học.

Đây cũng là truyền thống tác giả một mực công kích tiểu thuyết mạng luận điểm một trong.

Nhưng bây giờ, một cơ hội tựa hồ xuất hiện.

Quốc gia đứng ra.

"Đúng vậy, ta cho rằng, đây là chúng ta lớn nhất một cơ hội. Thậm chí, chúng ta có thể bằng này thời cơ, nhất cử vượt qua Liên Hoàn, vượt qua Huyền Nguyệt, trở thành internet văn học no1."

Dương Thần trả lời khẳng định.

"Dương Thần, quan điểm của ngươi rất đặc biệt. Bất quá, tại cụ thể thao tác bên trên, sợ là chúng ta còn có một đạo nan quan qua không được."

Ba người ngăn ngại hưng phấn về sau, Ngô Văn Phi nói lần nữa.

"Khả năng này là chúng ta một cơ hội, nhưng nếu như vận hành không tốt, cũng là chúng ta tai nạn. Giống như cái này một phần internet văn học chỉ đạo ý kiến sách, chúng ta là nghe hay là không nghe. Nếu như không nghe, như vậy, quốc gia tuyệt đối sẽ đối với chúng ta tiến hành xử lý. Nhưng nếu như án lấy cái này một phần ý kiến làm việc, chỉ sợ, chúng ta Khởi Điểm có một nửa tác giả đều lại nhận tổn thất. Đặc biệt là những cái kia cao đoạn tác giả, nếu như chúng ta làm như vậy, cho dù là bọn họ không đi ăn mắng khác, cũng cũng có thể sẽ bị cái khác đứng đào đi. Ta nhưng không tin, Huyền Nguyệt cùng Liên Hoàn sẽ ngóc đến tại một cơ hội này ở trong không xuất thủ."

"Đúng nha, vậy phải làm sao bây giờ. Nếu như lúc này Huyền Nguyệt cùng Liên Hoàn tại chúng ta xóa sách thời điểm, tới một cái bán đứt thức đào góc. Đừng nói là những cái kia đại thần tác giả, cho dù là một số phổ thông tác giả, đều có thể sẽ bị bọn họ đào đi. Mà lại, chúng ta lần này đại quy mô phong sách, cũng đối bọn ta cái này bình đài tín dự rất bất lợi."

Hầu Khánh Thần bổ sung nói ra.

"Đây cũng là chúng ta trước mắt lớn nhất nguy cơ."

Dương Thần cũng là cau mày, không biết như thế nào cho phải.

"Dương Thần, ngươi là tổng biên, ngươi nói một chút. Nếu như đến lúc đó chúng ta khai thác đại quy mô xóa sách phương thức, có bao nhiêu tác giả còn nguyện ý cùng chúng ta?"

Bào Kiếm Phong hướng 314 hỏi.

"Cái này. . ."

Dương Thần lắc đầu, "Thật không tốt đoán chừng."

"Mặc dù chúng ta xóa sách cũng không phải là tất cả sách đều xóa, mà là dính đến bạo lực, sắc tình, liên quan đen. . . Đây một ít tác phẩm. Nhưng là, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) hiện tại văn học mạng hoàn cảnh lớn đều là như thế này. Mọi người tiểu thuyết hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ liên quan đến cái này một số nội dung, mà lại, trước đây chúng ta cũng không có đề cập qua không cho phép viết cái này một số. Cái này nếu là trực tiếp xóa bỏ, chỉ sợ có rất nhiều tác giả đều sẽ bất mãn. Ngoài ra, văn học mạng hiện tại đã trở thành một cái ngành nghề. Trong này dính đến mọi người lợi ích, chúng ta nói phong liên phong, chẳng khác gì là đập bát ăn cơm của bọn họ."

"Chúng ta không phải phát đối một số phong sách tác giả tiến hành đền bù tổn thất."

Lúc này, Bào Kiếm Phong đề nghị nói ra.

Chỉ là, Bào Kiếm Phong nói xong, phụ trách tài vụ Hầu Khánh Thần lại là lắc đầu, "Mặc dù hai năm này chúng ta so trước kia tốt hơn rất nhiều, nhưng công ty còn lại tài chính một mực không nhiều. Sợ rằng chúng ta có thể đền bù tổn thất một số tác giả, cũng bỏ không được nhiều số tác giả, chắc chắn sẽ có một số tác giả ăn thiệt thòi. Mà lại, chúng ta cái nào sợ sẽ là đền bù tổn thất đoán chừng cũng vô dụng. Ta tin tưởng, Huyền Nguyệt cùng Liên Hoàn đến lúc đó xuất thủ giá cả sẽ cao hơn chúng ta. Ba nhà trang web bên trong, thực lực chúng ta vốn là nhỏ nhất, lúc này muốn đồng thời đối phó

hai nhà, gần như không có khả năng."

Bốn người nói đến đây, lại rơi vào trầm mặc.

Cái này không chỉ là một cái cơ hội, mà lại cũng là một cái vô cùng khó khăn khiêu chiến.

Khiêu chiến thành công tự nhiên một bước lên mây, khiêu chiến thất bại, thì lâm vào chỗ vạn kiếp bất phục.

Hiện tại Khôi Điểm, chính diện lâm lựa chọn như vậy.

Chỉ là, đúng lúc này, tổng biên 314 đột nhiên linh quang lóe lên, "Các vị, ta nghĩ đến một cái biện pháp."

"Biện pháp gì?"

"Không biết mọi người có không có chú ý một cái tác giả, cùng hắn khai sáng lưu phái?"

"Đương Thần, người nói tới ai?"

"Thiên hạ đệ nhất bạch, cùng hắn khai sáng tiểu bạch lưu."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Ta muốn đi cứu vớt thế giới của ta

Hai giờ thi đua rất nhanh liền đã qua đi.

Lúc này, Hoàng Nhất Phàm đã sớm làm xong đề, để bảo đảm thứ nhất, Hoàng Nhất Phàm còn kiểm tra một chút.

Vẫn được, lần này thứ nhất, không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là mình.

Giao xong quyển, Hoàng Nhất Phàm cùng Giang Úy Úy, Lý Lạc Từ ba người cùng nhau đi ra trường thi.

"Thi thế nào?"

Lúc này, Diệp Phi, Trương Minh, đang giương bình đã tại trung tâm hoạt động chờ đợi.

"Không thể nào tốt."

Giang Úy Úy có chút nhụt chí, "Lần này thi đua đề quá khó khăn, có một ít còn cổ quái kỳ lạ, nhìn đều nhìn không hiểu, làm thế nào nha?"

Nhìn thấy Giang Úy Úy biểu lộ, ba vị lão sư trong lòng trầm xuống, quay đầu nhìn về phía Lý Lạc Từ.

"Lý Lạc Từ, thi thế nào?"

Khi hỏi Lý Lạc Từ lúc, Lý Lạc Từ rõ ràng sắc mặt tối sầm lại, lắc đầu, cái gì cũng không nói.

Rất rõ ràng, Lý Lạc Từ xem ra cũng thi không được tốt lắm.

Ba vị lão sư tâm tình trở nên phức tạp.

Lần này đến đây thi đua, bọn hắn thế nhưng là ôm cầm ba vị trí đầu chờ mong, Giang Úy Úy bị đào thải còn tốt, nhưng nhìn Lý Lạc Từ tình huống, tựa hồ thi cũng không có gì đặc biệt. Cuối cùng, chỉ còn lại có Hoàng Nhất Phàm.

"Hoàng Nhất Phàm, người cảm giác thế nào?"

Hỏi Hoàng Nhất Phàm chính là Diệp Phi, cũng là 2 ban ngữ Văn lão sư.

Hắn nhưng là tự mình xác nhận Hoàng Nhất Phàm thiên tài, tự nhiên, đối với Hoàng Nhất Phàm càng thêm chờ mong.

"Cái này sao. . . Tạm được."

Hoàng Nhất Phàm không biết trả lời thế nào, hơi trả lời một câu.

"Người tiểu tử này, cái gì gọi là vẫn được, vẫn được là tốt hay là không tốt."

"Diệp lão sư, ta nào biết được, một hồi nhìn xem điểm số không phải tốt."

Bởi vì sau cùng trận chung kết chỉ có 30 người, đôi bài thi cũng tốt đôi, chỉ dùng không đến 20 phút đồng hồ, 30 người bài thi đã đôi xong.

Lại qua khoảng 10 phút, lần này thi đua điểm số đã thống kê đi ra.

Lý oánh oánh: 67 phân, thứ 30 tên.

Phương hiều: 68 phân, thứ 29 tên.

Chu Văn kiệt: 69, thứ 29 tên.

Giang Úy Úy: 75, thứ 15 tên.

Du Đông Sinh: 83 phân, thứ 4 tên.

Gi duệ: 84 phân, thứ 3 tên.

Lý Lạc Từ, 8 5 điểm, thứ 2 tên.

Hoàng Nhất Phàm, 99 phân, thứ 1 tên.

"Hoàng Nhất Phàm, tiểu tử người, có người."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm thành tích về sau, ba vị sư phụ mang đội rốt cục thở phào nhẹ nhõm nở nụ cười.

"Hoàng Nhất Phàm, người đơn giản thái nguỵ xoa."

"Người là thần tượng của ta."

"Ta dựa vào, Hoàng Nhất Phàm, ta hiện tại là minh bạch, người cái tên này nguyên lai một mực đang chứa nha . Bất quá, ta thích.

"

Trước đây bị đào thải Hà Tiến, Ngô Hải Hoa cũng là hưng phấn kêu to nói ra.

Chỉ là, một bên Giang Úy Úy, khi thấy Hoàng Nhất Phàm lấy được đệ nhất thành tích về sau, lại là run rẩy lui về phía sau một bước. Mà một bên khác Lý Lạc Từ, lại là khoe miệng tự lắm bầm, "Hoàng Nhất Phàm, ta nhớ kỹ người."

"Ài, trước đó cái kia hai cái đánh cược tiểu tử đâu, ta phải gọi hắn đến chạy trần truồng."

"Đừng tìm, cái kia hai tên tiểu tử sớm đi."

. . .

"Thiên hạ đệ nhất bạch, có đây không, tại TT bên trên tìm không thấy người, nhìn thấy trong tin nhắn ngắn tư M ta, có chuyện rất trọng yếu muốn tìm người thương lượng."

Huyện thành thi đua sự tình tại Hoàng Nhất Phàm lấy được thứ nhất kết thúc mỹ mãn, Hoàng Nhất Phàm cũng tại cùng ngày về tới trong nhà.

Bởi vì có hai ngày không có quan chú tiểu thuyết, trước tiên, Hoàng Nhất Phàm liền vào nhập UU đọc sách.

Chỉ là, mới vừa gia nhập hậu trường, Khởi Điểm hậu trường liền nhảy ra một cái tin nhắn ngắn thông tri.

"Kỳ quái, có cái gì chuyện rất trọng yếu?"

Nhìn thấy tin nhắn về sau, Hoàng Nhất Phàm đổ bộ TT.

Không nghĩ tới, TT vừa lên nét, lúc này liền có mấy trăm đầu nhắn lại tin tức phát đi qua.

"Trắng lón, có ở đó hay không, nghe nói Khởi Điểm ra biến động."

"Trắng lón, tiếp vào tin tức ngầm, quốc gia đang tra tiểu thuyết mạng. Đặc biệt là liên quan đen, thiệp chính."

"Trắng lón, tiểu thuyết của người rất nguy hiểm nha."

Đây là phần đầu viết lách bầy.

"Rõ ràng, có ở đó hay không, nghe nói quốc gia muốn niêm phong đen. Đường tiểu thuyết, làm sao bây giờ?"

"Rõ ràng, người còn viết không viết bại hoại nha."

"Rõ ràng, người sẽ không bị bắt lại đi."

"Rõ ràng, người đáp lời nha, người không đáp lời, chúng ta rất lo lắng."

"Rõ ràng . . ."

Đây là Bạch Ngọc Đường các bạn đọc.

"Thiên hạ đệ nhất bạch, có ở đó hay không."

"Thiên hạ đệ nhất bạch, có rất chuyện trọng yếu muốn cùng người câu thông."

"Trời thứ nhất trắng . . ."

Đây là biên tập viên Ngũ Nhạc.

"Chuyện gì xảy ra?"

Nhìn thấy cái này một số tin tức, Hoàng Nhất Phàm sừng sốt.

Hôm qua còn rất tốt, làm sao hôm nay liền có lớn như vậy biến động.

"Tại, tại, tại, Ngũ Nhạc cự, xảy ra vấn đề gì sao?"

Nhìn thấy tình thế nghiêm trọng, Hoàng Nhất Phàm trước tiên liên hệ biên tập viên Ngũ Nhạc.

"Trời ạ, Hoàng Nhất Phàm, người bây giờ mới lên đây. Nói ngắn gọn, nói cho người đi. Quốc gia đã bắt đầu thẩm tra văn học mạng, liên quan tới sắc tình, liên quan đen, bạo lực, liên quan. Chính . . . các loại cái này một số nội dung đều muốn đi vào niêm phong cùng xóa bỏ. Người bại hoại liên quan đến bạo lực cùng liên quan đen, đã tiến nhập quốc gia trọng điểm theo dõi 100 người danh sách lớn."

"A, không thể nào, cái thế giới này cũng có cua đồng nha."

"Cua đồng, cái gì cua đồng?"

Ngũ Nhạc đương nhiên không biết cua đồng liền là hài hòa, bất quá, hần vẫn là nói, "Đối với cái này chúng ta hướng ngài biểu thị thật có lỗi, chúng ta Khởi Điểm không có bảo trụ tác phẩm của ngài, cấp trên đã làm ra quy định, hi vọng cái này một số liên quan đến vấn đề tác phẩm hoặc là lớn đổi, hoặc là xóa bỏ."

"Đổi là không có cách nào sửa lại."

Hoàng Nhất Phàm bắt phàm đến thờ dài.

Xem ra, cua đồng xã hội ở thế giới nào đều tồn tại nha.

Còn nhớ kỹ, ở kiếp trước, Hoàng Nhất Phàm mặc dù là cái bị vùi dập giữa chợ sáng tác, nhưng cũng bị thủ tiêu mấy bản tác phẩm.

Chỉ là khi đó Hoàng Nhất Phàm tác phẩm không có mấy người nhìn, cũng không có gì giá trị buôn bán, xóa cũng liền xóa bỏ, Hoàng Nhất Phàm cũng không đau lòng.

Thế nhưng là, lúc này, khi mình viết bại hoại muốn cũng phải bị trăm một đao lúc, cảm thấy lại có một ít không bỏ.

Phải biết, bộ tiểu thuyết này ngoại trừ mở đầu là chép, đằng sau nhưng tất cả đều là mình viết nha.

Còn nữa, thật vất vả lấy được thành tích, cái này một cái xóa bỏ, chẳng phải là lại muốn bị đánh về nguyên hình.

Có một ít khó mà tiếp nhận, nhưng Hoàng Nhất Phàm cũng biết, mình chỉ là chỉ là một cái bình thường tác giả, sao có thể cùng quốc gia đối kháng.

Lại nói, bại hoại quyền này sách, thật sự chính là có một ít tam quan bất chính, đồng thời, cũng liên quan. Đen.

"Thiên hạ đệ nhất bạch, ta biết người nhất thời rất khó tiếp nhận sự thật này, nhưng chúng ta cũng không có cách nào. Không chỉ là người, ngay cả một số đỉnh tiêm đại thần tác giả cũng không thể may mắn thoát khỏi. Bất quá, vì thoảng vẫn hồi tồn thất của người, trang web quyết định ký kết bán đứt người tiếp theo bộ tác phẩm. Loại này ký kết phương thức cùng lúc trước không giống nhau, không thuộc về chia, thuộc về bán đứt. Mặc kệ người viết cái gì, cũng mặc kệ người viết bất luận cái gì loại hình, chúng ta đều theo bán đứt số lượng từ trả cho người tiền, người cảm thấy thế nào?"

"Cái này, rồi nói sau."

Có một ít mất hết cả hứng, đối với bán đứt không bán đứt, Hoàng Nhất Phàm căn bản một chút hứng thú cũng không có.

"Vậy được rồi, người suy tính một chút."

Cùng Ngũ Nhạc kết thúc thông tri, Hoàng Nhất Phàm lại hơi trở về một chút phấn đấu viết lách bày mấy vị tác giả.

Sau đó, Hoàng Nhất Phàm tiến vào Bạch Ngọc Đường Fan hâm mộ bày.

Đây là Hoàng Nhất Phàm cái thứ nhất đứng nghĩa Fan hâm mộ bày, lúc này, toàn bộ Fan hâm mộ bày đã đem gần 5000 người.

"Các vị, ta còn tốt, không có xảy ra chuyện, mọi người yên tâm."

Mặc dù trong lòng rất là phiền muộn, nhưng Hoàng Nhất Phàm vẫn là trước hướng độc giả phát một đầu báo bình an tin tức.

"Oa, rõ ràng xuất hiện, rõ ràng xuất hiện."

Hoàng Nhất Phàm chỉ là phát một cái tin tức, lập tức, trong đám đó đã nổ tung hoa.

"Rõ ràng, ta còn tưởng rằng người bị bắt lại đây."

"Rõ ràng, nghe nói Khởi Điểm sắp xong rồi, quốc gia đang tra Khởi Điểm, nói lên điểm bên trong có rất nhiều không tốt thư tịch. Người viết bại hoại có khả năng trúng thương, chúng ta hôm nay vẫn luôn lo lắng người đây, sợ người bị bắt vào cục công an uống trà."

"Đứng nha, trắng lớn, may mắn người đi ra."

Nhìn thấy trong đám đó Fan hâm mộ ủng hộ, Hoàng Nhất Phàm không khỏi cười khổ, "Bất ngược lại là không có bị bắt, phần ngoại lệ khả năng giữ không được. Biên tập ra thông tri, gọi ta lớn dỗi. Mọi người cũng biết, bại hoại viết là một bản sách gì. Nay chúng loại hình, hẳn liền không khả năng dỗi. Cho nên, rất xin lỗi mọi người, bại hoại nhưng có thể đến đây kết thúc."

Mặc kệ có chấp nhận hay không sự thật này, nhưng sự thật chính là như vậy.

Kỳ thật không chỉ là cái thế giới này, ở kiếp trước, bại hoại tác giả sáu đạo cũng tương tự mời đi uống trà.

"Ai, lại không một bản sách hay."

"Ta thao, tra mẹ hấn. Bức, làm chúng ta đọc sách đều là ngọc à, bại hoại viết mặc dù là đen. Nói, nhưng chúng ta nhìn chẳng lẽ liền đi lẫn lộn đen. Cái này sao có thể."

"Đứng nha, ta nhìn bại hoại nhìn thấy chính là một khóa dừng giả tâm, dạng này kinh điển tác phẩm lại để cho bị xóa bỏ, có không có thiên lý."

Khi Hoàng Nhất Phàm đem bại hoại muốn xóa bỏ tin tức phát ra ngoài về sau, trong đám trong nháy mắt trách mắng mấy trăm đầu nhấn lại.

Mười mấy phút, khi trong đám đó mọi người tỉnh táo về sau, Bạch Ngọc Đường meo meo lại là nói nói, "mọi người chớ mắng, mắng nữa lại có thể thế nào, chúng ta cái này một số nhỏ độc giả, cái nào có thể tả hữu quốc gia tư tưởng. Ta nghĩ, hiện tại khổ sở nhất hẳn là rõ ràng đi."

"Đứng nha, thật vất vả viết một bộ tiểu thuyết, thế mà bị xóa bỏ, đổi lại là ai, ai không khó thụ. Lại càng không cần phải nói, rõ ràng bản này bại hoại còn lấy được thành tích khá như vậy, mất thấy là phải một sách phong thần, thế mà bị đánh về nguyên hình."

"Đừng nói nữa, lại nói, ta đều thay rõ ràng thương tâm."

"Rõ ràng, đừng thương tâm."

"Rõ ràng, tỉnh lại, chúng ta chờ người cuốn thứ hai sách."

"Rõ ràng, nghĩ thoáng điểm, chúng ta vĩnh viễn ủng hộ người."

"Ta cảm, cảm ơn mọi người."

Nhìn thấy trong đám đó Fan hâm mộ gửi tới an ủi, cùng cho ủng hộ của mình, Hoàng Nhất Phàm cảm thấy dễ chịu chút.

Tốt bất, sách tuy là bị xóa, nhưng mình còn có cái này một số thư hữu đây.

"Mọi người cũng đừng thay ta khổ sở, tựa như mọi người nói, sách xóa bỏ còn có thể lại viết. Lại nói, bản này bại hoại vốn chính là ta thử nghiệm chi tác. Xóa cũng liền xóa bỏ, không cần bao lâu, mọi người chờ mong rõ ràng bộ 2 tác phẩm đi."

"Vậy đi, rõ ràng, nhanh lên a, đợi không được."

"Rõ ràng tốt, ta chỉ thích như vậy rõ ràng."

"Đừng giả tâm, rõ ràng là chân chính đừng giả, rõ ràng, ta tin tưởng, người cuốn thứ hai sách nhất định sẽ so bại hoại càng thêm thành công."

"Đúng, rõ ràng, chúng ta tin tưởng vững chắc."

Cùng Fan hâm mộ trong đám đọc giả ngâm hơn một giờ, Hoàng Nhất Phàm lúc này mới chuẩn bị đi ngủ.

Ngày thứ hai, Hoàng Nhất Phàm mất hồng hồng rời giường, chuẩn bị đi học.

Đêm qua, Hoàng Nhất Phàm ngủ được thật không tốt. Một đêm, hấn đều tại làm bại hoại bị thủ tiêu mạng.

Trong mộng, Hoàng Nhất Phàm thấy được hai người.

Một người nói, không phải liền là một bộ thử nghiệm tác phẩm nha, xóa liền xóa, không có gì lớn.

Một cái khác lại nói, bất kể có phải hay không là thử nghiệm chi tác, xóa bỏ bại hoại tựa như trộm đi con của mình, vô cùng đau lòng.

Hai người ai cũng nói không phục ai, cuối cùng, hai người đánh nhau.

"Hoàng Nhất Phàm, người thế nào, hiện đang đi học đâu, người thật giống như mất hồn giống như."

Trương Tuệ Bình dùng chỉ ông dừng một chút Hoàng Nhất Phàm, ném đi một cái viên giấy tới, kỳ quái hỏi.

"Không có gì."

"Không có gì còn dạng này, nói đi, có phải là có tâm sự gì hay không. Nếu có tâm sự lời nói liền nói với ta, trước kia, ta có tâm sự thời điểm cũng sẽ cùng nãi nãi của ta nói. Cùng nãi nãi nói về sau, vô cùng vui vẻ, người cũng thử một lần."

"Ây. . ."

Hoàng Nhất Phàm bó tay toàn tập.

Nhìn lấy bên trái cái này một cái ngậy thơ gương mặt, Hoàng Nhất Phàm thở dài một hơi, lớn trên tờ giấy viết nói, "tốt a, ta nói cho người."

"Nói như thế nào đây?"

Gãi gãi đầu, Hoàng Nhất Phàm viết ra một câu, "Nếu như con của người bị người ôm đi, người sẽ làm sao?"

"Hoàng Nhất Phàm, người nghĩ gì thế, người nhưng không có hài tử."

"Ta chỉ là đánh cái so sánh, tỉ như, tương lai người cùng ta có một đứa bé, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) vẫn là cái nhu thuận nữ nhi. Nhưng cái này nhu thuận nữ nhi lại bị người cho ôm đi, người sẽ làm sao?"

Đáng tiếc, Hoàng Nhất Phàm cái thí dụ này, vẫn là không có đạt được trả lời.

"Hoàng Nhất Phàm, lại không để ý đến người."

Khó ừ hử một câu, Trương Tuệ Bình quay đầu, không để ý Hoàng Nhất Phàm nói chuyện.

"Tốt a, Trương Tuệ Bình, ta ví von sai. Ta nói chính là, nếu có người xấu bắt đi bà nội của người, người sẽ làm sao."

"Ta sẽ báo động."

"Báo động vô dụng đây?"

"Vậy ta liền mình đi tìm."

"Mình cũng tìm không thấy đâu?"

"Không có khả năng, dù là tìm không thấy, ta cũng phải tìm, chết cũng phải đem nãi nãi tìm trở về."

Chết cũng phải đem nãi nãi tìm trở về.

Nghe mang theo một số tính trẻ con, lại cực kỳ ngây thơ trả lời, Hoàng Nhất Phàm không khỏi ngây dại.

Câu trả lời này, là hẳn nghe được tốt nhất trả lời.

"Trương Tuệ Bình, cảm ơn người."

Dứt lời, Hoàng Nhất Phàm thỉnh linh đứng lên, xông ra phòng học.

"Hoàng Nhất Phàm, người nếu là đi làm nha."

Lúc này còn đang đi học, chủ nhiệm lớp Lâm Kim Phân lớn tiếng quát.

"Lâm lão sư, thật xin lỗi, ta muốn đi cứu vớt thế giới của ta. Mười ngày sau ta sẽ trở về, đừng tới tìm ta."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Thần nói, phải có ánh sáng

Lúc này, Hoàng Nhất Phàm đã không lo được hướng chủ nhiệm lớp xin nghỉ, trong đầu chỉ có một cái ý niệm trong đầu, hẳn muốn đem bại hoại viết xong.

Mặc kệ bại hoại quyển sách này liên quan không liên quan đến, liên quan không liên quan bạo, đã quyển sách này là mình từ một thế giới khác mang đến, như vậy, hẳn liền muốn đem quyển này sách hoàn chỉnh dâng hiến cho độc giả.

Một sách một thế giới.

Một vốn không có phần cuối sách, tựa như một cái vỡ vụn thế giới.

Vừa mới bắt đầu Hoàng Nhất Phàm nghĩ đến đơn giản, chỉ cho rằng là thử nghiệm chi tác, dù là không viết thì đã có sao.

Nhưng mất đi thời điểm Hoàng Nhất Phàm mới xem như biết, một cái thế giới vỡ vụn, mình là có khó chịu biết bao nhiêu.

Tác giả như thế, độc giả lại càng không cần phải nói. Chắc hẳn, những cái kia một mực truy đọc bại hoại thư hữu, khi hẳn phát hiện quyển này sách bị bình phong hoặc là bị xóa bỏ về sau, nội tâm chính là vô cùng phiền muộn. Lúc kia, bọn hắn ngoại trừ mắng những cái kia phong sách người bên ngoài, thì có biện pháp gì đâu, chỉ có thể trở mắt nhìn từng cái thế giới tại trong ánh mắt của bọn hắn biến mất.

"Ngũ Nhạc, ta có một chuyện muốn hỏi người."

Chưa có về nhà, Hoàng Nhất Phàm sợ mẩu thân trách tự trách mình không lên lớp, từ trường học đi ra, Hoàng Nhất Phàm xông về quán net.

Đổ bộ TT, Hoàng Nhất Phàm cho Ngũ Nhạc tự phát một cái tin tức.

"Chuyện gì?"

Rất nhanh, Ngũ Nhạc ánh chân dung chớp động, hồi phục Hoàng Nhất Phàm.

"Ta muốn hỏi chính là, ta bại hoại bao lâu sẽ bị bình phong rơi hoặc là xóa bỏ."

"10 ngày."

Ngũ Nhạc nói thẳng, "10 ngày là cho mọi người sửa chữa thời gian, nếu như sau 10 ngày phát hiện không có đổi, như vậy đem bình phong rơi. Sau 20 ngày phát hiện còn không có đổi, cái kia đem hoàn toàn xóa bỏ. Rất xin lỗi, cái này không phải chúng ta Khởi Điểm làm ra quy định."

"Ta biết."

Hoàng Nhất Phàm cũng không có trách cứ Khởi Điểm, hẳn biết, loại quốc gia này mệnh lệnh, đừng nói là Khởi Điểm, bất kỳ cái gì một cái công ty đều không dám chống lại.

"Ý tứ nói đúng là, ta có thể tiếp tục đăng chương mới."

"Trên nguyên tắc đúng vậy, bắt quá. . ."

Ngũ Nhạc vừa nói xong, đột nhiên mình bạch Hoàng Nhất Phàm ý tứ, kinh hãi nói nói, "thiên hạ đệ nhất bạch, ngươi không cần ngược gây án."

Tiếp tục đăng chương mới nào có đơn giản như vậy.

Nếu như là một bản không có vấn đề gì tiểu thuyết, đương nhiên có thể tiếp tục đăng chương mới.

Thế nhưng là, bại hoại quyền này thế nhưng là trực tiếp lên 100 bộ trọng điểm xét duyệt danh sách bên trong tác phẩm.

Cái này nếu là tiếp lấy tiếp tục đăng chương mới, ai biết sẽ khiến dạng gì hậu quả.

"Ngũ Nhạc, ta không có ngược làm án, không phải còn có 10 ngày sao?"

"Ta khuyên ngươi không nên vọng động, tiểu thuyết phong liên phong, không cần đem người góp đi vào. Hiện tại chúng ta Khởi Điểm còn có thể bảo hộ đến an toàn của ngươi, nếu như ngươi tiếp tục đăng chương mới, ta không dám hứa chắc, cấp trên sẽ có dạng gì hạ mệnh lệnh tới."

"

"Ngũ Nhạc, ta đã nghĩ kỹ."

"Không được, ta sẽ không đáp ứng ngươi, ngươi muốn làm như thế, ta lập tức liền đem ngươi hậu trường khóa chặt, để ngươi đổi mới không được."

"Ngũ Nhạc, ta hi vọng ngươi không nên can ta. Nếu như ngươi can ta, vậy ta ngay tại ta người không gian đổi mới."

"Trời ạ, cái này càng không được, ngươi vừa ra sự tình, người không gian phục vụ thương lập tức liền sẽ đưa ngươi IP cùng kỹ càng địa chỉ, bao quát tư liệu của ngươi báo cáo cho cấp trên. Ngươi, ngươi. . . Tốt a, ngươi trước không khóa ngươi hậu trường. Ta còn có việc, ngươi trước mau lên."

Bị Hoàng Nhất Phàm hù dọa, Ngũ Nhạc lập tức chạy hướng về phía chủ biên văn phòng, hẳn đến nhanh lên đem chuyện vừa rồi hướng công ty báo cáo.

Bắt quá, Hoàng Nhất Phàm cũng mặc kệ Ngũ Nhạc nghĩ như thế nào, bao hết một đài cơ, lập tức lộp bộp mã lấy bại hoại phía sau tiểu thuyết.

Đương nhiên, lần này Hoàng Nhất Phàm không còn từ mình viết.

Không còn kịp rồi, chỉ có 10 ngày thời gian.

Hoàng Nhất Phàm tính một cái, hiện tại bại hoại đã canh tân 20 vạn chữ, còn có hơn 100 vạn chữ bại hoại kết thúc. Muốn mình vừa nghĩ vừa mã, đừng nói là 10 ngày, chỉ sợ là 100 ngày cũng không biết có thể hay không hoàn thành. Cũng không muốn cái khác, mình đem bại hoại từ tiền thế mang đến, vậy thì phải đem hẳn viết xong. Mình đào hầm, càng phải đem cái này một cái hồ cho điền xong.

Một đường gõ chữ nhanh chóng, bởi vì là chép, cái này một số nội dung đã sớm trong đầu sinh tồn, 1 5 phút đồng hồ liền mã ra một chương.

Điểm kích phục chế, Hoàng Nhất Phàm đem hoàn toàn mới chương tiết phục chế đến hậu trường, thượng truyền đổi mới.

Mặt khác, Hoàng Nhất Phàm còn tại chương tiết cuối cùng tăng thêm một câu đề lời nói với người xa lạ: Bại hoại các độc giả, các ngươi tốt, ta là thiên hạ đệ nhất bạch. Coi ta tiếp vào bại hoại muốn bị xóa bỏ thời điểm, ngay lúc đó ta bị bị hôn mê rồi, ta lập tức chưa kịp phản ứng, ta không biết cái này đối ta ý thức lấy cái gì. Thẳng đến ngày thứ hai, khi ngày thứ hai tỉnh lại, ta mới phát hiện, nguyên lai thế giới của ta đã đập.

Ta tự tay cấu tạo lấy thế giới, sẽ phải hủy diệt.

Có người nói, tác giả liền là trong tiểu thuyết tạo vật chủ, cũng chính là trong truyền thuyết thần.

Thần nói, phải có ánh sáng, thế giới liền có quang.

Thần nói, phải có đại địa, thế giới liền có đại địa.

Thần nói. . .

Thần nói, cái thế giới này muốn tồn tại, thế giới liền một mực tồn tại, dù là có tận thế, cũng sẽ có Noah thuyền cứu nạn.

Như vậy, làm bại hoại bên trong thần, ta đem phát ra thần linh chỉ lệnh, để thế giới vĩnh tồn.

Từ giờ trở đi, ta đem toàn lực nắm chặt mỗi một khắc thời gian gỗ chữ. Ta không biết ta có thể viết bao nhiêu, ta cũng không biết ta viết đến nửa đường ở trong sẽ hay không mời đi uống trà. Ta đem viết một chương, phát một chương, ta đem dùng hết thần linh cuối cùng một tia nguyên khí, sáng tạo thế giới này.

Tốt, các bằng hữu, không nói nhiều, thần muốn đi sáng tạo thế giới, mời đừng quấy rầy.

...

"Ngũ Nhạc, ngươi nói cái gì?"

"Ngươi nói thiên hạ đệ nhất bạch chuẩn bị tiếp tục đăng chương mới bại hoại."

"Ta XXX, gia hỏa này muốn được mời đi uống trà sao?"

7 tổ chủ biên tiểu phân đội trưởng đơn giản muốn điên rồi, hần làm sao cũng nghĩ không thông, lại có thể có người ngay cả mệnh cũng dùng, còn đi đòi mời tiểu thuyết.

"Ngươi làm sao không ngăn cản hần."

"Đúng rồi, khóa chặt thiên hạ đệ nhất bạch tác giả hậu trường."

"Đội trưởng, vô dụng. Thiên hạ đệ nhất bạch nói, nếu như chúng ta tóa định, hần đem phát tại cá nhân hần không gian. Nếu như hần phát tại người không gian, UU đọc sách (www. uukan Shu. com) sợ rằng sẽ đối với hần càng bất lợi. Chỉ ít. . ."

Ngũ Nhạc do dự một chút, vẫn là nói, "Chỉ ít, chúng ta Khởi Điểm còn có thể giúp thiên hạ đệ nhất bạch khiêng một chút."

"Khiêng cái gì khiêng, đây không phải ngươi nói tính toán. Ngươi nha ngươi. . . Ngũ Nhạc, tranh thủ thời gian cùng ta đi tổng biên văn phòng."

Không biết nói Ngũ Nhạc cái gì tốt, phân phó Ngũ Nhạc cùng mình tiến về tổng biên văn phòng.

Loại chuyện này, hần cái này chủ biên đều không làm được chủ, chỉ có thể xin chỉ thị tổng biên.

"Tổng biên. . ."

Lúc này, tổng biên trong văn phòng, 314 chính đang đọc bại hoại chương mới nhất.

"Các ngươi ý đồ đến ta đã biết, ta trước xem hết cuối cùng này một đoạn."

314 không có ngắt đầu, tiếp tục xem tiếp:

"Từ giờ trở đi, ta đem toàn lực nắm chặt mỗi một khắc thời gian gỗ chữ. Ta không biết ta có thể viết bao nhiêu, ta cũng không biết ta viết đến nửa đường ở trong sẽ hay không mời đi uống trà. Ta đem viết một chương, phát một chương, ta đem dùng hết thần linh cuối cùng một tia nguyên khí, sáng tạo thế giới này. Tốt, các bằng hữu, không nói nhiều, thần muốn đi sáng tạo thế giới, mời đừng quấy rầy."

Sau khi xem xong, 314 ngắt đầu lên.

Hần thừa nhận, mình bị thiên hạ đệ nhất bạch cuối cùng cái kia đoạn lời nói cảm động. ,

Người không được có ngạo khí, nhưng thiết yếu có ngông nghênh.

Đã bao nhiêu năm, bao nhiêu năm chưa từng nhìn thấy như thế ngông nghênh tác giả.

Trong mắt lóe khác quang mang, 314 tự lẩm bẩm, "Thiên hạ đệ nhất bạch, ta cam đoan với ngươi. Chỉ cần Khởi Điểm vẫn còn, như vậy, ngươi liền vẫn còn ở đó." Nói xong, 314 vừa nhìn về phía tiểu phân đội trưởng cùng Ngũ Nhạc, lại là nói nói, "đội trưởng, Ngũ Nhạc, đừng đi quấy rầy thiên hạ đệ nhất bạch, hần tại sáng tạo thế giới."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Tâm hướng tới

Sắp vỡ vụn thế giới, tựa hồ đạt được thần linh chi lực, bắt đầu hóa bướm trùng sinh.

Như phim hình ảnh, sụp đổ cao lâu có thể phục hồi như cũ, vui chơi quảng trường tiếp tục tiến hành, thế giới bên trong sinh linh có thể kéo dài.

Bại hoại nhân vật chính, lần nữa xông chiến thiên hạ.

Hoàng Nhất Phàm tựa như như bị điên, vui đầu liều mạng tại gỗ chữ, một chương lại một chương.

Viết đến thích thú thời điểm, Hoàng Nhất Phàm trực tiếp liền đem lúc đầu cái kia một bài Nam Nhi Hành viết vào đến trong sách.

Mặc dù, bại hoại bên trong không có cái này một bài Nam Nhi Hành, đây là Hoàng Nhất Phàm lâm thời tăng thêm. Bất quá, bởi vì bại hoại nội dung cốt truyện chạy tới Nhật Bản, cái này một bài Nam Nhi Hành cũng đúng lúc dùng tới. Đương nhiên, nói là dùng tới, lần này Nam Nhi Hành lại cùng Tam Giang cảm nghĩ viết Nam Nhi Hành không giống nhau. Trên thực tế, Nam Nhi Hành cũng không phải là một bài ngang ngược liền giết người thơ, hẳn là một bài ý chí chiến đấu sục sôi kháng Nhật ái quốc thơ.

Biển Aegean bờ bay hành khúc, ca ca vì ta Hoa Hạ chúc. Đông trong kinh thành múa cương đao, đao đao nhuộm hết uy nô máu.

Lập ban siêu chí, thủ tô vô tiết, ca Vũ Mục từ, làm Dịch Thủy dừng. Lá rụng Tiêu Tiêu, trắng sẫm máu nóng, hàn phong như đao, bi ca âm thanh cắt.

Lại tung khoái mã hô khác núi, lại xấn trường cung quét kho trang. Sắt hạm thẳng xuống dưới Sydney vịnh, một thương kinh phá Bắc Hải đêm.

Tây di vận đã tuyệt, đại hán như giữa bầu trời.

Liền đem mười vạn anh hùng gan, thề vẽ vòng quanh trái đất cùng là Hoa Hạ sắc, đến lúc đó, chung rót Lạc Dương rượu, say trắng sáng.

...

Không nói đến Hoàng Nhất Phàm vui đầu gỗ chữ, khi Hoàng Nhất Phàm một chương lại một chương tiếp tục đăng chương mới bại hoại lúc, toàn bộ Khởi Điểm giang hồ đã sôi trào khắp chốn.

"Ta thao, thiên hạ đệ nhất bạch đây là đang muốn chết nha, bị quốc gia tập trung vào cũng tại đổi mới."

"Nhân tài, đây là đang ngược gây án nha."

"Ngu xoa, hẳn là không muốn sống, vẫn là không sợ chết?"

Nhìn đến đây, Khởi Điểm tác giả không khỏi là vì đó sợ hãi thần phục.

Đồng dạng, vì đó sợ hãi than còn có thiên hạ đệ nhất bạch độc giả, cũng là bọn hắn Fan hâm mộ.

Khi bọn hắn biết thiên hạ đệ nhất bạch tiếp tục đăng chương mới lúc, bọn hắn tiếng hoan hô tước vui.

Toàn bộ chỗ bình luận truyện, bao phủ tại một mảnh sung sướng ở giữa hải dương.

Thế nhưng là, khi bọn hắn xem hết chương thứ nhất nhất sau thiên hạ đệ nhất bạch nhấn lại lúc, toàn bộ nhóm độc giả lập tức toàn bộ ngây ngẩn cả người.

Đây là dùng sinh mệnh tại viết tiếp.

Một Fans tại chỗ bình luận truyện nhấn lại về sau, triệt để khơi dậy tất cả độc giả dậy sóng.

Đây là bọn hắn sờ chứng kiến qua, đối độc giả nhất là phụ trách tác giả.

Cái này cũng là bọn hắn nhìn qua, nhất là cảm giác động đến bọn hắn một vị tác giả.

Đây càng là bọn hắn thấy qua, nhất là ngông nghênh kiên cường một vị tác giả.

Ta rốt cuộc biết, Nam Nhi Hành là một bài dạng gì thơ.

Ta cũng rốt cuộc minh bạch, vì cái gì Nam Nhi Hành chỉ là như vậy chỉ là vài câu,

Liền đem bá đạo cho đuổi xuống thần đàn.

Đây là anh hùng dựng nên chí nhiệt huyết, đây là tiền bối phù hộ ta Trung Hoa chí hồn ý chí.

Thiên hạ đệ nhất bạch, tốt, ta vì ngươi tự hào.

Tổ quốc, đánh bóng con mắt của ngươi nhìn một cái đi, đây là một cái bao nhiêu chân thành ái quốc thanh niên nha.

Không biết là ai, bắt đầu dùng bọn hán khen thưởng, biến thành cực kỳ có nhất lực ủng hộ.

Thiên hạ đệ nhất bạch, ta thề, từ hôm nay trở đi, ta liền là của ngươi fan cuồng. Không muốn nói cái khác, ta dùng hành động ủng hộ, 1 vạn Qidian tiền, mời quân vui vẻ nhận.

Khen thưởng làm sao có thể thiếu ta đây, đến bại hoại hoành không xuất thế về sau, liền một mực truy càn. Ta vốn là muốn đợi bại hoại lên giá về sau, thành là thiên hạ đệ nhất trắng trợn chính bản độc giả, toàn đặt trước cho ủng hộ. Nhưng hiện tại xem ra, ta đã đối có một ít bộ môn không yên lòng. Ta không biết, ta có hay không còn có thể nhìn thấy bại hoại lên giá ngày đó. Bất quá, cái này đều không trọng yếu. 1 vạn Qidian tiền là tâm ý của ta, thiên hạ đệ nhất bạch thật to, ủng hộ.

Nhìn thấy nhiều người như vậy khen thưởng, rõ ràng, làm học sinh nghèo ta không thương nổi. Bất quá, khen thưởng 10 khối tiền, ta vẫn là xuất ra nổi. Nhưng là, rõ ràng, mặc dù ngươi tiếp tục đăng chương mới, nhưng chúng ta vẫn là lo lắng ngươi đây. Hi vọng ngươi không có việc gì, Amen.

Ngân vàng khó mua ta cảm động, thật lâu không có cái gì có thể cảm động đến của ta. Thiên hạ đệ nhất bạch, ngươi là nhiều năm trước tới nay cái thứ nhất cảm động ta tồn tại. Ta biết, ngươi quyền sách này khả năng vĩnh viễn cũng lên không được đỡ. Đối với tác giả ngươi tới nói, chỉ sợ, bại hoại quyền này sách ngươi một phần tiền cũng phải không được. Bất quá, ngươi yên tâm, dù là ngươi lên không được đỡ, chúng ta cũng đem dùng khen thưởng đến ủng hộ ngươi. Những cái kia tạm thời tình hình kinh tế căng thẳng các huynh đệ không cần lo lắng, không đối chết rõ ràng, ta mặc dù không tính có tiền, nhưng khen thưởng một cái mình chủ vẫn là có thể.

Ha ha, vậy ta coi như cái thứ hai mình chủ đi, thiên hạ đệ nhất bạch, hi vọng ngươi có thể chịu đựng.

Lời gì cũng không muốn nói, 1 cái mình chủ đưa đến.

Thiên hạ đệ nhất bạch, ngay cả ta cái này coi như người đều bội phục ngươi, ta cũng tới đương đương mình chủ của ngươi.

Hoa Hạ chí hồn vĩnh viễn không bao giờ diệt, thiên hạ đệ nhất bạch, ta đỉnh ngươi, nhỏ tám lòng nhỏ, không thành kính ý.

Trắng lớn, ta tin tưởng, dù là bại hoại quyền này sách cuối cùng bị xóa bỏ, nhưng tên của ngươi chắc chắn ghi vào sử sách.

Khen thưởng như hoa tuyết thời qua.

Những cái kia trong tay tạm thời không rộng rãi, một khối hai khối khen thưởng.

Mà những cái kia trong tay coi như có thể, thì là một cái mình chủ lại một cái mình chủ xuất hiện.

Toàn bộ bại hoại chỗ bình luận truyện, như vậy bị cái này một số khen thưởng hồng bao toàn bộ chiếm lấy.

Bất quá, dù là cái này một số khen thưởng hồng bao lại nhiều, cũng không có độc giả cùng với khác tác giả đỏ mắt.

Bởi vì ai người đều rõ ràng, cái này một số hồng bao, cái này một số khen thưởng ý vị như thế nào.

Có lẽ, bọn hán khen thưởng lấy, khen thưởng lấy, bại hoại liền có thể biến mất không thấy gì nữa.

Đương nhiên, nếu như vên vên chỉ là sách biến mất không thấy gì nữa, có lẽ cái này còn tính là kết quả tốt nhất. Bọn hán sợ là sợ, sách không có về sau, liền tác người đều đi theo biến mất.

Lúc này, cũng có không ít Fan hâm mộ độc giả, tại chỗ bình luận truyện không ngừng khóc lóc kể lể, bọn hán hi vọng thiên hạ đệ nhất bạch không cần đổi mới.

Mỗi tiếp tục đăng chương mới một chương, tác giả liền nhiều một phần nguy hiểm.

Mỗi tiếp tục viết một chương có sự, thiên hạ đệ nhất bạch liền nhiều gây ban ngành liên quan nhân sĩ chú ý một chút.

Thiên hạ đệ nhất bạch đổi mới càng nhiều, như vậy, cũng liền đại biểu cho thiên hạ đệ nhất bạch càng trở nên nguy hiểm.

"Rõ ràng, mời đình chỉ đổi mới, chúng ta không muốn xem ngươi viết chương tiết."

"Trắng lớn, không cần đổi mới được không, không cần đổi mới được không?"

"Cầu van ngươi, trắng lớn."

"Thiên hạ đệ nhất bạch, không cần tùy hứng, sách không có còn có thể lại viết. Không có người, liền cái gì cũng bị mất. Trắng lớn, kỳ thật, ta muốn nói,

ngươi viết bại hoại rất khó coi, chúng ta không muốn xem."

"Đứng nha, trắng lớn, ngươi liền dừng lại đi, coi như chúng ta van ngươi."

"Trắng lớn, ngươi tại tiếp tục đăng chương mới chương thứ nhất viết ngươi là thần, ngươi đem cứu vớt thế giới. Như vậy, ta hiện tại liền cầu thần vạn năng linh nha, xin ngài dừng tay, hi vọng ngươi có thể nghe được tín đồ cầu nguyện."

"Rõ ràng, kỳ thật bại hoại dù là không viết, lại có cái gì đâu? Rõ ràng, ngươi liền dừng lại đi."

Chỉ là, Fan hâm mộ độc giả khóc lóc kể lể nhưng không có để Hoàng Nhất Phàm đình chỉ.

Không phải Hoàng Nhất Phàm không muốn ngừng, mà là, hần căn bản không thể ngừng.

Hần không biết, mình cái này dừng lại, một giây sau bại hoại phải chăng còn tại?

Hần cũng không biết, mình sau khi dừng lại, còn có thể hay không điên cuồng như vậy tiếp tục đăng chương mới.

Loại này cảm sinh mệnh đùa giỡn cử động, Hoàng Nhất Phàm tự hỏi khi hần tỉnh táo lại thời điểm, hần nhất định sẽ không lại làm. UU đọc sách (www.uukan.shu.com)

Hiện tại, thừa mình vẫn còn điên cuồng trạng thái, cái kia liền tiếp tục đăng chương mới đi.

Một đời trước, khi bị vui đập giữa chợ viết lách đã quen, Hoàng Nhất Phàm cho tới bây giờ liền không có điên cuồng như vậy qua.

Có lẽ, đây cũng là kiếp trước mình vì sao bị vui đập giữa chợ nguyên nhân đi.

Kiếp trước mình chỉ là đối sáng tác có một ít yêu thích, cho dù là mộng tưởng, nhưng truy cầu mơ ước ý chí lại không đủ.

Hôm nay, tại lâm vào điên cuồng thời điểm, Hoàng Nhất Phàm tựa hồ mình bạch một cái đạo lý.

Tựa như thần nói tới, phải có ánh sáng, thế giới liền có quang.

Thần chỉ nói, chính là tâm hướng tới.

Thần chỉ ý chí, chính là tâm chí ý chí.

Làm ngươi dùng toàn bộ tâm linh đi sáng tác thời điểm, thế giới đều sẽ vì ngươi mà thay đổi.

Chính như bây giờ, dù là Hoàng Nhất Phàm vẫn là một chữ không kém chộp lấy bại hoại, nhưng là, khi Hoàng Nhất Phàm đem cái này một số văn tự mã đi ra lúc, Hoàng Nhất Phàm rõ ràng nhìn thấy. Cái này một ít chữ, cái này một số từ, cái này một số nhìn rất phổ thông cũng rất nhỏ trắng câu, lại giống có sinh mệnh tinh linh, từng cái từng cái tại trang giấy bên trên nhảy lên, sôi nổi tại độc giả trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Ngay cả độc giả đều khóc

Thời gian một ngày một ngày trôi qua, ai cũng không biết, tại một nhà quán net trong bao sương, có một thiếu niên lại tại mỗi ngày mỗi đêm phẫn đấu.

Ngẫu nhiên một mới, Hoàng Nhất Phàm liền ngồi trước máy vi tính mèo một hồi. Đối bụng, Hoàng Nhất Phàm liền đi quán net ăn mì tôm.

Giờ này khắc này, Hoàng Nhất Phàm chỉ cảm giác hai tay của mình tựa như là máy móc, một mực duy trì đánh bàn phím tư thế.

Có nhiều khi, Hoàng Nhất Phàm không kiên trì nổi, nhưng nhìn lấy thế giới từng giờ từng phút hoàn thành, Hoàng Nhất Phàm đều tự nhủ. Cũng nhanh, chỉ cần lại kiên trì một hồi liền tốt. Chỉ cần lại kiên trì một hồi, các độc giả liền có thể nhìn thấy đại kết cục. Chỉ cần lại kiên trì một hồi, mình liền thật trở thành tạo vật chủ, mình thật liền là không gì làm không được thần linh.

Liền là dùng loại này bản thân phá vỡ ngũ phương thức, Hoàng Nhất Phàm trong quán net nặt ngậy người mười ngày mười đêm.

Khi một ngày mới tiến đến, sáng sớm một sợi ánh nắng rải vào, Hoàng Nhất Phàm hai tay có chút run rẩy, hấn mở mắt.

Viết xuống hết trọn bộ ba chữ to, Hoàng Nhất Phàm trùng điệp nhỏ một ngụm trọc khí.

Chỉ là, tại phun ra một ngụm trọc khí sau khi, Hoàng Nhất Phàm lại kinh ngạc phát hiện, mình khoe miệng đã chảy ra từng tia đỏ tươi.

Không nghĩ tới, cái này mười ngày mười đêm, ngược lại là đem thân thể của mình cho bại phơi.

Bất quá, Hoàng Nhất Phàm y nguyên cười đến rất xán lạn.

Hắn cảm giác mình làm một kiện vô cùng kiêu ngạo sự tình.

Mặc dù, chuyện này nếu như nói cho người khác biết, người khác sẽ chỉ khinh bỉ nói một câu Hoàng Nhất Phàm chẳng qua là cái chép sách.

Nhưng cái nào sợ sẽ là như thế, Hoàng Nhất Phàm vẫn là vô cùng thỏa mãn.

Mình đào hầm, cuối cùng vẫn là chôn.

Đáp lấy còn có một điểm cuối cùng thời gian, Hoàng Nhất Phàm viết một đoạn bản hoàn tất cảm nghĩ.

Các vị bằng hữu, bại hoại rốt cục hoàn tất, với ta mà nói, rất không dễ dàng. May mắn là, ta còn không có treo. Bất quá cũng không xê xích gì nhiều, này mười ngày gõ chữ quá mức liều mạng, khả năng, rõ ràng muốn đem thân thể thật tốt nuôi một đoạn thời gian. Còn quyển sách, ta không biết một lúc sau sẽ hay không bị xóa bỏ. Nhưng ta suy đoán, xóa bỏ khả năng rất lớn. Dứt khoát, quyển sách rốt cục trọn vẹn, cũng coi là tròn ta mộng. Mặc kệ, xóa bỏ liền xóa bỏ đi, rõ ràng hiện tại một thân nhẹ nhõm, mặc dù thân thể cảm giác có một ít khó chịu, nhưng tâm linh lại là không nói ra được thư sướng. Các vị, chúc mừng ta đi, ta ta cảm giác muốn đột phá. Hạ một quyển sách, định tại ngày mừng 8 tháng 9. Đưa cho mọi người một bài nói bảy ngữ điệu, đợi cho năm nay tháng chín tám, hoa của ta nở ra lần ất hết cả muôn hoa. Như vậy, liền nói nhiều như vậy, tạm biệt các huynh đệ, tạm biệt các độc giả.

Thiên hạ đệ nhất bạch, tây nguyên năm 2015, ngày 15 tháng 5.

Viết xong câu nói sau cùng, Hoàng Nhất Phàm kéo lấy cơ hồ muốn tan ra thành từng mảnh thân thể, từng bước một đi ra quán net.

"Lâm lão sư, thật xin lỗi, ta trở về."

Khi Hoàng Nhất Phàm về tới trường học hô lên câu nói đầu tiên lúc,

Bịch một tiếng, Hoàng Nhất Phàm không thể kiên trì được nữa, như vậy ngã xuống.

...

Mà tại một bên khác, khi bại hoại hết trọn bộ thành thời điểm, bại hoại chỗ bình luận truyện lần nữa trở thành Khởi Điểm tiêu điểm.

Kiểm tra đối chiếu sự thật trong lúc đó còn tại đổi mới.

Hai mươi bốn giờ không gián đoạn gõ chữ, mỗi ngày đổi mới Chương 30:, 10 vạn chữ.

Thiên hạ đệ nhất bạch như yêu nghiệt tồn tại, không khỏi là kích thích đám người ánh mắt.

Cho tới hôm nay, bại hoại cuối cùng kết thúc.

Đủ loại hành vi nghịch thiên, đơn giản để vô số Khởi Điểm tác giả phục sát đất.

Mặc kệ là không muốn sống, vẫn là liều mạng, bọn hắn tự hỏi, cái này không có chút nào như thiên hạ đệ nhất bạch.

Cho dù là Khởi Điểm hỏi chí tôn siêu bạch kim tác giả không dấu vết, cũng tại hắn bên trên đối thiên hạ đệ nhất bạch tán thưởng một tiếng bội phục.

Chỉ là, hôm nay bại hoại độc giả, lại là thế nào cũng cao hứng không nổi.

Thậm chí, hôm nay đã có vô số bại hoại thư hữu, tại chỗ bình luận truyện lớn tiếng khóc.

Rõ ràng, người có khỏe không?

Kỳ thật cái này trong mười ngày, ta một chương cũng không có xem người bại hoại. Không phải ta không thích, mà là ta không dám nhìn. Bởi vì ta mỗi khi muốn nhìn thời điểm, trong óc của ta luôn luôn hiện ra một vị ngông nghênh kiên cường tác giả, hắn tại mấy vì tính khắp huyết mà sách. Thời gian mười ngày, 100 vạn chữ. Mỗi ngày 10 vạn chữ, này bằng với hai mươi bốn giờ không gián đoạn gõ chữ. Để cho chúng ta cảm thấy vui sướng chính là, bại hoại đã kết thúc. Nhưng để ta nội tâm vô cùng khó chịu là, ta không biết rõ ràng thân thể của người thế nào.

Người tại cuối cùng mấy chương tiểu thuyết cuối cùng nói qua, người cảm giác con mắt của người đã bỏ ra, người giống như có lẽ đã xuất hiện ảo giác. Nhìn đến đây thời điểm, ta thật khóc. Rõ ràng, người là tại tự sát người biết không? Người cho rằng, người dạng này xem như hoàn thành tâm nguyện của người thật sao? Thế nhưng là, đối với chúng ta mà nói, rõ ràng, người mới là chúng ta yêu nhất.

Rõ ràng, ta không biết người bây giờ thân thể thế nào. Nhưng ta hi vọng người có thể thật tốt tĩnh dưỡng một đoạn thời gian, thật tốt dưỡng sinh thể.

Dạng gì tác giả nhất làm cho độc giả ưa thích.

Có người nói, viết ra đẹp mắt nhất tiểu thuyết tác giả, độc giả thích nhất.

Cũng có người nói, viết ra vô cùng sáng khoái tình tiết tác giả, độc giả thích nhất.

Còn có người nói, viết ra mọi người trong lòng tình hoài tác giả, độc giả thích nhất.

Không, cái này đều không đúng.

Thiên hạ đệ nhất bạch độc giả sẽ nói cho người biết, cái này một số, bọn hắn đều không phải là thích nhất.

Bọn hắn thích nhất, là loại kia cảm giác động đến bọn hắn nội tâm, sờ động đến bọn hắn tiếng lòng tác giả.

Loại này cảm động, không nhất định là văn tự.

Có lúc, vên vên tác giả biểu hiện ra hành động. Tựa như thiên hạ đệ nhất bạch bốc lên nguy hiểm tính mạng hiểm, liền vì để độc giả có thể nhìn thấy quyền sách kết cục ngao nghê chỉ cốt. Mặc dù, có độc giả xem hết bại hoại kết cục về sau, cũng đánh giá một cái. Nhưng là, cái nào sợ sẽ là lại. Khi bọn hắn nhìn thấy bại hoại kết cục về sau, bọn hắn cũng đều là nhìn một chút, chảy ra nước mắt.

Rõ ràng, về sau lại cũng không nên như vậy được không?

Rõ ràng, về sau lại cũng đừng như vậy tùy hứng được không?

Rõ ràng, về sau cũng không tiếp tục muốn ngốc như vậy được không?

Rõ ràng, về sau hàng vạn hàng nghìn nhớ kỹ phải chiếu cố kỹ lưỡng thân thể của mình nha.

Rõ ràng, ngày tám tháng chín, chúng ta nhớ kỹ ngày này, đây là người cùng ước định của chúng ta, chúng ta sẽ một mực chờ người. Bất quá, chúng ta không cần người giống vương giả quân lâm xuất hiện, chúng ta chỉ hy vọng vào lúc đó còn có thể nhìn thấy người, nhìn thấy một cái bình an người, nhìn thấy một cái vô tai vô nạn người, chúng ta liền đủ đã.

Rõ ràng, đi thôi, nghỉ ngơi cho khỏe đi thôi.

Yêu người Fan hâm mộ.

...

"Nam Nhi Hành."

Tin tức tổng cục Phó chủ nhiệm văn phòng, Lý Vinh cùng Quý Xuân xét duyệt lấy lần này Khởi Điểm xóa bỏ tiểu thuyết mục lục. UU đọc sách (www.uukan.shu.com)

Lúc này, khi Lý Vinh lật đến bại hoại cái này một bộ tác phẩm lúc, một bài Nam Nhi Hành câu thơ, lại là hấp dẫn hắn.

Tây di vận đã tuyệt, đại hán như giữa bầu trời.

Liều đem mười vạn anh hùng gan, thể vẽ vòng quanh trái đất cùng là Hoa Hạ sắc, đến lúc đó, chung rót Lạc Dương rượu, say trắng sáng.

"Già quý, ta nguyên bản còn tưởng rằng bại hoại quyền sách này là một bộ tam quan cực kỳ bất chính tác phẩm. Nhưng không nghĩ tới, vị tác giả này lại viết ra một bài như thế đồng dạng ái quốc chi tác. Ghê gớm nha, không tầm thường."

"Lão Lý, không nghĩ tới, người cũng có khen người khác thời điểm."

Quý Xuân quay đầu, nhìn thấy cái kia một bài Nam Nhi Hành, cũng là cảm thán, "Kỳ thật, nói đến, ta bội phục hơn chính là, vị tác giả này biết rõ đang thẩm vấn tra thời điểm, hắn còn tiếp tục tại Khởi Điểm đổi mới, vì cái gì chi là một cái, cho hắn độc giả viết ra viên mãn kết cục. Phần này can đảm, ta đều bội phục. Chỉ là đáng tiếc, như thế ngược gây án, bút danh của hắn, chỉ sợ cũng đã không thể dùng."

"Há, Quý Xuân, thật sao? Hắn thế mà đang thẩm vấn tra thời điểm đổi mới tiểu thuyết, quá lớn mật đi. Chỉ là, ta làm sao không có phát hiện?"

"Người không có phát hiện?"

Quý Xuân có chút không hiểu, đợi nhìn thấy Lý Vinh nháy nháy mắt thời điểm, đột nhiên cũng là minh bạch, "Úc, ta cũng không có phát hiện, đoán chừng là vừa rồi nhìn lầm."

"Ta đã nói rồi, già quý, người có phải hay không muốn xin nghỉ hưu sớm. Vậy thì tốt, nhiệm vụ hôm nay chỉ tới đây thôi, cùng Khởi Điểm chào hỏi, liền nói, chúng ta đối với Khởi Điểm đoạn thời gian này biểu hiện cảm thấy hài lòng. Bước kế tiếp, chúng ta đem đối Khởi Điểm lệ làm trọng điểm bồi dưỡng trang web văn học. Đúng, thuận tiện cùng bọn hắn nói một chút, giống vị kia viết ra nam nhi chí tác giả, hi vọng bọn họ Khởi Điểm cố mà trân quý mới là."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59 : Đề cao tiền thù lao tiêu chuẩn

"Liêu trai, quả nhiên, đúng là liễu trai nổi lên tác dụng."

Tại thứ 302 kỳ Bán Dạ Đàm tạp chí tuyên bố về sau, lại một vòng lượng tiêu thụ phóng đại, rốt cục đề chủ biên Chu Khánh phát hiện mảnh khỏe.

Nguyên lai, Bán Dạ Đàm sở dĩ đoạn thời gian này lượng tiêu thụ phóng đại, không phải là bởi vì Bán Dạ Đàm tạp chí dụng đầy bản ngược, cũng không phải huyền nghi đại sư ba tháng gia nhập liên minh, mà là, cái kia một thiên không chút nào thu hút liễu trai.

Bắt đầu, Chu Khánh cũng không tin sự thật này. Dù là, thứ 302 kỳ tiêu thụ về sau lại nhận được mấy chục phong liên quan tới liễu trai độc giả thư tín. Nhưng thiên tính đa nghi Chu Khánh vẫn là cảm thấy, khả năng này là có người trong bóng tối tại thao tác. Tựa như Lâm Hạo cầm ba tháng qua lác lư tiền thù lao. Chỉ là, khi Chu Khánh trở về phát hiện cháu của mình, thế mà vô cùng chăm chú nhìn trên tạp chí mấy thiên liễu trai lúc, phải biết, cháu của hắn thế nhưng là xưa nay không xem bọn hắn Bán Dạ Đàm tạp chí, Chu Khánh mới đạt được xác nhận.

"Ai, thật sự là không nên nha, thế mà tại phát ba kỳ về sau, lúc này mới phát hiện liễu trai không tầm thường, thật sự là quá không xứng chức."

Bất quá, còn tốt, hết thảy cũng còn đi gấp.

Một bên nghĩ lại, Chu Khánh đánh một cái nội bộ công ty điện thoại, đem Đồng Tiểu Vũ cho gọi tiến vào văn phòng.

"Mưa nhỏ, cái này liễu trai tiền thù lao 80 tiêu chuẩn là chuyện gì xảy ra?"

Chỉ số liệu bảng biểu "Tạp chí xã tiền thù lao tiêu chuẩn" một cột ở trong liễu trai tiền thù lao, Chu Khánh hỏi.

"Tuần chủ biên, ta là cảm giác liễu trai viết rất khá, lúc này mới thoáng đề cao hẳn tiền thù lao tiêu chuẩn."

Đồng Tiểu Vũ không phải rất có tự tin, liễu trai tác giả Phàm Trần chỉ là một người mới, lúc này mới phát hai ba kỳ tạp chí, liền cho hắn đề cao tiền thù lao. Tuy nói cái này cũng là có thể, nhưng đến cùng vẫn là quá nhanh hơn một chút, có một ít yếu ớt nói nói, "chủ biên, nếu không, ta hạ kỳ đem hẳn tiền thù lao tiêu chuẩn hàng trở về?"

"Hàng? Mưa nhỏ, ta nói người là càng ngày càng bước lui. Đã phát hiện liễu trai viết tốt, vậy dĩ nhiên đến cho liễu trai tác giả đề cao tiền thù lao tiêu chuẩn. Một ngàn chữ 80 khối làm sao đủ, hiện tại giá hàng dâng lên, ăn một bữa cơm đều mấy trăm khối. Tốt như vậy một thiên văn chương, thế mà còn không chống đỡ được một trận bữa tiệc. Ta nhìn dạng này, chúng ta đến lại cho hắn đề cao tiền thù lao tiêu chuẩn, ngàn chữ 500, người cảm thấy thế nào."

"A. . ."

"Ngàn chữ 500?"

Đồng Tiểu Vũ coi là nghe lầm, về nói, "chủ biên, đừng trêu đùa ta á."

"Thế nào, ngàn chữ 500 thiếu đi nha. Nói cũng đúng, ngàn chữ 500 mặc dù không thấp, nhưng tốt như vậy bản thảo, thật sự là quá hiếm có. Cứ như vậy, ngàn chữ 800, người sẽ cùng người tác giả kia Phàm Trần câu thông một chút, gọi hắn có thời gian viết nhiều mấy kỳ dạng này bản thảo. Mặt khác, người còn có thể hướng hắn mang một câu, nếu như cảm thấy giá cả thấp chúng ta còn có thể lại đề cao một số. Tóm lại, chỉ cần có tốt bản thảo, chúng ta Bán Dạ Đàm tuyệt đối sẽ không bạc đãi hắn."

Àn, cứ như vậy, người đi về trước đi."

Chu Khánh phát phát tay, lại đột nhiên nói nói, "đầu tiên chờ chút đã, ta nhìn dạng này, mưa nhỏ, người đến tạp chí xã cũng có một đoạn thời gian, tuy nói chuyển chính thức thời gian khảo hạch còn chưa tới, nhưng lấy người đột xuất biểu hiện, ta hiện tại liền phê chuẩn người sớm chuyển chính thức. Ân, đi thôi, cùng đi ra, ta phải đang biên tập bộ trong hội nghị thông tri việc này."

Mấy phút đồng hồ sau, Chu Khánh đem ban biên tập một số biên tập triệu tập tại phòng họp.

Mà Đồng Tiểu Vũ, lúc này lại vẫn là đang kinh ngạc bên trong không có tỉnh lại.

"Các vị, lần này triệu tập mọi người đến đây, chuyện thứ nhất là liên quan tới Đồng Tiểu Vũ thực tập chuyển chính thức vấn đề. Ta cho rằng mưa nhỏ gần nhất tại tạp chí xã làm việc nghiêm túc, thái độ đoan chính, nghiệp vụ trình độ đã đạt đến tạp chí xã biên tập tiêu chuẩn, hiện tại chuẩn tại Đồng Tiểu Vũ sớm chuyển chính thức, ý của mọi người nghĩ đâu?"

Chủ biên lên tiếng, đám người tự nhiên không có ý kiến.

"Đã mọi người không có ý kiến, như vậy, việc này quyết định như vậy đi."

Xác định một sự kiện về sau, Chu Khánh nói lần nữa, "Chuyện làm thứ nhất kết thúc, như vậy, chúng ta tới nói một chút chuyện thứ hai. Chắc hẳn, tất cả mọi người đã rõ ràng, chúng ta Bán Dạ Đàm gần nhất mấy kỳ tạp chí tiêu thụ phóng đại. Tổng bộ rất hài lòng chúng ta ban biên tập đoạn thời gian gần nhất chỗ làm ra cố gắng, như vậy, tháng này tiền thưởng gấp bội, cơ bản tiền lương gia tăng 200. Không biết, mọi người đối với cái này có ý kiến gì hay không?"

Cái này càng không có ý kiến, toàn bộ ban biên tập nghe xong tăng lương, cơ hồ là tất cả mọi người giờ hai tay đồng ý.

"Tốt, hội nghị hôm nay liền mở đến nơi này, phía dưới, tan họp."

Phủ tay, Chu Khánh tuyên bố tan họp.

"Chủ biên, chờ một chút."

Lúc này, một bên biên tập Lâm Hạo lại là nhấc tay nói ra.

"Thế nào, Lâm Hạo, người còn có vấn đề."

"Chủ biên, gần nhất mấy kỳ chúng ta tạp chí lượng tiêu thụ đều xuất hiện phóng đại, cái này đã có thể chứng minh, tạp chí của chúng ta cũng không phải là dụng đẩy bán ngược, mà là bởi vì chúng ta trong tạp chí cho nguyên nhân. Trước đây ta dựa vào người quan hệ đem ba tháng đảo được chúng ta Bán Dạ Đàm, có thể nói, ba tháng đây là đánh giá rất cao chúng ta. Chỉ là, ba tháng tiền thù lao tiêu chuẩn vẫn là quá thấp. Chủ biên, trước đó người không phải nói, chờ nửa chỉ lượng tiêu thụ ổn định về sau liền đề cao ba tháng tiền thù lao tiêu chuẩn sao?"

"Lâm Hạo, ba tháng tiền thù lao tiêu chuẩn đã là ngàn chữ 500, đã không thấp, người muốn tăng tới bao nhiêu."

"Chủ biên, ba tháng cũng không phải phổ thông tác giả, tốt bất hủ cũng là đã từng cùng Trương Văn bình khởi bình tọa linh dị đại sư. Ta nghe Huyền Nghi Thế Giới bên kia truyền tới báo giá, Huyền Nghi Thế Giới cho Trương Văn báo giá là ngàn chữ 3000 khối. Tương đương với một chữ 3 khối tiền, nhưng nhìn xem chúng ta ba tháng, mới ngàn chữ 500, quá hèn sảm đi. Đồng thời, theo ta nói biết, gần nhất Huyền Nghi Thế Giới đã chuẩn bị đào gốc ba tháng, cho ba tháng mở ra giá đã đạt tới ngàn chữ 2000. May mà ta ổn định ba tháng, nói với hủ chờ một chút, ta sẽ hướng ban biên tập đề nghị."

"Nhìn như vậy đến, ba tháng là không muốn tại chúng ta Bán Dạ Đàm đăng nhiều kỳ rồi?"

"Cũng không thể nói như vậy, nhưng giá cả quá thấp, cái này một số đỉnh tiêm linh dị tác giả khó tránh khỏi không tốt hầu hạ. Ta cùng hủ mặc dù giao tình không tệ, nhưng giao tình lại không thể coi như ăn cơm. Hiện tại ba tháng có thể khuất hàng thân phận đến chúng ta Bán Dạ Đàm, đã cho đủ chúng ta mặt mũi. Nếu như lần này còn không tăng cao tiền thù lao tiêu chuẩn, ba tháng đã lên tiếng, hủ đem chuẩn bị tiến về Huyền Nghi Thế Giới."

Lâm Hạo mặt lộ vẻ nhẹ nhõm, hủ biết, từ một mình chiều này bức thoái vị, Chu Khánh tất nhiên sẽ đáp ứng.

Chỉ là, ngay tại Lâm Hạo nói xong, Chu Khánh lại là nhàn nhạt đáp lại, "Lâm Hạo, đã ba tháng muốn đi Huyền Nghi Thế Giới, vậy thì tốt, liền để hủ đi thôi."

...

Lâm Hạo biên tập tác giả bày.

Bình thường biên tập đều sẽ có một cái thuộc về mình TT tác giả bày, đây cũng là làm biên tập giao thiệp cùng tài nguyên.

Lúc này, Lâm Hạo biên tập tác giả bày một mảnh náo nhiệt.

"Ba tháng, người quá ngu, không nghĩ tới, người 10 năm về sau tái xuất giang hồ, thế mà còn ngu bức như vậy."

"Đúng nha, ba tháng, gần nhất Bán Dạ Đàm tạp chí dựa vào người lượng tiêu thụ phóng đại, tạp chí xã cho người trưởng tiền thù lao đi."

"Ba tháng, ta muốn bài sư. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) "

Không thể nghi ngờ, Lâm Hạo biên tập trong đám đó nóng bỏng nhất tự nhiên là ba tháng.

Nhìn thấy vô số tác giả sùng bái ngôn ngữ, ba tháng lộ ra rất kích động, cái này khiến hắn tìm được đã từng thân là linh dị đại sư cảm giác.

Quá tốt rồi, loại cảm giác này lại trở về.

Ta liền biết, bằng vào ta hành văn, dù là mười năm không viết linh dị, làm theo có thể sánh vai một đường tác giả.

Lại liệu hai năm, đem Trương Văn giẫm tại dưới chân cũng không phải là không được.

"Ha ha, các vị quá đề cao ta. Lần này Bán Dạ Đàm nói là sẽ cho ta tăng giá, nhưng ta muốn cũng trưởng đến không nhiều. Nhiều nhất ngàn chữ 2000 đi, Huyền Nghi Thế Giới đã cho ta ra giá ngàn chữ 2500 , bắt quá, bởi vì là Lâm Hạo kéo ta lại viết linh dị, được rồi. Ăn chút thiệt thòi cũng không có việc gì, coi như hồi báo Lâm Hạo."

Ba tháng kiêu ngạo đáp lại.

Sau đó, lại là một mảnh tiếng khen ngợi vang lên, "Ngàn chữ 2000, ta XXX, một chữ 2 khối tiền, cái này cần muốn phát tiết tấu."

"Ta đáng thương ngàn chữ 50 khối đầu, còn chưa nhất định tiếp thu "

"Ba tháng, có tình có nghĩa, làm người liền nên dạng này."

"Tốt, ba tháng, hôm nào có rảnh cho chúng ta lên lớp, truyền thụ một số sáng tác tâm đắc nha."

"Đúng nha, ba tháng, đại thần cũng không thể kiêu ngạo như vậy, đến cùng chúng ta cái này một số bị vui đập giữa chợ tác giả thân cận nhiều hơn."

Một mảnh nịnh nọt thanh âm, để ba tháng có một ít lâng lâng, nhẹ gật đầu, "Đi , được, đi, hôm nào ta có thời gian, nhất định cho mọi người nói một chút khóa."

Chỉ là, đúng lúc này, ba tháng lại là đột nhiên nhận được một đầu đến từ Lâm Hạo phát tới tin tức.

"Ba tháng, ra một chút vấn đề nhỏ, người Quý Kiến Sầu hạ kỳ không thể treo lên nửa đêm trước đàm đăng nhiều kỳ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Người cái nhỏ khốn nạn

Ngàn chữ 800.

Hội nghị kết thúc, Đồng Tiểu Vũ vẫn là có một ít chậm thần thờ.

Nàng chỉ là người mới biên tập, thủ hạ không có một cái nào hàng hiệu tác giả. Tại trong tay nàng, đừng nói ngàn chữ 800, cái nào sợ sẽ là ngàn chữ 80 tác giả cũng không có mấy vị. Có một ít tâm thần bất định, Đồng Tiểu Vũ lại một lần nữa đi vào chủ biên văn phòng.

"Mưa nhỏ, làm sao, còn có việc?"

"Chủ biên, ta là. . . Vì. . . Liêu trai bản thảo vấn đề tiền phí tồn mà đến."

Có một ít ấp a ấp úng, Đồng Tiểu Vũ nói ra.

"Thế nào, Liêu trai tiền thù lao có vấn đề sao?"

"Không phải, chủ biên, Liêu trai tác giả Phạm Trần chỉ là một người mới tác giả, ngàn chữ 800, có phải hay không quá cao."

Dù là đến bây giờ, Đồng Tiểu Vũ vẫn cảm thấy chủ biên tại cùng mình nói đùa, thậm chí, là tại khảo thí mình.

Chỉ là, Chu Khánh lại lắc đầu, "Ngàn chữ 800 cao à, có lẽ đối với phổ thông tác gia tới nói, cho dù là bọn họ cả một đời cũng lấy không được ngàn chữ 800 tiền thù lao. Nhưng là, đối với những thiên tài kia tác gia tới nói, ngàn chữ 800 có lẽ chỉ là hần lên giá điểm. Liều trai hệ liệt cổ sự rất không tệ, trước đó ta không có nghiêm túc nhìn, kém chút bỏ qua cái này một bộ kinh điển tác phẩm. Bây giờ nghĩ lại, liều trai cái này một bộ tác phẩm. Cổ sự trắng nhạt, nhưng lại sáng tạo cái mới mười phần. Cổ sự đơn giản, nhưng nhưng lại làm kẻ khác ký ức vẫn còn mới mẻ. Cổ sự thông tục, nhưng lại kháu chặt Hoa Hạ văn hóa. Dạng này bản thảo, ngàn chữ 800 con sẽ cảm thấy thấp, một chút cũng không quý."

"Thì ra là thế."

Nghe được chủ biên đánh giá, Đồng Tiểu Vũ lúc này mới thở dài một hơi.

Nàng nguyên vốn cũng là rất xem trọng liều trai, nhưng dù sao chỉ là một người mới biên tập, tức không có tư lịch, cũng không có kinh nghiệm, dù là cho rằng dạng này bản thảo không tệ, nhưng cũng không dám mở miệng hướng chủ biên nâng giá bao nhiêu. Nếu như không phải trước mấy ngày chủ biên thiện ý nhắc nhở mình, cho dù là ngàn chữ 80 giá, Đồng Tiểu Vũ cũng không dám xách. Bây giờ nghe được chủ biên giải thích, Đồng Tiểu Vũ mới chợt hiểu ra. Không nghĩ tới, cái này mấy thiên trước đây nàng cho rằng rất không tệ bản thảo, lại có thể được đến chủ biên như thế lực tán.

"Cái kia ta hiểu được."

Đột nhiên, Đồng Tiểu Vũ con ngươi đảo một vòng, tựa hồ mình bạch cái gì.

"Mình bạch cái gì rồi?"

Chu Khánh cười mị mị nhìn lấy Đồng Tiểu Vũ, hỏi.

"Mình bạch. . ."

Đồng Tiểu Vũ đang muốn nói, lại cảm thấy cái này tựa hồ nói ra không tốt lắm, lại lắc đầu, "Không có gì."

"Cái gì không có gì, nghĩ đến cái gì liền nói, ta cũng không thích nói một nửa lưu một nửa người."

"Vậy được rồi."

Đồng Tiểu Vũ có chút khó khăn, nhưng vẫn là nói, "Đã chủ biên cao như vậy độ đánh giá liều trai, đây chẳng phải là mang ý nghĩa, gần nhất chúng ta Bán Dạ Đàm lượng tiêu thụ phóng đại, cùng Phàm Trần viết liều trai có quan hệ rất lớn."

"Thông minh."

"Há lại chỉ có từng đó là có liên quan hệ,

Cái này hoàn toàn là liều trai một tay mang tới kết quả."

Nói, Chu Khánh đem bên cạnh bàn chất đồng mấy chục phong thư kiện, "Người nhìn, cái này một số đều là gần nhất độc giả gửi tới thư tín. Trong đó có tám thành độc giả, hoàn toàn là hướng về phía liều trai mà đến."

"Oa, nhiều như vậy."

Nhìn thấy nhiều như vậy thư tín, Đồng Tiểu Vũ hơi kinh ngạc.

"Cho nên, người hẳn là mình bạch, ta vì cái gì hướng liều trai nâng giá. Bất quá, mưa nhỏ, hiện tại chúng ta Bán Dạ Đàm đang một cái thời khắc máu chó. Rất nhanh, Huyền Nghi Thế Giới Trương Vân sẽ phải đẩy ra hần tác phẩm đang viết. Phàm Trần, người nhưng phải mật thiết liên hệ ở. Đúng, tiếp theo kỳ, cũng chính là chúng ta thứ 303 kỳ Bán Dạ Đàm, ta chuẩn bị đem liều trai xem như là chủ đánh, người xem một chút Phàm Trần có thể hay không xuất ra 3 thiên liều trai hệ liệt bản thảo."

Chỉ là, Chu Khánh sau khi nói xong, Đồng Tiểu Vũ lại làm khó.

"Chủ biên, ta. . ."

"Cái gì ta ta ta, lại áp a áp ứng, có lời gì mau nói."

"Kỳ thật, chủ biên, gần nhất cái này một số trời ta cũng liên lạc không được liều trai tác giả Phàm Trần."

"A, người liên lạc không được hẳn rồi?"

"Ừm. Ta cho hẳn phát hơn mười đầu tin tức, hẳn đều không về ta."

"Vậy người cho hẳn phát bưu kiện nha."

"Buru kiện cũng không có về."

"Cái kia liền trực tiếp gọi điện thoại tới."

"Đối phương không có lưu cho ta điện thoại, mà lại, Phàm Trần nói hắn không có điện thoại."

"Không có điện thoại."

Chu Khánh một bức muốn điên đáng vẽ.

"Vừa khen người, đảo mắt liền rơi mắt dây xích. Ta hiện tại mệnh lệnh người, mặc kệ người dùng phương pháp gì, thiết yếu cho ta tại trong vòng ba ngày liên hệ đến Phàm Trần. Không phải. . . Được rồi, cứ như vậy, người đi liên hệ Phàm Trần đi. Nếu như liên hệ đến, vô luận như thế nào cũng phải hỏi số điện thoại của hắn, có lẽ có thể trước tiên liên hệ đến hắn phương thức liên lạc."

. . .

Bán Dạ Đàm biên tập, đương nhiên không liên lạc được Phàm Trần.

Làm Phàm Trần bút danh Hoàng Nhất Phàm, lúc đó, vẫn còn ở quán Internet không ngừng gõ chữ.

Lúc này, đừng nói là bọn hắn Bán Dạ Đàm, Hoàng Nhất Phàm ngay cả ai cũng không để ý tới.

Chỉ là, mười ngày mười đêm suốt đêm, cuối cùng vẫn là tổn thương Hoàng Nhất Phàm thân thể, tại hắn về tới trường học thời điểm, như vậy ngã xuống.

Khi hắn mở mắt lần nữa thời điểm, Hoàng Nhất Phàm đã nằm tại bệnh viện.

Đồng thời, tại bệnh viện, ở một cái liền là một tuần lễ.

Tại cái này một tuần lễ bên trong, Hoàng Nhất Phàm tức cảm động sau khi, lại cảm thấy thật sâu tự trách.

Cảm động là, tại Hoàng Nhất Phàm tỉnh lại cùng sau đó an dưỡng bên trong, mẫu thân cùng phụ thân không có nói qua Hoàng Nhất Phàm trong vòng mười ngày đi đâu bất luận cái gì chủ đề. Tự trách chính là, Hoàng Nhất Phàm biết, này mười ngày mình tránh ở quán Internet thời gian gõ chữ, không biết thao nát bao nhiêu trái tim con người. Đặc biệt là đối với phụ mẫu, mình này mười ngày, thế nhưng là để mẫu thân ngay cả tóc trắng đều sinh ra mấy cây. Còn có phụ thân của mình, nghe nói mình mất tích không thấy, càng là từ xa tại ở ngoài ngàn dặm chạy về.

"Mẹ, người làm sao không hỏi, cái này mười ngày mười đêm ta đi đâu?"

Trên giường bệnh, Hoàng Nhất Phàm hỏi hướng mẹ của mình.

"Ta là muốn hỏi, chỉ là, ta cảm thấy, người cũng lớn như vậy, làm mẹ nó cũng không thể quan tâm người cả một đời. Chuyện gì nên làm, chuyện gì không nên làm, ta nghĩ, người hẳn phải biết."

"Thật xin lỗi, mẹ."

Cơ hồ là trong nháy mắt, Hoàng Nhất Phàm nước mắt rớt xuống.

Tại này mười ngày bên trong, Hoàng Nhất Phàm không phải không từng nghĩ tới cha mẹ của mình, cũng không phải chưa từng nghĩ qua về nhà.

Chỉ là, hắn sợ mình về nhà tỉnh táo về sau, trước đó hết thảy xúc động tất cả đều sẽ biến mất không thấy gì nữa.

Người, có lúc, liền là đem mình bức đi ra.

Hoàng Nhất Phàm lúc ấy đã xem mình đưa vào đỉnh điểm, nếu là đột nhiên xuống tới, cái kia liền không bao giờ còn có thể có thể đi lên.

Cuối cùng, Hoàng Nhất Phàm lựa chọn điên cuồng đến cùng.

Chỉ là, không có gì song toàn.

Hoàng Nhất Phàm điên cuồng cảm động ngàn vạn độc giả, nhưng hắn điên cuồng lại cũng hù dọa trụ cha mẹ của mình cùng trường học lão sư.

"Kỳ thật, mẹ, này mười ngày, ta cũng không có đi chỗ nào, ta không có đi chơi, ta cũng không phải chán ghét đi học. Ta chỉ là đi làm một kiện ta cho rằng vô cùng có ý nghĩa một việc. Bất quá, mẹ, người yên tâm. Về sau, nhi tử sẽ không bao giờ lại dạng này. Dù là có chuyện trọng yếu hơn nữa, ta đều sẽ xử lý thích đáng tốt. Sẽ không để cho ngài cùng cha lo lắng, cũng sẽ không để lão sư lo lắng."

Cúi đầu xuống, Hoàng Nhất Phàm nghiêm túc nói xin lỗi nói ra.

"Đã người có thể nghĩ như vậy, tiểu tử thú vị, ta hiện tại liền còn sáng khoái hơn mắt người một nắng."

"Người cái nhỏ khôn nạn, người có biết hay không người này mười ngày, thế nhưng là tức chết mẹ người ta."

"Người có biết hay không, ta với các người trường học lão sư tìm người bao lâu. Người có biết hay không, ta ngay cả cảnh sát đều để đi qua."

"Người là ngựa da, vẫn là lên con. Thật tốt khóa không lên, thế mà học xong trốn học. Trốn học coi như xong, người còn ăn gan báo, trực tiếp ngay trước chủ gánh các người nhâm mất trốn học."

"Người sinh anh hùng vẫn là vùng đẹp trai?"

"Tốt lắm, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) ta Lý Thục hoa sinh ra một đứa con trai tốt, ta hiện tại hận không thể vài phút đưa người ném vào thùng rác."

"Muốn người đưa con trai này tác dụng gì, ta và cha người đang lo lắng có phải hay không lại sinh một cái, dù sao hiện tại hai thai cũng mở ra."

Đề Hoàng Nhất Phàm có một ít trốn mất học mồm, đột nhiên, mẫu thân Lý Thục hoa khoác đinh đầu mặt liền mắng đi qua.

Nếu như không phải xem ở Hoàng Nhất Phàm vẫn là bệnh nhân phân thượng, nói không chừng, Hoàng Nhất Phàm dừng lại đánh là tránh không khỏi.

"Mẹ, mẹ, người ngừng ngừng, vừa rồi người không phải nói không mắng ta sao?"

"Không mắng người cái đại đầu quỷ, ai nói không mắng."

"Vừa rồi người không phải nói ta hiểu chuyện, mình biết phải làm sao liền tốt."

"Đó là lão nương sợ người cái này nhỏ khôn nạn thần kinh không bình thường, sợ mắng người, trở nên càng hỗn đản."

"A, lão mụ, ta chưa từng có phát hiện người có như thế trí tuệ qua."

Hoàng Nhất Phàm lệ rơi đầy mặt.

Nguyên lai vừa rồi lão mụ là đang nhìn hấn có phải hay không thần kinh có vấn đề, lúc này mới cái gì cũng không nói.

Thẳng đến, khi vô cùng xác nhận Hoàng Nhất Phàm hết thấy bình thường về sau, cái này mười ngày mười đêm tích lũy tới nộ khí, lại là toàn bạo phát ra.

Bất quá, giờ này khắc này, Hoàng Nhất Phàm trong lòng lại là phảng phất ăn mật đường giống như, vô cùng thư thái.

Dù là mẫu thân mắng lại vui mừng, Hoàng Nhất Phàm cũng một chút cũng không nóng giận.

Trên cái thế giới này, có thể như thế chữ mình, cũng chỉ có mình lão mụ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Tuần 1 gặp

Huyền Nghi Thế Giới.

"Các vị, đối với ba tháng qua chúng ta Huyền Nghi Thế Giới sự tình, mọi người thấy thế nào?"

Huyền Nghi Thế Giới chủ biên Ngụy Hòa Minh, uống một ngụm trà, đang biên tập bộ phòng họp lúc nói ra.

"Chủ biên, cái kia ba tháng nghe nói mười năm không viết linh dị tiểu thuyết, bây giờ còn có thể viết sao?"

Rất nhanh liền có một vị biên tập nói ra.

"Đúng nha, chúng ta nghề này một năm không viết, tay đều sẽ sinh, đừng nói mười năm. Chủ biên, ta không coi trọng ba tháng."

Một vị khác biên tập cũng nói.

"Ta ngược lại thật ra cho rằng có thể dùng một chút, ba tháng tốt bất cũng là năm đó cùng Trương Văn bình khôi phục tọa lĩnh đệ đại sư. Mặc dù mười năm này chính hắn tìm đường chết đi viết cái gì càng thêm đại chúng vô hiệp, đập vô cùng thâm, nhưng muốn đến bút lực vẫn phải có, chúng ta ngược lại là có thể lợi dụng ba tháng danh khí, tại Trương Văn chưa đăng nhiều kỳ nhỏ trước khi nói, làm cái mảnh lời."

Ngồi ở bên trái một vị biên tập đưa ra ý kiến của mình.

"Ta đồng ý Quốc Hoa ý kiến, bất kể nói thế nào, ba tháng vẫn là so phổ thông tác giả càng thêm nổi danh. Mà lại nghe nói, ba tháng trước đây mấy kỳ gia nhập Bán Dạ Đàm. Gần nhất Bán Dạ Đàm biểu hiện mọi người cũng nhìn thấy, ba tháng bút lực đích thật là không tầm thường. Chúng ta đem ba tháng cho đảo đến, cũng coi là gãy mất Bán Dạ Đàm đường lui."

"Đúng nha, Bán Dạ Đàm lúc đầu đã chết mất. Không nghĩ tới, gần nhất mấy kỳ lại là tro tàn lại cháy. Lĩnh đệ loại tạp chí vốn là nhỏ chúng, trên thị trường có một nhà nổi danh tạp chí đã có thể, lại đến hai nhà, thậm chí là ba nhà, cái này thị trường căn bản không làm được, ta đề nghị chúng ta Huyền Nghi Thế Giới đem ba tháng kéo qua."

"Ta nhìn vẫn là thôi đi, ba tháng vì sao chuyển ném chúng ta Huyền Nghi Thế Giới, theo ta được biết, tựa hồ là ba tháng cùng Bán Dạ Đàm làm sập. Tin tức ngầm nói là ba tháng hảo hữu Lâm Hạo, cũng là Bán Dạ Đàm biên tập hướng Chu Khánh bức thoái vị chào giá quá cao. Đem hắn đảo tới có thể ngược lại là có thể, ta sợ, cái này ba tháng thể nhưng là cho ăn không no sổi."

Mấy vị biên tập người một lời ta một câu, các loại ý kiến nói ra.

"Chu lúc, người cảm thấy thế nào?"

"Ta cảm thấy, đem ba tháng kéo qua cũng là có thể. Bất quá. . ."

Huyền Nghi Thế Giới Phó chủ biên "Chu lúc" năm đó thế nhưng là Huyền Nghi Thế Giới cùng Bán Dạ Đàm đại chiến công thần, mà lại, Chu lúc vẫn là lĩnh đệ hảo thủ, tức khi biên tập cũng khách mời tác giả, bút danh của hắn "Chu sinh" thế nhưng là nghiệp nội nổi danh tác giả. Có nhiều khi, Ngụy Hòa Minh đều đang nghĩ, nếu như Chu lúc không làm biên tập, chuyên môn viết lĩnh đệ tiểu thuyết, hắn sẽ hay không trở thành giống Trương Văn tồn tại. Bất quá, nhân sinh không có nếu như. Chu lúc hiện tại vẫn là tại khi Huyền Nghi Thế Giới biên tập, đồng dạng, ngẫu nhiên hắn cũng sẽ viết mấy thiên bản thảo.

"Bất quá cái gì?"

"Ta luôn cảm thấy ba tháng Quý Kiến Sầu, về phần tại sao gần nhất Bán Dạ Đàm lượng tiêu thụ phóng đại, ta cũng có chút ngại buồn bức."

"Chúng ta đi làm cái điều tra tốt."

"Không có tác dụng gì,

Bán Dạ Đàm hiện tại lượng tiêu thụ vẫn quá ít, cơ sở không đủ, thêm nữa ba tháng lại là Bán Dạ Đàm trọng điểm đề cử tác gia, dù là đi điều tra, cũng điều tra không xảy ra vấn đề gì."

"Chuyện này thì lại dễ xử lý."

Ngụy Hòa Minh nhẹ gật đầu, "Hôm nay Bán Dạ Đàm đã ban bố thứ 303 kỳ tạp chí, nghe nói ba tháng Quý Kiến Sầu đã loại bỏ, chưa từng xuất hiện trên Bán Dạ Đàm. Nếu như cái này đồng thời tạp chí bọn hắn lượng tiêu thụ vẫn là tăng nhiều, như vậy, cái này ba tháng không cần cũng được. Nếu như cái này đồng thời Bán Dạ Đàm tạp chí xuất hiện giảm lớn, như vậy, cái này ba tháng, chúng ta thật đúng là có thể hấp thu tới."

"Vậy cũng được."

Chu lúc gật đầu, mặc dù hắn cảm thấy Quý Kiến Sầu, nhưng đây chỉ là lấy cá nhân hắn kinh nghiệm tới nói. Nhiều khi, một cái thành thực biên tập, hắn cũng không biết hoàn toàn chỉ tin tưởng ánh mắt của mình. Hết thầy, lấy số theo nói chuyện. Thị trường là sẽ không gạt người, kiểm nghiệm một cái tác giả tác phẩm viết tốt và không tốt, trực tiếp nhất hữu hiệu thủ đoạn, cũng là thông qua thị trường.

Hội nghị kết thúc về sau ngày thứ hai, Huyền Nghi Thế Giới đạt được Bán Dạ Đàm thứ 303 kỳ tạp chí tiêu thụ số liệu: 5 vạn sách.

Số liệu này tại chỗ để Ngụy Hòa Minh cùng Chu Minh giặt này mình.

Tại ba tháng Quý Kiến Sầu không có đồ bộ Bán Dạ Đàm tạp chí trước đó, Bán Dạ Đàm tạp chí một mực hảo chết không chết ở tại 5 vạn sách tả hữu vị trí. Lập tức Bán Dạ Đàm liền mời ba tháng, Quý Kiến Sầu vừa ra, lượng tiêu thụ lập tức phóng đại hơn 6000 sách. Tiếp đó, Bán Dạ Đàm càng là tại 301 kỳ, 302 kỳ nỗ lực dưới, xông lên 7 vạn sách cao phong.

Không nghĩ tới, khi ba tháng cùng Bán Dạ Đàm làm bằng về sau, Quý Kiến Sầu lượng tiêu thụ lại hạ xuống 5 vạn sách.

Trong nháy mắt hàng 2 vạn.

Loại này thành tích ngoại trừ nói rõ Bán Dạ Đàm lượng tiêu thụ sụt giảm bên ngoài, cũng càng có thể nhìn ra ba tháng tại Bán Dạ Đàm ở trong phân lượng.

"Khó trách cái kia ba tháng dăm đem giá cả thét lên ngàn chữ 2000, xem ra là thật là có bản lĩnh. May mắn, Bán Dạ Đàm gần nhất tài chính khẩn trương. Bằng không, để gia hỏa này lại nhiều phát mấy kỳ, chỉ không tốt Bán Dạ Đàm lại trở lại tuần san 10 vạn sách câu lạc bộ."

Ngụy Hòa Minh cảm khái nói ra.

"Ai, người đã già, ngay cả ánh mắt đều xảy ra vấn đề. Lão Ngụy, ta thu hồi trước đó lời nói của ta. Cái này ba tháng còn thật sự có thể kéo qua. Bất quá, người này thật ngông cuồng, người cần cẩn thận đối đãi."

"Cái này ta biết."

Ngụy Hòa Minh nhẹ gật đầu, "Bất quá, hiện tại cũng có thể thỏa mãn hần báo giá. Mấy người Trương Văn tiểu thuyết bắt đầu đăng nhiều kỳ, có cần hay không ba tháng, ngược lại không trọng yếu."

"Chính là cái này lý."

...

"Tuần chủ biên, ba tháng đã nhảy tới Huyền Nghi Thế Giới."

Huyền Nghi Thế Giới vừa mới cùng ba tháng ký hợp đồng, một bên khác tạp chí Lâm Hạo liền được tin tức.

Đi vào Bán Dạ Đàm chủ biên văn phòng, Lâm Hạo có một ít mĩa mai nói.

Chỉ là không nghĩ, Chu Khánh lại là vô thanh vô tức, nhân nhạ trả lời một câu, "Há, thật sao."

"Chủ biên, chẳng lẽ ngươi không hối hận?"

Gặp mấy câu này hiệu quả không có đạt tới, Lâm Hạo hỏi lần nữa.

"Hối hận cái gì?"

"Hối hận thả đi ba tháng nha, nếu như chúng ta Bán Dạ Đàm tiếp tục đăng ba tháng bản thảo, rõ ràng, chúng ta cái này đồng thời tạp chí lượng tiêu thụ cũng sẽ không ngã xuống thảm như vậy. Nói không chừng, nếu như cùng ba tháng hảo hảo hợp tác, Bán Dạ Đàm lượng tiêu thụ phá 10 vạn sách đều không khác mấy."

"Lâm Hạo nha Lâm Hạo, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) ngươi là hối hận ta thả đi ba tháng, vẫn là hối hận ngươi lấy không được tiền hoa hồng."

"Chủ biên, ngươi đây là ý gì."

"Có ý tứ gì, Lâm Hạo, mặc dù mấy năm gần đây ta không thể nào quản ban biên tập sự tình, nhưng người nào làm nào sự tình, nên cũng biết. Ngươi lấy chút tiền hoa hồng còn chưa tính, nhưng đừng tưởng rằng, ngươi điểm ấy tiểu thông minh, ta cái này chủ biên cũng không biết. Về sau ngươi lại cũng không có việc gì ở ta nơi này bên cạnh JJYY, dù là ngươi là lão bản thân thích, ta cũng đưa ngươi mở."

"Ngươi. . ."

Nhìn thấy Chu Khánh nói đến nghiêm túc như vậy, Lâm Hạo cảm thấy cũng là e ngại, không thể không oán hận rồi đi.

"Cái này Lâm Hạo, ai, công ty lớn như vậy, tất cả đều bị cái này một số sâu mọt cho lừa thăm rồi."

Nhìn lấy Lâm Hạo rồi đi, Chu Khánh thờ dài một hơi.

Bất quá cái này nhìn ngược lại là một tin tức tốt.

Ba tháng chuyển ném Huyền Nghi Thế Giới, chắc chắn.

Huyền Nghi Thế Giới coi là đào một cái trọng bảo, hắc hắc, các ngươi lại có ai biết, Bán Dạ Đàm lượng tiêu thụ đến cùng là bởi vì cái gì?

Đừng nói là các ngươi, cái nào sợ sẽ là ta cái này Bán Dạ Đàm chủ biên, cũng là mấy cái tuần lễ về sau mới tính ngộ.

Đã các ngươi đem ba tháng đào đi, cũng tốt, chúng ta thứ hai gặp.

Hần cũng rất là chờ mong, Huyền Nghi Thế Giới nếu đăng ba tháng bản thảo, đến cùng sẽ dẫn phát dạng gì hậu quả.

Chỉ là, một bên có một ít cười trên nỗi đau của người khác Chu Khánh, một bên cũng là buồn bực gấp.

Cái kia viết liệu trai Phạm Trần, gia hỏa này đến cùng đi đâu?

Không phải là cảm thấy ngàn chữ 800 quá ít đi.

Vẫn là nghe được cái gì phong thanh, biết ba tháng chào giá ngàn chữ 2000, hẳn cũng phải ngàn chữ 2000?

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Ca chỉ là 1 cái truyền thuyết

Lại ở ba ngày viện, chung vào một chỗ, vừa vặn mười ngày, Hoàng Nhất Phàm xuất viện.

Bất quá, mặc dù xuất viện, nhưng Hoàng Nhất Phàm cũng chưa khỏi hẳn, thân thể vẫn có một ít chột dạ, đặc biệt là hai tay, thỉnh thoảng đều có một ít đau nhức. Cũng may đã không có vấn đề quá lớn, cũng liền làm thủ tục xuất viện.

"Mẹ, ta đi trường học, người đi theo ta sao?"

Ăn bữa sáng, Hoàng Nhất Phàm tiến về trường học, lại là phát hiện mẫu thân cùng sau lưng chính mình.

"Cha người nói, mấy ngày gần đây nhất nhìn nhiều lấy người, ai biết người có phải hay không thần kinh phát tác, lại biến mất cái hơn mười ngày."

"Mẹ, ta cam đoan cũng không tiếp tục chơi biến mất."

Hoàng Nhất Phàm lệ rơi đầy mặt, vội vàng gọi lão mụ trở về.

Chỉ là mẫu thân Lý Thục hoa quả thực là không đáp ứng, cuối cùng Hoàng Nhất Phàm cũng chỉ đành để cho nàng đi theo.

Thăng tới trường học, gặp Hoàng Nhất Phàm tiến vào cửa trường, Lý Thục hoa lúc này mới trở về.

"Ai, xem ra, về sau không thể dạng này tùy hứng."

Bất đắc dĩ lắc đầu, Hoàng Nhất Phàm cũng không có cách, kéo lấy có chút chột dạ thân thể, Hoàng Nhất Phàm đi vào phòng học.

"Oa, Hoàng Nhất Phàm, người rốt cục trở về."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm biến mất gần sau 20 ngày lại lần nữa trở về, lớp học một đám đồng học kêu to nói.

"Hoàng Nhất Phàm, người kém chút không có đem chủ nhiệm lớp hù chết."

"Đừng nha, nghe qua trốn học, cho tới bây giờ chưa từng nghe qua chủ nhiệm lớp bên trên lấy khóa trốn học, quá phách lối, ta thích."

"Bất quá, người chiều kia rất đẹp trai, ta xem như hoàn toàn phục người."

"Quả thực là cuồng chinh huyễn khóc điệu bá thiên, Phàm ca, ta muốn bá người làm thầy."

Nho nhỏ rối loạn tung bưng, Hoàng Nhất Phàm bình tĩnh tự nhiên, nói nói, "không nên mê luyện ca, ca chỉ là một cái truyền thuyết."

Một câu kiếp trước vô cùng lưu hành internet dùng từ, trực tiếp đem một đám lên oanh đồng học miếu sát.

Khẽ cười một tiếng, không để ý đến còn không có hoàn toàn tiêu hóa câu này đám người, Hoàng Nhất Phàm ngồi xuống mình chỗ ngồi.

Chỉ là, vừa ngồi xuống, lúc này, ba cái thanh âm lại là vang lên.

"Hoàng Nhất Phàm."

"Hoàng Nhất Phàm."

"Hoàng Nhất Phàm."

Một thanh âm là ngồi cùng bàn Trương Tuệ Bình, một cái khác là hàng phía trước Giang Úy Úy.

Còn có một thanh âm, Hoàng Nhất Phàm cảm giác không phải đặc biệt quen thuộc, nhưng tựa hồ tại cái nào nghe qua.

Nhìn lại, đột nhiên phát hiện 3 ban Lý Lạc Từ xuất hiện ở mình xếp sau.

Mà vừa rồi một cái kia có chút quen thuộc lại có một ít thanh âm xa lạ, chính là Lý Lạc Từ nói.

"Các người. . ."

Ba cái tiểu nữ sinh nhìn mình, hơn nữa còn một thanh đồng thanh hô hào tên của mình, luôn làm người hai đời da mặt, lúc này cũng không khỏi đến có một ít xấu hổ.

"Ừm ừm."

Giang Úy Úy nhẹ ho nhẹ một chút,

"Vẫn là để bạn học mới tới trước tiên nói đi."

"Hoàng Nhất Phàm, ta muốn hướng người thỉnh giáo."

Lý Lạc Từ không chút nghĩ ngợi, trực tiếp lấy ra một tờ bài thi.

"Áy. . ."

Hoàng Nhất Phàm bó tay toàn tập, "Lý Lạc Từ, lại nói, ta còn không có hiểu rõ người làm sao đến lớp chúng ta, người không phải 3 ban sao?"

"Ta dốc lòng cầu học trường học xin chuyển ban."

"Vậy được rồi, bất quá, rất xin lỗi, ta đối với khiêu chiến loại hình thỉnh giáo không có hứng thú gì."

Lý Lạc Từ nói là thỉnh giáo, Hoàng Nhất Phàm lại chỗ nào nhìn không ra trong mắt nàng phát ra nòng đậm khiêu chiến chỉ ý.

Đương nhiên, bất kể có phải hay không là khiêu chiến, hay là thật thỉnh giáo, Hoàng Nhất Phàm đều không hứng thú.

"Người. . ."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm cự tuyệt, Lý Lạc Từ có chút nóng nảy. Vẫn là Trương Tuệ Bình giải vây, "Lý Lạc Từ đồng học, hôm nay coi như xong đi, Hoàng Nhất Phàm cái này mới vừa vận xuất viện, bệnh tình còn không có ổn định đây."

"Tốt, tốt đi."

Gặp Trương Tuệ Bình nói như vậy, Lý Lạc Từ đành phải đem bài thi cầm lại, cái gì cũng không nói lời nào.

"Sông lớn ỷ viên, tìm ta có việc?"

Ứng phó Lý Lạc Từ, Hoàng Nhất Phàm quay đầu nhìn về phía Giang Úy Úy.

"Không, không có việc gì."

Giang Úy Úy có chút đỏ mặt, "Chỉ là muốn hỏi một chút thân thể người thế nào."

"Vẫn được, không chết được."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, người trước bận bịu, ta ôn tập đây."

Nói xong, đại khái cũng cảm giác được lúc này bầu không khí có chút không đúng, Giang Úy Úy vội vàng trở lại mình chỗ ngồi.

"Cái này muội từ hôm nay là không phải uống lộn thuốc?"

Nhìn thấy Giang Úy Úy cùng bình thường tưởng như hai người, Hoàng Nhất Phàm rất là không hiểu.

Lúc này mới biến mất hơn mười ngày, làm sao cái này muội từ liền biến hóa lớn như vậy đâu?

"Hoàng Nhất Phàm."

Gặp Hoàng Nhất Phàm rốt cục rảnh rồi, một bên Trương Tuệ Bình mới nhỏ giọng mở miệng.

"Ừm?"

Hoàng Nhất Phàm quay đầu, nhìn lấy Trương Tuệ Bình.

"Lần trước người đi đâu, không phải là bởi vì ta nói sai lời gì đi."

"A? Người nói sai lời gì rồi?"

Hoàng Nhất Phàm có chút kỳ quái, Trương Tuệ Bình tại sao như vậy nói?

"Lần trước chẳng lẽ không phải bởi vì lời nói của ta, người mới trốn học sao?"

"Mô hôi, Trương Tuệ Bình, người tại sao có thể như vậy nghĩ, cùng người hoàn toàn không liên quan."

Nhìn thấy Trương Tuệ Bình có chút tự trách đáng về, Hoàng Nhất Phàm có chút băn khoăn, "Thật, ngày đó là ta muốn làm một việc, sau đó mới xông ra trường học đi, cùng người không có bất kỳ quan hệ gì."

Bất quá, nói là không quan hệ, nhưng như thế nào lại không quan hệ đâu?

Nếu như không phải thụ Trương Tuệ Bình dẫn dắt, mình như thế nào lại phóng tới phòng học đâu?

Chỉ là, đối với Trương Tuệ Bình, là Hoàng Nhất Phàm phát ra từ nội tâm cảm tạ.

Nếu như không có trước mắt vị này chân thành nữ hài, chỉ sợ cả đời mình đều sẽ có lưu tiếc nuối.

Đương nhiên, bây giờ nói hoàn toàn không liên quan, cũng chỉ là không muốn kích thích đến Trương Tuệ Bình thôi. Dù sao, Hoàng Nhất Phàm biết, mình này mười ngày biến mất đích thật là ảnh hưởng so sánh lớn, không nói trong nhà, cái nào sợ sẽ là trường học, đều là nghị luận xôn xao. Một cái tiểu nữ hài, nếu như khi nàng phát hiện mình cũng là bởi vì nàng mà trốn học, chỉ sợ lại phải tự trách vô số.

"Thật sao?"

Trương Tuệ Bình vẫn có một ít không quá vững tin.

"Đương nhiên."

Hoàng Nhất Phàm gật đầu, "Người cảm thấy, giống ta dạng này thiên tài, sẽ như thế xúc động không có bất kỳ cái gì nguyên nhân trốn học?"

"Ừm, tin tưởng người. Bất quá, người vẫn là không có nói cho ta biết, này mười ngày người đi đâu?"

"Cái này sao. . ."

Hoàng Nhất Phàm có chút đau đầu, "Nói đến lời nói liền lớn, đúng, nhanh thì cấp ba, những ngày này người ôn tập thế nào?"

Vì nói sang chuyện khác, Hoàng Nhất Phàm nói đến thi cấp ba.

Hoàng Nhất Phàm viết xong bại hoại thời gian là ngày 15 tháng 5, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) lại ở 10 ngày viện, hôm nay là ngày 25 tháng 5.

Thi cấp ba thời gian phần lớn cố định, là tại ngày 30 tháng 6 tả hữu.

Nói cách khác, bây giờ cách thi cấp ba chỉ có thời gian một tháng.

"Vẫn được."

Tiểu cô nương nào có cái gì tâm cơ, Hoàng Nhất Phàm nói chuyện thi cấp ba, trong nháy mắt liền đem chủ đề chuyển đi.

"Ha ha, xem ra người gần nhất ôn tập không có tệ nha."

"Cái này vẫn phải nhờ có trước người chỉ điểm của ta, ta còn không có cảm ơn người đây."

"Cảm ơn cái gì, chúng ta là ngồi cùng bàn nha, hi vọng người thi cấp ba có thể thi một cái tốt thành tích, tiến vào một trung."

"Tạ ơn, bất quá, người đây, người muốn đi đâu trong đó học. Một trung, vẫn là Cán tam trung, hoặc là Lâm Xuyên trung học?"

"Cán tam trung, Lâm Xuyên trung học, làm sao nhiều như vậy loạn thất bát tao trường học, thi cấp ba nguyện vọng có thể lấp cái này một số trường học sao?"

Thi cấp ba tuy nói là theo tỉnh phân chia, nhưng thi cấp ba bình thường đều là lấy huyện làm đơn vị, dự thi nguyện vọng bên trong, cao trung chỉ có một

trung nhị trung, cùng cao trung bộ Lục Trung, Thất Trung, tám bên trong. Cái gì Cán tam trung nha, đây là dặm trường học, cũng là toàn bộ Cán dặm tốt nhất trung học. Còn Lâm Xuyên trung học, đừng nói là tại Tây Giang tỉnh, cái nào sợ sẽ là tại cả nước cũng là nổi tiếng tồn tại.

"Đây cũng không phải, chủ yếu là người lần trước tham gia huyện thi đua cầm hạng nhất, khả năng cái khác trường học sẽ đến đặc biệt chiêu người."

"Thi đua, làm sao người biết?"

"Hoàng Nhất Phàm, lần này người lại gạt ta cũng vô ích, trường học đã dán ra bảng vàng, tên của người xếp tại thứ nhất."

Tựa như là phơi bày Hoàng Nhất Phàm bí mật nhỏ, Trương Tuệ Bình nhẹ nhàng phất tay, rất là vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Văn học mạng giới thay đổi bất ngờ

Biến mất hơn hai mươi ngày lần nữa trở về trường học, Hoàng Nhất Phàm vẫn là cùng trước đây, đi học tự mình làm công việc mình làm Nhậm khóa lão sư đối với Hoàng Nhất Phàm cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt. Dù sao, bọn hắn biết. Lấy Hoàng Nhất Phàm tại toàn huyện thi đua thi hạng nhất thành tích, tiến vào một trung căn bản cũng không có vấn đề.

Một ngày chương trình học rất nhanh liền này kết thúc, Hoàng Nhất Phàm cũng đọc xong mấy vốn thuộc về thời đại này có tên.

Hạ tự học buổi tối, Hoàng Nhất Phàm như thường lệ về nhà.

Chỉ là, sau lưng lại nghe được Trương Tuệ Bình nhỏ giọng kêu mình.

"Hoàng Nhất Phàm, trước mấy ngày, người có hay không thu đến TT bên trên ta cho người phát tin tức?"

"Ách, thật có lỗi, đoạn thời gian này ta đều không có đồ bộ TT, quay đầu ta xem một chút."

"Đừng. . ."

Trương Tuệ Bình liên tục khoát tay, "Kỳ thật, kỳ thật cái kia một số tin tức đều là ta tùy tiện nói lung tung, người quay đầu trực tiếp xóa bỏ liền tốt, có nhìn hay không không quan trọng."

"Cũng được."

"Vậy là tốt rồi, nhớ kỹ nhất định phải xóa bỏ nha."

Đỏ mặt, Trương Tuệ Bình cùng Hoàng Nhất Phàm tách ra.

Mười mấy phút, Hoàng Nhất Phàm về đến nhà, nhìn nhìn thời gian còn sớm, liền mở ra máy tính.

Cũng không biết mình bại hoại xóa bỏ không có.

Tiến vào UU đọc sách, lục soát bại hoại, cái gì cũng không có.

Ai, bại hoại vẫn là bị thủ tiêu.

Nho nhỏ có một ít tiếc nuối, nhưng Hoàng Nhất Phàm cũng không có quá mức để ý.

Bất kể nói thế nào, mình đã hoàn thành bại hoại, cũng coi là viên mãn đưa cho độc giả giao phó.

Về phần xóa không xóa bỏ, cũng không sao cả.

Lập tức, Hoàng Nhất Phàm lại tiến nhập vòng bầu trời diễn đàn.

Hắn muốn nhìn một chút, đoạn thời gian gần nhất văn học mạng nghiệp nội đại khái tình huống.

Nhân thoại giang hồ bản, đây là Long Không Bát Quái cùng Nghiệp bên trong động tĩnh bản khối.

Trên cơ bản văn học mạng giới có cái gì gió thổi cỏ lay, đều có thể ở cái này diễn đàn bên trên tìm tới đáp án.

Khởi Điểm thay đổi bất ngờ, xóa sách sự kiện không được ưa chuộng.

Internet thăm tra cũng không phải là vụ án đặc biệt, mong rằng tác giả giữ vững tinh táo.

Khởi Điểm bởi vì internet thăm tra sự kiện IP lưu lượng sụt giảm, đã ngã ra trong nước văn học mạng tam giáp chi lệ.

Rất nhiều tác giả đại thần biểu thị, bọn hần sách mới đem sẽ không lựa chọn Khởi Điểm.

Huyền Nguyệt trọng kim đào góc bá đạo, Liên Hoành tích cực đuổi theo.

Chia hình thức nghênh đón mới khiêu chiến, bán đứt đã thành tác giả vì đó nói chuyện say sưa chủ đề.

Long Không giang hồ quả nhiên là nghiệp nội chong chóng đo chiều gió, đủ loại chủ đề thỉnh thoảng tại diễn đàn trình diễn.

Hoàng Nhất Phàm một cái thiệp một cái thiệp nhìn lại, nửa giờ sau, cũng không xê xích gì nhiều giải đoạn thời gian gần nhất văn học mạng biến hóa tình huống.

Internet xét duyệt là cái đại sát khí, quốc gia vừa ra tay, trực tiếp liền muốn cải biến văn học mạng sáng tác cách cục.

Thụ ảnh hưởng nặng nhất,

Không thể nghi ngờ là Khởi Điểm.

Tuy nói hần cũng là bị buộc bắt buộc dĩ, lựa chọn bình phong sách, phong sách, nhưng đây rốt cuộc vẫn là xúc phạm internet tác giả lợi ích.

Một số tác giả trốn đi Khởi Điểm, chuyển ném hần đứng, cũng coi là bình thường.

Đương nhiên, dưới loại tình huống này, nghiệp nội nhất lưu Huyền Nguyệt cùng Liên Hoành, đương nhiên sẽ không ngồi bất động.

Lúc này, đây chính là ra sức đánh Khởi Điểm tốt nhất thời điểm.

Giống trước đó cùng Hoàng Nhất Phàm cạnh tranh bá đạo, liền đã kéo đến Huyền Nguyệt.

Chắc hẳn, ngoại trừ bá đạo bên ngoài, tương lai một hai tháng bên trong, còn sẽ có cái khác đại thần cấp tác giả đi ăn máng khác.

Mặt khác, tại cái này một số tác giả đi ăn máng khác sau khi, văn học mạng cái này một khối cũng đẩy ra hoàn toàn mới bán đứt kế hoạch.

Cái này bán đứt, cùng chia không giống nhau.

Chia là cùng trang web chia đôi phần, nói cách khác, tiểu thuyết kiếm được tiền về sau, tác giả mới có thể phân đến tiền thù lao. Nhưng bán đứt không giống nhau, trang web trực tiếp là theo bao nhiêu tiền một chữ đến số. Tác giả viết bao nhiêu chữ, trang web liền muốn thanh toán bao nhiêu tiền. Cái này cũng đại biểu cho, dù là người viết tiểu thuyết không lừa một phần tiền, trang web cũng phải thanh toán tiền thù lao.

Không thể nghi ngờ, bán đứt loại này tương đối mà nói tương đối ổn định tiền thù lao thu nhập, so với chia dụ hoặc được nhiều.

Lại thêm lần này Khởi Điểm biến động lớn, cái nào sợ sẽ là đại thần cấp tác giả, cũng chịu không được bán đứt dụ hoặc.

Phân tích một chút gần nhất nghiệp nội tình huống, nhớ tới ban đêm Trương Tuệ Bình cùng mình nói lời, liền đổ bộ TT.

Hần ngược lại muốn nhìn một chút, tiểu cô nương này đối mình nói cái gì.

Chỉ là, vừa đổ bộ TT, máy tính tích tích thanh âm lại là nổi thành một mảnh, vô số ảnh chân dung đang nhấp nháy.

Không thể nào.

Nhìn thấy tình huống này, Hoàng Nhất Phàm biết, chỉ ít có mấy trăm người tại M mình.

Chịu đựng đau đầu, Hoàng Nhất Phàm từng bước từng bước ấn mở.

"Rõ ràng, mấy ngày chưa từng xuất hiện, chúng ta đều rất tưởng niệm người."

"Rõ ràng, hi vọng người không có việc gì."

"Rõ ràng, nếu như không có chuyện gì nổi bật, để cho chúng ta cũng an tâm một số."

"Rõ ràng, chờ mong người sách mới."

Đây là thư hữu phát tới tin tức, có chừng hơn một trăm cái, Hoàng Nhất Phàm rất cảm động, từng cái hồi phục tới.

Độc giả về sau, chính là một số tác giả bằng hữu.

Ba mươi hai, Giang Thành phía Nam, bánh đậu bao, siêu thần, mây xanh. . . Đều phát tới ân cần thăm hỏi tin tức.

Vốn định từng bước từng bước hồi phục, làm sao tay lại có chút đau nhức, liền trực tiếp mở ra phần đầu viết lách bầy, phát một cái tin tức.

"Các vị, nổi bọt, ta còn sống, mọi người không cần lo lắng."

Tin tức này vừa xuất hiện, trong đám đồ sôi trào khắp chốn.

"Oa, trắng lón xuất hiện."

"Trắng lớn, người không có việc gì quá tốt rồi."

"Mọi người chúng ta đều lo lắng người đây."

"Ai, người bại hoại xóa bỏ, hi vọng người không cần khổ sở."

Trong đám tất cả mọi người là bằng hữu, nhao nhao tại trong đám đó ân cần thăm hỏi Hoàng Nhật Phàm.

"Không có việc gì, liên là này trước mười ngày một nhọc, bây giờ chuẩn bị nghỉ ngơi một đoạn thời gian."

Hoàng Nhật Phàm cười cười, loại này bị đồng hành tác giả quan tâm cảm giác rất tốt.

Mặc dù cái này một số tác giả hẳn không biết cái nào, nhưng mọi người lẫn nhau đều vì riêng phần mình ủng hộ cùng chúc phúc.

"Ừm, là đến nghỉ ngơi thật tốt, ngơi cái kia mười ngày điên cuồng đổi mới, thế nhưng là đem chúng ta cái này một số đồng hành cho kích thích. Bất quá, cũng đòi ngơi càng thêm bồi phục. Nhưng hay là hi vọng về sau ngơi không cần làm như thế, thân thể quan trọng. Đúng, có thu đến báo giá sao?"

Lúc này, ba mươi hai tại trong đám đó hỏi hướng về phía Hoàng Nhất Phàm.

"Báo giá, cái gì báo giá?"

"Người chưa lấy được báo giá?"

"Ta không biết, ta gần nhất tại dưỡng sinh thể, hôm nay mới lên TT, không biết cái này báo giá là chuyện gì xảy ra."

"Khó trách. UU đọc sách (www.uukan.shu.com) người đẹp mắt nhất nhìn người có tin tức hay không không thấy, khả năng có không ít biên tập tìm người."

Ba mươi hai nhắc nhở Hoàng Nhất Phạm.

"Tốt, ta nhìn một chút."

Vừa rồi đi dạo khế đảo Long Không, Hoàng Nhất Phàm đối với gần đây nghiệp nội phát sinh sự tình cũng hơi có chút hiểu rõ.

Mặc dù đôi cái này báo giá vẫn là không rõ lắm, nhưng ít ra đã biết là chuyện gì xảy ra.

Rời khỏi phần đầu viết lách bày, Hoàng Nhật Phàm lần nữa điểm kích còn không có xem hết tin tức.

"Thiên hạ đệ nhất bạch, rất xin lỗi, chúng ta xóa ngoại trừ người bại hoại, hi vọng người có thể hiểu được."

"Tiếp theo bản có muốn hay không pháp, nếu có, chúng ta có thể ký bán đứt hợp đồng."

"Có ở đó hay không?"

"Thiên hạ đệ nhất bạch, số di đông của ngươi là bao nhiêu, ta điện thoại cho ngươi."

Đây là Khởi Điểm Ngũ Nhạc cho Hoàng Nhất Phàm phát tin tức.

"Không có ý tứ, trước đó không có thương tuyến, không có thu đến tin tức, tam thời cũng vô dụng điện thoại, cho nên không có dãy số."

Cho Ngũ Nhạc trở về một cái tin tức, Hoàng Nhất Phàm đem mấy cái thêm mình làm hảo hữu xin cũng chỗ sửa lại một chút.

Phân đừng xem nhìn tư liệu của đối phương, một cái là Huyền Nguyệt biên tập, một cái khác là Liên Hoành biên tập, còn có một cái là trước đó xếp tại thứ hai trận doanh Thiên Ứng văn học biên tập, ngoài ra còn có hai cái Hoàng Nhất Phàm không phải đặc biệt quen thuộc trang web biên tập.

Suy tính một hồi, Hoàng Nhất Phàm điểm kích đồng ý xin.

Cũng không lâu lắm, tại Hoàng Nhất Phàm đem đối phương thêm làm hảo hữu về sau, phản ứng nhanh chóng nhất chính là Huyền Nguyệt lưới biên tập.

"Ngài khỏe chứ, là thiên hạ đệ nhất bạch à, ta là Huyền Nguyệt tiểu thuyết Internet tổng biên máu chảy, rất chờ mong người sách mới, không biết có muốn hay không pháp đem sách mới phát tại chúng ta Huyền Nguyệt?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Huyền Nguyệt tổng biên máu chảy

"Sách mới phát tại Huyền Nguyệt?"

Không nghĩ tới, mình như thế nổi tiếng.

Cái này sách mới còn chưa bắt đầu, liền đã có trang web biên tập đào đi nơi khác, hơn nữa, còn là tổng biên cấp bậc như vậy đến đào.

Lòng hư vinh không khỏi nho nhỏ đạt được thỏa mãn một số, bất quá, Hoàng Nhất Phàm cũng không có đáp ứng.

"Đúng vậy, tin tưởng người cũng biết, chúng ta Huyền Nguyệt là Hoa quốc lớn nhất tiểu thuyết mạng bình đài, tại Huyền Nguyệt, cũng có toàn Hoa quốc cao cấp nhất tác giả cùng toàn Hoa quốc nhiều nhất độc giả, nhiều nhất con đường, mạnh nhất thực lực, tin tưởng lấy thực lực của người gia nhập liền minh chúng ta Huyền Nguyệt, đem so với chi Khởi Điểm đạt được càng cường đại hơn mở rộng. Mặt khác, chúng ta Huyền Nguyệt bộ phận PR cũng rất tốt. Có chút tác phẩm tại Khởi Điểm sáng tác có thể sẽ bị xóa bỏ, nhưng là, tại chúng ta Huyền Nguyệt thì không nhất định."

"Đến điểm thực tế đi."

Hoàng Nhất Phàm chưa đến có thể, loại lời này tương đương đối ăn bánh vẽ, một chút tác dụng cũng không có.

"Xem ra trắng cực kỳ cái thực tế chủ nghĩa người, ta thích. Đã như vậy, vậy ta liền đến điểm thực tế. Ngàn chữ 100, bán đứt."

Ngàn chữ 100, cũng chính là cái gọi là 1000 chữ 100 nguyên.

Cái giá tiền này cùng tạp chí ngàn chữ 100 không thể đánh đồng mà nói, tạp chí ngàn chữ 100 giá cả chỉ có thể nói là giá thấp. Bởi vì tạp chí là một thiên một thiên để tính, mỗi thiên không sai biệt lắm cũng liền hơn 1000 chữ, hơn nữa còn phân ghi chép không mướn người. Đặc biệt là, thường thường viết này một ngàn nhiều chữ chỗ tiêu tốn thì gian rất dài, đối tính được, kỳ thật ngàn chữ 100 hiệu suất cũng không cao. Tựa như Hoàng Nhất Phàm viết liêu trai, một tuần lễ chỉ thu nhận một thiên, đừng nói một thiên giá tiền là ngàn chữ 80, cái nào sợ sẽ là ngàn chữ 800, một tháng qua cũng liền chỉ lừa cái hai ba ngàn khối tiền.

Nhưng tạp chí là tạp chí, tiểu thuyết là tiểu thuyết.

Tiểu thuyết là đăng nhiều kỳ thức, tiểu thuyết viết là một cái cố sự, tiểu thuyết không giống tạp chí, viết xong một thiên này liền phải mặt khác mở viết một cái khác khúc đạo đầu, hoặc là một cái khác cố sự. Tiểu thuyết chỉ cần án lấy cố sự này không thành thạo viết là được rồi. Một phương diện, cái này so với đơn độc viết tạp chí càng thêm thuần túy, một phương diện khác, tiểu thuyết độ dài cũng đầy đủ dài. Một bộ tiểu thuyết động thì liền là mấy trăm vạn chữ, ấn ngàn chữ 100 đến coi là, một năm tiền thù lao có thể đạt tới hơn 30 vạn.

Hơn 30 vạn mặc dù không phải một cái khoản tiền lớn, nhưng đối với rất nhiều người mà nói, đã là giá cao.

Đặc biệt là đối với rất nhiều tác giả tới nói, nghiệp nội có 9 thành trở lên tác giả, đều khó có khả năng đạt tới cái giá tiền này.

Chỉ là, đối với cái giá tiền này, Hoàng Nhất Phàm cũng không hài lòng.

"Ngàn chữ 100 giá cả có chút ít."

Hoàng Nhất Phàm nói thẳng.

"Thiên hạ đệ nhất bạch, cái giá tiền này đã coi như là rất cao. Người phải biết, người tại Khởi Điểm cũng chỉ là nhất tinh tác giả. Ngân chữ 100 giá cả, nếu như người viết khối, một ngày viết 1 vạn chữ,

Một ngàn có thể lừa 100 khối, một năm liền có thể lừa 35 vạn. Theo tiền thù lao tiêu chuẩn tới nói, người đã đạt đến nghiệp nội 5 tinh tác giả đẳng cấp, đây đối với vền vền chỉ là cấp một tác giả người tới nói đã phi thường khoan hậu."

Hoàng Nhất Phàm tại Khởi Điểm tác giả đẳng cấp, đích thật là có chút xấu hổ, vẫn là cấp một.

Mặc dù, hắn viết bại hoại một lần đưa tới người khác điên cuồng, nhưng bởi vì không có lên giá, về sau lại bị xóa bỏ, chỉ là dựa vào một số đáng tin độc giả khen thưởng, Hoàng Nhất Phàm chỉ lấy được đại khái 1 vạn tả hữu khen thưởng tiền thù lao.

Theo tiểu thuyết mạng tác giả hệ thống cấp bậc tới nói, 2 vạn tiền thù lao trở xuống tác giả, đều là cấp một tác giả.

Đồng thời, cấp một tác giả cũng là thuộc về văn học mạng tác giả hệ thống ở trong tầng dưới chót nhất tồn tại.

Nếu như không phải đặc thù nguyên nhân, đối với dạng này cấp một tác giả, chỉ sợ không có bất kỳ cái gì một cái trang web biên tập sẽ chú ý.

Hoàng Nhất Phàm biết mình tình huống, đối với máu chảy đánh giá cũng không có cảm thấy bất mãn, hắn vốn chính là cấp một tác giả, có thể cho hắn cái này cấp một tác giả báo ra một cái ngân chữ 100 giá, đã tính rất có quyết đoán. Mặc dù, người khác có thể sẽ nói. Nếu như không phải Hoàng Nhất Phàm tiểu thuyết bị xóa bỏ, nếu như bại hoại đứng hạn lên giá tiêu thụ, tuyệt đối một sách phong thần.

Nhưng nhân sinh không có nếu như.

Xóa bỏ liền là xóa bỏ.

Bại hoại không có lên giá, chính là không có lên giá.

Ai liền dám một trăm phần trăm khẳng định, bại hoại lên giá về sau đặt mua sẽ tốt?

Chẳng lẽ liền không có khả năng, bại hoại lên giá về sau cũng không có quá nhiều người đặt mua?

Đời vị suy nghĩ phía dưới, Hoàng Nhất Phàm cũng cảm thấy máu chảy đối với mình báo giá coi như hợp lý.

Chỉ ít, bọn hắn cần muốn cân nhắc đem mình bán đứt về sau cần thiết gánh chịu phong hiểm.

Bất quá, mặc dù cho rằng máu chảy đối với mình báo giá coi như có thể.

Nhưng Hoàng Nhất Phàm lại cũng không tiếp nhận cái giá này.

Bại hoại chỉ là thử nghiệm chi tác.

Hắn tại bại hoại kết thúc về sau nói tới "Hoa của ta nở ra lần át hết cả muôn hoa", đó cũng không phải là tùy tiện nói một chút.

Bất quá, hắn vẫn là muốn cùng máu chảy nhiều trò chuyện chút, tùy tiện cũng từ máu chảy trong miệng hiểu rõ hơn một cái toàn bộ văn học mạng ngành nghề.

"Ta làm sao nghe nói các người cho bá đạo mở giá là ngân chữ 500."

Lúc này, Hoàng Nhất Phàm nâng lên bị Huyền Nguyệt kéo qua đi bá đạo.

Long Không truyền ngôn, Huyền Nguyệt cho bá đạo mở giá là ngân chữ 500, chấn kinh cả đám ánh mắt.

"Xem ra, ta phải hướng người giải thích một chút. Bá đường chúng ta thực sự là mở một cái ngân chữ 500 giá, đó cũng không phải chúng ta cho rằng người không bằng bá đạo. Bởi vì người viết loại hình là đô thị, đô thị mặc dù nhìn cũng không tệ, cũng coi là đại chúng loại hình, nhưng hắn bản quyền diễn sinh sản phẩm lại tương đối hơi ít, mà bá đạo viết loại hình lại là huyền huyền, chắc hẳn người cũng biết, hiện tại nóng bỏng nhất liền là huyền huyền. Mặc dù bá đạo trước đó tại Khởi Điểm cùng người đánh lời đài thua người, nhưng tác phẩm của hắn lại so người càng có giá trị buôn bán. Chỉ ít, tiểu thuyết của hắn có thể cải biên thành trò chơi, cải biên thành truyền hình điện ảnh, cải biên thành Anime. . . Một hệ liệt. Nhưng người bại hoại, tại cái này một khối lại tương đối yếu kém. Về phần tại sao bá đạo tiểu thuyết cũng bị xóa bỏ, kì thực là bị hồ cá chi ương."

Máu chảy kiên nhẫn hướng Hoàng Nhất Phàm giải thích, một bên Hoàng Nhất Phàm cũng là thỉnh thoảng gật đầu.

Tổng biên đích thật là tổng biên, nghiệp vụ năng lực xác thực xuất sắc.

Nếu như cái này đặt ở khác trong mắt người bình thường, chỉ sợ sẽ còn vì Hoàng Nhất Phàm mình bất bình đây.

Nhưng cần thận phân tích đến, người cũng có thể thấy được, đơn thuần giá trị buôn bán tới nói, bá đạo huyền huyền tiểu thuyết hoàn toàn chính xác siêu qua hẳn bại hoại.

Dù là, bại hoại tại trên mạng lại lửa cũng vô dụng, bởi vì loại hình đề tài nguyên nhân, hẳn đều khó có khả năng sinh ra bao lớn giá trị buôn bán.

Cũng tỷ như, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) người dám đập một bộ loại kịch truyền hình sao?

"Máu chảy tiên sinh, người nói rất không tệ . Bất quá, ta vẫn cảm thấy cái giá này quá thấp. Mà lại, kỳ thật ta cũng biết. Đối cho các người Huyền Nguyệt tới nói, giống như ta vậy tác giả, các người Huyền Nguyệt không hề thiếu, thậm chí vừa nắm một bó to. Các người sở dĩ kéo ta, chẳng qua là muốn phá đồ Khởi Điểm mà thôi. Dù là ta đi các người Huyền Nguyệt, nói thật, cũng không chiếm được quá lớn tài nguyên. Cho nên, ta đi cùng không đi các người Huyền Nguyệt, căn bản không trọng yếu."

"Xem ra người là người biết chuyện, vậy được rồi, người suy tính một chút . Bất quá, ta phải cho người một câu lời khuyên. Nếu như người lại viết, tác phẩm của người vẫn sẽ bị xóa bỏ. Dù là người vẫn là ở tại Khởi Điểm, cũng không có quá lớn phát triển."

"Tạ ơn."

Hoàng Nhất Phàm khách khí cảm tạ về nói, " ta nghĩ, một câu nói kia đối cho các người trang web cũng áp dụng "

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm câu này hồi phục, máu chảy run lên, một lát sau, mới về nói, " thiên hạ đệ nhất bạch, xem ra, ta vẫn là xem thường người, mắt của người gặp đã hoàn toàn vượt ra khỏi tác giả cái này giới tuyến, ta đều muốn đem người kéo tới làm chúng ta Huyền Nguyệt biên tập."

"Khách khí, máu chảy tiên sinh, mặc dù ta không thể đi các người đứng, nhưng chúng ta cũng không phải cừu gia. Ta khuyên các người hiện tại cái này một đợt làm xong Khởi Điểm liền thu tay lại đi, nhanh đi cả lý thư khó của các người, phải biết, các người Huyền Nguyệt cái này một số tam quan bất chính tiểu thuyết cũng không ít đây. Quốc gia ý chí phía dưới, cái nào sợ các người có cường đại tới đâu quan hệ xã hội năng lực cũng vô dụng. Khởi Điểm qua đi, hạ một người chính là người nhóm."

"Đa tạ nhắc nhở, xem ra chúng ta Huyền Nguyệt đến sớm đi chỉnh lý thư khó, lần sau có cơ hội, ta mời người uống rượu."

"Vinh hạnh đã đến, nếu như có cơ hội."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Ba trăm

Cùng máu chảy trò chuyện xong, trước đó đồng ý mấy vị hán đứng biên tập, cũng tuân tự hướng Hoàng Nhất Phàm phát ra bán đứt sách mới mời.

Trong đó Liên Hoàn cùng trời ung biên tập, hướng Hoàng Nhất Phàm mở giá cũng tại ngàn chữ 100 tả hữu.

Đương nhiên, Hoàng Nhất Phàm làm theo không có đồng ý.

Không phải hẳn nhân cái giá này thấp, hẳn chỉ là không có nhảy đứng ý nghĩ.

"Thiên hạ đệ nhất bạch, người rốt cục thượng tuyến."

Lúc này, Ngũ Nhạc cũng cho Hoàng Nhất Phàm phát một cái tin tức.

"Không có ý tứ, trước đó thân thể xảy ra chút vấn đề, cho nên không có thượng tuyến."

"Nghiêm trọng không, chúng ta bên này cho tác giả mua một phần thân người bảo hiểm"

"Ách, còn có cái này ý tứ?"

"Có nha, chúng ta đối tất cả ký kết tác giả đều mua một phần thân người bảo hiểm."

"Xem ra rất không tệ , bất quá, không chết được, tạm thời phần này bảo hiểm vẫn là giữ lại không cần đi."

"Vây là tốt rồi, trước đó chúng ta còn một mực thật lo lắng ngại đây. Thế nào, có sách mới kế hoạch sao?"

"Có là có , bất quá, hiện tại ta muốn nghỉ ngơi một đoạn thời gian, tạm thời không ra sách."

"Cái này lý giải, thân thể quan trọng. Mặt khác, muốn hàn huyên với người một chút sách mới ý nghĩ. Đầu tiên chúng ta muốn lần nữa xin lỗi người, nguyên bản người bại hoại có thể tại Khởi Điểm lấy được thành tích tốt, nhưng bởi vì một số chính sách nguyên nhân, chúng ta chỉ có thể đem xóa bỏ . Bất quá, ban biên tập mở cái sẽ, chủ biên cùng chúng ta Khởi Điểm tổng biên đều rất xem trọng người, cho rằng người sáng tác phong cách rất có cá tính. Cho nên, chuẩn bị sớm cùng người ký kết sách mới. Nói cách khác, mặc kệ người tiếp theo quyền tiểu thuyết viết là cái gì, chúng ta đều ký kết. Mà lại, cái này ký kết không còn là trước đó chia ký kết, mà là bán đứt."

"A, gần nhất ngược lại là rất lưu hành bán đứt nha."

Hoàng Nhất Phàm cười cười.

Trước đây viết tiểu thuyết tất cả tác giả đều là chia hợp đồng, loại này hợp đồng có lợi có hại. Chỗ tốt liền là tiểu thuyết lấy được thành tích, tác giả cùng bình đài chia. Tác giả kiếm tiền, bình đài cũng kiếm tiền. Nhưng chia hợp đồng chỗ xấu cũng rõ ràng, vậy nếu không có bảo hộ, cạnh tranh áp lực phi thường lớn. Có một số tác giả viết mấy năm, bởi vì không thể lên đỡ, một điểm tiền thù lao cũng không kiếm được.

"Chiều hướng phát triển, chúng ta Khởi Điểm cũng phải đuổi theo tình thế."

Ngũ Nhạc phát ra một cái khuôn mặt tươi cười nói ra.

"Đúng rồi, thiên hạ đệ nhất bạch, ta liền muốn nói với người nhiều như vậy, tiếp xuống chúng ta tổng biên muốn cùng người tâm sự, hân gọi 314."

"Đi."

Một lát sau, một cái gọi 314 TT dãy số xin thêm Hoàng Nhất Phàm làm hảo hữu.

Đối với 314, Hoàng Nhất Phàm đã sớm nghe qua.

Long Không nghe đồn, nghiệp nội có tam đại nổi danh biên tập.

Một vị là Huyền Nguyệt "Máu chảy", một vị khác là Liên Hoành "Đao bổ củi", vị cuối cùng chính là Khởi Điểm "314."

Máu chảy là cái thứ nhất đem vốn liếng dẫn vào Huyền Nguyệt,

Thanh danh rất lớn, được xưng là nghiệp nội thứ nhất biên tập.

Liên Hoành "Đao bổ củi" thì là Hoa quốc nhóm đầu tiên văn học mạng nổi danh tác giả, cuối cùng từ tác giả chuyển thành biên tập. Bởi vì là sớm nhất một nhóm gia nhập ngành nghề vòng, đao bổ củi làm việc bên trong có rất sâu nhân mạch. Trên cơ bản, từng cái đứng bạch kim tác giả, thậm chí là siêu bạch kim tác giả, trong âm thầm đều cùng đao bổ củi quan hệ không cạn.

Về phần Khởi Điểm 314, sự lợi hại của hân chỗ, thì tại tại đối toàn bộ internet văn học lý luận chỉ đạo.

Hân người mới thành thân chỉ nam, internet sáng tác tâm đắc, văn học mạng mười Đại cảnh giới . . . các loại văn chương, vì văn học mạng sáng tác mở ra một đầu lý luận tính ủng hộ, cũng làm cho càng nhiều văn học kẻ yêu thích như vậy đi lên văn học mạng sáng tác con đường. Tại văn học mạng giới, 314 cũng bị tôn xưng là tác giả đạo sư, hoặc là đại thần đạo sư.

Hoàng Nhất Phàm đối với 314 nhận biết, cũng là tại Long Không nhìn 314 phát một hệ liệt văn học mạng sáng tác lý luận, nhất thời thâm biểu bội phục.

Vui vẻ điểm kích đồng ý, đem đối phương thêm vì hảo hữu của mình.

"Ngài khỏe chứ, thiên hạ đệ nhất bạch, ta là Khởi Điểm tổng biên 314. Tên của người quá dài, ta liền trực tiếp giống như người khác, bảo người trắng lớn."

"A, tổng biên đại nhân, ta thế nhưng là tại các người Khởi Điểm làm công, người gọi ta trắng lớn, thụ sủng nhược kinh nha."

Bản thân bên trên đối với 314 liền có hảo cảm, Hoàng Nhất Phàm cùng 314 trò chuyện phi thường vui vẻ.

"Đó cũng không phải là làm công a, chúng ta là quan hệ hợp tác. Chúng ta một cái là bình đài, một cái là tác giả, song phương địa vị bình đẳng."

"Ừm, ta thích loại này bình đẳng, ta cũng ưa thích Khởi Điểm công bằng không khí."

Hoàng Nhất Phàm đối với 314 trả lời rất hài lòng, mặc dù hân biết, trên cái thế giới này hân liền không khả năng tồn tại cái gọi là bình đẳng.

Nhưng trước mắt từ Khởi Điểm cái này một cái bình đài đến xem, ngược lại là đem bình đẳng cùng công bằng làm được phi thường tốt.

Đây cũng là trước đây vì sao lại có nhiều như vậy người mới tác giả đến Khởi Điểm sáng tác nguyên nhân.

"Cám ơn người đối Khỏi Điểm ủng hộ."

"Đúng rồi, trắng lớn, vừa rồi Ngũ Nhạc đã nói với người sách mới ký kết vấn đề đi."

"Nói đơn giản một chút, nghe, Khỏi Điểm là chuẩn bị bán đứt ta sách mới."

"Đúng. Người nói cái giá đi."

"Thống khoái như vậy."

Hoàng Nhất Phàm có một ít mắt tròn tròn.

Phía trước mặt kệ là Huyền Nguyệt vẫn là Liên Hoàn, càng hoặc là Thiên Ưng cái này một số trang web, từng cái đều là đối phương báo giá.

Hoàng Nhất Phàm còn là lần đầu tiên nhìn thấy, có người gọi mình báo giá.

"Ha ha, 314, xem ra Khỏi Điểm là tài đại khí thô nha, người muốn ta báo giá, ta lại sẽ công phu từ ngoạm đây."

"Ta ngược lại không cảm thấy, ta nghĩ, nếu như không có ngoài ý muốn, cái khác trang web đã cho người báo qua giá, người cũng tâm lý nắm chắc."

"Lợi hại, cái khác trang web hoàn toàn chính xác cho ta báo qua giá. Mà lại, đưa ra giá cả không thấp."

"Xem ra ta không có đoán sai, lấy ảo tưởng Liên Hoàn cá tính, bọn hán khẳng định muốn đào người. Bất quá, tựa hồ nghe người câu nói, người không có đáp ứng? Cảm thấy giá cả quá thấp, nếu như đúng vậy, người nói cái giá đi, mặc dù chúng ta Khỏi Điểm thực lực không có Huyền Nguyệt mạnh, nhưng đối với tác giả luôn luôn so Huyền Nguyệt cùng Liên Hoàn hào phóng. Đặc biệt là, đối với có tiềm lực tác giả."

"Được rồi, ta liền không định giá đi, nếu là 314 người tìm đến ta đàm sách mới, các người nói giá."

"Cũng được."

Đối phương nghĩ nghĩ, phát ra một con số.

"Ngàn chữ 300."

"Oa. . ."

Ngàn chữ 300 giá cả bị bạo xuất, ngay cả Hoàng Nhất Phàm đều có một ít giật mình.

Nếu như theo cái giá này, mình chỉ phải cố gắng một điểm, một ngày viết một vạn chữ, một năm thu nhập liền có thể phá 100 vạn.

100 vạn nha, trăm vạn đều có thể xưng là phú ông.

Mà mình chỉ cần vất vả một điểm, liền có thể đạt được 100 vạn tiền thù lao.

Không thể không nói, cái giá tiền này, đích thật là vượt quá Hoàng Nhất Phàm dự kiến.

Mà lại, cái giá tiền này, cũng là Huyền Nguyệt cùng Liên Hoàn 3 lần.

Có một ít không thể tin được, Hoàng Nhất Phàm nói nói, "314, người biết Huyền Nguyệt cùng Liên Hoàn mở cho ta giá là bao nhiêu sao?"

"Mặc dù ta không cùng bọn hán câu thông qua, nhưng ta suy đoán hẳn là ngàn chữ 100 tả hữu, nhiều nhất sẽ không vượt qua ngàn chữ 150."

"Vậy liền kì quái, bọn hán đều mở cái giá này, người lại là bọn hán 2 lần còn nhiều hơn."

"Cái này cũng không kỳ quái, bọn hán chỉ thấy người bại hoại rất hỏa, nhưng bọn hán lại cũng không biết vì cái gì bại hoại rất hỏa. Hoặc là nói, bọn hán cũng không nhìn thấy người ẩn giấu tiềm lực. Nếu như không phải là bởi vì người viết là đô thị, cái biên nhận hạn chế, nếu là trước người viết là huyền huyền, ta bên này thấp nhất có thể cho người ra giá ngàn chữ 800, dù là ngàn chữ 1000, cũng cũng không phải là không được."

"Cái giá tiền này, nhìn, ta ngay cả lý do cự tuyệt đều không có."

Ngẩn ngời kinh ngạc sau khi, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) Hoàng Nhất Phàm trở nên bình tĩnh.

Mặc dù hẳn biết, lấy hiện tại trình độ của chính mình, ngàn chữ 300 báo giá đã tuyệt đối cao.

Nhưng có kiếp trước vô số nghệ thuật tài phú hán, lại nơi nào sẽ chỉ nhìn chằm chằm ngàn chữ 300 cái số này.

Thoáng cảm thán một chút, Hoàng Nhất Phàm lại lắc đầu, "Chỉ là đáng tiếc, cái giá tiền này, ta cũng không tiếp thụ."

"Không tiếp thụ?"

"Không thể nào."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm cự tuyệt, ngay cả 314 đều kinh hãi.

"Có khác đứng cho người mở cao hơn giá sao?"

Tại phía xa một bên khác 314 cũng lắc đầu, cái này sao có thể.

Lấy kinh nghiệm của hắn tới nói, trừ bọn họ Khởi Điểm, không có khả năng có cái khác đứng sẽ cho Hoàng Nhất Phàm kêu giá cao như vậy.

Mà lại, cái nào sợ sẽ là ngàn chữ 300, 314 cũng là hoa vô số công phu, lúc này mới thông qua được cấp trên phê chuẩn.

Bằng không, cho một cái nhất tinh tác giả báo giá ngàn chữ 300, loại chuyện này, ngấm lại đều cảm thấy hoang đường.

Thế nhưng là, 314 tuyệt đối không ngờ rằng.

Dù là hắn báo giá cao như thế, Hoàng Nhất Phàm vẫn không đồng ý.

Cái này, giá hóa này là nghĩ như thế nào?

Chẳng lẽ hắn là phú nhị đại, trời sinh không thiếu tiền?

Cái này nhìn lại không giống.

Hết thầy đối sáng tác có yêu tốt lại nơi nào sẽ có cái gì phú nhị đại.

Nếu như là phú nhị đại, sinh hoạt đặc sắc như vậy, cái nào dùng tiểu thuyết để miêu tả, đã sớm thông qua nhân sinh lịch luyện thu được.

"Không có."

"Vậy làm sao không tiếp thụ?"

"Rất đơn giản, bởi vì ta cũng không muốn bán đứt, ta chỉ muốn chia."

Hoàng Nhất Phàm như nói thật nói.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Hồ người khúc quân hành

"Chia?"

"Hoàng Nhất Phàm, người xác định, người muốn chia?"

314 ngẩn người, hắn có một ít không có kịp phản ứng.

Không cần bán đứt, ta muốn chia.

Cái này chỉ sợ là hắn đã nghe qua nhất là bốc đồng trả lời.

"Đúng vậy, ta xác định."

Hoàng Nhất Phàm lần nữa xác nhận nói ra.

"Trắng lớn, người vẫn là nhiều suy tính một chút đi. Ta không biết người tiếp xúc văn học mạng vòng bao lâu, đối với sáng tác cái này một cái ngành nghề lại có bao nhiêu hiểu rõ. Nhưng ta vẫn là muốn nói, sáng tác cái này một khối không hề giống người khác nói tới như vậy hoa tươi khắp nơi trên đất, tại ở trong đó, tràn đầy vô số phong hiểm. Rất nhiều tác giả một sách kinh điểm internet, lại mở một bản lại đập vô cùng thâm. Hiện tại, người còn muốn chia sao?"

Trên thực tế, hẳn hoàn toàn không cần cùng Hoàng Nhất Phàm nói cái này một số.

Không cần bán đứt muốn chia, như vậy, đây đối với Khởi Điểm tới nói, một điểm phong hiểm cũng không có.

Mà không giống như là trước đây, mặc dù nhìn bán đứt khả năng hấp dẫn tác giả gia nhập liên minh. Nhưng là, nếu bán đứt tác phẩm không có lấy được tương ứng thành tích, như vậy, trước đây bán đứt tiền thù lao đầu nhập đem mức nước tung bay. Đương nhiên, giá thấp bán đứt còn dễ nói. Dù là nhìn sai rồi, cũng chỉ là thua thiệt cái mấy vạn hoặc là mấy chục vạn, nhưng giá cao bán đứt, thường thường một thua thiệt đây chính là mấy trăm vạn tổn thất. Ngoài ra, lần này bị Huyền Nguyệt đào góc, Khởi Điểm cũng chỉ có thể kiên trì nện tiền đi theo bán đứt, cái này nếu là nhiều nhìn lầm mấy lần, Khởi Điểm đều phải sập tiệm.

Nhưng căn cứ biên tập đạo đức nghề nghiệp, 314 vẫn là để Hoàng Nhất Phàm nhiều suy nghĩ một chút.

"314, kỳ thật ta đã sớm suy nghĩ kỹ càng. Nếu như không có suy tính lời nói, chỉ sợ, Huyền Nguyệt trước đây cho ta báo giá thời điểm, ta liền trực tiếp đi Huyền Nguyệt. Phải biết, cho dù là ngàn chữ 100 giá cả, cũng không phải là một con số nhỏ. Huống chi, đối với ta cái này cấp một tác giả tới nói."

"Vậy sao người còn muốn chia, chẳng lẽ, người không thích an ổn một điểm cảm tiền thù lao sao?"

"Ha ha, 314, cùng người hỏi ta, ta ngược lại thật ra rất kỳ quái, ta không muốn mua đoạn đối cho các người Khởi Điểm tới nói, không phải nhất có lời sao? Chẳng lẽ, người liền không sợ ta bộ 2 tiểu thuyết bị vui đập giữa chợ, ngay cả cái chi phí cũng thu không trở về."

"Vấn đề này hỏi rất hay."

314 ngược lại là trực tiếp trả lời vấn đề này, "Mặc dù ta cho giá tiền của người so đồng loại trang web đề cao rất nhiều, mà lại, cũng xác thực đối với Khởi Điểm tài vụ tới nói có một ít áp lực. Nhưng là, ta rất xem trọng tiềm lực của người."

Câu nói này nói đến có một ít mập mờ, nếu như muốn trực tiếp một số, 314 sẽ nói, ta có can đảm cho người mở giá ngàn chữ 300, vậy liền chứng minh, ta có nắm chắc tại người bộ 2 tác phẩm ở trong lừa về ngàn chữ 300. Bất quá, đây đương nhiên là không thể cùng Hoàng Nhất Phàm nói. 314 mặc dù thân trần, nhưng cũng không thể cầm công ty thương nghiệp cơ mật cùng Hoàng Nhất Phàm chia sẻ.

Chỉ là,

Đối với 314 xem trọng, Hoàng Nhất Phàm cũng là trả lời một câu.

"Không thể không nói, 314, ta ý nghĩ cùng người."

Một câu nói kia vừa ra, lần nữa để 314 chần chừ, một hồi lâu, 314 đều không nói gì.

Nhìn lấy khung chat Hoàng Nhất Phàm chỗ về một câu nói kia, 314 trong lòng cũng là vô số cảm khái.

Lúc này, hẳn lại nghĩ tới Hoàng Nhất Phàm trước đó viết thể nhân lần ta.

Còn có cái kia một bài sát khí rung trời Nam Nhi Hành.

Càng có Hoàng Nhất Phàm 10 ngày liên tục gõ chữ phát ra đơn chương "Sáng thế luận".

Cho dù là Khởi Điểm có bất luận một vị nào tác giả có thể làm được phía trên ở trong bất kỳ hạng nào, đều muốn khiến người vô cùng khâm phục.

Bây giờ, Hoàng Nhất Phàm lại làm ra vứt bỏ giá cao bán đứt, chỉ cần chia.

Cái này cần có cỡ nào sự tự tin mạnh mẽ, mới có thể làm ra như thế quyết định nha.

Dù là nhìn hết vô số tác giả 314, lúc này, cũng có một chút nhìn không thấu Hoàng Nhất Phàm.

Có lẽ, hẳn ngộ nghĩnh chỉ là hẳn trong đó một mặt. Giấu ở chỗ sâu nhất tài hoa, mới là hẳn chỗ dựa lớn nhất.

"Có người một câu nói kia, ta đối với người càng có lòng tin."

314 cảm thán không thôi, lúc này mới đáp lời nói nói, "đã người có lòng tin như vậy, như vậy, chúng ta liền chia. Ta cũng muốn nhìn một chút, đến cùng trắng lớn bộ 2 tác phẩm là một bộ như thế nào khoáng thế chi tác, chờ mong nha."

"Khoảng thế chi tác quá khoa trương, chỉ là đối bộ 2 có lòng tin mà thôi. Bất quá, tạm thời ta còn tại dưỡng sinh thể, sẽ không mở sách nhanh như vậy."

"Ta biết. Đợi người năm nay tháng chín tám nha, vậy ta ngay tại ngày mừng 8 tháng 9 thời điểm chờ người."

Cùng 314 trò chuyện xong, Hoàng Nhất Phàm tiếp tục xem lấy còn không có đọc xong TT tin tức.

"Phàm Trần, người ở đâu?"

"Phàm Trần, còn có liều trai cổ sự sao?"

"Có lời nói phát tới, chủ biên đã đồng ý đem giá tiền của người nâng lên ngàn chữ 800."

"Phàm Trần?"

"Phàm Trần?"

Phía trên cái này một số tin tức đến từ Bán Dạ Đàm biên tập trà lạnh, Hoàng Nhất Phàm điểm kích xem xét, thế mà nhiều đến hơn một trăm đầu.

Mồ hôi, vị này biên tập cũng là rất liều.

Hơn một trăm cái tin tức phát tới, xem ra là không trở về không được.

"Trà lạnh cự, thượng tuyến, thượng tuyến."

Cũng không biết trà lạnh có ở đó hay không đây, Hoàng Nhất Phàm về trước phục một cái tin tức lại nói.

. . .

Thời gian đầy sau một tuần lễ, ngày thứ Hai buổi sáng 8 điểm.

Huyền nghi tạp chí tại giá cao cùng ba tháng ký kết hợp đồng về sau, liền bắt đầu một hệ liệt vì ba tháng đồ bộ Huyền Nghi Thế Giới tạp chí tuyên truyền tạo thế.

Ba tháng, một cái tức quen thuộc lại cảm thấy tên xa lạ.

Quen thuộc là, cái tên này từng để cho vô số linh dị tiểu thuyết độc giả điên cuồng.

Xa lạ là, cái tên này đã đem mười năm gần đây không có ở các vị độc giả trong mắt xuất hiện qua.

Hắn là một cái mê đoàn, đã từng một sách vạch phá bầu trời, thành tựu một đời linh dị đại sư.

Hắn là một đời thiên tài, mười năm trước đó liền cùng Trương Vân nổi danh.

Hắn càng là một cái cuồng nhân, tại linh dị sáng tác đạt tới đỉnh phong về sau chuyển ném võ hiệp.

Bây giờ, vị này đã từng vương giả, lại lần nữa trở về.

Quý Kiến Sầu, để người phạm vị đại sư mị lực. Tiếp theo kỳ Huyền Nghi Thế Giới, không gặp không về.

Làm linh dị tạp chí thuộc loại No1, Huyền Nghi Thế Giới mặc kệ là tại phát hành lượng, vẫn là tại phát hành phương thức bên trên, đều so với những tạp chí khác nâng cao một bước. Từ đóng gói ba tháng tuyên truyền lên nhìn, đã không phải bàn cãi. Cùng ngày, tại Huyền Nghi Thế Giới làm mấy kỳ đối với ba tháng tuyên truyền về sau, mang theo Quý Kiến Sầu làm chủ đánh Huyền Nghi Thế Giới, bắt đầu lại đồng thời phát hành.

Chỉ là, Huyền Nghi Thế Giới có lẽ không nghĩ tới.

Có được ngày xưa vinh quang ba tháng, cũng không có cho bọn hắn Huyền Nghi Thế Giới mang đến bao lớn lượng tiêu thụ. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.com))

Điểm này Huyền Nghi Thế Giới ngược lại là không có quá mức lo lắng.

Ba tháng bút lực là có, nhưng đến cùng mười năm không viết linh dị, Fan hâm mộ vòng còn không có bồi dưỡng được tới. Dù là viết tốt, cũng không nhất định có thể kéo đến bao nhiêu lượng tiêu thụ. Chỉ cho nên vẫn là sẽ cùng ba tháng ký thuộc hợp đồng, chẳng qua là muốn bán cái mảnh lối. Mặt khác, cũng là không muốn để cho có tiềm lực tác giả cùng những tạp chí khác hợp tác. Đồng thời, cường lực lôi kéo ba tháng cũng có thể hiện ra Huyền Nghi Thế Giới thực lực, để càng có bao nhiêu hơn tiềm lực tác giả đem tác phẩm phát đến bọn hắn Huyền Nghi Thế Giới.

Nhưng Huyền Nghi Thế Giới làm sao cũng không có dự đoán được, ba tháng không có mang đến bao lớn lượng tiêu thụ cái kia còn miễn, tại tác phẩm của hắn Quý Kiến Sầu chính thức cùng độc giả gặp mặt ngày đầu tiên, Huyền Nghi Thế Giới lượng tiêu thụ thế mà so bình thường ít 3000 sách.

Có lẽ, cái này cũng cũng không thể nói rằng vấn đề gì.

Lượng tiêu thụ cho tới bây giờ liền không có một cái nào cố định số lượng, chắc chắn sẽ có đồng thời nhiều một ít, đồng thời ít một chút. Mặc dù ngày

thứ nhất lượng tiêu thụ ngà 3000 sách hoàn toàn chính xác có một ít ra ngoài ý định, nhưng trước kia cũng không có chưa từng có. Mà lại, giống tạp chí loại hình lượng tiêu thụ, bình thường là rất khó thống kê ra, là bởi vì cái gì.

Chỉ là, không đợi Huyền Nghi Thế Giới chúng các biên tập hoàn toàn tiêu hóa cái này một cái ngà xuống số liệu, ngày thứ hai, Huyền Nghi Thế Giới lượng tiêu thụ lần nữa ngà xuống 5000 sách.

Ngày thứ ba, ngà xuống 3000 sách.

Ngày thứ tư, ngà xuống 2000 sách.

Ngày thứ năm, ngà xuống 6000 sách.

Ngày thứ sáu, ngà xuống 7000 sách.

Ngày thứ bảy, ngà xuống 1 vạn sách.

Một tuần lễ xuống tới, Huyền Nghi Thế Giới sụt giảm 3 vạn bốn ngàn sách, tuần lượng tiêu thụ cũng tại năm nay lần đầu rút phá 20 vạn sách cái này một cái được xưng là cỡ trung tạp chí xã tiêu chuẩn đây.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngà vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Lòng của thiếu nữ

Sụt giảm 3 vạn 4000 sách.

Nhìn thấy cái số này, Huyền Nghi Thế Giới chủ biên Ngụy Hòa Minh kém một chút có một ít phản ứng không kịp.

Chuyện gì xảy ra?

Làm sao tạp chí tiêu thụ lập tức liền sụt giảm rồi?

Không có khả năng nha, tuần lễ trước vừa kéo một vị linh dị đại sư, tuần lễ này đảo mắt liền xuất hiện sụt giảm.

Loại này quỷ dị hiện tượng, thật sự là có một ít không nghĩ ra.

Bất quá, có thể đem Huyền Nghi Thế Giới từ một nhà cỡ nhỏ linh dị tạp chí làm đến nghiệp nội thứ nhất, Ngụy Hòa Minh há lại hạ người bình thường.

Chỉ là vừa phân tích, Ngụy Hòa Minh liền biết đây tuyệt đối cùng ba tháng Quý Kiến Sầu có quan hệ.

"Chu lúc, xem ra, chúng ta bị Bán Dạ Đàm cho hớ."

Giờ này khắc này, Ngụy Hòa Minh hết thấy đều rõ ràng.

Cái gì Bán Dạ Đàm tiêu thụ phóng đại ba tháng không thể bỏ qua công lao.

Cái gì ba tháng chào giá quá cao, Bán Dạ Đàm chảy nước mắt từ bỏ.

Cái này toàn hấn meo là giả.

Bọn hấn đã sớm đang vẽ một cái bẫy, chờ lấy Huyền Nghi Thế Giới nhảy vào đi.

Chết tử tế không tốt, bọn hấn Huyền Nghi Thế Giới thể mà còn tin tưởng cục này.

"Trước người ánh mắt là chính xác, ba tháng Quý Kiến Sầu hoàn toàn chính xác viết. Không, cái gì viết, đơn giản viết vô cùng thâm, ta đều có một ít không dám nhìn qua mấy ngày đọc giả phát đến chúng ta Huyền Nghi Thế Giới gửi thư."

Nghĩ đến mấy ngày sau, một đám độc giả gửi thư đau nhức mắt bọn hấn Huyền Nghi Thế Giới, Ngụy Hòa Minh đều có một ít tức giận đến thổ huyết.

Đáng chết ba tháng, đáng chết Bán Dạ Đàm.

Một chiều này, thật sự là quá độc ác.

"Ta hiện tại liền lập tức gián đoạn cùng ba tháng hiệp ước."

Có một ít bị ba tháng khó thở, Ngụy Hòa Minh hận hận nói ra.

Chỉ là, một bên Chu lúc lại lắc đầu.

"Lão Ngụy, chúng ta cố nhiên muốn đình chỉ cùng ba tháng hợp đồng. Bất quá, hiện tại trọng yếu nhất không phải ba tháng, mà là như thế nào vẫn hồi cái này ngã đi xuống 3 vạn 4000 sách số lượng. Phải biết, tạp chí luôn luôn là ngã dễ dàng, trưởng khó khăn. Chúng ta gần dùng thời gian năm năm mới đưa Huyền Nghi Thế Giới làm đến tuần tiêu thụ 20 vạn sách số liệu. Nhưng bây giờ, vèn vèn chỉ là đồng thời, đã để cho chúng ta lại lần nữa ngã xuống 20 vạn sách cái này một hạng trung tạp chí mạch sống. Nếu như trong thời gian ngắn không thể quay về 20 vạn sách. Cái kia rất có thể, chúng ta trước đây 5 năm cố gắng, đều muốn phí công."

"Ừm, là đầu ta choáng, người nói đúng. Xem ra, lần này ăn lớn như thế thua thiệt, chỉ có thể sớm mời Trương Vân rời núi."

Ngụy Hòa Minh vỗ đầu một cái, nghĩ nghĩ nói ra.

"Cũng chỉ có thể như thế."

Chu lúc cũng là gật đầu.

...

Thời gian lần nữa phát về bình thường.

Khi Bán Dạ Đàm thông qua con đường tin tức, biết được Huyền Nghi Thế Giới nhất một thời kì mới tuần tiêu thụ giảm lớn 4 vạn 3000 sách cái số này lúc, Bán Dạ Đàm chủ biên Chu Khánh hưng phấn một đêm.

Ha ha ha, ha ha ha, thật sự là quá kích thích, quá sung sướng.

Ngã xuống 20 vạn sách cái này một cái mạch sống, hắc, Huyền Nghi Thế Giới, ta nhìn còn có cái nào vốn liếng nguyện ý chú ý người.

Não hải điên cuồng vận chuyển, Bán Dạ Đàm chủ biên Chu Khánh đối với lần này hố Huyền Nghi Thế Giới một bút cảm thấy vô cùng hưng phấn.

Chỉ là, tại hưng phấn sau khi, Chu Khánh đối với liêu trai tác giả Phàm Trần, lại là càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

Cái kia mấy thiên liêu trai, viết thật gọi một cái tuyệt.

Nếu như có thể lôi kéo Phàm Trần để hắn một mực đang Bán Dạ Đàm viết liêu trai, chắc hẳn, vượt qua Huyền Nghi Thế Giới cũng cũng không phải là không được.

Không, Huyền Nghi Thế Giới tính là gì.

Nếu như cái kia Phàm Trần có thể liên tục không ngừng viết mấy chục trên trăm thiên như thủy chuẩn này liêu trai, không chừng bọn hắn Bán Dạ Đàm còn có thể như vậy chuyển hình. Từ lúc đầu nhỏ chúng linh dị loại tạp chí, chuyển hình trở thành đại chúng có sự hình tạp chí.

Càng nghĩ, Chu Khánh càng là bức thiết muốn trước tiên liên hệ đến Phàm Trần.

Chỉ là Phàm Trần đã biến mất gần 20 ngày, cũng không biết đến cùng đi nơi nào?

Bất quá, Chu Khánh vẫn chưa từ bỏ.

Bán Dạ Đàm tương lai, liền dựa vào vị này viết ra liêu trai Phàm Trần.

Nghĩ tới đây, Chu Khánh cũng bất kể có phải hay không là ban đêm, lại là cho biên tập Đồng Tiểu Vũ gọi điện thoại.

"Đồng Tiểu Vũ, ta hiện tại mệnh lệnh người, mặc kệ người dùng phương pháp gì, chỉ cần Phàm Trần vừa lên nét, lập tức liên hệ đến hắn."

Chu Khánh từ mệnh lệnh để Đồng Tiểu Vũ có chút nước mắt chảy, mình sao có thể một ngày hai mươi bốn giờ nhìn chăm chăm máy tính, hắn không trở về mình, mình có thể làm sao? Bất quá, Đồng Tiểu Vũ còn là nghĩ đến biện pháp. Hắn đem mình TT cùng điện thoại nối liền với nhau, đồng thời, đối Phàm Trần TT hào cũng làm một cái thiết trí. Chỉ cần Phàm Trần vừa lên nét, như vậy, TT sẽ trước tiên gửi đi một cái tin tức tới điện thoại di động.

Rất cực, tại biến mất 20 dư ngày sau, Phàm Trần lặng yên thượng tuyến.

Cơ hồ là trong nháy mắt từ trên giường bò lên, Đồng Tiểu Vũ liền hướng Hoàng Nhất Phàm phát một cái tin tức.

"Phàm Trần cự, đừng dưới, van người, đừng logout, có chuyện trọng yếu cùng người thương lượng."

...

Một đêm không mộng, ngày kế tiếp, Hoàng Nhất Phàm trước kia tiếp tục tiến về trường học.

Lần này, mẫu thân Lý Thục hoa không có lại đi theo Hoàng Nhất Phàm, mà là từ Hoàng Nhất Phàm tự mình một người tiến về trường học.

"Xem ra, hai ngày này đến viết mấy thiên liệu trai, không phải, cái kia gọi trà lạnh biên tập, không phải khóc chết không thể."

Nhớ tới đêm qua Bán Dạ Đàm trà lạnh tại TT bên trên khóc đến chết đi sống lại, Hoàng Nhất Phàm liền bó tay toàn tập.

Cuối cùng bất đắc dĩ, cũng đáp ứng đối phương khẩn cầu, một tuần viết một thiên liệu trai cho đối phương.

Bất quá, Bán Dạ Đàm bên này chỗ tốt lý, mặc dù bây giờ hai tay vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng một tuần viết một thiên hơn một ngàn chữ liệu trai, vẫn là không có vấn đề. Nhất là cho Hoàng Nhất Phàm không biết xử lý như thế nào, vẫn là ngồi cùng bàn cái kia tiểu nị tử.

Hoàng Nhất Phàm, người đi đâu, trường học lão sư đều đang tìm người. Còn có, mẹ mẹ người cũng tới, biết người trốn học không thấy, khóc đến rất thương tâm. Người ở đâu, nhanh lên trở về đi.

Không khỏi, Hoàng Nhất Phàm lại là nhớ tới đêm qua lật xem Trương Tuệ Bình cho mình nhắn lại.

Cái tin này là 9 giờ tối nửa phát ra tới, vừa vặn hạ tự học buổi tối không lâu.

Hoàng Nhất Phàm biết, Trương Tuệ Bình là học sinh nội trú, trong trường học là không có máy vi tính, nói cách khác, Trương Tuệ Bình có thể cho mình TT gửi tin tức chỉ có hai cái biện pháp. Một cái là về nhà mình, một cái khác là đi quán net. Mà Hoàng Nhất Phàm lại biết, Trương Tuệ Bình khi còn bé từng tại ban đêm đi đường ban đêm bị hù dọa qua. Đến tận đây, Trương Tuệ Bình cho tới bây giờ liền sẽ không một người tại đêm hôm khuya khoát chạy tới địa phương khác.

Mặc kệ là khuya về nhà, vẫn là hạ tự học buổi tối đi quán net, đây đối với một cái đã từng bị đêm tối dọa qua tiểu nữ hài tới nói, không biết muốn vượt qua trong lòng bao lớn sợ hãi, mới có thể bước ra một bước này.

Khóe mắt có một ít ướt át, Hoàng Nhất Phàm lơ mơ thấy được một cái trong đêm tối đi lại tập tễnh tiểu nữ hài.

Nàng xem ra là yếu như vậy không khỏi gió, đêm tối tùy thời đều muốn đưa nàng nuốt hết.

Hoàng Nhất Phàm, người đã mất tích hai mươi bốn giờ, Lâm lão sư đã báo động. Cảnh sát thúc thúc cũng tới, còn hỏi ta liên quan tới người tình huống. Ta rất tự trách, ta cảm thấy là bởi vì ta, người mới trốn học. Thật xin lỗi, Hoàng Nhất Phàm, ta cũng không biết ta nói sai lời gì. Nhưng xin người tha thứ cho ta, ta không phải hữu tâm. Khi người thấy đầu này tin tức về sau, hi vọng người trở về, trở về ta xin lỗi người có được hay không?

Đây là đầu thứ hai phát cho Hoàng Nhất Phàm TT tin tức. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com))

Hoàng Nhất Phàm, cảnh sát thúc thúc nói đã phát thông báo tìm người, thế nhưng là, người đã biến mất ba ngày, ta có chút bận tâm người. Không biết người đi đâu, cũng không biết người có hay không nguy hiểm, có hay không người xấu khi dễ người, nếu như người thấy ta phát cho người tin tức liền tốt.

Hoàng Nhất Phàm, người rời đi trường học đã 5 ngày, người chẳng lẽ quên phải cho ta học bổ túc sao, mau trở lại trường học đi.

Hoàng Nhất Phàm, thật xin lỗi, con người của ta rất dần, hành văn cũng không dễ, không viết ra được để người cảm động, ta cũng không biết khuyên như thế nào người trở về. Nhưng ta nghĩ, người dạng này trốn học luôn luôn không tốt. Mà lại, một trốn liền trốn mấy ngày, tất cả mọi người thật lo lắng người.

Hoàng Nhất Phàm, đây là người rời đi trường học ngày thứ 7, cái này 7 ngày bên trong, người một cái tin tức cũng không có về. Bất quá, không quan hệ. Ta chỉ hy vọng người có thể nhìn thấy, dù là không trở về ta cũng không có việc gì. Còn có, kỳ thật trong lòng ta không biết vì cái gì, đột nhiên cảm giác người trốn học cũng không phải là trong tưởng tượng bết bát như vậy, có lẽ, người là muốn đi làm chuyện rất trọng yếu đây.

Hoàng Nhất Phàm, ta nhớ ra rồi, người nói, người muốn đi cứu vớt thế giới của người. Thật là cao thâm lời nói nha, ta đến bây giờ cũng không có minh bạch là có ý gì.

Hoàng Nhất Phàm, đã ngày thứ mười. Người biết không, một mực sợ hãi đi đường ban đêm ta, không biết vì cái gì, hai ngày này thế mà không sợ. Chỉ là, người vẫn chưa trở về, ta ngay cả cái này một cái đáng giá chúc mừng sự tình đều không thể cùng người chia sẻ. Trở về đi, Hoàng Nhất Phàm. Kỳ thật, người không có ở đây thời điểm, cảm giác rất thất lạc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Văn nghệ nữ thanh niên

"Ai, tiểu cô nương quan tâm người đáng vẻ, thật sự là đề Hoàng Nhất Phàm h OLd không được."

Trong đầu một hồi cảm động, chỉ là, tiến vào phòng học về sau, Hoàng Nhất Phàm lại vẫn là một điểm biểu lộ cũng không có.

Nói thật, đang nhìn Trương Tuệ Bình cho hắn phát tin tức về sau, hắn cũng không biết làm sao đi đối mặt Trương Tuệ Bình.

Kiếp trước Hoàng Nhất Phàm vốn là một cái trạch nam, vì viết sách, bạn gái gì nha đều chỉ tại trong huyền tượng. Đương nhiên, làm người hai đời, Hoàng Nhất Phàm tự nhiên biết điều này đại biểu cái gì. Bất quá, nghĩ đến mình vẫn chỉ là sơ tam, nghĩ tới tương lai còn có thời gian lâu như vậy. Không khỏi, Hoàng Nhất Phàm cũng là cười nói, tương lai còn dài mà, ai biết sẽ trở nên như thế nào.

Mình rốt cuộc là làm người hai đời, tâm chí các phương thành cũng thành thực một số, tiểu cô nương đối với mình có hảo cảm hơn cũng bình thường.

Nhưng chuyện tương lai, ai nói đến chuẩn đây.

Vẫn là giống như trước đây đi, chứa cái gì cũng không biết, Hoàng Nhất Phàm về tới chỗ ngồi.

"Hoàng Nhất Phàm, hôm qua, ngươi, xóa ta cho ngươi phát tin tức sao?"

Sớm đã tiến vào phòng học Trương Tuệ Bình, câu nói đầu tiên liền hỏi tới Hoàng Nhất Phàm.

"Không có."

Hoàng Nhất Phàm lắc đầu nói ra.

"Không có?"

Nghe được Hoàng Nhất Phàm nói không có, Trương Tuệ Bình trong nháy mắt liền đỏ mặt.

"Là không có nha, ngươi lại không cho ta gửi tin tức, ta làm sao xóa bỏ."

"A, ngươi chưa lấy được ta cho ngươi phát tin tức?"

"Đúng nha, ngươi phát cho ta là cái gì, hiện tại nói cho ta một chút nha."

Hoàng Nhất Phàm cố ý giả ngu.

"Không có gì, không có gì, chỉ là hỏi ngươi đi nơi nào, có thể là internet xảy ra vấn đề, ngươi chưa lấy được a. Bất quá, đều đi qua, ngươi trở về liền tốt, có thu hay không đến không quan trọng."

Trương Tuệ Bình thở dài một hơi, có một ít ngượng ngùng lại nhìn Hoàng Nhất Phàm một chút.

Cảm thấy không biết vì cái gì, mặc dù thở dài một hơi, nhưng giống như cảm giác ít một chút cái gì.

Nếu như Hoàng Nhất Phàm tiếp thu được những tin tức kia. . .

Dọa, nghĩ gì thế.

Dám gấp dừng lại ý nghĩ như vậy, nàng cũng không hiểu, vì cái gì mình thế mà lại có ý nghĩ như vậy.

Nếu như hắn thật thấy được, lấy hắn như thế thiên tài, nhất định sẽ phát hiện một ít gì đi.

Không đợi hai người giao lưu, xếp sau một người đột nhiên đập Hoàng Nhất Phàm bả vai một chút.

"Hoàng Nhất Phàm"

Hoàng Nhất Phàm nhìn lại, "Du Bân, ngươi làm sao cũng chạy đến lớp chúng ta."

"Nhỏ giọng một chút, nhỏ giọng một chút."

Cùng Hoàng Nhất Phàm chào hỏi chính là Dư Bân, nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm bị hù dọa đáng vẽ, Dư Bân đem ngón giữa đặt ở bên miệng, ra hiệu không cần lớn tiếng như vậy. Sau đó, lại đem Hoàng Nhất Phàm lôi ra phòng học, đi vào hành lang.

"Đại ca, lần trước ngươi thuyết giáo ta một chiêu,

Đến bây giờ đã không sai biệt lắm qua 20 ngày."

"Mồ hôi . ."

Nghe được một câu nói kia, Hoàng Nhất Phàm giờ mới hiểu được.

Thì ra, tiểu tử này vì đeo đuổi nữ sinh, thế mà cũng lựa chọn thay ca.

"Ta nói, Dư Bân, ngươi cũng to gan như vậy cũng đi theo Lý Lạc Từ đến chúng ta 2 ban, trực tiếp thổ lộ chính là, sợ cái gì."

"Thổ lộ có cái cái rắm dùng nha, không phải đã nói với ngươi nha, Lý Lạc Từ ánh mắt cao, dù là ta thổ lộ cũng vô dụng."

"Úc, như thế khó lắm, cái kia lại để cho ta ngẫm lại, đại khái còn muốn một tháng, không sai biệt lắm liền nghĩ đến."

"Ca, ca, ngươi đừng . ."

Gặp Hoàng Nhất Phàm muốn đi, Dư Bân nhanh lên đem Hoàng Nhất Phàm giữ chặt, "Cách thi cấp ba cũng chỉ có 1 tháng không đến, ngươi nói suy nghĩ thêm một tháng, đến lúc đó ta đi nơi nào tìm ngươi. Ta sợ dĩ lựa chọn thay ca, chính là chuẩn bị ở chính giữa thi trước đó đuổi kịp Lý Lạc Từ. Nếu không, thi cấp ba thoáng qua một cái về sau, chúng ta cùng một chỗ cơ hội thi càng mong manh."

"Thật thông minh nha, đã thông minh như vậy, lại thế nào không giải quyết được Lý Lạc Từ."

"Đại ca, ngươi cũng đừng quở trách ta, ngươi liền giúp một chút bận bịu, ta biết ngươi anh minh thần võ, cái thế vô song. ."

"Ngừng ngừng ngừng"

Hoàng Nhất Phàm để Dư Bân dừng lại.

"Chờ một chút, ta còn muốn vài phút."

Lúc đầu Hoàng Nhất Phàm là không định giúp Dư Bân, loại này cho người khác nghĩ kế tán gái nội dung cốt truyện thật sự là quá cầu huyết. Còn trước đây vì cái gì đáp ứng, chẳng qua là lắc lư Dư Bân mà thôi. Mà lại, lúc ấy gia hỏa này quần lấy người không đèn mạng, cũng chỉ đành giả ý đáp ứng. Nhưng bây giờ, khi nghĩ đến hôm qua Lý Lạc Từ một Giang Úy Úy, cũng không có việc gì lại tới phiên mình thời điểm, Hoàng Nhất Phàm cải biến chủ ý.

"Dạng này, Dư Bân, ta nói cho ngươi. Muốn bắt lại Lý Lạc Từ, kỳ thật rất đơn giản. Đầu tiên, ngươi phải hiểu được Lý Lạc Từ là một cái dạng gì tính cách nữ sinh. Rất rõ ràng, nàng là loại kia cao lạnh, học phách hình nữ sinh. Loại này nữ sinh sùng bái học tập bên trên cường giả, ngươi chỉ cần biểu hiện so với hắn lợi hại, như vậy, nàng nhất định sẽ quan chú ngươi."

"Đại ca, ngươi không phải làm khó ta nha, Lý Lạc Từ học phách danh tự cũng không phải gọi không, ta nếu là có thể mạnh hơn nàng, sớm đã đem nàng cầm xuống."

"Ừm, để ngươi tại học tập bên trên đánh bại Lý Lạc Từ, đích thật là có chút khó khăn. Bất quá, chúng ta đổi một loại mạch suy nghĩ. Ngươi suy nghĩ một chút, Lý Lạc Từ ngoại trừ đối học tập có yêu tốt bên ngoài, còn có đối nào có yêu tốt."

"Cái này nha, ta ngẫm lại."

Dư Bân gãi gãi đầu, một lát sau nói, "Lý Lạc Từ viết văn rất lợi hại, tại 3 ban thời điểm, nàng viết văn thường xuyên lấy ra làm làm là lớp bài văn mẫu. Nghe nói, nàng viết văn còn leo lên qua thanh thiếu niên báo, chúng ta 3 ban tất cả đồng học đều là đồ mất gấp."

"Ưu thích sáng tác, nhìn như vậy đến, cái này muội tử cũng coi là cái văn nghệ nữ thanh niên?"

"Ách, cái gì muội tử?"

Dư Bân sững sờ, sau đó giống như minh bạch cái gì, "Vâng vâng vâng, đại ca phân tích chính xác, Lý Lạc Từ cái này muội tử xác thực thuộc về văn nghệ nữ thanh niên. Ưu thích sáng tác, giống như ca hát cũng rất tốt. Nghe nói, sẽ còn vũ đạo."

"Đừng nóng vội."

Lúc này, Hoàng Nhất Phàm ngược lại là nghĩ đến một ý kiến, "Đã đối phương ưa thích văn nghệ, cái kia Dư Bân, ngươi liền ném nó chỗ hào, cũng tại văn nghệ phương đối mặt nàng tiến công."

"A, đại ca, đây là ý gì?"

"Đàn nha, người trước viết một phong thư tình cho Lý Lạc Từ."

"Không được nha, đại ca, dạng này tờ giấy nhỏ ta đã sớm viết qua, Lý Lạc Từ xem xét liền xé."

"Tốt a, trước người viết là cái gì?"

"Ta nói, Lý Lạc Từ, ta thích người, gả cho ta đi."

"Ta thao, cái này gọi thư tình."

Hoàng Nhất Phàm lộ roi đầy mặt, "Như thế đồ quán thổ lộ, đổi thành ta, ta cũng xé. Người cảm thấy, có vị người không thích muội tử cho người viết một trương dạng này tờ giấy, người sẽ thích được nàng sao?"

"Cái này nói như thế nào đây, dù là ta sẽ không thích bên trên nàng, trong nội tâm ta cũng sẽ rất cao hứng. Dù sao, có một người nữ sinh ưa thích cảm giác cũng rất tốt, lúc nào nhảm chán tìm muội tử bàn luận nhân sinh, cũng là tốt. UU đọc sách (www.uukan.shu.com) "

"Tốt em gái người."

Hoàng Nhất Phàm chịu đựng muốn rút hần xúc động, "Dur Bán, người quả thực là gia súc. Người là người, Lý Lạc Từ là Lý Lạc Từ. Người phải biết, người muốn theo đuổi Lý Lạc Từ là một cái mỹ nữ, hơn nữa còn là một cái cao lạnh mỹ nữ, hoặc là nói là một cái có tư tưởng, có ở trong chứa, có văn nghệ mỹ nữ, người cho rằng tùy tiện một người phát một tờ giấy nhỏ cho nàng, nàng liền sẽ cùng người nói chuyện trời đất."

"Ách, đại ca, người nói đúng, nói đúng. Xem ra, trước đó truyền tờ giấy thật sự là quá đường đột."

Hoàng Nhất Phàm khẽ đảo lý luận đi ra, nói đến Dur Bán là sừng sốt một chút, liên tục gạt đầu xưng là.

"Ủm, trẻ nhỏ dễ dạy."

Nhìn thấy Dur Bán đáng vẻ, Hoàng Nhất Phàm cảm giác hài lòng, "Bất quá, người cũng không có hoàn toàn nói sai. Mặc kệ là nam sinh, vẫn là nữ sinh. Cũng mặc kệ nàng có thích hay không đối phương, nhưng chỉ cần biết rằng người khác thích nàng, dù là mặt ngoài không có phản ứng gì, trong lòng vẫn là thật cao hứng, cái này là nhân loại cùng thân gọi tới lòng hư vinh. Bất quá, Dur Bán, người kia cái gì tờ giấy nhỏ cũng viết quá trực bạch. Tình yêu, đây là một cái thần thánh đồ vật, người tại sao có thể nói đến ngay thẳng như vậy đây. Dù là người nói ngay thẳng, người cũng phải có chút tài văn chương đi, ta nói cho người, người bây giờ quay đầu liền hảo hảo đi cầu tứ một thiên cực kỳ có tài văn chương cùng ý thơ thư tình, ta tin tưởng, khi Lý Lạc Từ nhìn thấy người cái này một phong tình thơ ý họa thư tình lúc, nhất định sẽ bị cảm động, dù là cùng ngày bắt không được, thì cấp ba trước đó cũng tuyệt đối có hi vọng."

"Thật?"

"Nói, không tin cũng được."

"Tin tin tin, đại ca nói lời ta làm sao lại không tin, ta hiện tại liền đi viết."

Đạt được Hoàng Nhất Phàm chỉ điểm, Dur Bán trong nháy mắt xông trở về phòng học, vui đầu viết lên hần thư tình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Ngay tại chỗ lên giá

Không thể không nói, Hoàng Nhất Phàm dạy Dur Bán chiêu này rất hữu hiệu.

Lý Lạc Từ tại Dur Bán thư tình thế công lần này, ngược lại là không có thời gian lại đi dây dưa Hoàng Nhất Phàm.

Về phần trước đây cùng Hoàng Nhất Phàm không qua được Giang Úy Úy, cũng rất giống đổi một cái tính tình, cũng là cùng Hoàng Nhất Phàm chung sống hoà bình.

Cuộc sống như vậy để Hoàng Nhất Phàm trôi qua rất thư thái, đặc biệt là khi đi học, hẳn có thể tùy tiện đọc cái thế giới này trung ngoại dân lấy.

Bất tri bất giác, một tuần lễ đã đi qua.

"Phàm Trần cự, tiếp vào tin tức, Huyền Nghi Thế Giới đã sớm mời linh dị đại sư Trương Vân rời núi, hạ kỳ chúng ta Bán Dạ Đàm, trực tiếp liền muốn đổi mặt Huyền Nghi Thế Giới. Chúng ta Bán Dạ Đàm gần nhất lượng tiêu thụ cũng một mực đang trượt, người bên kia liệu trai có hay không viết xong. Viết tốt, giao cho ta, ta lập tức đem người liệu trai sắp xếp vào nặng cân đề cử."

"Còn không có viết xong, nhưng đã có ý tưởng, muốn một chút phát cho người."

Đi qua những ngày này điều dưỡng, hai tay coi như gần như hoàn toàn khôi phục, cũng có thể viết một ít chữ.

Lúc này thấy Bán Dạ Đàm biên tập trà lạnh lại lần nữa phát đến tin tức, Hoàng Nhất Phàm liền chuẩn bị mở viết.

"Xem ra, cái này đồng thời đến chọn một thiên càng thêm không tệ."

Trước đó viết liệu trai, mặc kệ là cần quý, vẫn là thi biến, phụ thi, kỳ thật viết.

Chỉ có trong tai người, hơi có một ít ý nghĩa.

Bất quá, trong tai người ý nghĩa quá mức thâm tàng, viết vẫn.

Cái kia "Trương Vân" Hoàng Nhất Phàm biết, làm việc bên trong phi thường tên, so với ba tháng loại này quá khí tác gia mạnh hơn nhiều. Mà lại, Trương Vân không chỉ có bút lực lão đạo, Fan hâm mộ cũng đông đảo. Mặc dù thật lâu không có ở tạp chí đăng nhiều kỳ, nhưng nếu như Trương Vân nếu tuyên bố trở về tạp chí, tất nhiên lại cũng tìm được một đám Fan hâm mộ ủng hộ.

Huyền Nghi Thế Giới có mạnh như thế hữu lực tác gia gia nhập liền minh, đối với cái khác linh dị tạp chí tới nói, không thể nghi ngờ có áp lực cực lớn.

Hoàng Nhất Phàm cũng không cảm thấy liệu trai lại so với Trương Vân tác phẩm kém, dù là viết, Hoàng Nhất Phàm vẫn cho rằng rất không tệ.

Chỉ là đến cùng liệu trai là kiếp trước mấy trăm năm trước tác phẩm, có một ít tác phẩm hoàn toàn chính xác rất dễ dàng bị minh châu bị long đong.

Tựa như này một đoạn thời gian trước liệu trai, không phải cũng là bị đương thiên chữ 50 khối tiền thù lao xử lý sao?

Bất quá, viết trò chuyện trong phòng cái nào thiên có sự đâu?

Thiên Nữ U Hồn, mặt nạ?

Không không không, cái này một số như thế kinh điển liệu trai hệ liệt tác phẩm, đánh chết Hoàng Nhất Phàm hiện tại cũng sẽ không lấy ra.

Chỉ là, không cầm cái này một số, cái kia viết cái gì đâu?

Không thể quá mức, lại không thể quá tốt, Hoàng Nhất Phàm trong đầu không ngừng tìm kiếm lấy một loạt liệu trai tác phẩm.

Miêu quý.

Một thiên tên là "Miêu quý" liệu trai hệ liệt tác phẩm, xuất hiện ở Hoàng Nhất Phàm não hải.

Không sai, liền viết một thiên này miêu quý.

Một thiên này không tính quá mức kinh điển, nhưng lại không giống cần quý, không có quá nhiều ý nghĩa.

Ngoài ra, hẳn lại có một ít trong tai người mang có nhất định triết lý tính, lại càng thông tục dễ hiểu.

OK, vậy liền viết một thiên này.

...

Huyền Nghi Thế Giới.

"Nguy chủ biên, người có chứng cứ gì nói ta Quý Kiến Sầu rất dở."

Huyền Nghi Thế Giới nhất một thời kì mới lượng tiêu thụ giảm lớn, chủ biên Nguy Hòa Minh cũng cùng trước đây trọng điểm ký kết xuống linh dị mọi người ba tháng nào bằng.

Nói đùa, nát như vậy tác phẩm, ngàn chữ 2000, mỗi thiên chỉ ít 5000 chữ, hơn nữa còn là đăng nhiều kỳ, quý tài nguyên ý bị hủ.

Cũng bởi vậy, vèn vèn chỉ là để Quý Kiến Sầu đăng nhiều kỳ một tuần, Huyền Nghi Thế Giới chủ biên Ngụy Hòa Minh liền đem ba tháng tác phẩm loại bỏ.

"Ba tháng, chúng ta nhất một thời kì mới tiêu thụ số liệu người cũng không phải không thấy được. Người Quý Kiến Sầu vừa lên đỡ, tạp chí của chúng ta liền giảm lớn, không phải tác phẩm của người xảy ra vấn đề, còn là của ai?"

"Ngụy chủ biên, người cái này hoàn toàn là chủ quan cho rằng, ai biết các người Huyền Nghi Thế Giới đã xảy ra chuyện gì, tiêu thụ giảm xuống tìm tác giả. Đã như vậy, cái kia Bán Dạ Đàm tại ta Quý Kiến Sầu vừa lên đỡ về sau, lượng tiêu thụ phóng đại nói thế nào."

"Ta chỉ có thể nói, đây chẳng qua là một lần ngoài ý muốn. Mà lại, Bán Dạ Đàm trước đây tiêu thụ phóng đại cũng không phải người ba tháng công lao."

"Ha ha, Ngụy chủ biên, thật sự là không biết xấu hổ đến một loại cảnh giới. Người nói một chút, không phải ta ba tháng công lao là công lao của người nào?"

"Đã người muốn ta nói, vậy ta đã nói, trong mắt của ta, chèo chống Bán Dạ Đàm tiêu thụ phóng đại nguyên nhân cũng không phải là người, mà là một cái khác thiên tên là liêu trai tác phẩm. Bởi vì liêu trai cùng tác phẩm của người cùng thời kỳ lên giá, lại đồng kỳ loại bỏ. Cho nên, chúng ta sai coi là Bán Dạ Đàm là bởi vì tác phẩm của người tiến tới tiêu thụ phóng đại. Nhưng bây giờ, chúng ta làm rõ ràng, không có ý tứ, người Quý Kiến Sầu không cần viết."

"Liêu trai, ha ha, Ngụy Hòa Minh, người cho ta là ba tuổi tiểu hài sao? Cái kia bộ liêu trai kỳ thật liền là học sinh tiểu học viết, người lại còn nói Bán Dạ Đàm bởi vì liêu trai tiến tới tiêu thụ phóng đại. Nếu như đúng vậy, các người tại sao không đi đào góc liêu trai tác giả."

"Người ý nghĩ này không tệ, ta đang định làm như thế."

"Người. . . Tốt, các người ngu bức, bắt quá, ta cũng không phải ăn chay. Ngụy Hòa Minh, đã trước đây chúng ta ký hiệp ước, cái nào sợ các người Huyền Nghi Thế Giới đem tác phẩm của ta hạ giá, ta đồng dạng có quyền hưởng các người giao bản thảo. Còn tiền thù lao, hừ, còn mời đúng hạn tụ họp vào ngân hàng, đây chính là trên hiệp ước quy định, người đùa nghịch không được lại."

"Thưa kiện? Ba tháng, người có phải hay không mười năm không viết linh dị tiểu thuyết hồ đồ rồi, các người những này coi như người, lúc nào thưa kiện có thể đánh thắng chúng ta cái này một số làm tạp chí. A, ta khuyên người bây giờ liền thu tay lại, sinh ý không xả thân ý tại nha. Chúng ta chỉ là phán đoán sai lầm, dạng này, làm xin lỗi, chúng ta tạp chí xã đem hướng người bồi thường 1 vạn nhân dân tệ làm đền bù tổn thất. Nếu như người muốn tiếp tục náo, vậy chúng ta Huyền Nghi Thế Giới pháp vụ bộ, thế nhưng là rất có hứng thú cùng người phạt bồi đến cùng. Người tiếp tục thưa kiện đâu, vẫn là muốn cái này 1 vạn nguyên bồi thường, chính người cần nhắc. Tốt, không muốn nói với người, Trương Văn tới, ta phải đi đón Trương Văn."

"Đúng rồi, thuận tiện nói một câu, ba tháng, lúc nào người thật đạt đến Trương Văn như vậy địa vị, lại đến cùng chúng ta nói điều kiện. Đến lúc đó, dù là người nửa đường nâng giá, chúng ta cũng không hề đề cập tới một chữ "Không"."

Bữa một tiếng, điện thoại ứng thanh quái điệu, chỉ để lại điện thoại cái kia một đầu ba tháng vô tận gào thét.

...

"Hoan nghênh Trương đại sư đến đây chúng ta Huyền Nghi Thế Giới tham quan."

Khê đảo rất khinh bỉ sau ba tháng, Ngụy Hòa Minh cùng Huyền Nghi Thế Giới Phó chủ biên Chu lúc tiếp kiến linh dị đại sư Trương Văn.

Trương Văn nói là linh dị đại sư, bắt quá, cũng mới hơn 30 tuổi.

Cái này không có cái gì kỳ quái.

Linh dị loại tác phẩm vốn là nhỏ chúng, mà lại cũng là mới phát chủng loại, tại linh dị loại tác phẩm ở trong thành danh phần lớn là tuổi trẻ tác giả.

Là lấy, Trương Văn hơn 30 tuổi đã tại linh dị giới vô địch, cũng là bình thường hiện tượng.

"Ngụy chủ biên khách khí, cái gì đại sư không sư, ta chỉ là một cái nhỏ tác giả mà thôi."

"Chỗ nào, chỗ nào, Trương đại sư người cũng nói là nhỏ tác giả, cái kia còn để những tác giả khác sống thế nào nha. Ngàn chữ 3500 giá cả, cho dù là so với Hoa quốc tác gia hiệp hội quyết định 6 tính tác gia cũng không bằng tình nhiều đề."

"Ngụy chủ biên, Hoa quốc tác gia hiệp hội sự tình cũng đừng đề cập với ta, người muốn xách, cái này rõ ràng nhất đánh mặt ta nha."

"Thật có lỗi, thật có lỗi."

Ngụy Hòa Minh vội vàng nói xin lỗi, năm đó Trương Văn cùng Hoa quốc tác gia hiệp hội âm ỉ một trận, đến tận đây, Trương Văn tác gia đẳng cấp cũng một mực dừng lại tại cấp 5. Dù là Trương Văn tương lai lại lửa, chỉ sợ, cái này cấp 5 cũng khó lại tăng cấp 6.

"Không có việc gì, Ngụy chủ biên. Kỳ thật, lần này đến đây quý phủ, đến một lần thăm một chút nghiệp nội đại danh đình đình Huyền Nghi Thế Giới, thứ hai, cũng là cùng quý xã thương lượng một chút, ta cái kia tiền thù lao, có phải hay không có thể điều chỉnh điều chỉnh."

Trương Văn cái này vốc người mảnh này thịt mềm, gương mặt ý cười, rất là cho người ta hảo cảm.

Chỉ là, một câu nói kia nói ra về sau, Ngụy Hòa Minh lại là lộp bộp một tiếng, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) biết chuyện phiên toái tới.

"Cái này, Trương đại sư, người đây là mở ca ta ta trò đùa nha. Người phải biết, ngàn chữ 3500 giá cả đã đổi mới chúng ta linh dị loại tiểu thuyết cao nhất ghi chép. Dạng này giá cả cho dù là đặt ở đại chúng loại tạp chí xã, cũng đồng dạng không thấp. Huống hồ, chúng ta đã ký hợp đồng hợp đồng, người đây có phải hay không thật quá mức?"

"Lời nói không nhưng này dạng nói."

Trương Vân cười mị mị lắc đầu, "Lúc ấy ta với các người ký kết hợp đồng thời điểm, ta thật không nghĩ qua các người sẽ tìm ba tháng tại ta trước đó gửi bản thảo đi. Chắc hẳn Ngụy chủ biên cũng biết, ta cùng ba tháng hình như nước lửa, không có khả năng cùng một chỗ. Hiện tại tốt, ba tháng đến một lần các người Huyền Nghi Thế Giới, Huyền Nghi Thế Giới tạp chí lập tức sụt giảm hơn 3 vạn phần. Ta Trương Vân tuy nói viết linh dị có chút tâm đắc, nhưng cũng không phải thần. Người cũng không thể đem ba tháng tạo thành tổn thất, để cho ta tới giúp các người đền bù đi. Lại đến nói vun vào cùng, trên hợp đồng ta làm sao nhớ kỹ, ta hẳn là tại hai tuần lễ về sau đăng nhiều kỳ tác phẩm của ta. Đã Ngụy chủ biên cho là ta không có khế ước tinh thần, cũng được, vậy ta liền tuân thủ một cách nghiêm chỉnh hợp đồng, hai tuần lễ về sau, chúng ta trò chuyện tiếp."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Ngàn chữ năm ngàn

Trương Vân ra về muốn đi, Ngụy Hòa Minh vội vàng chịu tội cười nói, " Trương đại sư, hết thầy dễ nói, hết thầy dễ nói."

"Trương đại sư, sớm mời người tại chúng ta Huyền Nghi Thế Giới đăng nhiều kỳ đúng là bất đắc dĩ . Bất quá, người cũng biết, làm làm một cái nhỏ chúng hình tạp chí lợi nhuận cũng không dễ dàng. Lại thêm, nếu để cho người tiền thù lao tiêu chuẩn lại đến trưởng, khả năng cũng phải gây nên cái khác tác gia bất chước."

Cho lúc trước người mở ra ngàn chữ 3500 giá cả, cũng là ta liên tục thỉnh cầu công ty phía dưới, lúc này mới đồng ý. Dạng này, lần này liền ta trước làm chủ, đưa người tiền thù lao tiêu chuẩn đề cao đến ngàn chữ 3600 nguyên, người thấy thế nào?"

Lúc này, Ngụy Hòa Minh đơn giản muốn rút miệng mình.

Hắn meo, mới vừa rồi còn khi dễ ba tháng, kết quả, cái này Trương Vân liền đến nửa đường tăng giá.

Trước kia còn cảm thấy Trương Vân tiểu tử này vẫn được, hiện tại xem ra, gia hỏa này cũng không phải kẻ tốt lành gì.

Điện hình cùng ba tháng.

Chỉ là, mặc kệ Ngụy Hòa Minh trong lòng như thế nào mắng chết Trương Vân, nhưng hắn hiện tại cũng chỉ có thể cười làm lành.

Ba tháng hắn có thể tùy ý nắm, nhưng cái này Trương Vân, hắn cũng không dám nhẹ ý đắc tội.

Huống chi, hiện tại Huyền Nghi Thế Giới còn muốn cầu cạnh Trương Vân.

"Ngụy chủ biên, ta nhìn người là một điểm thành ý cũng không có, vậy chúng ta cũng không cần nói chuyện."

Trương Vân lần nữa đứng dậy, Ngụy Hòa Minh không thể không lại là một mặt tươi cười lôi kéo Trương Vân.

"Trương đại sư, Trương huynh đệ, có chuyện hảo hảo nói nha, nếu không ngàn chữ 3700, như thế nào?"

"Ngụy chủ biên, chỉ là một hai trăm thêm, người coi đây là trên đường bán rau củ sao?"

"Tốt a, cái kia Trương đại sư, người nói giá đi."

Ngụy Hòa Minh trái tim đều đang chảy máu.

Ta thảo, một hai trăm vẫn là cái trắng giá, cái kia cái trắng cũng quá mắc đi.

Người biết có bao nhiêu tác giả ngay cả một hai trăm giá đều lấy không được sao?

Lại càng không cần phải nói, hiện tại ven vện chỉ là tăng giá.

"5000."

Duỗi ra năm ngón tay đầu, Trương Vân nói nói, "thấp hơn số này, không bàn nữa."

"Cái gì, 5000."

"Trương đại sư, người đây cũng quá sư tử há mồm đi."

Kém một chút, Ngụy Hòa Minh liền muốn chửi ầm lên.

Con em mày, coi nơi này là ngân hàng nha, nghĩ thoáng giá bao nhiêu thì bấy nhiêu giá.

Ngàn chữ 5000, con em mày, lão tử có thể mời một đường nổi danh tác gia.

Chỉ là, nghĩ là nghĩ như vậy, nhưng Ngụy Hòa Minh cũng tuyệt đối không dám đem nếu như vậy nói ra.

"Giống nhau giống nhau, trong mắt của ta, Huyền Nghi Thế Giới có thể cho ba tháng ra giá ngàn chữ 2000, ta nói thế nào, cũng tương đương với hai cái rưỡi ba tháng đi. Cầm ngàn chữ 5000 giá, rất thích hợp, không phải sao?"

"Trương đại sư, người để ta suy nghĩ một chút."

"Có thể,

Bất quá, ta có thể nói rõ, thời gian của ta không nhiều, một hồi muốn đi. Mà lại, ta nghĩ, các người Huyền Nghi Thế Giới thời gian cũng không nhiều. Bỏ qua cái này đồng thời, vậy sẽ phải đợi chút nữa đồng thời. Ta cũng không biết, nếu là đợi thêm cái mấy kỳ, các người Huyền Nghi Thế Giới tạp chí tiêu thụ có thể hay không ngã xuống 18 vạn sách đi."

"Tốt a, Trương đại sư, người cái giá này chúng ta đồng ý."

Cẩn rằng, Ngụy Hòa Minh gật đầu đồng ý Trương Vân ngàn chữ 5000 báo giá.

"Ngụy chủ biên, thông khoái."

Nhìn thấy Ngụy Hòa Minh gật đầu, Trương Vân hài lòng lộ ra tiểu dung, "Ta liền ưa thích Ngụy chủ biên sáng khoái như vậy người, đã như vậy, chúng ta lại đến ký một bản bổ sung hiệp ước đi."

"Đi, được, ký cái này bổ sung hiệp ước còn không đơn giản a."

Nhìn lấy Trương Vân từ trong bọc xuất ra một phần bổ sung hiệp ước, Ngụy Hòa Minh lại là trong lòng nắc nẻ vài câu.

Xem ra, gia hỏa này sớm liền tính toán tốt mình.

Hai phe các nhìn bổ sung hiệp ước quy tắc chi tiết, xác nhận không có vấn đề về sau, ký xuống tên của mình.

"Vậy thì tốt, Ngụy chủ biên, ta liền đi về trước. Người yên tâm, đã quý xã sáng khoái như vậy mở cho ta ngàn chữ 5000 giá, vậy ta sách mới cũng tuyệt đối nghiêm túc. Tin tưởng tiếp theo kỳ ta tân tác "Ác quỷ đương đạo", nhất định có thể cho quý xã mang đến một kinh hỉ."

"Ta cũng chờ mong."

Ngụy Hòa Minh cũng là trả lời.

"Chờ một chút, Trương đại sư, trước tạm hoãn một lát."

Liền đợi Trương Vân chuẩn bị rời đi thời điểm, trong văn phòng một mực không nói gì Phó chủ biên Chu lúc lại là mở miệng nói ra.

"Chu tiên sinh có chuyện thỉnh giảng."

Đối với Chu lúc, Trương Vân vẫn là rất tôn trọng.

Đó cũng không phải bởi vì Chu lúc thân là Huyền Nghi Thế Giới Phó chủ biên, mà là bởi vì Chu lúc cũng là tác giả nguyên nhân.

Đặc biệt là, Chu lúc tại lĩnh dị giới so với Trương Vân tư lịch già hơn. Năm đó Trương Vân xuất đạo thời điểm, giống như viết như thế nào lĩnh dị tiểu thuyết, đã từng còn hướng Chu lúc hỏi qua. Mặc dù không thể nói, Trương Vân thành công liền là Chu lúc năm đó chỉ điểm. Nhưng đối mặt đã từng chỉ điểm qua mình nửa cái lão sư, Trương Vân cảm thấy vẫn là rất cảm kích.

Bất quá, Trương Văn cảm thấy có mình suy tính, cảm kích về cảm kích, hợp tác về hợp tác, nên chào giá thời điểm vẫn là phải giá.

Cho nên, tại Chu lúc mở miệng thời điểm, Trương Văn đã nghĩ kỹ trả lời sách lược.

Dù là Chu lúc có thể sẽ cảm đã từng chỉ điểm đến khó xử mình, Trương Văn cũng có chủ đề giải vây.

Chỉ là, Trương Văn tựa hồ nghĩ sai, Chu lúc cũng không có đối Trương Văn tiền thù lao giá cả có cái gì tiêu chuẩn, mà là nói nói, "Trương Văn, không biết người gần nhất có hay không nhìn Bán Dạ Đàm tạp chí."

"Bán Dạ Đàm?"

Trương Văn sửng sốt, có chút kỳ quái, "Bán Dạ Đàm sớm đã không là năm đó Bán Dạ Đàm, nói thật, gần nhất một năm ta đều không có quan chú cái này một nhà tạp chí. Nghe đồn, cái này một nhà tạp chí không phải phải sập tiệm sao?"

"Bách túc chi trùng, chết cũng không hàng, huống chi, Bán Dạ Đàm tựa hồ có một vị cường lực tác giả gia nhập liên minh."

"Ai?"

"Phạm Trần."

"Phạm Trần?"

Trương Văn lắc đầu, "Chu tiên sinh, cái này Phạm Trần là vị nào mọi người áo lót, ta chưa từng nghe qua."

"Ta cũng chưa từng nghe qua, đoán chừng là một người mới tác giả."

"Người mới tác giả."

Nghe đến đó, Trương Văn nhin không được cười lên, "Chu tiên sinh, một người mới tác giả có cái gì tốt quan chú."

"Một người mới tác giả đương nhiên không có cái gì đáng giá quan chú, nhưng nếu như là một vị siêu cấp thiên tài người mới tác giả, vậy liền không thể không đề. Ta đề nghị Trương đại sư lúc trở về, có thể nhìn một chút Phạm Trần gần nhất viết tác phẩm, liệu trai."

"Liệu trai?"

Trương Văn có chút bất đắc dĩ, nói không khỏi tâm nói nói, "đã Chu tiên sinh đề nghị, như vậy, sau khi trở về ta liền nhìn xem cái này một bộ liệu trai. Nhìn xem cái này một vị bị Chu tiên sinh cho rằng là siêu cấp thiên tài tác giả, đến cùng viết là một bộ dạng gì tác phẩm."

...

"Cái này Trương Văn, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) càng ngày càng cuồng."

Nhìn thấy Trương Văn rời đi, Ngụy Hòa Minh hận hận nói nói, "sớm muộn có một ngày, hắn đem đi vào ba tháng hạ trăng."

Bất quá, một bên Phó chủ biên Chu lúc lại lắc đầu, "Rất khó."

"Trương Văn mặc dù rất ngông cuồng, nhưng lại lòng dạ rất sâu, cùng ba tháng cuồng ngạo lại có khác nhau. Bất quá, dạng này tính cách cũng nhất định không thành được một phương mọi người."

"Tốt a, người nói đúng. Bất quá, vừa rồi người làm sao không ra mặt nói một chút Trương Văn. Hiện tại là ngàn chữ 5000, không chừng lúc nào lại sẽ báo ra một cái ngàn chữ 6000, tiếp tục như vậy, chúng ta Huyền Nghi Thế Giới không bị khác đối thủ cạnh tranh phá đổ, cũng phải bị hấn làm cho đổ. Đúng, người không phải đã từng chỉ điểm qua Trương Văn à, chỉ cần người ra mặt, chắc hẳn Trương Văn hẳn là sẽ hiểu được tác vương."

"Không có."

Chu lúc lắc đầu, "Người là không hiểu rõ Trương Văn. Người đừng nhìn Trương Văn ở trước mặt ta nho nhã lễ độ, một bức tôn sư trọng đạo đáng vẻ. Nhưng bên trong, hắn đối với ta cái này đã từng chỉ điểm qua hấn người, chỉ sợ một chút cũng không có để ở trong lòng. Được rồi, chúng ta không nói hấn. Gia hỏa này có thể đi đến bây giờ, ngoại trừ lòng dạ bên ngoài cũng đủ cố gắng, thêm nữa cũng có chút tài mọn hoa, ta chỉ điểm không chỉ điểm cũng không tính là gì. Ta ngược lại thật ra cảm thấy, lão Ngụy, chúng ta có phải hay không đem vị kia người mới tác giả cho đào tới."

"Người nói phạm là bụi?"

"Đúng."

"Kỳ thật ta cũng có ý nghĩ này, chỉ là thay vào đó gia hỏa giống như thật là người mới, rất nhiều tác giả cũng không nhận ra, cũng không có hấn phương thức liên lạc."

"Ha ha, lão Ngụy, ngươi là hồ đồ rồi, ngươi tìm không thấy không sao, không phải còn có Bán Dạ Đàm sao? Ngươi cảm thấy, Bán Dạ Đàm một ít biên tập, bọn hần lại không biết Phàm Trần phương thức liên lạc?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vi thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Hiện đại thơ

"Hoàng Nhất Phàm, cứu mạng nha."

Vừa qua mấy ngày thanh tĩnh thời gian, không nghĩ, mấy ngày sau Dư Bản lại tìm đến đến Hoàng Nhất Phàm.

"Dư Bản, ngươi là bị cừu gia truy sát, vẫn là lão cha bị người lừa mang đi, hô cái gì cứu mạng nha."

Nhìn lấy Dư Bản lại là nịnh nọt tìm tới mình, Hoàng Nhất Phàm điều khiển một câu.

"Cái này so lão cha bị bắt cóc còn muốn sốt ruột nha."

Dư Bản không có quan Hoàng Nhất Phàm trêu chọc, nhẹ nhàng lôi kéo Hoàng Nhất Phàm quần áo, nhỏ giọng nói, "Đại ca, việc lớn không tốt, Lý Lạc Từ gần nhất đối do ta viết thư tình không có hứng thú."

"A?"

Hoàng Nhất Phàm ngăn người, nói nói, " làm sao lại như vậy?"

"Đại ca, là thật. Hai ngày trước ngược lại còn tốt, Lý Lạc Từ thu đến do ta viết ngàn chữ thư tình, mặc dù không đối ta biểu thị cái gì, nhưng cũng rất hứng thú nhìn lại. Thế nhưng là, hôm qua cùng hôm nay ta cho Lý Lạc Từ nhét vào thư tình, nàng chỉ là nhìn mấy lần, liền không có lại nhìn. Mặc dù bây giờ còn không có xé toang, nhưng nhìn tình huống này, đoán chừng cũng không xé xích gì nhiều."

"Rất ngao kiêu mà . Bất quá, cũng không phải là không có biện pháp. Khẳng định là ngươi một ngày một phong thư tình quá không có sự sáng tạo, vừa mới bắt đầu nhìn có lẽ còn đỡ một ít, tương đối mới lạ. Nhưng mỗi ngày viết một phong, tới tới đi đi cứ như vậy vài câu buồn nôn, thấy cũng không có tí sức lực nào. Không bằng ngươi tình giản một số, dùng một tuần lễ dụng tâm viết một phong thư tình, lại kín đáo đưa cho Lý Lạc Từ."

"Đại ca thật sự là anh minh, ta cũng nghĩ như vậy."

Hướng phía Hoàng Nhất Phàm thụ một cây ngón tay cái, Dư Bản lại là dừng lại mông ngựa.

"Đã ngươi đều nghĩ kỹ, tìm ta làm cái gì, trở về viết nha."

"Cái này, cái này, đại ca, ngươi trước đừng về nha. Ta còn chưa nói xong đâu, ta là có thể nghĩ đến. Nhưng vấn đề, tình này sách ta không chuyên nghiệp nha. Mà lại, ta viết văn cho tới nay đều là yếu hạng, Lý Lạc Từ ánh mắt cao như vậy. Dù là hoa một tuần lễ viết, đoán chừng cũng không viết ra được cái gì mình đường."

"So?"

"Cho nên, ta liền muốn mời đại ca ngươi xuất mã, giúp ta viết một phong thể nào."

"Ta XXX."

Hoàng Nhất Phàm nước mắt chảy, "Dư Bản, chẳng lẽ ngươi đã cảm thấy ta là chuyên nghiệp viết thư tình."

"Ngược lại cũng không phải , bất quá, đại ca ngươi anh minh thần võ, cái thể vô song . ."

"Có thể hay không đòi một cái từ."

"Đòi lại cũng sẽ không nha."

Dư Bản còn kém muốn ôm chặt Hoàng Nhất Phàm đùi, "Ngươi nhìn, ta ngay cả khen ngươi từ ngữ lượng đều ít như vậy, ngươi bảo ta làm sao viết thư

tình."

"Ta cũng sẽ không viết."

"Đại ca, ngươi không nên gạt ta."

"Ta từ trước tới giờ không gạt người."

"Ta thao, ngươi dạng này chứa sẽ bị sét đánh."

"Đánh chết cũng không viết."

"Tốt a. . ."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm quyết tâm không viết,

Đột nhiên, Dư Bản con ngươi đảo một vòng, "Đại ca, kỳ thật ngươi không giúp ta viết cũng không có việc gì. Bất quá, nếu như không giúp ta viết, nói không chừng Lý Lạc Từ lại đi quần lấy ngươi liệu khảo đề. Ta thế nhưng là nghe nói, Lý Lạc Từ đối nàng khuê mật tạ đường xa nói qua, nhất định phải ở chính giữa thi trước đó, cùng ngươi một quyết thắng thua. Ta cũng biết đại ca ngươi bức cách vô song, cảnh giới cao hơn chúng ta không biết bao nhiêu cấp bậc. Cái này một số tiểu nữ sinh, vẫn là ta đến đuổi đi, ngươi cảm thấy thế nào."

Nói, Dư Bản nhiệt tình vỗ nhẹ Hoàng Nhất Phàm trên quần áo tro bụi.

"Ta thao, gia hỏa này, thế mà thông minh như vậy."

Trong nội tâm rất khinh bỉ khê đảo Dư Bản vô sỉ, nhưng nghĩ tới nếu ứng nghiệm giao Lý Lạc Từ cũng rất phiền, đành phải nói nói, "được được được, ta giúp ngươi viết. Bất quá, ta chỉ giúp ngươi một lần. Có được hay không, lại cũng đừng tới tìm ta."

"Tuyệt đối, ta cam đoan."

Mặc kệ Dư Bản lời thề son sắt cam đoan, Hoàng Nhất Phàm trở lại chỗ ngồi, cầm lấy bút bi, lập tức mở viết.

"Một khóa nở hoa cây."

Hoàng Nhất Phàm chuẩn bị viết một bài thơ, chuẩn xác mà nói, hẳn là một bài thơ tình.

Đúng vậy, còn có cái gì so với thơ tình càng có lực sát thương đây.

Chỉ sợ, bất kỳ cái gì nữ sinh tại thu đến một phong thơ tình về sau, đều muốn bị nó chỗ tù binh.

Bởi vì, thơ bức cách đó là chí cao vô thượng.

Trong đầu, Hoàng Nhất Phàm nhưng là có không thua mấy ngàn thủ thơ tình.

Cái gì hai tình như tại lâu dài lúc, lại há tại sớm sớm chiều chiều.

Kim phong ngọc lộ nhất tương phùng, liền thắng lại nhân gian vô số.

Hiểu nhau gặp nhau biết ngày nào, lúc này này đêm thẹn thùng.

Đây đều là kiếp trước lưu truyền mấy ngàn năm kinh điển thơ tình.

Chỉ là, Hoàng Nhất Phàm vẫn là đem cái này một số thơ tình cho phủ định.

Cái này một số thơ tình ý cảnh mặc dù u nhã, nhưng đến cùng là thơ cổ. Thơ cổ mặc dù cũng tại Hoa quốc kéo dài truyền tụng, nhưng đã cùng xã hội hiện đại có một ít không hợp nhau. Đương nhiên, viết thơ cổ cũng không nhất định không được. Nói không chừng, xuất ra một câu kinh điển thơ cổ, kia là cái gì Lý Lạc Từ cũng phải đối Dư Bản lau mắt mà nhìn. Nhưng cuối cùng, Hoàng Nhất Phàm còn là nghĩ đến một bài càng thêm hợp với tình hình loại hình——hiện đại thơ.

Như thế nào để ngươi gặp phải ta

Tại ta xinh đẹp nhất thời khắc

Vì cái này

Ta đã ở phật tiền cầu năm trăm năm

Cầu nó để cho chúng ta kết một đoạn trần duyên

Phật thế là đem ta hóa thành một cái cây

Sinh trưởng ở người cần phải trải qua bên đường

Dưới ánh mặt trời thận trọng nở đầy hoa

Đóa đóa đều là ta kiếp trước hy vọng

Hiện đại thơ cùng thơ Đường Tống từ không giống nhau, hẳn không có có nhất định cách luật, cũng không có cái gì bằng trắc, toàn bộ đi gió vô cùng tự do. Cũng bởi vì loại này tự do đại biểu cho người hiện đại đặc hữu tư tưởng, cho nên, hiện đại thơ mặc dù ở thời đại này ảnh hưởng cũng không lớn, nhưng bởi vì hẳn là thơ, bởi vì hẳn là người nước Hoa hiện đại thơ, hẳn vẫn tại văn đàn chiếm cứ lấy địa vị trọng yếu. Đồng dạng, loại này hiện đại thơ đối với những cái kia văn nghệ nữ thanh niên mà nói, càng là tới trí mạng.

...

"Ngài khỏe chứ, liêu trai Fan hâm mộ, thỉnh cầu thêm làm hảo hữu."

Một ngày chương trình học rất nhanh liền đã kết thúc, Hoàng Nhất Phàm về đến nhà đem trước đây viết xong miếu quý phát cho Bán Dạ Đàm biên tập trà lạnh.

Lúc này, TT tức thời thông tin lại truyền tới tăng thêm hảo hữu tin tức.

"Liêu trai Fan hâm mộ?"

Không nghĩ tới, trên tạp chí cũng có fan hâm mộ của mình, vui vẻ điểm kích đồng ý.

"Ngài khỏe chứ, phàm là bụi lớn à, người liêu trai viết thật giỏi, ta rất ưa thích."

Đây là một vị Id gọi là "Mực nước" nickname, tại tăng thêm làm hảo hữu về sau, trước tiên liền cho Hoàng Nhất Phàm phát một cái tin tức.

"Cảm tạ ủng hộ."

Đối với thư hữu cùng, Hoàng Nhất Phàm rất nhiều thời điểm đều tương đối coi trọng, tựa như Khởi Điểm vồng thư bình, trên cơ bản mỗi cái tin tức, Hoàng Nhất Phàm đều nhìn qua. Dù là cùng ngày không có thời gian, cũng sẽ hạ xong khóa về sau toàn bộ quét một lần. Đồng thời, cũng sẽ đối một số thiếp tiến hành hồi phục. Theo Hoàng Nhất Phàm, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) độc giả liền là áo com phụ mẫu, mình coi trọng như vậy cũng là nên.

"Ha ha, Phàm Trần cự, ủng hộ, người cần quý, thi biến, phụ thi ta đều nhìn. Đúng, còn có trong tai người, bản này trong tai người viết rất có triết lý tính. Mượn linh dị loại hình hướng độc giả quán thuật đạo lý, có ý tưởng. Ta cảm thấy, giống trong tai người làm như vậy phẩm phi thường có tiền cảnh. Nếu như mở rộng mở tới, làm như vậy phẩm nhất định có thể gây nên nhất định bình thường."

"Tạ ơn."

Hoàng Nhất Phàm hồi phục cảm tạ, "Trong tai người xác thực có nhất định tính tư tưởng, tương lai sẽ viết càng nhiều cái này một số loại hình tác phẩm."

"Thật sao? Phàm Trần cự, người viết rất nhiều giống trong tai người cái này một số loại hình tác phẩm?"

"Viết ngược lại là không có đem cái này một số tác phẩm viết ra, nhưng trong đầu đã sinh tồn, tùy thời có thể lấy đem hẳn viết thành văn chữ. Tin tưởng tương lai mấy kỳ Bán Dạ Đàm tạp chí, người liền có thể nhìn thấy."

"Quá tốt rồi, chúng ta độc giả thật có phúc."

Đối phương hưng phấn phát một cái về mặt kích động, sau đó, một lát sau, còn nói nói, "Phàm Trần lớn, kỳ thật ta cũng không có mua sắm Bán Dạ Đàm, ta chỉ là nhìn thấy bằng hữu nhìn cái này một quyển tạp chí, đồng thời có người đề cử liêu trai, cho nên ta liền nhìn. Sau khi xem, ta cảm thấy rất tốt, cũng rất ưa thích. Nhưng là, Phàm Trần lớn, ta có một ít không rõ. Theo ta được biết, giống như Bán Dạ Đàm tạp chí như vậy phát hành lượng quá nhỏ đi, người liêu trai liền thả phía trên Bán Dạ Đàm, có chút mình châu bị long đông cảm giác. Có nghĩ tới hay không đến càng lớn một chút trên tạp chí phát biểu, tựa như Huyền Nghi Thế Giới cái gì, cái này phát hành lượng so sánh lớn. Ta tin tưởng, chỉ cần người liêu trai đặt ở Huyền Nghi Thế Giới, nhất định có thể để càng nhiều độc giả nhìn thấy, nói không chừng, có có thể được Hoa quốc tác gia hiệp hội quan chú đây."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Ác quỷ đương đạo

"A, cái này nhìn không giống sách mê phản ứng nha."

Nhìn thấy cái này gọi mực nước Id, Hoàng Nhất Phàm có chút kỳ quái. Hết thấy Fan hâm mộ mặc dù nhiệt tình, nhưng bọn hắn mới sẽ không quản tác phẩm của người phát ở đâu, dù là ngẫu nhiên trở chuyện lên cái này một số, cũng chỉ là thuận miệng nói, càng sẽ không lấy cái gì một số lợi ích đến dự hoặc tác giả. Bây giờ nhìn lại, cái này mực nước thật đúng là không giống như là độc giả.

Không phải độc giả, tự nhiên hắn là cũng không phải là fan hâm mộ của mình.

Không phải là của mình Fan hâm mộ, là ai?

Cảm giác có chút giống tạp chí xã biên tập.

Hắn là biên tập.

Phàm Trần cái này áo lót là tại trên tạp chí đăng nhiều kỳ, không so được tiểu thuyết mạng. Hoàng Nhất Phàm một mực cũng là cùng Bán Dạ Đàm biên tập một tuyến liên hệ. Bình thường tới nói, tại trên tạp chí tác phẩm đang viết, độc giả là không thể nào trực tiếp tìm tới Hoàng Nhất Phàm. Mà bài trừ độc giả, có thể tìm tới Hoàng Nhất Phàm phương thức liên lạc, chỉ có nghiệp nội biên tập.

"Mực Thủy tiên sinh, người sẽ không phải là Huyền Nghi Thế Giới biên tập đi."

Phát cái đoán biểu lộ, Hoàng Nhất Phàm hỏi.

"Phàm Trần lớn tuệ nhãn, ta đích xác là Huyền Nghi Thế Giới biên tập. Thật có lỗi, vừa rồi cũng không phải là cố ý lừa gạt người. Kì thực, ta cũng là người độc giả một trong, xưng là Fan hâm mộ cũng không đủ."

"Ha ha, mực Thủy tiên sinh không cần như thế, người đại khái có thể trực tiếp lấy Huyền Nghi Thế Giới biên tập thân phận liên hệ ta."

"Là ta đường đột."

Mực nước lần nữa nói xin lỗi, sau đó nói, "Lại giới thiệu một chút, ta là Huyền Nghi Thế Giới Phó chủ biên Chu lúc."

"Người tốt."

"Rất xem trọng người liều trai, không biết Phàm Trần rất có không hứng thú đến chúng ta Huyền Nghi Thế Giới đăng nhiều kỳ."

"Tạm thời không hứng thú."

"Phàm Trần tiên sinh, trước đừng cự tuyệt, nghe ta nói nói điều kiện."

"Tốt a."

Hoàng Nhất Phàm nhẹ gật đầu, "Mặc dù ta vẫn là không có hứng thú, bất quá, ta đổi cho các người cho ta đưa điều kiện ngược lại là thật cảm thấy hứng thú."

"Có hứng thú liền tốt, tin tưởng Phàm Trần lớn nghe chúng ta Huyền Nghi Thế Giới cho người đưa điều kiện về sau, trước đây không hứng thú, cũng sẽ trở nên có hứng thú."

"Ta rất chờ mong."

"Cái kia liền không nói lời khách sáo, Phàm Trần tiên sinh, chúng ta Huyền Nghi Thế Giới chuẩn bị lấy ngàn chữ 2000 nguyên giá cả mời người đến Huyền Nghi Thế Giới đăng nhiều kỳ. Đồng thời, vì cam đoan người quyền lợi, chúng ta còn có thể ký thuộc một phần hợp tác lâu dài điều ước, cam đoan tác phẩm của người trong vòng một tháng ít nhất thu nhận hai thiên, mỗi thiên số lượng từ không thua kém 5000 chữ. Chúng ta còn đem đổi người tiến sinh trọng điểm đồng gói tuyên truyền, tranh thủ đưa người chế tạo thành cho chúng ta Huyền Nghi Thế Giới nổi danh linh dị tác giả. Còn trước đó ta nói Hoa quốc tác giả hiệp hội, cũng không phải khoác lác. Chỉ cần Phàm Trần tiên sinh đến chúng ta Huyền Nghi Thế Giới, chúng ta để cử người gia nhập chợ tác hợp, vì người trong tương lai gia nhập cấp quốc gia tác hợp trải bằng con đường."

"Điều kiện nhìn không tệ."

"

Hoàng Nhất Phàm mỉm cười trả lời.

"Ta liền biết Phạm Trần tiên sinh sẽ tâm động. Kỳ thật ta muốn nói, phía trên cái này một số đều không là trọng yếu nhất. Trọng yếu nhất chính là, làm Huyền Nghi Thế Giới Phó chủ biên, ta biết liêu trai quyền này sách giá trị, chúng ta cũng nguyện ý đem cái này một bộ tác phẩm đẩy hướng đại chúng. Mà có năng lực, cũng nguyện ý làm như vậy, chỉ có chúng ta Huyền Nghi Thế Giới."

Đáng tiếc là, cứ việc đem cái này một vài điều kiện đều nói ra, Hoàng Nhất Phạm vẫn là lắc đầu.

"Lúc trước tiên sinh, ta thừa nhận điều kiện của ngươi so Bán Dạ Đàm hậu đãi nhiều lắm, không chỉ có là tại giá cả bên trên, tại bình đài, tại trên thực lực, cũng là như thế. Chỉ là, không có ý tứ, các ngươi bình đài thực lực quá mạnh, mạnh đến ta lo lắng giống như ta vậy một cái nhỏ tác giả, tương lai nếu có cái gì trên hợp đồng vấn đề, thật đúng là không thể nào là đối thủ của các ngươi."

"Cái này. . . Phạm Trần tiên sinh, ngươi lại nhiều suy nghĩ một chút."

"Không cần suy tính, ta cũng không phải là một cái tùy tiện thay đổi chủ ý người."

Như bây giờ rất tốt.

Cùng Bán Dạ Đàm hợp tác cũng không có ký thuộc hợp đồng, tất cả mọi người là bình đẳng quan hệ.

Hợp tác hình thức cũng rất đơn giản, viết bản thảo, cho tiền thù lao. Không có tiền thù lao, không viết bản thảo.

Dạng này Hoàng Nhất Phạm cũng sẽ không lo lắng bị hố, cái nào sợ sẽ là hố, nhiều nhất chỉ có thể hố Hoàng Nhất Phạm một thiên tác phẩm.

Nhưng nếu như cùng Huyền Nghi Thế Giới ký hiệp ước, Hoàng Nhất Phạm liền lộ ra không quá chắc chắn.

Dù sao Hoàng Nhất Phạm cũng không trông cậy vào tạp chí lừa tiền gì, phát tại Bán Dạ Đàm cùng phát tại Huyền Nghi Thế Giới kỳ thật.

Mà lại, Hoàng Nhất Phạm không phải nay Tần mai Sở người.

Không có khả năng tùy tiện một nhà tạp chí chạy tới báo ra một cái giá cao, hắn liền nhảy đến nhà kia tạp chí.

Như thế, tự nhiên là cự tuyệt.

. . .

Cùng Huyền Nghi Thế Giới ký kết hợp đồng Trương Văn, tác phẩm của hắn ác quỷ đương đạo cũng trong cùng một lúc leo lên Huyền Nghi Thế Giới.

Huyền Nghi Thế Giới tạp chí cũng tại cùng ngày, vì Trương Văn cử hành một trận cỡ lớn sách mới tuyên bố nghi thức.

Cùng lúc đó, vì phối hợp Trương Văn sách mới tuyên bố, tại môi trên hạ thể, cũng mời một chút nổi danh truyền thông người cùng một chỗ vì Trương Văn tạo thế.

Đối mặt khí thế hung hung Huyền Nghi Thế Giới, các nhà linh dị loại tạp chí thương tuần tự đều là biến sắc.

Huyền Nghi Thế Giới lúc đầu thực lực liền mạnh, có thể nói là nghiệp nội NO1.

Lúc này, lại đem linh dị đại sư Trương Văn cho đào đi qua.

Dựa vào Trương Văn bút lực, lại thêm Trương Văn người mị lực, cái này đồng thời Huyền Nghi Thế Giới, chỉ sợ muốn đem toàn bộ linh dị loại tạp chí một mẻ hốt gọn.

Có một nhà cỡ nhỏ tạp chí thương trực tiếp lựa chọn đẩy trễ một ngày ban bố phương thức, hy vọng có thể tránh đi Huyền Nghi Thế Giới phong mang.

Nhưng loại phương thức này quá mức giảm xuống tạp chí xã uy tín, phần lớn linh dị loại tạp chí thương chỉ có thể chọn cứng.

Trong đó Bán Dạ Đàm, ở trong mắt người khác, cũng là thuộc về chọn cứng một loại.

Chỉ là, rất nhiều người không biết là, cái này đồng thời Bán Dạ Đàm chủ đánh tác phẩm, lại là một vị tên không trải qua gặp người mới, cùng hắn viết tác phẩm——liêu trai chi miêu quỷ.

Thứ hai, đây là đại bộ phận tuần san hình tạp chí lựa chọn tuyên bố thời gian.

Huyền Nghi Thế Giới, cũng là như thế.

Cùng phần lớn mấy người dự đoán, thứ hai tiêu thụ số liệu ngoại trừ Huyền Nghi Thế Giới bên ngoài, tất cả tạp chí vô cùng thâm trầm. « kinh dị tuần san » giảm lớn 5 thành, « linh dị số 1 » rút phá lịch sử thấp nhất ghi chép, « Bán Dạ Đàm » giảm lớn gần ba thành, cái khác một số không biết tên tạp chí, có trực tiếp lấy cùng ngày vền vền chỉ bán ra 100 sách tuyên cáo lại một nhà linh dị tạp chí đóng cửa.

Thứ ba, thứ tư, thị trường vẫn là như thế, Huyền Nghi Thế Giới vẫn một nhà độc đại.

Thăng đến thứ năm, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) thị trường mới thoáng hòa hoãn, các nhà tạp chí xã tương đối khôi phục một tia nguyên khí.

Trong đó rất dễ cho người ta kỳ quái là, trước đây không có cái gì biểu hiện Bán Dạ Đàm, đột nhiên dị quân đột xuất, tiêu thụ số liệu nghịch trên chợ thăng.

Chỉ là, tại Bán Dạ Đàm tiêu thụ số liệu nghịch trên chợ thăng thời điểm, một cái càng dễ cho người khiếp sợ tin tức xuất hiện.

Huyền Nghi Thế Giới tuần tiêu thụ đột phá lịch sử ghi chép, đạt tới 27 vạn sách.

Số liệu này trước đó, một lần vẫn chỉ là 19 vạn sách. Nhưng ở Trương Vân đi vào về sau, số liệu này tăng trưởng 8 vạn.

Nói cách khác, bằng vào Trương Vân một lực lượng cá nhân, liền để Huyền Nghi Thế Giới nhiều bán ra 8 vạn phần.

Thế giới trở nên thanh tĩnh.

Toàn bộ lĩnh dị loại tạp chí thị trường, tựa hồ chỉ có thể nhìn thấy một bộ gọi là Huyền Nghi Thế Giới tạp chí.

Cùng, người chỉ có thể nhìn thấy, một bộ Trương Vân ác quỷ đương đạo.

Về phần cái khác, không có ý tứ, bọn hắn cũng không nhìn.

Nhưng là, tại một phe thế lực cực thịnh một thời phía dưới, cái kia một số tân sinh lực lượng đã tại mọc rễ, nảy mầm.

Có một bộ gọi là liễu trai chi miếu quỷ tác phẩm, đã bị nào đó một số lĩnh dị loại cổ bụi cấp độc giả đào móc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Hào quang rực rỡ

Lĩnh dị giang hồ

Cùng tiểu thuyết mạng, lĩnh dị loại tiểu thuyết tại internet bên trên cũng có diễn đàn của mình.

Lĩnh dị giang hồ chính là lĩnh dị loại tác phẩm thảo luận trao đổi bình đài một trong.

Lúc này, thụ lĩnh dị đại sư Trương Vân ảnh hưởng, toàn bộ lĩnh dị giang hồ thảo luận tiêu điểm, phần lớn là hắn tác phẩm mới —— ác quỷ đương đạo.

Đại sư liền là đại sư, Trương Vân vừa ra tay, thật sự là lợi hại.

Xâu phát nổ, Trương Vân ác quỷ đương đạo trực tiếp kéo cao Huyền Nghi Thế Giới 8 vạn sách tiêu thụ.

Phụ trương phụ trương, Trương Vân ngàn chữ đã đạt 5000, lĩnh dị đệ nhất nhân thực chất tên về.

Ác quỷ đương đạo viết quá kinh khủng, muội, ban đêm ta đều ngủ không yên.

Ha ha, trước đó cái kia ba tháng thật sự là hồ chết rồi, còn nói cái gì cùng Trương Vân nổi danh, hiện tại xong đời đi.

Trò cười, Trương Vân mới thật sự là lĩnh dị đại sư, cái khác cả đám người đều là tên giả mạo.

Ta đang nghĩ, bây giờ còn có ai có thể cùng Trương Vân làm đối thủ.

Huyền Nghi Thế Giới muốn nhất thống thiên hạ.

Xem ra, về sau cũng không tiếp tục đặt trước những tạp chí khác, chỉ đặt trước một bản Huyền Nghi Thế Giới là đủ rồi.

Đây chỉ là một số đáng tin độc giả thiệp.

Đồng thời, tại linh dị trong giang hồ, còn có một hệ liệt cái khác một số tác giả phát cảm nghĩ.

Luận ác quỷ đương đạo đáng giá học tập nội dung cốt truyện.

Trương Văn bút lực đáng giá mọi người nghiên cứu.

Trương Văn thành công con đường.

Huyền Nghi Thế Giới tăng vọt đến 27 vạn sách, hỏi, linh dị tiểu thuyết phải chăng có thể đột phá nhỏ chúng, tiến vào đại chúng ánh mắt.

Cũng không tiếp tục cho Bán Dạ Đàm gửi bản thảo, về sau, chuyên tâm chỉ ném Huyền Nghi Thế Giới.

Ngoài ra, còn có một số biên tập mở ra áo kết, tại linh dị giang hồ nhao nhao gửi thư.

Huyền Nghi Thế Giới đạt được vốn liếng rót vào, tương lai linh dị tiểu thuyết đem đầy hướng đại chúng.

Huyền Nghi Thế Giới các lộ đại thần tác giả gia nhập, trước mắt Huyền Nghi Thế Giới rộng yêu cầu bản thảo kiện.

Theo như truyền thuyết có ba nhà linh dị tạp chí thụ Huyền Nghi Thế Giới ảnh hưởng, sắp đóng cửa.

Cái này một số thiệp có thật có giả, thật thật giả giả tham gia hợp lại cùng nhau, rất có lừa gạt tính.

Bất quá, tại linh dị giang hồ đem tiêu điểm đặt ở Trương Văn, đặt ở Huyền Nghi Thế Giới, đặt ở ác quỷ đương đạo thời điểm, một bên khác, lại là có mấy vị cổ bụi cấp linh dị độc giả phát khởi một cái đẩy sách thiệp.

Cường lực đề cử "Phạm Trần" tác phẩm —— liễu trai.

Cùng tiêu đề, đây là một thiên đẩy sách thiệp.

Nhiều khi, linh dị giang hồ không ít cổ Cốt Hôi Cấp độc giả hoặc là cái khác một số độc giả đang học đến mình thích tác phẩm thời điểm, bọn hắn đều sẽ hướng nó bằng hữu của hắn đề cử. Vui một mình không bằng vui chung nha, đặc biệt là, bọn hắn phát hiện, một bộ mình đặc biệt ưa thích tác phẩm, nhưng cũng chỉ có vì số không nhiều người quan chú lúc, bọn hắn càng là đồng ý giúp đỡ đề cử.

Bọn hắn muốn đề cái này một bộ mình cho rằng kinh điển,

Đầy hướng đại chúng.

Bất quá, phần lớn đếm được tình huống, dạng này đề cử cũng không thể đưa đến quá nhiều tác dụng.

Bởi vì ưa thích cá nhân dù sao cũng là ưa thích cá nhân, người cho rằng kinh điển, người khác cũng không cho rằng kinh điển. Người cảm thấy ưa thích, người khác nói không chừng liền chán ghét. Dùng linh dị giang hồ một câu nói, người chỉ tiên thảo, ta chỉ độc thảo. Chỉ là, bất kể nói thế nào, dạng này đề cử vẫn là có nhất định ảnh hưởng lực. Dù sao, nếu như không phải đặc biệt ưa thích làm như vậy phẩm, một ít độc giả cũng sẽ không đề cử. Nếu như không phải cái này một bộ tác phẩm thật cũng không tệ lắm, bọn hắn lại làm sao nhân rồi nhúc cả trứng.

Tiếp lấy tiêu đề, vị này cổ bụi cấp độc giả nói ra, các vị, các vị, Trương Văn ác quỷ đương đạo hoàn toàn chính xác rất không tệ, nhưng mọi người đang nhìn xong ác quỷ đương đạo về sau, không phảng phát nhìn một chút Bán Dạ Đàm tác giả Phạm Trần tác phẩm, liễu trai. Hắn liễu trai chỉ cần quý, thì biến, trong tai người, viết đều rất không tệ. Đặc biệt là gần nhất, Phạm Trần lại viết một thiên miếu quý, rất có đem liễu trai viết thành một cái hệ liệt tác phẩm xu thế.

Dạng này đẩy sách thiệp vốn chỉ là tiện tay đẩy, phát tại riêng lớn linh dị trong giang hồ, nhiều khi, dạng này thiệp sẽ bị càng thêm lời cuốn thiệp làm cho chìm. Lại càng không cần phải nói, hiện tại vẫn là Trương Văn đại nhiệt, mọi người cũng đang thảo luận ác quỷ đương đạo thời điểm. Chỉ là, cũng không biết cái này một cái đẩy sách thiệp có phải hay không có ma lực thần kỳ, khi vị bằng hữu này phát ra cái này một cái thiệp về sau, rất nhanh, có cái khác một số độc giả, lập tức bắt đầu reply.

Lão huynh, nguyên lai người cũng phát hiện liễu trai nha. Không tệ, xác thực viết không tệ.

Đã sớm muốn đề cử liễu trai, không nghĩ tới lâu chủ thế mà còn nhanh hơn ta. Các huynh đệ, ta cũng ở nơi đây đẩy một chút, mãnh liệt ủng hộ liễu trai, mọi người nhất định phải nhìn liễu trai nha.

Định một cái, ta cũng là liễu trai độc giả. Lần đầu tiên nhìn thấy liễu trai thời điểm, liền để ta nhân tình sáng lên. Cảm thấy liễu trai viết rất không tệ, rất có ý nghĩa. Không nghĩ tới, linh dị giang hồ cũng có nhiều như vậy cùng chung chí hướng bằng hữu.

Ha ha, không nói không biết, nói chuyện thế mà thật có nhiều người như vậy cùng một chỗ nhìn. Quá tốt rồi, chúng ta chống đi tới, nhất định phải làm cho càng nhiều bằng hữu nhìn thấy liễu trai không thể.

Đó là, sách hay đương nhiên phải chia sẻ, mọi người cùng nhau ủng hộ.

Đúng đúng đúng, tốt như vậy tác phẩm bị bị long đong đáng tiếc, ta cũng mở một cái thiệp đề cử hạ liêu trai.

Trong nháy mắt vọt tới mười mấy cái độc giả cùng thiệp, cái này một cái đề cử liêu trai thiệp, cũng bắt đầu từ từ đưa tới người khác chú ý.

Ta dựa vào, nhiều người như vậy cùng thiệp, có phải thật vậy hay không, nhìn xem trước.

Tất cả mọi người nói xong, ta cũng đi xem một chút.

Liêu trai, viết là cái gì, làm sao chưa từng nghe qua tên của người này. Bất quá, vẫn là nhìn xem.

Không nghĩ tới, tại Trương Văn rời núi thời điểm, còn có một bộ tốt như vậy tác phẩm, cảm tạ lâu chủ đề cử, liêu trai viết rất khá.

Ủng hộ chủ topic, cảm tạ người đề cử, nếu như không phải người, ta liền không nhìn thấy kinh điển như vậy tác phẩm.

Đại ái lâu chủ, liêu trai viết thực tình không tệ. Đặc biệt là trong tai người cùng miếu quý, con em mày, quá có giáo dục ý nghĩa.

Không thể chê, tốt như vậy tác phẩm nhất định phải chống đi tới. UU đọc sách (www.uukan.shu.com)

Linh dị loại tác phẩm ở trong thật lâu chưa từng xuất hiện tốt như vậy tác phẩm.

Nhìn liêu trai về sau, cảm giác trước kia nhìn linh dị tác phẩm tất cả đều là cận bã.

Đó là, ta đỉnh, ta đỉnh, ta up up up.

Các huynh đệ, bên trên, vì liêu trai, chúng ta mỗi ngày tới nơi này đẩy xuống thiệp.

Có lúc, thế giới rất phức tạp.

Có lúc, thế giới cũng rất đơn giản.

Kinh điển tác phẩm, có lẽ thỉnh thoảng sẽ bị bị long đong.

Nhưng là, chỉ cần có một người lau lau rồi cái kia vừa sờ tro bụi, hào quang của hắn, ai đều không cách nào nhìn thẳng.

Liêu trai, đúng là như thế.

Trước đó, liêu trai liên tiếp phát ba kỳ, ba kỳ không có quá nhiều người quan chú.

Nhưng ở thứ tư kỳ, có một người nhẹ nhàng mở ra cái kia một tờ trang sách, liêu trai giống như trên trời tinh đấu, hào quang rực rỡ.

Hắn là như vậy hoá mất.

Chỉ cần là nhìn qua người, đều vì hắn màu mè mà tin phục.

Tới mang tới, thì là độc giả phát ra từ nội tâm cúng bái.

Ta muốn nói, đây là ta vài chục năm nay nhìn qua tốt nhất linh dị tiểu thuyết.

Trăm năm linh dị không kinh điển, ta nghĩ, cái này một bộ liêu trai, tất nhiên là linh dị giới kinh điển.

Ngày mai, ta nhất định toàn bộ hành trình đặt hàng Bán Dạ Đàm, chỉ vì liêu trai.

Không biết Phàm Trần cự là cao nhân phương nào, lại có thể viết ra như thế tác phẩm xuất sắc.

Phục, ta là triệt để phục, như thế kinh điển, sao có thể bị mai một.

Những cái kia chưa có xem liêu trai các bằng hữu, ta lấy người danh dự thề, đây tuyệt đối là một thiên hướng thể tuyệt làm.

Ta vẫn cho là, Trương Văn là linh dị giới đại sư. Nhưng bây giờ, ta mới phát hiện, Trương Văn có lẽ chỉ đi tại linh thể giới khác trên đường.

Chương 74: Chèn ép

"Chu Thi, phiền toái."

Huyền Nghi Thế Giới ban biên tập, tổng biên Ngụy hòa bình lại là một mực cau mày.

Mặc dù nhất một thời kì mới Huyền Nghi Thế Giới phóng đại 8 vạn dư sách, tuần tiêu thụ đột phá 27 vạn sách, thành tích chú mục.

Chỉ là, khi thấy một nhà khác Bán Dạ Đàm số liệu thời điểm, Ngụy hòa bình một mực rầu rĩ không vui.

"Trương Vân gia nhập liên minh chúng ta Huyền Nghi Thế Giới, cái khác tạp chí tiêu thụ đều là sụt giảm. Thậm chí, có mấy nhà tạp chí một tuần lễ chỉ bán ra hơn một ngàn phần, cách đóng cửa đã không xa. Chỉ là, một nhà khác tạp chí lại là nghịch chợ phóng đại, tuần tiêu thụ đạt tới 7 vạn dư sách."

Cầm trong tay tuần tiêu thụ số liệu bảng báo cáo, Ngụy hòa bình đối Phó chủ biên Chu Thi nói ra.

"Người nói là Bán Dạ Đàm?"

"Chu Thi, làm sao người biết?"

"Cái này có cái gì kỳ quái, trước mấy ngày chúng ta không có đem cái kia Phàm Trần đào được, ta đã dự kiến đến loại tình huống này."

Khe khẽ thở dài, Chu Thi trong lòng nổi lên gợn sóng. Cái này Phàm Trần thật đúng là kỳ tài ngút trời, dù là trước đây hắn đã có chuẩn bị. Nhưng cũng không có nghĩ đến, tại lĩnh dị đại sư Trương Vân xuất thủ chỉ tức, hắn viết liệu trai vẫn có thể nghịch chợ phóng đại.

"Ừm, Chu Thi, người nói đúng, cái kia Phàm Trần là một nhân tài, nếu như có thể cho chúng ta sử dụng liền tốt."

"Ta thử lại lấy cùng hắn đàm một chút."

"Không cần."

Ngụy hòa bình khoát khoát tay, "Không có thời gian."

Nói xong, Ngụy hòa bình mở ra trang web, tiến vào lĩnh dị giang hồ.

"Người nhìn, tác phẩm của hắn đã được đến lĩnh dị giang hồ không ít người đề cử. Ta nghĩ, không cần bao lâu, hắn liệu trai tất nhiên có thể trở thành cùng Trương Vân ác quỷ đương đạo chống đỡ hoành tác phẩm. Thậm chí, ta ần ần ước cảm thấy, liệu trai cái này một bộ tác phẩm, có lẽ sẽ vượt qua ác quỷ đương đạo."

"Xác thực."

Chu Thi cũng là gật gật đầu, "Xem ra, có ánh mắt không chỉ là chúng ta. Đối với những cái kia chân chính độc giả mà nói, chắc hẳn, bọn hắn càng có thể nhìn thấy liệu trai cái này một bộ hệ liệt tác phẩm ẩn chứa giá trị, bọn hắn tại lĩnh dị trong giang hồ đề cử cái này một bộ tác phẩm cũng bình thường."

"Cho nên, không cần nói nhiều. Lại để cho cái kia Phàm Trần tại Bán Dạ Đàm đăng nhiều kỳ mấy kỳ, ta nghĩ, dù là nhất thời bán hội đuối không kịp chúng ta Huyền Nghi Thế Giới, nhưng đối với chúng ta tạp chí tới nói, cũng là một cái tiềm ẩn đối thủ cạnh tranh. Chu Thi, vẫn là theo quy củ cũ. Không bị chúng ta sử dụng nhân tài cũng không phải là nhân tài, đã cái kia Phàm Trần không nguyện ý đến chúng ta Huyền Nghi Thế Giới, như vậy, chúng ta liền để hắn cái này bút danh trực tiếp biến mất. Chu Thi, cùng tay súng phòng làm việc liên lạc một chút, liền nói, có cái nhiệm vụ muốn bọn hắn tiếp."

"Ta. . ."

Chu Thi nội tâm cười khổ, không nghĩ tới, loại này âm người chiêu thức bọn hắn Huyền Nghi Thế Giới lại bắt đầu sử xuất.

Kỳ thật có một nửa tác giả huyết thống hắn, là rất phản đối dùng loại này chèn ép thủ đoạn.

Chỉ là,

Ở tại tạp chí xã lâu, cũng dần dần đối với loại thủ đoạn này cảm thấy tập mãi thành thói quen.

Một nhà tạp chí nếu như không có một chút thủ đoạn, lại như thế nào cùng những tạp chí khác cạnh tranh.

Liền dựa vào lời kéo một số thiên tài cấp tác giả à, đây quả thực là chuyện tiêu lâm.

Dù là thiên tài đi nữa tác giả, cũng có hết thời thời điểm.

Trước đây ba tháng là, tương lai Trương Văn, cũng có khả năng.

Huống chi, ở thời đại này, có lúc chỉ là có một ít tài hoa, chỉ là viết ra mấy thiên không tề văn chương, lực lượng của hắn thật sự là quá nhỏ quá nhỏ.

Cho tới bây giờ liền là bọn hắn tạp chí thành tựu một ít sáng tác thiên tài, mà không phải thông qua cái nào đó tác giả thành tựu bọn hắn tạp chí.

Dù là lần này cùng Trương Văn hợp tác, Chu Thi cũng cho rằng, đây chẳng qua là ngộ biến từng quyền.

Trương lai đến thời cơ thích hợp, đem Trương Văn đá một cái bay ra ngoài, hoặc là, trực tiếp để hắn một mực để bản thân sử dụng, cũng là phải.

"Tốt a, ta sẽ đi tìm."

Mặc dù trong lòng có chút mâu thuẫn, nhưng Chu Thi vẫn là gật đầu.

Càng là làm tạp chí, làm là làm văn học cái này một khối, Chu Thi càng là trở nên không trọng thị nữa cái này một số tác phẩm, không trọng thị nữa cái này một số văn học. Tại hắn muốn đến, dù là cho dù tốt tác phẩm, cho dù tốt văn chương, nếu như không có người đồng gói, không có người mở rộng, hắn đồng dạng không người hỏi thăm.

Mặc dù, Chu Thi có một ít biết, cũng chính bởi vì loại tư tưởng này, nhất mười năm gần đây, hắn tại văn học trên con đường này liền không còn có tiến thêm. Đương nhiên, có loại tư tưởng này không chỉ là Chu Thi, còn bao gồm chủ biên Ngụy Hòa Minh, càng bao quát Huyền Nghi Thế Giới tổng giám đốc, cùng Huyền Nghi Thế Giới phía sau đầu tư công ty.

Tác phẩm, văn học, nghệ thuật. . . Trong mắt bọn hắn, chẳng qua là một kiện thương phẩm thôi.

Hoặc là nhiều nhất xưng là cao nhã một số thương phẩm.

. . .

Vẫn là linh dị giang hồ, vẫn là Trương Văn, Huyền Nghi Thế Giới, ác quỷ đương đạo trở thành nhân vật chính.

Bất quá, tại một đám ưa thích liêu trai Cốt Hôi Cấp tác giả đề cử phía dưới, liêu trai rốt cục giết ra khỏi trùng vây, xông vào độc giả ánh mắt.

Rất nhiều thư hữu, độc giả khi tiến vào linh dị giang hồ thời điểm, cũng nhìn thấy đề cử liêu trai thiếp.

Thụ ảnh hưởng này, càng ngày càng nhiều thư hữu, trở thành liêu trai Fan hâm mộ.

Chỉ là, nhưng vào lúc này.

Trước đây một lần tán thưởng liêu trai viết không tề cục diện, đột nhiên, phong cách vẽ nhất chuyển, toàn bộ linh dị giang hồ hiện lên một trận cuồng phong.

Vén vén chỉ là mấy phút, toàn bộ trang bìa liền xuất hiện mười mấy đầu mãnh to liêu trai thiếp.

Liêu trai, viết cái gì đồ chơi, ai có thể nói cho ta biết liêu trai hai chữ này là có ý gì sao?

Phạm Trần là ai, cho tới bây giờ chưa từng nghe qua, người có thể nói cho ta biết hắn trước đây viết là dạng gì tác phẩm?

Nói liêu trai là kinh điển, các người đám gia hỏa này đầu óc có phải hay không tú đần, kinh điển có thể tùy tiện nói lung tung.

Hắc, lão huynh, bọn hắn liền là ngớ ngẩn, há lại chỉ có từng đó nói kinh điển, bọn hắn còn nói khoáng thế tác phẩm đồ sộ đây.

Vẫn là để ta đến nói mấy lời công đạo đi, ta không biết Phạm Trần, ta cũng cùng hắn không cừ không oán, ta cũng không muốn đen hắn. Nhưng là, nhìn tác phẩm của hắn liêu trai về sau, ta lập tức sợ tè ra quần. Cái này cái gì linh dị tác phẩm, một điểm cảm giác khủng bố cũng không có, đây là linh dị tác phẩm không? Cả bản nhìn xem đến, ta hai phút đồng hồ liền xem hết. Sau khi xem xong, ta một chút cũng không biết liêu trai viết là cái gì. Giống như viết một cái cổ sự đi, nhưng tóm lại, làm như vậy phẩm đừng nói là cái gì kinh điển, ngay cả có thể hay không leo lên tạp chí ta cũng hoài nghi. Xin hỏi một chút, liêu trai tác giả Phạm Trần có phải hay không đón mưa biên tập, bằng không, làm sao lại đem kém như vậy tác phẩm phóng tới trên tạp chí đâu?

Rốt cục có người nói lời thật, UU đọc sách (www.uukan-shu.com) ta cũng nhìn liêu trai, quá xấu rồi tinh rồi mù, còn cái gì kinh điển. Trước đó không nói, liền là muốn nhìn một chút đám kia người có bao nhiêu buồn nôn. Hiện tại rốt cục nhìn không được, ta muốn hỏi một chút liêu trai tác giả, người sẽ viết linh dị tiểu thuyết à, người viết là linh dị tiểu thuyết à, người cho chúng ta cái này một số độc giả là tiểu bằng hữu sao?

Ta cũng nói một câu. Liêu trai ta cũng nhìn, không phải ta thích nhìn, thật sự là bị diễn đàn đám kia hữu tâm gia hỏa lừa gạt. Ta còn tưởng rằng là cái gì làm kinh điển đâu, sau khi xem xong, ta mới phát hiện. Liêu trai tất cả đều là vô bệnh, hành văn cũng trắng. Ta chỉ cảm thấy, làm như vậy phẩm giống như chính là cho trẻ em ở nhà trẻ giảng truyện cổ tích, đây coi là nhà ai từ linh dị tiểu thuyết.

Ta xem như mở mắt, linh dị tiểu thuyết có thể dạng này viết. Nếu như đây cũng là linh dị tiểu thuyết, nếu như vậy viết tiểu thuyết cũng có thể lên tạp chí, vậy ta cao hứng. Bởi vì ta phát hiện, nhi tử ta viết văn chương cùng Phạm Trần viết văn chương cũng kém không nhiều. Các vị bằng hữu, các người nói, nhi tử ta có phải hay không có trở thành tác gia thiên phú.

Linh dị giang hồ là một cái giả lập diễn đàn.

Chỉ là, mặc dù giả lập, nhưng đối ứng lại là hiện thực linh dị tiểu thuyết vòng tròn.

Nếu như nếu một ít tác phẩm bị toàn bộ vòng tròn cho rằng là rác rưởi, cho rằng không có giá trị gì, như vậy, dạng này ngôn luận đem ảnh hưởng hiện thực.

Liêu trai vừa mới ngoi đầu lên, trong nháy mắt bị đến công án.

Không biết chân tướng, có lẽ vèn vèn chỉ là nhìn cái não nhiệt, mà biết chân tướng, trong lòng lại ở thời điểm này vô cùng đáng tiếc.

Lại một bộ kinh điển tác phẩm, muốn bị chèn ép đến không người hỏi thăm

Lại một vị thiên tài cấp tác giả, đem như giống như sao băng, trong chớp mắt.

Chỉ là, thật như thế sao?

Trong cõi u minh có một thanh âm nói, không.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Nâng giết

Không.

Không nói, không phải liễu trai tác giả Phạm Trần, cũng không phải Bán Dạ Đàm tạp chí xã, mà là liễu trai độc giả.

Khi linh dị giang hồ trong nháy mắt xuất hiện mười mấy đầu đen liễu trai thiếp về sau, một đám thích xem liễu trai độc giả bằng hữu đã phát hiện.

Bất quá, tại vừa mới bắt đầu, cái này một số độc giả cũng không biết những cái kia đề cập "Liêu trai" thiếp là có người cố ý chèn ép. Bọn hắn còn tưởng rằng, khả năng mình đề cử tác phẩm, cái khác vài bằng hữu không thích, cho nên bị tiếng nặc của bọn họ. Vì thế, khi nhìn đến cái này một số người nặc to không thôi đồng thời, bọn hắn còn đối cái này một số bình xị giải thích. Thế nhưng là về sau bọn hắn phát hiện, bọn hắn càng giải thích, đen liễu trai càng nhiều người. Cuối cùng, mặc kệ bọn hắn giải thích thế nào, bọn nhỡ nước bọt vẫn không ngừng cuồng phún.

Phần lớn thời điểm, ẩn linh dị giang hồ diễn đàn tình huống đến xem, cái này một số độc giả khả năng như vậy sẽ dùng tay.

Bởi vì bọn hắn cũng biết, mình chẳng qua là đẩy một bộ tiểu thuyết mà thôi. Mình thích, người khác cũng không nhất định ưa thích.

Mà thường thường có lúc, một bộ trong mắt bọn hắn coi như không tệ tác phẩm, cũng bởi vì có rất nhiều người không thích, cuối cùng bị mai một.

Chỉ là, hôm nay lại không phải dĩ vãng.

Liêu trai, cũng không phải dĩ vãng mọi người thuận miệng nhắc lên tác phẩm

Có một ít kinh điển, chú nhất định có hắn không có gì sánh kịp lực lượng

Loại lực lượng này, thông qua văn tự, rót vào trong độc giả não hải, lại từ độc giả tâm linh bộc phát

Dù là, lúc này hắn bị rất nhiều người công kích, nhưng này chút ủng hộ liễu trai bằng hữu, lại là vô cùng kiên định.

Không quản các người làm sao đen, ta đành liễu trai.

Các huynh đệ, bên trên, chúng ta đừng phải bình xị, tuyệt đối không nên bị những cái kia bình xị đem một bộ kinh điển cho hủy đi.

Đúng nha, các huynh đệ, chúng ta đoàn kết lại. Chúng ta ngẫm lại trước kia, không biết có bao nhiêu bình xị hủy đi một chút cũng không tệ lắm tác phẩm. Bây giờ, cái này một số bình xị, cái này một số là đen mà đen người, bọn hần lại phải hủy đi chúng ta liêu trai. Các huynh đệ, chỉ cần chúng ta đoàn kết lại, dù là cái này một số bình xị lại nhiều, cũng hủy không được chúng ta liêu trai.

Ha ha ha, quá sáng khoái, không nghĩ tới ưa thích liêu trai bằng hữu nhiều như vậy, lại đến ba ngàn bình xị lại có làm sao.

Chúng ta đứng vững, ta cũng không tin, như thế kinh điển tác phẩm, hần sẽ còn bị hắc tử dăm ba câu cho phun mình châu bị long đông.

Mấy trăm cái nhìn qua liêu trai độc giả, cũng không biết vì cái gì, ở thời điểm này, lại là hiện lên một cổ lực lượng cường đại.

Cổ lực lượng này, ủng hộ bọn hần vĩnh viễn không bao giờ lui lại.

Trong hách nhiên, tại cái này một số đáng tin liêu trai độc giả cuồng nhiệt ủng hộ phía dưới, linh dị giang hồ tập tục lại lần nữa biến đổi.

Nguyên lai gây ra tới là một cổ tà gió, gió yêu ma, Hắc Phong.

Lúc này, nhưng lại thổi tới một cổ gió mát, gió mạnh, nghĩa gió.

Hai cổ gió từ buổi sáng đánh đến tối,

Lại từ ban đêm đánh tới ngày thứ hai ban ngày, không có chia thắng bại.

Bất quá, thắng lợi Thiên Bình đã chậm rãi hướng liêu trai bên này nghiêng.

Bởi vì, đã có một ít người vây xem chúng biểu thị. Mặc kệ liêu trai cái này một bộ tác phẩm thế nào, chỉ là có nhiều người như vậy ủng hộ, liền đã nói rõ cái này một bộ tác phẩm không đơn giản. Vẫn là đừng nghe tin nhiệm gì một bên, tự mình đi sau khi xem làm tiếp đánh giá.

Kết quả, cái này xem xét, không ít vây xem bằng hữu, cũng gia nhập liêu trai trận doanh.

Bất quá, diễn đàn chiến đấu cũng không có kết thúc.

Đợt thứ nhất chen ép liêu trai ý nghĩ không có thu đến thành quả về sau, đợt thứ hai lại lần nữa đợt kích.

Chỉ là, đợt thứ hai lại là đổi một loại thao tác thủ pháp, không còn là là đen liêu trai mà đen, mà là càng cao cấp hơn nâng giết.

Cái gọi là nâng giết, cái kia chính là, trước nâng, lại giết.

Đưa người cao cao nâng ở trên trời, lại đem người ném đến, cho dù là người lợi hại hơn nữa vật, cũng phải ngã chết.

Cũng bởi vậy, nâng giết bước đầu tiên, chính là trước nâng.

Lại là một số không biết tên Id số tài khoản, lại một lần nữa phát ra mấy chục đầu thiệp.

Cái này một số thiệp không còn là trước đó chen ép, cũng không phải trước đó nói xấu, mà là một đợt lại một đợt tấn thương.

Cái kia một số phun liêu trai bình xị, các người đủ nhằm chán, liêu trai tuyệt đối là linh dị giới vài chục năm nay nhất là kinh điển tác phẩm. Buồn cười, các người lại còn nói hần là rác rưởi. Muốn ta xem ra, liêu trai không nói sánh vai tứ đại danh thư, chỉ ít cũng có thể lưu phương trăm năm.

Chính là, con em này, linh dị giang hồ liền là có một ít vì phun mà phun bình xị. Nhìn thấy người khác viết tiểu thuyết tốt, liền đi phun. Liêu trai quả thật gần nhất linh dị giới kiệt xuất nhất linh dị tác phẩm, không có cái thứ hai.

Ta cũng đình liêu trai, kia cái gì Trương Vân, kia cái gì ác quỷ đương đạo, đơn giản yếu phát nổ.

Ha ha, trên lầu nói ra lòng của chúng ta âm thanh. Trương Vân liền là cái tiện nhân, năm đó hần liền là dựa vào lấy ôm Huyền Nghi Thế Giới Phó chủ biên Chu Thi đùi, một đường trở thành linh dị đại thần. Hiện tại lại luôn mồm xưng mình là linh dị loại đệ nhất nhân, không đem những tác giả khác xem ở mắt nữa đúng lúc tại, muốn ta nhìn, trước khác với những cái khác tác phẩm so sánh, cho dù là cái này một bộ liêu trai, hần cũng không so bằng.

Trên lầu có thể có một chút ánh mắt à, cảm Trương Vân tác phẩm cùng Phạm Trần liêu trai so, ta thao, người là ô nhục liêu trai.

Đúng nha, người so với người phải chết, hàng so hàng đến ném, tác phẩm so sánh phẩm, người mới biết được cái gì mới là văn học rác rưởi. Trước kia nhìn Trương Vân tác phẩm còn cảm thấy không tệ, có thể đuổi một ít thời gian. Nhưng từ khi nhìn liêu trai về sau, ta bây giờ mới biết, tám kia mấy viết đều là một ít gì đồ chơi.

Không thể không nói, một chiều này thật sự là lợi hại.

Lợi hại, không chỉ là đem liêu trai khen đến trên trời, lợi hại hơn, càng đem liêu trai tác giả Phạm Trần cùng Trương Vân đối đứng lên.

Đây là một cái nguy hiểm tín hiệu.

Chỉ là trong nháy mắt, vô số Trương Vân Fan hâm mộ như vậy bạo đi.

Cò, liều trai độc giả, các người đủ. Mấy ngày nay toàn là các người liều trai chủ đề, có thể hay không tiêu dùng một cái.

Yên tĩnh cái cộng lòng, ta nhìn liều trai tác giả là muốn nổi danh muốn điên rồi. Người xem bọn hắn đánh giá liều trai, cái gì lưu danh trăm năm, cái gì khoáng thế chi tác, cái gì linh dị giới vài chục năm nay nhất là kinh điển tác phẩm, nhìn lấy đều cảm thấy buồn nôn. Càng khiến người ta buồn nôn chính là, người tự biên tự diễn cũng còn miễn, lại đến đánh giá Trương Vân thật to ác quỷ đương đạo.

Gia hỏa này là muốn chết, cũng không nhìn một chút Trương Vân Fan hâm mộ có bao nhiêu. Ta tin tưởng, không cần bao lâu, liều trai liền bị Trương Vân Fan hâm mộ công kích đến thương tích đầy mình.

Toàn thể chống lại liều trai, UU đọc sách (www. uukan Shu. com) toàn thể chống lại Phàm Trần, mọi người nhô lên tới.

Ta cũng đình, liều trai viết là cái gì ta không biết, vốn còn muốn nhìn xem, nhưng bây giờ lão tử không nhìn. Có cái gì tốt nhìn, liên tác người nhân phẩm đều nát như vậy, muốn đến cũng không viết ra được dạng gì hảo tác phẩm.

Đúng, đúng đúng, cái kia viết liều trai tác giả Phàm Trần, nhân phẩm quá kém. Một người mới thế mà còn như thế xấu, mãnh liệt thôi mình không nói, còn bắt chúng ta Trương Vân thật to nói sự tình. Người cho rằng nhắc lên chúng ta Trương Vân mọi, mọi người liền lại nhìn người liều trai sao? Năm mơ.

Trương Vân không hồ là linh dị tiểu thuyết đệ nhất nhân.

Dựa vào Trương Vân tại linh dị vòng địa vị, cùng Trương Vân mười năm đến nay tích lũy nhân khí, độc giả, dù là Trương Vân cái gì cũng không nói, cái gì cũng không làm, một đám Trương Vân Fan hâm mộ liền cùng nhau công về phía liều trai. Thậm chí, lúc này, bởi vì việc quan hệ nhân phẩm, có một ít không phải Trương Vân Fan hâm mộ, lúc này cũng bắt đầu khinh bỉ lên liều trai, cùng khinh bỉ lên liều trai tác giả Phàm Trần.

Chuyện gì xảy ra?

Tại sao có thể như vậy?

Khi linh dị giang hồ đột nhiên biến thành toàn thể mắng to liều trai, mắng to liều trai tác giả Phàm Trần lẫn lộn thời điểm, cái kia một số ủng hộ liều trai độc giả có một ít trọn tròn mắt.

Chúng ta lúc nào mắng Trương Vân rồi?

Chúng ta lại lúc nào nói Trương Vân viết ác quỷ đương đạo là rác rưởi rồi?

Cảm giác trên đầu bị người gõ một cơn giống như, lập tức, không ít liều trai đáng tin độc giả biết, bọn hắn bị người cho hớ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Văn học rác rưởi

"Chu lão bản, nhiệm vụ hoàn thành, mong rằng đem số dư kết một chút."

"Dương lão bản, yên tâm, chúng ta lúc nào thiếu các người tiền."

"Đó là . Bất quá, Chu lão bản, nhiệm vụ lần này kém chút đều thua lỗ. Lần sau, lần sau nếu như lại đụng đến cao như vậy khó khăn nhiệm vụ, các người ít nhất phải cho chúng ta tăng giá gấp ba."

"Ha ha, Dương lão bản, hết thầy dễ nói, hết thầy dễ nói."

"Vậy cứ như thế, lần sau có cơ hội lại hợp tác."

Cúp điện thoại, Huyền Nghi Thế Giới Phó chủ biên Chu Thi thở dài một hơi. Hắn cũng không nghĩ tới, liều trai tiềm lực cự to lớn như thế. Dù là trước đây bị mấy ngàn cái áo lót vây quanh cuồng phún, cái này một số độc giả vẫn có thể kiên trì ở. Nếu như không phải công việc kia thất bại biên sách lược,

dùng nâng giết phương thức. Chỉ sợ, đừng nói là chèn ép liễu trai, nói không chừng, liễu trai còn có thể nương tựa theo một cơ hội này tiến vào đại chúng độc giả ánh mắt.

May mắn, hết thấy đều giải quyết.

Chu Thi nhẹ gạt đầu, trong nội tâm tức bội phục liễu trai tác giả tuyệt thế tài hoa, vừa tối tối vì đó cảm thấy đáng tiếc.

Chỉ là, một mực làm biên tập hẳn cũng không có xâm nhập suy nghĩ.

Cái thế giới này, người có tài hoa nhiều lắm, nhưng nếu như không có một cái tốt bình đài đồng gói, dù là hẳn có lại xuất sắc tài hoa, cũng không có khả năng nhận bao lớn quan chú. Tựa như Trương Văn, chẳng lẽ, cái thế giới này không có so Trương Văn càng thêm xuất sắc lĩnh dị tác giả sao? Không, cái thế giới này có quá nhiều so Trương Văn càng thêm xuất sắc tác giả. Chỉ là, bởi vì đủ loại nguyên nhân, bọn hắn đều bị mai một.

...

Một gốc nở hoa cây.

Khi thu đến Dư Bản lại một lần đưa tới thư tình về sau, Lý Lạc Từ tâm thật lâu khó mà bình tĩnh.

"Lạc tím, làm sao vậy, này giờ không nói gì."

Buổi chiều tan học, Lý Lạc Từ trước đây một mực phải tốt đồng học tạ đường xa kỳ quái hỏi.

"Há, ta đã biết, có phải hay không Dư Bản, Dư Bản một mực truy người, để người rất phiền."

Tạ đường xa không chỉ là Lý Lạc Từ đồng học, vẫn là Lý Lạc Từ tốt khuê mật.

Hai người thành tích một mực tương đối ưu tú, lại bởi vì danh tự có một ít giống nhau, tự nhiên mà vậy liền thành không nói chuyện không nói hảo hữu.

"Kỳ thật Dư Bản cũng là không thể nào phiền."

Lý Lạc Từ lắc đầu, trong lòng cực kỳ buồn rầu.

"Ai, kì quái, cái kia người hôm nay là làm gì rồi?"

"Người xem một chút cái này đi, là Dư Bản viết cho ta."

"Lại là thư tình nha."

Tạ đường xa có một ít buồn cười tiếp nhận Lý Lạc Từ xuất ra trang giấy, còn không có triển khai còn nói nói, "nói đến, Dư Bản người này cũng coi như còn có thể, chính là cho người có chút thổ hào cảm giác. Bất quá, gia hỏa này cũng không tệ lắm a, mỗi ngày cho người viết thư tình, cũng coi là có chút lãng mạn tế bào. Bất quá, Dư Bản viết thư tình, cũng làm người ta không dám khen."

Một bên nói,

Tạ đường xa một bên mở ra cái này một trang giấy.

Trên tờ giấy trắng viết mấy dòng chữ, tiêu đề gọi là một gốc nở hoa cây.

Oa, Dư Bản thế mà lại làm thơ.

Chắc chắn, cùng hắn đồng học ba năm, ta thế mà không biết.

Lần này, tạ đường xa biến đến vô cùng cảm thấy hứng thú, tiếp tục xem tiếp.

Như thế nào để người gặp phải ta

Tại ta xinh đẹp nhất thời khắc

Vì cái này

Ta đã ở phật tiền cầu năm trăm năm

Cầu nó để cho chúng ta kết một đoạn trần duyên

Một bên nhìn, tạ đường xa còn một bên nhẹ nhàng đọc lên tới.

"Cảm giác cũng không tệ lắm"

Mặc dù là học sinh trung học, nhưng tạ đường xa cũng là Thiết Thạch Khẩu trung học học phách một trong, cùng Lý Lạc Từ, cũng là văn nghệ nữ thanh niên, hoặc là nói là văn nghệ thiếu nữ. Đối với thơ ca giám thường cái gì, có lẽ không có quá thâm hậu bản lĩnh, nhưng chỉ vền vện là thưởng thức trình độ vẫn phải có . Bất quá, mặc dù tạ đường xa nói cũng không tệ lắm, nhưng kỳ thật trong lòng cũng không có cảm thấy bài thơ này thế nào.

Chỉ ít, từ mở đầu nhìn thấy bây giờ, cũng chỉ là bình thường mà thôi, đương nhiên, cũng cũng không tính kém.

Chỉ là, ngay tại tạ đường xa niệm đến:

Run rẩy lá là chúng ta đợi nhiệt tình

Mà ngươì rớt cục không nhìn đi qua

Sau lưng ngươì rơi đầy đất

Bằng hữu a, đây không phải là cánh hoa

Là ta tàn lụi tâm

Bằng hữu a, đây không phải là cánh hoa, là ta héo tàn trái tim. Câu này viết ra, cho dù là không còn bản lĩnh ngườì, nhìn thấy câu này thời điểm, cũng là không cảm được vô cùng cảm khái.

Thơ mị lực, cũng chính là ở đây, vền vện chỉ là một câu, lại thắng qua muôn sông nghìn núi.

"Là ta héo tàn trái tim."

Tạ đường xa khoe miệng bên trong một mực lảm bảm mấy chữ này.

"Lạc tím, ta hiện tại biết ngươì vì cái gì không nói."

"Không, ngươì vẫn còn không biết rõ."

Lý Lạc Từ dao động xa đầu, "Bởi vì ta suy đoán, bài thơ này không phải Dư Bản viết."

"Không phải hần viết, chẳng lẽ hần là chép?"

Tạ đường xa hơi kinh ngạc, sau đó cũng là có chút đồng ý, nàng cũng biết Dư Bản sáng tác bản lĩnh, bình thường sáng tác văn đều rất bình thường, lại càng không cần phải nói trước đây viết thư tình, cũng càng thêm.

"Cũng không tính là chép, hần là tìm ngườì viết thay."

"Tìm ngườì viết thay? Rất không có khả năng đi, bài thơ này so với ta nhìn thấy qua tất cả hiện đại thơ, đều càng thêm có ý nghĩa, xa xa không phải bình thường học sinh bình thường có thể viết ra, chẳng lẽ tại chúng ta Thiết Thạch Khẩu trung học còn có dạng này tài tử."

"Có."

Lý Lạc Từ khẳng định gật đầu.

"Ngươì nói chính là hần?"

"Đúng nha."

Đột nhiên, Lý Lạc Từ thờ dài một hơi.

"Ta nguyên bản chuyển tới 2 ban, là muốn cùng hần lại so một lần. Nhưng bây giờ, xem ra ta cùng hần đã không cần lại dựng lên. Chỉ là cái này một bài thơ, ta liền thua."

...

"Phạm Trần, có ở đây không?"

Tức thời thông tin nửa đêm trước đàm biên tập trà lạnh cho Hoàng Nhất Phạm phát một cái tin tức.

"Đến ngay đây."

Hoàng Nhất Phạm lúc này vừa lúc ở dây bên trên, liền trở lại.

Bên trên đồng thời Bán Dạ Đàm, Hoàng Nhất Phạm đạt được Bán Dạ Đàm số liệu phản hồi. Nghe nói, Bán Dạ Đàm đầu tuần số liệu tăng vọt 200%.

Mặc dù, Bán Dạ Đàm cũng không có nói, cái này hoàn toàn là liêu trai mang đến tiêu thụ thành tích. Nhưng Hoàng Nhất Phàm cũng biết, dạng này số liệu cái nào sợ không phải liêu trai hoàn toàn mang đến, cũng chỉ sợ là nguyên nhân chủ yếu nhất.

Xem ra, liêu trai mị lực đã chậm rãi đạt được phát huy, cái này khiến Hoàng Nhất Phàm không khỏi vui vẻ.

"Phàm Trần, ngươi tiến vào trang web này nhìn một chút."

Trà lạnh phát một cái kết nối cho Hoàng Nhất Phàm, Hoàng Nhất Phàm không biết tình huống như thế nào, nhưng vẫn là điem kích tiến vào.

Sau mười mấy phút, Hoàng Nhất Phàm biết đây là có chuyện gì.

Bất quá, Hoàng Nhất Phàm cũng không có gấp.

Trải qua Long Không sự kiện về sau, Hoàng Nhất Phàm trở nên càng thêm lý tính đối đãi vòng tròn bên trong cạnh tranh. Mặc dù, hẳn biết, lần này lĩnh dị giang hồ có thể là có người chuẩn bị tại hồ mình. Nhưng Hoàng Nhất Phàm cũng không có vì vậy mà thẹn quá hoá giận, ngược lại, càng là tại người khác công kích phía dưới, Hoàng Nhất Phàm càng là tỉnh táo.

"Nhìn, trà lạnh, các ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ?"

"Chúng ta Bán Dạ Đàm khẩn cấp mở cái sẽ, đã hiểu rõ, lần này là Huyền Nghi Thế Giới giờ trò quỷ. Bất quá, Phàm Trần, ngươi cũng chớ gấp. Huyền Nghi Thế Giới cũng không tính là hoàn toàn chinh đối người, hẳn chỉ là muốn phá đổ chúng ta Bán Dạ Đàm. Bất quá, bởi vì tác phẩm của ngươi viết quá tốt, cho nên, bọn hắn liền chuẩn bị trước đem danh tiếng của ngươi bôi xấu. Chúng ta đã nghĩ kỹ đối sách, ngươi trước tiên ở lĩnh dị trên giang hồ đăng kí một cái Id, sau đó lại phát biểu thanh minh, liền nói, mình chỉ là một người mới, chưa từng có trải qua lĩnh dị giang hồ, cũng không có đen qua Trương Vân, những cái kia tại diễn đàn bên trên nâng giết ngựa của mình giáp, nhưng thật ra là cái nào đó tạp chí xã mời tới thủy quân, mời mọi người coi chừng bị lừa."

"Trà lạnh, ta cảm thấy, cái này ứng đối biện pháp không có hiệu quả gì."

Đối với Bán Dạ Đàm đánh trả, Hoàng Nhất Phàm cũng không đồng ý, trực tiếp liền nói nói, " trước mắt lĩnh dị giang hồ đại bộ phận người sử dụng đã vào trước là chủ, dù là ta phát dạng này thanh minh, bọn hắn cũng sẽ không tin tưởng. Ngược lại là cho rằng, ta trước đây đích thật là tại lẫn lộn."

"Phàm Trần, chúng ta cũng biết cái này cũng không có thể giải quyết triệt để vấn đề. Bất quá, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) nếu như chúng ta cái gì cũng không làm, bút danh của ngươi sợ rằng sẽ bị bọn hắn làm cho thối."

"Vậy cũng không nhất định."

Hoàng Nhất Phàm lắc đầu, "Kỳ thật, trà lạnh, ta ngược lại thật ra cảm thấy, bọn hắn nói đúng"

"Ây. . . Phàm Trần, ngươi nói cái gì?"

Biên tập trà lạnh cảm giác khó hiểu, không biết Hoàng Nhất Phàm đang nói cái gì.

"Chẳng lẽ, ngươi không cảm thấy, liêu trai xác thực so Trương Vân viết ác quỷ đương đạo muốn tốt sao?"

"Mồ hôi. . ."

Trà lạnh có một ít lệ rơi đầy mặt, trong lòng vẫn đang suy nghĩ, xem ra, văn nhân văn thanh bệnh lại phạm vào.

Cái gì tốt và không tốt, lúc này không phải thảo luận ai tác phẩm tốt và không tốt vấn đề.

Vấn đề là, liêu trai đã đem Trương Vân cho đã kéo xuống nước.

Nếu như không giải quyết thích đáng Trương Vân hâm mộ vấn đề, như vậy, thảo luận người nào viết tốt và không tốt, thì có ích lợi gì?

Chỉ là, Hoàng Nhất Phàm cùng trà lạnh ý nghĩ lại không giống nhau.

Khi nhìn đến diễn đàn bên trên có người đào hố đen mình lúc, Hoàng Nhất Phàm mặc dù sinh khí, nhưng cũng đã nghĩ đến ứng đối phương pháp.

Các ngươi không phải nói liêu trai so với Trương Vân viết được không?

Các ngươi không phải nói liêu trai có thể lưu danh trăm năm sao?

Các ngươi không phải nói liêu trai là gần nhất vài chục năm nay lĩnh dị tiểu thuyết vòng nhất là kinh điển linh thể tác phẩm a?

Chúc mừng các ngươi, các ngươi đáp đúng.

Liêu trai xác thực so Trương Vân viết tốt.

Liêu trai xác thực có thể lưu danh trăm năm, thậm chí có thể nói ngàn năm.

Liêu trai cũng đúng là Hoa quốc gần nhất vài chục năm nay nhất là kinh điển linh dị tác phẩm.

Cùng liệu trai so sánh, cái kia gọi "Trương Văn" ác quỷ đương đạo cũng xác thực chỉ có thể xưng là văn học rác rưởi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Tổng Định Bá bắt quỷ

Không cùng trà lạnh tiếp tục thảo luận, Hoàng Nhất Phàm nhanh chóng tại linh dị giảng hồ đăng kí một cái sổ tài khoản.

Đánh lấy Phàm Trần bản tôn áo lót, Hoàng Nhất Phàm mới xây một cái thiệp.

Mọi người tốt, ta phàm là bụi, cũng là liệu trai tác giả. Những ngày này diễn đàn ở trong có rất nhiều liên quan tới ta, liên quan tới liệu trai một số bình luận, nhìn thấy về sau, ta chỉ có thể lắc đầu thở dài. Ta người này luôn luôn là người không phạm ta, ta không phạm người. Người nếu phạm ta, vậy liền tiếp chiêu a. Không muốn làm cái gì giải thích, cũng không muốn nói nhiều. Ta muốn nói là, trong diễn đàn đại bộ phận đen ta, nâng giết ta, ta đều tiếp lấy.

Trương Văn tính là gì.

Hắn viết ác quỷ đương đạo đây tính toán là cái gì.

Cho dù là lập tức văn đàn tất cả linh dị tác phẩm, ta lại có sợ gì.

Ta biết, khi ta nói ra một câu nói kia lúc, rất nhiều người đều sẽ mắng ta.

Có người sẽ nói ta không biết trời cao đất rộng.

Cũng có người sẽ nói cuồng vọng tự đại.

Có lẽ còn có nhiều người hơn sẽ xem náo nhiệt giống như muốn ta xấu mặt.

Bất quá, ta không quan tâm.

Ta muốn nói là, ai cười đến cuối cùng, ai mới thật sự là bên thắng.

Liêu trai, cùng bút danh của ta Phàm Trần, chắc chắn siêu việt trong diễn đàn tất cả tác giả, đứng Hoa quốc văn đàn chi đỉnh.

Mặt khác, vừa rồi ta lại viết một thiên linh dị loại tác phẩm, hoan nghênh mọi người đến đây chỉ ra chỗ sai.

Tổng Định Bá bắt quỷ.

Nam Dương địa phương Tổng Định Bá lúc còn trẻ, có một ngày trong đêm bước đi gặp quỷ, hỏi: "Ai?" Quỷ nói: "Ta là quỷ." Quỷ hỏi: "Ngươi là ai?" Tổng Định Bá lừa gạt hắn nói: "Ta cũng là quỷ." Quỷ hỏi: "Ngươi muốn tới địa phương nào đi?" Tổng Định Bá trả lời nói: "Muốn tới uyển chợ." Quỷ nói: "Ta cũng phải đến uyển chợ."

Hơn một giờ, Hoàng Nhất Phàm đem cái này một cái thiệp viết xong.

"Trà lạnh, ta tại linh dị giảng hồ diễn đàn đăng kí một cái áo lót, đây là ta vừa rồi viết thiệp, ngươi xem một chút, cảm giác thế nào."

Đem thiệp kết nối phát đến trà lạnh TT, vài phút về sau, trà lạnh TT trong nháy mắt tích tích không ngừng vang động.

"Trời ạ, Phàm Trần, ngươi muốn làm cái gì?"

"Phàm Trần, ngươi có phải điên rồi hay không?"

"Đắc tội Trương Văn còn chưa đủ, người thế mà đem tất cả linh dị tác giả đều cho mắng."

"Muốn điên rồi, muốn điên rồi, trời ạ, trước đó ta làm sao lại đem cái tin này nói cho người đây."

Chỉ là, đối mặt trà lạnh phát điên, Hoàng Nhất Phàm lại xem thường.

Kỳ thật, Hoàng Nhất Phàm từ đầu đến cuối đều không phải là một cái bị khi dễ, còn không biết hoàn thủ người. Trước đây Long Không sự kiện, sở dĩ Hoàng Nhất Phàm lựa chọn không trả lời, vèn vèn chỉ là phát một chương không phải thanh minh thanh minh, đó cũng không phải Hoàng Nhất Phàm cam nguyện bị khinh bỉ, chỉ là hấn cảm thấy, mình căn bản không cần đáp lại. Mà lại, cùng những cái kia thuần túy phun người người giải thích, người cũng giải thích không thông.

Nhưng bây giờ đối mặt tình huống lại không giống nhau.

Một cái là internet sáng tác, một cái khác là truyền thống tạp chí sáng tác.

Internet càng coi trọng hơn chính là thực lực, dù là có lại nhiều người phun, cũng làm theo có người nhìn. Nhưng truyền thống tạp chí cũng rất nặng coi là người danh khí, coi trọng tác giả nhân phẩm. Nếu như theo trà lạnh nói tới đáp lại, Hoàng Nhất Phàm cho rằng, một chút vấn đề cũng không giải quyết được. Dứt khoát, đã có người muốn nâng giết hấn, như vậy, Hoàng Nhất Phàm liền muốn dùng nhất là thực lực cường đại, đem mình nâng đến cao nhất, nhưng lại vĩnh viễn quảng không xuống.

Cái này tự nhiên có chuẩn bị, chuẩn bị chuẩn bị ở sau, đó chính là Tổng Định Bá bất quý.

Đây là thứ nhất vô cùng thú vị vị tính, cũng vô cùng có triết lý tính một thiên linh dị cố sự. Ở kiếp trước, dạng này một thiên tác phẩm cũng lệ vào sách giáo khoa bài văn mẫu, đủ thấy một thiên này cố sự ẩn chứa văn học giá trị.

Đương nhiên, kỳ thật Tổng Định Bá bất quý cũng không phải là xuất phát từ liêu trai, mà là xuất phát từ Suu Thần Ký. Bất quá, bởi vì Suu Thần Ký cùng liêu trai có rất nhiều chỗ tương thông, cho nên, Hoàng Nhất Phàm cũng đem một thiên này Tổng Định Bá bất quý, lệ vào liêu trai mục lục.

Hấn ngược lại muốn nhìn một chút, một thiên này Tổng Định Bá bất quý xuất hiện về sau, còn dám có ai cùng hấn khiêu chiến.

Cùng Hoàng Nhất Phàm nghĩ đại khái không sai biệt lắm.

Tại Hoàng Nhất Phàm một thiên này vô cùng kéo cừu hận thiệp xuất hiện về sau, toàn bộ linh dị giang hồ trong nháy mắt tiến nhập bạo tẩu hình thức.

Ta XXX, kéo đến một tay thật là lớn cừu hận, người chờ bị người khác mắng chửi đi.

Ha ha, gia hòa này những ngày này bị người cho chơi điên rồi.

Không điên, hấn kỳ thật liền là não tàn.

Rất lâu không có nhìn qua đẹp mắt như vậy chê cười, lão bà, mau đến xem trò cười.

Cái này nha chính là ai, khinh bỉ Trương Văn thì cũng thôi đi, thế mà mắng toàn thể viết linh dị tác giả.

Gia hòa này xong, trước đây còn cảm thấy hấn liêu trai không tệ đâu, hiện tại xem ra, gia hòa này là bị danh lợi làm choáng váng đầu óc.

Vèn vèn chỉ là mười mấy phút, mắng to Hoàng Nhất Phàm người sử dụng, đã điên cuồng xoát hơn 1000 thiệp.

Chỉ là, tại bọn hấn mắng xong cùng cười xong sau, Hoàng Nhất Phàm thiệp ở trong dán ra tới Tổng Định Bá bất quý, lại là từng điểm từng điểm hấp dẫn bọn hấn.

Cố sự này. . .

Bắt đầu mọi người bị cái này kéo cừu hận thiệp cũng cho cả khó chịu, nhất thời bán hội không nhìn thấy thiệp phía dưới cùng nhất kèm theo tác phẩm. Nhưng khi bọn hấn lại lần nữa quay đầu nhìn lên cái này một cái chuyện xưa thời điểm, bọn hấn lại là lập tức sùng sốt.

Một người đụng phải quý, cái này vốn là là một cái cực kỳ kinh khủng sự tình. Nhưng là, trong chuyện xưa nhân vật chính lại có thể bình tĩnh tỉnh táo, chẳng những không có bị quý quái hù sợ, ngược lại lợi dụng trí tuệ của mình, can đảm, thành công đem quý quái bắt lấy.

Cố sự rất đơn giản, nhưng đơn giản cố sự lại giao phó một cái sâu sắc không gì sánh được đạo lý.

Dạng này cố sự, dù là là tiểu hài tử nghe được về sau, chi sợ cũng đều sẽ vỗ tay cân xong. Đồng thời, tại cố sự này khai dưới tóc. Tương lai tiểu hài tử có thể sẽ không sợ quý, cái này là một cái trong số đó. Chờ hấn lại lớn lên một lúc sau, hấn có lẽ sẽ hiểu được, kỳ thật quý quái chỉ là ghê tởm thể lực cùng khó khăn. Nếu như người bị cái này một số khó khăn hù sợ, như vậy, người liền sẽ giống đụng phải quý, dù là hấn không có xâm phạm người, người liền đã đầu hàng. Nhưng nếu như người đụng phải khó khăn, đụng phải ghê tởm thể lực có thể động dụng đầu óc của mình, lợi dụng chính mình thông minh tài trí, khó khăn cũng liền nghiêng khó mà giải. Thậm chí, đạt được người không tưởng tượng được thu hoạch.

Bằng vào cái này một cái cố sự, một đám linh dị giang hồ người sử dụng trong nội tâm liền đã hiện lên bội phục.

Đặc biệt là, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) những cái kia thân là linh dị tác giả bằng hữu.

Bạn hẳn cũng viết linh dị tiểu thuyết, bạn hẳn cũng là một cái tác giả, bạn hẳn đương nhiên biết dạng này một thiên cổ sự đại biểu cho cái gì.

Trong lòng bạn họ, bạn hẳn thậm chí đã cảm giác, làm như vậy phẩm cho dù là thả đang giáo khoa trên sách, cũng không đủ.

Lưu danh trăm năm.

Bất tri bất giác, bạn hẳn lại nghĩ tới trước đây có người nói tới liêu trai có thể lưu danh trăm năm.

Trước đó liêu trai viết là cái gì, bạn hẳn có lẽ không là hoàn toàn biết. Nhưng là, không nói cái khác, liền nói một thiên này Tống Định Bá bất quý, lưu danh trăm năm, cũng chưa chắc không có khả năng.

Cảm thấy ở giữa, có một ít tác giả bằng hữu đã có một ít hối hận không có hoàn toàn xem hết thiếp liền mắng lên, thật sự là không nên.

Cũng có một chút sau khi xem xong trong lòng xấu hổ vô cùng, đừng nói nó tác phẩm của bạn, chỉ là một thiên này Tống Định Bá bất quý, liền đã xong bạo bạn hẳn mười đầu đường phố. Không, không chỉ là xong bạo bạn hẳn, cho dù là Trương Vân, cũng có rất là không bằng. Cái này chẳng phải là chứng minh, Phạm Trần viết liêu trai đích thật là làm kinh điển, đích thật là vượt qua hiện nay có linh dị tác phẩm?

Hí kịch tính một màn lại một lần nữa xuất hiện.

Chân trước vừa mới mắng xong, chân sau đã hối hận. Hoặc là cũng không thể nói hối hận, trong nội tâm vẫn còn có chút không phục. Thế nhưng là, không phục về không phục, trong lòng bạn hẳn lại biết mình không viết ra được như thể kinh điển cổ sự.

Trong nội tâm hàng trăm tư vị xông lên đầu.

Bạn hẳn muốn lại nói một điểm gì đó, thế nhưng là, vừa hạ bút, lại không biết nói cái gì cho phải.

Cuối cùng đem bút quăng ra, được rồi, lão tử so ra kém bạn, về sau cũng không tiếp tục xen vào việc của người khác.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Văn khí như tinh quang

Đối với có vài bằng hữu xấu hổ cùng xoắn xuýt, đối với những cái kia nguyên lai ủng hộ liêu trai các bằng hữu tới nói.

Phạm Trần đơn độc mở thiếp, có thể nói là triệt để đốt lên kích tình trong lòng bạn họ.

6666, ta liền ưa thích Phạm Trần cự loại này lửa lòng tính cách, quá hợp khẩu vị của ta.

Ha ha, mượn dùng một cái internet tác giả viết thơ, nam nhi khi giết người, Phạm Trần vừa ra, máu dần dần trăm bước.

Ngưu xoa, hiện tại ta liền muốn nhìn một chút, ai còn dám đen liêu trai, ai còn dám đen chúng ta Phạm Trần lớn.

Liêu trai liền là trăm năm hiếm có khoáng thế tác phẩm đồ sộ, thừa nhận thì thế nào?

Nếu có người không phục, hoan nghênh trước tới khiêu chiến. Phạm Trần lớn đã chuẩn bị tốt tiệc rượu, ai dám đến chiến?

Phạm Trần cự quá bá khí, chân nam nhân, liền nên dạng này.

Con em mày, lão tử liền là thiên hạ đệ nhất, lão tử viết tác phẩm liền là so với các người tốt, các người cần ta nha.

Không biết Trương Vân nhìn Phạm Trần cự viết Tống Định Bá bất quý về sau có phản ứng gì?

Phản ứng cái cọng lông, Trương Vân liền biết kinh khủng đến kinh khủng đi, lúc nào có thể viết ra như thể có giáo dục ý nghĩa tác phẩm.

Muốn ta xem ra, Phàm Trần thật to vẹn vẹn chỉ một thiên Tống Định Bá bất quý, đã thắng qua Trương Văn mười năm sáng tác.

Ta đang nghĩ, Phàm Trần lớn đều đã nói như vậy, những cái kia hắc tử nhóm nên như thế nào tiếp tục đen?

Đoán chừng là đen không là được rồi? A, người nói vì cái gì, nói nhảm, không biết dùng cái gì từ đến đen.

Trên cái thế giới này sự tình,

Chính là như vậy khó mà dự kiến.

Trước đó cả đám mấy người không ngừng cuồng đen liễu trai, không ngừng nâng giết Phàm Trần thời điểm, rất nhiều người đều cảm thấy, liễu trai tác giả hoặc là ngoan ngoãn chạy tới xin lỗi, hoặc là chữa làm cái gì cũng không biết, đến cái chết không nhận. Nhưng hiện thực, lại cho bọn hắn nặng nề một kích. Liễu trai tác giả Phàm Trần chẳng những không có đến đây xin lỗi, cũng không có chết không nhận nợ, ngược lại còn chủ động tiến hành khiêu khích.

Ngay tại mọi người cho rằng, liễu trai tác giả xong đời, Phàm Trần cái này một cái bút danh sẽ không bao giờ lại tại linh dị tiểu thuyết vòng xuất hiện thời điểm. Hắn một thiên Tống Định Bá bất quý, lại là đem tất cả mọi người cho chấn trụ. Một câu, hoan nghênh mọi người đến đây chỉ ra chỗ sai, không biết làm nhục bao nhiêu người.

Trong nháy mắt, nguyên lai mặc kệ là đen liễu trai, vẫn là nâng giết Phàm Trần, toàn bộ tị ngòi.

Lúc này, còn có thể nói cái gì đó?

Còn có thể nói tác phẩm của hắn viết nát sao?

Chỉ sợ, hơi biết chữ, cũng đều biết một thiên này tác phẩm kinh điển.

Chẳng lẽ, mắng gia hỏa này cậy tài khinh người? Mặc dù cái này nhìn cũng có thể mắng, thế nhưng là, cái này nếu là mắng lên, chẳng phải là trong đáy lòng thừa nhận Phàm Trần giang hồ địa vị, hắn nhưng là rõ ràng nói lão tử thiên hạ đệ nhất nha.

Làm sao bây giờ?

Làm sao bây giờ?

Một đám người trong vòng sãi, lập tức đầu não có chút chập mạch, cả người đều phủ.

Đặc biệt là đối với Huyền Nghi Thế Giới tới nói, lúc trước Huyền Nghi Thế Giới tìm người đến đen Phàm Trần. Thế nhưng là, mắt thấy đem Phàm Trần đen đến thương tích đầy mình, nhưng lại không nghĩ rằng, hắn lại triệt để khôi phục trùng sinh. Chẳng những trùng sinh, hơn nữa còn tăng vọt vô số sức chiến đấu.

"Trương Văn, linh dị chuyện giang hồ, người có không có chú ý."

Không có biện pháp phía dưới, Huyền Nghi Thế Giới chủ biên Ngụy hòa bình cho Trương Văn gọi một cú điện thoại.

"Có nhìn thấy, làm sao, Ngụy chủ biên, muốn cho ta đi đối phó người kia sao?"

Đối với Phàm Trần, Trương Văn trước đó hiểu rõ một chút.

Mặc dù tại sơ khai bắt đầu, Trương Văn cũng không coi trọng cái này gọi Phàm Trần tác giả. Bất quá, khi hắn biết, tại mình ác quỷ đương đạo ảnh hưởng, liễu trai vẫn nghịch chợ phóng đại về sau, hắn liền bắt đầu coi trọng hơn Phàm Trần. Đồng thời, hắn cũng nghiên cứu một hạ phạm trần viết liễu trai. Sau khi xem, Trương Văn đối với Phàm Trần là tức bội phục lại cảm thấy hưng phấn.

Bội phục phạm là bụi ngắn ngủi hơn ngàn chữ, lại có thể viết ra như thế cổ có ý nghĩa linh dị tác phẩm.

Hưng phấn là, vẫn đứng tại linh dị vòng tối đỉnh phong Trương Văn, rốt cục phát hiện một cái đối thủ chân chính.

Chỉ là, mặc dù đem Phàm Trần làm làm đối thủ, nhưng Trương Văn cùng Huyền Nghi Thế Giới đối đãi Phàm Trần thái độ lại là tuyệt nhiên khác biệt.

"Trương đại sư lợi hại, một đoán liền đoán được."

Chỉ là, Trương Văn lại là trực tiếp cự tuyệt, "Ngụy chủ biên, không có ý tứ, ta không có vì Huyền Nghi Thế Giới làm tay chân nghĩa vụ. Còn có, Ngụy chủ biên, nói đến chuyện này ta vẫn phải hỏi một chút người đây, vì cái gì đem ta cho liên lụy vào."

"Ây. . ."

Ngụy hòa bình có chút xấu hổ, nhưng rất nhanh kịp phản ứng nói nói, "Trương đại sư, đây cũng là chúng ta tức giận địa phương. Cái kia Phàm Trần thật sự là quá phách lối, một bức lão tử đệ nhất thiên hạ bộ dáng. Trương đại sư, người chẳng lẽ cứ như vậy nhìn được khí. Hắn nhưng là nói thẳng, Trương Văn người viết tác phẩm bất quá là văn học rác rưởi mà thôi."

"Ha ha ha, Ngụy chủ biên, người khác ngốc ta cũng không ngốc, linh dị giang hồ làm sao đem ta kéo đi vào, ta nghĩ, Ngụy chủ biên rõ ràng nhất. Được rồi, chúng ta bây giờ còn tại hợp tác, ta cũng liền không muốn truy cứu việc này. Bất quá, ta muốn nói là, Ngụy chủ biên, nếu như lần sau lại tìm đến ta làm vũ khí sử dụng, cũng đừng trách ta trở mặt không nhận tình."

Vỗ một tiếng, Trương Vân cúp điện thoại, một bên Ngụy hòa bình lại là gầm thét một tiếng, "Trương Vân, sớm muộn có một ngày, ta sẽ đem ngươi từ linh dị đệ nhất nhân vị trí đuổi xuống."

...

Huyền Nghi Thế Giới liên hệ Trương Vân không có kết quả, toàn bộ linh dị giang hồ lâm vào một loại quỷ dị tình huống.

Bên này là một đám vây xem quần chúng hồ to Phàm Trần thật sự là quá phách lối, cầu đại năng cao thủ xuất hiện ngược chết cái này nha, nhưng một bên khác, mặc kệ bọn hắn làm sao hô, hoặc là tìm người, thế mà không có một vị tác giả đến đây ứng chiến.

Một ngày đi qua.

Hai ngày đi qua.

Ba ngày đi qua.

Thẳng đến ba ngày đi qua về sau, có một ít trong sạch nhân sĩ, lại là đột nhiên lên tiếng.

Có lẽ, Phàm Trần khiêu chiến thư cũng không thể nói rằng hắn độc bộ giang hồ. Nhưng trong vòng ba ngày, thế mà không có bất kỳ cái gì một người đến đây ứng chiến, cái này đã đầy đủ chứng minh, Phàm Trần tác phẩm lưu trai, đã đạt đến một cái rất cao cấp độ.

Cái này thứ nhất thiệp viết nội dung không nhiều, nhưng lại yên lặng bị không ít người tiếp nhận.

Loại này tiếp nhận, cũng tại thay đổi một cách vô tri vô giác ở giữa cải biến Phàm Trần lực ảnh hưởng, cũng đồng dạng cải biến Phàm Trần cái này một cái bút danh.

Trong mắt bọn hắn, Phàm Trần không còn là cái gì tân tiến linh dị tác giả, mà là đã tiến vào vòng tròn bên trong không hai thiên tài. Phàm Trần cũng không còn là trước đây yên lặng vô danh, mà là đã nổi tiếng bên ngoài, để cho người ta ghé mắt. Bất quá, duy chỉ có đối Phàm Trần cái này một cái bút danh không tốt, chỉ sợ là Phàm Trần cái này một cái bút danh quá mức phách lối, quá mức bá đạo. Nhưng là, trước thực lực tuyệt đối, đã không có người còn dám nói cái gì. Dù là thật sự là hắn bá đạo, nhưng hắn cũng có bá đạo vốn liếng, dù là hắn vô cùng phách lối, hắn cũng là có thể phách lối.

Chỉ là, đối mặt với linh dị giang hồ đối với mình thái độ chuyển biến, Hoàng Nhất Phàm nhưng không có dừng lại.

Hắn biết, cứ việc mình bá đạo phách lối khiêu chiến để nào đó một số người tạm thời ngừng bước, nhưng bọn hắn nội tâm cũng là không phục.

Văn nhân tương khinh, từ xưa văn nhân lại có cái nào người nào phục ai.

Vì không cho tương lai của mình lưu lại phiền phức, cũng vì triệt để gây mất bọn hắn trả thù cùng khiêu chiến tín niệm của mình.

Hoàng Nhất Phàm tiếp nhận Tổng Định Bá bất quý, lại viết một thiên linh dị tác phẩm.

Quý trào phu tử.

Có một vị lão học cứu tại trong đêm đi đường, bỗng nhiên gặp hắn chết đi bằng hữu. Lão học cứu tính tình cương trực, cũng không sợ, liền hỏi vong bạn đi nơi nào. UU đọc sách (www.uukan.shu.com) vong bạn đáp: "Ta tại âm phủ người hầu, đến nam thôn đi câu người, vừa lúc cùng người cùng đường." Thế là hai người cùng đi. Đến một gian phá phòng ở trước. Quý nói: "Đây là văn nhân nhà." Lão học cứu nói làm sao ngươi biết? Quý nói: "Bình thường người tại ban ngày đều bề bộn nhiều việc sinh kế, cho nên vui lúc đầu tính linh. Chỉ có đến ngủ lúc, cái gì cũng không muốn, tính linh mới trong sáng minh pha, chỗ đã học qua sách, chữ lời ở trong lòng bắn ra quang mang, xuyên thấu qua người toàn thân khiêu lỗ chiếu bắn ra. Dạng như vậy phiêu phiêu miêu miêu, sắc thái rực rỡ, xán lạn như gấm gò. Học vấn giống Trịnh Huyền, lỗ An quốc, văn chương giống Khuất Nguyên, Tống Ngọc, ban siêu. . Người, phát ra quang mang trực trùng vân tiêu, cùng ngôi sao, mặt trăng tranh nhau phát sáng; không bằng bọn hắn, quang mang có cao mấy trượng, hoặc là cao mấy thước, theo thứ tự giảm dần. Kém nhất người cũng có một chút ánh sáng yếu ớt, giống một chiếc nhỏ ngọn đèn, có thể chiếu rõ cửa sổ. Loại này quang mang người không nhìn thấy, chỉ có quý có thể trông thấy. Cái này căn phòng hư bên trên, quang mang cao tới bảy tám thước, bởi vậy biết là văn nhân nhà."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Hôm nay bụi bay, tỏa sáng

Quý trào phu tử đồng dạng không thuộc về liêu trai, nhưng lại thuộc về liêu trai muội muội thiên Duyệt Vi Thảo Đường bút ký.

Duyệt Vi Thảo Đường bút ký là Thanh triều đại nho kỹ hiểu làm viết. Kiếp trước Hoa Hạ mấy ngàn năm văn minh, linh dị loại tác phẩm liêu trai có thể gọi là thứ nhất, mà Duyệt Vi Thảo Đường bút ký cũng là duy nhất một bộ có thể cùng liêu trai đánh đồng làm kinh điển.

Một thiên này quý trào phu tử, cố sự nhìn đơn giản, nhưng trong đó dẫn dắt dùng ví von, lại là làm cho người vô cùng ngạc nhiên. Dem văn khí so sánh trăng sao, chẳng những sinh động hoạt bát, mà lại sinh động chói mắt. Vén vén chỉ là nhìn thoáng qua, chỉ sợ cũng không quên được nữa. Kiếp trước trứ danh tác giả Mộng Nhập Thần Cơ liền tham khảo Duyệt Vi Thảo Đường bên trong một chương này quý trào phu tử, thông qua xem thí sinh văn khí phương pháp, xem xét Đại Càn triều đại thí sinh trình độ. Lập tức, liền có một đời đại nho Văn Uyên tông sư văn khí như tinh khí lang yên, phóng lên tận trời. Tiếp lấy lại có thiên tài thần đồng phương viên văn khí xông vào chân trời, bên trên nền tiêu Hán, ần ần hình thành đám mây, xán lạn như gấm tú, viết ra gấm tú văn chương. Còn nhân vật chính, càng dem văn khí thăng cấp đến nhất cao cấp, khiến cho bách thánh cùng vang lên. Từ đó, tại một chương này về sau, triệt để đặt vững Dương thần không thể địch nổi giang hồ địa vị.

Dương thần như thế, một thiên này văn khí như trăng sao chỉ quang quý trào phu tử, không phải bàn cãi.

Viết xong sau, Hoàng Nhất Phạm còn nho nhỏ tại thiếp cuối cùng viết một bài thơ, sau đó điểm kích tuyên bố.

...

Bốn lửa là linh dị giang hồ diễn đàn nguyên lão cấp nhân vật, năm đó linh dị diễn đàn thành lập mới bắt đầu, bốn lửa cùng với những cái khác đám tiểu đồng bạn cùng một chỗ, vì linh dị giang hồ kéo tới to lớn lưu lượng. Thẳng đến, khi linh dị diễn đàn chậm rãi hình thành quy mô về sau, bốn lửa lại lặng yên ở giữa ần lui. Bất quá, nói là ần lui, kỳ thật bốn lửa cũng không có chân chính rời khỏi linh dị giang hồ, hần vẫn là mỗi ngày đều sẽ gia nhập diễn đàn, yên lặng quan chú lấy linh dị giang hồ.

Thời gian mấy năm, bốn lửa chứng kiến qua linh dị tiểu thuyết chưa từng người hỏi thăm đến hình thành một cái nhỏ phân loại, cũng chứng kiến qua một đợt lại một đợt người mới tác giả tràn vào giang hồ, cũng nhìn qua mấy vị đại thần cấp tác giả từ đã từng quang mang vạn trượng đến sau cùng biến mất không còn tăm tích.

Một ngày này, bốn lửa hướng thường ngày, lặn xuống nước đi vào linh dị giang hồ.

Phạm Trần bản tôn.

Lần đầu tiên, bốn lửa liền thấy Phạm Trần bản tôn thiếp.

Đối với Phạm Trần bản tôn, bốn lửa biết.

Vài ngày trước, Phạm Trần bản tôn tại linh dị giang hồ công nhiên hướng tất cả mọi người khiêu chiến, danh khí nhất thời có một không hai.

Chỉ là, đối với Phạm Trần bản tôn cách làm, bốn lửa lại cũng không là đặc biệt tán thành.

Mặc dù hần biết, cái này có thể viết ra liêu trai tác giả hoàn toàn chính xác rất có tài, nhưng văn học luôn luôn cùng người phẩm hạnh liên hệ tại một khối. Hiện tại Phạm Trần danh khí không hiện có lẽ không có vấn đề gì, chờ tương lai danh khí dần dần mở ra, trước đây xúc động liền sẽ trở thành hần chỗ bần.

Đương nhiên, đây chỉ là bốn lửa trong lòng suy nghĩ.

Đối với Phạm Trần bản tôn tại linh dị trên giang hồ đưa tới sự tình,

Hần so rất nhiều người đều thấy rõ ràng. Dù là không cần điều tra, bốn lửa cũng biết, Phạm Trần bản tôn tuyệt đối là bị đối thủ cạnh tranh vu hãm. Mặc kệ là trước đây chèn ép, vẫn là về sau nâng giết, đều là xuất từ cùng một người chi thủ. Bất quá, đối với cái này một số, bốn lửa mặc dù có nhìn thấy, nhưng cũng không muốn đi giúp bất kỳ bên nào. Văn học con đường, vốn là không bình thản, để tác giả nhiều kinh lịch một số, cũng là tốt.

Bốn lửa nguyên lai tưởng rằng Phạm Trần bản tôn sẽ bị cái này một loạt thủ đoạn đè xuống, lại không nghĩ rằng, cái này Phạm Trần thể mà trực tiếp tiến hành đánh trả. Dem người khác nâng giết chuyển tay liền bắt đầu khiêu chiến diễn đàn tất cả mọi người, đồng thời, còn viết ra một thiên Tổng Định Bá bất quý linh dị tác phẩm.

Lúc này lại nhìn thấy Phạm Trần bản tôn thiếp, bốn lửa vẫn chỉ là lặn xuống nước, cũng không muốn tham dự.

Mặc kệ là hơi kinh ngạc Phạm Trần tài hoa, vẫn là cho rằng Phạm Trần lấy cứng chọi cứng sẽ đối danh tiếng của hần có hại.

Vẫn là xem hần thiếp bên trong viết cái gì nội dung đi.

Dứt bỏ khác trước không nói, cái này Phàm Trần bản tôn viết linh dị tác phẩm cũng không tệ lắm.

Cần quý, trong tai người cái này một số, còn có càng thêm không tệ Tống Định Bá bất quý.

Cũng không biết cái này một cái thiệp, có phải hay không lại viết một thiên đi ra?

Có chút hiểu kỳ, điểm kích thiệp, bốn lửa nghiêm túc nhìn kỹ.

Học văn giống Trịnh Huyền, lỗ An quốc, văn chương giống Khuất Nguyên, Tống Ngọc, ban siêu. . . Người, phát ra quang mang trực trùng vân tiêu, cùng ngôi sao, mặt trăng tranh nhau phát sáng, không bằng bọn hắn, quang mang có cao mấy trượng, hoặc là cao mấy thước, theo thứ tự giảm dần. Kém nhất người cũng có một chút ánh sáng yếu ớt, giống một chiếc nhỏ ngọn đèn, có thể chiếu rõ cửa sổ.

Khi đọc đến nơi đây thời điểm, bốn lửa dụi mắt một cái, có một ít không thể tin được.

Tiếp theo, thở phào một hơi, trong lòng thầm kêu một tiếng bội phục.

Không sai, bốn lửa lại một lần nữa bị Phàm Trần bản tôn tài hoa gây kinh hãi.

Văn khí trực trùng vân tiêu, cùng ngôi sao mặt trăng tranh nhau phát sáng.

Gia hỏa này thật sự là kỳ tài ngút trời.

Vỗ một tiếng, bốn lửa bị một đoạn này văn tự cho kinh đứng lên.

Văn khí trực trùng vân tiêu, bốn lửa vài chục năm nay đọc sách còn là lần đầu tiên trông thấy.

Loại này chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy ví von, đơn giản đem bốn lửa khiếp sợ toàn thân lông tơ nổi lên.

Quá hình tượng, cũng quá sinh động.

Một câu như vậy lời nói chẳng những hình tượng sinh động, đồng thời cũng càng đem văn nhân chi phong mạo đề cao đến một cái đỉnh tiêm địa vị.

Đây quả thực là đem văn nhân thần thoại, nhưng là, hắn lại là như vậy tự nhiên, như vậy vốn có ý thơ.

Thiên tài, kém một chút, bốn lửa cũng nhận không được ghi tên số tài khoản, hung hăng đối nó khoa trương khê đảo.

Chỉ là, cuối cùng bốn lửa vẫn là nhận được.

Như thế có đại tài thiên tài, dù là tạm thời đừng phải tiểu nhân ngăn cản, tương lai cũng tất nhiên danh khắp thiên hạ. Linh dị giang hồ Phàm Trần bản tôn chỗ biểu hiện xúc động, coi như làm là tuổi trẻ khinh cuồng lúc không thành thực đi.

Chỉ là, không đợi bốn lửa cảm khái hoàn tất. Tiếp đó, bốn lửa tại quý trào phưu từ phía dưới, lại thấy được một thiên thơ làm.

Đây là Phàm Trần bản tôn bản gốc thơ.

Phàm Trần bản tôn tại thiệp bên trong nói đến, "Những ngày này đến linh dị giang hồ, cảm khái rất nhiều. Ta bản một giới áo vải, chỉ muốn an tâm sáng tác. Nhưng không nghĩ, tại Phàm Trần đô thị ở trong ngay cả tìm an tâm sáng tác địa phương đều không thể được. Những ngày gần đây, ta nhận lấy rất nhiều chỉ trích. Trước đây có người nói tác phẩm của ta không có ý nghĩa gì, tiếp theo, lại có người đảo hố hại ta danh nghĩa. Về sau, càng nhiều người nói ta bá đạo, nói ta phách lối, nói ta không coi ai ra gì. Hôm nay, ta không muốn nói cái gì, ta cũng không muốn đi giải thích cái gì. Ta chính là ta, theo mọi người nói thế nào. Tặng kèm thứ nhất gần nhất viết thơ làm, cũng coi là viên mãn vì linh dị chuyện giang hồ về cái trước dấu chấm tròn.

Ta nổi danh châu một khóa, lâu bị bụi cực khổ quan khóa.

Hôm nay bụi bay, tòa sáng, chiếu lướt non sông vạn đoá.

Bốn lửa niệm niệm cái này một bài thơ. UU đọc sách (www.uukanShu.com)

Bốn lửa thừa nhận, hắn đã có bao nhiêu năm không có niệm qua thơ.

Từng nhớ kỹ, đang đi học sau khi đi ra, liền không có đọc tiếp qua một bài ra đáng thơ cổ.

Không phải hắn không tưởng niệm, cũng không phải hắn đối thơ cổ không hứng thú.

Cái này hoàn toàn là hiện đại trong đô thị, đã để cái này một số thơ cổ không còn sinh tồn thổ nhượng.

Chỉ là, bốn lửa làm sao cũng không nghĩ tới. Tại một cái viết linh dị loại trong diễn đàn, thế mà xuất hiện một thiên làm hắn vì đó điên cuồng thơ làm.

Hôm nay bụi bay, tòa sáng, chiếu lướt non sông vạn đoá.

Cái này một bài thơ, bốn lửa đọc một lần lại một lần.

Mỗi niệm một lần, bốn lửa đều có thể tìm tới cảm giác không giống nhau.

Đặc biệt là, khi bốn lửa liên tưởng đến Phàm Trần từ mở viết liệu trai cho tới hôm nay lúc tình hình, bốn lửa đều cảm thấy đây quả thực là Phàm Trần bản tôn chân thực khác hoạ.

Tốt một câu hôm nay bụi bay, tỏa sáng, chiếu lướt non sông vạn đóa.

Tốt, tốt, tốt.

Bốn lửa liên tiếp niệm ba tiếng chữ tốt, lập tức, hấn làm ra một cái quyết định, "Nếu như ta vẫn là lặn xuống nước, cái gì cũng không làm, vậy cũng quá bạc đãi cái này một bài kinh điển. Đã như vậy, vậy ta liền đưa người một thừa gió đông, đưa người trước đây chỗ bản toàn bộ tẩy trừ đi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Phàm Trần chân ý

Phàm Trần là ai, bốn lửa không biết.

Phàm Trần bản tôn, bốn lửa trước đây cũng không quen biết.

Nhưng là, vì cái này một bài ta có minh châu một khóa, lại là đem vị này lặn xuống nước mấy năm lâu nguyên lão cấp nhân vật cho nổ đi ra.

Ngay sau đó, hấn liền trực tiếp mở thiếp: Hôm nay bụi bay, tỏa sáng, Phàm Trần sự kiện bản đầy đủ.

Làm linh dị giang hồ nguyên lão, cho dù là lặn xuống nước, bốn lửa cũng một mực quan chú lấy linh dị giang hồ. Đối với Phàm Trần sự kiện, bốn lửa dù chưa tham dự, nhưng lại toàn bộ hành trình biết được. Mà lại, cũng chính bởi vì bốn lửa không có tham dự, hấn có thể khách quan hơn đánh giá một chuyện nào đó.

Bốn lửa viết: Một bộ liệu trai hệ liệt, đem linh dị giang hồ thọc cái trời, cho đến ngày nay, cả sự kiện cũng đến khâu cuối cùng. Chúng ta vẫn là từ đầu chải vuốt một lần. Vì không bị người khác nói cái mộng quyết định đầu, phía trên nước nhiều như vậy, vậy ta liền đến điểm hoa quả khô.

Ta góp nhặt đại khái hơn 200 cái tham dự Phàm Trần sự kiện số tài khoản, cái này một số số tài khoản khả năng mọi người không phát hiện được vấn đề gì, bởi vì, cái này một số số tài khoản tại linh dị trong giang hồ bình phong rơi mắt mình thiết trí, cũng bình phong rơi mắt trước đây gửi thư ghi chép. Chỉ là, làm linh dị giang hồ già lái xe, coi là bình phong rơi mắt tin tức, ta liền không tìm được. Coi là tại linh dị giang hồ tìm không thấy, ta ngay tại địa phương khác tìm không thấy người sao?

Thông qua một cái số tài khoản một cái số tài khoản tra tìm, ta phát hiện, cái này một số số tài khoản không chỉ ở linh dị giang hồ đăng kí qua, đồng dạng tại một loạt cái khác forum đứng đều có đăng kí. Đồng thời, cái này một số số tài khoản phát biểu thời gian nhất trí kinh người.

Hôm qua tại lưới một diễn đàn bạo một vị nào đó minh tinh, trong nháy mắt, hơn 200 cái áo lót đều ra trận.

Hôm trước ở trên trời tinh diễn đàn xoát cái nào đó thiếp, lại là trong nháy mắt, hơn 200 cái áo lót đồng loạt xuất hiện.

Trong này, có tán, có nắng, có nắng cũng có đen.

Chắc hấn, nhìn đến đây, mọi người nhất định biết cái này một số áo lót đến cùng là làm gì đi.

Internet đẩy tay.

Lưới trời tuy thưa, nhưng mà khó lọt.

Cái này một số internet đẩy tay coi là thần không biết, quỷ không hay. Nhưng ở riêng lớn internet bên trong, chỉ cần người cẩn thận tìm kiếm, vẫn có thể tìm tới bọn hấn từng tia quỷ tích.

Mặt khác, bản nhân lại bạo một cái mẩu chốt nhất chứng cứ.

Cái này hơn 200 cái áo lót mặc dù sử dụng thay đổi IP phần mềm, nhìn qua không phải cùng một người. Nhưng là, rất đáng tiếc, không biết là bọn hắn nghiệp vụ xảy ra vấn đề, vẫn là bọn hắn cảm thấy luôn luôn sử dụng thay đổi IP phần mềm quá mức phiền phức. Rất có khéo hay không chính là, ta lại là phát hiện, hơn 200 trong đám người trong đó có hơn 20 người đổ bộ chính là cùng một cái IP, mặt khác 50 người cũng là bắt nguồn từ ma đô cái nào đó cư xá, còn có hơn 30 cái IP cộng đồng ra đến Yên kinh một chỗ nhà trọ.

Có cầu có thật giống, đây là bọn hắn cái này một số áo lót địa chỉ IP.

Bên trên xong hoa quả khô, bốn lửa liền dự định đến một điểm mình hàng lậu,

Hoặc là chỉ là cảm khái.

Bốn lửa viết: "Không biết từ lúc nào bắt đầu, một người mới tác giả xâm nhập chúng ta ánh mắt, người mới này tác giả chính là liêu trai tác giả Phàm Trần. Phàm Trần là ai, trước kia ta chưa từng nghe qua, trước đó ta một lần cho rằng là một số nổi danh tác giả mở áo lót, về sau khê đảo nghe ngóng mới biết được, Phàm Trần là một vị thuần người mới.

Một người mới quạt khởi, từ trước cần phải bỏ ra vô cùng khó khăn. Trong đó có chèn ép, có khiêu chiến, cũng có uy hiếp dụ hoặc, bao nhiêu thiên tài đều tại cái này một số cửa ải ở trong biến mất.

Nơi có người, liền có đấu tranh.

Có đấu tranh địa phương, liền có giang hồ.

Linh dị giang hồ, nói là diễn đàn, kì thực là hiện thực linh dị vòng giang hồ thế giới.

Ở cái thế giới này, người vừa hát thoi ta đăng trang, nhất thời quần ma loạn vũ, nơi này có quân tử, cũng có tiểu nhân.

Liêu trai tác giả Phàm Trần có phải hay không tiểu nhân ta không biết, nhưng này chút trước đây một mực mắng to liêu trai, mắng to Phàm Trần nhân sĩ, muốn đến cũng không tính là cái gì khai sáng nhân sĩ. Đương nhiên, nếu như vền vền chỉ là cái này, hai phe như vậy thoi. Như vậy, cái này cũng vền vền chỉ là chứng minh hai phe quan điểm có chút sai lệch, mặc dù ngôn từ kịch liệt, nhưng cái này cũng chẳng qua là văn nhân tranh đấu mà thoi, chỉ là cười một tiếng liền có thể giải quyết xong.

Chỉ là, tại linh dị giang hồ thế giới, hẳn cho tới bây giờ cũng không phải là đơn giản giữa người và người đấu tranh.

Khả năng càng nhiều người vì danh dự mà đấu tranh, nhưng đối với một ít thương gia tới nói, lại là vì lợi ích đấu tranh.

Phàm Trần sự kiện, có thể nói là một trận việc quan hệ thương nghiệp lợi ích đấu tranh.

Chèn ép Phàm Trần không có kết quả về sau, nào đó đoàn đội cải biến sách lược bắt đầu đối Phàm Trần bản tôn tiến hành nâng giết.

Nâng giết không thể nghi ngờ so với chèn ép cao minh hơn nhiều.

Hết thấy một số phổ thông tác giả, hoặc là hơi thiên tài một số tác giả, đều ngã xuống chèn ép tầng này. Chỉ có cái kia một số đặc biệt thiên tài hạng người, mới có thể gắng gượng qua chèn ép, đi vào bị người khác nâng giết cửa này. Đáng tiếc, dù là thiên tài đi nữa người, nếu bị người nâng bên trên tại đỉnh phong, nhưng bản thân nhưng không có cùng đỉnh phong đem đối ứng thực lực lúc. Như vậy, từ trên trời giáng xuống khoảng cách, chắc chắn hẳn rơi thật nát xương tan. Năm đó linh dị đại sư ba tháng, các người nhưng từng gặp lại qua hắn?

Ta đã bảy năm không có viết qua thiệp.

Thời gian bảy năm, nhìn qua linh dị giang hồ vô số mưa gió, ta vốn cho rằng nội tâm của ta sớm đã bình tĩnh như nước.

Nhưng ta không nghĩ tới, cái thế giới này vẫn còn lưu truyền thần thoại.

Văn khí trực trùng văn tiêu, cùng trăng sao tranh nhau phát sáng, đây là Phàm Trần tại quỷ trào phụ tử bên trong viết một câu.

Nhưng là, ta muốn nói là, Phàm Trần văn khí, cũng đã phá thế mà ra, đã đạt bảy tám trọng.

Đến lúc này, ta mới xem như biết.

Phàm Trần, Phàm Trần, bụi bay, tỏa sáng.

Hắn một câu kia "Hôm nay bụi bay, tỏa sáng" nói tới ý tứ.

Những cái kia bị mai một thiên tài, hẳn cũng không phải là thiên tài.

Chỉ có trải qua mưa gió, kinh lịch lần lượt khảo nghiệm vẫn có thể gào thét mà ra nhân sĩ, mới thật sự là ngút trời kỳ tài.

May mắn là, Phàm Trần gắng gượng qua cửa này.

Dù là, hắn bị người khác nâng giết hô lên một câu lão tử liền là thiên hạ đệ nhất, nhưng câu này, nhưng lại không biết vì sao, ta lại cảm thấy một điểm phản cảm cũng không có. Có lẽ, đây là văn nhân khí khái. Có lẽ, đây là văn nhân ngạo khí. Càng có lẽ, đây là trong lồng ngực tài hoa đã bắn vào Nguru Đẩu hào khí chi ngôn. Cũng có lẽ, đây mới là đám cùng nhật nguyệt tranh huy xán lạn anh tu.

Ta biết. Phàm Trần chỉ tài cách cùng hạo thánh tranh nhau phát sáng xê xích không bao nhiêu, nhưng ta tin tưởng. Viên kia lau đi bụi cực khổ mình châu, hẳn tất mang theo cái kia tuyệt thế quang hoa chói mắt, chiếu lọi ta Đại Trung Hoa trăm triệu dặm non sông. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) ta đang mong đợi ngày đó. . .

Tây nguyên năm 2015 ngày 20 tháng 6, lĩnh dị giang hồ già lái xe bốn lửa bút.

. . .

Lĩnh dị giang hồ nguyên lão cấp nhân vật bốn lửa xuất hiện, có thể nói là triệt để đem Phàm Trần cái kia một tia ngạo mạn cho bôi tẩy sạch sẽ.

Có lẽ, cái này một cái thiệp cũng có bốn lửa cố ý khuynh hướng. Nhưng là, tại suy luận, tại một hệ liệt chứng cứ bạo xuất về sau, cái kia một số lúc đầu có một ít không phục bằng hữu, mới tính là chân chính không có lời gì để nói.

Nguyên lai là có người chèn ép Phàm Trần.

Nguyên lai là có người nâng giết Phàm Trần.

Nhưng bây giờ, chèn ép cùng nâng giết, lại là giống như là thủy triều, cuộn cuộn thối lui.

Văn nhân tuy nói tương khinh, nhưng văn nhân cũng rõ lý lẽ, không ít tác giả trầm tư một hồi, liền lại thở dài, Phàm Trần như thế hào khí, cũng là bị bắt đắc dĩ. Huống chi, hắn thật đúng là cái là ngút trời kỳ tài, ta không bằng hắn. Nhân vật như vậy, sớm muộn có một ngày sẽ xông lên mây xanh.

Bất quá, đối với những cái kia một mực chỉ là xem náo nhiệt, một mực không tham dự các bằng hữu tới nói.

Lĩnh dị giang hồ mấy ngày nay sự kiện, cái kia thật đúng là biến đổi bất ngờ, phi thường náo nhiệt.

Bọn hắn cái này một số trời chẳng những nhìn một trận như thế đặc sắc vô kịch, nhưng khó được chính là, tại vô kịch đặc sắc phía dưới, còn ra đời mấy bộ người người vì đó xưng đạo làm kinh điển.

Tổng Định Bá bất quý.

Quý trào phu tử.

Cùng, cuối cùng Phàm Trần một câu kia thoải mái phóng khoáng cảm khái.

Ha ha ha, ha ha ha, diễn đàn vô số yêu thích Phàm Trần đáng tin cười to: "Phàm Trần, chúc mừng ngươi, ngươi hôm nay nhưng là chân chính "Hôm nay bụi bay, tỏa sáng".

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Thi cấp ba nguyện vọng

"Dư Bản."

Hoàng Nhất Phàm những ngày này trôi qua cũng không tệ lắm, lĩnh dị chuyện giang hồ viên mãn giải quyết, Dư Bản cũng không có lại đến phiền hắn.

Đạp trên nhẹ nhàng bước chân, Hoàng Nhất Phàm trước khi đến trường học thời điểm đụng phải Dư Bản, thuận miệng chào hỏi một tiếng. Chỉ là, một bên Dư Bản dừng dừng, quay đầu nhìn Hoàng Nhất Phàm một chút, lập tức, liền giống như là làm như không nghe thấy, bước nhanh rồi đi.

"Gia hỏa này?"

Dư Bản biểu hiện có một ít đề Hoàng Nhất Phàm cảm thấy kinh ngạc, bất quá cũng không có nghĩ lại.

Cái này một ít người không đến phiên mình, vậy cũng tốt, quân hấn có kỳ quái hay không.

"Các bạn học, cách thi cấp ba chỉ còn lại có ba ngày thời gian, ấn trường học an bài, ba ngày này cho mọi người nghỉ. Bất quá, tại nghỉ trước đó, còn có một cái chuyện trọng yếu cùng mọi người nói một chút."

Chủ nhiệm lớp Lâm Kim Phân đứng bực giảng, bắt đầu kể sắp thi cấp ba một dãy chuyện.

"Chuyện này liền là điền bảng nguyện vọng."

"Trước đây ta cũng cùng mọi người nói qua, cũng vì này mở hội phụ huynh, bất quá, đề cho an toàn, lão sư vẫn là cường điệu một lần nữa. Thi cấp ba có khả năng dự thi trường học cũng không nhiều, cao trung loại có một trung, nhị trung, ngũ tạng, Lục Trung. Một trung là trọng điểm trung học, ấn dĩ vãng lệ cũ, trúng tuyển phân số tương đối cao. Mọi người nhất định phải tính ra tốt thành tích của mình, không thể miễn cưỡng. Nếu như cảm thấy mình thực lực đủ rồi, vậy liền lấp một trung, nếu như cảm thấy có một ít miễn cưỡng, vậy liền lấp nhị trung."

Mặt khác, ngũ tạng Lục Trung mặc dù là tư xử lý viện trường học, nhưng cũng đặt vào thi đại học đề thi chung, mặc dù cái này hai trường học các phương diện cũng không sánh nổi một trung cùng nhị trung, nhưng lão sư hay là hi vọng mọi người không cần từ bỏ. Nhiều đọc một số sách, luôn luôn tốt.

Còn có một tin tức muốn thông tri mọi người một chút, ngoại trừ trong huyện chúng ta mấy chỗ cao trung bên ngoài, chợ cấp cao trung bộ cũng có hướng huyện ta thu nhận học sinh kế hoạch. Tỷ như giống Công Tam Trung, Cán nhị trung, Cán một trung các loại, cũng cho chúng ta phải xuống chỉ tiêu. Tạm thời cái này một số trường học trúng tuyển điểm số chúng ta không cách nào tính ra, nhưng chúng ta suy đoán hẳn là sẽ phi thường cao.

Bất quá còn tốt, Cán một trung, Cán nhị trung, Công Tam Trung có thể tại nguyện vọng bên trên lấp cái trước kèm theo nguyện vọng. Dù là mọi người điểm số không có đạt tới cái này một số trường học trúng tuyển đây, cũng không có việc gì, ta cũng hi vọng chúng ta trường học có thể ra mấy cái Công Tam Trung nhân tài.

Ngoại trừ cái này một số cao trung trường học nguyện vọng bên ngoài, còn có mấy chỗ sư phạm loại viện trường học. Nhưng cái này một số viện trường học cùng dĩ vãng mấy năm không giống nhau lắm, trước mắt rồng nam sư phạm đã đình chỉ chiêu sinh, mới gia nhập một chỗ thà đều sư phạm. . ."

Thi cấp ba mặc dù không giống thi đại học như thế thụ toàn trung quốc tất cả mọi người coi trọng, nhưng thi cấp ba đồng dạng là trọng yếu nhất. Đặc biệt là đối với giống trung tây bộ cái này một số thành thị, có rất nhiều học sinh chỉ có thể thông qua thi đậu điểm cao phương thức, mới có thể tiến nhập cao trung bộ. Mặc dù cũng có tư nhân trung học, cũng tuyển nhận học sinh cấp ba, mặc kệ người thi bao nhiêu phân cũng có thể tiến, nhưng giống Thiết Thạch Khẩu loại này thị trấn nhỏ,

Bình thường gia đình cũng không biết lại tiếp tục đưa con cái của mình lại đi đọc sách. Nhiều nhất, sẽ để bọn hắn đi đọc trung chuyên, học một cái kỹ thuật cái gì.

Nhưng loại tình huống này khá tốt, sơ tam 2 ban là lớp chọn, mọi người học tập còn có thể. Không nói từng cái có thể tiến vào một trung, nhưng thi vào nhị trung cũng không ít.

Lâm Kim Phân giảng nửa giờ, sau đó liền đem thi cấp ba nguyện vọng phân phát cho toàn bộ đồng học.

"Mọi người mình lấp, cũng có thể tương hỗ thảo luận, có không hiểu có thể hỏi ta, điền xong cũng có thể trực tiếp về nhà."

Phủi tay, Lâm Kim Phân tạm thời rời phòng học, để sơ tam 2 ban học sinh mình thảo luận.

"Hoàng Nhất Phàm, người lấp Công Tam Trung sao?"

Đang muốn điền bảng nguyện vọng, Lý Lạc Từ lại là cảm nguyện vọng đơn đi tới Hoàng Nhất Phàm bàn, "Lấy thực lực của người, Công Tam Trung tuyệt đối chạy không được."

Công Tam Trung là Cán chợ tốt nhất trung học, Lý Lạc Từ trong giấc mộng trung học.

Chỉ là Lý Lạc Từ cũng không phải là thị khu học sinh, dù là nàg tại Thiết Thạch Khẩu trung học là học phách, phải vào Công Tam Trung cũng có chút khó khăn.

May mắn là, lần này Công Tam Trung thế mà đối ngoại chiêu sinh.

"Cái này, thật có lỗi, ta đối Công Tam Trung không hứng thú."

Hoàng Nhất Phàm lắc đầu, hẳn thật là đối Công Tam Trung không hứng thú.

"Hoàng Nhất Phàm, người suy nghĩ thêm một chút đi. Công Tam Trung là nặng điểm trúng trọng điểm trung học, chỉ cần đi vào Công Tam Trung, tương lai thi đại học cũng bảo hiểm một số."

"Rồi nói sau."

Hoàng Nhất Phàm vẫn là lắc đầu, nhàn nhạt đáp lại.

"Hoàng Nhất Phàm, người. . ."

"Lạc tím, được rồi, nguyện vọng là người việc tư, vẫn là đừng can thiệp hần đi."

Một bên Giang Úy Úy đột nhiên chen vào nói nói.

"Cái này. . ."

Lý Lạc Tử có chút khó khăn, lại có một ít xấu hổ, cuối cùng đành phải gật gật đầu, "Hoàng Nhất Phàm, dù sao Công Tam Trung không thuộc về nguyện vọng 1, người có thể lấp bên trên, dù là người điểm số đến không đi Công Tam Trung cũng có thể. Người suy nghĩ thêm một chút đi, ta không quấy rầy người."

"Được, ta suy nghĩ thêm một chút."

Tùy tiện ứng một thanh, Hoàng Nhất Phàm chuẩn bị lần nữa đem nguyện vọng điền xong.

Chỉ là, vừa hạ bút, vừa bên trên lại một thanh âm hỏi.

"Hoàng Nhất Phàm, người lấp chính là một trung sao?"

"Làm sao người biết?"

Hoàng Nhất Phàm để bút xuống, ngẩng đầu đối Giang Úy Úy nói ra.

"Ha ha, đoán, ta cũng lấp một trung."

Nói xong, Giang Úy Úy liền có một ít ngượng ngùng quay đầu trở lại mình chỗ ngồi, "Người lấp đi, chúng ta một trung gặp. Đến lúc đó, cũng không nên quên ta cái này ủy viên học tập nha."

"Mô hôi. . ."

Khó được nhìn thấy Giang Úy Úy tiểu nữ hài một mặt, Hoàng Nhất Phàm có chút lệ rơi đầy mặt.

Bất quá, vẫn là gật đầu nói, "Sẽ không quên, sông lớn ủy viên."

Cười khổ lắc đầu, Hoàng Nhất Phàm lại lần nữa hạ bút.

Bất quá, tựa hồ cảm giác được cái gì, quay đầu nhìn về phía một bên muốn nói lại thôi Trương Tuệ Bình.

"Người muốn báo một trung?"

"Người cũng đối với ta báo trường học nào cảm thấy hứng thú?"

Hoàng Nhất Phàm hỏi.

"Không, ngồi cùng bàn nha, hỏi một chút mà thôi."

"Tốt a, cái kia trước tiên ta hỏi người, người báo cái nào chỗ. A đúng, một lần cuối cùng thi sát hạch, người thi hơn 600 phân, một trung hẳn không phải là vấn đề, người hẳn là sẽ báo một trung đi."

"Ừm."

Trương Tuệ Bình nhẹ nhàng gật đầu.

"Không tệ, không tệ."

Hoàng Nhất Phàm vui mừng cười một tiếng, "Xem ra ta học bù vẫn còn có chút hiệu quả, một trung là trong huyện trọng điểm trung học, các phương diện đều so nhị trung tốt. Trương Tuệ Bình, người khẳng định có thể thi lên năm đầu trung học, chúc người tâm tưởng sự thành."

Trương Tuệ Bình có chút thẹn thùng về nói, "ạ ơn." Sau đó, lại hỏi nói, "nhưng người đây, người còn không có nói cho ta biết người muốn báo trường học nào vậy. Nếu như cao trung thời điểm cũng có thể tại một trường học chạm mặt, thật là tốt biết bao. Đến lúc đó, ta có cái gì không hiểu, lại có thể hỏi người. Hắc hắc."

"Ta nha, kỳ thật ta cũng không muốn báo một trung."

"A. . ."

Trương Tuệ Bình kinh ngạc nói, "Làm sao vừa rồi, người không phải nói với Úy Úy muốn báo một trung sao?"

"Ta nói à, ta nhưng không có nói ta muốn báo một trung."

"Tốt a, không nghĩ tới, người lại gạt người."

Hồi ức vừa rồi Hoàng Nhất Phàm trả lời Giang Úy Úy, một câu kia làm sao người biết, rõ ràng là lừa gạt Giang Úy Úy mà thôi.

"Người muốn báo nhị trung?"

"Ừm."

Đúng vậy, Hoàng Nhất Phàm liền là muốn báo nhị trung, đây là hắn đã sớm cân nhắc tốt quyết định.

Kỳ thật một trung nhị trung Hoàng Nhất Phàm đều cảm thấy có thể, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) bất quá, một trung dù sao cũng là trọng điểm trung học, nghĩ tới tương lai ba năm mình còn có rất nhiều chuyện muốn làm, nếu là ở một cái dạy học càng thêm nghiêm khắc trường học, chỉ sợ có rất nhiều không tiện. Thế là, Hoàng Nhất Phàm liền muốn tiến vào cái này một cái so ngũ tạng Lục Trung tốt hơn rất nhiều, nhưng lại so một trung kém một chút nhị trung.

"Không biết người nghĩ như thế nào."

Đột nhiên, Trương Tuệ Bình trở nên có một ít rồi rầm.

Vừa rồi nàng cũng có chút cao hứng, coi là Hoàng Nhất Phàm muốn báo thì một trung đâu, như vậy mọi người lại tại cùng một trường, tốt bao nhiêu.

Không nghĩ tới, đảo mắt nàng liền phát hiện, Hoàng Nhất Phàm thế mà không muốn đi một trung.

"Ta người này rất kỳ hoa, người không nên suy nghĩ nhiều, ta nguyện vọng điền xong, về nhà, chúng ta gặp lại sau."

Nhanh chóng đem nguyện vọng lấp xong, Hoàng Nhất Phàm đi ra phòng học.

"Quay lại gặp."

Bên tai Hoàng Nhất Phàm thanh âm còn không có tin tức, Trương Tuệ Bình lại là có một ít ngăn người, nàng không biết, mình lần này làm ra lựa chọn, cái này gặp lại sau có phải là cùng người nào đó ly biệt. Hoặc là cái nào sợ không phải ly biệt, một trung cùng nhị trung chỉ cách một con đường, ngẫu nhiên vẫn là có thể đụng phải. Thế nhưng là, Trương Tuệ Bình lại có một ít không dám xác định, đầu này đem hai trường học ngăn cách mở phở dài, dù là một ngày nào đó lần nữa đụng phải, cũng có khả năng chỉ là tương hồ gật gật đầu, không có quá nhiều gặp nhau.

Trong lòng có một ít thấy đau, Trương Tuệ Bình lập tức cảm giác rất khó chịu.

"Nhị trung."

Không biết nơi nào phát lên kêu gọi, Trương Tuệ Bình tay có một ít khựng chế không nổi. Nguyên bản chỉ chuẩn bị ghi danh một trung, bây giờ lại đem nguyện vọng 1 bên trên trường học danh sách một cột bên trong, viết lên mặt khác một trường học —— tin phong nhị trung.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Ý thơ cảm giác

Tin phong vườn hoa vịnh cư xá.

Nghỉ ba ngày, Lý Lạc Từ từ Thiết Thạch Khẩu trung học về đến huyện thành trong nhà.

"Ai. . ."

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, Lý Lạc Từ đem túi sách buông xuống, lại tại túi sách tường kép bên trong xuất ra một trang giấy.

Sau lưng người rơi đầy đất

Bằng hữu nha, đây không phải là cánh hoa

Là ta héo tàn trái tim

Thơ là Dư Bản đưa tới, nhưng thơ lại không phải Dư Bản viết.

Mặc dù Lý Lạc Từ đã sớm đoán được, nhưng hôm nay đem Dư Bản tìm đến chứng thực về sau, Lý Lạc Từ vẫn là bùi ngùi mãi thôi.

Sơ tam niên kỷ, chính là hoa quý tuổi tác, lại càng không cần phải nói nữ hài tử.

Lý Lạc Từ mặc dù bề ngoài lạnh lùng như băng, nhưng nội tâm lại không phải như thế.

Thậm chí, nếu Lý Lạc Từ nội tâm bị người mở ra, nàng lửa nóng so với người nàng càng hơn.

"Không nghĩ tới, một cái nam sinh cũng có như thế tinh tế tỉ mỉ tâm tư."

"Chẳng lẽ, nàng là viết cho ta sao?"

Lý Lạc Từ không khỏi cười một tiếng, cảm giác mình có một ít choáng váng.

Cái này rõ ràng là Hoàng Nhất Phạm thay mặt Dư Bản viết, dù là viết là cho mình, nhưng cái này thủ thơ tình cũng không phải vì nàng viết.

Có một ít đáng tiếc, Lý Lạc Từ đem một trang này giấy cẩn thận thả lại túi sách.

"Lý Lạc Từ đồng học, mấy ngày nay các người hẳn là nghỉ đi."

Thi cấp ba nghỉ ba ngày, Lý Lạc Từ cảm giác nhàm chán, liền leo lên TT.

Lúc này, một cái ghi chú vì "Thanh thiếu niên báo biên tập Tôn Tại An" TT hào cho Lý Lạc Từ phát một cái tin tức.

"Tôn thúc thúc, đứng nha, trường học nghỉ ba ngày."

"3 ngày giả để cho các người thư giãn một tí cũng không tệ."

"Nào có cái gì buồn lòng, ba ngày sau đó liền muốn thi cấp ba, trong lòng rất khẩn trương."

"Ta vậy mới không tin, lấy thành tích của người có cái gì tốt khẩn trương, không nên gạt thúc thúc. Đúng, trước đó thúc thúc thương lượng với người sự tình, người suy tính thế nào?"

"Cái này. . . Quên đi thôi."

"A, tính toán? Lạc tím đồng học, người nhiều suy tính một chút đi. Người phải biết, loại cơ hội này cũng không nhiều. Người cũng có thực lực, chỉ cần người thi cấp ba kết thúc về sau mỗi ngày tại chúng ta thanh thiếu niên báo phát một thiên 1000 đến chữ viết văn bản thảo cũng là được rồi. Chắc hẳn người cũng biết, hiện tại đang lúc đó hai vị tác gia Quách Thành cùng Hàn Tiến, năm đó cũng là ra từ chúng ta thanh thiếu niên báo. Mặc dù người cùng hai người bọn họ còn có khoảng cách rất lớn, nhưng người tuổi tác mới 15 tuổi, tương lai trưởng thành tính còn rất mạnh, đây chính là một lần cho người thành danh cơ hội."

"Tôn thúc thúc, thật rất xin lỗi. Đoạn thời gian gần nhất phát sinh rất nhiều chuyện, ta bắt đầu tỉnh lại mình. Ta cũng bắt đầu lật xem trước kia mình viết viết văn bản thảo, quay đầu, ta mới phát hiện, nguyên lai do ta viết tự nhiên như thế kém. Ta muốn học tập cho thật giỏi một đoạn thời gian, tận lực đem ta hành văn lại đề cao một số."

"

"Lạc tím đồng học, tỉnh lại là tốt. Nhưng người luôn luôn đang trưởng thành, người bây giờ nhìn người trước kia viết viết văn bản thảo đương nhiên viết, cái này chứng minh người trưởng thành nha, cũng chứng minh người trình độ tiên bộ. Còn nữa, sáng tác bản thảo cũng có thể một bên viết một bên học tập."

"Không phải, Tôn thúc thúc, người khả năng hiểu lầm ta nói ý tứ. Kỳ thật, ta là cảm giác trình độ của ta xa xa còn không có đạt tới xuất sư trình độ, ta còn có rất nhiều đồ vật đáng giá học tập. Mà tại học tập của ta bên trong, ta cũng không muốn để cho mình lấy còn không có xuất sư trình độ đi viết cái này một số nhìn qua tương đối không thành thực bản thảo. Bởi vì ta cảm thấy, hư giả lòng hư vinh sẽ để cho ta trong tương lai khó mà tiến thêm. Cho nên, ta muốn lợi dụng nghỉ hè thời điểm nghiêm túc cố gắng học tập khế đảo. Mà lại. . ."

"Mà lại cái gì?"

"Mà lại ta phát hiện một cái đồng học lợi hại hơn nhiều so với ta."

"So người lợi hại hơn nhiều? Lạc tím đồng học, đừng nói giỡn. Tôn thúc thúc cũng không sợ người kiêu ngạo, kỳ thật trình độ của người đã đạt tới người đồng lứa đứng đầu nhất cấp độ. Không, không chỉ là người đồng lứa, người đã vượt qua rất khi lớn một bộ phận cao trung bộ học sinh. Nếu như không phải như vậy, ta cũng sẽ không tới tìm người sáng tác bản thảo."

"Là thật, Tôn thúc thúc."

"Thật?"

"Ta thề, Tôn thúc thúc, ta lừa người làm cái gì. Đúng, ta chỗ này có một bài hán viết hiện đại thơ, người có muốn hay không nhìn một chút."

"Hiện đại thơ? Lạc tím đồng học, người ý nghĩ rất có tính chất nhảy nhót nha."

"Tôn thúc thúc, người làm sao cũng không tin ta đây, ta hiện tại liền đem cái này một bài hiện đại thơ phát cho người. Bất quá, cái này một bài thơ người không thể đăng báo, đây không phải do ta viết, là bạn học ta viết. Mà lại, ta cũng không có đạt được hán cho phép, nếu là bị hán phát hiện hán thơ bị leo lên báo chí, khẳng định sẽ mắng chết ta."

"Yên tâm, Tôn thúc thúc điểm ấy đạo đức nghề nghiệp vẫn phải có. Bất quá, Lạc tím đồng học người cũng đừng lấy cái gì hiện đại thơ đến lừa phỉnh ta."

"Ngài nhìn làm tiếp đánh giá đi."

Nói, Lý Lạc Từ liền sắp xếp hiện ra thay mặt thơ một gốc nở hoa cây, phát cho Tôn Tại An. Mà lúc này tại máy tính một bên khác Tôn Tại An, lại là có chút đau đầu rút một chén trà, trong lòng lại là tại nhỏ cô, "Cô gái nhỏ này đang suy nghĩ gì đây, nổi danh cơ hội đều không muốn. Đến, hôm nào cùng ba mẹ nàng gọi điện thoại."

Thoải mái uống một ngụm trà, sau mười mấy phút, Tôn Tại An mới lần nữa nhìn về phía máy tính.

Lúc này, Lý Lạc Từ đã đem "Một gốc nở hoa cây" phát tại Tôn Tại An tức thời TT bên trên.

"Hiện đại thơ, ha ha, đừng nói cho ta một cái học lớp 9 học sinh cũng sẽ làm hiện đại thơ."

Đối với Lý Lạc Từ phát tới hiện đại thơ, Tôn Tại An một chút cũng không có coi trọng.

Đừng nói là học sinh trung học, cho dù là giáo sư đại học, cũng không chừng có thể làm tốt một bài ra đáng hiện đại thơ.

Kỳ thật nói đến, hiện đại thơ đến dân quốc thời kì phát triển đến nay, đã càng ngày càng xấu hổ.

Năm đó bởi vì bạch thoại văn hưng khởi, hiện đại thơ cũng theo đó sinh ra.

Chỉ là, bạch thoại văn tại tiểu thuyết, văn xuôi, kịch bản. . . Các phương diện lấy được đột phá, nhưng ở thơ ca phương diện lại là càng ngày càng xấu hổ.

Lúng túng nguyên nhân một mặt là hiện đại thơ gần hơn một trăm năm đến cũng không có quá nhiều kinh điển tác phẩm.

Một phương diện khác, cũng là bởi vì hiện đại thơ bản thân loại hình thiết lập, quá mức hiện đại lại không có quy hoạch, có cái quý thơ hay xuất hiện.

Nghiêng mắt, Tôn Tại An tùy ý nhìn lướt qua cái này một bài làm gọi "Một gốc nở hoa cây" hiện đại thơ.

Như thế nào để người gặp phải ta

Tại ta xinh đẹp nhất thời khắc

Đây là nên thơ câu đầu tiên, Tôn Tại An đọc đọc, giống như không có cảm giác gì.

Tiếp tục xem tiếp.

Vì cái này

Ta đã ở phật tiền cầu năm trăm năm

Cầu nó để cho chúng ta kết một đoạn trần duyên

Phật thế là đem ta hóa thành một cái cây

Sinh trưởng ở người cần phải trải qua bên đường

Viết cũng nha, cùng bình thường nói lời nha, cái này cũng gọi hiện đại thơ?

Kỳ thật Tôn Tại An thật sự là đối diện đại thơ không có quá nhiều ý nghĩ, tại hắn muốn đến, như loại này không có chương pháp hiện đại thơ, người đem một câu trường cú tử mở ra biến thành câu đơn, vậy liền thành hiện đại thơ. Hoặc là, đem một câu biến thành một đoạn, cũng thành hiện đại thơ. Đương nhiên, đây chỉ là trêu chọc, Tôn Tại An đối với phần lớn số viết không tệ hiện đại thơ vẫn là có nhất định thường thức nhãn lực. Chỉ là, hiện đại thơ thật sự là quá mức khó tả, cũng quá mức tại không có ý nghĩa quá lớn, Tôn Tại An cũng không phải là đặc biệt cảm thấy hứng thú. Mà lại, hắn cũng không cho rằng đối phương có thể viết ra cái gì tốt hiện đại thơ.

Dưới ánh mặt trời thán trọng nở đầy hoa

Đóa đóa đều là ta kiếp trước hy vọng

Nhìn đến đây, Tôn Tại An đột nhiên cảm giác cái này một bài hiện đại thơ tốt hơn nhiều.

Mặc dù vẫn là không có phát hiện cái này một bài thơ có chỗ nào không tầm thường, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) nhưng đã cảm giác có một ít thơ vị xuất hiện.

Từ lúc đầu nghiêng mắt, Tôn Tại An trở nên ngồi nghiêm chỉnh, không coi thường đến đâu cái này một bài thơ ca, nghiêm túc tiếp tục xem tiếp.

Làm người đến gần

Mời người lắng nghe

Run rẩy lá là chúng ta đợi nhiệt tình

Mà người rốt cục không nhìn đi qua

Đến nơi này, Tôn Tại An đã có một ít kích động.

Ý thơ cảm giác càng ngày càng đậm.

Hiện đại thơ ý cảnh cũng càng ngày càng dày.

Đọc lấy đến, đã có sáng sủa thuận miệng, một loại tình thơ ý họa cảnh giới giấy rách mà ra.

Đây là Tôn Tại An trước kia đọc được kinh điển thơ ca thời điểm, mới có thể cảm nhận được cảm giác.

Không nghĩ tới, tại cái này một bài hiện đại thơ bên trên, loại cảm giác này cũng chậm chậm xuất hiện.

Thẳng đến, khi Tôn Tại An đọc được: Sau lưng người rơi đầy đất, bằng hữu a đây không phải là cánh hoa, là ta tàn lụi trái tim.

Toàn thân run lên, cái này một bài một gốc nở hoa cây, triệt để kích tiến vào Tôn Tại An nội tâm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Tinh tác gia thẳng cấp quy tắc

"Lạc tím đồng học, bài thơ này thật là người đồng học viết?"

Cái này một bài thơ có lẽ đối với tiểu nữ hài không có cái gì, nhưng đối với những người trưởng thành kia, đối với cái kia một chút kinh nghiệm qua tình cảm người trưởng thành, hơn nữa còn là đối với một vị có văn học tố dưỡng lại tình cảm lại phong phú nam tử trưởng thành, trong nháy mắt liền bạo phát ra hấn vô thượng mỹ lực. Cơ hồ là trong nháy mắt, Tôn Tại An liền cho tên Lạc tím một cái tin tức.

"Đúng nha, Tôn thúc thúc, làm sao vậy, bài thơ này viết không được khá sao?"

"Không tốt? Mò hôi, nơi nào sẽ không tốt, quả thực là tốt không thể tốt hơn, chỉ là bằng cái này một bài thơ, người vị bạn học này liền có thể tại thi đàn đánh ra danh khí."

"Không thể nào, lợi hại như vậy?"

Trương Lạc tím có chút cần lưỡi. Nàng thế nhưng là biết, muốn tại văn đàn đánh ra danh khí độ khó. Tựa như nàng hiện tại, mặc dù ở trường học rất nổi danh, đồng thời cũng viết một tay tốt viết văn bản thảo, tựa hồ nhìn tại thanh thiếu niên báo cũng có một tia danh khí. Nhưng là, loại này danh khí cũng không có quá nhiều tác dụng, hẳn rất phù phiếm, qua tầm vài ngày, ai cũng không nhớ ra được người là ai.

"Đương nhiên, người phải biết, thơ ca tại chúng ta Hoa quốc văn đàn địa vị. Mà lại, bây giờ hiện đại thơ cục diện lại rất xấu hổ, nhiều năm không có mấy thủ ra đáng tác phẩm xuất hiện. Thậm chí rất nhiều người cũng hoài nghi, hiện đại thơ phải chăng có cần phải tồn tại. . . Ách, nói cho người chuyện này để làm gì đâu, tóm lại, Lạc tím đồng học, cái này một bài thơ viết hay vô cùng, người đồng học tên gọi là gì, có hay không hẳn TT hào, ta rất muốn cùng hắn kết giao bằng hữu."

"Kết giao bằng hữu?"

Đầu não có một ít chập mạch, trương Lạc tím bị Tôn Tại An kích động bộ dáng cho bị hôn mê rồi.

Nàng cũng thừa nhận cái này một bài thơ viết không tệ, nhưng, cái này một bài thơ thật tốt như vậy sao?

"Bạn học ta gọi Hoàng Nhất Phàm, TT hào là 2543* , bất quá, Tôn thúc thúc, người cũng không thể nói là ta hướng người giới thiệu. Còn có, người cũng không thể xách cái này một bài thơ."

"Vì cái gì?"

"Không có vì cái gì, tóm lại, Tôn thúc thúc người nhất định không thể xách. Nếu như đề, về sau liền cũng không đề ý tới người nữa."

"Đi, được, đi, Tôn thúc thúc không đề cập tới chính là."

. . .

"Phàm Trần lớn, không, ta hiện tại phải gọi người Phàm Trần cự, đi qua ban biên tập nhất trí quyết định, chúng ta ban biên tập cho người đem bản thảo trừ giá cả xách đến ngàn chữ 3000 nguyên tiêu chuẩn, hi vọng người có thể viết ra càng nhiều ưu tú tác phẩm."

Ba ngày nghỉ thời gian, Hoàng Nhất Phàm cũng là không có đi, liền nhàn trong nhà đọc sách.

Sách loại hình tương đối tạp, có truyền thống văn học, cũng có tiểu thuyết mạng, đồng thời, Hoàng Nhất Phàm cũng tại bắt đầu cấu tứ sách mới.

Nói đến nhàn, nhưng khe đào cái này nhìn cái kia nghĩ, thời gian cũng rất nhanh liền qua.

Lúc này, Bán Dạ Đàm ban biên tập trả lạnh cho Hoàng Nhất Phàm phát một cái tin tức.

"Đa tạ trả lạnh."

Ngàn chữ 3000 nguyên đã là nghiệp nội đỉnh tiêm giá tiền,

Đối với cái giá tiền này, Hoàng Nhất Phàm rất hài lòng.

Đương nhiên, hắn cũng nghe nói Huyền Nghi Thế Giới giống như Trương Văn giá tiền là ngàn chữ 5000 nguyên. Nhưng đối với này, Hoàng Nhất Phàm cũng không để ý, cũng không có thừa cơ hướng Bán Dạ Đàm cố tình nâng giá. Hắn biết, mặc dù mình nếu như hô lên ngàn chữ 5000 nguyên giá cả, lấy liêu trai đối với Bán Dạ Đàm thôi động tác dụng, bọn hắn cũng không có khả năng không tiếp thụ. Nhưng hắn cũng sẽ không như thế làm, một cái ngành nghề có một cái ngành nghề quy củ. Có lúc, cũng không phải là như linh dị trong giang hồ nói tới, lão tử liền là thiên hạ đệ nhất, tuân thủ ngành nghề quy tắc, đây là sáng tác ngành nghề đầu thủ nhất chuẩn tắc.

Sở dĩ nghĩ như vậy, kỳ thật cũng là trải qua Long Không diễn đàn lấy linh dị giang hồ hai trận sự kiện ảnh hưởng.

Cái này cũng để Hoàng Nhất Phàm càng làm thật hơn thật nhận rõ mình, cũng càng làm thật hơn thật nhận rõ cái thế giới này.

Muốn dương tên, muốn đặt chân ở văn đàn, tuyệt không phải người có chút thiên tài, người có thể viết ra hảo tác phẩm đơn giản như vậy. Một lo là, chỉ là vòng tròn bên trong tranh đấu, liền có khả năng đưa người kéo vào vũng bùn. Năm đó ba tháng, chính là hạ trăng. Hoàng Nhất Phàm đến đi vào cái thế giới này thời gian rất ngắn, cũng chỉ hai cái hệ liệt tác phẩm, nhưng bị tranh đấu lại một chút cũng không nhỏ. Nếu như không phải Hoàng Nhất Phàm duy trì một khóa đầu óc thanh tỉnh, chỉ sợ, Long Không diễn đàn sự kiện hẳn đều sẽ vì thế lớn thụ ảnh hưởng, tiến tới bút danh bị phế.

Đồng thời, tại mấy ngày nay, Hoàng Nhất Phàm cũng tra xét mình tại Hoa quốc tác gia thể hệ đẳng cấp.

Chỉ cần tại Hoa quốc tác gia lưới đăng kí trở thành tác giả, liền có thể bị Hoa quốc tác gia lưới tự động cho điểm.

Cho điểm tiêu chuẩn đến từ viết tác phẩm nổi tiếng, lượng tiêu thụ, cùng lực ảnh hưởng.

Nhất tinh.

Cùng Hoàng Nhất Phàm tại UU đọc sách, Hoàng Nhất Phàm một cái khác bút danh Phàm Trần , đồng dạng cũng là nhất tinh.

Bất quá, cái này nhất tình đẳng cấp không phải UU đọc bình luận sách định, mà là Hoa quốc tác gia lưới.

Đối với cái này tác gia đẳng cấp kế hoạch, Hoàng Nhất Phàm là tức cảm thấy hứng thú, lại đầu đầu.

Cảm thấy hứng thú chính là cái này tác gia đẳng cấp có thể rất rõ ràng nhận biết nào đó một vị tác gia thực lực.

Rất đơn giản nha, 2 tình tuyệt đối so với 1 tình trâu, 3 tình nói cái gì cũng không có khả năng so 1 tình kém.

Nhưng đầu đầu chính là, cái này tác gia đẳng cấp, thật sự là thăng cấp quá chậm.

Vì thế, Hoàng Nhất Phàm cũng đã hỏi trả lạnh, có hay không nhanh chóng đề cao tác gia đẳng cấp biện pháp. Trả lạnh thì trả lời, không có.

Không có không phải là bởi vì thật không, trả lạnh cũng nâng lên, dựa vào viết tạp chí là rất khó tăng lên tác gia đẳng cấp. Bởi vì tạp chí là tạp chí xã phát hành, không thuộc về tác giả, tác giả chẳng qua là tại trên tạp chí phát biểu một thiên hoặc là hai thiên tác phẩm mà thôi. Hẳn lượng tiêu thụ, cũng không thể tính tại tác giả trên đầu. Nhiều nhất có thể suy tính một chút nên tác giả lực ảnh hưởng cùng nổi tiếng, nhưng lực ảnh hưởng cùng nổi tiếng loại vật này là hư, hẳn không có một cái nào có thể tham khảo tiêu chuẩn. Cho nên, đánh giá cũng khó khăn.

Cuối cùng, trả lạnh cấp ra một cái phương hướng, cái kia chính là xuất bản. Nếu như liệu trai tại tạp chí đăng nhiều kỳ về sau lấy thêm đi xuất bản, lượng tiêu thụ sẽ thành cho điểm tiêu chuẩn. Chỉ là đáng tiếc, trả lạnh vẫn là nói. Tuy nói tác gia hệ thống cấp bậc lượng tiêu thụ ở trong đó chiếm đoạt rất lớn tỉ trọng, nhưng là, đạt được Hoa quốc tác gia hiệp hội tán thành, càng là trọng yếu nhất. Trả lạnh nói với Hoàng Nhất Phàm, "Bọn hắn đã chuẩn bị giúp vì Hoàng Nhất Phàm ngay tại chỗ huyện tác hợp đưa ra xin." Chỉ là, Hoàng Nhất Phàm lấy tạm thời không tiện gia nhập tác hợp mà phủ định.

Đối ở đây, trả lạnh cũng nói thẳng, không gia nhập tác hợp bình thường là rất khó tăng lên tác gia đẳng cấp.

Bất quá, mặc dù trả lạnh nói như vậy, nhưng Hoàng Nhất Phàm vẫn là phát hiện một đầu không thông qua tác hợp liền có thể đề cao tác gia đẳng cấp phương pháp. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com))

Phương pháp này , đồng dạng là xuất bản.

Chỉ cần người lượng tiêu thụ đầy đủ cao, đạt tới cả nước quan chú trình độ, dù là không thông qua tác hợp, như vậy, Trung Quốc tác gia lưới cũng sẽ tự động đề cao người tác gia đẳng cấp.

Nghĩ tới đây, Hoàng Nhất Phàm liền hỏi trả lạnh xuất bản sự tình.

Hiện đang liệu trai đã đăng nhiều kỳ mười mấy thiên, tại Bán Dạ Đàm đã mở ra danh khí. Mà lại, Bán Dạ Đàm đã dựa vào liệu trai, tuần lượng tiêu thụ phá 15 vạn sách, chính hướng 20 vạn sách tới gần. Mặc dù cùng Huyền Nghi Thế Giới còn có khoảng cách nhất định, nhưng chỉ cần lại đăng nhiều kỳ mấy kỳ, tin tưởng vượt qua Huyền Nghi Thế Giới cũng không phải việc khó gì.

Hoàng Nhất Phàm đối với liệu trai kỳ vọng rất lớn, tin tưởng tại xuất bản cái này một khối, hẳn là lượng tiêu thụ sẽ không tệ. Chỉ cần liệu trai lượng tiêu thụ đạt tới kích thước nhất định, như vậy, chỉ dựa vào lượng tiêu thụ, dù là không thông qua Hoa quốc tác gia hiệp hội, cái này tác gia đẳng cấp cũng có thể đề cao.

Đối với Hoàng Nhất Phàm nâng lên xuất bản, Bán Dạ Đàm biên tập trả lạnh cũng rất xem trọng. Cho Hoàng Nhất Phàm trả lời thì là, bọn hắn cần cùng ban biên tập thương lượng một chút, tranh thủ vì Hoàng Nhất Phàm ký kết một cái càng thêm có lợi xuất bản hợp đồng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Có 3 cảnh

Cùng trả lạnh trò chuyện xong, TT tin tức đột nhiên lại có một vị tăng thêm hảo hữu xin.

Xin nghiệm chứng: Văn học kẻ yêu thích.

Cũng không có nhìn kỹ, tiện tay điểm kích đồng ý, một lát sau, đối phương phát tới một cái tin tức.

"Ngài khỏe chứ, rất muốn cùng ngài thảo luận một chút văn học phương diện vấn đề."

Đối phương Id gọi Tôn Tại An, có thể là tên của đối phương , bất quá, cũng có thể là nickname hoặc là bút danh.

"Ngài tốt, tốt giống ta cũng không nhận ra người, người làm sao lại cùng ta thảo luận vấn đề như vậy?"

Hoàng Nhất Phàm có chút kỳ quái hỏi.

"Ha ha, cá tính của người kí tên viết rất tuyệt, xem xét tựa như là làm văn nghệ, sau đó cũng liền tăng thêm "

"Ách, cá tính kí tên?"

Mở ra TT, xem xét cá tính kí tên, trên đó viết, ta nổi danh châu một khóa. . .

Nguyên lai, cái này một bài thơ là lúc ấy Hoàng Nhất Phàm tại lĩnh dị giang hồ viết xong quý trào phú tử về sau tiện tay tăng thêm tại TT kí tên bên trên.

Không nghĩ tới, cái này thể mà đưa tới văn học kẻ yêu thích, tranh thủ thời gian xóa bỏ.

Tốt a, đã đều là văn học kẻ yêu thích, vậy liền tâm sự.

Nói đến, Hoàng Nhất Phàm vẫn tương đối vui với cùng cái thế giới này văn học kẻ yêu thích trao đổi.

"Nhàm chán thời điểm viết, đừng coi là thật, đừng coi là thật."

"Ngài quá khách khí, cái này một bài thơ viết phi thường kinh điển. Đúng, người là chuyên nghiệp làm thơ sao?"

"Không phải."

Hoàng Nhất Phàm lắc đầu, nói nói, " chỉ có thể nói là thơ ca kẻ yêu thích đi "

"Loại hại, ta cũng là thơ ca kẻ yêu thích , bất quá, ta cảm giác thơ cổ từ mặc dù kinh điển, nhưng đã có một ít không quá thích hợp hiện đại đô thị hóa xã hội."

"Cũng không thể nói như vậy, nếu như có thể viết ra kinh điển, vẫn là cũng tìm được mọi người công nhận."

"Đương nhiên, kinh điển tự nhiên có hẳn đặc biệt mị lực . Bất quá, đại phương hướng hẳn là không rơi xuống. Mà lại, hiện đại đô thị đã không có thơ cổ sinh ra chỗ nương. Lại thêm, mọi người thẩm mỹ quan các loại đã rõ ràng phát sinh biến hóa."

"Người nói cũng không tệ."

Hoàng Nhất Phàm đối với cái này biểu thị tán thành, ngược lại là cùng vị này gọi là Tôn Tại An văn học kẻ yêu thích nóng trò chuyện, "Cho nên, hiện tại sinh ra càng thêm phù hợp hiện đại đô thị giá trị thẩm mỹ quan hiện đại thơ."

"Xem ra Hoàng tiên sinh quả nhiên đối thơ ca có rất sâu nghiên cứu, chỉ là, ta đối thơ cổ tương đối thường thức, nhưng đối với hiện đại thơ lại cũng không làm sao tán thành."

"Thế nào, là bởi vì hiện đại thơ không có sinh ra bao nhiêu kinh điển tác phẩm không?"

"Cái này là một mặt. Càng nhiều, vẫn là hiện đại thơ bản thân quá mức tự do hóa, người cảm thấy thế nào?"

Hiện đại thơ ban sơ phát nguyên tại Thanh triều những năm cuối, thụ năm bốn phong trào văn hoá mới ảnh hưởng, không ít học giả bắt đầu đưa vào phương tây thơ làm, đồng thời dùng bạch thoại văn phương thức phiên dịch viết.

Nhưng cái này một số tác phẩm phát hành lượng cũng không phải là rất lớn, tại lúc ấy sở thụ ảnh hưởng cũng có hạn, nhưng đem phương tây thơ làm phiên dịch thành bạch thoại văn sáng tạo cái mới lại cho thời đại mới thi đàn dẫn dắt, thế là, một loại so với thơ cổ càng thêm tự do, tình cảm càng thêm thẳng thắn không bị cản trở hiện đại thơ như vậy sinh ra.

Chỉ là, cũng chính bởi vì hiện đại thơ quá mức truy cầu tự do, đến cuối cùng thường thường biến thành tự do thành chương, ngữ gió tản mạn, cảm giác tựa như bày ra thẳng thuật, cùng viết câu đơn từ không sai biệt lắm. Loại này quá phận thẳng lộ cùng thanh thoát mao bệnh không chỉ có làm thơ làm bản thân khuyết thiếu vốn có ý cảnh, cùng từ chính thể cấu thành bên trên đánh mất thơ ca mỹ cảm.

"Ta ngược lại không cảm thấy."

Hoàng Nhất Phàm mặc dù cũng không phải là đặc biệt ưa thích hiện đại thơ, nhưng thụ kiếp trước vô số kinh điển hiện đại thơ ảnh hưởng, muốn hẳn phải định hiện đại thơ cũng không có khả năng. Đối ở đây, Hoàng Nhất Phàm cấp ra mình lý giải, "Hiện đại thơ mặc dù cũng xưng là thơ tự do, thơ làm bản thân không có cách luật, sáng tác phong cách phi thường tự do. Nhưng tự do cũng không có nghĩa là không có quy tắc, tự do chỉ là đi thức bên trên tự do. Ta thủy chung cho rằng, một bài kinh điển hiện đại thơ, chẳng những yêu cầu cùng thơ cổ lang lang thuận miệng, đọc đến vận vị mười phần, đồng thời, càng đến chiều cổ thơ cổ thể hiện ra ý cảnh. Đương nhiên, nếu như tại tự do hóa thơ thể thời điểm có thể chiều cổ chữ từ tổ hợp, vậy thì càng tốt hơn."

"Nói đến rất không tệ, nhưng quá mức không rõ ràng, mà lại không có tiêu chuẩn."

"Văn học luôn luôn không có tiêu chuẩn, có tiêu chuẩn, vậy thì không phải là nghệ thuật, mà là kỹ thuật. Mà lại, ta cũng không cho rằng hiện đại thơ không có tiêu chuẩn. Dù là không có một cái nào giống toán học phương trình tiêu chuẩn, nhưng hẳn cũng có một thứ đại khái đánh giá hệ thống."

"Người nói đúng lắm, ngôn ngữ, hình tượng, tình cảm, cái này ba cái tiêu chuẩn?"

"Cũng có thể nói như vậy, nhưng cái này ba cái bình phẩm tiêu chuẩn ta cảm thấy còn không quá hoàn thiện. Ta cho rằng đánh giá hiện đại thơ, mặc dù từ ngôn ngữ, hình tượng, tình cảm ba cái phương diện lấy tay, cũng có thể đại khái phân tích cái này một bài hiện đại thơ nghệ thuật cao thấp, nhưng quá mức phiến diện. Muốn ta phân tích lời nói, ta sẽ từ thơ ca vật cảnh, tình cảnh, ý cảnh ba cái phương diện lấy tay."

"Vật cảnh?"

"Tình cảnh?"

"Ý cảnh?"

"Cái này ba cái tiêu chuẩn là?"

Hiển nhiên đối phương đối với cái này ba cái tiêu chuẩn cũng chưa quen thuộc, hơn nữa còn cảm thấy kinh ngạc.

Cái này cũng không kỳ quái.

Vật cảnh chỉ là vật thật biểu hiện cụ thể hiện tượng, mà tình cảnh thì là thông qua vật cảnh biểu hiện ra tình cảm, ý cảnh thì cao thâm hơn, chỉ thơ ca biểu hiện ra tư tưởng cùng cảnh giới.

Nói đến phức tạp, kì thực "Vật cảnh" chỉ là thấy được sự vật bản thân, "Tình cảnh" thì là không chỉ nhìn thấy được sự vật bản thân, hẳn còn thông qua vật cảnh biểu hiện tình cảm của mình, mà "Ý cảnh" thì là cuối cùng ngộ ra đến đạo lý hoặc là triết lý.

Thơ có ba cảnh, vật cảnh, tình cảnh, ý cảnh.

Đây là kiếp trước trứ danh thi nhân vương xương linh nói lên thơ có ba cảnh.

Cái thế giới này tự nhiên không có vương xương linh, đối phương có thể biết thơ có ba cảnh, đó mới có quái.

Đơn giản giải thích cho đối phương thơ có ba cảnh, Hoàng Nhất Phàm nói nói, "kỳ thật ta nói tới ba cảnh, không chỉ có thể đánh giá hiện đại thơ, đồng dạng, thơ cổ cũng có thể. Hoặc là, không chỉ là thơ cổ, cơ hồ là tất cả tác phẩm văn học đều có thể khái quát tại cái này ba cái loại hình bên trong"

"Lợi hại, lợi hại, thật sự là lợi hại."

Đối phương phát ra một cái sợ hãi than biểu lộ, một lát sau, liền hỏi nói, "xin hỏi, Hoàng lão sư ngài là cái nào trường đại học bên trong Văn giáo sư?"

"Ách?"

Nhìn thấy cái này tra hỏi, Hoàng Nhất Phàm lệ rơi đầy mặt. Cái gì giáo sư đại học, ca vẫn chỉ là học sinh trung học đây.

Bất quá, nếu như mình nói là học sinh trung học, không chừng đối phương vừa khiếp sợ khó mà tin tưởng, liền nói nói, "nào có tư cách này khi giáo sư đại học, chỉ là một cái bình thường văn học kẻ yêu thích thôi."

"Hoàng lão sư ngài quá khách khí, lấy ngài đối với thơ cổ từ nghiên cứu, cho dù là những cái kia giáo sư đại học cũng cảm thấy không bằng nha. Thật có lỗi, Hoàng lão sư, có chút việc muốn hạ, hôm nào lại thỉnh giáo với ngài."

Nói xong, đối phương đã logout. Lúc này, TT tức thời thông tin cũng rốt cục thanh tĩnh. Hoàng Nhất Phàm không có việc gì, lại đem suy nghĩ chuyển tới câu tứ bộ 2 tiểu thuyết mạng đại cương ở trong

...

Ta có minh châu một khóa, lâu bị bụi cực khổ quan khóa.

Hôm nay bụi bay, tòa sáng, chiếu lượt non sông vạn đoá.

Có tài.

Thật sự là có tài.

Không, sao có thể dùng có tài khái quát, đối phương trình độ sớm đã đạt đến văn học đại sư trình độ.

Mấy vì tính một bên khác, một vị trung niên nam tử mặt chữ quốc kích động lớn tiếng nói.

Nhìn kỹ, chính là thanh thiếu niên báo biên tập Tôn Tại An.

Trước đó Tôn Tại An vốn định gọi trương Lạc tím thì cấp ba về sau tại bọn hắn thanh thiếu niên báo gửi bản thảo đi, thành vì bọn họ báo chí chuyên mục tác gia. Chỉ là, đối phương lại cầm một cái gọi cái gì Hoàng Nhất Phàm tới làm ngăn tiền bài. Thâm biểu bày ra hoài nghi Tôn Tại An tăng thêm đối phương làm hảo hữu, không nghĩ tới, vèn vèn chỉ là nhìn đối phương TT tin tức tư liệu, Tôn Tại An liền bị một câu kia ta có minh châu một khóa thơ cổ hù ngã.

Còn tốt thân là biên tập Tôn Tại An nội tâm cường đại, mặc dù chân kinh đối phương viết ra một bài kinh điển thơ cổ. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) nhưng cũng bản thân an ủi nói ra, thơ cổ loại hình tác phẩm thường thường là linh quang lóe lên, hắn liền xuất hiện, cũng không thể đại biểu thực lực chân chính. Mặc dù, hắn biết, tại cái này một bài thơ cổ trước đó còn có một bài đồng dạng kinh điển một khóa nở hoa cây.

Ngay tại Tôn Tại An cố nén bị đối phương hù đến tâm tư sẽ cùng Hoàng Nhất Phàm giao lưu lúc, Hoàng Nhất Phàm lại lại lần nữa tuôn ra một câu "Thơ có ba cảnh" thì từ bình phán tiêu chuẩn.

Tiêu chuẩn này đối với người bình thường tới nói, có lẽ không có cảm thấy cái gì, chỉ sẽ cho rằng cái này là đối phương bình luận thì từ phương pháp mà thôi. Nhưng là, khi kỹ càng nghe xong đối phương nói tới thơ có ba cảnh giải thích về sau, Tôn Tại An đã bị "Thơ có ba cảnh" tiêu chuẩn cho triệt để chinh phục.

Thơ có ba cảnh, đừng nói cái khác, chỉ là bốn chữ này, hắn liền cùng thơ cổ như vậy vốn có ý thơ.

Kinh khủng hơn chính là, thơ có ba cảnh nói tới ba cảnh, so với Tôn Tại An tiếp xúc bất luận một loại nào thơ ca bình luận càng hơn một bậc, hoặc là nói là cao hơn một cảnh giới. Hắn chẳng những càng thêm toàn diện, cũng cụ thể hơn, đồng thời, cũng càng vì kinh điển.

Loại trình độ này, tuyệt đối đạt đến văn học đại sư cảnh giới.

Bởi vì chỉ có văn học đại sư, mới có thể đối thơ ca làm ra sâu sắc như vậy bình phán.

Hiện đại một số thi nhân hoặc là một số tác gia, nghiên cứu đều quá dễ hiểu.

Đến cuối cùng, Tôn Tại An đã bị Hoàng Nhất Phàm chấn động phải choáng váng.

Cái này là tiểu nha đầu đồng học?

Cái này muốn là tiểu nha đầu đồng học, bạn học của ta liền thành Không thánh nhân.

Quách tại an vỗ vỗ cái ót, không nghĩ tới, ta quách tại an thông minh một thế, thế mà bị tiểu nha đầu này lừa gạt.

Có một ít phát điên, quách tại an một cái tin tức, lần nữa phát đến trương Lạc tím TT bên trên.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Nhuận bút

"Lạc tím đồng học, người lừa Tôn thúc thúc thật đáng nha."

"A, Tôn thúc thúc, ta lúc nào lừa người rồi?"

"Người chẳng lẽ không có nói với ta cái kia Phàm Trần là người đồng học?"

"Đúng thế, thế nào?"

"Lạc tím đồng học, cái này liền là của người không đúng, thúc thúc vẫn cho rằng người phạm học hiền lương, làm sao lại ưa thích gạt người nữa nha, cái này cũng không tốt. Người lại xác định một chút, cái này Phàm Trần thật là người đồng học, mà không phải người nhận biết giáo sư đại học?"

"Giáo sư đại học, Tôn thúc thúc, người nói là cái gì, ta bị người làm hồ đồ rồi, Phàm Trần đúng là bạn học ta."

"Người lại xác định một chút?"

"Thúc thúc, không cần xác định, ta thề, thề, Phàm Trần là cùng ta đồng niên cấp cùng lớp đồng học."

"Tốt a, khi thúc thúc vừa rồi hỏi người không nói."

"Ày. . ."

. . .

Bán Dạ Đàm

"Chủ biên, Phàm Trần liệu trai đã đăng nhiều kỳ mười mấy thiên, vừa rồi cùng Phàm Trần hàn huyên một chút, hẳn chuẩn bị lại viết mấy thiên hợp thành một quyển, đây hướng xuất bản thị trường."

Cùng Hoàng Nhất Phàm trao đổi về sau, biên tập Đồng Tiểu Vũ liền đem Hoàng Nhất Phàm cố ý xuất bản ý nghĩ ở công ty thông lệ hội nghị ở trong như vậy đưa ra.

"Xuất bản, cái này tốt."

Không chút suy nghĩ, Bán Dạ Đàm chủ biên Chu Khánh liền cười gật đầu, "Liệu trai có thể nói là chúng ta Bán Dạ Đàm trong năm nay đưa vào thành công nhất tác phẩm, thậm chí có thể nói là linh dị loại hình mấy năm gần đây thành công nhất tác phẩm. Đây là một bộ rất có ý tứ tác phẩm, cũng rất có ý mới, ta tin tưởng, chỉ cần hợp sách thành sách nhất định có thể bán chạy."

"Đúng nha, chủ biên, ta cũng cho là như vậy. Mà lại, ta cũng cần nhắc đến, chúng ta Bán Dạ Đàm không phải có một nhà hợp tác nhà xuất bản à, chỉ cần chúng ta ký liệu trai xuất bản quyền, tin tưởng tại xuất bản giới, chúng ta liệu trai cũng có thể đánh ra danh khí."

"Ừm."

Chu Khánh nhẹ gật đầu, "Liệu trai xuất bản có thể, người liền cùng liệu trai tác giả Phàm Trần nói, chúng ta nhất định sẽ điều thành động tất cả lực lượng, triệt để đóng gói hẳn liệu trai."

Chỉ là, lời nói còn không có rồi, một bên biên tập Lâm Hạo lại là mở miệng.

"Chủ biên, chúng ta không thể vội như vậy, giống như, chúng ta còn không có cùng cái kia Phàm Trần nói ra bản đãi ngộ đây."

"Như thế, mưa nhỏ, Phàm Trần bên kia có hay không yêu cầu?"

"Tạm thời hẳn không có sách, ta cũng không biết."

"Vậy thì tốt, chúng ta liền theo lấy nhuận bút 9% rút thành cùng Phàm Trần ký kết xuất bản hợp đồng."

Bình thường người mới tác giả ra sách, nhuận bút phần lớn là 6 cái điểm, 7 cái điểm, cũng chính là xuất bản tiểu thuyết giá cả 6% hoặc 7%.

Cái này nhuận bút đương nhiên rất thấp, nhưng ở toàn cầu cũng đều như vậy.

Một bộ tiểu thuyết từ xuất bản đến in ấn, lại đến tiêu thụ, hẳn phải tốn đi đại lượng chi phí cùng tinh lực.

Cầm một bộ 20 nguyên tiểu thuyết,

Thủ ấn 5000 sách tới nói. Nhìn qua, 5000 sách tiểu thuyết có thể bán 10 vạn nguyên. Nhưng trên thực tế, tuyệt đối không có có nhiều như vậy. Nhà xuất bản đem 5000 sách thủ ấn về sau, hẳn cũng không phải là lấy 20 khối giá cả bán cho tiệm sách hoặc là thư viện, mà là áp dụng đánh gãy phương thức bán buôn. Sách tham khảo loại hình đánh gãy có lẽ ít một chút, nhưng tiểu thuyết loại hình tác phẩm lớn đều có thể đánh tới 5 gãy, có thực lực cường đại tiệm sách, lấy thấp hơn rất nhiều giá 4 gãy thậm chí so với 4 gãy càng giá tiền thấp đều có thể cầm tới.

Đổi tính được, 5000 sách tiểu thuyết thu nhập cũng cũng không phải là 10 vạn nguyên, mà là 5 vạn nguyên tả hữu.

Đây vẫn chỉ là tổng thu nhập, trừ bỏ vận chuyển phí, phí điện nước, tiền nhân công, in ấn phí . . . các loại, 5 vạn nguyên thu nhập bên trong có thể lừa 2 vạn khối tiền, cũng đã là nghịch thiên. Lại càng không cần phải nói, tại cái này 5 vạn khối tiền bên trong, vẫn phải xuất ra 6% hoặc 7% nhuận bút.

Chú ý, cái này nhuận bút không phải theo đánh gãy tiểu thuyết giá cả để tính, mà là lấy tiêu thụ sách báo định giá giá cả. Sau đó, lại được khấu trừ 6000 nguyên đến 7000 nguyên tiền thù lao.

Nơi này chụp một số, những cái kia tính một số, lẻ loi tổng tổng tính toán ra, 5000 sách tiểu thuyết nhiều nhất chỉ có thể lừa hơn một vạn khối.

Cũng bởi vậy, hết thấy người mới tác giả nhuận bút đều là 6% cùng 7%, mặc dù rất thấp, nhưng là thương nghiệp quy tắc, lại cao hơn, thương gia cũng không có quá nhiều lợi nhuận, đương nhiên sẽ không lựa chọn xuất bản. Đương nhiên, cũng không phải tất cả tác giả đều là 6% hoặc 7% rút thành, đối

với một số nổi danh tác giả, nhuận bút có thể đề cao đến 8%-9%. Mặc dù đây đối với nhà xuất bản tới nói nhiều thanh toán xong nhuận bút, nhưng bởi vì nổi danh tác giả phần lớn tiểu thuyết tiêu thụ có cam đoan, cho nên, nhiều nhường ra một số nhuận bút cũng là có thể.

Phạm là lần đầu tiên xuất bản, Chu Khánh liền cấp ra một cái 9% nhuận bút, đã đem Phạm Trần xem như là nổi danh tác giả.

Mặc dù, đối với rất nhiều người mà nói, Phạm Trần vẫn là một người mới, đặc biệt là tại xuất bản giới, Phạm Trần càng là mới không thể mới hơn nữa.

Bất quá, đối với Chu Khánh nói ra 9% nhuận bút, Lâm Hạo lại là khác biệt ý, "Chủ biên, cái này nhuận bút có phải hay không quá cao."

"Lâm Hạo, ngươi có ý tứ gì, ngươi cảm giác cho chúng ta hẳn là cho Phạm Trần 6% hoặc 7% nhuận bút rút thành sao? Ngươi phải biết, Phạm Trần mặc dù là người mới tác giả, nhưng hẳn liệu trai đã tại chúng ta trên tạp chí đạt được nghiệm chứng. Dù là xuất bản cùng tạp chí người sử dụng không giống nhau, nhưng đã có thể chứng minh, liệu trai có khả năng bán chạy."

"Mưa nhỏ nói không sai, ta cũng cho rằng liệu trai có khả năng bán chạy, 9% nhuận bút mặc dù so người mới tác giả nhiều, nhưng chúng ta cũng không phải là không thể được tiếp nhận."

Từ lần trước đem ba tháng đuổi ra Bán Dạ Đàm, Chu Khánh liền không có cấp Lâm Hạo sắc mặt tốt. Bất quá, dù sao Lâm Hạo cùng tổng công ty quan hệ không cạn, tại Lâm Hạo không có đặc biệt sai lầm trước đó, hẳn cũng sẽ không không có việc gì tìm Lâm Hạo phiền phức. Không nghĩ tới, vừa yên tĩnh mấy ngày, cái này Lâm Hạo lại đến gây chuyện sự tình. Cảm thấy bên trong, Chu Khánh liền chuẩn bị tìm cái thời gian cùng công ty thượng tầng nói rằng Lâm Hạo, đề nghị đem Lâm Hạo cho mở.

"Chủ biên, ngài hiểu lầm ta."

Nhìn thấy chủ biên ần ần có sinh khí dấu hiệu, Lâm Hạo vội vàng nói, "Chính là bởi vì liệu trai có khả năng bán chạy, cho nên, vì ích lợi của chúng ta, chúng ta mới không thể cho cao như vậy nhuận bút."

"Lâm Hạo, tầm mắt của ngươi cũng quá hẹp đi, nếu như liệu trai bán chạy, Phạm Trần cảm được nhiều, chúng ta kiếm được cũng nhiều, đây là cả hai cùng có lợi."

"Không, mưa nhỏ, ngươi không hiểu, cả hai cùng có lợi biện pháp không chỉ là biện pháp này, chúng ta còn có thể có một cái càng thắng biện pháp. Tỉ như, chúng ta không lấy nhuận bút rút thành phương thức cùng Phạm Trần ký kết xuất bản hợp tác, chúng ta lấy tổng số từ phương thức hoàn toàn bán đứt liệu trai."

Cái chủ ý này vừa ra, ngay cả Chu Khánh đều cảm giác hai mắt tỏa sáng.

Nhìn thấy Chu Khánh không có phủ định, Lâm Hạo biết có hi vọng, nói tiếp, "Hiện đang liệu trai tại chúng ta nhà xuất bản giá tiền là ngàn chữ 3000, trước mắt, hẳn hết thấy viết 15 thiên tác phẩm, mỗi thiên tác phẩm đại khái hơn một ngàn chữ, tính mỗi thiên tác phẩm 4000 khối tốt, 15 bộ tác phẩm hết thấy thu nhập là 6 vạn. 6 vạn, nói ít không ít, nói nhiều cũng không nhiều. Đã chúng ta đều cho rằng Bán Dạ Đàm có thể bán chạy, như vậy, chúng ta không phải phát trực tiếp ra 20 vạn giá cả hoàn toàn bán đứt liệu trai xuất bản quyền."

Lâm Hạo kiểu nói này, chúng biên tập trong lòng liền đánh lấy bản nháp.

20 vạn nhân dân tệ mặc dù nhiều, nhưng đoạn thời gian gần nhất các biên tập cũng nhìn thấy liệu trai mị lực.

Chỉ cần liệu trai thành công xuất bản, tin tưởng lượng tiêu thụ sẽ không thấp hơn 10 vạn sách.

"Chủ biên, chỉ cần liệu trai có thể bán ra 10 vạn sách, phía sau lợi nhuận liền hoàn toàn thuộc tại chúng ta. Mà nếu như chúng ta vẫn là một mực theo 9% nhuận bút cùng Phạm Trần hợp tác, như vậy, vạn nhất liệu trai đột nhiên bán chạy tiêu thụ đạt tới 20 vạn sách, 30 vạn sách, thậm chí 40 vạn sách lúc? Như vậy, đến lúc đó chúng ta nỗ lực nhuận bút không chỉ có riêng là 20 vạn, mà là 40 vạn, 60 vạn, thậm chí là 100 vạn."

"Chủ biên, tuyệt đối không thể."

Nhìn thấy Lâm Hạo báo ra cái số này, Đồng Tiểu Vũ lập tức nhìn về phía chủ biên, "Chủ biên, mặc dù lấy 20 vạn bán đứt phương thức chúng ta có thể lừa tiền nhiều hơn, nhưng là, dạng này hợp tác đối Phạm Trần không công bằng, hẳn nhất định sẽ cho rằng chúng ta là đang lừa gạt."

"Ha ha, mưa nhỏ, ngươi cần nhắc nhiều lắm. Ngươi phải biết, Phạm Trần chỉ là một người mới, 20 vạn đã không ít, đừng nói là hẳn, cho dù là ta đột nhiên đạt được một bút 20 vạn tiền thù lao, ta cũng sẽ không muốn cái gì chia."

"Thế nhưng là tương lai đâu, tương lai Phạm Trần cũng sẽ cảm nhận được chúng ta là đang lừa gạt."

"Cái này càng dễ nói, tương lai liệu trai nếu như không có bán chạy, chúng ta có thể nói, ngươi nhìn, chúng ta đối ngươi chờ nào chiếu cố, lỗ vốn cũng cho ngươi 20 vạn. Một nhưng chúng ta liệu trai bán chạy, chúng ta có thể đổi một cái thuyết pháp, liền nói, liệu trai là đi qua bọc của chúng ta chứa, tuyên truyền cùng các loại mở rộng, lúc này mới lấy được thành tích. Lúc ấy, UU đọc sách (www. uukan Shu. com) chúng ta cũng là gánh chịu lấy rất nhiều nguy hiểm."

"Không, Lâm Hạo, chúng ta không thể làm như vậy, làm như vậy chúng ta tạp chí xã đều muốn xong đời."

"Thôi đi, mưa nhỏ, giống như tạp chí xã thành bại liền nhờ vào ngươi, chủ biên, ngươi cảm thấy thế nào?"

Nói đến đây, Lâm Hạo lại liếc mắt nhìn chủ biên Chu Khánh.

Lúc này, Chu Khánh lại là uống một ngụm trà, cái gì cũng không nói lời nào.

Tư thế này khiến Lâm Hạo vui vẻ, trong lòng thầm nghĩ, Bán Dạ Đàm tạp chí trước đây một mực nửa chết nửa sống, ở vào hao tổn cùng hơi doanh thu bên trong, thời gian một năm bên trong cũng không kiếm được mấy đồng tiền. Tổng bộ đã có âm thanh nói phải nhốt rơi Bán Dạ Đàm. Mặc dù bây giờ liệu trai lực lượng mới xuất hiện, nhưng văn học loại vật này, hẳn quá mức khó liệu. Hôm nay có lẽ sẽ bởi vì liệu trai đại hòa, nhưng ngày mai đâu, ngày mai không có liệu trai về sau làm sao bây giờ?

Hắn mới không tin, cái kia gọi Phàm Trần tác giả có thể một mực viết ra nhiều như vậy liệu trai tác phẩm.

Bây giờ có thể viết ra mười mấy thiên liệu trai hệ liệt, đã coi như là ngút trời kỳ tài. Qua đoạn thời gian này, lấy Lâm Hạo kinh nghiệm, cái này một số tác giả phần lớn hết thời, rốt cuộc không viết ra được bọn hắn đã từng tên điểm báo nhất thời tạo nên uy danh. Liền như tháng ba, ba tháng vẫn là cái kia ba tháng, linh dị đại sư vẫn là cái kia linh dị đại sư, nhưng hắn bây giờ còn có thể viết ra năm đó vì đó tỏ ý vui mừng linh dị tác phẩm đồ sộ sao?

Dựa vào nhiều năm trực giác, Lâm Hạo cho rằng, chủ biên Chu Khánh nhất định sẽ đối với hắn đề nghị này tâm động.

Bởi vì, đối với Bán Dạ Đàm tới nói, Lâm Hạo biết, bọn hắn không phải làm văn học, bọn hắn làm ăn.

Đã làm ăn có một loại có thể nhiều lừa cái mấy chục vạn, thậm chí mấy trăm vạn cơ hội, vì sao lại cự tuyệt đâu?

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Tốt nghiệp chiếu

Ma trong đô thị Thiên Phương cao ốc B tòa nhà, 19 lầu 707 thất.

Thấu quá to lớn cửa sổ chạm sàn, nhìn xuống lấy sông Hoàng Phố mặt trời lặn dư huy, Trương Vân ánh mắt mê ly.

Ma đô là Hoa quốc kinh tế thành thị phồn hoa nhất, có thể tại tắc đất tắc vàng ma trong đô thị ừng có một bộ phòng ở, đơn giản chỉ có thể dùng thổ hào mới có thể hình dung. Hết thảy có thể tại trung tâm thành phố mua xuống bất động sản, hoặc là diễn hình phú nhị đại, hoặc là những sự tình kia nghiệp có thành tựu người làm ăn. Trương Vân tức không phải phú nhị đại, cũng không là người làm ăn. Nhưng là, hắn lại dựa vào cố gắng của mình, tại ma đô chiếm trước một chỗ ngồi cho mình.

Trương Vân rất ưa thích hiện tại loại cảm giác này.

Chỉ là, hưởng thụ lấy nội tâm vui sướng đồng thời, một loại khác cảm giác bất an nhưng cũng lặng yên mà sinh.

Quý trào phu tử.

Không khỏi, Trương Vân nhớ tới hôm qua chỗ đã thấy một thiên linh dị tác phẩm.

Đây là liệu trai hệ liệt bên trong một thiên kinh điển.

Dựa vào cái này một bộ kinh điển, Bán Dạ Đàm đang liệu trai kéo theo phía dưới, lại là mãnh liệt hướng phía Huyền Nghi Thế Giới đuổi theo.

Dù là Huyền Nghi Thế Giới có hắn cái này cái gọi là linh dị đại sư tọa trấn, nhưng tựa hồ cũng không có quá lớn hiệu quả.

Hoặc là nói, kỳ thật hắn đã đối Huyền Nghi Thế Giới làm ra rất lớn thôi động tác dụng, nhưng so với liệu trai đối với Bán Dạ Đàm cống hiến to lớn tới nói, hắn điểm này động lực đã có thể bỏ qua không tính.

Chẳng lẽ, ta đường đường linh dị đại sư lại để cho bại bởi một cái tên không kinh truyền người mới tác giả?

Mặc dù Trương Vân cũng không muốn thừa nhận, nhưng theo hiện tại xu thế, không ra hai tháng, Bán Dạ Đàm tạp chí lượng tiêu thụ tất nhiên sẽ gặp phải Huyền Nghi Thế Giới.

Nồng đậm cảm giác nguy cơ nghênh diện đánh tới, Trương Vân có một ít lo lắng, lại có một ít hưng phấn.

Bật máy tính lên, Trương Vân đổ bộ thật lâu không có đổ bộ TT, đồng thời, tăng thêm một cái lạ lẫm số tài khoản.

Cái này số tài khoản ID gọi là Phàm Trần, là Trương Vân nhiều lật nghe ngóng về sau mới biết.

Một lát sau, đối phương điểm kích đồng ý.

"Ta là Trương Vân."

Rất là bá khí gửi đi một cái tin tức đi qua, Trương Vân tin tưởng, đối phương nhìn thấy đầu này tin tức về sau, nhất định sẽ phi thường chấn kinh. Chỉ là, Trương Vân lại nghĩ sai. Tại Trương Vân tự giới thiệu về sau, đối phương lại là trả lời một câu, "Trương Vân, ai nha?"

Kém một chút không có bị nước bọt cho nghẹn lấy, Trương Vân là ai, lĩnh dị giới người nào không biết ta Trương Vân là ai, tiểu tử này rất trang nhã.

"A, chẳng lẽ ngươi không biết ta là ai không, ngươi hảo hảo suy nghĩ một chút, cái thế giới này có bao nhiêu cái gọi Trương Vân?"

"Vừa tìm tòi một chút, toàn Hoa quốc 14 ức người cùng sở hữu 17 vạn người gọi Trương Vân, tại trong tiểu thuyết Trương Vân cái tên này luôn luôn đều dùng tới làm diễn viên quần chúng nhân vật, ngươi là trong đó cái nào?"

"Ngươi . . ."

Bị đối phương tức giận đến thổ huyết, Trương Vân rốt cục nói nói, "tốt, ta liền tự giới thiệu,

Bi nhân Trương Vân, lĩnh dị tác giả, Huyền Nghi Thế Giới đang đăng nhiều kỳ ác quỷ đương đạo chính là bi nhân tác phẩm. Phàm Trần tiên sinh, ngươi không biết nói không biết đi."

. . .

"Bệnh tâm thần."

Vừa viết một quyển đại cương, Hoàng Nhất Phàm liền bị một vị tự xưng là Trương Vân gia hòa cho phiên ở.

Bắt đầu hẳn cũng không biết Trương Vân là ai, đến cuối cùng đối phương giới thiệu, Hoàng Nhất Phàm mới xem như hơi hiểu rõ.

Chỉ là, vừa phẩm vài câu, tên kia lại đề cho cùng Hoàng Nhất Phàm đánh một cái xuất bản lượng tiêu thụ ai cao ai thấp cược.

Hoàng Nhất Phàm luôn luôn đánh cược không có hứng thú gì, càng là cảm giác dạng này tiền đặt cược rất ngu ngốc, cuối cùng dứt khoát mắng một câu Trương Vân bệnh tâm thần, cũng liền không đề ý đến hắn nữa.

Bất quá, tại Trương Vân về sau, trà lạnh cũng xuất hiện lần nữa.

Trước đây cùng trà lạnh trao đổi qua xuất bản vấn đề, cũng tại lúc này đạt được trà lạnh hồi phục. Chỉ là, trà lạnh hồi phục tựa hồ có cái gì ẩn tình, một hồi tán thưởng liêu trai viết rất khá tất nhiên bán chạy, khác một hồi còn nói nhuận bút xác định vững chắc có thể đột phá 100 vạn các loại. Cuối cùng, thế mà nói với Hoàng Nhất Phàm tiếng xin lỗi, nói là muốn từ chức, sẽ có mới biên tập tiếp nhận hắn.

Chẳng lẽ là xuất bản phương diện có vấn đề?

Mặc dù trà lạnh không hề nói gì, nhưng cũng ẩn ẩn có một ít đoán được.

Bất quá, trà lạnh không hề nói gì, Hoàng Nhất Phàm đành phải đem trong lòng suy đoán tạm thời buông xuống.

Đào mắt, ba ngày nghỉ kỳ rất nhanh liền đã kết thúc, Hoàng Nhất Phàm mấy người sơ tam học sinh cũng nghênh đón cho đến trước mắt trọng yếu nhất một trận khảo thí.

Thi cấp ba.

Đối với thi cấp ba, Hoàng Nhất Phàm cũng không phải là đặc biệt coi trọng, chỉ là đi cái đi ngang qua sân khấu, hai ngày sau đó, thi cấp ba kết thúc.

. . .

Ngày kế tiếp, Thiết Thạch Khẩu trung học.

"Các bạn học, thi cấp ba kết thúc, mặc kệ mọi người thi thể nào, Lâm lão sư đều chân thành chúc phúc mọi người, trong tương lai nhân sinh trên đường lên đường bình an. Buổi chiều là người chiếu cùng tập thể chiếu thời gian, mặc kệ là nam đồng học vẫn là nữ đồng học, buổi chiều về nhà tắm rửa, hoặc là cắt cái tóc, đem bọn ngươi nhất ánh nắng đẹp trai nhất xinh đẹp nhất một mặt lưu lại. Tốt, hiện tại tự do hoạt động."

Chủ nhiệm lớp một tiếng dứt lời, toàn bộ sơ tam 2 ban một mảnh hưng phấn.

Ba năm sơ trung tuế nguyệt, cuối cùng là kết thúc.

Đây đối với rất hi vọng nhiều mình mau mau lớn lên đồng học tới nói, không thể nghỉ ngơi là tốt nhất khánh điển.

Hoàng Nhất Phàm cũng không phải đặc biệt có cảm giác, dù sao làm người hai đời, rất nhiều thứ đều đem so với so sánh nhạ . Bất quá, nhìn bên cạnh đồng học đều là tràn ngập tâm tình hưng phấn, Hoàng Nhất Phàm cũng không khỏi đến bị kéo theo.

Lão thiên đối với mình cũng coi là bất mãn, cho mình lại một lần tuổi trẻ cơ hội.

Mặc dù cái này thời gian mấy tháng bên trong, Hoàng Nhất Phàm vẫn là có một ít không quá thích ứng, nhưng có bao nhiêu người có thể trở lại tuổi trẻ?

Cổ mà trần quý tuổi trẻ thời gian đi, không phải, tương lai hoài ức cũng đều sẽ trở nên hoàn toàn mơ hồ.

Trong lòng tưởng tượng, Hoàng Nhất Phàm ngược lại là cùng những bạn học khác, nhanh chóng về đến nhà, tắm rửa một cái. Sau đó, lại đi cắt tóc thất đem trước đây một mực lưu đến tương đối dài kiểu tóc làm một chút. Cuối cùng, lần nữa về đến nhà, Hoàng Nhất Phàm chọn lấy một kiện áo sơ mi trắng, lại phối hợp một đầu màu đen đặc quần tây. Cảm giác kém một chút cái gì, lại tại trên cổ tăng thêm một cái nơ con bướm.

Chiếu chiếu tấm gương, trong gương một vị suất khí thiếu niên thanh lịch xuất hiện.

Cho dù là Hoàng Nhất Phàm, lúc này cũng bị mình cái này áo liền quần cho sợ ngây người.

Kỳ thật Hoàng Nhất Phàm đi vào cái thế giới này thời điểm, là hẳn biết, cổ thân thể này đáng đáp phi thường đẹp trai. Chỉ là, kiếp trước đã trải qua quá nhiều, tư tưởng cũng chậm chậm hướng tới thành thực. Đối tại cái gì có đẹp trai hay không loại hình, cũng không có gì đặc biệt ý nghĩ. Đến mức, trên cơ bản mỗi lần Hoàng Nhất Phàm đều không thể nào cách ăn mặc mình, phần lớn thời điểm buổi sáng rời giường rửa cái mặt, ngay cả tóc cũng không ngay ngắn lý liền ra cửa.

Nhưng bây giờ, khi lý xong kiểu tóc lại phối hợp thích hợp phục sức, Hoàng Nhất Phàm hình tượng trong nháy mắt lại tới một cái chất đề cao.

Vốn là đã rất đẹp trai, lại như thể bộ trang phục, đây quả thực là mê chết người không đền mạng nha.

Đang chuẩn bị khiêm tốn một chút, thay cái phổ thông chút quần áo. Chỉ là một nhìn thời gian, buổi chiều tập thể chiều thời gian nhanh đến. UU đọc sách (www.uukan-shu.com)

Đổi lại cũng tới không vội, đành phải vội vã nhanh chóng chạy về trường học.

...

"Tốt, mọi người tập hợp một chút, một hồi tập thể chiếu á."

Ủy viên học tập Giang Úy Úy tự động dẫn đầu tổ chức lên sơ tam 2 ban đồng học, chuẩn bị đập tập thể chiếu.

"A, làm sao thiếu mất một người."

Đếm nhân số, phát hiện Hoàng Nhất Phàm còn chưa tới.

"Tuệ Bình, người nhìn một chút, còn có ai không tới."

"Tựa như là Hoàng Nhất Phàm."

Không cần nhìn, người khác đến không đến Trương Tuệ Bình không biết, nhưng Hoàng Nhất Phàm không tới, Trương Tuệ Bình là xác định vững chắc biết đến.

"Lại là gia hỏa này."

Nghe được là Hoàng Nhất Phàm, Giang Úy Úy hừ hừ nắn một câu, "Gia hỏa này cho tới bây giờ liền cả lợ phát phờ, không có chính cảm. Đi học đến trễ, khảo thí đến trễ, hôm nay ngay cả tốt nghiệp chiếu cũng đều đến trễ. . ."

Giang Úy Úy nói đến chính vui mừng, đột nhiên, sau lưng lại là một thanh âm xuất hiện.

"Sông lớn uỷ viên, không phải còn có 1 phút đồng hồ à, lần này ta nhưng không có trễ."

"Thật sao?"

Nghe thanh âm phát hiện là Hoàng Nhất Phàm tới, Giang Úy Úy tối buông lỏng một hơi, quay đầu lại, chỉ nhìn thấy trước người ba mét bên ngoài một vị uyên như vương tử tồn tại, lẳng lặng đứng ở nơi đó. Khuôn mặt của hắn trắng nõn tinh tế tỉ mỉ, này kiểm cảm nhận, toàn bộ ngũ quan tựa như đao khắc tuấn mỹ. Khóe miệng của hắn mỉm cười, thông dong bình tĩnh. Còn có cái kia một thân trắng nõn quần áo trong cùng quần tây dài đen, cùng đeo trên cổ nơ con bướm, càng phụ trợ khí chất của hắn bất phàm, so với thần tượng kịch nhân vật nam chính còn nhiều hơn mấy phần suất khí. Vén vén chỉ một cái

liếc mắt, Giang Úy Úy dưới chân run lên, kém chút ngã sấp xuống, cuối cùng ổn định thân hình, tài nhược yếu nói một câu, "Hoàng Nhất Phàm, nhanh xếp thành hàng, muốn chụp ảnh."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Ngôi sao cùng cỏ non

"Ta cái xiên, Hoàng Nhất Phàm, chứa, quả nhiên đủ chứa."

Tập thể chiếu cũng không có tốn quá nhiều thời gian, vèn vèn chỉ là chừng mười phút đồng hồ, sơ tam 2 ban tập thể chiếu liền đã hoàn thành.

Bất quá, tại đồng đảo học sinh đập xong tập thể chiếu lúc, có mấy cái bình thường cùng Hoàng Nhất Phàm chơi đến hơi tốt, cũng nhao nhao hướng Hoàng Nhất Phàm bên này đi tới.

"Đúng nha, ta còn tưởng rằng lớp học liền Chu Tuấn đẹp trai nhất, không nghĩ tới, người mới là lớp học trường học cỏ cấp nhân vật."

Hạ Huy luôn luôn tương đối trung thực, nói với Hoàng Nhất Phàm.

"Mẹ nó, không được, Hoàng Nhất Phàm, người đến tránh ra một bên, người bộ dáng này đơn giản đem tất cả chúng ta đều so không bằng. Người đứng ở chỗ này, chẳng phải là để cho chúng ta cho người làm vật làm nền nha."

Một bên khác Chu Tổng Bàn cũng là đùa giỡn đem Hoàng Nhất Phàm đẩy lên trong góc.

"Đúng, đúng, đánh chết cái này chút cái gì cũng không cần dựa vào, chỉ dựa vào mặt liền có thể ăn com gia hòa."

Lớp trưởng Lưu Quế Quyền lúc này cũng là đi lên trước.

Mọi người do dự, nhất thời chuyện trò vui vẻ, lập tức lại là nhiều người lựa chọn cùng Hoàng Nhất Phàm đập người chiếu.

"Hoàng Nhất Phàm, ta có thể cùng người cùng một chỗ chụp tấm hình chiếu sao?"

Tập thể chiếu về sau là lớp học các học sinh người chiếu, mọi người có thể tùy tiện đập, cũng có thể tùy ý tìm người cùng một chỗ chụp ảnh chung. Trước đó Hoàng Nhất Phàm bị đoàn người lôi kéo đập mấy chục lần, mấy 10 phút sau rốt cục xem như thanh tĩnh một hồi. Lúc này, trước đây tổ chức mọi người đập chụp ảnh chung Giang Úy Úy lại là một người đi tới, "Không có ý tứ, kỳ thật trước đó ta đối với người một mực có tương đối lớn hiểu lầm."

Giang Úy Úy lộ ra rất không có ý tứ, lại có một ít sợ Hoàng Nhất Phàm cự tuyệt, nhưng cuối cùng vẫn là lấy dũng khí nói nói, "nếu như người không nguyên ý coi như xong."

Nói xong, có một ít âm đạm xoay người.

"Giang Úy Úy, ta cũng không có nói không nguyên ý."

Nhìn thấy Giang Úy Úy quay người, Hoàng Nhất Phàm mở miệng nói ra.

Giang Úy Úy người này, nói như thế nào đây. Mặc dù thi cấp ba này một đoạn thời gian trước, quả thật làm cho Hoàng Nhất Phàm có một ít đau đầu. Bất quá, Hoàng Nhất Phàm tư tưởng thành thực, như thế nào lại đối một cái tiểu nữ hài sinh khí. Hiện tại đã tốt nghiệp, đảo mắt, trước đó tất cả không thoải mái cũng đều trở thành hồi ức. Thật như Hoàng Nhất Phàm lúc ấy nói tới, khi thời gian lưu chuyển, đã từng lúc tuổi còn trẻ tuổi nguyệt là cỡ nào làm cho người hồi tưởng.

"Thế nào, người ngược lại không muốn?"

Nhìn thấy Giang Úy Úy ngẩn người, Hoàng Nhất Phàm kỳ quái nói ra.

"Sao lại thế."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm hào phóng tự nhiên, Giang Úy Úy trước đó một số xấu hổ chậm rãi tiêu trừ. Mang theo một tia nhẹ nhàng bước chân, cũng

mang theo một tia không có ý tứ, Giang Úy Úy cùng Hoàng Nhất Phàm rất hữu hảo chụp hai phát ảnh chụp.

"Kim Đồng Ngọc Nữ nha."

Hai tấm hình mặc dù còn không có tẩy ra, nhưng đập xong sau, phía trước trường học mời tới thợ quay phim lại là đem đập tốt ảnh chụp lật ra đến xem hiệu quả.

Cái này xem xét, thợ quay phim liền không nhịn được sợ hãi than. Mặc kệ là Hoàng Nhất Phàm, vẫn là Giang Úy Úy, một cái khí chất xuất trần, một cái mỹ lệ như hoa, ngay cả thợ quay phim đều có chút đỏ mắt, "Hi vọng các người mười năm sau có thể tiến tới cùng nhau."

"Sur phó, người nói cái gì đó."

Giang Úy Úy mặt đỏ lên, lui qua một bên.

"Ha ha ha, ha ha ha, tiểu mỹ nữ then thùng, không có việc gì, chờ các người sau khi lớn lên, các người liền sẽ không như hôm nay, mà là đem càng thêm to gan theo đuổi tình yêu của mình."

Thợ quay phim tựa hồ là chuyên gia tình yêu, nói một câu nghe rất có triết lý.

...

"Trương Tuệ Bình đâu?"

Cùng Giang Úy Úy hợp hai tấm chiếu, Hoàng Nhất Phàm lại cùng những bạn học khác chụp mấy bức, quay đầu nhìn quanh, phát hiện thiếu một người.

"Hạ Huy, có không thấy được Trương Tuệ Bình."

Quay đầu hỏi tới Hạ Huy, Hạ Huy lắc đầu, "Không thấy được."

"Chu Tổng Bàn, Trương Tuệ Bình đi đâu?"

"Không có chú ý, ta cũng không thấy được."

Liên tục hỏi mấy cái đồng học, đều nói không biết đi đâu.

Hoàng Nhất Phàm ki quái, "Mới vừa rồi còn nhìn thấy Trương Tuệ Bình, làm sao chỉ chớp mắt thế mà không thấy."

Tìm thêm vài phút đồng hồ, Hoàng Nhất Phàm vẫn là không tìm được.

Cuối cùng, nhìn một chút Thiết Thạch Khẩu trung học mặt phía bắc thao trường, Hoàng Nhất Phàm chần chờ một chút, nhanh chóng chạy tới.

...

"Trương Tuệ Bình nha Trương Tuệ Bình, người chỉ là như thế phổ thông, vẫn là không nên suy nghĩ nhiều."

Lúc này, Trương Tuệ Bình không biết vì cái gì, đi tới đi tới, thế mà đi tới mặt phía bắc thao trường.

Hồi tưởng đến vừa mới nhìn đến hết thầy, Trương Tuệ Bình trong lòng ngũ vị tạp trần.

Hoàng Nhất Phàm tháo bỏ xuống nguyên lai lời thôi đáng vè, đổi lấy lại là như minh tinh quang mạng.

Vừa rồi Hoàng Nhất Phàm xuất hiện lúc, Trương Tuệ Bình kém một chút đều có một ít không biết hấn. Mặc dù, Trương Tuệ Bình kỳ thật so với ai khác đều rõ ràng, Hoàng Nhất Phàm đáng đập rất đẹp trai, mà lại không phải bình thường đẹp trai. Thế nhưng là, Trương Tuệ Bình cũng không nghĩ tới. Khi hấn đem mình diện mục thật sự bày ra về sau, hấn tại lớp học thế mà đưa tới lớn như thế bình thường.

Đột nhiên, nội tâm phức cảm tự ti giống như là thủy triều vọt tới.

Mình không có Giang Úy Úy ngày thường mỹ lệ hào phóng, phản giống như là một cái còn không có lớn lên tiểu cô nương.

Mình cũng không có trương Lạc tím khí chất cao nhã, ngược lại nhất gan tự ti.

Các nàng đều lớn lên giống như thiên nga mỹ lệ, mình chỉ là một cái rất xấu vệt con xấu xí.

Trương Tuệ Bình, Hoàng Nhất Phàm là trên trời ngôi sao, hào quang rực rỡ, mà người chẳng qua là chân núi viên kia vô cùng phổ thông cỏ non.

Vạn vạn năm đến, chỉ có cỏ non ngưỡng vọng những cái kia tinh quang, nhưng tinh quang nhưng xưa nay không sẽ lưu luyến cỏ non.

Dù là ngẫu nhiên nhỏ tới một tia hạt sương, cũng chẳng qua là hấn không cẩn thận một lần lưu tình.

. . .

"Trương Tuệ Bình, người tại sao chạy tới cái này?"

Quả nhiên, vừa rồi không thấy Trương Tuệ Bình, lại là đi tới mặt phía bắc thao trường.

"A, Hoàng Nhất Phàm, sao người lại tới đây."

Khi phát hiện Hoàng Nhất Phàm tìm tới chính mình, Trương Tuệ Bình rõ ràng có một ít luống cuống. Xoa xoa ánh mắt của mình, lại cả sửa lại một chút mình trên trán lưu lại lưu biến, tựa hồ rất sợ hãi Hoàng Nhất Phàm nhìn thấy bây giờ chính mình cái này bộ dáng, nhanh chóng xoay người, "Người đừng tới đây."

"Trương Tuệ Bình, người thế nào?"

Hoàng Nhất Phàm có một ít kỳ quái.

"Không có gì."

"Đã không có gì, cái kia liền trở về chụp ảnh đi."

"Không được, Hoàng Nhất Phàm, người đi chiếu liền tốt, ta không quá ưa thích chụp ảnh."

"Kỳ thật, ta cũng không thể nào ưa thích chụp ảnh."

Gặp chưa nói qua Trương Tuệ Bình, Hoàng Nhất Phàm cũng không tại nhiều nói, đi vào Trương Tuệ Bình bên cạnh, đặt mông ngồi ở trên bãi cỏ.

"Hoàng Nhất Phàm, người. . ."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm không hề rời đi, phản mà ngồi ở bên cạnh mình, Trương Tuệ Bình bản năng lui về sau một bước. Hoàng Nhất Phàm trong lòng kỳ quái, không biết Trương Tuệ Bình hôm nay vì cái gì như thế khác thường, nhưng cũng không có điểm phá, nói nói, "Trương Tuệ Bình, sau ngày hôm nay, chúng ta liền tốt nghiệp, tương lai có tính toán gì."

"Ta có thể có tính toán gì, chỉ có thể học tập cho giỏi, mỗi ngày hướng lên."

"Không tệ, không tệ, cái này chí hướng rất tốt, nói không chừng, tương lai chúng ta sơ tam 2 ban cũng có thể ra một cái nữ tiến sĩ."

"Nữ tiến sĩ?"

Trương Tuệ Bình nhẹ gật đầu, "Ừm, nhìn khi một cái nữ tiến sĩ rất tốt."

"Cái này không thể được, Trương Tuệ Bình, người không biết trình độ càng cao, càng khó gả sao? Người muốn là trở thành nữ tiến sĩ, tương lai không chừng liền trở thành thừa đầu sĩ. Ân, còn lại thừa."

"Không có việc gì, ta cảm giác đến tự mình một người cũng rất tốt. Người đây, đại tài tử, tương lai có tính toán gì. Tiếp tục tại nhị trung giả ngây thơ, lừa gạt tiểu nữ sinh?"

"Cái này, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) cái này. . ."

Bị Trương Tuệ Bình vạch trần, Hoàng Nhất Phàm cực kỳ xấu hổ, "Trương Tuệ Bình, kỳ thật ta phát hiện, chúng ta 2 ban thông minh nhất chính là người mới đứng."

"Người cũng đừng cười ta, con người của ta rất đàn."

"Đàn à, ta làm sao không có phát hiện? Ta ngược lại thật ra cảm thấy, Giang Ủy Ủy cùng trương Lạc tím đều không người thông minh. Tối thiểu nhất, các năng đều cũng không như người vậy nghiêm túc cùng cẩn thận. Ta cảm thấy người tương lai rất có tiềm lực, nói không chừng thật có thể làm một vị nữ tiến sĩ."

"Thật?"

"Ta Hoàng Nhất Phàm từ trước tới giờ không gạt người."

"Lại tới."

Trương Tuệ Bình nhào đổ một tiếng, "Chỉ riêng ta biết người gạt người số lần, cũng không dưới mười lần."

"Ai, lại bị phơi bày. Bất quá, vừa mới nói là sự thật."

Hoàng Nhất Phàm có chút bất đắc dĩ, cảm giác tiểu cô nương này so với lớp học Giang Úy Úy, Trương Lạc tím, Dư Bản bọn hắn đều khó đối phó.

Bất quá, Hoàng Nhất Phàm ngược lại là rất ưa thích cùng Trương Tuệ Bình nói mò, chỉ ít hấn cảm giác cùng Trương Tuệ Bình nói chuyện phiếm sẽ dễ cho hắn rất buông lỏng.

Một bên Trương Tuệ Bình tựa hồ cũng có cảm giác như vậy, mặc kệ vừa rồi nàng như thế nào tự ti, nhưng cùng với Hoàng Nhất Phàm thời điểm, lại làm cho nàng cảm giác rất an tâm, cũng rất bình tĩnh. Mặc dù nàng cũng biết, Hoàng Nhất Phàm cùng mình chỗ nói chuyện nội dung phần lớn là cũng là nói mò.

"Trở về hộp cái chiếu đi."

Trò chuyện một chút, đột nhiên, Hoàng Nhất Phàm hỏi.

"Chụp ảnh chung?"

"Không phải hộp hết à?"

"Tập thể chiếu là hộp xong, nhưng người chiếu không có. Nói thí dụ như, người cùng ta."

"Người nói là người cùng ta?"

Trương Tuệ Bình sửng sốt, chỉ chỉ Hoàng Nhất Phàm, vừa chỉ chỉ mình, có chút khó mà tin tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Cự tuyệt bán đứt

"Đúng nha, người cho rằng ta chạy đến tìm người là vì làm gì?"

"Thế nhưng là, vì cái gì?"

"Vì cái gì?"

Hoàng Nhất Phàm có một ít không rõ, "Chẳng lẽ tìm người hộp cái chiếu cũng đòi lý do sao?"

"Ừm, đúng vậy, ta cảm thấy hắn là phải có một cái."

"Ta ngẫm lại. Ân, làm ngồi cùng bàn, ta nghĩ, chúng ta hắn là cùng một chỗ chiếu một trương, lưu cái niệm cũng là tốt. Không phải, về sau không nhớ rõ người làm sao bây giờ."

"Ai, nam nhân đều dạng này, qua cái mấy năm ngay cả bạn học cùng lớp đều không nhớ rõ."

"Làm sao kéo tới trên thân nam nhân đi, người cảm thấy, mười năm về sau người còn nhận được ta không?"

"Ta nhận ra."

Trương Tuệ Bình vô cùng xác định nói ra.

"Ây. . ."

Nhìn thấy Trương Tuệ Bình kiên định bộ dáng, Hoàng Nhất Phàm nội tâm run lên, tựa hồ cảm giác được cái gì.

Chỉ là, Trương Tuệ Bình tựa hồ cũng phát hiện mình một câu nói kia dễ lộ ra có ý tứ gì, mặt có chút ửng đỏ, nhìn một chút Hoàng Nhất Phàm, nói nói, "vậy chúng ta trở về chụp tấm hình chiếu, miễn cho về sau người ngay cả ta cũng không nhận ra."

Hai người đứng dậy, lần nữa chạy về Thiết Thạch Khẩu trung học sân trường.

Lúc này, sơ tam 2 ban từng cái đồng học chụp ảnh không sai biệt lắm kết thúc, thợ quay phim cũng chuẩn bị thu thập hành lý trở về.

Lúc này, hai người đi tới, "Sư phó, vừa rồi có chút việc đi ra, làm phiền người có thể cho chúng ta đập cuối cùng một trương thành sao?"

"Được, không phiền phức, các người ở đâu đập?"

"Phượng Tê ngô đồng, liền đến phía trước cây kia dưới cây ngô đồng đi."

Hoàng Nhất Phàm chỉ chỉ trong sân trường viên kia cây ngô đồng, "Trương Tuệ Bình, đi, chúng ta đi qua đi."

"Ừm."

Nhẹ nhàng gạt đầu, Trương Tuệ Bình đi theo Hoàng Nhất Phàm đi về phía trước.

"Liền đến vị trí này."

Tìm một cái tương đối hơi tốt vị trí, Hoàng Nhất Phàm đứng ngô cây đồng -Cu trước. Vốn định bày cái poss cái gì, nhưng cảm giác có một ít làm ra vẻ, lại có muốn hôn cắt một số nắm chặt Trương Tuệ Bình tay trái, nhưng nghĩ tới Trương Tuệ Bình da mặt mỏng, cũng là được rồi. Cuối cùng dứt khoát cái gì cũng không làm, liền là đứng ở nơi đó, cảm giác Trương Tuệ Bình có một ít gan tâm, cho nàng một cái âm áp ánh mắt.

Mà một bên Trương Tuệ Bình cũng là một đầu đau rồi, đây là nàng lần thứ nhất cùng Hoàng Nhất Phàm chụp ảnh chung, có một ít nhát gan, cũng có một chút sợ hãi, bản năng lại có chút muốn lui về phía sau một bước. Bất quá, khi nhìn đến Hoàng Nhất Phàm đưa tới âm áp ánh mắt, trong đáy lòng lại là dâng lên một dòng nước ấm. Cái này giồng nước ấm xông phá hắc ám, để Trương Tuệ Bình không lại sợ hãi, cũng không còn nhát gan, ngược lại là tiến lên một bước, tay trái hơi duỗi lên, nắm lấy Hoàng Nhất Phàm góc áo, mang theo có một ít ý xấu hổ tiểu dung, đối mặt màn ảnh.

Crắc một tiếng, hình ảnh như vậy dừng lại.

...

Tập thể chiếu, chứng nhận tốt nghiệp, tuyên cáo Hoàng Nhất Phàm sơ trung tuế nguyệt kết thúc.

Không có cái gì tốt nghiệp tiệc tối, cũng không có cái gì lưu luyến.

Sơ trung lúc hải tử vốn là không tìm không phổi, nơi nào sẽ biết lần này ly biệt, có bằng hữu khả năng cả một đời đều không gặp mặt.

Hoàng Nhất Phàm không phải cái sâu não người, cùng lớp học phần lớn số đồng học ôm về sau, liền về đến nhà.

Theo thường lệ đồ bộ TT, mới vừa lên dây, TT bên trên liền truyền đến tăng thêm hảo hữu xin tin tức.

Điểm kích xem xét, trên đó viết Bán Dạ Đàm biên tập Lâm Hạo, Hoàng Nhất Phàm điểm kích đồng ý.

Cũng không lâu lắm, biên tập Lâm Hạo cho Hoàng Nhất Phàm phát một cái tin tức.

"Trà lạnh đã xin từ chức, tạm thời do ta đảm đương người biên tập viên, về sau viết xong bản thảo có thể phát đến ta hòm thư."

"Không có vấn đề."

Mặc dù có chút kỳ quái trà lạnh vì cái gì từ chức, nhưng vẫn là gạt đầu.

"Ừm, phía dưới chúng ta tới nói một chút liêu trai xuất bản vấn đề. Phàm Trần, trà lạnh tại từ chức thời điểm đã hướng công ty đề cập qua, người có ý chuẩn bị để liêu trai tập hợp thành sách xuất bản. Chúng ta Bán Dạ Đàm mở cái sẽ nghiên cứu một chút, đồng ý xuất bản phương án. Ban biên tập quyết định lấy 20 vạn giá cả bán đứt liêu trai xuất bản bản quyền, người cảm thấy thế nào?"

"20 vạn?"

Hoàng Nhất Phàm có chút giật mình, phát một cái đầu hỏi đi qua.

"Phàm Trần tiên sinh, chớ kinh ngạc, liêu trai xác thực giá trị 20 vạn cái giá này. Đương nhiên, người cũng không cần phải lo lắng. Dù là xuất bản về sau chúng ta thua thiệt tiền, 20 vạn tiền thù lao chúng ta ban biên tập cũng là sẽ đưa cho người."

Cảm giác một câu nói kia có chút buồn cười, gia hỏa này còn tưởng rằng Hoàng Nhất Phàm cho rằng 20 vạn thật nhiều.

Trò cười, kiếp trước lưu truyền mấy trăm năm kinh điển tác phẩm đồ sộ liêu trai, cũng chỉ giá trị 20 vạn?

Bất quá, kinh điển tự mình biết liền tốt, hần cũng lười cùng đối phương giải thích, nói nói, "không phải có nhuận bút chia hợp đồng sao?"

"Phàm Trần tiên sinh, khả năng người đối xuất bản không hiểu rõ lắm. Ta nói cho người đi, trước mắt xuất bản thị trường cũng không tốt. Hết thấy tiểu thuyết có thể bán 5000 sách đã không tệ, có thể bán đi 3 vạn sách đã thuộc về để bán sách. Liêu trai cái này một bộ tác phẩm cũng không phải là tiểu

thuyết, hẳn là nhỏ cổ sự tập hợp, không có tính liên tục, chúng ta đoán chừng, cũng không có quá nhiều độc giả chịu thua. Cho nên, lý do an toàn, cũng vì không cho người liều trai bị tổn hại tư, chúng ta ban biên tập nhất trí quyết định cho người 20 vạn tiền thù lao đền bù tổn thất."

"Không có việc gì, vẫn là ký nhuận bút chia hợp đồng đi, ta cảm giác chia rất tốt."

"Phạm Trần tiên sinh, đều nói cho người, hiện tại xuất bản thị trường thật không tốt, người ký chia chỉ sợ 1 vạn khối tiền tiền thù lao đều không nhất định có thể được đến."

"Vậy các người làm sao nguyện ý cho ta 20 vạn bán đứt tiền thù lao?"

Cùng Lâm Hạo nói đến đây, Hoàng Nhất Phàm đã cảm giác không thích hợp.

Nhớ tới trước mấy ngày trà lạnh nhìn như khó hiểu, Hoàng Nhất Phàm thoáng có chút minh bạch.

"Không phải đã nói rồi sao, cái này là bồi thường cho người. Dù sao, người liều trai cho chúng ta Bán Dạ Đàm làm ra cống hiến to lớn. Nhưng tạp chí dù sao cũng là tạp chí, chúng ta đưa cho người tiền thù lao cũng không nhiều. Lần này xuất bản cơ hội, chúng ta tạp chí xã liền quyết định cho người đền bù tổn thất."

"Quý xã đối ta thật tốt, bất quá, ta người này không quá nguyện ý tiếp nhận chỗ tốt của người khác, vẫn là chia đi."

"Người người này, làm sao nghe không vào đâu? Người vẫn là suy nghĩ thật kỹ một cái đi, chúng ta cũng là vì người tốt."

"Không cần suy tính, ta cũng không tiếp thụ bán đứt, ta chỉ nguyện ý chia."

"Người. . ."

"Tốt a, nói cho người đi, kỳ thật chúng ta mấy năm gần đây vẫn luôn là khai thác bán đứt phương thức vì tác giả xuất bản."

"Nói cách khác, ta liều trai chỉ có thể tiếp nhận bán đứt?"

"Có thể nói như vậy."

"Vậy thì tốt, ta đi tìm cái khác nhà xuất bản nhìn xem. UU đọc sách (www.uukan.shu.com)"

"Không được, người liều trai thiết yếu tại chúng ta Bán Dạ Đàm xuất bản, không phải, người đem trái với điều ước."

"Kì quái, lúc nào ta trái với điều ước, ta nhưng cùng các người không có ký kết hợp đồng."

"Không có gì kỳ quái, chúng ta Bán Dạ Đàm tạp chí sớm có quy định, chỉ cần đồ bộ chúng ta Bán Dạ Đàm tác phẩm, trong vòng ba năm chỉ có thể thông qua chúng ta Bán Dạ Đàm tạp chí xã xuất bản. Người mặc dù cùng chúng ta không có ký kết hợp đồng, nhưng người liều trai đã tại Bán Dạ Đàm đăng nhiều kỳ qua. Cho nên, Phạm Trần tiên sinh, vẫn là lựa chọn bán đứt hợp đồng đi, người phải biết, 20 vạn, cũng không phải tiền trình."

"Không có ý tứ, ta vẫn là không tiếp thụ."

Trên cơ bản, cùng Lâm Hạo giao lưu cũng coi là tiến nhập bế tắc.

Hoàng Nhất Phàm cũng không nghĩ tới, nho nhỏ một nhà tạp chí xã cũng có thể như thế hắc ám.

Khó trách kia cái gì linh dị giang hồ diễn đàn mỗi ngày ở nơi đó đánh nhau, hôm nay là tác giả cùng tác giả, ngày mai là tác giả cùng tạp chí xã, hậu thiên lại là tạp chí xã cáo tác giả trái với điều ước. Đồng thời, còn có nghe được Trương Văn cùng Huyền Nghi Thế Giới sinh ra mâu thuẫn loại hình tin tức.

Bất quá, đối với cái này một số, mặc dù để Hoàng Nhất Phàm cảm thấy phẫn nộ, nhưng cũng không phải là không có chuẩn bị.

Cái thế giới này, vốn chính là đen như vậy tối.

Cho dù là văn nghệ vòng tròn, đồng dạng như thế.

"Phạm Trần tiên sinh, người không tiếp thụ chỉ có thể là tổn thất của người. Đừng tưởng rằng có thể tìm cái khác nhà xuất bản, vô dụng, người cùng chúng ta Bán Dạ Đàm có hợp đồng tranh chấp, không có bất kỳ cái gì một nhà nhà xuất bản dám xuất bản người liều trai. Trừ phi, người có thể đợi được 3 năm về sau."

"Được, vậy liền theo lời người nói, ta đợi thêm 3 năm xuất bản liều trai đi."

Không có có bất kỳ gợn sóng tâm tình gì, Hoàng Nhất Phàm thuận Lâm Hạo ý, nhàn nhạt đáp lại.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Thiến Nữ U Hồn

"A, ngươi muốn đợi ba năm về sau?"

"Uy uy uy, Phạm Trần tiên sinh, ngươi có phải điên rồi hay không?"

"Hiện đang liêu trai chính lửa, ngươi cho rằng chờ cái ba năm, liêu trai còn có thể lửa sao?"

"Ngươi vẫn là lại suy nghĩ một chút đi."

Không để ý đến Lâm Hạo nhấn lại, Hoàng Nhất Phàm giờ khắc này đã sinh khí.

Chỉ là, sinh khí cũng không có gây nên Hoàng Nhất Phàm phần nộ, sinh khí chỉ sẽ làm Hoàng Nhất Phàm càng thêm tỉnh táo.

Cái thế giới này, vốn chính là như thế hắc ám.

Văn học mạng giới là như thế này, lĩnh dị giới cũng là như thế này, khả năng, tương lai cái khác văn học loại hình lĩnh vực cũng là như thế.

Là người thông minh, nên vào lúc này lựa chọn một cái càng làm thích hợp chính mình cách đối phó.

Đương nhiên, liêu trai hiện tại xuất bản cùng ba năm về sau xuất bản, đối với Hoàng Nhất Phàm tới nói, đều không có quá lớn khác nhau.

Hắn có nhiều thời gian, cũng có là đầy bụng học vấn.

Dù là tạm thời liêu trai không xuất bản, lại có thể làm gì hắn?

Về phần liêu trai có tác dụng trong thời gian hạn định tính, đừng nói chờ cái ba năm, kiếp trước liêu trai đều trải qua mấy trăm năm, thậm chí xuyên qua một cái thế giới, không phải cũng tàn ra hắn đặc hữu quang mang?

Hắn ngược lại là vì Bán Dạ Đàm lo lắng, liêu trai ba năm về sau xuất bản đối với mình không có ảnh hưởng gì, nhiều nhất liền là để cho mình nhiều mấy người một chút thời gian, mà lại hiện tại mình chỉ có 14 tuổi, không đúng, cái này học kỳ kết thúc đã 15 tuổi, có quá nhiều thời gian. Nhưng Bán Dạ Đàm nếu như không có liêu trai, không biết bọn hắn tạp chí còn có thể hay không làm tiếp.

Cùng Hoàng Nhất Phàm dự đoán, Bán Dạ Đàm tạp chí cũng không nghĩ tới Hoàng Nhất Phàm sẽ cự tuyệt. Dù là, tại bọn hắn uy hiếp cùng lợi dụ phía dưới cũng không có lên đến bất cứ tác dụng gì. Mấy ngày sau, thì đến phiên bọn hắn triệt để luống cuống. Nhất một thời kì mới liêu trai, sẽ không bao giờ lại trào lên nửa đêm trước đàm. Tại chỗ, Bán Dạ Đàm tuần tiêu thụ liền sụt giảm một nửa, toàn bộ Bán Dạ Đàm biên tập toàn thể mất trọn tròn.

Mặc dù Bán Dạ Đàm đằng sau thử đi văn hồi, cũng mang theo vô cùng thành tâm. Chỉ là, đây hết thảy mặc kệ là thử văn hồi, thậm chí là đằng sau mang theo vô cùng thành tâm chuẩn bị cùng Hoàng Nhất Phàm lại ký kết cái khác hợp đồng, nhưng Hoàng Nhất Phàm đều không nhìn thẳng.

Hắn không sẽ cùng những cái kia có ý tưởng hồ hấn người lại hợp tác, dù là hắn ở phía sau ra giá cao hơn, hoặc là càng phù hợp Hoàng Nhất Phàm lợi ích.

...

"Ai, Phạm Trần tiên sinh, trước đó ta còn muốn cùng ngươi đánh cược đây. Không nghĩ tới, cái này cược còn chưa bắt đầu, ngươi liêu trai liền không thể xuất bản, thật sự là đáng tiếc."

Cùng Bán Dạ Đàm quyết liệt, một bên khác lĩnh dị đại sư Trương Văn cũng đã nhận được tin tức, trước tiên có liên lạc Hoàng Nhất Phàm.

"Không có gì có thể tiếc, chỉ coi là dùng tiền mua cái giáo huấn."

"Hảo tâm thái, ta nghĩ, nếu như chúng ta tại hiện thực nhận biết, chúng ta có lẽ có thể trở thành bằng hữu."

"Mặc dù ta tại hiện thực không nhận ra ngươi,

Nhưng ta ngược lại thật ra không có đưa ngươi xem như là cừu nhân."

"Ha ha, ha ha, cái này chẳng phải là mạng ý nghĩa chúng ta tương lai có thể trở thành bằng hữu. Ân, người câu nói này ta thích. Mặc kệ tương lai chúng ta có thể hay không trở thành bằng hữu, như vậy, xõng tâm tình của người, ta cũng có thể giúp người ra cái chủ ý."

"Há, ý định gì?"

"Kỳ thật Bán Dạ Đàm cái gọi là hợp đồng cũng không phải là như vậy hoàn mỹ, cái thế giới này, có dựa vào hợp đồng làm việc, cũng có tại hợp đồng bên ngoài đem sự tình hoàn thành. Bán Dạ Đàm mặc dù hạn chế người liều trai xuất bản, nhưng bản quyền còn trong tay người, chỉ cần người muốn xuất bản, bọn hắn căn bản ngăn không được. Còn xuất bản về sau, người liền chuẩn bị cùng bọn hắn thừa kiện tốt, loại này kiện cáo, đánh cái ba năm, năm năm cũng không có vấn đề gì."

Trương Văn viết sách vài chục năm, cùng tạp chí xã nhà xuất bản không biết đánh bao nhiêu quan hệ, rất có kinh nghiệm nói.

"Ba năm, năm năm, ha ha, đừng nói là ba năm năm năm, Bán Dạ Đàm có thể hay không lại chống đỡ cái một hai năm đều là vấn đề. Nhìn như vậy đến, người đầu này biện pháp cũng không tệ. Chỉ cần kéo dài một chút thời gian, bọn hắn Bán Dạ Đàm ban biên tập đều muốn giải tán. Đến lúc đó, còn đánh cái gì kiện cáo nha."

"Chính là đạo lý này."

"Được rồi, vẫn là lại đợi ba năm đi."

"Ây. . . Làm sao?"

"Quá phiền toái, ta luôn luôn chán ghét phiền phức."

Thừa kiện quá mệt mỏi, mà lại Hoàng Nhất Phàm hiện tại niên kỷ, hắn cũng không rảnh mỗi ngày làm quan ti phiền đến phiền đi.

"Không thể nào, người liền bởi vì cái này?"

Trương Văn trợn mắt hốc mồm.

"Không sai biệt lắm xem như thế đi."

"Tốt a, người ý nghĩ rất kỳ hoa, trước đó ta còn chuẩn bị kỹ càng cùng người tại xuất bản cái này một khối độ sức đây. Ta thật muốn nhìn một chút tại tạp chí cái này một khối đem ta bức đến tuyệt kính gia hỏa, có thể hay không tại xuất bản giới cũng đem ta bức đến không có đường lui."

"Ta ngược lại thật ra kì quái, người đường đường linh dị đại sư, không có việc gì tìm ta người mới này tác giả độ sức làm cái gì, người không cảm thấy đổ mắt?"

Không biết có phải hay không là tâm tình không giống nhau, lần này cùng Trương Văn giao lưu thời điểm, hắn ngược lại không có cảm thấy Trương Văn đến cỡ nào chán ghét. Mặc dù, hắn vẫn cảm giác Trương Văn cái này nha thần kinh không quá bình thường, không có việc gì nhìn mình chăm chăm một người mới tác giả.

"Ít dùng bài này, cái gì đổ mắt, thân phận gì, ta xưa nay không coi trọng. Người phải biết, giống ta loại này đứng đỉnh cao nhất tác giả, áp lực là rất lớn nha. Vì bảo trì địa vị của ta, ta đành dự, ta muốn tiêu diệt hết thầy tiềm ẩn đối thủ cạnh tranh. Mà người, chính là trong đó một vị. Bất quá, hiện tại xem ra, lần này không cần ta xuất thủ."

"Người ngược lại là rất thẳng thắn."

Nhìn thấy Trương Văn hồi phục, Hoàng Nhất Phàm không khỏi vui vẻ, "Bất quá, đã người như thế thẳng thắn, cái kia nếu như ta không cùng người độ sức một trận, còn thật sự không nể mặt người."

Trước đây không cùng Trương Văn đầu ý nghĩ, lần này, Hoàng Nhất Phàm đột nhiên lại lại lần nữa phát lên.

"Độ sức? Phàm Trần, người bây giờ liều trai cũng không thể xuất bản, người lấy cái gì cùng ta độ sức?"

"Vậy ta liền viết một bản sách mới tốt."

"Sách mới, người nói đùa?"

"Ta giống đùa giỡn hay sao, sách mới danh tự ta đều nghĩ kỹ."

"Là cái gì?"

"Thiên Nữ U Hồn."

"Thiên Nữ U Hồn, tên rất hay, nhìn qua so với ta ác quỷ đương đạo phải tốt hơn nhiều, ân, cũng so người cái kia một chút ý tứ cũng không có liều trai muốn tốt. Đã như vậy, vậy ta liền chờ người Thiên Nữ U Hồn. Bất quá, UU đọc sách (www.uukan-shu.com) người nhưng phải viết mau một chút. Hai tháng về sau, ta ác quỷ đương đạo liền muốn chính thức xuất bản, người đừng đến ta xuất bản thời điểm, người Thiên Nữ U Hồn còn không có viết

ra."

"Yên tâm, tốc độ của ta luôn luôn rất nhanh. Đã từng, ta 10 ngày viết một trăm vạn chữ."

"Người liền thối a."

...

Thiên Nữ U Hồn trong đó xinh đẹp nữ, gọi Nhiếp Tiểu Thiên, ra đến liễu trai.

Bất quá, Thiên Nữ U Hồn lại cùng liễu trai bên trong nội dung cốt truyện hoàn toàn khác biệt, hẳn là một bộ truyền hình điện ảnh kịch, hoặc là nói là hệ liệt truyền hình điện ảnh kịch.

Bởi vì cái này một bộ kịch quá mức kinh điển, tuần tự có bao nhiêu vị nổi tiếng minh tinh điện ảnh gia nhập liên minh trong đó.

Sở dĩ lựa chọn Thiên Nữ U Hồn, ngoại trừ Thiên Nữ U Hồn kinh điển bên ngoài, cũng là vì tốt hơn thích ứng xuất bản thị trường.

Kỳ thật, trước đây xuất bản liễu trai, Hoàng Nhất Phàm mặc dù đối liễu trai xem trọng, nhưng chỉ cho rằng, liễu trai nhiều nhất chỉ là bán được hơi đỡ một ít, không có khả năng nóng nãy. Này chủng loại hình không giống một ít đang hot tác phẩm, vừa lên chợ liền sẽ bán chạy, hẳn là thông qua kéo dài thời gian, một ngày một ngày, một năm một năm, mấy chục năm như một ngày một mực không ngừng bán đi, cái này mới trở thành kinh điển.

Mà lại, liễu trai tại xuất bản cái này một khối còn có một cái rất nhân tố bất lợi, cái kia chính là, liễu trai bên trong tất cả chương tiết đều là hoàn toàn khác biệt cố sự, hoặc là có thể nói, liễu trai là một cái linh dị truyện ngắn cố sự tập hợp. Dạng này tập hợp đặt ở tạp chí đăng nhiều kỳ, một thiên một thiên phát hạ đi ngược lại là rất thích hợp. Nhưng là, nếu như xuất bản tập hợp thành sách, bởi vì không có ngay cả quán tính, cũng đem ảnh hưởng tiêu thụ.

Hoàng Nhất Phàm mặc dù đối kinh điển cũng không nghi ngờ, nhưng hẳn cũng tương tự phi thường tôn trọng thị trường.

Vì thế, Hoàng Nhất Phàm liền nghĩ đến cái này một bộ bị cải biến thành truyền hình điện ảnh kịch nhiều nhất hệ liệt tác phẩm—— Thiên Nữ U Hồn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh nữ vi thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Sáng tạo mới hào

Thiên Nữ U Hồn ở kiếp trước một mực là truyền hình điện ảnh kịch đại đứng đầu, thập kỷ 60, Thiệu thị liền xuất phẩm Thiên Nữ U Hồn, về sau, năm 1987 từ Trương Quốc Vinh, Vương Tổ Hiền phục chế Thiên Nữ U Hồn nhân gian đạo, xem như triệt để đánh ra Thiên Nữ U Hồn danh khí. Vương Tổ Hiền cũng bởi vậy bộ kịch, nhảy lên trở thành đang hot nữ tinh, được tôn sùng là không cách nào siêu việt kinh điển. Tiếp theo, lại có về sau Lương Triều Vĩ bản Thiên Nữ U Hồn, mặc dù không cách nào cùng Trương Quốc Vinh bản sánh vai, nhưng vẫn vẫn có thể xem là một bộ hiếm có kinh điển. Ngoài ra, còn có Lưu Diệc Phi bản.

Tại TV phương diện, năm 2003 từ lớn S Nhiếp Viễn bọn người vai chính Thiên Nữ U Hồn kịch truyền hình, cũng làm bạn không biết bao nhiêu người trưởng thành. Nghe nói, kiếp trước 2016 năm lại để cho Lưu Thi Thi bọn người phục chế Thiên Nữ U Hồn kịch truyền hình. Chỉ là đáng tiếc, cái này một bộ kịch truyền hình còn không có chiếu lên, Hoàng Nhất Phàm liền xuyên qua.

Bất quá, mặc kệ là phim bản, vẫn là truyền hình điện ảnh bản, Thiên Nữ U Hồn một mực là trong lòng mọi người kinh điển.

Hoàng Nhất Phàm sở dĩ lựa chọn Thiên Nữ U Hồn, cũng là bởi vì Thiên Nữ U Hồn có cực kỳ được mến mộ.

Chỉ là, Hoàng Nhất Phàm bây giờ không phải là đập truyền hình điện ảnh kịch, mà là viết tiểu thuyết, hơn nữa còn là viết một thiên tiểu thuyết dài.

Tiểu thuyết dài đương nhiên không thể lựa chọn phim kịch, liền lựa chọn năm 2003 kịch truyền hình phiên bản.

Nhớ lại một chút năm 2003 lớn S phiên bản Thiên Nữ U Hồn, từng màn tràng cảnh xông lên đầu.

Huyền Tâm ảo diệu quyết, đồng tâm sinh tử ước, Can Tương, Mạc Tà, bảy đêm Thánh Quân, Yến Xích Hiệp, Tư Mã tam nương, vô lệ chi thành, bảy thế oán lữ, đương nhiên, còn có bên trong sai tung phức tạp quan hệ nam nữ, tình tay ba, thậm chí là tình tay bốn, quả thực là ngược đến người xem không muốn không muốn.

Cái này một số cho dù là tùy tiện quát ra một cái, cũng có thể làm cho Hoàng Nhất Phàm thật lâu khó mà quên.

Ân, liền định kịch truyền hình bản Thiến Nữ U Hồn.

Hạ quyết tâm, Hoàng Nhất Phàm lập tức mở viết.

Bởi vì có kịch truyền hình làm tham khảo, viết lên Thiến Nữ U Hồn cũng tương đối nhanh, chỉ dùng 1 ngày thời gian, Hoàng Nhất Phàm liền viết 2 vạn chữ.

Ngừng bút, Hoàng Nhất Phàm tạm thời nghỉ ngơi một chút.

Hắn chuẩn bị tìm một nhà xuất bản.

Từ khi chân chính bước vào sáng tác giới về sau, Hoàng Nhất Phàm đối với cái này một vòng cũng coi là chậm rãi thăm dò quy tắc của hắn.

Có lúc, không phải người viết không được khá, mà là người không hiểu quy tắc.

Tựa như xuất bản, một hồi trực tiếp viết cái 100 vạn chữ thì lấy đi gửi bản thảo, đây tuyệt đối là không sáng suốt hành vi.

Bởi vì, 100 vạn chữ người bình thường ít nhất đến ba tháng đến thời gian bốn tháng mới có thể hoàn thành. Mà lại, đây là Khoái Thương Thủ. Chậm một chút, nửa năm cũng không biết có thể hay không viết ra 100 vạn chữ. Viết xong tác phẩm lại gửi bản thảo, tương đương với sống tồn thời gian.

Đây chỉ là nó một.

Thứ hai, dù là người viết ra 100 vạn chữ, vạn nhất gửi bản thảo đi qua đối phương cự tuyệt đâu?

Lúc này,

Người là cho rằng đối phương không có có ánh mắt, vẫn là cho rằng người mình bản thảo có vấn đề.

Cho rằng đối phương không có có ánh mắt, người một chút biện pháp cũng không có, người mới tác giả tại nhà xuất bản trước mặt có trời sinh yếu thế. Bọn hắn không có khả năng bởi vì vì một người mới tác giả, như vậy đối người có đặc biệt đối đãi. Đến cuối cùng, người chỉ có thể không thể làm gì, thân mình có tài nhưng không gặp thời. Mà nếu như cho là mình bản thảo có vấn đề, người đồng dạng không có cách nào. Bởi vì 100 vạn chữ bản thảo, muốn người sửa chữa, đây quả thực là một cái cự đại công trình, thậm chí là nhiệm vụ không thể hoàn thành. Như vậy, lúc này, người chỉ có thể đập đồ viết lại. Thế nhưng là, đập đồ viết lại, ấn trước đó sáng tác thời gian, người lại được tồn nửa năm hoặc là một năm lại viết 100 vạn chữ?

Cái thế giới này, ý tứ liền là hiệu suất. Rất nhiều văn học mạng tác giả đều biết, 3 vạn chữ không ký kết liền trực tiếp thái giám không viết, lại càng không cần phải nói so văn học mạng vòng sớm sinh ra mấy chục trên trăm năm truyền thống văn học vòng.

Cũng bởi vậy, Hoàng Nhất Phàm chỉ viết đến 2 vạn chữ, hắn liền ngừng bút không viết, chuẩn bị tìm một nhà xuất bản phát đi qua nhìn một chút tình huống.

Bán Dạ Đàm Hoàng Nhất Phàm là cự tuyệt, không có khả năng cùng bọn hắn hợp tác.

Huyền Nghi Thế Giới, Hoàng Nhất Phàm đồng dạng không muốn lý, đối phương cùng Bán Dạ Đàm, đều không phải là kẻ tốt lành gì.

Về phần cái khác lĩnh dị tạp chí xã, thực lực quá mức nhỏ yếu, Hoàng Nhất Phàm cũng không có ý nghĩ này.

Cuối cùng, Hoàng Nhất Phàm đem ánh mắt đặt ở càng thêm cỡ lớn đại chúng nhà xuất bản.

Tại trên mạng tra xét một chút trong nước nhà xuất bản tư liệu, Hoàng Nhất Phàm tìm được một nhà coi như không tệ nhà xuất bản.

Trăng non nhà xuất bản.

Trăng non nhà xuất bản là trong nước thập đại nhà xuất bản một trong, các chủng loại hình tác phẩm văn học đều có liên quan đến.

Đương nhiên, Hoàng Nhất Phàm chọn trúng trăng non nhà xuất bản, ngoại trừ bởi vì trăng non nhà xuất bản thực lực không tệ bên ngoài, trọng yếu hơn là, trên mạng vừa tới đều đánh giá trăng non nhà xuất bản danh tiếng không tệ, rất ít phát sinh cùng tác giả tiền thù lao tranh chấp vấn đề. Còn cái khác, mặc dù danh tiếng cũng được, nhưng hoặc nhiều có lẽ bởi vì liên lụy thương nghiệp lợi ích, nào động lên một số hợp đồng tranh chấp.

Đi qua Bán Dạ Đàm lần này, Hoàng Nhất Phàm trong lòng cũng có một cái ngọn nguồn, gửi bản thảo trước đó liền chuẩn bị hiểu rõ ràng.

Ân, là hắn.

Hết thấy đều còn có thể, duy nhất có một số tiếc nuối, Hoàng Nhất Phàm vẫn chỉ có thể mới người tác giả thân phận gửi bản thảo.

Đây cũng là chuyện không có cách nào khác, Phàm Trần cái này bút danh mặc dù tại lĩnh dị giới mấy ngày gần đây nhất coi như nổi danh, nhưng đây

chẳng qua là đang lĩnh dị giới. Mà lại, lĩnh dị loại hình luôn luôn đều là nhờ chúng loại hình. Đừng nói là Phàm Trần, cho dù là liền là Trương Vân, cũng không có nhiều người nghe qua. Cái này rất giống kiếp trước giảng chuyện ma Trương Chấn, mặc dù làm việc bên trong danh khí lớn, nhưng ra nghiệp nội, không có ý tứ, đại chúng cũng không biết.

Mặc dù như thế, nhưng Hoàng Nhất Phàm tâm tính coi như không tệ, cũng không có bởi vì dạng này mà cảm giác mất đi mặt mũi.

Văn học con đường này, nhất định là khúc chiết dài đằng đặc, nếu không, người cho rằng thập tinh tác gia cấp bậc là tốt như vậy thẳng sao?

Không có bày cái gì phổ, cũng không nói mình là cái gì lĩnh dị giới nổi danh tác giả, Hoàng Nhất Phàm đem vừa rồi viết xong 2 vạn chữ, cùng hơn một ngàn chữ đại cương, phát cho trắng non nhà xuất bản một vị chuyên môn phụ trách lĩnh dị loại tác phẩm biên tập "Đậu đỏ".

...

"Phàm Trần tiên sinh, lần trước lắng nghe người thơ có ba cảnh, quả nhiên là được lợi không cạn, không biết Phàm Trần tiên sinh có hứng thú hay không đến chúng ta thanh thiếu niên báo viết mấy thiên bản thảo?"

Đem 2 vạn chữ bản thảo phát cho trắng non nhà xuất bản biên tập đậu đỏ về sau, trước đây đánh lấy văn học kẻ yêu thích "Tôn Tại An" đột nhiên thượng tuyến, đồng thời hướng Hoàng Nhất Phàm mời bản thảo.

"Kỳ quái, các người cái này một số khi biên tập, có phải hay không đều ưa thích chứa mình là văn học kẻ yêu thích, sau đó lại dùng đủ loại phương pháp, thăm dò đối phương tình huống."

Tôn Tại An mời bản thảo, Hoàng Nhất Phàm cũng không có đáp ứng, chỉ là có chút buồn cười trả lời một câu.

"Phàm Trần tiên sinh chê cười, chỉ là làm việc mà thôi, chúng ta cũng không có cách nào. UU đọc sách (www.uukan.shu.com) "

"Lý giải, bất quá, ta không có ở trên báo chí viết qua bản thảo, chỉ sợ không phù hợp các người yêu cầu bản thảo."

"Làm sao lại, lấy Phàm Trần tiên sinh văn học tổ dưỡng, ta cho rằng phi thường phù hợp chúng ta báo chí định vị. Mà lại, chúng ta báo chí không có bất kỳ cái gì ước thúc, có thời gian người liền viết nhiều mấy thiên, không có thời gian người liền không viết. Đồng thời, tại trên báo chí đăng nhiều kỳ, chúng ta thanh thiếu niên báo sẽ không lấy đi người bất luận cái gì bản quyền, chúng ta chỉ cần báo chí đăng nhiều kỳ bản quyền, cái khác tất cả thuộc về một mình người tất cả."

"Có thời gian, ta sẽ viết mấy thiên."

Suy nghĩ tí mĩ một hồi, Hoàng Nhất Phàm gật đầu đáp ứng.

Cái này không chỉ là bởi vì thanh thiếu niên báo không có ước thúc, càng nhiều, hay là bởi vì thanh thiếu niên báo vô cùng chính thống.

Đoạn thời gian này, Hoàng Nhất Phàm tại văn học vòng cũng coi là đã trải qua không ít.

Nhìn qua chính năng lượng, cũng có phát sinh ở bên cạnh mình hắc ám.

Nếu muốn ở cái vòng này lẫn vào, ngoại trừ tài hoa của người bên ngoài, đồng dạng còn cần nhất định thủ đoạn.

Chẳng ở thời điểm này nhiều xây mấy cái áo lót, đến lúc đó, cho dù là cùng người vật lộn, cũng có giúp đỡ.

Tựa như kiếp trước Lỗ Tấn tiên sinh, hẳn nhưng là sáng lập mấy trăm áo lót hào, có lúc bản tôn không có giúp đỡ thời điểm, hoặc là, có lúc bản tôn không tốt xuất thủ thời điểm, vậy chỉ dùng cái này một số áo lót ra trận.

Sức chiến đấu lửa cực kì.

Đương nhiên, cái này một số áo lót không thể là trong truyền thuyết, muốn để cái này một số áo lót phát huy ra uy lực của hắn.

Như vậy, Hoàng Nhất Phàm thiết yếu để mấy cái này áo lót hào nhiều thắng mấy cấp, mà thanh thiếu niên báo, chính là một cái chăm ngựa giáp cùng thắng cấp địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 91: Thẩm bản thảo

Trăng non nhà xuất bản.

Đậu đỏ là trăng non nhà xuất bản linh dị phân loại biên tập, đương nhiên, đậu đỏ chỉ là hẩn đối ngoại thu bản thảo biệt danh, hẩn kỳ thật gọi Cao Chương Thiên.

Bất quá, Cao Chương Thiên mấy tháng gần đây tại trăng non nhà xuất bản lại là lẩn vào rất không yên ổn.

Lúc đầu hẩn, phụ trách một cái tương đối lớn chúng vô hiệp phân loại thị trường. Chỉ là về sau tiểu thuyết mạng quật khởi, nội địa vô hiệp thị trường một lần uể oải. Về sau, tổng bộ lại đem Cao Chương Thiên phân đến linh dị phân loại. Nguyên lai tưởng rằng vô hiệp đề mê phân đến linh dị sẽ khá hơn một chút, thật không nghĩ, tiếp nhận linh dị phân loại về sau, hẩn mới biết được cái gì gọi là bi thảm tuế nguyệt.

Hết hạn cho đến trước mắt, Cao Chương Thiên đã hai tháng không có đề cử một bộ tiểu thuyết xuất bản.

Không phải hẩn không muốn đề cử, mà là Cao Chương Thiên sợ hãi đề cử, không dám đề cử.

Giống như này mấy tháng trước, mặc dù có không ít người cho Cao Chương Thiên gửi bản thảo, thế nhưng là, cái này một số bản thảo viết đều rất bình thường. Miễn cưỡng đem cái này một số bản thảo xuất bản, tiêu thụ cũng một mực đề mê. Nếu như không phải trăng non nhà xuất bản cùng các hiệu sách có tốt đẹp hợp tác, không chừng 5000 sách thủ ấn cũng không biết có thể hay không bán đi.

Suy tư thật lâu, Cao Chương Thiên quyết định, trước không ra cái này một số rất bình thường tác phẩm, vẫn là nghiêm túc tìm tòi một bộ kinh điển lại nói.

Đáng tiếc, kinh điển tác phẩm trên thị trường vốn lại ít, lại càng không cần phải nói linh dị loại kinh điển.

Cao Chương Thiên cũng nghĩ qua lôi kéo một số linh dị loại nổi danh tác giả, giống Trương Văn bọn hẩn đều có cố định hợp tác nhà xuất bản, Cao Chương Thiên muốn lôi kéo cũng vô dụng. Về phần cái khác một số, phần lớn tình huống cùng Trương Văn. Mà một số không thể nào nổi danh, lại bởi vì cùng tạp chí xã hợp đồng khóa lại, hẩn càng là không có cách nào nhúng tay.

Bất đắc dĩ, Cao Chương Thiên lại tiến nhập hòm thư, vẫn là xem hẩn người gửi bản thảo đi.

"Hung quý, hồ nha, danh tự nhìn kinh khủng, nội dung lại là khôi hài, có chút sáng tác bản lĩnh có được hay không."

"Vạn năm cổ thi, nhìn cũng không tệ lắm, đáng tiếc, hành văn quá kém, đặt ở trên mạng còn có thể, nhưng muốn xuất bản, thật sự là có một ít không gặp may, bỏ."

"Linh đêm giang hồ, cái gì loạn thất bát tao, nhìn cũng chưa từng nhìn hiểu, bỏ."

Nửa giờ, Cao Chương Thiên liền bắn chết mười mấy thiên gửi bản thảo.

"Thiên Nữ U Hồn, danh tự cũng không tệ, đọc đến rất có ý thơ."

Lúc này, Cao Chương Thiên thẩm đến một bộ gọi là "Thiên Nữ U Hồn" tiểu thuyết. Bất quá, cho dù đối với Thiên Nữ U Hồn cái này một cái tên cảm giác không tệ, nhưng hẩn cũng sẽ không như vậy cho rằng bên trong chính văn viết không tệ. Làm biên tập, hẩn thấy qua quá nhiều tên chữ không tệ, chính văn viết nhão nhọt tác phẩm. Không biết, cái này một bộ Thiên Nữ U Hồn phải chăng cũng là như thế?

Mở ra văn kiện, Cao Chương Thiên tiếp tục xem tiếp.

Tự đại Đường nguyên niên bắt đầu, thiên hạ được hưởng trăm năm phồn thịnh, nhưng nguy nan nhưng dù sao tại thịnh thế bên trong tồn tại. Đạo gia danh môn "Huyền Tâm chính tông" tiên tổ,

Từng tại trong núi sâu phát hiện một cái cực lớn hang đá, quật bên trong có lấy một khối khắc lấy dày đặc đầy chữ bia đá, mà trên tấm bia văn tự trải qua giải đọc về sau, lại khắc đầy Đại Đường kiến quốc đến nay lớn nhỏ sự tích, người nào là đế, khi nào thiên nộ lộ ra tai, lại đều ở này trên tấm bia sớm có tiên đoán.

Đây là Thiên Nữ U Hồn mở đầu, Cao Chương Thiên chỉ là nhìn thoáng qua, đã bị cái này một bộ tiểu thuyết có sự hấp dẫn.

Nhìn nữa.

Dù chưa biết này bia từ người nào lập, nhưng tiên đoán lại từng cái ứng nghiệm, mà nhất làm cho người kinh hãi run rẩy, liền là bi văn sau cùng một đoạn, cũng là tiên đoán kết thúc ---- khi bầu trời sao dị tượng "Thiên ma xông Thất Sát" xuất hiện thời điểm, bảy thế oán lữ hiện thế, mà đạo đem bằng bảy thế oán lữ lực lượng mà được thiên hạ, nhân gian từ đó hóa thành Vô Gian Địa Ngục. Trên tấm bia rõ ràng hơn nhớ sáng tỏ bảy thế oán lữ lúc sinh ra đời ở giữa điểm, hiển nhiên là nhìn hậu thế người hữu duyên nhìn thấy này bia, có thể nghĩ biện pháp giải cứu thương sinh vạn rui.

Sách hay.

Cao Chương Thiên nhìn thấy hưng phấn chỗ lúc, thành linh vỗ một tiếng đứng lên.

Huyền Tâm chính tông, thần bí bia đá, cổ lão tiên đoán, thiên ma xông Thất Sát, bảy thế oán lữ, giải cứu thương sinh. . . Ngắn ngủi một hai trăm chữ, vậy mà đề hán cái này nhìn hết vô số tác phẩm tháng bảy nhà xuất bản biên tập quên hết tất cả.

Bộ tác phẩm này, đơn giản viết quá tốt rồi.

Chỉ là đáng tiếc, vì cái gì chỉ có 2 vạn chữ, cái kia gửi bản thảo gia hỏa, người chẳng lẽ sẽ không viết nhiều cái mấy vạn chữ tới?

Bất quá, Cao Chương Thiên cũng biết, hết thấy tác giả gửi bản thảo luôn luôn chỉ cầm mấy vạn chữ gửi bản thảo. Vừa đến, dạng này cũng an toàn, sẽ không bị một ít ban biên tập biên tập nuốt riêng, một phương diện khác, cũng là bởi vì bài viết quá lớn, bọn hán cái này một số làm biên tập cũng không có khả năng toàn bộ xem hết. Một bộ tác phẩm có được hay không, kỳ thật không cần nhìn toàn văn, chỉ nhìn phía trước mấy vạn chữ liền có thể cơ bản kết luận.

Chỉ là, kỳ quái, Thiên Nữ U Hồn làm sao càng xem càng không giống như là linh dị, làm sao cảm giác có một ít giống tiên hiệp, lại có một ít giống huyền huyền, còn có một số giống chuyện thần thoại xưa. Bất quá, mặc kệ. Bất kể hán là cái gì loại hình, mặc dù Cao Chương Thiên phụ trách là linh dị, nhưng cái này một bộ tác phẩm đã phát đến mình hòm thư, tuyệt đối không thể bị người khác cho đoạt.

Tại chỗ, Cao Chương Thiên liền vô án, định ra Thiên Nữ U Hồn.

. . .

"Các vị, gần đây xuất bản thị trường tình thế nghiêm trọng, mong rằng mọi người cố gắng nhiều hơn, tranh thủ nhiều đào móc một số tiềm lực tác giả."

Trắng non nhà xuất bản ban biên tập thông lệ hội nghị, chủ biên phương bên trong chỉ nhìn lấy dưới cờ hơn hai mươi vị biên tập nói ra.

"Chủ biên, người yên tâm, ta đã từ thanh thiếu niên báo đào một thiên tài, đang định đẩy hán đẩy, nhìn tương lai có cơ hội hay không trở thành Quách Thành, Hàn Tiến một loại nhân vật."

Trong đó một vị gọi là "Vương rực rỡ" biên tập, cái thứ nhất mở miệng nói ra.

"Vương rực rỡ, gần nhất người biểu hiện không tệ. Bất quá, người cũng không thể khinh thường, Quách Thành cùng Hàn Tiến là thanh xuân văn học nhân vật đại biểu, bản thân thực lực rất mạnh, ngoài ra lại có cách tròn nhà xuất bản, mài tháp nhà xuất bản đỉnh lực ủng hộ. Muốn đi thanh xuân văn học cái này một khối, lực cần cũng đem rất lớn."

"Chủ biên nói đúng lắm, ta nhất định làm tốt vạn toàn chuẩn bị."

"Ừm, mọi người còn có ý nghĩ khác sao?"

Gật đầu ra hiệu vương rực rỡ ngồi xuống, phương bên trong chỉ lại lần nữa nhìn về phía người khác.

"Đúng rồi, Hồ Minh, người phụ trách vô hiệp cái này một khối, gần nhất có cái gì tác phẩm tiêu biểu phẩm?"

"Cái này, chủ biên. . ."

Vô hiệp loại hình sớm tại vài thập niên trước đã xuất hiện, đặc biệt là hương sông ra mấy vị vô hiệp mọi người, càng đem vô hiệp loại hình đẩy hướng cao trào. Định phong thời kỳ, vô hiệp loại tác phẩm một lần vượt qua nội địa tất cả loại hình tác phẩm, văn đỉnh thứ nhất. Chỉ là, gần nhất vài chục năm nay vô hiệp đã bắt đầu đi xuống dốc, hiếm có nổi danh vô hiệp tác gia xuất hiện. Bất quá, bất kể nói thế nào, vô hiệp vẫn là loại hình văn học ở trong một chỉ không thể coi thường lực lượng, tại mua sắm thư tịch giữa đám người, có tương đương một bộ phận người đối vô hiệp vẫn cảm thấy hứng thú vô cùng. Là lấy, dù là vô hiệp tại đi xuống dốc, các nhà nhà xuất bản đối với vô hiệp vẫn vô cùng coi trọng.

Chỉ là, khi phương bên trong chỉ hỏi phụ trách vô hiệp loại hình tác phẩm Hồ Minh lúc, Hồ Minh lại là có chút xấu hổ, "Chủ biên, gần nhất vô hiệp loại hình tác phẩm lâm vào bình hinh, có mấy vị mọi người đã thu tay lại không viết vô hiệp, nổi danh tác giả ba tháng cũng quay đầu viết lại linh dị. Tân sinh một đời vô hiệp tác giả mặc dù đối vô hiệp vẫn có rất lớn nhiệt tình, nhưng làm sao bút lực có hạn, còn không trưởng thành. Tháng trước chúng ta xuất bản ba bộ vô hiệp tác phẩm, UU đọc sách (www.uukan.com) chỉ bán ra 2 vạn sách tả hữu. Cái khác, ngay cả một vạn sách số liệu cũng không có đột phá."

1 vạn sách, 2 vạn sách.

Mấy cái này số liệu, xác thực có một ít đề mê. Phụ trách vô hiệp loại hình biên tập Hồ Minh, cũng có một ít lúng túng báo cáo nói ra.

Bất quá, đối với loại tình huống này, chủ biên phương bên trong chỉ tựa hồ sớm đã dự kiến, không có biểu tình gì nói nói, "ta đã biết." Nói xong, phương bên trong chỉ vừa nhìn về phía một bên khác, khi thấy Cao Chương Thiên lúc, phương bên trong chỉ lên tiếng lần nữa, "Cao Chương Thiên, tháng trước người một bộ tác phẩm cũng không có xuất bản, tháng này người vẫn dự định một bộ tác phẩm cũng không ra sao?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Lam Ma chi nước mắt

Phương bên trong chỉ cương nói xong, trước đây một bên báo cáo "Thanh xuân văn học" loại hình biên tập Vương Xán, lúc này cũng nói theo, "Chủ biên, một vị nào đó biên tập đã từng nói, hẳn đã không muốn tại chúng ta trắng non nhà xuất bản làm việc. Chỉ muốn lẫn lộn mấy tháng tiền lương, kéo tới cuối năm, sau đó lại nhảy đến cái khác nhà xuất bản."

"Vương Xán, ngươi đừng ngậm máu phun người."

Cao Chương Thiên quay đầu, lạnh lùng nhìn lấy Vương Xán.

"Cao Chương Thiên, ta cũng không có nói ngươi, ngươi kích động như vậy làm cái gì, chẳng lẽ, ngươi là trong lòng thật có quỷ."

"Hừ, Vương Xán, ngươi không nói ta làm gì tại chủ biên sau khi nói xong liền nói tiếp nói sao. Người sáng mắt không làm chuyện mờ ám, ngay cả điểm ấy quyết đoán cũng không có, uống cho người còn muốn lấy tính toán người khác. Còn có, người nào không biết người năm đó đang cấp Tiểu Cường trợ thủ thời điểm, âm thầm đối Tiểu Cường hạ hắc thủ. Nếu không, thanh xuân văn học loại hình người phụ trách, còn chưa tới phiên ngươi."

Cao Chương Thiên chế giễu lại, trực tiếp điểm Vương Xán tên.

"Ngươi, Cao Chương Thiên, ta lúc nào đối Tiểu Cường hạ hắc thủ, ngươi đem nói chuyện rõ ràng."

"Có hay không hạ độc thủ chính ngươi tâm làm rõ."

"Tốt, tốt, tốt, Cao Chương Thiên, ta biết ngươi một mực nhìn ta không vừa mắt, như vậy, vừa rồi chủ biên cũng hỏi ngươi, hai tháng này ngươi một bản tác phẩm cũng không có đề cử xuất bản, ngươi không phải muốn lẫn lộn tiền lương là cái gì?"

"Vương Xán, là ngươi hỏi ta, vẫn là chủ biên hỏi ta?"

"Đương nhiên là chủ biên hỏi ngươi."

"Nếu là chủ biên hỏi ta, ngươi có tư cách gì xen vào, hẳn là, ngươi muốn thay thế chủ biên vị trí."

"Cao Chương Thiên, ngươi. . ."

Vương Xán còn muốn nói tiếp, chỉ là nhìn thấy chủ biên nhìn chằm chằm bộ dáng của mình, vội vàng im miệng.

"Chủ biên, thật có lỗi, vừa mới có hơi kích động."

Nhìn thấy Vương Xán im miệng đáng vẻ, Cao Chương Thiên trong lòng vui vẻ, bất quá, vẫn là hướng chủ biên giải thích nói nói, " kỳ thật hai tháng này ta sờ dĩ không có đề cử tác phẩm xuất bản, cũng không phải là ta lười biếng, càng không phải là ta muốn lẫn lộn tiền lương. Chỉ là ta phát hiện, gần nhất các loại lớn hình tác phẩm đều tương đối mềm nhũn, cũng không có quá nhiều ưu tú tác phẩm xuất hiện. Chúng ta lĩnh dị loại hình càng là như vậy. Trước đây ta thử đề cử mấy bộ tác phẩm, nhưng lấy được thành tích cũng không tốt. Mặc dù cũng coi là bán đi, nhưng hiện tại xem ra trước đó mấy bộ tác phẩm đơn thuần lãng phí công ty xuất bản tài nguyên. Vì thế, hai tháng này ta liền muốn nghiêm túc tìm kiếm một số tiềm lực tác giả, hy vọng có thể đẩy ra một bộ coi như kinh điển tác phẩm."

"Há, như vậy, hiện tại ngươi đã tìm được chưa?"

"Tìm được. Chủ biên, ta gần nhất phát hiện một bộ gọi là Thiên Nữ U Hồn tác phẩm, viết hay vô cùng. Ta dự tính, cái này một bộ tác phẩm ít nhất có thể bán đi 30 vạn sách."

"Được, bộ tác phẩm này ngươi tốt nhất vận hành. Bất quá, nhà xuất bản cũng có nhà xuất bản quy củ. Trước ngươi đã hai tháng không có đẩy ra tân tác, công trạng một mực sắp xếp ở công ty nhất đuôi."

Nếu như cái này một bộ tác phẩm không có biểu hiện gì, ta nghĩ, ngươi biết. . ."

"Chủ biên, ta biết. Nếu như cái này một bộ tác phẩm không có biểu hiện, ta đem xin từ chức."

"Ừm, hôm nay sẽ liền mở đến nơi đây, tan họp."

Gật gật đầu, phương bên trong chỉ nhìn Cao Chương Thiên một chút, trước khi rời đi còn nói, "Cao Chương Thiên, biểu hiện tốt một chút, công ty chế độ như thế, cũng không phải ta muốn buộc người."

"Chủ biên, ta biết, cái này một bộ tác phẩm nhất định sẽ không để cho người thất vọng."

"Vậy là tốt rồi."

Vỗ vỗ Cao Chương Thiên bả vai, phương bên trong chỉ rời đi phòng họp.

...

"Chương Thiên, thật dự định từ chức?"

Hội nghị kết thúc, các vị biên tập phân đường rời bỏ, cùng Cao Chương Thiên quan hệ không tệ "Hò Minh" đem Cao Chương Thiên kéo qua một bên, nhỏ giọng nói.

"Hò Minh, ta lúc nào nói muốn từ chức?"

"Vừa rồi người không phải đã nói rồi sao?"

"Ta dựa vào, vừa rồi ta chỉ nói là nếu như Thiên Nữ U Hồn cái này một bộ tác phẩm không có biểu hiện gì, ta liền từ chức."

"Còn không phải như vậy."

"Áy. . . Hò Minh, người cứ như vậy không coi trọng ta?"

"Ai, Chương Thiên, không phải không coi trọng người, mà là linh dị loại hình chính là như vậy. Lúc đầu cái này một cái loại hình tác phẩm liền nhỏ chúng, lại thêm lại không có đặc biệt đột xuất nhân vật. Mặc dù Trương Văn tính số một, nhưng Trương Văn tại đại chúng văn học lĩnh vực, cũng không có chỗ xếp hạng, không có ảnh hưởng gì lực. Cho nên, cái này một cái loại hình một mực là càng làm càng kém. Người cái kia một bộ cái gì Thiên Nữ U Hồn ta không có nhìn, nhưng đoán chừng là một bộ người mới tác phẩm. Một người mới tác phẩm dù là viết cho dù tốt, chỉ sợ tiêu thụ cũng không lý tưởng."

"Bị người nói ta đều muốn từ chức, bất quá, người yên tâm, cái này một bộ tác phẩm thật vô cùng kinh điển, ta rất xem trọng hẳn. Đúng, người đừng chê nhạo ta, người phụ trách vô hiệp loại hình cũng chưa chắc tốt chỗ nào đi. Người phải cẩn thận một chút cái kia Vương Xán, gia hỏa này, phụ trách là trước mắt hot nhất thanh xuân văn học. Dù là cái này một cái loại hình tác phẩm viết lại nát, cũng xong bạo chúng ta linh dị cùng vô hiệp. Ta sợ lúc nào, gia hỏa này cũng cho người mặc tiểu hài."

"Vương Xán ta sẽ coi chừng. Bất quá, Chương Thiên huynh, vừa rồi nói một phen rất xin lỗi, không phải ta muốn chê nhạo người. Chỉ là muốn để người chuẩn bị thêm một số, không cần tại một gốc cây treo ngược chết. Ta khuyên người, nếu như tại trắng non thực sự không có cơ hội gì, tranh thủ thời gian đổi nhà tiếp theo. Lấy người tại nhà xuất bản làm việc mấy năm kinh nghiệm, cái khác bất luận cái gì một nhà nhà xuất bản cũng đều là muốn đoạt lấy nhà."

"Đa tạ, huynh đệ ta nhớ kỹ. Bất quá, ta hiện tại không thể có thể đi tìm cái khác nhà xuất bản. Ta tại trắng non ở lại năm năm, cũng coi là có tình cảm. Huống hồ, ta một mực tin tưởng ánh mắt của mình."

"Đã như vậy, Chương Thiên huynh, chúc người đề cử cái kia bộ tác phẩm bán chạy, bạo chết Vương Xán phụ trách thanh xuân văn học."

"Bạo chết thanh xuân văn học coi như xong, ta không có cao như vậy kỳ vọng."

Hai người tương hồ cổ vũ, cứ vậy rời đi.

...

"Ngài khỏe chứ, Thiên Nữ U Hồn cái này một bộ tác phẩm viết phi thường bổng, chúng ta trắng non nhà xuất bản đã đồng ý xuất bản. Bất quá, bởi vì người là người mới, nhà xuất bản chỉ nguyện ý cho 7% nhuận bút, nếu như đối dạng này hợp đồng không có vấn đề, như vậy, chúng ta bây giờ liền có thể ký kết. Đây là ta TT hào, về sau có thể tại TT hào nộp lên lưu."

Ngày thứ hai, Hoàng Nhất Phàm nhận được trắng non nhà xuất bản biên tập đầu đó xét duyệt thông qua hồi âm.

Tăng thêm đối phương TT hào, Hoàng Nhất Phàm đồng ý xuất bản.

Mặc dù nhuận bút chỉ có 7%, nhưng Hoàng Nhất Phàm cũng không có cùng bọn hắn cò kè mặc cả.

Hiện tại người chỉ là một người mới, một không có tên tuổi, hai không có tư lịch, có tư cách gì cùng bọn hắn cò kè mặc cả.

Chỉ có khi tác phẩm của người bán đi số lượng nhất định, bút danh của người có nhất định nổi tiếng về sau, không cần Hoàng Nhất Phàm tăng giá, đối phương lập tức đều sẽ cho người thêm.

Không có có mơ tưởng, cùng trăng non nhà xuất bản ký kết xuất bản hợp đồng về sau, Hoàng Nhất Phàm liền tiếp lấy tiếp tục viết.

Trước đó viết 2 vạn chữ , ấn giản thể xuất bản quy định, một quyển sách đại khái số lượng từ 20 vạn tả hữu, vậy liền còn có 18 vạn chữ.

Đương nhiên, TV bản Thiên Nữ U Hồn không vền vẹn chỉ có 18 vạn chữ, mặc dù Hoàng Nhất Phàm bây giờ còn chưa có mở viết, nhưng ít ra lại là một cái 100 vạn chữ tả hữu trường thiên, hiện tại chẳng qua là đem sách thứ nhất số lượng từ viết xong mà thôi. Đương nhiên, xuất phát từ thị trường nhân tố cân nhắc, nhà xuất bản lập tức cũng sẽ không để người viết cái mấy trăm vạn chữ. Phần lớn thời điểm là trước đây một quyển nhìn xem tình huống, nếu như bán được tốt, vậy liền thêm ấn sách đến cùng tiếp tục viết. Bán không tốt, không có ý tứ, chém ngang lưng.

Đối với cái này một số, Hoàng Nhất Phàm cũng biết, mặc dù tàn khốc, nhưng sáng tác chính là như vậy.

Coi là khi một cái văn nhân, khi một cái tác gia tốt như vậy khi sao?

Đã đi lên sáng tác đầu này không đường về, Hoàng Nhất Phàm cũng sẽ không oán trời trách đất, chỉ có thể cố gắng gấp bội.

Lam Ma chi nước mắt.

Kịch truyền hình bản Thiên Nữ U Hồn mặc dù không có Trương Quốc Vinh bản Thiên Nữ U Hồn kinh điển, nhưng trong đó đối với chữ tình, cũng viết phi thường khắc sâu.

Lam Ma chi nước mắt, chính là Thiên Nữ U Hồn một người trong đó phá vỡ người rơi lệ điển cố.

Lam Ma là âm nguyệt hoàng triều đẹp nhất nữ tử, nhưng Ma Giới cho tới bây giờ liền không có tình. Thẳng đến, một cái gọi Gia Cát Thanh trời nam tử đi vào Ma Giới. Hắn đề Lam Ma biết cái gì là tình, cái gì là yêu. Chỉ là đáng tiếc, người cùng ma luôn luôn đối lập, người cùng ma cũng không thể yêu nhau. Khi Gia Cát Thanh trời chỉ vì gặp Lam Ma một chút, cuối cùng chết bởi tay ma tộc lúc. Lam Ma chảy xuống màu lam nhạt nước mắt, đồng thời, nước mắt cùng người yêu huyết dịch hợp lại làm một, hóa thành một khóa hạt châu màu xanh lam, cái khóa hạt châu này, liền gọi là Lam Ma chi nước mắt.

Nghe nói chỉ cần hai cái chân chính yêu nhau người cùng một chỗ, nắm Lam Ma chi nước mắt, một người đối một người khác nói ra "Ta yêu người" ba chữ lúc, "Lam Ma chi nước mắt" liền sẽ phát ra mỹ lệ quang mang. . .

Cổ sự bên trong nhân vật nữ chính Nhiếp Tiểu Thiên liền dẫn có thể đo ra chân chính tình yêu Lam Ma chi nước mắt đi vào nhân gian, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) cũng dựng phải Ninh Thái Thần.

Cổ sự, từ từ mở ra.

Hoàng Nhất Phàm chưa có xem TV bản Thiên Nữ U Hồn kịch bản, nhưng có hay không kịch bản đối với Hoàng Nhất Phàm tới nói cũng không trọng yếu. Hắn chỉ ấn lấy trong trí nhớ cái kia một số cảm động mình trong nháy mắt, không ngừng đem cái này một số kinh điển trăng cảnh tái hiện. Trong lòng một thanh âm nói cho hắn biết, chỉ cần bắt được Thiên Nữ U Hồn ở trong chữ tình, như vậy, cái này một bộ tiểu thuyết cũng coi như là thành công.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Ninh Thái Thần tranh minh họa

Thiên Nữ U Hồn bởi vì là kịch truyền hình bản, Hoàng Nhất Phàm thiết yếu một bên viết một bên hồi ức kịch truyền hình bản nội dung cốt truyện. Viết có một ít chậm, kém xa tí tập lúc trước viết bại hoại . Bất quá, mặc dù như thế, Hoàng Nhất Phàm vẫn là có thể bảo trì mỗi ngày 2 vạn chữ tốc độ. Vén vẹn chỉ dùng 10 ngày không đến thời gian, Hoàng Nhất Phàm liền đem sách thứ nhất 20 vạn chữ viết tốt.

"Đậu đỏ, đã viết xong sách thứ nhất nội dung, người tiếp nhận một chút văn kiện."

Trước tiên, Hoàng Nhất Phàm liền đem Thiên Nữ U Hồn sách thứ nhất gửi đi cho đậu đỏ.

"Rất nhanh nha, trước đó nghe người nói chỉ viết 2 vạn chữ, lúc này mới 10 ngày không đến, thế mà viết 20 vạn chữ."

"Ha ha, không có gì, trước đó ta là viết văn học mạng, cho nên mau mau."

"Văn học mạng, không nghĩ tới, người còn viết văn học mạng, khó trách có thể một ngày viết 2 vạn chữ . Bất quá, ta nghe nói văn học mạng cái này một khối, chỉ nặng số lượng không nặng khối lượng, người một ngày viết 2 vạn chữ, đăng sau sẽ không viết linh tinh a."

"Làm sao lại viết linh tinh, đầu đỏ, người xem một chút đằng sau liền biết."

"Được, ta trước nhìn một chút."

Mấy giờ đi qua, buổi chiều đầu đỏ lần nữa tìm tới Hoàng Nhất Phàm.

"Lợi hại."

Câu đầu tiên, đầu đỏ liền hướng Hoàng Nhất Phàm phát hai chữ, lợi hại.

Sau đó, đầu đỏ lại nói lần nữa, "Thiên Nữ U Hồn mở đầu cũng đã đầy đủ kinh điển, không nghĩ tới, đằng sau thế mà càng viết càng đặc sắc, bộ tác phẩm này có hi vọng. Làm không tốt, sách này vừa ra bản ngay cả truyền hình điện ảnh bản quyền đều có thể bán ra đi."

"Đầu đỏ quá khen, mong rằng đầu đỏ về sau chiếu có nhiều hơn."

"Khách khí, là người viết thật tốt, ta thật không có đối người đặc biệt đối đãi. OK, Thiên Nữ U Hồn không có vấn đề, bắt quá, còn muốn đi xuống quá trình, khả năng đại khái tại nửa tháng về sau có thể xuất bản. A, đúng, chúng ta còn chuẩn bị đưa cho người Thiên Nữ U Hồn vẽ mấy trương tác phẩm tranh minh họa, người đôi nam nữ nhân vật chính hình tượng có cái gì yêu cầu."

"Tranh minh họa?"

Đầu đỏ đột nhiên nâng lên tiểu thuyết tranh minh họa, Hoàng Nhất Phàm trước đây còn thật không nghĩ tới.

Vốn định thuận miệng nói, để chính bọn hắn tìm họa sĩ tùy tiện vẽ, nhưng trong đầu ca ca Trương Quốc Vinh Ninh Thái Thần hình tượng lại là trong nháy mắt hiển hiện.

Thư sinh, áo trắng, gánh vác hòm xiềng.

Trương Quốc Vinh có thể nói là đem Ninh Thái Thần triệt để diễn sống, đến tận đây, cái này một tạo hình trở thành Ninh Thái Thần tiêu chuẩn hình tượng. Kịch trước mặc kệ là kịch truyền hình, vẫn là cái khác truyền hình điện ảnh kịch, chỉ cần diễn Ninh Thái Thần lúc, cũng sẽ là thư sinh, áo trắng, gánh vác hòm xiềng ra sân.

"Ta cảm thấy Ninh Thái Thần có thể thư sinh hình tượng ra sân, tốt nhất một tịch áo trắng, hoặc là áo lam, đằng sau lưng một cái thoi cổ thả bút mực hòm xiềng. Toàn bộ khí chất hẳn là cho người ta nhỏ sinh cảm giác, ứng lộ ra đường đường chính chính, cũng chính là cái gọi là thiên địa có chính khí, thể hiện thư sinh chính khí cảm giác."

Nghĩ nghĩ, Hoàng Nhất Phàm hướng đầu đỏ nói ra.

"Thiên địa có chính khí, ta đã sớm muốn bội phục người cái này thủ thơ cổ, thật sự là đem chính khí cho viết tuyệt. Chỉ là không nghĩ tới người đối với nhân vật tạo nên thế mà cũng như thế có tâm đắc, dù là tranh minh họa sư còn không có đem nhân vật vẽ ra đến, Ninh Thái Thần hình tượng liền đã tại trong đầu của ta xuất hiện, phi thường sinh động, cụ thể."

Đầu đỏ trong lòng một trận bội phục, lại vội vàng nói, "Đúng rồi, Nhiếp Tiểu Thiên, Nhiếp Tiểu Thiên hẳn là là dạng gì hình tượng."

"Nhiếp Tiểu Thiên có một ít phức tạp."

Kiếp trước Thiên Nữ U Hồn bên trong Nhiếp Tiểu Thiên có mấy cái phiên bản.

Cái thứ nhất phiên bản là thập kỷ 60 Thiệu thị xuất phẩm, từ vui sướng đóng vai. Lúc ấy phim vừa phát triển mấy chục năm, các loại kỹ thuật còn chưa thành thực, tăng thêm lúc ấy quay chụp phim cũng không có quá nhiều ý nghĩ kèm theo tại trên đó, cái này một bản Nhiếp Tiểu Thiên lộ ra quá mức tại cổ bản.

Về phần năm 2003 từ lớn S vai trò Nhiếp Tiểu Thiên, mặc dù nhìn cũng không tệ lắm, dù sao cũng là mỹ nữ đóng vai. Đáng tiếc, cái này một bản Nhiếp Tiểu Thiên quá mức ngây thơ, cũng có một chút ngốc. Thử hỏi, một nữ quý làm sao có thể ngốc, lại làm sao có thể như thế ngây thơ đâu?

Nhất là kinh điển, vẫn là cùng Trương Quốc Vinh hợp diễn Vương Tổ Hiền bản. Cái này một bản Nhiếp Tiểu Thiên khí chất uyển như tiên nữ, nhưng lại dẫn một tia phong trần chi khí. Đặc biệt là con mắt, giống như cát giấu vô số cố sự. Mỗi một cử động, đều là để cho người ta kéo dài dư vị.

Nghĩ tới đây, Hoàng Nhất Phàm không khỏi một trận thờ dài, muốn dăm ba câu hoặc là mấy cái tranh minh họa liền đem Vương Tổ Hiền Nhiếp Tiểu Thiên cho tạo nên đi ra, coi là thật có một ít độ khó. Bất quá, Hoàng Nhất Phàm vẫn là nói, "Nhiếp Tiểu Thiên đầu tiên là một cái quý, nhưng quý nhưng lại hữu tình, mà lại lại là một cái mỹ lệ nữ quý, có thể hướng tiên nữ cùng nữ quý tổng hợp thể cân nhắc."

"Tiên nữ cùng nữ quý, không tệ, không tệ, rất hình tượng."

Sau đó, đầu đỏ lại hỏi Yên Xích Hiệp, Tư Mã tam nương. . . Bọn người, Hoàng Nhất Phàm đều nhất nhất cấp ra đề nghị của mình.

...

Đem Thiên Nữ U Hồn sách thứ nhất 20 vạn chữ viết tốt, Hoàng Nhất Phàm trở nên thanh nhàn.

Bất quá, lúc này Hoàng Nhất Phàm lại là nhớ tới trước đó thanh thiếu niên báo Tôn Tại An mời.

Hiện tại có thời gian, ngược lại là có thể viết mấy thiên thanh thiếu niên báo bản thảo.

Bất quá, mặc dù chuẩn bị mở viết, nhưng Hoàng Nhất Phàm cũng không có tùy tiện viết đề mục gì.

Tiến vào internet, Hoàng Nhất Phàm chuẩn bị trước tìm hiểu một chút thanh thiếu niên báo tình huống.

Mấy 10 phút sau, Hoàng Nhất Phàm đối với thanh thiếu niên báo lớn đến hiểu rõ.

Nguyên lai, thanh thiếu niên báo là Thanh Niên Văn Nghệ cấp dưới một nhà báo chí, ở trong nước thanh thiếu niên trong vòng rất có sức ảnh hưởng. Nền báo ngoại trừ mỗi mỗi một ít biểu hiện ưu dị đang học học sinh viết bản thảo, đồng thời còn sẽ mỗi mỗi một ít đã thành danh tác gia. Định vị chỉ có một cái, hết thầy có quan hệ thanh thiếu niên, hết thầy có quan hệ giáo dục, hết thầy có quan hệ trưởng thành loại hình chủ đề, thanh thiếu niên báo đều sẽ thu nhận sử dụng.

Nhìn đến đây, Hoàng Nhất Phàm cảm thấy đã ý động.

Thanh thiếu niên báo có lẽ không có uy lực gì, nhưng Thanh Niên Văn Nghệ, đây chính là trong nước phát hành lượng lớn nhất một nhà văn nghệ học thuật cơ cấu. Mặc dù Thanh Niên Văn Nghệ bên trong một số tác phẩm không phải nhất có văn học giá trị, nhưng Thanh Niên Văn Nghệ lại là đối văn nghệ học thuật ảnh hưởng lớn nhất một nhà tạp chí hình cơ cấu. Nếu có thể tại Thanh Niên Văn Nghệ nổi danh, tương đương với tại cả nước nổi danh. Thậm chí, bởi vì Thanh Niên Văn Nghệ vô thượng địa vị, chỉ cần tại Thanh Niên Văn Nghệ đánh ra danh khí tác gia, thả tại cái khác bất kỳ chỗ nào đều so cái khác tác gia cao bên trên một cái cấp bậc.

Bởi vì, đây chính là chính thống.

Hoàng Nhất Phàm kiếp trước viết văn học mạng, một thế này cũng viết văn học mạng. Mặc dù văn học mạng bất kể là kiếp trước vẫn là một thế này, đều tương đối nóng nẩy. Nhưng nóng nẩy về nóng nẩy, văn học mạng vẫn là không có lệ vì chính thống. Tựa như văn học mạng trong vòng, mọi người cũng là lấy viết lách tự xưng. Chẳng lẽ, viết văn học mạng liền là viết lách, viết cái khác liền là tác gia. Tại Hoàng Nhất Phàm trong lòng, viết lách cùng tác gia kỳ thật là giống nhau.

Chỉ là đáng tiếc, bởi vì văn học mạng không phải chính thống, viết lách cùng tác gia phân biệt rõ ràng.

Văn học mạng tác gia cùng truyền thống tác gia, nghiêm nhiên hai quần thể.

Trước đây Khởi Điểm tao ngộ một trận thẩm tra phong ba, càng là triệt để đem văn học mạng tác giả cùng truyền thống tác giả đẩy hướng mặt đối lập.

Đối mặt với so với truyền thống xuất bản còn càng thêm nghiêm khắc văn học mạng sáng tác, rất nhiều văn học mạng tác giả đều hô to, quản bọn họ cái gì truyền thống tác gia, cái gì truyền thống sáng tác, văn học mạng tự có văn học mạng tiêu chuẩn, không cần thiết đi thích ứng bọn hắn. Cũng có biên tập cũng bình luận, hoặc có lẽ bây giờ văn học mạng không phải chính thống, nhưng mấy chục năm sau, chúng ta tin tưởng, văn học mạng liền là chính thống.

Một thế này tràng cảnh cùng kiếp trước sao mà tương tự, nhưng là, mặc kệ cái này một số văn học mạng tác giả hoặc là văn học mạng vòng cổ gắng thế nào, văn học mạng vẫn là xếp tại chính thống bên ngoài, không bị xã hội tiếp nhận. Dù là có một tia được công nhận, cũng vền vền chỉ là lý giải, vẫn vào không được miếu đường.

Hoàng Nhất Phàm cũng tin tưởng, có lẽ mấy chục năm sau, văn học mạng cũng sẽ giống tiểu thuyết võ hiệp, từ từ rót vào chính thống cái này một khối. Nhưng Hoàng Nhất Phàm lại cho rằng, thời gian này quá dài quá dài. Dài đến, có khả năng mình treo, cũng không biết văn học mạng có thể hay không trở thành chính thống.

Chính thống là cái gì?

Chính thống là quốc gia tán thành, chính thống là toàn dân tiếp nhận, chính thống là tất cả thị trường, chính thống là vô thượng địa vị.

Mặc kệ là vì tên, hay là vì lợi. Hoàng Nhất Phàm đều biết, chỉ có đem văn học mạng lệ vì chính thống. Như vậy, mới có thể bảo chứng tất cả văn học mạng tác giả danh dự. Chỉ có đem văn học mạng lệ vì chính thống, mới có thể để cho văn học mạng tác gia thu hoạch được lợi ích lớn hơn nữa, chỉ có đem văn học mạng lệ vì chính thống, văn học mạng mới có thể chân chính để bán toàn bộ Hoa quốc.

Mà như thế nào đem văn học mạng lệ vì chính thống?

Một cái là các quốc gia xuất thủ. Trước mắt quốc gia là có ý nghĩ này, nhưng ý nghĩ này vền vền chỉ là muốn pháp, ý nghĩ đến áp dụng, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) có đôi khi chỉ cần thời gian một năm, có lúc cần một trăm năm.

Một cái khác, là chờ văn học mạng phát triển đến cao triều nhất, nhưng cái này cùng các quốc gia xuất thủ, đều cần một cái vô cùng lâu dài thời gian.

Kỳ thật, còn có một cái, cái kia chính là này một ít hữu thức chi sĩ thôi động.

Những này hữu thức chi sĩ, có thể là một số nổi danh nhân vật, nhưng tốt nhất là chính thống tác gia vòng nổi danh nhân vật, tí như một vị nào đó trừ danh tác gia, hoặc là cái gì học thuật đại sư, càng hoặc là văn đàn thái đầu cấp nhân vật. Nếu có vị nào văn học Thái Đầu mãnh liệt đề nghị ủng hộ văn học mạng, đồng thời tự mình tham dự văn học mạng sáng tác, như vậy, văn học mạng bị lệ vì chính thống thời gian đem trong nháy mắt tăng tốc.

Những này hữu thức chi sĩ, Hoàng Nhất Phàm một cái cũng không biết, hắn cũng không biết bọn hắn đúng hay không văn học mạng cảm thấy hứng thú.

Nghĩ tới đây, Hoàng Nhất Phàm liền tại nội tâm hạ quyết tâm.

Mới mở áo lót chẳng những có thể lấy tại thuận tiện thời điểm xuất thủ cùng người khác vật lộn, cũng có thể trong tương lai thôi động internet văn học.

Tốt a, đã bọn hắn không động thủ, như vậy, liền để cho mình trước trở thành chính thống văn học thái đầu cấp nhân vật đi.

Mà hết thấy này, liền từ thanh thiếu niên báo bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Chia cùng bán đứt

Theo muốn ghi chép một trong: Đi học việc nhỏ.

Đây là Hoàng Nhất Phàm cho thanh thiếu niên báo viết bản thảo, nội dung viết là đi vào cái thế giới này về sau đối với đi học tùy bút.

Kỳ thật cũng không có gì đặc biệt cái nhìn, chỉ là bởi vì Hoàng Nhất Phàm đến cùng là trưởng thành suy tư của người, tăng thêm kiếp trước văn hóa hoặc nhiều hoặc ít cùng cái thế giới này có một ít không giống nhau, cái này cũng tạo thành Hoàng Nhất Phàm nói tới quan điểm nhìn phi thường đặc biệt. Cũng tỷ như, Hoàng Nhất Phàm đem hiện tại dạy học hình thức xưng chỉ cái này Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn), cũng cho rằng tai hại quá nhiều.

Đương nhiên, Hoàng Nhất Phàm theo muốn ghi chép chỉ là tùy tiện nhắc tới điểm này, hắn cũng không muốn thảo luận trong nước giáo dục hình thức vấn đề.

Chỉ dùng nửa giờ, Hoàng Nhất Phàm liền đem một thiên này đi học việc nhỏ cho viết xong.

Cũng không biết, mình một thiên này đi học việc nhỏ nhập không vào được Tôn Tại An con mắt.

Dù sao cũng là viết truyền thống văn học, Hoàng Nhất Phàm trong lòng cũng không chắc chắn.

Bất quá, Hoàng Nhất Phàm ngược lại cũng không phải hoàn toàn không có có lòng tin.

Đến từ đoạn thời gian này sáng tác đến nay, Hoàng Nhất Phàm linh cảm đại phát, thỉnh thoảng đối với sáng tác đều có đặc biệt cảm thụ.

Mà lại, tại sáng tác thời điểm cũng là thoải mái không diễn tả được vui sướng.

Gõ lên chữ đến, chỉ cảm thấy trong tay gõ đi ra chữ, đã có thể đem mình nội tâm suy nghĩ hoàn toàn biểu đạt.

Nhìn cũng không tệ lắm.

Cẩn thận kiểm sát một lần, Hoàng Nhất Phàm mỉm cười.

Trước đó viết quý trào phú tử, nói là văn nhân có văn khí, những cái kia đại nho văn khí bán thẳng đến mây xanh, cùng trăng sao tranh nhau phát sáng. Lần một số, có tám chín trượng, chiếu sáng một phiên thiên địa. Lần nữa người, cũng như ngọn đèn, càng là hắc ám càng là hiện ra quang minh. Minh cùng những cái kia đại nho chênh lệch cách xa vạn dặm, cùng trăng sao tranh nhau phát sáng nghĩ cũng đừng nghĩ. Minh văn khí, chỉ sợ ngay cả tám chín trượng cũng không đạt được. Cũng không biết, mình văn khí phải chăng có thể như một ngọn đèn dầu, vì người khác chỉ rõ phương hướng?

Ai, suy nghĩ nhiều, cái này vốn là tiểu thuyết tùy tiện YY đi ra điển cố, vẫn là cố gắng nhiều hơn đi.

Mở ra TT, phát hiện Tôn Tại An không có ở đây, liền trực tiếp phát đến hắn hòm thư.

...

Hết thầy giải quyết, Hoàng Nhất Phàm mở ra thật lâu không có tiến vào phần đầu viết lách bầy.

Từ khi bại hoại kết thúc về sau, Hoàng Nhất Phàm liền không có tiến bầy nói chuyện phiếm.

Một là đoạn thời gian đó tại tỉnh dưỡng, hai cũng là không có thời gian. Hiện tại nghỉ, chính có thời gian. Mà lại, cách mình bộ 2 tác phẩm còn có hơn một tháng liền muốn tuyên bố, vẫn là nhiều cùng trong đám tác giả thân cận một chút, hiểu rõ một số thị trường tình huống lại nói.

"Nổi lên, nổi lên."

Tiến bầy, Hoàng Nhất Phàm phát cái khuôn mặt tươi cười, cũng coi là nổi lên.

Phần đầu viết lách bầy vốn là y như dĩ vãng náo nhiệt, gặp Hoàng Nhất Phàm phát cái biểu lộ, càng là phi thường náo nhiệt.

"Oa, trắng lớn xuất hiện."

"Cái gì trắng lớn, gọi trắng thần."

"Trắng lớn,

Muốn tái xuất giang hồ sao?"

Trong đám mọi người người một lời ta một câu, nhao nhao hoan nghênh Hoàng Nhất Phàm trở về.

"Cảm tạ mọi người quan tâm, thân thể khôi phục không tệ. Còn sách mới, còn không có nhanh như vậy, liền là lộ một chút mặt, miễn cho mọi người cho là ta treo."

"Ha ha, trắng lớn, ngươi lại không xuất hiện, chúng ta còn thật sự cho rằng ngươi treo đây. Đúng, trắng lớn, gần nhất đang làm cái gì, làm sao một mực không có nổi lên."

"Cái này nha, một cái là tại dưỡng sinh thể, cho nên ít thượng tuyến, một cái khác là thi cấp ba, cũng không có thời gian."

Hoàng Nhất Phàm thành thật trả lời.

"Dưỡng sinh thể nha, xem ra trắng đại hiện tại hoàn toàn khôi phục. Chúc mừng, chúc mừng. Bất quá, cái này thi cấp ba là cái quỷ gì?"

"Trắng lớn, ngươi đừng nói cho ta ngươi mới mười bốn mười lăm tuổi, vừa tham gia thi cấp ba."

"Là thi đại học đi."

"Ai, trắng lớn liền ưa thích lừa phỉnh chúng ta cái này một số người thành thật. Cùng trần cười, mỗi năm 18 tuổi."

Trần cười 18 tuổi nganh vừa ra tới, đám người cười to, ngay cả Hoàng Nhất Phàm đều bị trong đám mọi người cho chọc cười.

Cái này trần cười, Hoàng Nhất Phàm biết. Là UU đọc sách một vị bạch kim tác gia, thực lực rất mạnh. Có một lần, trần cười tại đơn chương nói mình muốn tham gia thi đại học, loay hoay thật sự là đối mới không được, nhìn mọi người thứ lỗi. Loại này vì tham gia thi đại học không có đối mới hành vi, lập tức đạt được rộng rãi độc giả ủng hộ. Nói thể nào, thi đại học khẳng định so viết tiểu thuyết trọng yếu. Không có đối mới liền không có đối mới đi, không ít độc giả còn khuyến Trần Phong Tiểu dụng tâm thi, đừng lo lắng bọn hắn.

Cái này vừa ra qua cũng đã vượt qua, kết quả, năm thứ hai, Trần Phong Tiểu lại lần nữa về tới cấp ba, nói là trường học học bù.

Tới tới đi đi, trần cười viết sách viết bảy tám năm, hàng năm đều nói mình là 18 tuổi.

Cuối cùng, loại này giả ngây thơ chiêu thức cũng bị cái khác tác giả học được, cũng đi theo trần cười, mỗi khi quít canh thời điểm, thỉnh thoảng nói mình 18 tuổi. Hoặc là, có dứt khoát liền nói mình còn tại đọc sơ trung, lão ba không để cho mình viết tiểu thuyết, cho nên không viết nữa rồi.

Đối ở đây, Hoàng Nhất Phàm cũng không muốn giải thích, mới vừa nói lỗ miệng, hắn cũng không muốn mình tuổi thật bị bạo xuất. Cũng may mọi người cũng không để ý, tại trong đám trêu chọc một hồi, liền lại chuyển tới trước đây một mực đang trò chuyện chủ đề.

"Giang Thành phía Nam, thật không tại Khởi Điểm viết, muốn đi Huyền Nguyệt?"

Trong đám ba mươi hai đối Giang Thành phía Nam nói ra.

"Đứng nha, ba mươi hai, ta cùng ngươi không giống nhau, ngươi là Khởi Điểm tác giả cũ, lại có không ít Fan hâm mộ. Ta chỉ là người mới, đến từ lần trước xóa sách sự kiện về sau, Khởi Điểm lưu lượng giảm lớn. Lại ở lại tại Khởi Điểm, không biết ngày tháng năm nào mới có thể hỗn xuất đầu. Vẫn là Huyền Nguyệt rất nhiều, thực lực mạnh, lưu lượng cũng lớn, ta đi thử xem nước nhìn xem tình huống."

"Ai, Huyền Nguyệt cũng chưa chắc dễ lẫn lộn, cái này nhảy tới nhảy lui cũng không phải cái biện pháp."

Ba mươi hai cảm thán nói.

"Ba mươi hai, nói nói như thế, nhưng chúng ta những này nhỏ tác giả chỉ có thể dạng này."

Một vị khác gọi là "Đậu giác" tác giả tiếp nhận Giang Thành phía Nam lời nói nói ra.

"Ta nhìn quên đi thôi, đi Huyền Nguyệt còn không đi như Liên Hoành, nghe nói Liên Hoành gần nhất đang làm người mới bán đứt kế hoạch. Rất nhiều người mới đi Liên Hoành nơi đó, đều chiếm được một cái không lớn không nhỏ bán đứt giá."

Lúc này, trong đám đó bánh đậu bao lại là nói ra.

"Đề nghị này không tệ, ta cũng đi Liên Hoành thử một chút, nhìn có thể hay không lẫn lộn cái ngàn chữ 10 đồng tiền cái trắng giá."

Đậu giác hưng phấn trả lời.

"Đúng rồi, trắng lớn, người đây, là chuẩn bị tiếp tục ở tại Khởi Điểm, vẫn là đi Huyền Nguyệt, hoặc là Liên Hoành."

Lúc này, ba mươi hai hỏi tới Hoàng Nhất Phàm.

"Khởi Điểm."

Mặc dù sách mới còn không có phát, nhưng Hoàng Nhất Phàm đã sớm làm xong quyết định.

"Không thể nào, trắng lớn, người bại hoại đều bị Khởi Điểm cho xóa, người còn tiếp tục ở tại Khởi Điểm."

Ba mươi hai rất là kỳ quái nói, "chẳng lẽ là Huyền Nguyệt cùng Liên Hoành không có tới đảo người, điều đó không có khả năng nha. Ngay cả ta loại này bị vùi dập giữa chợ tác giả đều bị bọn hắn báo giá, người làm sao có thể không có bị đảo. Theo ta được biết, Liên Hoành có biên tập lộ ra muốn dùng ngàn chữ 200 giá cả bán đứt người sách mới, người sẽ không cự tuyệt đi."

"Cái này, nói như thế nào đây."

Đối với ba mươi hai nghi vấn, Hoàng Nhất Phàm không biết trả lời thế nào, nghĩ nghĩ, vẫn là nói, "Bại hoại vốn là liên quan đen, mặc kệ là phát tại Khởi Điểm vẫn là phát tại Huyền Nguyệt, sớm muộn có một ngày sẽ bị xóa. Về phần tại sao còn tiếp tục ở tại Khởi Điểm, chỉ có thể nói, ta tương đối xem trọng lên chút thôi."

"Ta hiểu được, Khởi Điểm đoán chừng là bỏ ra giá tiền rất lớn, lúc này mới lưu lại trắng lớn, trắng lớn, tiết lộ một chút, lần này người bán đứt giá là bao nhiêu, vượt qua ngàn chữ 200, vẫn là ngàn chữ 300?"

"Lệ roi đầy mặt, dưới mặt ta quyền sách là chia."

"A, chia, trắng lớn, người chắc chắn chứ?"

Ba mươi hai kém chút coi là Hoàng Nhất Phàm đầu óc có bệnh.

Theo hắn nói, ngàn chữ 200 trở lên giá cả, như là mỗi ngày viết cái 1 vạn chữ, một năm có thể lừa cái bảy tám chục vạn.

Năm thu nhập bảy tám chục vạn không cảm, hết lần này tới lần khác tuyển chọn không ổn định chia, không phải đầu óc có bệnh là cái gì?

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy chia so bán đứt càng tốt hơn. Chia mặc dù áp lực càng lớn, nhưng lại càng có thể phát huy tác giả thực lực. Bán đứt ngược lại là tương đối ổn định, nhưng ta sợ bán đứt quá mức an nhàn ngay cả tiểu thuyết đều viết không tốt, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) đến cuối cùng thỉnh thoảng đến cái tươi nội dung cốt truyện, cái này chẳng những hại độc giả, cũng hại mình."

Đây là kiếp trước internet tác giả phổ biến tồn tại tình huống.

Không biết có bao nhiêu tác giả, bởi vì giá cao bán đứt sinh ra an nhàn tâm tính, cuối cùng càng viết càng lùi bước, cho đến cuối cùng rồi khỏi văn học mạng vòng.

Bất quá, cái thế giới này, bán đứt cái này vừa mới bắt đầu, không biết có bao nhiêu tác giả, dù là bao quát đại thần cấp tác giả, bọn hắn đối với bán đứt vẫn là vô cùng ước mơ. Trong lòng bọn họ chỉ hy vọng mình tiếp theo bộ tác phẩm có thể bán đứt, chỗ nào có thể cân nhắc đến bán đứt nguy hại. Đừng nói là bọn hắn cái này một số tác giả, cho dù là cái kia một số bán đứt trang web công ty, lúc này, chỉ sợ cũng còn không có cân nhắc đến.

Chương 95: Thất sát bi văn

Hoàng Nhất Phàm đối với bán đứt lo lắng, tự nhiên không có gây nên trong đám đó coi trọng.

Văn học mạng sáng tác cạnh tranh quá lớn, áp lực cũng quá lớn. Cái nào đều muốn an ổn một điểm, thật vất vả ra một cái bán đứt ký kết hình thức, chỉ sợ không có bất kỳ cái gì một cái tác giả không hiểu ý động.

Đối ở đây, Hoàng Nhất Phàm cũng biết mình lại giải thích cũng không có tác dụng gì, dứt khoát cùng trong đám mọi người trò chuyện một số nội dung khác.

Sau nửa giờ, Hoàng Nhất Phàm từ phần đầu viết lách bầy rời khỏi, tiến nhập rỗng bầu trời diễn đàn.

Làm văn học mạng vòng trung lập diễn đàn, rỗng bầu trời cho tới nay đều nhận rất nhiều tác giả quan chú.

Trước đây bởi vì làm điểm xuất phát xóa sách sự kiện, một lần tại rỗng bầu trời làm cho xôn xao, bây giờ hơn một tháng đi qua, xóa sách sự kiện đã dần dần thối lui, nhưng xóa sách sự kiện sinh ra ảnh hưởng lại vẫn đang kéo dài. Diễn đàn nghiệp nội tin tức đưa tin, Khởi Điểm có bao nhiêu vị nổi danh tác giả đi ăn máng khác đến Huyền Nguyệt cùng Liên Hoành. Mặc dù Khởi Điểm cũng có phản kích, cũng áp dụng kếch xù tràn giả phương thức lưu lại không ít đại thần cấp tác giả, nhưng lên chút thực lực cuối cùng có hạn, khó mà là Liên Hoành cùng Huyền Nguyệt đối thủ, trong lúc nhất thời Khởi Điểm tác giả xói mòn nghiêm trọng.

Càng thêm làm cho người lo lắng, vẫn là Khởi Điểm lưu lượng.

Theo nhân sĩ chuyên nghiệp thống kê, Khởi Điểm lưu lượng đã giảm xuống một phần năm.

Kể trên chỉ là rỗng bầu trời một trong những đề tài, một cái khác trọng yếu chủ đề, đến từ Khởi Điểm gần nhất đẩy ra tiểu bạch văn chuyên đề.

Thụ bại hoại một sách ảnh hưởng, mặc dù bại hoại bị xóa bỏ, nhưng bại hoại đại biểu tiểu bạch văn lại là đạt được độc giả tán thành. Tại bại hoại bị xóa bỏ về sau, có rất nhiều độc giả đều đang điên cuồng tìm kiếm loại này văn phong trắng nhạt, thoải mái cảm giác mười phần tiểu bạch lưu tác phẩm. Khởi Điểm vì đối phó Huyền Nguyệt cùng Liên Hoành công kích, gần nhất cũng có đẩy ra tiểu bạch hướng chảy tác phẩm.

Bắt đầu cái này chuyên đề một lần hấp dẫn rất nhiều độc giả hứng thú, bởi vì cái này nhìn rất có bại hoại phong cách.

Thế nhưng là, không thấy bao lâu, không ít độc giả đã không thú vị.

Rất nhiều độc giả sau khi xem nhao nhao bình luận, cái này tính là gì tiểu bạch lưu, văn tự mặc dù trơn nhìn, nhưng nội dung cốt truyện lại một chút cũng khó chịu.

Cuối cùng, Khởi Điểm đẩy ra tiểu bạch lưu chuyên đề, một lần trở thành văn học mạng giới trò cười.

Có một ít tác giả bằng hữu, trực tiếp ngay tại Long Không mở thiếp, một bên trò cười Khởi Điểm tiểu bạch lưu chuyên đề, một bên khác cũng vạch, kỳ thật tiểu bạch lưu căn bản cũng không phải là một cái lưu phái, không biết Khởi Điểm có phải hay không đầu óc rút gân, thể mà còn lực nâng, khó trách trang web càng lộn càng kém.

Cũng có một chút người sử dụng cảm thấy dùng đến hoài nghi tâm tư bình luận, lúc trước thiên hạ đệ nhất bạch bại hoại cũng chưa chắc có bao nhiêu lửa. Tại lúc ấy chúng ta chỉ thấy bại hoại cất giữ trưởng không ít, nhưng cất giữ loại vật này giọt sương quá nhiều, ai biết bại hoại có phải hay không xoát.

Càng có một ít UU đọc sách đối thủ, lúc này cũng là áo lót hào không ngừng xuất hiện, không ngừng công kích Khởi Điểm tiểu bạch lưu chuyên đề, cùng công kích lưu hành lên tiểu bạch lưu tác phẩm.

Cho rằng, tiểu bạch lưu chỉ là bàng môn tả đạo, không nói không phải chủ lưu, dù là lửa được một bản, cũng lửa không được nhiều bản. Cục diện bây giờ, liền là tiểu bạch lưu kết cục sau cùng.

Còn có một vị từ Khởi Điểm đi ăn máng khác đến Huyền Nguyệt tiểu thần cấp tác giả "Thiên Đường Điều" thể mà trực tiếp mở thiếp mắng lên thiên hạ đệ nhất bạch.

Mắng thiếp như sau:

Thiên hạ đệ nhất bạch, ha ha, chết không có. Nếu như chết rồi, vậy chúc người lên đường bình an. Nếu như không chết, vậy liền thật là rất tiếc nuối. Người viết bại hoại bị xóa, xóa thật là đại khoái nhân tâm. Chỉ là, người bại hoại bị xóa nhưng liên lụy Khởi Điểm vô số vô tội gặp nạn tác giả. Trọng yếu hơn, người viết ra cái gì tiểu bạch lưu tác phẩm, quả thực là trở ngại văn học mạng vòng tiến bộ.

Nhìn xem hiện tại không ít mô hình phòng người loại hình, viết ra cái gọi là tiểu bạch lưu chi tác đi. Hành văn giống như người ngây thơ, nội dung cốt truyện càng là học sinh tiểu học cấu tứ. Đây chính là người phát minh ra tới tiểu bạch lưu, đây chính là người cái gọi là tương lai sẽ trở thành chủ lưu tiểu bạch lưu? Nếu như là, cái kia tiểu bạch lưu chính là năm 2015 văn học mạng giới buồn cười lớn nhất.

May mắn, thị trường là kiểm nghiệm chân lý duy nhất tiêu chuẩn. Cái này một số không có bất kỳ cái gì văn học giá trị tiểu bạch lưu chi tác, cũng không đạt được thị trường tán thành, ngược lại, như mọi người bình luận, bị thị trường sở thú hóa khí.

Không biết thiên hạ đệ nhất bạch, khi người thấy này tràng cảnh lúc, lại là làm thế nào cảm tưởng?

Tốt a, ta nghĩ người là không thấy được. Hoặc là, dù là người thấy, người cũng vẫn là làm lấy tiểu bạch lưu phá núi chi tổ mộng đẹp.

Đợi cho năm nay tháng chín tám, hoa của ta nở ra lần át hết cả muôn hoa. Tốt một cái hoa của ta nở ra lần át hết cả muôn hoa, về viết rất khá, tán một cái. Ta liền chờ người đến ngày tám tháng chín, ta ngược lại muốn xem xem, người đóa hoa này mở về sau, như thế nào đem chúng ta cái này trăm ngàn đóa hoa cho giết chết.

Còn có, những cái kia chuẩn bị viết nhỏ chảy vô ích các tác giả, liền các người dạng này hành văn, liền các người văn xứng sáng tác. Ta nếu như các người, đã sớm xóa bỏ bút danh, tan biến tại văn học mạng vòng. Nếu không, vẫn là cùng như chúng ta, khổ luyện ba năm hành văn trở lại hăng nói.

Thụ ảnh hưởng này, Khởi Điểm tác giả quần thể lại là rất là xói mòn, không ít người mới tác giả biểu thị, bọn hắn đem sẽ không cân nhắc tại Khởi Điểm sáng tác. Cũng có một chút trung tầng tác giả biểu thị, bọn hắn có thể sẽ đi Huyền Nguyệt cùng Liên Hoàn. Cái nào sợ sẽ là một số Khởi Điểm đại thần cấp tác giả, cũng có người nhỏ nhỏ lộ ra, chỉ cần giá cả phù hợp, bọn hắn cũng không phải không cân nhắc Huyền Nguyệt cùng Liên Hoàn.

. . .

Ha ha, không nghĩ tới, ta gần nhất tỉnh dưỡng lâu như vậy, vẫn có người mắng to ta.

Thấy có người giấy tính tiền chương chữ mình, Hoàng Nhất Phàm cười nhạt một tiếng.

Văn nhân tương khinh, xưa nay cũng có.

Trước đây mình viết bại hoại xuất thân danh tiếng, hướng chỉ mình cho đến bây giờ vẫn là 1 tinh tác giả, cái khác một số tác giả nhìn thấy khó tránh khỏi trong lòng không công bằng.

Vốn không muốn đáp lại, nhưng nghĩ tới hiện tại mình cũng tương đối thanh nhàn, cũng không có quá nhiều sự tình muốn làm.

Mặt khác, nhìn hiện tại Long Không tình huống, một đám người công kích Khởi Điểm, lại có một đồng lớn người công kích mình, dù là mình biểu thị không có gì, chỉ sợ Khởi Điểm cùng bút danh của chính mình hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ nhận ảnh hưởng.

Mình bộ 2 sách vẫn đem phát tại Khởi Điểm, đương nhiên cũng đồng dạng là dùng thiên hạ đệ nhất bạch khi bút danh.

Hắn cũng không muốn sách còn không có phát, liền đã bị người xem nhẹ.

Đã như vậy, có phải hay không bởi bọn hắn chơi một hồi đầu?

Tâm tư khê động, Hoàng Nhất Phàm đồ bộ thiên hạ đệ nhất bạch số tài khoản, cũng mới mở một cái thiệp.

Không nghĩ tới, nhiều ngày không thấy, trong diễn đàn còn có nhiều như vậy bằng hữu muốn ta. Xem ra, sự nổi tiếng của ta lại là tăng trưởng một bước, cái này thật sự là một chuyện đáng giá ăn mừng. UU đọc sách (www.uukan.shu.com) đối với vị kia bằng hữu của ta, ta làm cho người cái hồi phục đi. Ân, vẫn là dùng một bài thơ vừa đi vừa về đi, liền là trước người nói tới về mà thôi, đừng sợ, viết rất phổ thông.

Trời sinh vạn vật lấy nuôi người, thế nhân còn oán trời bất nhân.

Không biết hoàng một khắp thiên hạ, khổ tận thương sinh tận vương thần.

Người chi sinh vậy có quý tiện, quý nhân dài là trời ân quyền.

Nhân sinh phú quý tổng do trời, thảo dân chi nghèo do trời khiến.

Chợt có cuồng đồ đêm mài đao, Đế Tinh phiêu diêu mê hoặc cao.

Nghiêng trời lệch đất từ hôm nay bắt đầu, giết người không cần tiếc tay cực khổ.

Bất trung người nói có thể giết! Bất hiếu người nói có thể giết!

Bất nhân người nói có thể giết! Người bất nghĩa nói có thể giết!

Bất lễ không khôn ngoan không tin người, lớn tây vương nói giết giết giết!

Người nguyên bản tại Khởi Điểm sáng tác, tại hợp đồng còn chưa tới kỳ ở giữa nhảy đến cái khác trang web, là vì không tin.

Người nguyên là văn học mạng nổi danh tác gia, vốn hẳn nên hào hào sáng tác, lại nhảy đến Long Không tự dưng mắng chửi người, là vì bất nhân.

Tất cả mọi người là đồng hành, vốn hẳn nên tương hỗ cổ vũ, người lại đối đồng hành ngang ngược chỉ trích, là vì bất nghĩa.

Tiểu bạch lưu sớm tại mười mấy năm trước đã đạt được thị trường tán thành, người như thế tầm nhìn hạn hẹp, là vì không khôn ngoan.

Như thế không tin bất nhân bất nghĩa không khôn ngoan hạng người, giết, giết, giết, giết, giết, giết, giết.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Ta sinh cũng có nhai

Thanh thiếu niên báo.

Tôn Tại An mấy ngày gần đây nhất thế nhưng là gấp đến độ xoay quanh.

Truy cứu nguyên nhân, còn không phải là bởi vì thanh thiếu niên báo lực bỏng mấy vị nhân khí tác giả lấy gần nhất so sánh bận bịu làm lý do, không cho thanh thiếu niên báo cung cấp bản thảo.

Lúc đầu giống đường đường nổi danh báo chí, thanh thiếu niên báo là không lo bài viết. Nhưng thay vào đó mấy vị tác giả gần nhất nhân khí chính lửa, mà lại lại là lấy thiếu niên tác gia thân phận xâm nhập đại chúng tầm mắt, nhất thời rất được hoan nghênh. Bây giờ đang lúc nghỉ hè, cũng chính là thanh thiếu niên báo lớn chen chiếm trước thị trường thời điểm, cái này một ít người chẳng những không nhiều viết mấy thiên bản thảo, ngược lại lấy không đủ thời gian làm lý do, sừng sốt nửa chương bản thảo cũng không thấy.

Kỳ thật, Tôn Tại An cũng biết, mấy vị này thiếu niên tác gia ở đâu là cái gì không có thời gian, mà là, bọn hắn đã bị mấy nhà xuất bản đào góc, chuyên môn chạy tới viết tiểu thuyết. Vui đầu chỉ riêng vội vàng viết tiểu thuyết, nơi nào có thời gian cho thanh thiếu niên báo viết bản thảo? Mà lại, người suy nghĩ một chút, tại trên báo chí đăng nhiều kỳ có thể đáng giá mấy đồng tiền, nhiều nhất ngàn chữ mấy trăm, cái nào sợ sẽ là hơn ngàn cũng lừa không được đồng tiền lớn. Xuất bản tiểu thuyết, vậy liền không đồng dạng. Mặc dù không nhất định chỗ viết tiểu thuyết liền có thể bán chạy, nhưng ít ra so viết tạp chí kiếm được nhiều.

Nổi danh tại thừa sớm, xem ra, Quách Thành, Hàn Tiến phía trước, cái này một số thiếu niên tác gia cũng coi là học thông minh, từng cái tại lấy được một số danh khí về sau, liền bắt đầu lớn chen vào công ra bản thị trường.

Đối ở đây, Tôn Tại An cũng không có cách nào.

Bọn hắn chỉ là báo chí cơ cấu, không có khả năng hạn chế người khác tại xuất bản cái này một khối phát triển.

Chỉ là, điều này cũng làm cho Tôn Tại An vô cùng đau đầu, không có cái này một số người khí thiếu niên tác gia, thanh thiếu niên báo lượng tiêu thụ đều có thể thành vấn đề.

Đổ bộ TT, Tôn Tại An chuẩn bị tìm cái khác một số thiếu niên tác gia cứu gấp.

A, Phạm Trần.

Nhìn thấy Phạm Trần tin tức, Tôn Tại An nhãn tình sáng lên, lập tức ấn mở.

Nguyên lai, trước đây mình một mực vô cùng coi trọng một vị mọi người Phạm Trần, cư nhưng đã viết một thiên bản thảo.

Ai, trước đó không tại, nếu là tại, còn có thể cùng Phạm Trần tiên sinh nhiều giao lưu một hồi đi.

Bất quá, này cũng không vội. Đã Phạm Trần tiên sinh đã cho thanh thiếu niên báo viết bản thảo, chắc hẳn tương lai giao lưu hội càng ngày càng nhiều.

Ngay sau đó, Tôn Tại An liền vào nhập hòm thư, đem Phạm Trần phát tới cái kia một thiên bản thảo download xuống.

Theo muốn ghi chép một trong: Đi học việc nhỏ.

Một thiên này bản thảo chỉ có hơn một ngàn chữ, thoát nhìn là một thiên tùy bút.

Bắt quá, từ đối với Phàm Trần coi trọng, Tôn Tại An không giống nhìn cái khác tác gia tác phẩm nhanh chóng thẩm duyệt, mà là phi thường cẩn thận hết sức chăm chú nhìn kỹ.

Gần nhất khi đi học thường thất thần, thất thần nguyên nhân không phải mình không muốn nghe khóa, cũng không phải lão sư giảng không được khá, mà là cảm khái cái thế giới này quá nhiều tri thức, mình muốn lúc nào mới có thể học xong. Sau đó lại nghĩ tới, tương lai không chừng hiện tại học đồ vật khả năng toàn bộ quên ánh sáng, hoặc là cái gì cũng không dùng được,

Thật không biết hiện tại học tập đối với mình là hữu dụng hay là vô dụng.

Cả thiên văn chương bày ra thẳng thuật, mở đầu cũng không có để Tôn Tại An cảm giác có cỡ nào xuất sắc. Nhưng dù sao trước đây cùng Phàm Trần giao lưu, hẳn "Thơ ca ba cảnh" thế nhưng là đem Tôn Tại An chấn động đến đến bây giờ đều còn chưa có lấy lại tinh thần.

Vẫn là vô cùng nhận thật cẩn thận đọc, tiếp xuống nội dung, quả nhiên không để cho Tôn Tại An thất vọng. Tại một đoạn nhìn phổ phổ thông thông mở đầu về sau, Phàm Trần dùng một câu vô cùng kinh điển câu khái quát trước đây mình theo như lời nói.

Ta sinh cũng có nhai, mà biết cũng không bờ. Lấy có bờ theo không bờ, dài dài!

Câu nói này là có ý gì đâu?

Tôn Tại An mặc dù chưa từng nghe qua câu nói này, nhưng nói thế nào cũng là ngành Trung văn tốt nghiệp, đối với bất luận cái gì thể văn ngôn thể câu, dù là không thể hoàn toàn phiên dịch, cũng có thể phiên dịch cái bảy tám phần. Lại càng không cần phải nói, câu này cũng không phải là đặc biệt phức tạp văn ngôn câu. Đương nhiên, đối với Phàm Trần có thể tiện tay viết ra một câu thể văn ngôn, Tôn Tại An một chút cũng không có cảm thấy kỳ quái. Đối phương học thức vượt xa mình, dùng nói một đôi lời thể văn ngôn, cho dù là cả bản dùng thể văn ngôn thể, Tôn Tại An cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái.

Phiên dịch xuống tới, ý tứ của những lời này nói đúng lắm, tính mạng con người là có hạn, nhưng tri thức là vô hạn. Dùng có hạn sinh mệnh theo đuổi vô hạn tri thức, liền sẽ đem mình khiến cho tình trạng kiệt sức, cũng tất nhiên sẽ thất bại.

Một câu nói kia, cũng rất tốt trình bày mở đầu nhân vật chính vì cái gì thất thần nguyên nhân.

Đi học thất thần không phải ta không để ý nghe giảng, mà là coi ta nghĩ đến tính mạng của ta có hạn, nhưng tri thức lại vô hạn. Dùng ta có hạn sinh mệnh theo đuổi vô hạn tri thức, có phải hay không có một ít quá ngu xuẩn đâu?

Một câu nói kia vừa ra, lại là đem Tôn Tại An chấn kinh đến nói không ra lời.

Hắn nhưng là triệt triệt để để ngành Trung văn tốt nghiệp chuyên nghiệp, càng tại văn nghệ loại trong công tác mật làm vài chục năm lâu, tự thân trình độ văn hóa cùng văn học nghệ thuật đều đạt đến một cái cực cao trình độ. Một câu nói kia nhìn phổ thông, nhưng phía sau lại ẩn giấu đi vô số triết lý.

Đây quả thực có thể xưng là triết học.

Quả nhiên là một phương mọi người, tài nghệ này, thật sự là xong bạo một đám giáo sư mấy con phố.

Chỉ là, gia hỏa này thật sự là Lý Lạc Từ đồng học?

Mặc kệ từ đâu tới đây nhìn, làm sao càng xem càng không giống đây.

Tôn Tại An lại bắt đầu hoài nghi.

Bắt quá, nói là hoài nghi, Tôn Tại An lại dưới đáy lòng nhỏ nhỏ xác nhận một chút.

Lý Lạc Từ hẳn không có lừa gạt mình, mà lại, từ nơi này lệch ra theo muốn ghi chép đến xem, viết cũng là đi học sự tình. Nếu như đối phương là một vị mọi người hoặc là một vị nào đó nổi danh giáo sư đại học, hẳn nơi nào sẽ nhận rồi như cả trứng, không có việc gì viết cái gì đi học. Muốn lên khóa, cũng là hẳn cho học sinh bên trên, không phải hẳn nghe vị nào lão sư khóa.

Trong lòng vừa mừng vừa sợ, kinh hãi là một thiên này theo muốn ghi chép đã chứng minh Phàm Trần thân phận, vui chính là, không nghĩ tới, mình thế mà đảo được một cái như thế hiếm có thiên tài. Không, cái này không phải cái gì thiên tài, tương lai không chừng lại là một phương học thuật đại sư. Nếu như tiếp tục lẫn lộn cái mấy chục năm, tương lai trở thành Hoa quốc văn học thái đầu cấp nhân vật, cũng không phải là không được.

Như thế văn chương nếu như không đưa cho thế nhân nhìn một chút, thật đúng là phung phí của trời.

Cũng không hai lời nói, Tôn Tại An liền đem một thiên này theo muốn ghi chép, đặt ở nhất một thời kì mới thanh thiếu niên báo.

...

Thanh thiếu niên báo làm trong nước vì số không nhiều chuyên chủ thanh thiếu niên giáo dục báo chí, ở trong nước có sức ảnh hưởng rất lớn. Đồng thời,

bởi vì thanh thiếu niên báo kẻ sát thanh thiếu niên, lại có trong nước nổi danh tác gia mỗi ngày viết bản thảo, nhất thời trở thành trong nước thanh thiếu niên tất đặt báo chí một trong.

Cùng hướng kỳ, rất nhiều học sinh bao quát trong nhà có học sinh phụ huynh đều ngay đầu tiên đem nhất thời kì mới thanh thiếu niên báo mua sắm về nhà.

Làm nhà có một vị học sinh cấp ba phụ huynh Tạ Kiến Văn, cũng là như thế.

"Tiểu Chí, nhất thời kì mới thanh thiếu niên báo cho người mua về rồi, không bận rộn nhìn xem báo, người nhìn, kia cái gì Quách Thành Hàn Tiến năm đó cũng là từ thanh thiếu niên báo đi ra, bây giờ đã trở thành nhất lưu tác gia. Lão cha cũng không trông cậy vào người có thể trở thành bọn hắn tồn tại, nhưng nhìn nhiều xem báo, học tập một chút suy nghĩ của bọn hắn cũng là tốt, đừng cả ngày liền nghĩ chơi."

"Tốt, tốt, tốt, lão cha, ta hiện tại liền nhìn."

Nhi từ tạ chỉ nhìn thấy phụ thân lại là đông dài, liền vội vàng gạt đầu, đem thanh thiếu niên báo cầm lấy.

Chỉ là nhìn mười mấy phút, tạ chí cũng có chút choáng đầu.

Viết đều là thứ gì, mỗi ngày giáo dục đến giáo dục đi, giảng một số đại đạo lý, thấy đều phiền.

Tạ chí tuy nói đối thanh thiếu niên báo không ghét, nhưng ghét nhất liền là thanh thiếu niên báo bên trong nói tới đại đạo lý. Mà lại, những đạo lý lớn này còn không phải từ học sinh nói, là một số nổi danh tác gia, hoặc là nổi danh giáo sư, học thuật chúng đại sư nói. Loại này nội dung, tạ chí thời điểm ở trường học đã nghe quá nhiều, bây giờ lại đến xem một lần, đầu đều sẽ hôn mê.

Đúng, trước mấy kỳ không phải có mấy vị học sinh cấp ba viết bản thảo nha, viết liền rất có ý tứ, làm sao không thấy?

Tìm tới tìm lui, tạ chí cũng không có tìm được.

Bản không muốn tiếp tục nhìn, nhưng bắt buộc dĩ phụ thân nhìn chăm chăm vào mình, đành phải lại đem ánh mắt đặt ở thanh thiếu niên báo.

Theo muốn ghi chép một trong, đi học việc nhỏ.

Nhìn một lúc lâu, tạ chí đột nhiên phát hiện một thiên tương đối có đại nhập cảm văn chương.

Thiên văn chương này cũng là học sinh viết, mà lại viết là đi học, tạ chí một chút liền đối một thiên này bản thảo cảm thấy rất hứng thú.

Ta sinh cũng có nhai, mà biết cũng không bờ. Lấy có bờ theo không bờ, dài dài!

Lão cha, câu nói này là có ý gì?

Nhìn đến đây, tạ chí có một ít không biết câu nói này là có ý gì, liền hỏi tới sư phạm đại sư tốt nghiệp lão cha Tạ Kiến Văn.

"Tiểu tử thôi, sớm nói cho người, không có việc gì liền đọc thêm nhiều sách, người bây giờ đều cao nhất, ngay cả cái thể văn ngôn đều phiên dịch không ra. Nhìn lão cha. . ."

Tạ Kiến Văn trừng nhi từ một chút, UU đọc sách (www. uukan Shu. com) sau đó gật gù đắc ý bắt đầu phiên dịch.

"Ý tứ của những lời này nói đúng lắm, tính mạng con người là có hạn, tri thức là vô hạn, dùng có hạn sinh mệnh đi truy tầm vô hạn tri thức, vậy liền sẽ quái diệu."

Kết quả, một câu nói kia vừa phiên dịch xong, nhi từ tạ chí đột nhiên nhảy dựng lên, "Oa, lão ba, người phiên dịch quá tốt rồi. Ta cũng cảm thấy sinh mệnh quý giá, sống một ngày liền ít một ngày, dùng có hạn sinh mệnh đi học vô hạn tri thức, thật sự là quá không về được rồi. Lão cha, phần này thanh thiếu niên báo cho người, ta chuẩn bị đi dùng có hạn sinh mệnh thật tốt cùng các bạn học tụ một lần."

Đem thanh thiếu niên báo quăng ra, tạ chí ngênh ngang rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục

Một giây nhớ kỹ, đổi mới nhanh nhất, không popup, lời cuốn tiểu thuyết miễn phí đọc!

Nhìn thấy nhi tử tạ chí chạy ra môn, Tạ Kiến Văn vẫn có một ít choáng thấm thoát.

Cái này cái gì cùng cái gì?

Sau đó, Tạ Kiến Văn cảm lấy vừa rồi nhi tử nhìn qua thanh thiếu niên báo, sau mười mấy phút, Tạ Kiến Văn biết nên thiên văn chương ý tứ.

Ta sinh cũng có nhai, mà biết cũng không bờ. Ý tứ của những lời này cũng không phải là mặt ngoài ý tứ đơn giản như vậy, hẳn là dùng đến dẫn sâu văn chương bên trong nhắc tới Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục. Cái gọi là Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục, mặc dù một thiên này đi học việc nhỏ không có cụ thể có một chút, nhưng lại dùng một câu làm một cái tỷ dụ. Con vịt tại chần nuôi quá trình bên trong, nuôi vịt người dùng ngâm đường lượng cao trụ trạng đồ ăn nhét vào con vịt miệng bên trong làm sự nhanh chóng tăng mập, cái này cùng hiện tại giáo dục hình thức không sai biệt lắm, là một loại đơn phương quán thủy thức giáo dục.

Tạ Kiến Văn thế nhưng là ĐH Sư Phạm tốt nghiệp, đối với đương kim Hoa quốc trước mắt giáo dục hình thức vẫn là vô cùng quan tâm. Trước đây hẳn ần ần cũng có cảm giác, hiện tại loại này giáo dục hình thức có một ít thiếu hụt, nhưng lúc đó là học sinh, nơi nào có nhiều như vậy nghiên cứu. Về sau tốt nghiệp về sau cũng không có xử lý giáo dục phương diện làm việc, liền ít đối giáo dục hình thức phương diện quan tâm. Chỉ là không nghĩ tới, một thiên này đi học việc nhỏ văn chương bên trong, lại là vô cùng tươi sáng sắp hiện ra nay giáo dục thể chất xưng là Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn).

Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục, danh tự rất hình tượng.

Hiện nay giáo dục hình thức, không phải là Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục sao?

Trong lòng không khỏi gật đầu, chỉ là gật đầu về sau, Tạ Kiến Văn lại là nội tâm giật mình. Hẳn hiện tại thế nhưng là một đứa bé phụ huynh, con của mình không cũng chính là tại loại này thể chất phía dưới học tập sao? Trước kia đối với loại mô thức này không có xâm nhập nghiên cứu cái kia còn miễn, hiện tại vừa nghĩ tới con của mình mỗi ngày mỗi đêm chỉ là Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) tiếp nhận giáo dục, trong lòng lại là hiện lên vô cùng lo lắng.

Loại này Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục, dù là học lại nhiều tri thức, thì có ích lợi gì đâu?

Ngay sau đó,

Tạ Kiến Văn liền một chiếc điện thoại đánh tới thanh thiếu niên báo ban biên tập, đối với ngày đó đi học việc nhỏ tỏ vẻ ra là quan tâm. Đồng thời, cũng hướng thanh thiếu niên báo biểu đạt đối với đương kim trong nước loại này Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục biểu thị lo lắng, hi vọng thanh thiếu niên báo có thể mời càng nhiều chuyên gia học giả, cùng một chỗ vì Hoa quốc giáo dục hình thức mở con đường mới.

Cái này đương nhiên thuộc về văn nhả thức đề nghị, nhưng trên thực tế, mua thanh thiếu niên báo không chỉ là Tạ Kiến Văn, hẳn còn có cả nước tuyệt đối ngàn người sử dụng. Trong này, có phần lớn học sinh, phụ huynh, học thức của bọn hắn là so ra kém Tạ Kiến Văn. Có một số phụ huynh nhiều nhất đọc cao trung, cũng có một số phụ huynh có thể là tốt nghiệp trung học, còn có một số phụ huynh chỉ là đọc tiểu học, thậm chí có ngay cả tiểu học cũng không có đọc. Khi một thiên này đi học việc nhỏ xuất hiện về sau, có một ít thấy được một thiên này văn chương phụ huynh đây chính là triệt để phần nộ.

Tức giận không phải một thiên này văn chương viết không được khá, tức giận là, bọn hắn cho rằng đương kim giáo dục hình thức cực độ thất bại.

Bọn hắn không biết, mình đem nhi nữ đưa vào trường học tiếp nhận Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục, đến cùng là đúng hay sai.

Trong lúc nhất thời, ngàn vạn điện thoại nhao nhao đánh vào từng cái ngành giáo dục.

Có phụ huynh đem điện thoại đánh vào trường học, lớn mắng trường học của bọn họ giáo sư hoàn toàn không hợp cách, chỉ biết là máy móc.

Cũng có phụ huynh đánh tới bộ giáo dục, hi vọng bọn họ có thể cải biến Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục hiện trạng. Thậm chí còn có một số phụ huynh đánh tới Bộ giáo dục, rất là phê bình bọn hắn chế định dạy học hình thức hồ rất nhiều người

Trong vòng một đêm, thanh thiếu niên báo phát hỏa, theo muốn ghi chép phía trên khóa việc nhỏ cũng hóa.

Đương nhiên, càng lửa, còn muốn là trong nước tuyệt đối Thiên gia dãi lo lắng giáo dục hình thức vấn đề.

...

Rồng bầu trời.

Hoàng Nhất Phàm tại rồng bầu trời một bài Thất Sát thơ, lại một lần đốt lên Long Không nhiệt tình.

Cùng trước đây viết Nam Nhi Hành, thể nhân lần ta cũng như thế, cái này một bài thơ một khi xuất hiện, trong nháy mắt trở thành sáng khoái thiên long không điểm nóng.

Cúng bái, liền trắng viết kếp thơ trình độ, ta là thúc ngựa cũng không đuổi kịp nha.

Cái kia Thiên Đường Điều thật là sống nên, còn về, người có thể viết ra như sát khí này tung hoành về sao?

Thơ cái cộng lông, gia hỏa này cả một cái ba họ gia nô, bắt đầu là tại Liên Hoàn, về sau Khởi Điểm quật khởi lại bị đào được Khởi Điểm, lúc này gặp Khởi Điểm sắp không được, lập tức chạy tới Huyền Nguyệt, dạng này người có tư cách gì tại Long Không khoa tay múa chân.

Ta nhìn gia hỏa này là mượn cơ hội lẫn lộn, người nhà thiên hạ đệ nhất bạch vì thư hữu bạo càng 10 vạn chữ, càng liền thân thể đều làm cho thương, dưỡng bệnh đi. Gia hỏa này ngược lại tốt, không có việc gì lại chạy đến Long Không mắng thiên hạ đệ nhất bạch. Con em mày, người nhà thiên hạ đệ nhất bạch trêu chọc người.

Đúng nha, gia hỏa này từ xuất đạo đến nay, nhân phẩm một mực có vấn đề. Hắn thiếp chẳng những mắng thiên hạ đệ nhất bạch, còn đem mặt khác một số người mới tác giả cho mắng. La hét uống, còn để cho người khác tu luyện ba năm lại đến viết, nói thật là dễ nghe, giống như hắn nha tại viết tiểu thuyết trước đó tu luyện mấy chục năm.

Mặc dù ta cũng không thích tiểu bạch văn, nhưng có người ưa thích liền chứng minh tiểu bạch văn có thị trường, Thiên Đường Điều nhân phẩm thật sự là có vấn đề.

Trắng lớn Thất Sát thơ viết quá tuyệt vời, giết giết giết giết giết, đem Thiên Đường Điều cái này bất nhân bất nghĩa không khôn ngoan người, một kiếm giết chết.

Rất kỳ quái, tại Hoàng Nhất Phàm Thất Sát thơ xuất hiện về sau, Long Không thiên về một bên ủng hộ Hoàng Nhất Phàm.

Cái này cũng không hoàn toàn thuộc về Hoàng Nhất Phàm công lao.

Dù sao, Thất Sát thơ viết lại không tệ, nhưng cũng phải nhìn tình huống như thế nào. Tiểu bạch văn mặc dù tại bại hoại kéo theo phía dưới, xuất hiện một đợt dậy sóng. Nhưng cũng tiếc, cái này đợt dậy sóng cũng không có đem tiểu bạch văn triệt để mang theo. Mọi người thích xem, vèn vèn chỉ là bại hoại mà thôi. Cái khác một số tiểu bạch văn, đích thật là viết không được tốt lắm, thậm chí nói rất dở, đã có không ít tác giả đối tiểu bạch văn có ý kiến.

Chỉ là đáng tiếc, cái kia Thiên Đường Điều thật sự là nhân phẩm không được tốt lắm, nếu như hắn kỹ càng phân tích một chút tiểu bạch văn khuyết điểm, có lẽ có thể được một đám Long Không bằng hữu ủng hộ. Thế nhưng là, hắn vừa lên đến liền là mắng to thiên hạ đệ nhất bạch, coi là, mắng thiên hạ đệ nhất bạch liền có thể đem tiểu bạch văn cho triệt để đánh xuống lòng đất. Nhưng hắn không nghĩ tới chính là, loại này tự xưng quở trách những tác giả khác hành vi, thật sự là khiến rất nhiều người cảm giác trơ trẽn. Đặc biệt là, Thiên Đường Điều còn là một vị có chút danh khí tác giả.

Đương nhiên, nếu như vèn vèn chỉ là cái này một số, không có cái này một bài Thất Sát thơ xuất hiện. Mọi người cũng chỉ là nhìn cái náo nhiệt mà thôi, thiên hạ đệ nhất bạch cũng không phải tất cả mọi người ưa thích. Huống hồ, trước đây thiên hạ đệ nhất bạch cũng mắng qua một số Long Không bằng hữu. Cái này một số Long Không người sử dụng có lẽ đã không còn so đo chuyện trước này, nhưng đoán chừng cũng không có khả năng đối thiên hạ đệ nhất bạch có cái gì tốt cảm giác. Thiên Đường Điều mắng thiên hạ đệ nhất bạch liền mắng, dù sao cũng không phải mắng hắn, bọn hắn mới sẽ không đi giúp thiên hạ đệ nhất bạch chiếu cố.

Nhưng cái này một bài Thất Sát thơ trong nháy mắt đánh trả, lại là khiến những người vây xem kia khí hoàn toàn tụ tập.

Một câu "Không tin bất nghĩa bất nhân không khôn ngoan người" lời nói hô lên, chỉ sợ là bất luận kẻ nào mấy người nhìn thấy về sau cũng là giết chỉ cho thông khoái.

Chỉ là, cái này cùng một chỗ sự kiện cũng không có kết thúc.

Bị Hoàng Nhất Phàm dùng một bài "Thất Sát thơ" đem Thiên Đường Điều nhân phẩm bại quang sau khi, Thiên Đường Điều hiện thân lần nữa.

Nói đến, Thiên Đường Điều cũng là bị mắng trong nội tâm một bụng lửa.

Hắn cùng thiên hạ đệ nhất bạch không có bất kỳ cái gì thù hận, chỉ là bởi vì Huyền Nguyệt biên tập tại trong đám hồ một câu không có việc gì tất cả mọi người đi Long Không mắng một chút Khởi Điểm, phê bình một chút tiểu bạch văn. Vừa nhảy đứng ở Huyền Nguyệt, nóng lòng biểu thị trung tâm Thiên Đường Điều liền hoành dao lập mã, trực tiếp mở áo lột mắng lên thiên hạ đệ nhất bạch.

Nguyên bản hắn nghĩ đến, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) thiên hạ đệ nhất bạch tại hắn bại hoại biến mất về sau đã thật lâu không có xuất hiện, thêm nữa Long Không chúng đối tại thiên hạ đệ nhất bạch cũng chưa chắc có bao nhiêu chờ thấy, hắn dù là lại khó nghe, cũng chưa chắc có thể gây nên sóng gió gì. Thật không nghĩ, cái này mắng thiếp vừa mới phát ra, thế mà liền bị thiên hạ đệ nhất bạch nhìn thấy, mà lại lại là làm một bài giết người thơ cực điểm nhục nhã mình.

Có thể nhẫn nại không thể nhẫn nhục, lập tức, Thiên Đường Điều lại lần nữa mở thiếp.

Không tệ, thiên hạ đệ nhất bạch người lại làm một bài coi như có thể về. Chỉ là, người về mặc dù làm tốt, nhưng người phá núi lập tổ tiểu bạch văn thật sự là không có cái gì đường ra. Nhìn xem người những cái kia đồ từ đồ tôn, bọn hắn viết là một ít gì đồ chơi. Lúc đầu, loại này tiểu bạch văn một chút cũng không liên quan gì đến ta. Chỉ là ta đang nghĩ, đã trước đây người một mực tuyên bố tiểu bạch văn rất có triển vọng, nói thế nào, làm khai sơn tổ sư người cũng phải vì tiểu bạch văn phụ trách, cũng phải vì những cái kia ngộ nhập lạc lối tác giả phụ trách. Đáng tiếc, ta lại không nhìn thấy người phụ trách. Ta chỉ thấy, những cái kia mô hình phòng người người mới tác giả, từng cái đập đã đổi sáng tác đã mất đi lòng tin.

Còn có, người không phải nói muốn giết ta sao?

Cho người một cái cơ hội, ta tại Huyền Nguyệt, có bản lĩnh, người đến Huyền Nguyệt cùng ta pk.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Phong phạm cao thủ

Có bản lĩnh, người đến Huyền Nguyệt cùng ta PK.

Một câu nói kia trực tiếp liền đem Thiên Đường Điều vô sỉ tại diện mục, triệt để cho bạo lộ ra.

Thiên hạ đệ nhất bạch tại Khôi Điểm, mặc dù bị xóa sách, nhưng không ít nhân sĩ nội bộ đã biết, thiên hạ đệ nhất bạch vẫn sẽ ở tại Khôi Điểm.

Hắn là không thể nào đi Liên Hoàn, càng không khả năng đi Huyền Nguyệt.

Thế nhưng là, Thiên Đường Điều lại nói để thiên hạ đệ nhất bạch đến Huyền Nguyệt cùng độ sức, đây không phải vô sỉ là cái gì?

Bất quá, đối với Thiên Đường Điều tới nói, hắn lại không cảm thấy dạng này. Mặc dù cái này nhìn vô sỉ, nhưng là, cái này thì thế nào đâu? Nếu như gia hỏa này bị mình ép, chạy tới Huyền Nguyệt, mình cũng coi là một cái công lớn. Hắn nhưng là biết, Huyền Nguyệt mở ra giá tiền rất lớn đều muốn đào thiên hạ đệ nhất bạch, chỉ là đáng tiếc một mực không có đào được.

Chỉ là, một chiêu này vô sỉ đến cực điểm tuyên chiến, cũng không có khiến thiên hạ đệ nhất bạch tức giận.

Ngược lại, khi lại một lần nữa đổ bộ Long Không về sau, nhìn thấy Thiên Đường Điều reply, thiên hạ đệ nhất bạch bản tôn Hoàng Nhất Phàm vẫn là vô cùng bình tĩnh.

Đã trải qua nhiều như vậy, Hoàng Nhất Phàm đối với cái này một số vật lộn cũng coi là nhìn thấu.

Dù là có người tận lực quấy lửa giận của hắn, hắn cũng sẽ không để mình mất lý trí.

Ta tại Huyền Nguyệt, có bản lĩnh, người đến Huyền Nguyệt cùng ta pk.

Coi là, người tại Huyền Nguyệt ta liền không thể diệt người sao?

Không có ý tứ, người nghĩ đến quá ngây thơ rồi.

Mặc dù ta sẽ không đi Huyền Nguyệt, nhưng ta đồng dạng có thể diệt đi người.

Ngay sau đó, Hoàng Nhất Phàm cũng là mở miệng, nói thẳng.

Ta thật vô cùng khó tin tưởng, người Thiên Đường Điều như thế nhân phẩm là thế nào tại cái nghề này vòng lẩn vào. Hoặc là nói, người độc giả biết người như người phẩm, bọn hắn còn biết xem sách của người sao? Tốt a, kỳ thật ta cũng vẫn cho rằng, nhân phẩm có được hay không cùng có thể hay không viết ra tốt tác phẩm không có quá lớn quan hệ. Mặc dù, người vô sỉ đã để ta rất khinh bỉ thật lâu. Bất quá, người cho rằng, trốn đến Huyền Nguyệt ta liền không diệt được người sao? Thật có lỗi, đã người muốn tìm cái chết, vậy thì tốt, chúng ta bây giờ liền khai chiến.

Chỉ là, đối phó người, làm gì ta tự mình động thủ. Long Không các vị bằng hữu, không biết mọi người có không hứng thú giúp ta viết tiếp một cái cố sự. Cố sự này ta đã viết xong mở đầu 2 vạn chữ, đồng thời, ta cũng đem đại cương hoàn toàn thiết lập, người chỉ cần tại mở đầu về sau viết tiếp cũng là được rồi. Về phần yêu cầu, hoàn toàn không có. Mặc kệ người là lão thủ vẫn là tân thủ, người đều có thể tiếp ta viết tiếp nhiệm vụ. A, đúng, nếu như muốn nói yêu cầu, như vậy chỉ có một cái, người thiết yếu đem cái này một bộ tác phẩm phát đến Huyền Nguyệt cùng Thiên Đường Điều độ sức, hứng thú thêm ta TT. Mặt khác, cái này một bộ tác phẩm sinh ra tiền thù lao, hoàn toàn về viết tiếp người nhà.

Mở xong cái này một cái thiệp, Hoàng Nhất Phàm liền mở ra văn kiện, chuẩn bị viết một bộ hoàn toàn mới tiểu thuyết.

Hoặc là nói, Hoàng Nhất Phàm là tại viết một bộ tiểu thuyết mở đầu.

Ta chính là lưu manh.

Đây là kiếp trước siêu bạch kim tác giả huyết hồng thật to thành danh làm, tiêu chuẩn tiểu bạch lưu tác phẩm.

Kỳ thật, gần nhất Khởi Điểm làm ra tiểu bạch lưu tác phẩm chuyên đề, Hoàng Nhất Phàm cũng nhìn. Sở dĩ không có gây nên độc giả hứng thú, thậm chí rất nhiều viết tiểu bạch lưu tác phẩm tác giả đập vô cùng thê thảm, cũng không phải là tiểu bạch lưu cái này một cái loại hình xảy ra vấn đề, cũng không phải độc giả đối tiểu bạch lưu tác phẩm không có hứng thú. Nguyên nhân chân chính, chỉ có một cái, bọn hắn cũng không có bắt lấy tiểu bạch lưu tác phẩm tinh túy.

Tiểu bạch lưu tác phẩm tinh túy không ở chỗ văn tự, mà ở chỗ nội dung cốt truyện.

Văn tự chỉ là vì nội dung cốt truyện phục vụ, nếu như cho rằng tiểu bạch lưu liền là hành văn viết tiểu bạch, không nhào chết mới là lạ.

Chỉ là đáng tiếc, tiểu bạch lưu tác phẩm chỉ có bại hoại một bộ, cái khác tác phẩm cũng không có làm ra quá nhiều làm gương mẫu. Mặc dù có không ít tác giả mô hình phỏng, nhưng vẫn chưa bắt lấy nhỏ chảy vô ích tinh túy. Nhưng Hoàng Nhất Phàm lại là cho rằng, kỳ thật muốn viết tiểu bạch lưu tương đối mà nói càng đơn giản hơn. Chỉ cần người mình Bạch Tiểu Bạch lưu tác phẩm mẫu chốt, cho dù là một người mới tác giả, đồng dạng có thể viết ra một bộ nóng này tiểu bạch lưu tác phẩm.

Kiếp trước rất nhiều nóng này tiểu bạch lưu tác phẩm, đều là người mới tác giả viết.

Cho nên, Hoàng Nhất Phàm tại mới nhất thiếp bên trong đối với viết tiếp tác giả không có yêu cầu. Cho dù là người mới tác giả, đều có thể.

Không nghĩ nhiều, Hoàng Nhất Phàm một bên hồi ức, một bên nhanh chóng mã lấy "Ta chính là lưu manh" trước 2 vạn chữ.

Nói đến, ta chính là lưu manh ở kiếp trước lửa nguyên nhân, cũng không phải là bởi vì hắn là siêu bạch kim tác giả huyết hồng sở tác. Tại lúc ấy, ta chính là lưu manh là huyết hồng tác phẩm đầu tay, khi đó huyết hồng một điểm danh khí cũng không có, hoàn toàn là một người mới. Còn cái này một bộ tiểu thuyết vì cái gì lửa, vẫn là như thế trước Hoàng Nhất Phàm nói, ta chính là lưu manh là một bộ tiêu chuẩn tiểu bạch lưu tác phẩm.

Đầu tiên điểm thứ nhất, văn tự, nhỏ chảy vô ích tinh túy không tại văn tự, nhưng văn tự lại là trước hết nhất để độc giả nhìn thấy. Ta chính là lưu manh văn tự phong cách so với bại hoại còn nhỏ trắng, dễ hiểu, mà lại mang theo rất nhiều khẩu ngữ hóa, cùng mọi người bình thường phương thức nói chuyện hoàn toàn tương tự, rất có đại nhập cảm. Quan trọng nhất là, ta chính là lưu manh là dùng ngôi thứ nhất sáng tác.

Cái gọi là ngôi thứ nhất, liền là nhân vật chính áp dụng "Ta" vì thị giác, cái này cùng ngôi thứ ba thượng đế thị giác không giống nhau.

Tại internet văn học nhất trước phát triển mới bắt đầu, rất nhiều tác phẩm đều áp dụng ta vì thị giác. Loại này dùng ta viết làm phương thức cực lớn tăng cường văn tự đại nhập cảm, rất nhiều độc giả chỉ là xem xét, liền sẽ không tự chủ được đem mình thay vào đến cô sự bên trong, cho rằng trong chuyện xưa nhân vật chính chính là mình. Thế hệ này nhập, đằng sau hết thấy hết thấy liền dễ nói, độc giả thành nhân vật chính, bắt đầu chinh chiến thiên hạ.

Mặc dù loại này ngôi thứ nhất ở kiếp trước internet văn học phát triển mấy chục năm về sau bị vô số người lên án, nhưng đối với cái thế giới này internet văn học tới nói, Hoàng Nhất Phàm cảm thấy, loại này ngôi thứ nhất sáng tác phương thức, có lẽ sẽ cho bọn hắn hai mắt tỏa sáng cảm giác. Chỉ ít, cái thế giới này lấy ngôi thứ nhất viết văn học mạng cũng không nhiều.

Điểm thứ hai, nội dung cốt truyện.

Tiểu thuyết ba yếu tố là cái gì, nhân vật, nội dung cốt truyện, bối cảnh.

Từ nơi này cũng có thể thấy được, muốn viết một bộ tốt tiểu thuyết cùng văn tự cũng không có quan hệ trực tiếp.

Văn tự là vì nội dung cốt truyện phục vụ, cũng là vì nhân vật phục vụ, càng hoặc là làm bối cảnh phục vụ.

Văn tự mặc dù trọng yếu, nhưng nội dung cốt truyện quan trọng hơn.

Nhỏ chảy vô ích tinh túy, liền ở chỗ nội dung cốt truyện.

Hoặc là nói, nhỏ chảy vô ích tinh túy, liền là nội dung cốt truyện muốn thoải mái.

Mọi người nhìn văn học mạng là vì cái gì, mọi người vì cái gì thích xem văn học mạng?

Rất đơn giản, bọn hắn thích xem một bộ sáng thư.

Nếu như lúc này người nội dung cốt truyện khó chịu, dù là viết cho dù tốt, đoán chừng cũng không có mấy cái độc giả ưa thích.

Không có việc gì hơi một tí ngược một chút nhân vật chính, bị người mắng, bị người đánh, bị người vô cùng khi dễ, cuối cùng còn không phản kháng có lẽ không biết phản kháng, càng hoặc là không có năng lực phản kháng. Dù là người nói lại có đạo lý, quý tài sẽ xem người.

Ta chính là lưu manh, chính là một bộ tiêu chuẩn sáng thư. Nội dung cốt truyện từ bắt đầu đến kết thúc, đây chính là một đường thoải mái đến cùng.

Như thế tiểu bạch lưu tác phẩm, nếu là hắn không lừa, vậy liền không có thiên lý.

Não hải nóng lên, Hoàng Nhất Phàm đóng lại website, hai tay không ngừng bay động, từng chữ từng chữ không ngừng thoát hiện.

Cùng lúc đó, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) Hoàng Nhất Phàm tại Long Không đánh trả Thiên Đường Điều thiệp, lại là trở thành Long Không cùng ngày tiêu diệt.

Mình ra mở đầu, ra đại cương, để cho người khác viết tiếp, thiên hạ đệ nhất bạch đây là muốn bạo tẩu tiết tấu nha.

Lợi hại, xem ra tiểu bạch lưu tổ sư thiên hạ đệ nhất bạch ngồi không yên, bắt đầu cứu vớt tiểu bạch lưu loại hình.

Đây là văn học mạng giới một đại thịnh sự, chỉ là, ta không biết thiên hạ đệ nhất bạch có thể hay không thắng.

Ta cảm thấy có thể gây mất Thiên Đường Điều, nhìn nhìn thiên hạ đệ nhất bạch bại hoại nhân khí, gây mất Thiên Đường Điều dư xài.

Chưa hẳn, nếu như là thiên hạ đệ nhất bạch xuất thủ có lẽ có khả năng này, nhưng hẳn chỉ viết mở đầu, đằng sau giao cho người khác viết. Thiên Đường Điều mặc dù không phải cái gì đại thần cấp tác giả, nhưng cũng là cấp 4 tác giả, ai thắng ai thua, vậy cũng không nhất định.

Cái nào quân bọn họ ai thắng ai thua, nhưng lần này tỷ thí xem như để cho ta mở rộng tầm mắt, thật sự là mở rộng tầm mắt nha.

Chờ mong, chờ mong chiến đấu.

Tại sao ta cảm giác "Thiên hạ đệ nhất bạch" có tiểu thuyết võ hiệp những cái kia tuyệt đỉnh cao thủ cảm giác, không tự mình ra tay, sau đó tùy ý chỉ điểm người khác mấy chiêu, mấy cái liền giết cái kia đại Boss.

Àn, ta cũng cảm thấy.

Tốt a, thiên hạ đệ nhất bạch ngơoi lại nhường phục, mặc dù ngơoi trước đây mắng ta, nhưng lần này, ta hi vọng ngơoi có thể thắng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Huyền Nguyệt mở sách

Hoàng Nhất Phàm viết theo muốn ghi chép: Đi học việc nhỏ, thành công đưa tới không ít người quan chú.

Cùng ngày, thanh thiếu niên báo nhận được mấy trăm cái học sinh, cùng học sinh phụ huynh điện thoại.

Cùng lúc đó, thanh thiếu niên báo cũng bởi vì Điện Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục cái này một đề tài , khiến cho hấn lượng tiêu thụ nho nhỏ tăng trưởng hơn 5 vạn phần.

Hơn 5 vạn phần đối với giống thanh thiếu niên báo loại này hơi lớn hình một số báo chí tạp chí tới nói, cũng không phải là một cái đặc biệt lớn tốc độ tăng. Nhưng là, thông qua một thiên văn chương liền có thể để tạp chí tiêu thụ tăng trưởng tình huống, còn có thể nói rõ một thiên này văn chương cường độ.

Mẫn cảm Tôn Tại An rất nhanh liền phát hiện trong đó cơ hội buôn bán, nhanh chóng mở cái sẽ, thỉnh thoảng vận chuyển.

Trăm năm đại nghiệp, giáo dục làm gốc, giáo dục một mục là Hoa quốc cũng một mục là toàn cầu vô cùng xem trọng điểm.

Nếu như vậy đề, mặc kệ là đối với học sinh, còn là đối với học sinh phụ huynh, càng hoặc là đối với cái khác nhìn cùng giáo dục người không liên quan tới nói, giáo dục một mục là bọn hấn không lúc nào không đang chăm chú nội dung.

...

"Theo muốn ghi chép, viết cũng nha."

Thiếu niên tác gia "Lá phong" nhìn chăm chăm thanh thiếu niên báo thứ hai cột theo muốn ghi chép, kinh thường nói.

Vừa rồi hấn tiếp vào thanh thiếu niên báo chủ biên Tôn Tại An điện thoại, điện thoại để hấn quan chú một vị gọi là "Thu thủy" tác giả viết theo muốn ghi chép. Đồng thời biểu thị, tiếp theo kỳ thanh thiếu niên báo đem đẩy ra giáo dục chuyên đề, để mười vị thiếu niên tác gia tham dự giáo dục thảo luận. Đối ở đây, lá phong lại có vẻ rất là kinh thường.

Cái này gọi "Thu thủy" bút danh là ai, trước đó chưa từng nghe qua, viết đều là một ít gì nha, tất cả đều là ngụy biện.

Cái gì sinh mệnh có hạn, tri thức vô hạn, cái này hoàn toàn là lừa lư người.

Không được, sao có thể để tên kia tiếp tục ở nơi đó lừa lư, ta phải viết thiên văn chương phê bình phê bình hần.

...

"Tôn chủ biên đây là muốn nâng vị kia thu thủy nha , bắt quá, không có ý tứ, thực lực của hần còn chưa đủ."

Thanh thiếu niên báo chuyên mục tác gia "Nặng vũ" nhủ nhủ mày, khỏe miệng mang theo một tia cười tà.

Hần vốn là thanh thiếu niên báo thành danh thiên tài tác gia, bắt quá bởi vì gần nhất cùng trắng non nhà xuất bản ký kết, đang viết một bộ gọi là « bông hoa thiếu niên » thanh xuân văn học loại hình tác phẩm. Trước đây mấy kỳ thanh thiếu niên báo bản thảo nhiệm vụ, hần đều lấy thời gian bận bịu làm lý do đẩy tới. Cái này đồng thời, nặng vũ dự định trước tạm thời dừng lại hần sách mới, viết một thiên phản kích "Thu thủy" bản thảo.

Hần muốn để Tôn Tại An nhìn xem, hần mới là thanh thiếu niên báo thành danh thiên tài tác gia.

...

"Lừa mùa thu?"

Đây không phải Hoàng Nhất Phàm bút danh sao?

Lý Lạc Từ nhìn lấy thanh thiếu niên báo bên trong đăng theo muốn ghi chép, có chút kinh ngạc nói.

Chỉ là, kinh ngạc sau khi, đối với Hoàng Nhất Phàm viết một thiên này theo muốn ghi chép, nằng lại là có chút không đồng ý.

Ta sinh cũng có nhai,

Mà biết cũng không bờ. . . Mặc dù cái này một câu nói làm cho có đạo lý, mà lại có nhất định triết lý tính, nhưng loại thái độ này quá mức tiêu cực. Đối đãi học tập, chúng ta hần là sống đến già, học đến già. Sinh mệnh không ngừng, học tập không thôi. Tại sao có thể là sinh mệnh có hạn, liền không đi học cái kia một số tri thức đâu?

Còn có, cái gọi là Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục đánh giá cũng không khách quan. Hiện nay giáo dục hình thức Lý Lạc Từ đã cảm thấy rất tốt, chỉ ít nằng cảm thấy, nằng ở trường học trong khi học tập học được rất nhiều nội dung . Còn một số thành tích học tập kém, chỉ là hần không muốn học tập mà thôi. Nếu như hần nghiêm túc học tập, nhất định có thể học tốt. Hoàng Nhất Phàm không thể tự kiểm chế thiên tài, không cần làm sao học tập, như vậy lấy yêu cầu như vậy để cho người khác cũng không học tập. Nếu như tất cả mọi người không học tập, đều không đọc sách, vậy thế giới này còn thể nào tiến bộ?

Ngay sau đó, Lý Lạc Từ vốn là chuẩn bị lợi dụng nghi hè học tập cho giỏi, nhưng nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm văn chương, cũng không khỏi viết xuống một thiên "Sống đến già, học đến già" văn chương. Nằng hi vọng, văn chương của mình có thể đối Hoàng Nhất Phàm có chỗ khuyên cảnh. Càng nhiều, hay là hi vọng Hoàng Nhất Phàm không cần lãng phí tài hoa của mình, hần là càng thêm cố gắng mới là.

...

Rõ ràng thời gian một ngày, Hoàng Nhất Phàm đem « ta chính là lưu manh » trước 2 vạn chữ viết xong.

Đồng thời, cũng thoảng cả sửa lại một chút đại cương. Ngày thứ hai, Hoàng Nhất Phàm lần nữa đổ bộ Long Không.

Hôm nay Long Không cùng giống như hôm qua náo nhiệt, thụ Hoàng Nhất Phàm cùng Thiên Đường Điều vật lộn ảnh hưởng, cùng ngày Long Không chủ đề vẫn luôn là giữa hai người PK.

Có ủng hộ Thiên Đường Điều.

Cũng có ủng hộ thiên hạ đệ nhất bạch.

Đồng dạng, cũng có ai cũng không ủng hộ, chỉ muốn xem náo nhiệt trường tư thế.

Đổ bộ TT, lúc này, đã có hơn mười vị tác giả xin tặng thêm Hoàng Nhất Phàm làm hào hữu.

Toàn bộ lựa chọn đồng ý, chẳng được bao lâu, TT tức thời thông tin bên trên liền tích tích tích vang lên không ngừng.

"Trắng lớn, ta muốn tiếp ngươi viết tiếp nhiệm vụ."

"Trắng lớn, ta muốn viết tiếp, ta muốn viết tiếp."

"Trắng lớn, ta ngay cả bút danh đều lấy, hiện tại liền có thể tại Huyền Nguyệt mở sách, bạo chết Thiên Đường Điều."

Mấy cái tác giả tư M mình, Hoàng Nhất Phàm có một ít đau đầu.

Sách mới mở đầu chỉ có một cái, nhiều như vậy tác giả đều hi vọng viết tiếp, đến cùng cho ai?

Vì thế, Hoàng Nhất Phàm đành phải xin sáng lập một cái tên là "Cái trắng bầy" TT bầy, đem cái này một số tiếp tục viết nhiệm vụ tác giả bằng hữu kéo đến một cái trong đám đó.

"Các vị, thật có lỗi, mở đầu chỉ có một cái, viết tiếp nhiệm vụ cũng chỉ có một cái, quá nhiều người muốn viết, ta cũng không biết cho ai."

TT trong đám đó, Hoàng Nhất Phàm nói ra.

"Cho ta, cho ta, trắng lớn, ta là người trung thực Fan hâm mộ."

"Lăn, trắng lớn, ta là người đáng tin, cho ta."

"Ít đến, làm đáng tin chúng ta đều gọi trắng rất là rõ ràng, các người những này nguy đáng tin, xem xét cũng không biết trắng lớn cùng rõ ràng khác nhau."

"Ta thao, đừng cãi cò, vẫn là liếc lớn nói thế nào đi."

Hoàng Nhất Phàm mới mở miệng, trong đám đó nghị luận âm ỉ, một hồi lâu, cái này mới ngừng lại được.

"Ừm, vẫn là ta nói một chút đi."

Gặp trong đám mọi người ngừng lại, Hoàng Nhất Phàm nói nói, "trước đó thiệp phía trên cũng đã nói, ta đổi viết tiếp nhiệm vụ tác giả không có yêu cầu. Chỉ muốn mọi người có thể đem một câu lời nói rõ, hoặc là có kể chuyện xưa năng lực, trên cơ bản là có thể viết tiếp. Bất quá, vừa rồi mọi người cũng nhìn thấy, tất cả mọi người muốn viết tiếp, ta cũng không biết cho ai. Vẫn là trước tìm hiểu một chút mọi người tình huống, dù sao nếu như phong cách không hợp lời nói, mọi người viết cũng đừng xoay. Mọi người phân biệt nói một chút mình sáng tác đặc điểm, ta tổng hợp cân nhắc mới quyết định."

Lưu tinh: "Trắng lớn nói rất có lý, ta trước tiên nói đi. Ta là bị vui đập giữa chợ tác giả, viết qua các chủng loại hình, nhưng mỗi một bản đều bị vui đập giữa chợ. Ta cũng không biết ta vì cái gì bị vui đập giữa chợ, nhưng ta chính là ưa thích viết tiểu thuyết. Ta sáng tác phong cách là chơi ác loại hình, ân, chính là như vậy."

Quả đào: "Trắng lớn, ta nói một chút ta đi, ta tương đối thiện trường sân trường loại tiểu thuyết."

Giang sơn: "Trắng lớn, ta cũng nói đi. Ta thích viết đô thị dị năng loại, văn phong tương đối trắng, trước đây rất nhiều người đều nói do ta viết tiểu thuyết rất trắng. Ta cũng cảm giác rất buồn rầu, cảm thấy mình không thích hợp viết tiểu thuyết. Nhưng sau đến xem trắng lớn bại hoại về sau, ta đột nhiên phát hiện, kỳ thật bằng vào ta hành văn cũng chưa chắc không thể viết tiểu thuyết. Vì thế, ta cũng tham gia Khởi Điểm tổ chức tiểu bạch lưu sáng tác giải thi đấu. Đáng tiếc, ta viết ra tiểu thuyết vẫn là không có bao nhiêu người đọc."

Hơn mười vị tác giả khê đào tự giới thiệu, Hoàng Nhất Phàm không sai biệt lắm cũng coi là hiểu rõ.

Cuối cùng, Hoàng Nhất Phàm chọn trúng vị kia viết qua đô thị dị năng loại tác giả, cũng chính là vị kia gọi "Giang sơn" tác giả.

"Các vị, nhìn mọi người giới thiệu, ta cảm giác giang sơn tương đối thích hợp tiếp tục viết nhiệm vụ. Bất quá, mọi người cũng không cần thương tâm. Ta sáng tạo cái này bày mục đích không phải là vì chiêu viết tiếp tác giả, mà là muốn sáng tạo một cái cùng mọi người cùng nhau trao đổi bình đài. Cái này bình đài mọi người có thể cùng một chỗ đàm sáng tác tâm đắc, tranh thủ ngày sau mọi người cũng có thể trở thành vĩ đại thần cấp tác giả."

"Cái này tốt, đúng, trắng lớn, người có thời gian sẽ đến cho chúng ta giảng sáng tác tâm đắc sao?"

"Đương nhiên."

"Oa tắc, quá tuyệt vời, trắng lớn, ta yêu người. Giang sơn, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) chúng ta cũng không cùng người tranh giành. Bất quá, người nhất định phải viết xong trắng lớn đưa cho người viết tiếp. Không phải, chúng ta cũng không tha cho người."

"Tạ cảm, cảm ơn các vị, ta nhất định sẽ hăng hái viết bản này sách mới."

...

Tuyển định "Giang sơn", Hoàng Nhất Phàm liền đơn độc cùng "Giang sơn" tư trò chuyện.

"Giang sơn, đây là ta trước đó viết xong sách mới mở đầu 2 vạn chữ, cùng hơn 1000 chữ đại cương. Mặt khác, còn có một số ta đối tiểu bạch văn loại hình sáng tác tâm đắc, khả năng không quá hoàn thiện, người trước viết đi, nếu như đụng phải vấn đề gì tùy thời có thể lấy tới tìm ta. Mặt khác, ta muốn nói một chút. Mặc dù nhưng cái này viết tiếp nhiệm vụ là ta cùng Thiên Đường Điều đánh cho cược, nhưng người cũng không cần quá đem cái này coi là chuyện đáng kể. Không nên gấp gáp, không cầu sách này có thể lừa, có thể lên đời là có thể."

"Trắng lớn, vạn nhất thua làm sao bây giờ, ta sợ làm mất mặt người."

"Thua cũng liền thua, người có thể từ trong quyển sách này học được một ít gì đó liền đầy đủ. Cho dù là thua, thì thế nào? Thắng bại là chuyện thường bình gia, không có gì nếm không mất mặt."

"Trắng lớn, cảm ơn người, ta cuối cùng biết, người vì cái gì có thể viết ra "Thế nhân lần ta" dạng này câu. Có người hảo tâm như vậy thái, ta nghĩ, người viết bất luận cái gì tiểu thuyết đều có thể thành công."

"Không khách khí, ta tin tưởng, người cũng có thể."

"Tạ ơn trắng trông to lệ, vậy ta hiện tại liền đi Huyền Nguyệt mở sách."

"OK, không có vấn đề, ủng hộ."

Hai người kết thúc giao lưu, một bộ gọi là "Ta chính là lưu manh" tân tác, liền trong cùng một lúc leo lên Huyền Nguyệt.

Mà một bên khác, Thiên Đường Điều sách mới « đô thị siêu thần » cũng vừa viết hơn 2 vạn chữ.

Hai bộ tác phẩm, chẳng mấy chốc sẽ đụng vào nhau.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Trang tử: Đủ vật luận

Bình "Ta sinh cũng có nhai, mà biết cũng không bờ" ngụy biện.

Tại Hoàng Nhất Phàm áp dụng mới bút danh "Thu thủy" phát một thiên theo muốn ghi chép về sau, thanh thiếu niên báo một mảnh tiếng nghị luận không ngừng.

Thanh thiếu niên báo tác gia lá phong, chính là trong đó một vị.

Lá phong tại văn chương bà con cô cậu bày ra, Điền Ấp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục chỉ là cá biệt, không phải Hoa quốc giáo dục toàn bộ, càng không phải là Hoa quốc giáo dục chân tướng. Ta sinh cũng có nhai, mà biết cũng không bờ hoàn toàn là ngụy biện. Nếu như tất cả mọi người nhận làm sinh mệnh có hạn, vậy chúng ta muốn hay không đi học, muốn hay không học tập?

Một vị khác gọi "Hoa rơi mưa rơi" thiếu niên tác gia, thì lại lấy "Sống đến già, học đến già" phản bác Hoàng Nhất Phàm sinh mệnh có hạn luận. Đưa ra chính là bởi vì sinh mệnh quý giá, chúng ta mới càng thêm cần trân quý thời gian, học tập cho giỏi. Nếu không phải như vậy, chỉ sợ là đến già đều là công dã tràng.

Còn có một vị thanh thiếu niên báo đang hot tác gia "Nặng vũ" cũng tại thứ hai kỳ thanh thiếu niên báo, phát biểu phản đối Hoàng Nhất Phàm quan điểm. Cho rằng Hoa quốc giáo dục nhiều nhất chỉ là có một ít nhỏ thiếu hụt, không có khả năng có vấn đề lớn. Đồng thời cũng vạch, ở trường học học tập, ở trường học đọc sách là cả đời ở trong phong phú nhất tuế nguyệt. Nên tác giả văn phong chói lọi, rất có thanh xuân thiếu niên hương vị.

Ngoài ra, còn có cái khác một số tác gia, hết thấy mười vị thiếu niên thiên tài tại Thanh thiếu báo viết mười thiên bình văn.

Thật không may, cái này mười thiên văn chương, thế mà toàn bộ đều tại phản bác Hoàng Nhất Phàm.

"Thú vị, thú vị."

Chỉ đạo người mới tác giả "Giang sơn" về sau, Hoàng Nhất Phàm mua một phần thanh thiếu niên báo.

Đương nhiên, hắn đặt trước thanh thiếu niên báo không phải là vì học tập, hắn là muốn nhìn một chút thanh thiếu niên báo viết đều là một ít gì văn chương.

Dù sao mở mới bút danh, muốn đem bút danh đánh ra danh khí, không hiểu rõ thanh thiếu niên báo sao được?

Trước đây Hoàng Nhất Phàm đều là tại trên mạng tra tìm thanh thiếu niên báo tư liệu, về sau cảm thấy phiền, dứt khoát trực tiếp mua một phần.

Chỉ là không nghĩ tới, cái này vừa đặt phần thứ nhất thanh thiếu niên báo, thế mà liền xuất hiện công kích mình ngôn luận.

Xem ra, nơi có người, liền có giang hồ, câu nói này nói không sai.

Thời cổ giang hồ mặc dù nhưng đã không còn, nhưng là, giang hồ lại hóa thành ngàn vạn tồn tại, tại tuyệt đối ngàn cái khác ngành nghề bên trên cắm rễ.

"Thật có lỗi, Phàm Trần tiên sinh, trước đây chúng ta chỉ muốn liền Điền Ách Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục làm một đề tài thảo luận, đề càng nhiều tác gia thảo luận đương kim trong nước giáo dục hình thức. Chỉ là ta không nghĩ tới, bọn hắn viết ra văn chương, thế mà toàn bộ đều là công kích người."

TT tức thời thông tin bên trên Tôn Tại An có chút lệ rơi đầy mặt.

Chuyện xuất hiện ngoài ý muốn, hần vốn cho rằng, giống Điền Ách Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục loại lời này đề sẽ bị rất nhiều học sinh tán thành. Dù sao, bọn hắn ở trường học đọc sách khẳng định cảm giác cũng thâm thụ. Đồng thời, cũng khẳng định đối với cái này một cái hình thức có một ít không đồng ý. Thế nhưng là, Tôn Tại An không có cân nhắc đến là, văn nhân tương khinh. Lúc này bọn hắn thảo luận đã không phải là Điền Ách Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục,

Mà là muốn đem vị kia gọi "Thu thủy" tác gia cho làm hạ thấp đi.

Huống chi, làm cái này hơn mười vị thiên tài tác gia, kỳ thật bọn họ đều là hiện nay giáo dục tức đến lợi người. Nói cách khác, bọn hắn là tại đương kim giáo dục hình thức phía dưới sinh ra thiên tài, cũng là nhân sinh bên thắng. Bọn hắn từng cái đều là cao tài sinh, bọn hắn cũng làm sao lại đối hiện nay giáo dục hình thức sinh ra phản đối đâu?

Chỉ có những cái kia thành tích cuộc thi kém, năng lực học tập yếu học sinh, bọn hắn mới có thể đối hiện nay giáo dục hình thức căm thù đến tận xương tủy. Đáng tiếc, có lúc, thế giới thường thường cũng không công bằng, những cái kia thành tích học tập kém, đọc sách không được tốt lắm học sinh, thường thường không có lời nói có trọng lượng. Bọn hắn ngôn luận, cũng rất khó thông qua truyền thông bình đài biểu đạt ra tới.

Chỉ là, mặc dù như thế, Tôn Tại An vẫn là đồng ý phát biểu cái này một số học sinh văn chương. Đồng thời hướng Hoàng Nhất Phàm lần nữa nói xin lỗi nói nói, "chúng ta làm báo chí, có lúc rất ưa thích loại này rất có chủ đề tính cùng tính công kích văn chương."

Đối với Tôn Tại An xin lỗi, Hoàng Nhất Phàm lại là biểu thị không có gì. Hắn một chút cũng không có cảm thấy, cái này một số tác gia công kích mình có cái gì không đúng, hoặc là, sẽ đối với hắn sinh ra ảnh hưởng không tốt. Tương phản, Hoàng Nhất Phàm thật đúng là muốn lợi dụng lần này giáo dục hình thức sự kiện, đem mình bút danh "Thu thủy" danh tiếng nhỏ tiểu nhân đánh đi ra.

Nhẹ gật đầu, Hoàng Nhất Phàm tỏ ra là đã hiểu. Sau đó nói, "Tôn chủ biên, không có việc gì, không cần hướng ta xin lỗi. Do ta viết văn chương là chuyện của ta, người khác nhìn thấy không đồng ý hoặc là công kích ta, cũng không có cái gì, cùng các người thanh thiếu niên báo không có quan hệ. Các người không cần quan ta, hảo hảo vận hành các người báo chí liền là. Bất quá, lực chiến đấu như vậy quá yếu, ta phải cho hắn thêm một mối lửa mới được."

"Thêm một mối lửa?"

Tôn Tại An hai mắt tỏa sáng, "Phàm Trần tiên sinh, chúng ta chờ người đốt lửa này."

"Được, một giờ sau, ta đem bản thảo viết xong giao cho người, người liền đợi đến nhìn một trận trò hay đi."

"Chờ mong."

Kết thúc cùng Tôn Tại An trò chuyện, Hoàng Nhất Phàm mở ra văn kiện, mô phỏng một cái tiêu đề: Dự thi giáo dục.

Không sai, Điền Ách Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục cũng chính là cái gọi là dự thi giáo dục, chỉ bất quá, Điền Ách Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục thuyết pháp tương đối không rõ ràng, dự thi giáo dục thì càng thêm hình tượng.

Đương nhiên, Hoàng Nhất Phàm tại bắt đầu mới bắt đầu, cũng không có đối ứng thử giáo dục có ý nghĩ gì.

Ta sinh cũng có nhai, mà biết cũng không bờ, kỳ thật chỉ là một câu trêu chọc. Chỉ tiếc, như thế kinh điển câu một bạo xuất, lại ở cái thế giới này đưa tới mọi người sĩ cảm khái. Đặc biệt là, đằng sau lại xuất hiện một câu Điền Ách Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục, tranh luận cũng liền đi ra.

Nghĩ xong, Hoàng Nhất Phàm viết.

Trước đây viết một thiên đi học việc nhỏ, chỉ là người viết theo muốn ghi chép một thiên, tự nhận là nhập không được nhà chuyên môn pháp nhãn. Chỉ là làm sao văn chương một phát biểu, liền bị nhiều mặt đánh giá. Có công kích người viết lặc lư người, cũng có khuyên răn người viết cố mà trân quý thời gian, cố gắng học tập. Ở chỗ này, người viết giải thích một chút. Kỳ thật "Ta sinh cũng có nhai, mà biết cũng không nhai" câu nói này ta cũng chưa có nói hết cả, tại phía sau của hắn còn có một câu "Mình mà làm người biết, đái mà thôi vậy".

Mình mà làm người biết, đái mà thôi vậy, câu nói này là có ý gì đâu? Hắn nói cho chúng ta biết, sinh mệnh có hạn, tri thức vô hạn. Cho là mình biết tất cả mọi chuyện, cái gì đều học xong, tự nhận là không gì không biết, vậy liền mười phần sai.

Liền giống bây giờ, những công kích kia bằng hữu của ta, từ nhận vì quan điểm của mình là chính xác, từ cho là mình so người khác càng thêm thông minh. Nhưng là, từ tại kiến thức của bọn hắn có hạn, năng lực trình thám có hạn, nghiệm chứng tri thức năng lực cũng có hạn. Sau đó dùng lấy bọn hắn

không toàn diện hoặc là sai lầm nhận biết, sai lầm suy luận quá trình, cuối cùng liền suy luận ra hán cùng ta chỗ khác biệt lập trường.

Vì cái gì bọn hán liền không thể suy nghĩ một chút, ba người đi tất có thầy ta, người viết quan điểm phải chăng có chỗ thích hợp đâu?

Thanh thiếu niên báo công kích mình mười thiên văn chương, Hoàng Nhất Phàm toàn bộ nhìn.

Chỉ là đáng tiếc, có lẽ là trưởng thành suy tư của người, cái này một số văn chương, Hoàng Nhất Phàm làm sao cảm giác sức chiến đấu quá yếu.

Tại chỗ trực tiếp mở đầu, một câu « Trang tử » triết học "Đủ vật luận" trích dẫn, liền đem tất cả phê bình cùng công kích, toàn bộ phá hủy.

Bất quá, cái này cũng không có kết thúc.

Mặc dù Hoàng Nhất Phàm trước đây cũng không có liền "Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục" thảo luận ý nghĩ, nhưng đã Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục đã trở thành một đề tài, Hoàng Nhất Phàm cũng không phảng phất tiếp tục tại cái này một khối thảo luận một chút. UU đọc sách (www.uukan.shu.com)

Hoàng Nhất Phàm tiếp tục viết, cái gọi là Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục, cũng chính là dự thi giáo dục, dự thi giáo dục quan trọng nhất là cái gì, cái kia chính là khảo thí. Cái quyết định này Hoa quốc giáo dục hình thức biến thành khảo thí thi cái gì, các lão sư liền dạy cái gì. Cuối cùng, cái này cũng quyết định, đánh giá một người năng lực liền là hán có thể hay không thi điểm cao. Nhưng là, thi điểm cao liền có năng lực sao? Nhìn xem Thủy Mộc, Yên Đại hoặc là Hoa quốc gần vài chục năm nay cao thi Trạng Nguyên, bọn hán đều đang làm cái gì? Tốt a, bọn hán có phần lớn người trở thành giáo sư. Giáo dục trở thành một cái vòng lặp vô hạn, cái này một số cao thi Trạng Nguyên nhóm tiếp tục đang dạy người khác làm sao thi điểm cao, cái này có tính không là một loại điểm cao năng lực kém.

Đối với dự thi giáo dục, kỳ thật Hoàng Nhất Phàm cũng không có cái gì cảm khái.

Kiếp trước hán cũng là dự thi giáo dục học sinh, cho dù đối với loại này khảo thí thi cái gì, lão sư dạy cái gì giáo dục hình thức không dám gạt bừa, nhưng cũng không có phát hiện một loại so với hán càng thêm áp dụng giáo dục hình thức. Nhưng bây giờ hán nhưng không cần quan tâm nhiều, hán cũng không phải lão sư, càng không phải là giáo dục chuyên nghiệp chuyên gia, hán không có có nghĩa vụ đi chế định một cái càng thêm hợp lý giáo dục hình thức, hán chỉ cần phê bình liền tốt.

Tựa như, hán viết văn chương bị người phê bình, chẳng lẽ, những người này sẽ đang phê bình về sau lại tới đỡ dành Hoàng Nhất Phàm sao?

Đào dạt vậy vậy, Hoàng Nhất Phàm viết hơn một ngàn chữ đánh trả, giao cho Tôn Tại An.

Tôn Tại An lúc này cũng là không có đi, hán liền tại máy vi tính một mực chờ đợi.

Hán cũng rất muốn nhìn một chút, Hoàng Nhất Phàm đem sẽ như thế nào cho cái này một đề tài thêm một mối lửa.

Một giờ không tới, Tôn Tại An nhận được Hoàng Nhất Phàm viết bài viết.

Mở ra xem, vèn vèn chỉ là mấy phút, Tôn Tại An lại một lần nữa bị Hoàng Nhất Phàm gây kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Miếu sát

Nếu như nói, trước đây ta sinh cũng có nhai, có thể nói là có một ít triết học hương vị. Như vậy, tại câu này về sau nói lên "Mình mà làm người biết", phiên dịch ra tới, cái kia chính là "Từ cho là mình biết", liền thuộc về chân chính triết học phạm trù.

Khi một câu thăng lên đến triết học phạm trù thời điểm, nếu như vậy liền sẽ trở thành kinh điển, trở thành tuyệt cú.

Loại này triết học lý niệm, cho dù là cầm lấy đi giáo dục sinh viên, nghiên cứu sinh, thậm chí là tiến sĩ sinh, đều không đủ.

Nhưng là, hoàn toàn là loại này nhà chuyên môn nói tới ngôn luận, lại tại lúc này xuất hiện tại thanh thiếu niên báo.

Mà lại, một câu nói kia, lại hoàn toàn đáp lại chính là cái kia hơn mười vị thiếu niên tác gia.

Miêu sát.

Tựa như , có thể nói, một câu, trực tiếp liền đem hơn mười vị tác gia hoàn toàn miêu sát.

Cái này còn muốn nói gì nữa đâu?

Nhìn xem thiên văn chương này phản kích nói lời a:

Những công kích kia bằng hữu của ta, từ nhận vì quan điểm của mình là chính xác, từ cho là mình so người khác càng thêm thông minh. Nhưng là, từ tại kiến thức của bọn hắn có hạn, năng lực trình thám có hạn, nghiệm chứng tri thức năng lực cũng có hạn. Sau đó dùng lấy bọn hắn không toàn diện hoặc là sai lầm nhận biết, sai lầm suy luận quá trình, cuối cùng liền suy luận ra hắn cùng ta chỗ khác biệt lập trường. . . Cái này là đối với "Mình mà làm người biết" tốt nhất khái luận, mà một câu như vậy nói ra hiện, cái kia hơn mười vị tác gia đáp lại trong nháy mắt trở thành thứ nhất đảm tiêu.

Cái này đã hoàn toàn không phải đợi lượng cấp độ sức.

Một lời ở giữa, liền đem đối thủ đánh bại.

Nhìn đến đây, Tôn Tại An hít một hơi lãnh khí.

Hắn đã sớm biết Phàm Trần học tập uyên bác, hắn đã sớm biết Phàm Trần kỳ tài ngút trời. Thế nhưng là, một thiên này dự thi giáo dục vừa ra, Tôn Tại An mới tính là chân chính minh bạch vị này mọi người thâm bất khả trắc. Cũng mới chính thức biết, cái gì mới gọi nhà chuyên môn.

. . .

"Điểm cao năng lực kém."

Khi nhất một thời kì mới mang theo Hoàng Nhất Phàm viết "Dự thi giáo dục" đăng tại trước mắt mọi người thời điểm, trước đây công kích qua Hoàng Nhất Phàm thiếu niên tác gia lá phong, lại là có một ít trợn mắt hốc mồm. Nhìn lấy dự thi giáo dục mấy chữ này, lá phong trong lúc nhất thời lại là không biết làm sao đáp lại. Minh, tựa hồ chính là đối phương nói tới điểm cao năng lực kém người. Minh ngoại trừ có thể thi điểm cao, mình còn có thể làm những gì?

Cầm bút lên, lá phong muốn đối một thiên này "Dự thi giáo dục" làm ra đáp lại, nhưng bút thả trên giấy ngừng nửa giờ, lá phong lại là một chữ cũng không viết ra được.

Bất đắc dĩ, lá phong lắc đầu, thở dài một hơi, đem bút cất kỹ.

. . .

"Tự cho là có biết, tự cho là không gì không biết."

"Tự cho là so người khác thông minh."

"Chẳng lẽ, mình trước kia tất cả đều là tự cho là đúng sao?"

Kém một chút, nặng vũ đều bị "Dự thi giáo dục" một thiên này văn chương cho đánh buồn bực.

Nhìn một thiên này văn chương về sau, nặng vũ đến bây giờ cũng đều là cảm giác đầu nặng chân nhẹ, toàn thân choáng thối thoát.

Loại cảm giác này liền giống bị trường bối hung hăng thống mạ một lần.

Cái này khiến nặng vũ cảm giác rất khó chịu, nhưng lại tuyệt không biết nói sao phản bác.

Chẳng lẽ, người liền so người khác thông minh sao?

Chẳng lẽ, người chính là không gì không biết sao?

Chẳng lẽ, người sở học tri thức không là phi thường có hạn sao?

Một cơn này, đem nặng vũ đánh cho kém chút thổ huyết, trong lòng ngực chỉ cảm thấy một khối đá một mực đè ép hắn.

Tảng đá kia rất nặng, cũng rất nặng, ép tới hắn nửa điểm cũng không thở nổi.

Nhìn thấy thiên văn chương này, hắn cảm giác đối phương tựa như là một tòa núi cao.

Hắn chẳng qua là dưới núi cao, cái kia một gốc rất rất nhỏ cây tùng.

Mỗi khi mặt trời mọc, hắn đều phải không ngừng ngưỡng vọng, hy vọng có thể nhìn thấy đỉnh núi cảnh sắc.

Chỉ là, ngọn núi này quá cao quá cao, hấn làm sao cũng không nhìn thấy đỉnh.

Ngưỡng mộ núi cao, có lẽ nói liền là loại cảm giác này.

...

"Ba người đi tất có thầy ta."

Nhìn thấy một câu nói kia, Lý Lạc Từ không khỏi cười khổ.

Nguyên bản nằng, chỉ là muốn khuyên răn Hoàng Nhất Phàm, không cần lãng phí tài hoa của mình.

Thật không nghĩ đến, khi thấy hấn viết dự thi giáo dục bên trong câu này "Ba người đi tất có thầy ta" về sau, Lý Lạc Từ không khỏi vì mình phản bác cảm thấy buồn cười.

Lý Lạc Từ nha Lý Lạc Từ, nguoi cho rằng Hoàng Nhất Phàm là giống nguoi trước kia tâm cao khí ngạo sao?

Nhìn xem câu nói này đi, ba người bên trong, liền có một cái là lão sư của ta. Có thể nói ra một câu nói như vậy nguoi, nên cỡ nào khiêm tốn, cẩn thận, nên cỡ nào phẩm đức cao thượng nha.

May mắn, trước đó mình chưa hề nói quá nhiều.

Nếu như nói quá nhiều, bị một thiên này văn chương cho che xuống, chỉ sợ nửa năm đều thờ không nổi.

Phải biết, vừa mới nhìn một thiên này văn chương, Lý Lạc Từ là trực tiếp ngây nguoi, nằng chỉ cảm giác đối mặt mình không phải Hoàng Nhất Phàm, mà là một vị uy danh hiển hách văn học đại sư. Hấn bắt luận cái gì một câu, đều là như vậy vốn có triết lý, khiến cho không thể nào phản bác. Không, không phải không thể nào phản bác, là không dám phản bác. Hoặc là nói, căn bản cũng không có phản bác suy nghĩ.

Giữa hai người cách biệt quá xa quá xa, căn bản không có phản bác tất yếu.

Bất quá, trong lòng cười khổ đồng thời, Lý Lạc Từ lại là lập tức nghĩ thoáng.

Mặc dù một thiên này dự thi giáo dục đem bọn hấn cái này một số công kích tác giả trực tiếp miêu sát, nhưng là, tại một thiên này văn chương bên trong, Lý Lạc Từ vẫn là học được rất nhiều đạo lý. Tựa như câu trên nói tới, mình mà làm nguoi biết, loại này tự cho là đúng thái độ mười phần không được. Điều này cũng làm cho Lý Lạc Từ càng là quyết định học tập cho giỏi. Cái này không chỉ có là học tập trong trường học tri thức, càng nhiều, vẫn là học tập cái khác đối với mình kiến thức hữu dụng. Loại kiến thức này dù là đối với khảo thí một chút tác dụng cũng không có, nhưng là, nếu như cái này một số tri thức có thể giúp mình đề cao tầm mắt, đề cao học thức tu dưỡng, cũng là đủ rồi.

Ân, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) đúng vậy, Lý Lạc Từ lúc này cũng cảm thấy, thi điểm cao có lẽ cũng không thể đại biểu cái gì.

Tựa như, trước đây Hoàng Nhất Phàm, vẫn luôn là bình thường như thế, nhưng là, Thiết Thạch Khẩu trung học lại có ai nguoi so ra mà vượt hấn?

...

Hoàng Nhất Phàm dùng mới bút danh "Thu thủy" viết "Dự thi giáo dục", không chỉ là kinh hãi cái này một số thiên tài thiếu niên, càng là kinh hãi những cái kia học sinh, cùng học sinh phụ huynh. Đồng dạng, còn kinh hãi cái kia một số giáo dục học lão sư, chuyên gia, học giả.

Khi một câu bản đầy đủ "Ta sinh cũng có nhai" xuất hiện, lúc này, bọn hấn cũng là cảm giác bị nhà chuyên môn giáo dục dừng lại.

Một câu nói kia, không chỉ là đối những thiếu niên kia tác gia nói tới. Đối với bọn hấn cái này một số trưởng thành, đối với bọn hấn những này giáo dục ngành nghề tinh anh, thậm chí là đối với cái này một số giáo dục ngành nghề chuyên gia. Một câu nói kia, đồng dạng nói là đến bọn hấn mặt đỏ tới mang tai ,

Hồi tưởng trước kia, đã từng bọn hấn chẳng lẽ liền không có cái gọi là tự cho là đúng, chẳng lẽ bọn hấn không có cái gọi là "Mình mà làm biết" ?

Chỉ sợ, càng là tinh anh càng là chuyên gia, bọn hấn tự cho là đúng, bọn hấn "Mình mà làm biết" cũng càng là so với nguoi bình thường càng thêm rõ rệt.

Một mực tự cho là đúng, một mực tự nhận là biết tất cả mọi chuyện, tự nhiên không cách nào làm đến cảnh giới cao hơn ba người đi tất có thầy ta. Mà một câu nói kia đồng dạng đề bọn hấn cảm thấy hổ thẹn. Cái gì ba người đi tất có thầy ta, tại bọn hấn bình thường làm việc sinh hoạt bên trong, nơi nào có cái gì ba người đi tất có thầy ta. Chắc là, ba nguoi đi, ta là lão sư.

Loại này từ cho là mình là đúng, nguoi khác là sai quan niệm. Trước đây một mực không có cảm thấy cái gì, khi thấy một thiên này văn chương về sau, bọn hấn mới phát hiện, mình trước kia là cỡ nào ngớ ngẩn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Đại học chi đạo

Bất quá, mặc dù bị giáo dục dừng lại, nhưng cái này một số tinh anh, chuyên gia, học giả, cũng sẽ không giống những thiếu niên kia tác giả, trực tiếp bị miếu sát. Mặc dù, bọn hắn cũng cảm giác vèn vèn cùng đối phương bút đầu phương thức, bọn hắn chỉ sợ không phải thu thủy đối thủ. Giống như câu kia vô cùng có triết học ý vị, bọn hắn cũng không biết làm sao phản bác. Còn tốt, bọn hắn tung hoành học thuật giới nhiều năm, dù là tại một khối địa phương bại bởi người khác, bọn hắn cũng có thể tìm tới cái khác ứng đối phương pháp.

Tỉ như, thu thủy nói tới dự thi giáo dục.

Toàn thiên mặc kệ là ba người đi tất có thầy ta, vẫn là ta sinh cũng có nhai, càng hoặc là điểm cao năng lực kém, đều là lấy dự thi giáo dục làm tôn chỉ.

Bọn hắn vốn là "Dự thi giáo dục" ngành nghề chuyên gia, cũng là dự thi giáo dục người dẫn đầu.

Có người phê bình dự thi giáo dục, bọn hắn như thế nào không phản kích.

Mà phản kích lý do, cũng có rất nhiều.

Dự thi giáo dục mặc dù lấy khảo thí làm chuẩn tắc, nhưng lại cũng không là trong tưởng tượng như vậy không chịu nổi.

Đầu tiên, tại Hoa quốc 14 ức nhân khẩu quy mô phía dưới, dự thi giáo dục cung cấp một cái càng thêm hợp lý giáo dục hình thức. Mặc kệ là thành thị vẫn là nông thôn, bọn hắn giáo dục hình thức đều như thế, không tồn tại phát đạt địa phương giáo dục hình thức liền tân tiến hơn, lạc hậu địa phương giáo dục hình thức liền càng rơi sau. Dù là cái này hình thức có thiếu hụt, nhưng lại rất công bằng.

Vàng sư trung học kim bài giáo sư "Khâu Ân Trạch" một tờ bình văn, phát đến Thanh Thiếu Niên Báo.

Giáo dục học chuyên gia "Trầm Đan Dương" đồng dạng tránh đi ta sinh cũng có nhai câu này vô cùng có triết học hàm nghĩa câu, đơn độc phản bác dự thi giáo dục, tại hắn bình văn bên trong, hắn cường điệu, "Thi cấp ba, thi đại học là Trung Quốc tại chỗ tuyển bạt khác biệt tri thức trình độ người tham gia cao hơn một cấp giáo dục phương thức. Hàng năm đều có đông đảo học sinh tham gia thi cấp ba cùng thi đại học, không chỉ có học sinh cạnh tranh áp lực lớn, đối với xã hội tới nói cũng là khảo nghiệm. Không thực hành khảo thí chế độ chẳng khác nào làm quan viên mục nát "Đi cửa sau" chôn xuống hạt giống, toàn diện khảo sát học sinh từng cái phương diện lại khó khăn phí sức. Dự thi giáo dục khảo thí chỗ tốt là, vô luận ghi danh người có bao nhiêu, chỉ cần điều chỉnh độ khó hệ số, liền có thể lấy sàng chọn ra đáng giá trúng tuyển học sinh. Quá trình này không cần đại lượng chuyên gia tham dự, chi phí rất thấp."

Trầm Đan Dương là giáo dục học chuyên gia, càng là dự thi giáo dục thể chất kiên định người ủng hộ cùng giữ gìn người. Mặc dù hắn cũng biết dự thi giáo dục ở mọi phương diện có không ít thiếu hụt, nhưng hắn lại cho rằng, đây là đương kim Hoa quốc thích hợp nhất giáo dục hình thức. Ngoài ra, ngoại trừ dự thi giáo dục bên ngoài, hắn đối với cái khác giáo dục hình thức cũng đồng dạng lý giải. Tỷ như này mấy năm trước cũng đồng dạng có chuyên gia cùng học giả đề cập qua, hi vọng Hoa quốc cải biến một thi định cả đời giáo dục hình thức, khai thác càng thêm mở ra toàn diện khảo sát học sinh phương thức. Nhưng loại mô thức này nhìn có thể thực hiện, nhưng thực hành trên cơ bản không có khả năng. Thứ nhất không có nhiều như vậy tinh lực đi làm, thứ hai, ngoại trừ thông qua khảo thí loại mô thức này đi chọn lựa học sinh bên ngoài, thông qua cái khác khảo hạch đều lộ ra rất giả dối,

Mà lại cũng tồn tại rất nhiều đi cửa sau tình huống phát sinh.

Mặt khác, học giả "Lý Hoài Tố" cũng đối với "Khảo thí thi cái gì, lão sư liền dạy cái gì" lời nói, cấp ra mình đánh giá. Mặc dù khảo thí thi cái gì, lão sư liền dạy cái gì hình thức quá mức hiệu quả và lợi ích, cũng quá mức tại vì khảo thí mà học tập. Nhưng là, loại mô thức này lại cũng không là như vậy không chịu nổi. Đầu tiên, khảo thí thi chính là một số kiến thức căn bản cùng kiến thức căn bản trong vòng nan đề dẫn sâu.

Học thức tích lũy thiết yếu thông qua rộng mà đại lượng kiến thức căn bản. Không có nắm giữ cơ sở nhất định tri thức, như vậy, hắn trong tương lai làm việc cùng sinh hoạt ở trong liền không khả năng có cao hơn thành tựu cùng ngộ tính phát huy. Nhà vật lý học "Tiền nam" nói qua, ta tại vật lý học phương diện không có thiên phú, sở dĩ đi cho tới hôm nay, hoàn toàn là bởi vì ta kiến thức căn bản học được kiên cố. Mà khảo thí thi cái gì, lão sư liền dạy cái gì, kỳ thật dạy cũng chỉ là cái này một số kiến thức căn bản mà thôi. Từ đó có thể thấy được, dự thi giáo dục cũng không phải là mãnh hổ đã thú, hắn sở dĩ sinh ra, là bởi vì Hoa quốc tình hình trong nước cùng lập tức hoàn cảnh tổng hợp khai sáng ra tới sản phẩm.

Càng có cái khác giới giáo dục nhân sĩ cũng phát biểu bình văn, bọn hắn cường điệu, dự thi giáo dục không chỉ Hoa quốc đang làm, nó quốc gia của hắn, Hàn Quốc, Nhật Bản, Châu Âu các quốc gia cũng đều phổ biến. Cũng chỉ có giống nước Mỹ cái này một số tương đối phát đạt quốc gia, bọn hắn mới đẩy ra càng thêm toàn diện bồi dưỡng nhân tài phương thức. Nhưng là, loại phương thức này là xây dựng ở kinh tế trình độ phía trên. Không có cái này kinh tế trình độ, người cũng rất khó đẩy ra càng thêm toàn diện bồi dưỡng nhân tài phương thức.

Thanh Thiếu Niên Báo cho tới nay đang giáo dục giới có rất sâu lực ảnh hưởng, thu thủy cái kia một thiên dự thi giáo dục cũng tại thời gian rất ngắn bên trong, hấp dẫn rất nhiều người sĩ ánh mắt. Mà đang chấn động bọn hắn sau khi, một loạt phản bác cùng đánh trả cũng đúng hạn mà tới.

Nhất một thời kì mới Thanh Thiếu Niên Báo, trực tiếp bỏ sức chiến đấu chưa đủ thiếu niên tác giả, đem cái này một số kim bài danh sư, giáo dục chuyên gia, học giả, nổi danh nhân sĩ bình luận, đặt ở trang đầu đầu đề.

Trong lúc nhất thời, Thanh Thiếu Niên Báo đẩy ra "Giáo dục hình thức lớn thảo luận" chuyên đề, trở thành sảng khoái hạ tin tức điểm nóng.

Cái khác đại chúng hình báo chí, Nam Phương Văn Báo cũng vào lúc này theo vào, báo đạo Thanh Thiếu Niên Báo thảo luận giáo dục hình thức hiện tượng.

Thanh Niên Nhật Báo thì đem thu thủy dự thi giáo dục cùng với khác chuyên gia đáp lại, đẩy ra đồng thời chính phản hai phe thi biện luận.

Đài truyền hình Hoa quốc giáo dục kênh, cũng ở cuối tuần Hoa quốc giáo dục tiết mục thuê có quan hệ chuyên gia đối trong nước giáo dục hình thức tiến hành giải đáp.

Tóm lại, trên cơ bản cái này một số đáp lại, mặc dù cũng hoặc nhiều hoặc ít dùng một số thu thủy văn chương bên trong ngữ, biểu thị đối với cái này có thể lý giải. Nhưng càng nhiều vẫn là để lộ ra, dự thi giáo dục lợi nhiều hơn hại.

...

"Phạm Trần tiên sinh, đa tạ người trước đây mấy kỳ cho chúng ta Thanh Thiếu Niên Báo viết văn chương, gần nhất mấy kỳ chúng ta Thanh Thiếu Niên Báo bán được rất chạy, lấy lấy được rất tốt tuyên truyền hiệu quả. Nhiều mặt đối với chúng ta Thanh Thiếu Niên Báo cũng là đánh giá, cho là chúng ta Thanh Thiếu Niên Báo đẩy ra giáo dục hình thức thảo luận chuyên đề rất có học thuật giá trị. Mặt khác, chúng ta Thanh Thiếu Niên Báo họp quyết định đưa người bán thảo trừ tiêu chuẩn nâng lên ngàn chữ 1000 nguyên. Đúng, gần nhất chúng ta có kế hoạch đẩy ra thanh xuân văn học loại hình chuyên đề, không biết Phạm Trần tiên sinh có hay không phương diện này bàn thảo?"

"Thanh xuân văn học?"

Tiếp vào Tôn Tại An tin tức, Hoàng Nhất Phàm có một ít kỳ quái, "Tôn chủ biên, trước đây chủ đề kết thúc?"

"Người nói là dự thi giáo dục?"

"Đúng nha, làm sao, không phải còn chưa kết thúc sao?"

"Chẳng lẽ, người còn muốn đối với cái này làm ra đáp lại, Phạm Trần tiên sinh, không cần thiết thảo luận đi."

Mặc dù Tôn Tại An cho rằng Phạm Trần xác thực rất có tài hoa, nhưng ở hai phe người tới ta đi đánh sau mấy hiệp, trên cơ bản cái đề tài này cũng kém không nhiều kết thúc. UU đọc sách (www.uukan.shu.com) hướng chỉ, trước đây đồng thời các loại kim bài giáo sư, giáo dục học chuyên gia, nổi danh học giả. . . Bọn người, cũng tuân tự phát biểu đối với dự thi giáo dục cái nhìn. Ngoài ra, còn có cái khác báo chí, đài truyền hình tham dự. Có thể nói, bọn hắn đã đối ứng thử giáo dục làm ra rất tốt giải thích. Lại tiếp tục thảo luận tiếp, đã không còn gì để nói.

"Đương nhiên là có."

Hoàng Nhất Phàm gật gật đầu.

Cái này một số chuyên gia đánh trả, Hoàng Nhất Phàm toàn bộ nhìn.

Quả nhiên không hổ là chuyên gia, phản kích lời nói là giọt nước không lọt.

Trên thực tế, Hoàng Nhất Phàm đối với cái này một số chuyên gia lời đã nói ra cũng không có quá nhiều có thể phản bác.

Dự thi giáo dục mặc dù có dạng này vấn đề như vậy, nhưng ở lập tức Hoa quốc tình huống đến xem, cũng chỉ có thể như thế.

Cái nào sợ sẽ là cảm kiếp trước tổ chất giáo dục cùng bọn hắn PK, nhưng tổ chất giáo dục ở kiếp trước hô vài chục năm, một chút tác dụng cũng không có. Đã không có tác dụng, Hoàng Nhất Phàm cũng không muốn vì tranh luận như vậy ném ra ngoài cái gọi là tổ chất giáo dục. Một cái làm không tốt, cái thế giới này liền sẽ trước khi đi thế tổ chất giáo dục đường xưa.

Chỉ là, cái đề tài này muốn là như thế này kết thúc, Hoàng Nhất Phàm nhưng không tiếp thụ.

Hắn còn không có đem nói cho hết lời đây.

Dạng này kết thúc, chẳng phải là nói, ta tại trường tranh đấu này ở trong thua?

Mình nhưng là chuẩn bị tại Thanh Thiếu Niên Báo luyện áo lót thắng cấp, sao có thể cấp còn không có thắng, như vậy bị KO trở về.

Cái này không thể được.

"Tôn chủ biên, người chờ một lát ta một hồi, ta lại viết một thiên văn chương."

Đóng lại tức thời máy truyền tin, Hoàng Nhất Phàm lần nữa mở ra văn kiện.

Bàn phím nhảy lên, mang theo vài tiếng nhẹ vang lên.

Văn kiện phía trên xuất hiện một hàng chữ: Đại học chi đạo, ở ngoài sáng Minh Đức.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Mọi người chi học

Đại học chi đạo, ở ngoài sáng Minh Đức, ra đến kiếp trước bốn trong sách đại học.

Đây là một thiên dạy bảo mọi người tu thân văn xuôi, mà tu thân căn bản, thì tại tại đức trị.

Thế là liền có:

"Đại học chi đạo, ở ngoài sáng Minh Đức. Tại thân dân, tại dừng ở chí thiện. Tri chi nhi hậu hữu định, định sau đó có thể tĩnh, tĩnh sau đó có thể an, an sau đó có thể lo, lo sau đó có thể được. Vật có đầu đuôi, sự tĩnh có cuối bắt đầu. Biết chỗ tuần tự, thì gần đường vậy.

Thời cổ muốn rõ ràng đức khắp thiên hạ người, trước trị nó nước. Muốn trị nó nước người, trước đủ nó nhà. Muốn đủ nó nhà người, trước tu nó thân. Muốn tu nó thân người, trước chính nó tâm. Muốn chính nó tâm người, trước thành ý nghĩa. Muốn thành ý nghĩa người, trước gây nên nó biết. Gây nên biết tại truy nguyên. Vật nghiên cứu sau đó biết đến, biết đến sau đó ý thành, ý thành mà hậu tâm chính, tâm chính mà hậu thân tu, thân tu sau đó nhà đủ, nhà đủ sau đó nước trị, nước trị mà ngày sau hạ bình."

Cái này một số chuyên gia học giả mặc dù nói rất có đạo lý, dự thi giáo dục vốn không có sai, hần hần là phải có một cái khảo thí. Nhưng là, làm trường học, hần giáo dục không chỉ có chi vì khảo thí. Ở trường học khảo sát mỗi một vị học sinh đối với kiến thức căn bản nắm giữ về sau, hần hần là giáo dục càng nhiều học sinh đạo lý làm người, cùng tu thân dưỡng tính.

Trong đó tu thân dưỡng tính căn bản, liền ở chỗ đức.

Đại học chi đạo, chính là một thiên sâu sắc không gì sánh được cường điệu tu đức văn chương.

Hoàng Nhất Phàm cũng không có đem đại học hoàn chỉnh lặng yên viết ra đến, hần chỉ là tuyển đại học mở đầu trước hai đoạn.

Đây cũng là đại học nhất là kinh điển, cũng là kiếp trước là lưu hành nhất kinh điển, cũng chính là cái gọi là tu thân, Tề gia, trị quốc, bình thiên hạ.

Đây cũng là Nho gia nhất là kinh điển lý luận, bên trong thánh bên ngoài vương.

Truy nguyên, gây nên biết, thành ý, chính tâm, thuộc về bên trong thánh thiên, cường điệu tu thân.

Tề gia, trị quốc, bình thiên hạ, thuộc về bên ngoài vương thiên, là quân tử hành vi quy phạm cùng trị chính sự tình.

Quân tử có khả năng đạt tới cảnh giới tối cao, chính là bên trong thánh bên ngoài vương.

Cho nên, Hoàng Nhất Phàm trích dẫn đại học, chính là muốn nói cho toàn Hoa quốc tất cả học sinh, học tập rất trọng yếu, nhưng tu thân nuôi đức trọng yếu giống vậy. Đồng thời tại văn chương cuối cùng Hoàng Nhất Phàm còn cường điệu, Hoa quốc lấy pháp chế nước, cũng cần lấy đức trị nước, lại một lần nữa cường điệu đức hạnh tâm quan trọng.

Hơn một giờ, Hoàng Nhất Phàm đem một thiên này đại học chi đạo viết xong.

Sau đó, Hoàng Nhất Phàm đem bản thảo giao cho Tôn Tại An.

Tôn Tại An tiếp nhận bản thảo, vèn vèn chỉ là nhìn mở đầu câu nói đầu tiên, đột nhiên, lập tức cứ thế ngay tại chỗ.

Nếu như nói trước đây đối với Hoàng Nhất Phàm viết ta sinh cũng có nhai khiến cho một lần chấn kinh, như vậy, một thiên này đại học chi đạo, liền triệt để làm hần đã mất đi đánh giá xúc động.

Không phải là không muốn bình, mà là không dám bình, sợ hãi bình, thậm chí là không biết làm sao bình.

"Tôn chủ biên, ta bản này bản thảo viết thế nào?"

Mặc dù trích dẫn chính là kinh điển,

Nhưng mở đầu có lớn đoạn nội dung lại là thể văn ngôn. Hoàng Nhất Phàm không biết dạng này văn chương phải chăng có thể gây nên người khác lực chú ý. Dù sao, không phải tất cả mọi người đều có cao như vậy học thức có thể phiên dịch ra đại học chi đạo. Cũng không phải chỗ có người có thể đang nhìn xong đại học chi đạo về sau, có thể có được cái gì dẫn dắt. Có một ít không quyết định chắc chắn được, Hoàng Nhất Phàm hỏi.

"Phàm Trần tiền sinh, ta đã không dám làm bất luận cái gì đánh giá, ta sẽ trước tiên đem một thiên này văn chương phát ra ngoài."

"Ừm, tốt."

Hoàng Nhất Phàm gật đầu đáp ứng, Tôn Tại An lại là vội vã đem một thiên này đại học chi đạo cho in ra.

Chịu đựng trong lòng vô cùng kích động, Tôn Tại An đã có thể nhìn thấy. Một thiên này đại học chi đạo, chắc chắn nhắc lên đào thiên thủy triều.

...

Vàng sư trung học.

"Khâu lão sư, người tại Thanh Thiếu Niên Báo viết văn chương, có thể nói là giúp chúng ta cái này một số giáo sư triệt để tăng thể diện nha."

Hoa quốc trừ danh trung học vàng sư trung học cấp ba tổ văn phòng, cấp ba tổ tổ trưởng tán thưởng nói với Khâu Ân Trạch.

"Chỗ nào, tổ trưởng quá khen. Kỳ thật vị kia gọi thu thủy tác giả, viết cũng rất kinh điển. Đặc biệt là hần một câu kia ta sinh cũng có nhai, viết tương đương có triết học vận vị. Nếu như không phải là vì giáo dục, ta sợ rằng sẽ cực lực ủng hộ đối phương."

"Ha ha, Khâu lão sư, cái kia gọi thu thủy cổ nhiên văn chương viết tốt, nhưng văn chương viết tốt lại không thể coi như ăn com, ánh mắt không được, dù là văn chương viết cho dù tốt cũng vô dụng. Hần chỉ thấy dự thi giáo dục chỗ xấu, nhưng lại không có chính xác nhận biết dự thi giáo dục hình thức."

"Đúng nha, đúng nha, vẫn là Khâu lão sư lợi hại, văn chương viết tốt, mà lại ánh mắt cũng cao."

"Ta nhìn, trải qua Khâu lão sư xuất thủ, Thanh Thiếu Niên Báo dự thi giáo dục chủ đề có thể kết thúc."

"Ừm, ta cũng cảm thấy."

Khâu Ân Trạch là vàng sư trung học chiêu bài, càng là cả nước nổi tiếng kim bài giáo sư, văn phòng một đám giáo sư nhao nhao cho Khâu Ân Trạch mạng mũi cao.

"Đúng rồi, trường học không phải một mực mua Thanh Thiếu Niên Báo à, nhìn xem nhất một thời kì mới Thanh Thiếu Niên Báo nói thế nào?"

Có giáo sư trực tiếp từ trường học cùng ngày đặt trước tốt báo chí chi lệ, quát ra Thanh Thiếu Niên Báo. Sau đó lật ra thứ nhất bản, trong lòng chính chờ mong Thanh Thiếu Niên Báo cho lần này dự thi giáo dục nắp quan tài kết luận thời điểm, trang đầu trang đầu đề một thiên đại học chi đạo, đập vào mắt trước, "Khâu lão sư, cái kia gọi thu thủy gia hỏa lại viết văn."

"Không thể nào, tên kia còn không phục?"

"Nhìn xem hần nói như thế nào?"

"Lý lão sư, người niệm một chút, để mọi người nghe một chút, chúng ta thật đúng là muốn nhìn một chút gia hỏa này còn có thể làm sao hồi phục."

"Chú ý này hay."

"Tốt a, ta đến niệm"

Vị này gọi Lý lão sư nghe đến mọi người đề nghị, đem báo chí triển khai, đọc.

"Văn chương tên là đại học chi đạo."

Còn không có niệm chính văn, trong văn phòng một đám lão sư liền đã không ngừng đánh giá.

"Đại học chi đạo, danh tự lấy được như thể phong cách."

"Chẳng lẽ hần một mực nói là đại học phương thức giáo dục, cho là chúng ta chỉ là tiểu học?"

"Liền sợ danh tự lấy được quá lớn, lạc đề, đến lúc đó không biết kết thúc như thế nào."

"Lý lão sư, tiếp tục niệm."

"Dự thi giáo dục vốn không có sai, hần hần là phải có một cái khảo thí. Nhưng là, làm trường học, hần giáo dục không chỉ có chỉ vì khảo thí. Ở trường học khảo sát mỗi một vị học sinh đối với kiến thức căn bản nắm giữ về sau, hần hần là giáo dục càng nhiều học sinh đạo lý làm người, cùng tu thân dưỡng tính. . ."

Niệm một cái mở đầu, văn phòng các vị giáo sư lại bắt đầu bình luận.

"Dạy học từ đạo lý làm người, đây không phải nói nhảm nha, chúng ta mỗi ngày đều đang dạy."

"Liên là cái kia tu thân dưỡng tính, nói đến quá huyền ảo chột, cái này có làm được cái gì, khó nói chúng ta đi học còn dạy học sinh tu thân dưỡng tính công phu?"

"Bắt đầu ta còn cảm thấy gia hỏa này viết văn chương còn có thể, không nghĩ tới, càng viết càng kém."

"Đúng nha, cái này viết cái gì nha, mơ hồ, không rõ là có ý gì."

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy viết nội dung có đạo lý là có đạo lý, nhưng là quá không."

Chỉ là, một bên Khâu Ân Trạch lại là một mực lắng nghe, không có chen vào nói, niệm xong đoạn thứ nhất về sau, lại gật đầu một cái, nói nói, "tiếp tục đọc tiếp."

Vị này họ Lý lão sư tiếp tục niệm nói, "đại học chi đạo, ở ngoài sáng Minh Đức. Tại thân dân, tại dùng ở chí thiện. Tri chi nhi hậu hữu định, định sau đó có thể tĩnh, tĩnh sau đó có thể an, an sau đó có thể lo, lo sau đó có thể được. . ."

Một đoạn này lời nói vền vền chỉ là vừa mới đọc lên, trong văn phòng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Đồng đạo giáo sư không biết vì cái gì, khả năng bọn hần cũng còn không có đem một đoạn này lời nói cho phiên dịch ra.

Nhưng là, nghe nghe, dù là chỉ là trong lòng đi theo chỗ niệm đoán chừng đi ra ý tứ, cũng là có một ít rung động lỗ tai của bọn hần.

Loại cảm giác này, tựa như là đọc thánh nhân "Tăng Tử" văn chương.

Thế nhưng là, bọn hần lại là biết, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) một đoạn này lời nói tuyệt đối không phải ra đến Tăng Tử miệng.

Phản ứng kịch liệt hơn, vẫn là vàng sư trung học kim bài giáo sư Khâu Ân Trạch.

Chỉ gặp hần thình lình lập tức đứng lên, lớn tiếng nói "Lý lão sư, cho ta."

Sau đó, đoạt lấy Lý lão sư báo chí, nhìn chăm chăm Thanh Thiếu Niên Báo trang đầu đầu đề văn chương, "Đại học chi đạo."

"Muốn trị nó nước người, trước đủ nó nhà. Muốn đủ nó nhà người, trước tu nó thân. Muốn tu nó thân người, trước chính nó tâm. Muốn chính nó tâm người, trước thành ý nghĩa. Muốn thành ý nghĩa người, trước gây nên nó biết."

Khi nhìn đến đây, Khâu Ân Trạch đã hoàn toàn ngây người, khóe miệng bên trong một mực nhắc tới, "Đại học chi đạo, đại học chi đạo."

"Nguyên lai, vị này gọi thu thủy tiên sinh nói tới mới thật sự là giáo dục chi đạo, đại học chi đạo, chân chính mọi người chi học."

"Mà hần một mực cho rằng tự hào giáo dục kinh điển, chẳng qua là tiểu học, mới học, thậm chí là ấu học mà thôi."

PS: Không biết mọi người có thích hay không gần nhất viết tình tiết, chỗ bình luận truyện có độc giả nói không quá ưa thích. Có thể là gần nhất viết tình tiết bên trong phần lớn là đối với cái này một số kinh điển giới thiệu cùng giải thích, mọi người thấy đau đầu. Bất quá, ta hay là hi vọng mọi người có thể nhìn một chút, phẩm vị một chút. Cái này một số kinh điển thật là viết quá tốt quá tốt rồi, đối với người tu dưỡng đề cao có to lớn thôi động tác dụng. Bất quá, đã mọi người không phải đặc biệt ưa thích dạng này nội dung cốt truyện, tiểu bạch cũng sẽ không chuẩn bị tiếp tục nữa. Dù sao, tiểu thuyết vẫn là muốn mọi người thấy thoải mái, nếu như khó chịu, mọi người không bằng trực tiếp đi xem đại học, trung dung, Luận Ngữ, Mạnh Tử, cái này so tiểu bạch viết càng tốt hơn. Tốt a, không dài dòng, liền xong tiểu bạch như thế ngay thẳng cá tính, các huynh đệ đến cái thường đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104:

Yên Kinh ĐH Sư Phạm

Giáo dục học chuyên gia "Trầm Đan Dương" gần đây được thỉnh mời tiến về Yên Kinh ĐH Sư Phạm khai triển tọa đàm, tiêu đề là như thế nào làm tốt Hoa quốc giáo dục.

Cái này tọa đàm không phải trầm Đan Dương định ra, mà là Yên Kinh ĐH Sư Phạm đối sắp tốt nghiệp học sinh một lần cuối cùng chỉ đạo. Bọn hần hi vọng, thông qua một lần tọa đàm, từ trường học tốt nghiệp đi ra học sinh có thể tốt hơn vì Hoa quốc giáo dục sự nghiệp làm ra công hiến. Giáo dục chuyên gia trầm Đan Dương tiếp vào Yên Kinh ĐH Sư Phạm mời về sau, vui vẻ đồng ý.

Hần cũng cho rằng, tại cái này một số sư phạm sinh tốt nghiệp chỉ tức, dùng kinh nghiệm của mình có thể đối bọn hần có chỗ trợ giúp. Đồng thời, trầm Đan Dương cũng cho rằng, Gần đây không ít truyền thông đánh ra "Dự thi giáo dục hại người" khẩu hiệu, hần cũng muốn liên cơ hội này cùng đám học sinh cùng nhau chia sẻ. Hần không muốn bởi vì gần đây truyền thông nói tới dư luận, như vậy đối cái này một số học sinh sinh ra ảnh hưởng gì.

Lúc này cách tọa đàm còn có hơn hai giờ thời gian, trầm Đan Dương tại Yên Kinh ĐH Sư Phạm an bài phòng nghỉ, cầm lấy một bên bày đặt tốt báo chí đọc.

Nhân Dân Nhật Báo, Tân Hoa nhật báo, thanh niên tờ báo buổi sáng, phương nam tin tức. . . Trường học luôn luôn là báo chí đặt mua quân chủ lực, trong nước các loại báo chí, trường học đều sẽ đặt trước bên trên một phần. Yên Kinh ĐH Sư Phạm là sư phạm loại học phủ, đối với cái này một số giáo dục loại báo chí, càng là không thể ít đặt trước. Trầm Đan Dương rất là thuận lợi tại cái này một số báo chí chi lệ, tìm được hần một mực kiên trì đọc Thanh Thiếu Niên Báo.

Sở dĩ kiên trì đọc, cũng không phải là hần thích nhất Thanh Thiếu Niên Báo. Đối với hần mà nói, hần cảm thấy, luận văn chương nghiêm cẩn trình độ, Thanh Thiếu Niên Báo so ra kém Nhân Dân Nhật Báo. Luận văn chương hoa lệ cùng uyên bác, Thanh Thiếu Niên Báo cũng so ra kém thanh niên tờ báo buổi sáng. Nếu bàn về văn chương thú vị tính, Thanh Thiếu Niên Báo so ra kém Tân Dân nhật báo. Bất quá còn tốt, đến cùng là cấp quốc gia một phần báo chí, san ghi chép văn chương hoặc là thiếu niên thiên tài chi tác, hoặc là liền là một số kim bài giáo sư, học giả chuyên gia kinh nghiệm, cũng coi là có chút đáng xem. Lại thêm trầm Đan Dương một mực xử lý cũng là thanh thiếu niên giáo dục phương diện làm việc, tự nhiên, đối với Thanh Thiếu Niên Báo cũng lộ ra càng làm trọng hơn xem.

Trước đây Thanh Thiếu Niên Báo đẩy ra một cái chuyên đề, luận Hoa quốc giáo dục hình thức. Lúc ấy một vị viết văn cực tốt tác gia, vô ý viết một thiên đi học việc nhỏ. Thiên văn chương này viết là cực tốt, thế nhưng là, một thiên này văn chương lại bị cái kia đáng giận chủ biên đơn phương lấy ra "Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) giáo dục" chủ đề, lại thêm cái kia câu "Ta sinh cũng có nhai" vô cùng có triết lý câu, nhất thời gây nên nhiều mặt quan chú.

Vốn cho rằng, cái đề tài này chỉ là Thanh Thiếu Niên Báo một lần lẫn lộn. Dù sao, bọn hần những này làm báo chí, không so được người nghiên cứu học vấn, cần thỉnh thoảng làm ra chủ đề đề cao lượng tiêu thụ. Chỉ là không nghĩ tới, cái đề tài này cái này mới vừa vận thảo luận, vị kia tác gia một câu, mình mà làm người biết, cùng ba người đi tất có thấy ta, lại đem một đám phản bác thiếu niên tác gia toàn bộ miếu sát.

Cái nào sợ sẽ là bọn hần cái này một số giáo dục học chuyên gia,

Đối mặt cái này vài câu vô cùng có triết lý, cũng không dám chọi cứng. Cuối cùng, lựa chọn lấy dự thi giáo dục làm đột phá khẩu, lúc này mới lưu loát, viết một thiên bác văn.

Cũng không biết vị kia tác gia có trở về hay không phục rồi?

Mặc dù trầm Đan Dương cho rằng, bao quát mình tại bên trong rất nhiều chuyên gia, học giả, đã liền dự thi giáo dục nói đến đủ kỹ càng cùng cụ thể. Các phương diện tình huống cũng đã nghĩ đến, đối phương hần không có quá nhiều có thể phản bác. Như vậy, cái này một đề tài có thể muốn đến đây là kết thúc. Tin tưởng Thanh Thiếu Niên Báo cũng chỉ là muốn kéo đề tài nói thêm mấy ngày, không có khả năng ngược cùng dự thi giáo dục không qua được.

Chỉ là, trầm Đan Dương lại là có chút thất vọng. Lấy đối phương học thức, nếu như là những lời khác đề, có lẽ còn có thể đối với cái này chủ đề biện cái ba ngày ba đêm, nhưng đến cùng là có liên quan trong nước giáo dục, muốn sẽ cùng đối phương tranh đấu mấy hiệp sự tình, chỉ sợ là không thể nào.

Ân, quay đầu phải hỏi một chút Tôn Tại An, vị này gọi thu thủy tác gia đến cùng là ai, làm sao một điểm ấn tượng cũng không có.

Không có nghĩ nhiều nữa, trầm Đan Dương lật ra Thanh Thiếu Niên Báo, chuẩn bị đọc.

Chỉ là, lần đầu tiên, trầm Đan Dương lại thấy được thứ nhất bản hàng ngũ như nhất tựa đề lớn.

"Đại học chi đạo."

Danh tự, do ai viết?

Nhưong mày, trăm Đan Dương đối cái này đại học chi đạo danh tự có chút bất mãn.

Đại học là có ý gì?

Đại học không phải hiện tại cái gọi là trường học, cũng không phải cái gọi là cao đẳng học phủ, đại học, là mọi người chi học, hoặc là càng đơn giản hơn một điểm nói, cái kia chính là lớn học vấn. Cái này cùng với lòng học, ấu học, tiểu học, mới học, cái này một số là phân chia ra tới. Thế là, đi học hỏi tới phân chia, cũng liền có tiểu học, trung học, đại học.

Tiểu học học chính là nhỏ một chút học vấn, trung học tương đối tăng cao hơn một chút, chỉ có đại học học mới là mọi người chi học, lớn học vấn.

Chỉ là bởi vì mọi người đối tiểu học trung học đại học hồ nghi, liền vẫn cho rằng đại học chỉ là trường học mà thôi.

Nhưng thật tình không biết, đại học hai chữ này ý nghĩa sao mà to lớn.

Biết đại học ý tứ, như vậy, người liền sẽ rõ ràng đại học chi đạo cái này một cái tên, nên lớn đến mức nào.

Cho dù là học thuật đại sư "Nam Hoài Cảnh", văn học Thái Đầu "Sở Ân Ngọc", cũng không dám lấy danh tự như vậy.

Mang theo phê phán suy nghĩ, trăm Đan Dương tiếp tục xem tiếp.

Chỉ là, vén vén chỉ là nhìn thoáng qua, trăm Đan Dương lại là dụi mắt một cái.

Hắn cho là mình nhìn lầm, sau đó, mang lên kính lão, hai tay có một ít run rẩy cảm báo chí.

Một chữ, một chữ, trăm Đan Dương đọc.

Đại học chi đạo, ở ngoài sáng Minh Đức.

Đại học tôn chỉ, ở chỗ phát dương cao thượng đức hạnh, ở chỗ yêu mến nhân dân, ở chỗ đạt tới cảnh giới tối cao thiện. . .

Vén vén chỉ là đọc một câu, trăm Đan Dương liền đã toàn thân run rẩy lên.

Trăm Đan Dương là giáo dục học chuyên gia, càng là giới văn học chuyên gia, một thiên này đại học chi đạo mặc dù dùng chính là thể văn ngôn, nhưng hắn ý tứ, trăm Đan Dương lại sao lại không biết đây. Thế nhưng là, cũng chính bởi vì mình hoàn toàn minh bạch, trăm Đan Dương mới như thế cảm xúc kích động.

Truy nguyên, gây nên biết, thành ý, chính tâm.

Tu thân, Tề gia, trị quốc, bình thiên hạ.

Hai tay run rẩy vuốt ve đại học chi đạo viết mỗi một cái văn tự, trăm Đan Dương cảm giác, trong đó mỗi một chữ, mỗi một câu, như cuộn cuộn nước nóng, nóng bỏng vô cùng, vén vén chỉ là đưa tay dính ở phía trên, đã bị bị phỏng.

Trăm Đan Dương đưa tay lùi về, sau đó, nhắm mắt lại, cảm ngộ đại học chi đạo ẩn chứa chí lý.

Thời cổ tiên hiền đối với Nho gia cảnh giới tối cao, một mực tranh luận không ngớt.

Có tiên hiền nói đúng không bên trong không lệch, cho rằng đây mới là quân tử cảnh giới tối cao.

Có hiền giả nói là bên trong cùng hòa.

Cũng có đại nho xưng là thiện, cái gọi là Thượng Thiện Nhược Thủy.

Chỉ là, trăm ngàn năm qua, ai cũng nói không phục ai.

Trăm Đan Dương cũng một mực đang nghiên cứu, thế nhưng là, một mực sờ không tới môn kính.

Nhưng hôm nay, một thiên này đại học chi đạo, trăm Đan Dương lại tựa hồ như mò tới một tia cánh cửa.

Truy nguyên, gây nên biết, thành ý, chính tâm, là vì tu thân.

Tu thân mục đích, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan-shu.com)) là vì Tề gia, trị quốc, thiên hạ dưới.

Nho gia cảnh giới tối cao, tựa hồ cũng ẩn chứa ở trong đó.

Hai giờ rất nhanh liền đã qua đi, trăm Đan Dương còn không có từ đại học chi đạo một thiên này văn chương ở trong về ngộ tới, Yên Kinh ĐH Sư Phạm mấy vị giáo sư liền đã trước tới mời trăm Đan Dương tham gia tọa đàm. Bất đắc dĩ, đành phải tạm thời buông xuống một thiên này đại học chi đạo, hướng Yên Kinh ĐH Sư Phạm lễ đường đi đến.

"Các bạn học, hôm nay toạ đàm ta vốn là chuẩn bị giảng thanh thiếu niên kiến thức căn bản giáo dục chủ đề. Bởi vì lúc ấy ta cho rằng, sắp tốt nghiệp các người, tương lai các người cái thứ nhất phải đối mặt liền là thanh thiếu niên giáo dục. Mà thanh thiếu niên giáo dục thủ trọng kiến thức căn bản giáo dục. Nhưng bây giờ, ta cho là chúng ta vắn vẹn chỉ coi trọng kiến thức căn bản giáo dục còn chưa đủ, chúng ta càng hẳn là chú trọng thanh thiếu niên đức trị. Có vị đại sư nói hay lắm, chúng ta Hoa quốc lấy pháp chế nước, cũng cần lấy đức chế nước. Phía dưới, chúng ta bắt đầu bài giảng, chân chính đại học chi đạo. . ."

Nhìn lấy hơn một ngàn vị sẽ phải tốt nghiệp học sinh, trăm Đan Dương ném đi này trước chuẩn bị xong bài viết, đồng dạ nói.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Làm ta sợ muốn chết

Đại học chi đạo xuất hiện, không có như lưu hành văn hóa, vừa ra đã lưu hành đến toàn Hoa quốc. Đối với người bình thường tới nói, đại học chi đạo một thiên này văn chương, rất nhiều học sinh, bao quát rất nhiều học sinh phụ huynh, đều không thể nào có thể hiểu được. Dù là có thể hiểu được, có thể xem hiểu đại học chi đạo mặt chữ ý tứ, cũng không thể cảm nhận được một thiên này văn chương ẩn chứa văn học giá trị.

Nhưng là, đối với những cái kia giáo dục học chuyên gia, đối với những cái kia nổi danh học giả, đối với có một ít quan chú đến đại học chi đạo một thiên này học thuật ngữ nhân, đại học chi đạo xuất hiện, đối với bọn hắn tới nói, đơn giản không thua gì một trận văn học địa chấn.

Biểu hiện nhanh nhất, vẫn là Thanh Thiếu Niên Báo thượng cấp báo chí tạp chí Thanh Niên Văn Nghệ. Làm đoàn thanh niên cộng sản tổng bộ kỳ hạ nổi danh tạp chí, Thanh Niên Văn Nghệ một mực đang trong nước báo chí lĩnh vực có tương đương địa vị trọng yếu. Đại học chi đạo một khi Thanh Thiếu Niên Báo phát biểu, Thanh Niên Văn Nghệ liền đem một thiên này đại học chi đạo trích ra tiến nhập Thanh Niên Văn Nghệ nhất một thời kì mới "Mọi người chi ngôn" chuyên mục.

Đồng dạng, còn có Tân Dân văn báo, Hoa quốc giáo dục báo, Hoa quốc Mạng Giáo Dục, nhao nhao xuất thủ đem đại học chi đạo chuyển tải đi qua.

Hương sông phía bên nào hợp thành văn báo, đại công tước báo, cùng minh báo, cũng tích cực đem đại học chi đạo san ghi chép, cũng làm ra bình luận của mình.

Thụ ảnh hưởng này, thu thủy cái này một cái bút danh, lần thứ nhất bị như thế quan chú tiến vào cả nước truyền thông ánh mắt.

. . .

"Tôn chủ biên, vị kia thu thủy lão tiên sinh thật sự là quá lợi hại, ta cảm thấy không bằng. Lúc nào, tôn chủ biên có thể hay không mang kích cỡ, ta đi bãi phóng bãi phóng vị lão tiên sinh này."

Đại học chi đạo vừa ra, vàng sư trung học kim bài giảng sư Khâu Ân Trạch vào lúc ban đêm đọc không hạ hơn một trăm lượt.

Mỗi một lượt đọc về sau, đều có mới cảm giác.

Mỗi một lượt đọc chỉ, đều có hoàn toàn mới cảm tưởng.

Đối với thu thủy, Khâu Ân Trạch là phục sát đất.

Ngày thứ hai, Khâu Ân Trạch một chiếc điện thoại gọi cho Tôn Tại An, hy vọng có thể có cơ hội bãi phóng một chút vị này mọi người.

"Lão tiên sinh? Cái này, nhỏ khâu nha, vị kia thu Thủy tiên sinh không phải cái gì lão tiên sinh, hẳn giống như tại học trung học."

"Học trung học? Tôn chủ biên, người đang nói đùa."

"Ta nhưng không có nói đùa, thật."

"Ta vậy mới không tin, tôn chủ biên, người không thể dạng này nha, ta chỉ là muốn bãi phóng bãi phóng mà thôi, không có khác."

"Thật, hẳn là học sinh trung học."

"Tôn chủ biên, người còn như vậy ta liền trở mặt với người."

"Ách, tốt a, ta đi hỏi một chút lão nhân gia ông ta."

Vỗ một tiếng, điện thoại quai điệu, sau đó, điện thoại lại lần nữa vang lên.

"Tiểu Tôn nha."

"Nguyên lai là giáo sư Thẩm nha, ngày hôm nay ngọn gió nào gọi điện thoại cho ta rồi?"

"Cái gì giáo sư Thẩm, cái nào gánh chịu nổi. Có cái sự tình hỏi người, vị kia viết đại học chỉ đạo thu thủy người nhận ra đi."

"

"Nhận ra, thế nào?"

"Nhận ra liền tốt, tiểu Tôn, lúc nào có rảnh, chúng ta đi bãi phòng bãi phòng thu thủy lão tiên sinh thế nào."

"Ách, cái này."

"Cái gì cái này cái kia, dạng này một vị mọi người trước đây ta một mực không biết, là ta không đúng. Ta chuẩn bị ngày mai ngay tại bộ bên trong đề nghị, hướng tổ chức đề cử vị này gọi là thu thủy mọi người, hi vọng cả nước có thể lấy đại học chỉ đạo một thiên này văn chương, làm một cái lấy đức chế nước chuyên đề. Vị lão tiên sinh này, ta nhất định phải sớm bãi phòng bãi phòng."

"Giáo sư Thẩm, cái này chỉ sợ có chút độ khó nha."

"Ta đương nhiên biết khó khăn, dạng này mọi người khẳng định đối danh lợi sự tình thấy rất nhạt. Nhưng vì Hoa quốc giáo dục, dù là lại khó, ta cũng phải đem mời hắn rời núi."

"Tốt a, giáo sư Thẩm, cùng người ăn ngay nói thật đi, vị này gọi thu thủy tác gia, hắn nhưng thật ra là học sinh trung học. Giống như hắn vừa mới sơ tam tốt nghiệp, còn không có học trường cấp 3 năm đâu đây."

"Còn không có học trường cấp 3 năm đâu? Tiểu Tôn, người, người, người nói lão cũng phải đánh cái bản nháp có được hay không, cho ta tranh thủ thời gian."

"Giáo sư Thẩm, thật."

Tôn Tại An có một ít khóc.

"Thật cái gì thật, một hồi ta liền đến các người ban biên tập, ta nhìn người làm sao nói với ta."

Vỗ một tiếng, lại là cúp xong điện thoại. Tiếp theo, lại là tiếng điện thoại vang lên.

Lần này gọi điện thoại tới chính là Thanh Niên Văn Nghệ chủ biên kể từ bình, thuộc về Thanh Thiếu Niên Báo thượng cấp đơn vị.

"Tôn chủ biên, chào người chào người."

"Kể chủ biên, ngọn gió nào lại đem ngài cho thổi đến đây?"

"Cái gì gọi là lại? Tôn chủ biên, không phải là trước đó có người đã gọi điện thoại cho người đi. Hồng, tới chậm. Bất quá, ta nói cho người. Giống thu thủy dạng này mọi người, người làm sao cũng không thể đem hắn đưa ra ngoài. Đến, cấp trên đã phân phó, hi vọng thu Thủy tiên sinh đến chúng ta Thanh Niên Văn Nghệ."

"Kể chủ biên, cái này, cái này, giống như không tốt a."

"Làm sao không tốt, tôn chủ biên, ta biết người không nỡ. Nhưng người cũng phải nhìn xem người ta thu thủy là dạng gì tài hoa, đại học chỉ đạo, đây chính là đại tài, vô song chi quốc sĩ. Các người Thanh Thiếu Niên Báo mặc dù cũng làm được không tệ, nhưng dù sao đối mặt là thanh thiếu niên, cách cục hơi thấp một chút, đến chúng ta Thanh Niên Văn Nghệ tốt nhất."

"Vẫn chưa được nha."

"Tôn chủ biên, nói như người vậy liền hẹp hòi. Ta biết, các người Thanh Thiếu Niên Báo một mực tài chính tương đối khan hiếm. Dạng này, quay đầu ta hướng cấp trên nói một chút, sẽ nói tới một bút cấp trên cấp phát hạng mục, chúng ta Thanh Niên Văn Nghệ để cho các người Thanh Thiếu Niên Báo, cái này tổng được rồi."

"Có thể. . ."

"Nhưng cái gì nhưng, cái này cũng không nguyện ý?"

"Kể chủ biên, không phải ta không nguyện ý. . ."

Tôn Tại An vẫn muốn lại nói cái gì, nhưng nghĩ tới trước đây hai điện thoại, vội vàng im miệng.

Lúc này, hắn cũng cảm thấy, cái kia gọi thu thủy bút danh, đến cùng phải hay không học sinh trung học?

Tiểu nha đầu kia, sẽ không phải lừa gạt mình a.

Một cái học sinh trung học có thể viết ra đại học đạo này, ngẫm lại đều cảm thấy không có khả năng.

Không được, lại phải tìm tiểu nha đầu kia hỏi một chút.

"Kể chủ biên, ta phải hỏi một chút thu nước ý của tiên sinh."

"Cũng thế. Cái kia tôn chủ biên, ngài hỗ trợ hỏi một chút, nếu như không được, chúng ta tự mình tiến về nhà hắn bái phỏng."

. . .

Đại học chi đạo, ở ngoài sáng Minh Đức.

Yên tĩnh mang theo một tia thiếu nữ khí tức phòng sách bên trong, một vị nữ hài thanh âm lại là vang lên.

Cô bé này tại đọc chậm, đọc chậm chính là một thiên gọi là đại học chi đạo văn chương.

Thiên văn chương này không biết là do ai viết, nếu có người khác nghe được, hẳn nhất định sẽ phát hiện, đây tuyệt đối không phải thời cổ tiên hiền ở trong bất luận một vị nào chỗ lấy. Nhưng là, dù là như thế, một thiên này văn chương tựa hồ cũng không thể so với thời cổ tiên hiền viết kinh điển kém đi nơi nào. Ngược lại, hắn vận vị, đạo lý của hắn, còn càng hơn một bậc.

Lang đọc thanh âm không lớn, nhưng lại lang lang thuận miệng. Văn tự cùng thanh âm tựa hồ mang lấy ma lực, như ngọn sóng một vòng một vòng xuyên thấu qua cửa sổ, truyền đến ngoài cửa sổ đường đi. Đi ngang qua người, chợt có ngừng chân lắng nghe. Một lát sau, liền lại rời đi. Tại bọn hắn muốn đến, thanh âm này nhất định là một vị tiểu nữ sinh tại đọc chậm cổ điển có tên đi.

"Hoàng Nhất Phàm, ta vốn cho là ngươi là thiên tài. Nhưng bây giờ mới biết, cho dù là một trăm cái, một ngàn cái, một vạn một thiên tài, cũng không sánh được ngươi một câu đại học chi đạo."

Nhẹ nhàng thở dài khí, nữ hài kết thúc đọc chậm. Một chiếc điện thoại, lại là trong phòng vang lên.

"Lạc Từ đồng học, ta là Tôn thúc thúc."

"Tôn thúc thúc, người đánh như thế nào điện thoại đến đây?"

"Ha ha, có chút việc muốn hỏi lại ngươi một chút. Cái kia thu thủy tác giả, thật là ngươi đồng học?"

"Thế nào?"

"Ta chỉ là muốn xác nhận một chút mà thôi, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) người đừng lừa gạt thúc thúc, cái kia thu thủy đến cùng phải hay không ngươi cùng?"

"Cái này. . ."

Lý Lạc Từ vốn định gật đầu, chỉ là, khi nàng nhớ tới đêm qua nhìn thấy cái kia một số đối với đại học chi đạo điên cuồng bình luận, đột nhiên, Lý Lạc Từ lắc đầu nói nói, "thật xin lỗi, Tôn thúc thúc, thu thủy không phải bạn học ta, hẳn là đại học về hưu thầy giáo già."

"Về hưu thầy giáo già?"

"Làm ta sợ muốn chết, Lạc Từ đồng học, về sau không thể còn như vậy gạt người có được hay không, thúc thúc có tâm tạng bệnh, không chịu nổi."

"Thật xin lỗi, Tôn thúc thúc, ta cũng không phải cố ý muốn lừa gạt ngươi."

"Tốt a, tốt a, dạng này, ngươi có biết hay không vị kia thu thủy lão tiên sinh ở nơi nào?"

"Tôn thúc thúc, không có ý tứ, ta không thể nói cho ngươi. Lão tiên sinh về hưu, không muốn bị quá nhiều người quấy rầy. Trước đó cũng là bởi vì ta tranh cãi thu thủy lão tiên sinh, lão tiên sinh mới đáp ứng viết mấy thiên hồi ức lục."

"Lạc Từ đồng học, chúng ta không phải quấy rầy, chúng ta chỉ là muốn bái phỏng lão tiên sinh mà thôi. Chắc hẳn ngươi cũng thấy đầy gần nhất thu thủy lão tiên sinh viết đại học chi đạo, chúng ta thật là rất muốn hướng hắn học tập."

"Tôn thúc thúc, người liền không nên làm khó ta, ta thật không thể nói."

"Tốt a, người cái tiểu nha đầu này, thực sự là. . ."

Điện thoại như vậy đình chỉ.

Lý Lạc Từ vỗ vỗ ngực, trong lòng nhỏ nhỏ thở dài một hơi.

Hạnh tốt chính mình thông minh, nếu không, dựa vào Hoàng Nhất Phàm viết đại học chỉ đạo, hẳn không được bị vô số người cho phiền chết.

Chỉ là, Lý Lạc Từ cũng có một chút buồn rầu, nàng không biết, mình đem Hoàng Nhất Phàm giấu diếm thân phận đến cùng là sai còn là đúng?

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Cái này bức, giả bộ có chút lớn

Nguyên lai thu thủy là về hưu thầy giáo già nha.

Làm ta sợ muốn chết.

Ta còn thực sự coi là, một cái học sinh trung học liền viết ra đại học chỉ đạo.

Bất quá, hiện tại chân tướng rõ ràng.

Chỉ là, mặc dù như thế. Cho dù là về hưu thầy giáo già, có thể viết ra đại học chỉ đạo dạng này có triết lý văn chương, cũng là văn đàn thịnh sự. Liền là có chút kỳ quái, vị này về hưu thầy giáo già làm sao lại đến bọn hắn Thanh Thiếu Niên Báo viết văn, mà lại, trước đó còn viết đi học việc nhỏ. Lúc trước nhìn đi học việc nhỏ, còn tưởng rằng thật là học sinh trung học đây. Nhưng bây giờ suy nghĩ một chút, đoán chừng là vị lão tiên sinh này hồi ức lực.

Nghĩ nghĩ, Tôn Tại An cũng có chút lý giải. Đương kim văn nhân ác thú vị nhiều lắm, có lấy nhi tử thân phận viết mình, còn có biến đổi thân phận viết mình, càng có đổi bút danh viết một số ác thú vị tác phẩm giết thời gian. Muốn đến, thu thủy lão tiên sinh nhất định là đổi bút danh, lúc này mới viết mấy thiên hồi ức lực. Chỉ là về sau bị người khác công kích, lúc này mới giận dữ viết đại học chỉ đạo.

Đến, mặc kệ thu thủy lão tiên sinh trong lòng nghĩ như thế nào, vị này nước to lớn nhà, nhất định phải báỉ phòng báỉ phòng.

Hạ quyết tâm, Tôn Tại An liền đăng nhập TT, cho còn online bên trên Hoàng Nhất Phàm phát một cái tin tức.

"Phàm Trần lão tiên sinh, ngài viết ngày đó đại học chỉ đạo, coi là thật để học sinh được lợi không cạn nha."

Lúc này, còn online bên trên Hoàng Nhất Phàm có một ít giật nảy mình.

"Lão tiên sinh?"

Ta làm sao lại thành lão tiên sinh rồi?

Giống như nhớ kỹ, trước đó Tôn Tại An gọi mình vì tiên sinh. Lúc này mới mấy ngày không thấy, tiên sinh trước đó liền tăng thêm một cái già chữ?

Mình rất già sao?

Không khỏi, Hoàng Nhất Phàm nhớ tới hai ngày này mình viết đại học chỉ đạo.

Lúc trước cũng coi là choáng váng, để chứng minh quan điểm của mình, cũng vì phản bác đến người khác, tại một mảnh chuyên gia học giả công kích phía dưới, thế mà lấy ra kiếp trước kinh điển đại học, lấy đại học chỉ đạo bên trong đức chế, đem cái này một số phản bác người đều đánh ngã. Chỉ là, khi viết xong đại học chỉ đạo về sau, Hoàng Nhất Phàm lại có vẻ có một ít hối hận.

Đại học, đây chính là kiếp trước Tứ thư một trong, cùng Luận Ngữ, Mạnh Tử, trung dung một cái địa vị.

Cho dù là đại học chỉ đạo không có viết xong, cũng hiện ra nó xán lạn giá trị.

Dạng này Nho gia kinh điển, cho dù là thả tại bất kỳ địa phương nào, cũng có thể hoàn toàn đem người cho diệt sát. Chỉ là, đây không phải trọng điểm. Trọng điểm là, một thiên này đại học chi đạo sau khi đi ra, đã gây nên mấy chục nhà trọng lượng cấp báo chí cơ cấu coi trọng. Giống đoàn tổ chức Thanh Niên Văn Nghệ, đây là mặt giống thanh niên có đủ nhất quyền uy một phần tạp chí, cũng là học thuật phi thường nghiêm cẩn một phần báo chí. Lại càng không cần phải nói, đại biểu Hoa quốc, đại biểu người của chính phủ dân nhật báo, Tân Hoa nhật báo cái này một số. Dù là, rất nhiều người nói xem không hiểu giống Nhân Dân Nhật Báo, Tân Hoa nhật báo cái này một số báo chí. Nhưng là, người chỉ cần biết rằng, chỉ cần có văn chương leo lên cái này một số báo chí,

Vậy liền đại biểu cho quốc gia cùng chính phủ ý chí.

Mặc dù, dù là cái này một số tạp chí đăng về sau, cũng không có quá nhiều người nhìn thấy, nhưng đã đăng, vậy liền hoàn toàn không giống.

Chính như bây giờ trên mạng "Bờ bên kia" diễn đàn ở trong văn học bản khối, liền đã không ngừng đang thảo luận đại học chi đạo. Đồng thời, rất nhiều một ít cao tư chất tinh anh, chuyên gia, học giả, giáo dục học đại sư, bọn hắn cũng đang suy đoán, cái này thu thủy rốt cuộc là ai? Thậm chí, đã có một ít dân mạng còn nói, lúc nào có cơ hội tìm tới thu thủy lão tiên sinh, đi đại học bọn họ mở toạ đàm cái gì.

Cái này nếu đổi lại là người khác, cố nhiên YY vô cùng.

Nhưng đổi lại là Hoàng Nhất Phàm, lấy hiện tại tuổi của hắn cùng thân phận, thật đúng là không tiện lộ diện.

"Ách, tôn chủ biên, ngài tìm ta có việc?"

Não hải nhất chuyển, Hoàng Nhất Phàm tiếp nhận lão tiên sinh cái thân phận này. Dù sao, lão tiên sinh so hiện tại thân phận của mình, tốt hơn nhiều đi.

Mà lại, cái này cũng sẽ không để người hoài nghi.

Dù sao đây chính là một cái áo lót, chỉ vì thăng cấp mà thôi, tạm thời không hề lộ diện ý nghĩ, bọn hắn thích nghĩ như thế nào thì cứ nghĩ như thế đó.

"Há, là như vậy. Có chuyện nghĩ thông suốt biết ngài, ngài bút danh thu thủy đã thăng cấp đến 3 tinh."

"Nhanh như vậy, thật giống như ta chỉ phát biểu mấy thiên văn chương đi. Mà lại, trên tạp chí phát biểu văn chương không phải là không thể thăng cấp sao?"

Trước đó tại Bán Dạ Đàm phát mười mấy thiên liễu trai, sừng sốt nhất tinh cũng còn không có lên tới.

Cái này khiến Hoàng Nhất Phàm có một ít kỳ quái, cái này tác gia đăng cấp làm sao như thế quái?

"Ha ha, xem ra Phàm Trần lão tiên sinh đối với Hoa quốc tác gia hệ thống cấp bậc không hiểu rõ lắm. Ta cùng ngài giải thích một chút đi. Kỳ thật Hoa quốc 10 tinh tác gia đăng cấp, bên ngoài là có hai cái quy định, một cái là gia nhập huyền thị tinh tác hợp, một cái khác là nhìn ra bản lượng tiêu thụ. Bất quá, đối với một số học thuật hình đại sư, tác phẩm của bọn hắn nếu như muốn nhìn lượng tiêu thụ lời nói, có thể sẽ thấp hơn dễ bán hình tác gia. Thế là, tại Hoa quốc tác gia hệ thống cấp bậc bên trong, hắn còn có một cái công thức, cái này công thức đem tham khảo phát ra tác phẩm văn học giá trị, lực ảnh hưởng độ, viết tác phẩm văn học giá trị càng cao, lực ảnh hưởng hơn cao, tác gia đăng cấp cũng đem càng cao.

Ngài cái kia một thiên đại học chi đạo, nói thật, đừng nói là 3 tinh, cho dù là 4 tinh, 5 tinh, 6 tinh, 7 tinh. . . Đều có thể đạt tới. Chỉ là thu thủy cái này bút danh cái này mới vừa vận xuất hiện, tạm thời còn không có ảnh hưởng quá lớn lực. Bắn vào một thiên đại học chi đạo, uy lực cũng có hạn. Bất quá, ta tin tưởng, theo đại học chi đạo văn học giá trị từng bước bị đại chúng tán thành, ngài tác gia đăng cấp đem càng lên càng cao. . ."

"Nguyên lai là dạng này, bất quá, vì cái gì ta trước đó cũng tại cái khác trên tạp chí phát biểu qua văn chương, đăng cấp vẫn là thăng không nổi đâu?"

"Ngài ở đâu nhà trên tạp chí phát biểu qua?"

"Một nhà nhỏ chúng hình tạp chí, lượng tiêu thụ không lớn."

"Phàm Trần tiên sinh, cái này một số cỡ nhỏ tạp chí cũng không tính tại văn học giá trị chi lệ. Đương nhiên, ta cũng không phải là nói trước người phát biểu văn chương không có quá nhiều văn học giá trị. Nhưng bởi vì tạp chí như vậy quá mức cỡ nhỏ, mà lại, cả nước có rất rất nhiều cỡ nhỏ tạp chí, thêm nữa cái này một số tạp chí cũng không có quá nhiều lực ảnh hưởng, cho nên tại cái này một số trên tạp chí phát biểu văn chương, phần lớn thời điểm là thăng cấp không được. Trừ phi, ngài viết ra một thiên cùng đại học chi đạo đồng dạng xuất sắc, đồng thời lại bị quyền uy nhân sĩ công nhận văn chương."

"Há, minh bạch."

Nghe đến đó, Hoàng Nhất Phàm bưng tỉnh đại ngộ.

Khó trách trên Bán Dạ Đàm phát biểu liễu trai, không nói không có gây nên bao lớn ảnh hưởng, liền tác gia đăng cấp cũng thăng không được.

Mà lại, nhìn, làm như vậy nhà hệ thống cấp bậc cũng chưa chắc tất cả mọi người có thể minh bạch trong đó quy tắc.

Cũng chỉ có cái này một số chuyên gia, nghiệp nội quyền uy nhân sĩ, mới xem như thực sự hiểu rõ.

Nhẹ gật đầu, trước đây những ngày này cổ găng, cũng coi là hơi tìm một chút phúc lợi.

Mặc dù có một ít vờ ngớ ngẩn, nhưng tốt bất thắng liền 3 cấp. Trọng yếu hơn, nghe Tôn Tại An ý tứ. Đại học chi đạo theo giá trị của hần chậm rãi đạt được thể hiện, theo hần bị đại chúng tiếp nhận trình độ, theo tầm ảnh hưởng của hần không ngừng gia tăng, thu thủy tác gia đẳng cấp sẽ còn càng ngày càng cao.

Đây quả thực là treo máy thăng cấp nha.

Hoàng Nhất Phàm đột nhiên nhớ tới trong trò chơi, treo máy phao điểm thăng cấp. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com))

Bất quá, tuy là nghĩ như vậy, Hoàng Nhất Phàm cũng ý thức được trong này ẩn giấu đi thật sâu nguy cơ.

Kim thủ chỉ mở quá lớn, mặc dù có riêng lớn chỗ tốt. Nhưng ở chỗ tốt xuất hiện thời điểm, nếu như tương lai không có thực lực này ứng đối, chỉ sợ cũng sẽ để cho mình lâm vào tuyệt cảnh.

Tựa như đại học chi đạo, như thể kinh điển triết học, nếu như không có nhất định ở trong chứa cùng nội tình, chưa đến chính mình lộ diện bị người khác vạch trần, cái kia thật đúng là mất mặt ném đại phát. Mặc dù, Hoàng Nhất Phàm cũng không có muốn cho thu thủy cái này bút danh lộ diện ý nghĩ. Nhưng chuyện tương lai, ai có thể hoàn toàn nghĩ tới chứ. Còn nữa nói, dù là không lộ diện, khi có người nghi ngờ đại học chi đạo thời điểm, cũng phải có nhất định nội tình phản kích.

Mà cái này một số nội tình, tất nhiên là đối với nho , nói, pháp, Chư Tử Bách gia các nhà chi học hoà hợp quen thông.

Chư Tử Bách gia chi học! !

Hoàng Nhất Phàm cảm giác da đầu có một ít run lên, "Cái này bức, giả bộ có chút lớn."

Xem ra, tương lai sinh hoạt có bận rộn, đừng nói Chư Tử Bách gia, cho dù là một nhà trong đó, liền phải để cho mình học cái mấy năm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Ngẫu nhiên gặp

"Há, đúng, Phàm Trần tiên sinh, gần nhất không biết ngài có thời gian hay không?"

"Có ngược lại là có thời gian, làm sao?"

"Chúng ta Thanh Thiếu Niên Báo cùng Thanh Niên Văn Nghệ chủ biên, bao quát mấy vị giáo dục học chuyên gia, muốn cùng nhau đi ngài cái kia bãi phóng một chút. . ."

Tôn Tại An nói còn chưa dứt lời, Hoàng Nhất Phàm trực tiếp liền đem tin tức phát tới, "Thật có lỗi, không có thời gian."

Quả nhiên, một thiên này đại học chi đạo hậu kinh vẫn chưa hết.

Không phải sao, thăng liền ba cấp không nói, lại đem một đám học giả, chuyên gia cho đưa tới.

Lấy hiện tại Hoàng Nhất Phàm thân phận, hần cũng không có thời gian cùng bọn hần gặp mặt.

Vạn nhất, cái này nếu là một cái gặp mặt, lại chính ra cái gì thiếu niên cự mới loại hình chủ đề, hần lại hiểu được phiền.

Mà lại, Hoàng Nhất Phàm biết, có thể viết ra đại học chi đạo dạng này văn chương, há lại thiếu niên lớn mới có thể giải thích xong. Dù là có thể giải thích đến thanh, đoán chừng cũng sẽ dẫn tới vô số nghi vấn cùng chỉ trích. Vì thế, Hoàng Nhất Phàm càng thêm khẳng định, tương lai mình đến tốn nhiều thời gian hơn dùng tại học tập bên trên, đặc biệt là dùng tại học tập cái này một số kinh điển tác phẩm đồ sộ phía trên.

Hì vọng một ngày kia, ta Hoàng Nhất Phàm có thể đường đường chính chính lấy tuyệt thế mọi người thân phận, xuất hiện tại đại chúng trước mặt.

Dù là có người nghi ngờ, cũng có thể dùng thực lực chân chính đem cái này một số lời đồn đại vỡ nát.

"Phạm Trần tiên sinh, ngài không nên hiểu lầm, ta biết ngài khẳng định là không màng danh lợi, chúng ta chỉ là đơn thuần bài phỏng, giao lưu một số văn học tâm đắc, không có ý tứ gì khác."

"Tôn chủ biên, thật không có thời gian. Mà lại, gần nhất ta tương đối bận rộn, tại thẳng cấp đây."

"Thẳng cấp, thẳng cái gì cấp?"

"Vừa không phải đang nói chuyện chuyện này sao?"

"A, Phạm Trần tiên sinh, ngài nói là tác gia đẳng cấp nha."

Tôn Tại An lệ rơi đầy mặt, một lát sau, còn nói nói, "Phạm Trần tiên sinh, ngài muốn thẳng cấp thật sự là quá tốt. Dạng này, ngài có thể viết thêm một chút văn chương phát tại chúng ta Thanh Thiếu Niên Báo, mà ta, cũng sẽ liên lạc một chút Hoa quốc tác hợp phương diện người. Ta tin tưởng, không cần bao lâu, người tác gia đẳng cấp liền có thể đạt tới 5 tinh, hoặc là 6 tinh."

"5 tinh, 6 tinh, thấp một chút."

Hoàng Nhất Phàm lắc đầu.

"Xác thực, lấy ngài tài học, 5 tinh 6 tinh xác thực thấp. Bất quá, ngài cái này bút danh dù sao cũng là mới bút danh, nếu không, ngài nói một chút ngài trước đó dùng bút danh là cái gì, tác hợp phương diện có thể đem ngài già bút danh cùng mới bút danh điểm số cùng một chỗ thống kê."

"Thôi được rồi, ta liền chậm rãi thẳng cấp đi."

"Phạm Trần tiên sinh, ngài suy nghĩ thêm một chút?"

"Không cần suy tính, chờ lên tới 10 tinh về sau, chúng ta gặp lại đi."

"A, 10 tinh."

...

"Hoa Hạ Chư Tử Bách gia."

Từ khi quyết định cố gắng nghiên cứu cổ điển cự lấy về sau,

Hoàng Nhất Phàm liền lợi dụng trong kỳ nghỉ hè, lại một lần vào xem trường học thư viện.

Cũng may Thiết Thạch Khẩu trung học thư viện kỳ nghỉ hè cũng không nghỉ, lại bởi vì kỳ nghỉ hè rất nhiều học sinh đều nghỉ, cho nên, nghỉ hè thời điểm Thiết Thạch Khẩu trung học thư viện so với lúc bình thường còn muốn náo nhiệt mấy phần.

Một ngày này, Hoàng Nhất Phàm từ Thiết Thạch Khẩu trong tiệm sách tìm được một bộ Hoa Hạ Chư Tử Bách gia thư tịch.

Bộ này thư tịch cùng kiếp trước ghi lại Chư Tử Bách gia cũng không giống nhau, kiếp trước Chư Tử Bách gia có Nho gia, Đạo gia, pháp gia, tung hoành nhà, cái thế giới này cũng tương tự có. Nhưng là, trong đó Chư Tử lại không phải Khổng Tử, Mạnh Tử, cũng không phải Mặc tử, Trang tử, mà là Chu tử, lúc, Tăng Tử, thận tử, văn tử, Công Tôn tử, Trâu tử . . . các loại.

Mặc dù nhưng cái thế giới này Chư Tử, cũng không thể cùng kiếp trước Chư Tử đánh đồng, cũng không có đạt tới Khổng Tử, lão tử, Mạnh Tử, cái này một số thánh nhân độ cao. Nhưng Hoa quốc văn minh mấy ngàn năm văn hóa, cái này một số Chư Tử chỗ chảy xuống kinh điển cự lấy, đồng dạng xán lạn huy hoàng.

Phía trước cái kia bức giả bộ có một ít lớn, bất quá chứa cũng lấp. Đã muốn đem bức tiếp tục giả bộ nữa, như vậy, ngoại trừ học tập kiếp trước Chư Tử Bách gia kinh điển cự lấy bên ngoài, đối với cái thế giới này Chư Tử Bách gia, cũng muốn có hiểu biết. Không, không chỉ là hiểu rõ, ít nhất cũng phải có nhất định nghiên cứu. Cái này gọi biết người biết ta, trăm trận trăm thắng.

"A, Hoàng Nhất Phàm, người cũng tại thư viện."

Chính đề mắt kính, vừa bên trên một thanh âm đột nhiên truyền đến.

Nhìn lại, chỉ gặp một vị tết tóc đuôi ngựa nữ sinh, lại là đi đến Hoàng Nhất Phàm trước người.

"Trương Tuệ Bình, người làm sao cũng tại cái này? A, đúng, người làm sao cột tóc lên tới?"

"Mẹ ta luôn niệm tình ta, trước khi nói giả nam tử, liền đâm kích cõ phát."

"Úc."

Hoàng Nhất Phàm gật gật đầu, "Thật đẹp mắt."

"Người nói cái gì?"

"Ách, ta nói, hôm nay tới thư viện dạo chơi, không nghĩ tới, nhiều người như vậy đến thư viện. Xem ra, về sau ta cũng phải mỗi ngày đến, chứ đừng có vắng hóa."

"Chứa, tiếp tục giả vờ."

"Một mực là bản sắc biểu diễn, nơi nào có chứa, đúng, người đây."

"Ta nha, thi cấp ba thi không được khá, một trung không có thi đậu, chỉ thi cái nhị trung, tới bồi bổ khóa."

"A, nhị trung nha."

"Đúng nha, thế nào."

"Giống như, giống như, ta cũng tại nhị trung."

"Thật sao, vậy sau này chúng ta lại là đồng học."

Trương Tuệ Bình thè lưỡi, có một ít đáng yêu nói.

"Ừm, đúng là."

Hoàng Nhất Phàm cũng là gật đầu, "May mắn, Giang Úy Úy không tại nhị trung."

"Tốt, quyển sách này quá dày, chưa xem xong, ta chuẩn bị mang về nhìn."

"Ừm, ta cũng kém không nhiều muốn đi, người ngày mai còn đến hay không?"

"Không nhất định, muốn nhìn quyển sách này có chưa xem xong. Bất quá, trên cơ bản, mùa hè này ta là thường xuyên sẽ đến."

"Vậy là tốt rồi, ta cũng tới, tranh thủ xem thật kỹ sách, khi một cái nữ tiến sĩ."

"Biệt giới, nữ tiến sĩ rất khó lấy chồng."

"Ta vậy mới không tin. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) "

"Tốt a, về sau người sẽ biết."

Cùng Trương Tuệ Bình điều khiển vài câu, đã rời đi thư viện.

...

Tây nguyên năm 2015 ngày 25 tháng 7, thời tiết, tinh, tâm tình, rất tốt.

Không nghĩ tới, tốt nghiệp về sau lại tại thư viện cùng Hoàng Nhất Phàm lại một lần gặp mặt.

Cảm giác thực tốt.

Hoàng Nhất Phàm vẫn là cái kia một mực chứa nha trang đại tài tử.

Mà ta, vẫn là cái kia thẹn thùng nhất gan nữ hài nhi.

Bất quá, ta cũng đã trưởng thành.

Ta cũng không thể nào thẹn thùng, nhìn thấy người, ta còn chủ động chiêu lên chào hỏi, không phải sao?

Người nói, tương lai nói không chừng ta có thể làm một vị nữ tiến sĩ.

Nữ tiến sĩ, trước đó chưa từng có nghĩ tới.

Nhưng bây giờ, ta lại cảm thấy, khi một cái nữ tiến sĩ rất tốt.

Chỉ ít, coi ta trở thành nữ tiến sĩ lại đụng đến người thời điểm, liền sẽ không như thế thẹn thùng, liền có tư cách cùng người vai sóng vai đứng chung một chỗ.

Hoàng Nhất Phàm, có phải hay không cảm thấy ta rất ngu ngốc, cũng rất dần, tại sao có thể có ý nghĩ như vậy.

Bất quá, mặc kệ, ngốc cũng tốt, đần cũng tốt, ta nhất định sẽ trở thành nữ tiến sĩ.

Ta chỉ hy vọng, tại ta trở thành nữ tiến sĩ ngày đó, người còn có thể thế giới của ta xuất hiện.

Đây chỉ là một tiểu nữ hài quyền nhật ký.

Quyển nhật ký bên trong có rất nhiều đều là không có chuyện trọng yếu gì.

Nhưng là, một trang này, đối với một vị nào đó nữ hài nhi tới nói, lại chỉ dẫn lấy tương lai của nàng.

Cổ non, tổng sẽ lớn lên.

Tinh quang, cũng vẫn một mực đang.

Khi nó trưởng thành đại thụ che trời, khi đó tinh quang, có lẽ chỉ vì nàng một người nở rộ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Dạy cho chúng ta viết tiểu bạch văn a

Người vì quý.

Đem Hoa quốc Chư Tử Bách gia thư tịch mang về, Hoàng Nhất Phàm chính tại học tập Tăng Tử văn chương.

Giống như một thiên này "Tăng Tử thiên viên" bên trong thuật, Tăng Tử nói, dương chi tinh khí nói thần, âm chi tinh khí nói linh, thần linh người phẩm vật gốc rễ. Âm dương chi khí các tử nó đi thì tình vậy. Lệnh thì gió, đều thì tuyết, giao thì điện, loạn thì sương mù, cùng thì mưa. Dương khí thắng, thì tan thành mưa móc; âm khí thắng, thì ngưng vì sương tuyết. Dương chi chuyên khí vì bạc, âm chi chuyên khí vì tán. Tán bạc người, một mạch chi hóa. . .

Loại tư tưởng này cho rằng sâu róm vũ trụ là dương khí hoá sinh, bọ cánh cứng, vẩy trùng là âm khí hoá sinh. Người là khóa sinh, không lông vũ lân giáp, chính là bẩm âm dương tinh khí mà sinh. Cái này rõ ràng đột xuất "Người vì quý" tư tưởng, kỳ thật, liền là đột xuất người là vạn vật chi linh, cho rằng nhân tài là giữa thiên địa lớn nhất tồn tại.

Bởi vì Tăng Tử tại Nho gia đem "Người vì quý" tư tưởng vô hạn cất cao, Tăng Tử lại bị Hoa quốc xưng là thánh nhân.

Cái gọi là thánh nhân, cũng chính là cùng Không Tử tồn tại.

Ngoài ra, Hoa quốc hậu thế rất nhiều đại nho, cũng tại Tăng Tử người vì quý khái dưới tóc, lại đưa ra chính là bởi vì người là giữa thiên địa lớn nhất tồn tại, cho nên, người không nên khuất phục tại tự nhiên, mà hẳn là cải biến tự nhiên, để thế giới làm việc cho ta. Loại tư tưởng này càng là đề cao nhân loại sức sản xuất, rất là đột xuất người tại tự nhiên địa vị trọng yếu.

Không nghĩ tới, cái thế giới này không có Không Tử, không có Mạnh Tử, không có Lão tử. . . Cái này một số người, lại đồng dạng có thể đưa ra như thế có triết lý kinh điển.

Hoàng Nhất Phàm cảm thán nói.

Bất quá, ngẫm lại cũng thế. Hoa quốc cùng kiếp trước Trung Quốc, đồng dạng có xán lạn năm ngàn năm lịch sử. Cho tới bây giờ liền là lịch sử tạo nên anh hùng, mà không phải anh hùng tạo nên lịch sử. Cái này một số triết nhân, cái này một số thánh nhân, đồng dạng cũng giống như vậy. Tại trong hoàn cảnh đặc thù, tại thế giới đặc thù bên trong, đồng dạng có thể sinh ra kinh điển đến cực điểm tiên hiền triết lý.

Buông xuống Chư Tử Bách gia chi Tăng Tử, Hoàng Nhất Phàm dự định tiêu hóa một chút cái này một số tiên hiền triết lý.

...

Suýt nữa quên mất, cũng không biết "Giang sơn" gần nhất phát sách thế nào?

Nhớ tới Long Không chỉ điểm giang sơn tại Huyền Nguyệt gửi công văn đi, bây giờ có một đoạn thời gian đi qua, nhìn xem tình huống đi.

Nghĩ xong, Hoàng Nhất Phàm đổ bộ rỗng bầu trời diễn đàn.

Tiến diễn đàn nhàn thoai bản, bị làm thành tinh hoa một đầu thiệp hấp dẫn Hoàng Nhất Phàm chú ý.

"Ta chính là lưu manh PK đô thị siêu thần tổng kết thiếp."

Nên thiệp đánh giá: "Tiểu bạch văn có không có đường ra, cho tới nay, Long Không tranh luận không ngớt. Hôm nay, rốt cục có thể làm một cái tổng kết.

Ta chính là lưu manh là người mới tác giả "Giang sơn" phát biểu một bộ đô thị đen /. Đường tiểu thuyết, đô thị siêu thần tác là cấp 4 tiểu thần Thiên Đường Điều ban bố một bộ đô thị dị năng loại hình tác phẩm. Hai bộ tiểu thuyết một cái tiểu bạch, một cái hơi phù hợp hiện tại tiểu thuyết mạng chủ lưu.

Bắt đầu mới bắt đầu, rất nhiều người đều cho rằng ta chính là lưu manh thua không nghi ngờ. Mặc dù, Long Không tại thiên hạ đệ nhất bạch mị lực cá nhân kéo theo phía dưới, có không ít ủng hộ ta liền là lưu manh. Nhưng dù sao cũng là người mới tác phẩm, mà lại không phải thiên hạ đệ nhất bạch tự mình xuất thủ, cái này đặt ở tiểu thuyết giới, cái kia chính là thiên hạ đệ nhất bạch tìm một cái tay súng tại viết, hơn nữa còn là một người mới tay súng. Mà một bộ khác lại là cấp 4 tiểu thần tác phẩm, mặc kệ là liêu nhân khí, liêu quan hệ, liêu tài nguyên, ta chính là lưu manh đều khó có khả năng hơn được đô thị siêu thần.

Trên thực tế, tại bắt đầu trước hai tuần lễ, ta chính là lưu manh hoàn toàn chính xác biểu hiện không bằng đô thị siêu thần. Chỉ là, hai tuần lễ về sau, ta chính là lưu manh rốt cục phát huy tiềm lực của hần. Khi lấy được Huyền Nguyệt ký kết đề cử về sau, một lần vọt tới bảng truyện mới thứ ba thành tích, chỉ ở Thiên Đường Điều đô thị siêu thần phía dưới.

Nếu như không phải Huyền Nguyệt đột nhiên tới một trận cùng Khởi Điểm giống nhau như đúc xóa sách cử động, chỉ sợ, ta chính là lưu manh vượt qua Thiên Đường Điều đô thị siêu thần cũng không phải là không được.

Bất quá, cứ việc ta chính là lưu manh bị thủ tiêu. Nhưng cuộc chiến đấu này, chúng ta đã thấy tiểu bạch văn đặc biệt mị lực.

Tiểu bạch văn rất có triển vọng, đây là thiên hạ đệ nhất bạch.

Trước đây Khởi Điểm tiểu bạch văn chuyên đề sờ dĩ thất bại, cũng không thể nói là tiểu bạch văn thất bại, chỉ có thể trách cái này một số người sẽ không viết.

Cuối cùng, người viết tổng kết.

Có lẽ thiên hạ đệ nhất bạch khai sáng tiểu bạch văn loại hình vẫn có rất lớn chỉ trích, nhưng là, người viết muốn nói là, những cái kia người mới tác giả, những cái kia muốn tiến vào sáng tác vòng các bằng hữu. Các người không phảng phất tại hạ bút sáng tác đồng thời, nhiều tham khảo một chút thiên hạ đệ nhất bạch tác phẩm. Đồng thời, tiểu bạch văn xuất hiện, cũng cho vô cùng tàn khốc sáng tác con đường, nhiều một đầu thông hướng con đường thành công từ."

Nên thiệp về sau, thì là mười mấy trang reply.

Đình, tiểu bạch văn như vậy quật khởi.

Xem ra, ta cũng đi viết một bộ tiểu bạch văn.

Thiên hạ đệ nhất bạch đơn giản trâu đến ép một cái nha, tùy ý chỉ điểm người khác mấy chiêu, liền đem một vị cấp 4 đại thần tiêu diệt.

Lợi hại, thiên hạ đệ nhất bạch, thu đồ đệ sao?

Cầu thí, nếu như không phải Thiên Đường Điều đổi thể loại, hần mới sẽ không thua. Không, hần bây giờ còn chưa có thua đây.

Cút đi, nếu như không phải Huyền Nguyệt xóa bỏ ta chính là lưu manh, người nhìn Thiên Đường Điều thua không thua.

Xem ra, Huyền Nguyệt cùng Khởi Điểm, cũng bắt đầu đại quy mô xóa sách, về sau loại này sách cảm là không thể viết.

Huyền Nguyệt xóa không xóa sách ta mới mặc kệ, ta chỉ thấy tiểu bạch văn muốn quật khởi.

Các huynh đệ, bên trên, chúng ta viết tiểu bạch văn đi.

Mọi người đừng nóng vội, không thấy lâu chủ nói à, muốn viết tiểu bạch văn, mọi người vẫn là trước nghiên cứu một chút thiên hạ đệ nhất bạch tiểu thuyết đi, không phải, mọi người viết tiểu bạch văn lại như trước đây Khởi Điểm đẩy ra tiểu bạch văn, không người hỏi thăm.

Nói cũng đúng, chỉ là, thiên hạ đệ nhất bạch tiểu bạch văn giống như không có lừa đạo lý nha.

Ta cũng cảm thấy, ấn lý thuyết, thiên hạ đệ nhất bạch bại hoại cũng liền văn tự trắng nhạt một số, đúng, còn có viết là xã hội đen, nhưng bây giờ xã hội đen cũng không thể viết, văn ven chỉ là văn tự trắng nhạt, chẳng lẽ liền khả năng hấp dẫn độc giả, cái này chỉ sợ không thể nào?

Đầu đầu, xem ra muốn viết một bộ xuất sắc tiểu bạch văn cũng là một đại nạn sự tình.

...

Trận chiến đấu này cũng coi là thắng.

Nhìn thiếp về sau, Hoàng Nhất Phàm trong lòng rất là cao hứng, leo lên TT, ấn mở cái trắng bày.

Lúc này, cái trắng bày cũng là một mảnh náo nhiệt.

Lưu tinh: "Giang sơn, trâu bò nha, ngay cả Thiên Đường Điều cho cũng KO, cúng bái."

Quả đào: "Giang sơn, ra sức, cho chúng ta cái này một số người mới tác giả tranh thờ ra một hơi. UU đọc sách (www. uukan Shu. com) hấn meo, cái kia Thiên Đường Điều, cái gì hàng, cho là mình là cấp 4 tiểu thần liền cho rằng không dậy nổi à, không có việc gì tại Long Không phun tung tóe. Hiện tại tốt đi, cấp 4 tiểu thần thể mà bị một cái cấp một tác giả cũng cho PK xuống dưới, mặt của hấn xem như mất hết."

Không luật: "Đúng nha, cái này Thiên Đường Điều thật buồn nôn."

Hồng Mông: "Đúng, còn có Huyền Nguyệt, càng buồn nôn hơn. Mất thấy ta chính là lưu manh muốn vượt qua Thiên Đường Điều tiểu thuyết, thể mà xóa bỏ ta chính là lưu manh. Mà lại, còn lấy cái gì bắt đầu đại quy mô xóa sách lời nói đến lác lư."

Tiêu càn khôn: "Bất quá, Huyền Nguyệt cũng xác thực đại quy mô xóa sách, cái này có phải hay không là một cái trùng hợp."

Quả quả ly: "Bất kể có phải hay không là trùng hợp, tóm lại, Huyền Nguyệt rất buồn nôn chính là."

Giang sơn: "Nói đến ta đều không có ý tứ, ta nào có lợi hại như vậy, kỳ thật ta chỉ là cho trắng lớn viết tiếp mà thôi. Ta đang chuẩn bị tìm trắng lớn chỉ điểm xuống, ta tiếp theo bộ sách làm như thế nào viết."

Tiêu càn khôn "Ai, trắng lớn cũng không biết đi đâu, mấy ngày gần đây nhất đều không thượng tuyến."

Quả đào: "Đúng nha, Long Không bên trên cũng không thấy được trắng đại phát nói."

Tại mọi người thảo luận sau khi, Hoàng Nhất Phàm cùng thường ngày, phát một cái cười gian biểu lộ, biểu thị mình thượng tuyến.

Chuyên môn biểu lộ vừa vào sân, trong đám đó kinh hô lên.

"Ta dựa vào, nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền đến, trắng lớn, người rốt cục thượng tuyến , chờ được người thật vất vả."

"Trắng lớn, ta yêu người."

"Trắng lớn, người cũng rất nhiều ngày không có thượng tuyến."

"Trắng lớn, dạy cho chúng ta viết tiểu bạch văn đi, chúng ta bá sư cũng được nha."

"Trắng lớn đã là sư phụ của ta, dù là trắng lớn không thu đệ tử, ta cũng gọi Bạch đại sư cha."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Ngược văn cùng sáng văn

"A, các vị, đừng kích động, bá sư cái gì coi như xong, mọi người có thể tập hợp một chỗ, cũng coi là hữu duyên. Trước đó cũng đã đáp ứng các vị, ta sẽ cùng với mọi người giao lưu một số tâm đắc . Bất quá, trước tiên ta hỏi một chút giang sơn, người hạ quyền sách muốn phát ở đâu cái đứng?"

Cái trắng bày sở dĩ gọi cái trắng bày, khởi nguyên từ kiếp trước internet tác giả bày trong cơ thể một cái đại thần bày, có thể đi vào cái trắng bày đều là một số đại thần cấp tác giả. Sở dĩ gọi cái trắng, ngoại trừ cái này một số đại thần viết tiểu thuyết tương đối trắng bên ngoài, cũng có một chút trang bức cảm giác. Thử nghĩ một hồi, ai có thể nghĩ tới, cái này nhìn thô bỏ đi trong đám, tùy tiện ra tới một cái tác giả liền có ngàn vạn Fan hâm mộ.

Hoàng Nhất Phàm sáng tạo cái này cái trắng bầy, cũng là hi vọng một ngày kia, cái này cái trắng bầy sẽ trở thành nghiệp nội cao cấp nhất tác giả bầy.

"Trắng lớn, ta chuẩn bị trở về Khởi Điểm."

Giang sơn tại công nhiều lần bên trên phát một cái tin tức nói ra.

"Kỳ quái, Huyền Nguyệt không có đào người sao?"

"A, trắng lớn, làm sao người biết Huyền Nguyệt có đào ta?"

"Cái này không có cái gì kỳ quái, Huyền Nguyệt lại không phải người ngu, có thể làm được nghiệp nội đệ nhất cấp độ, tự nhiên có ánh mắt của hắn. Nếu như nói trước đây tiểu bạch văn còn có tranh cãi rất lớn, nhưng người viết tiếp ta chính là lưu manh, đã để tiểu bạch văn con đường dần dần rõ ràng. Ta nếu là Huyền Nguyệt, ta cũng sẽ đào người."

"Nhưng vấn đề là, Huyền Nguyệt đưa người cho ta viết tiếp tiểu thuyết xóa, rất khó chịu, không muốn ở tại Huyền Nguyệt."

"Vậy người cảm thấy, người quyền sách này tại Khởi Điểm, hắn liền sẽ không xóa bỏ?"

"Cái này. . ."

Giang sơn lập tức ngừng tắc, có chút lúng túng nói, "Kỳ thật trắng lớn, Huyền Nguyệt hoàn toàn chính xác có tại xóa sách của ta về sau chuẩn bị đào ta, trả lại cho ta mở một cái ngân chữ 30 giá."

"Một người mới mở ngân chữ 30 giá, coi như không tệ, cố gắng một chút, một tháng cũng có thể lừa một vạn khối."

"Là không tệ, chỉ là, ta có một ít không có lòng tin. Trắng lớn, người cũng biết. Ta chính là lưu manh bộ tiểu thuyết này cũng không tính là do ta viết, ta là viết tiếp tác phẩm của người, không có người mở đầu, ta nghĩ, ta không có khả năng đem bộ tiểu thuyết này viết xong. Hiện tại ta chính là lưu manh bị xóa bỏ, ta cũng muốn mở bộ 2 tác phẩm, ta muốn thấy nhìn, ta có thể hay không chân chính viết ra một bộ tiểu thuyết. Cho nên, ta cự tuyệt Huyền Nguyệt bán đứt, chuẩn bị đi Khởi Điểm cái này một cái tương đối công bằng trang web thăm dò sâu cạn."

"Không tệ, người ý nghĩ rất tốt."

Không khỏi, Hoàng Nhất Phàm đối giang sơn cao nhìn thoáng qua, "Có thể cự tuyệt bán đứt đi Khởi Điểm viết chia, có chí khí, chúc người thành công."

"Tạ ơn."

"Tốt, phía dưới ta liền cùng mọi người trò chuyện chút cái gọi là sáng tác tâm đắc."

Cùng giang sơn trò chuyện xong, Hoàng Nhất Phàm cùng trong đám đó chỗ có người nói.

"Quá tốt rồi, trắng lớn, mau nói đi, rửa tai lắng nghe."

"Chuyển băng ghế nghiêm túc nghe giảng bài."

"

"Trắng mở rộng giảng, mọi người im lặng."

Đối với người mới tác giả tới nói, những cái kia lấy được nhất định thành tích tác giả, trong mắt bọn hắn, cái kia chính là người thành công.

Bọn hắn khát vọng cái này một số người thành công có thể cho bọn hắn truyền thụ sáng tác bí kíp.

Năm đó thân là bị vùi dập giữa chợ tác giả Hoàng Nhất Phàm cũng là như thế, hắn biết rõ cái này một số các tác giả tâm lý.

Nghĩ nghĩ, Hoàng Nhất Phàm liền nói, " kỳ thật ta cũng không có quá nhiều sáng tác tâm đắc, liền cùng mọi người trò chuyện chút truyền thống sáng tác cùng internet sáng tác khác nhau đi."

Truyền thống sáng tác bình thường chia làm văn học vị nghệ thuật cùng loại hình văn học, tiểu thuyết mạng phần lớn là loại hình văn học.

Cái gọi là văn học vị nghệ thuật, liền là không có gì loại hình, lấy tuyên truyền tư tưởng làm nhiệm vụ của mình tác phẩm.

Loại hình văn học, cái kia chính là võ hiệp, khoa huyền, huyền huyền, linh dị cái gì.

Ta đem truyền thống văn học sáng tác thủ pháp, xưng là ngược văn hóa sáng tác thủ pháp.

Loại này sáng tác thủ pháp chú trọng nhất liền là ngược, mặc kệ là đối nhân vật chính, vẫn là đối phối hợp diễn, càng hoặc là đối nội dung cốt truyện, đều là ngược. Mọi người có thể nhìn thấy, kịch truyền hình bên trong nam nhân vật nữ chính, liền là ngược văn hóa đại biểu. Loại này ngược văn hóa rất lưu hành, mặc kệ là tiểu thuyết, vẫn là kịch bản, càng hoặc là hí khúc, đều một mực phổ biến ngược văn hóa.

Bọn hấn ưa thích chính là cực khổ về sau gặp cầu vòng, hoặc là, bọn hấn bản thân liền rất hưởng thụ cực khổ quá trình. Tựa như bình thường tuế nguyệt bộ tiểu thuyết này, bọn hấn đem bình thường, đem cực khổ, đem gian nan xem như là một bút tài phú.

Mặc dù, ta cũng cho rằng cái này không có cái gì không đúng, ngược lại, có thể đem loại này ngược văn hóa viết tốt, hấn càng có giáo dục ý nghĩa.

Nhưng là, ta muốn nói là nhưng là. . .

Chúng ta tiểu thuyết mạng, chúng ta internet sáng tác thủ pháp, cũng không phải là nhất định phải tuân theo loại này ngược văn hóa.

Tựa như bại hoại, tựa như ta chính là lưu manh, toàn thiên đến cuối cùng, không có một tia ngược, có, chỉ là thoải mái.

Cho nên, ta cho rằng, tiểu thuyết mạng không chỉ có có thể có ngược văn hóa sáng tác thủ pháp, đồng dạng có thể có sáng văn hóa sáng tác thủ pháp.

Mà lại, lấy internet bình đài đọc thể nghiệm tới nói, thoải mái không thể nghi ngờ so với ngược, càng tới hấp dẫn người nhân cầu.

Đặc biệt là, lấy lần đầu tiên cảm thụ phán đoán."

Kỳ thật sáng tác là một cái cao thâm chủ đề, đàm cái gọi là sáng tác tâm đắc, cũng cũng không nhất định có thể đối tác giả có quá nhiều trợ giúp. Quả nhiên, tại Hoàng Nhất Phàm nói cái gọi là ngược văn hóa cùng sáng văn hóa phân biệt về sau, trong đám chỉ có giang sơn còn tính là có chút linh ngộ, kỳ thật cả đám các loại, đều là cảm giác có một ít nghe không hiểu.

Không luật: "Trắng lớn, người nói thoải mái ta tán đồng, viết văn học mạng chính là muốn thoải mái nha, thế nhưng là, ta trước đó viết tiểu thuyết cũng rất thoải mái nha. Vì cái gì như thế thoải mái tiểu thuyết, thế mà không có người nhìn đâu?"

Thiên hạ đệ nhất bạch: "Vậy người lấy một thí dụ."

Không luật: "Ta trước đó viết tiểu thuyết là huyền huyền, nhân vật chính trước đây một mực bị người khi dễ, sau đó, hấn lập chí mười năm về sau, nhất định phải huyết hận cừ địch. Kết quả, dựa vào cố gắng của hấn cùng thiên phú, mười năm về sau, nhân vật chính đã báo đại thù. Trắng lớn, dạng này tiểu thuyết còn khó chịu sao?"

Thiên hạ đệ nhất bạch: "Ta. . ."

Nghe cô sự này, Hoàng Nhất Phàm kém một chút khóc.

Thiên hạ đệ nhất bạch: "Mười năm về sau đem thù đã báo, thoải mái là thoải mái, nhưng vì cái gì, người không thử một chút một năm về sau đem thù cho báo đây?"

Không luật: "Một năm về sau?"

Thiên hạ đệ nhất bạch: "Chẳng lẽ người không cảm thấy một năm về sau đem thù cho báo so mười năm về sau đem thù đã báo thoải mái hơn?"

Không luật: "Tựa như là nha. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) "

Thiên hạ đệ nhất bạch: "Không, người không để ý tới giải ta ý tứ. Tại sao phải một năm đâu, người không cảm thấy thời gian một năm cũng quá dài rồi? Chẳng lẽ người cảm thấy, độc giả rất có kiên nhẫn chờ người một năm về sau báo thù? Vì cái gì, người không sau một tháng báo thù đây. Vì cái gì, người không một tuần lễ về sau thù báo. Hoặc là, người tại ngày thứ hai báo thù. Không không không, mặc kệ là mười năm, một năm, một tháng, ngày thứ hai, ta đều cảm thấy quá dài quá dài. Vì cái gì, người liền không thể tại cùng ngày liền đem thù cho báo đây? Cái gọi là báo thù không cách đêm, chính là cái đạo lý này."

Không luật: "Cùng ngày liền đem đại thù cho báo, trắng lớn, cái này có thể hay không quá khoa trương "

Thiên hạ đệ nhất bạch: "Khoa trương? Độc giả ngay cả xuyên qua trùng sinh loại này không có một chút khoa học căn cứ nội dung cốt truyện đều có thể tiếp nhận, vào lúc ban đêm liền đem thù cho báo, người còn cảm thấy khoa trương?"

Không luật: "Tốt a, ta giống như minh bạch trắng đại sở nói thoải mái, đến cùng là cái gì."

=====

PS: Ngày mừng 1 tháng 3 liền muốn chung bài, có chút tâm thần bất định, cũng có chút bất an. Tiểu bạch sợ thành tích không tốt, cũng sợ không có người đặt mua. Sáng tác một mực nom nớp lo sợ, sợ không cẩn thận độc giả liền vứt bỏ văn, sợ không cẩn thận, mọi người thấy khó chịu liền đến mắng tiểu bạch. Còn tốt, theo hậu trường cất giữ từng bước từng bước không ngừng dâng lên, chỗ bình luận truyện bình luận cũng càng ngày càng nhiều, tiểu bạch dần dần tìm về lúc trước tại Khởi Điểm viết văn cảm giác. Các huynh đệ, phía trước cửa hàng không sai biệt lắm, phía dưới mấy chương sắp mở bắt đầu nhân vật chính bộ 2 tiểu thuyết. Còn nhân vật chính bộ 2 sẽ viết cái gì tiểu thuyết, mọi người cùng nhau đến đoán một cái đi. Ân, cũng có thể dùng # bình luận sách giải thi đấu # phương thức tham gia suy đoán, đem bọn người ưa thích tiểu thuyết, cảm giác nhân vật chính Hoàng Nhất Phàm lại chọn tiểu thuyết, tất cả đều báo đến đây đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Thứ 2 bản sách mới

Một bên tiếp tục lấy đọc cái này một số tiên hiền kinh điển, một bên khác cũng tiêu hóa lấy kiếp trước Chư Tử triết học, đảo mắt, ròng rã hai tháng nghỉ hè đã kết thúc.

Nói đến, cái này gần hai tháng, còn phát sinh không ít chuyện lý thú.

Chuyện trước này cũng không nhắc lại, trước tiên nói một chút cái trắng bày chuyện lý thú.

Đến từ Hoàng Nhất Phàm tại cái trắng bày cùng hơn mười vị người mới tác giả bằng hữu lên bài học về sau, cái trắng bày trong nháy mắt liền có bảy tám người lựa chọn phát bộ sách mới.

Đây cũng không phải quái sự.

Tất cả mọi người là tác giả, tất cả mọi người ưa thích sáng tác, viết tiểu thuyết phát sách mới rất bình thường nha.

Chỉ là, để Hoàng Nhất Phàm đỡ khóc đỡ cười là, cái này một số mờ ám lót phát sách mới gia hòa, thế mà từng cái đều lấy một cái cùng "Trắng" chữ có liên quan bút danh.

Như cái gì, có chút trắng, đặc biệt trắng, thiên hạ đệ nhị trắng, Trung Nguyên một điểm trắng, người nhìn ta trắng hay không loại hình, lúc ấy nhìn thấy cái này một ít người lên được bút danh, Hoàng Nhất Phàm kém một chút không có đem giữa trưa ăn cơm cho phun ra.

Mẹ nó, mình tiểu bạch văn trào lưu còn không có tính chân chính đánh lái đi ra ngoài, nhưng khoản này tên ở trong cái này chữ viết nhầm, lại là rất nhanh học được.

Đây vẫn chỉ là tiếp theo, càng lợi hại hơn là, cái này bảy tám cái cùng chơi quan bút danh viết sách mới, cũng không biết là linh cảm bộc phát còn là bị Hoàng Nhất Phàm dẫn dắt, thế mà đều lấy được một điểm thành tích nhỏ.

Loại hiện tượng này, cũng một lần dọa sợ Long Không diễn đàn không ít tác giả.

Nhìn lấy thuần một sắc xuất đạo cùng "Trắng" tương quan bút danh, không ít Long Không diễn đàn tác giả đều là tự lẩm bẩm, "Chẳng lẽ, tiểu bạch văn bắt đầu muốn bạo phát sao?"

"Hoặc là nói, bút danh ở trong lấy một cái chữ viết nhầm, tiểu thuyết liền có thể lấy được thành tích tốt?"

Đây chỉ là nó một.

Thứ hai, Thanh Thiếu Niên Báo Hoàng Nhất Phàm bút danh thu thủy nhất chiến thành danh, mặc dù không có gây nên đại chúng nhân sĩ hứng thú, nhưng lại đem thu thủy hàm kim độ vô hạn cất cao. Lại ở lại tại Thanh Thiếu Niên Báo, dùng Tôn Tại An lời nói tới nói, có một ít khi dễ người. Cuối cùng, Tôn Tại An cũng tại kỳ nghỉ hè thời điểm hướng Hoàng Nhất Phàm đề cử một cái cao hơn bức cách Thanh Niên Văn Nghệ, hi vọng Hoàng Nhất Phàm đi Thanh Niên Văn Nghệ nơi đó chứa đựng bức, đồng thời cũng hướng Hoàng Nhất Phàm giới thiệu Thanh Niên Văn Nghệ chủ biên kẻ tử bình. Bất quá, Hoàng Nhất Phàm lại là lấy kỳ nghỉ hè bận quá làm lý do, đẩy kẻ tử bình nấy thiên bản thảo.

Thứ ba, Thiên Nữ U Hồn đã thuận lợi xuất bản, đồng thời đưa ra thị trường. Bất quá, bởi vì Hoàng Nhất Phàm trước đây không có có danh tiếng, Thiên Nữ U Hồn đưa ra thị trường cũng không nhận được thị trường coi trọng. Chỉ có trắng non nhà xuất bản hợp tác tiệm sách, mới tiến vào Thiên Nữ U Hồn mấy ngàn sách. Nhưng trắng non nhà xuất bản biên tập đầu đầu lại hướng Hoàng Nhất Phàm truyền đến một cái coi như tin tức không tồi. Hắn gọi Hoàng Nhất Phàm không cần phải lo lắng, mặc dù thị trường chưa được coi trọng, nhưng Thiên Nữ U Hồn danh tiếng cũng rất tốt. Phàm là mua Thiên Nữ U Hồn đọc giả, đều cho Thiên Nữ U Hồn 9.7 phân khen ngợi. Theo kinh nghiệm để tính, có cao như vậy khen ngợi, tương lai lượng tiêu thụ nghịch chợ đảo ngược cũng không nhất định.

Đối ở đây, Hoàng Nhất Phàm đương nhiên nói không thêm đề ý. Hắn ngược lại là biết, người mới tác giả sách mới đều là như thế này, không có có danh tiếng, không có Fan hâm mộ, không có cái gì, cái nào hiệu sách dám cho người quá nhiều tuyên truyền cùng nhập hàng. Dù là người sách mới viết cho dù tốt, cái này một số thương gia cũng không có khả năng mạo hiểm như vậy. Nếu quả như thật tốt, chờ đọc giả xuất hiện điên cuồng mua sắm về sau lại đến thêm đặt trước cũng không muộn.

Thứ tư liền là một số liên quan tới sơ tam 2 ban tốt nghiệp đồng học tin tức.

Nghỉ hè gần hai tháng, Hoàng Nhất Phàm cùng bạn học cùng lớp nhỏ nhỏ tụ một lần. Cũng biết được, Lý Lạc Từ bị Cống Tam Trung đặc biệt chiêu, tương lai phải đi Cán chợ, Dư Bản không biết vì cái gì, thế mà cũng nói muốn đi Cống Tam Trung. Ngoài ra, thì vào một trung có lớp học Giang Úy Úy, lớp trưởng Lưu Quế Quyền, Chu Tuấn, còn có tại Hoàng Nhất Phàm hàng sau Hạ Huy. Còn tiến vào nhị trung, ngược lại là có chút nhiều. Ngoại trừ Hoàng Nhất Phàm, còn có Trần Bằng, tạ xinh đẹp, Hạ Từ Tường, Trương Lâm, Trương Nguyên thông, chờ. Đương nhiên, ngồi cùng bàn Trương Tuệ Bình, Hoàng Nhất Phàm là đã sớm biết.

Về phần còn lại, có bởi vì thi không tốt đi đọc trung chuyên, về trường học, có thi chuẩn bị thu thập hành lý, xuôi nam làm công.

Lần này nhỏ tụ cùng lúc ấy chiều tốt nghiệp chiều lúc không tìm không phải không giống nhau, đại khái là cảm thụ một tia cách mùi khác. Lần này tụ hội tất cả mọi người trò chuyện rất cời mở tâm, cũng rất thương cảm. Có hồi ức sơ trung ba năm này chuyện lý thú, cũng có nói cái nào đó lão sư thế nào thế nào, cũng có đồng học trêu chọc Hoàng Nhất Phàm cái này nha chân nhân bất lộ tướng, thế mà thi đậu nhị trung. Hoàng Nhất Phàm thì trả lời, phía trước có cái học phách, chép đi vào. Đồng dạng, còn có lý biệt lúc mựn rượu chống đỡ gan một vị nào đó nam đồng học đối khác một vị bạn học nữ thổ lộ. Đáng tiếc, sản trường tình yêu cổ sự phần lớn là lấy bị kịch phần cuối, lại càng không cần phải nói sơ trung.

Nhỏ tụ kết thúc cùng các huynh đệ ôm, các nữ đồng bào thút thít kết thúc.

Đương nhiên, còn có một vị nào đó nữ hài bất đắc dĩ, cùng một vị khác nữ hài thờ dài.

Tóm lại, mùa hè này, Hoàng Nhất Phàm trôi qua còn tính là phong phú.

Nhìn nhìn thời gian, cách ước định cẩn thận thời gian không sai biệt lắm, là thời điểm biểu diễn chân chính kỹ thuật.

...

Tây nguyên năm 2015 ngày mùng 1 tháng 9, tin phong nhị trung khai giảng báo cáo thời gian.

Một ngày này, Hoàng Nhất Phàm vừa đầy 15 tuổi.

15 tuổi sinh nhật ngày ấy, Hoàng Nhất Phàm ngay trước phụ mẫu trước mặt, Hứa Liễu một cái nguyện vọng.

Nguyện vọng cùng sự nghiệp của hắn không quan hệ, chỉ là hướng cha mẹ của mình cầu nguyện.

Đồng thời, Hoàng Nhất Phàm cũng tại 15 tuổi sinh nhật cùng ngày, đem trước đây trường học ban thưởng 1 vạn nguyên nhân dân tệ, cùng Bán Dạ Đàm tạp chí, Thanh Thiếu Niên Báo, trắng non nhà xuất bản sớm thanh toán tiền thù lao hết thấy 8 vạn nguyên toàn bộ xuất ra, giao cho phụ mẫu. Căn dặn phụ mẫu không nên đi ra ngoài làm việc, liền lấy cái này một khoản tiền thêm vào nhà một điểm tích súc, tại Thiết Thạch Khẩu trấn làm một điểm nhỏ sinh ý.

Mặc dù phụ mẫu một lần kinh ngạc Hoàng Nhất Phàm làm sao lập tức lấy được 8 vạn khối tiền, bất quá, tại Hoàng Nhất Phàm hơi giải thích mình bình thường sẽ viết một số bản thảo gửi cho nhà xuất bản về sau, hai người cũng dần dần bình tĩnh lại. Dù sao, trước đây Hoàng Nhất Phàm bị trường học ban thưởng 1 vạn khối tiền, hai người nên cũng biết. Mặc dù, một lần kia ban thưởng về sau, Hoàng Nhất Phàm liền liên tiếp 10 ngày không có đi học. Nhưng từ lúc ấy, Hoàng Nhất Phàm phụ mẫu đã có một ít tiếp nhận con của mình là thiên tài suy nghĩ.

Bất quá, mặc dù như thế, phụ mẫu vẫn là tại Hoàng Nhất Phàm thăng nhập cao nhất cùng ngày, đối nó không ngừng căn dặn. Hi vọng Hoàng Nhất Phàm không cần nghịch ngợm, dù là mình có tí khôn vặt, nhưng cũng phải tuân thủ trường học điều lệ chế độ, đừng lại tới một lần trốn học 10 ngày.

Hoàng Nhất Phàm đối với cái này trình trọng biểu thị, tương lai tuyệt sẽ không phát sinh việc này.

Cuối cùng, tại phụ mẫu song thân nụ cười vui mừng bên trong, Hoàng Nhất Phàm bước lên tiến về tin phong nhị trung trên đường.

Không nghĩ giống bên trong lạ lắm, cũng không có cùng những học sinh mới khác hiếu kỳ.

Cùng người khác một tới trường học liền đi đưa tin không giống nhau, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) Hoàng Nhất Phàm tại đi vào tin phong nhị trung về sau, cũng không có đi đưa tin, mà là đi tin phong nhị trung phụ cận thuê một gian căn phòng.

Thuê phòng dĩ nhiên không phải vì của gái đẹp, vì sắp đến cuốn thứ hai tác phẩm.

Hoàng Nhất Phàm cũng không thể ở ở trường học gõ chữ đi.

Mặc dù cũng không phải là không thể được, nhưng luôn luôn có quá nhiều không tiện.

Tăng thêm, Hoàng Nhất Phàm kiếp trước trưởng thành tư tưởng của người ta, thật đúng là không quen cùng những người khác cùng ở một phòng, đặc biệt là nam tính.

Tốt tại trung học phụ cận phòng ở rất rẻ, 150 khối một tháng liền bị Hoàng Nhất Phàm làm xong một gian.

Đem sinh hoạt rửa mặt vật phẩm một trận mua xong, tương lai ba năm tiểu gia cũng coi là an hạ.

Chỉ tiếc còn không có lắp đặt băng thông rộng, cái này khiến Hoàng Nhất Phàm lộ ra có một ít đau đầu. Đành phải lại đánh điện tín điện thoại, hi vọng

bọn họ mau lại đây chứa. Tiếp theo, mở ra đã sớm lấy lòng gõ chữ Thần khí Laptop, Hoàng Nhất Phàm chuẩn bị mở viết cuốn thứ hai sách mới.

PS: Ha ha ha, tiểu bạch đột nhiên phát hiện khái quát nội dung cốt truyện thời điểm, viết thật sự là 6666. Nghi hê hai tháng nội dung cốt truyện, như thế mấy chữ liền làm xong. Ân, phía dưới, phía dưới mọi người hẳn phải biết là cái gì đi, là thời điểm biểu diễn chân chính kỹ thuật, cuốn thứ hai sách, đem so với thứ nhất bản càng đốt, càng bạo, tiểu bạch đã chuẩn bị xong, nước tiểu điểm thỏa thỏa. . . Đúng, các huynh đệ, lên giá trước đó một lần cuối cùng cầu thương. Trước mắt có 4 hơn 50 Fans, cầu ở trên đồ trước đó có thể đầy 500 Fans. Ai nha, mọi người đừng đánh ta, độc giả cũ đều biết, tiểu bạch từ sáng thế đến Khởi Điểm, đã bốn tháng không có cầm tới tiền thù lao, duy nhất tiền sinh hoạt liền dựa vào mọi người một lòng hai lòng, một khối hai khối tiền thưởng cộng lại.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 386: Đổ tía

"300 ngàn phần, 300 ngàn phần, trời ạ, Thượng Đế, hoàng, người biết không, chúng ta cái này một kỳ thức tỉnh báo bán ra 300 ngàn phần, 300 ngàn phần nha. . ."

Từ Oscar chuyển thưởng điển lễ trở về, Aubilly có một ít nói năng lộn xộn, kích động nói với Hoàng Nhất Phàm.

"Aubilly, không phải là 300 ngàn phần nha, cái này có cái gì?"

Thói quen quốc nội động một chút là bán mấy triệu phần số liệu, đối với thức tỉnh báo bán ra 300 ngàn phần khái niệm cũng không có cảm giác có cái gì. Đây ngược lại là để Aubilly có chút phát điên, đang muốn hướng Hoàng Nhất Phàm giải thích thời điểm, mới phát hiện, Hoa Quốc có lẽ cái gì đều thiếu, chính là không thiếu người. Tổng nhân khẩu mười mấy ức con số, trọn vẹn là nước Mỹ bảy tám lần. 300 ngàn phần có lẽ tại California cái này một khối đã biểu hiện chân động, nhưng đối với bọn hắn Hoa Quốc báo chí tới nói, có lẽ thật đúng là không quan trọng gì. E sợ, 300 ngàn phần cái này một con số còn không bằng Hoa Quốc cái kia một ít trung tiểu hình tòa soạn báo đây.

Chỉ là, cho dù là như thế, Aubilly vẫn là vô cùng kích động nói ra, "Ta phải cảm ơn người, không có người, chúng ta thức tỉnh báo e sợ có thể xong đời. Không có người, chúng ta càng không thể một lần đạt đến tiêu thụ 300 ngàn phần con số."

"Không khách khí, ta chỉ là viết cái bản thảo mà thôi, hơn nữa, người cũng cho ta không sai tiền nhuận bút, ta không cần muốn cảm tạ người, người cũng không có đối với ta có cái gì thua thiệt."

"Không không không, hoàng, như ngài loại thiên tài này, chỉ sợ là bất kỳ tòa soạn báo đều muốn cướp. Ta cũng biết, ba tờ báo lớn có đào nhân tài qua người, người không nhưng chưa có chạy, thậm chí còn không có hướng ta đưa ra tăng giá yêu cầu. Bất kể nói thế nào, ta đều muốn cảm ơn người."

"Tốt rồi, tốt rồi, cảm nhận được tâm ý của người, ta phải gõ chữ."

《Life of Pi》đã bắt đầu đăng nhiều kỳ, như vậy, kế tiếp nhưng là âm âm sóng dậy hải dương lữ trình.

Đương nhiên, nói là lữ hành, chân thật lữ hành lại là vô cùng tàn khốc.

Đầu tiên, người phải tại bên trong đại dương sinh tồn được.

Vấn đề thứ nhất, cái kia chính là, người phải phải có đồ ăn.

Không chỉ có là nhân vật chính yêu cầu đồ ăn, hơn nữa, cùng nhân vật chính đồng hành ngựa vằn, linh cẩu, tinh tinh, lão hổ cũng cần đồ ăn.

Nội dung vở kịch đến nơi này, trong nháy mắt trở nên khản trương lên.

Là ai cũng biết, cái này một ít động vật là không thể nào có tính người. Khi bọn họ đối bụng thời điểm, bọn họ sẽ làm xảy ra chuyện gì.

So sánh không có tính công kích ngựa vằn cùng tinh tinh có lẽ cũng còn tốt, bọn họ đối bụng cũng là đối bụng, không khả năng có cái gì. Thế nhưng, phải biết, tại đây một đám động vật bên trong, còn có lực công kích mạnh vô cùng linh cẩu, thậm chí là lão hổ.

Tiếp phía trước nội dung vở kịch, Hoàng Nhất Phàm đem mới nhất viết chương tiết phát tới rồi thức tỉnh báo.

Chương mới nhất xuất hiện, lại một lần đề 《Life of Pi》đã trở thành đại chúng tranh nhau thảo luận tiêu điểm.

"Ta nguyên tưởng rằng đây là một cái tương tự hoang dã cầu sinh tiểu thuyết, không nghĩ tới, tại hoang dã cầu sinh ở trong còn có như thế tàn khốc."

"Cái này có cái gì, hoang dã cầu sinh vốn là như vậy. Bọn họ muốn đồ ăn, mà hoang dã ở trong lại rất ít đồ ăn, thậm chí là không có đồ ăn. Bọn họ muốn sinh tích trữ, chỉ tàn khốc như vậy."

"Cái này đã vượt ra khỏi hoang dã cầu sinh loại hình rồi, nhưng mà, cũng càng thêm kích thích, cũng càng thêm cho người tỉnh ngộ."

"Thiếu niên Pi phụ thân nói đúng, động vật chính là động vật, người chính là người. Động vật chỉ có thú tính, người có tính người. Động vật đối bụng sẽ ăn thịt khác động vật, nhưng người đối bụng nhưng sẽ không ăn thịt người."

"Ta đột nhiên phát hiện, cuốn này tiểu thuyết tựa hồ nói chính là hiện thực. Lương thiện giống ngựa vằn như thế, chỉ bị linh cầu ăn tươi. Đương nhiên, còn có bảo vệ người của chúng ta, cũng sẽ bị ác thế lực cho đánh đổ."

"Trên lầu, cái này không sao, trên thuyền không chỉ có linh cầu, còn có lão hổ. Linh cầu có lẽ rất hung ác, nhưng lão hổ càng hung ác, linh cầu lúc đó chẳng phải bị lão hổ ăn sạch rồi sao? Nhưng mà, cái này xem ra cũng càng thêm bi kịch. Hyf chẳng lẽ là muốn nói cho chúng ta, ác thế lực cuối cùng cũng chỉ có thể bị càng ác thế lực đánh đổ sao, tôi quá ám nha."

"Hắc không hắc ám ta không biết, nhưng ta hiện tại bắt đầu lo lắng, tại lão hổ ăn tươi linh cầu sau, nhân vật chính có thể hay không bị lão hổ ăn tươi?"

"Làm sao có thể, ăn sạch rồi nhân vật chính, quyển sách kia liền là xong. Hơn nữa, người cảm thấy nhân vật chính sẽ bị lão hổ ăn tươi sao?"

"Tuy rằng ta cũng cho rằng không khả năng, thế nhưng, một cái 17 tuổi thiếu niên, hẳn phải như thế nào đối phó lão hổ. Càng quan trọng hơn là, hẳn còn có thể đối bụng. Dù cho lão hổ không có ăn tươi thiếu niên, thiếu niên cũng sẽ chết đói."

"Đây chính là quyển sách lớn nhất mị lực rồi."

"Vẫn là chờ mong phía dưới nội dung vỡ kịch đi, ta tin tưởng, Hyf nhất định sẽ làm cho chúng ta mở mang tầm mắt."

Một bộ có chế tác phẩm mới chính là như vậy chói mắt.

Dù cho thức tỉnh báo là một nhà cũng không phải đặc biệt nổi danh báo chí, thế nhưng, tại đại chúng truyền miệng dưới, thức tỉnh báo đăng nhiều kỳ 《Life of Pi》nhưng lại như là đang "hot" tác giả mới nhất tác phẩm mới như thế bán chạy.

So sánh nóng ruột bằng hữu trước tiên lựa chọn đặt mua thức tỉnh báo, bọn họ muốn trước tiên nhìn thấy thiếu niên Pi mới nhất nội dung vỡ kịch.

Mà có một ít tại cái khác châu, không tiện lắm đặt mua bằng hữu thì sử dụng điện tử tool đọc download tiến hành duyệt đọc.

Mặc kệ bọn hắn dùng dùng phương pháp gì, 《Life of Pi》uẩn như một cơn gió lớn, đem những cái khác tác phẩm thổi đến mức liêng xiêng.

Mọi người lại không có hứng thú thấy những khác tác phẩm?

Mọi người cũng cũng không còn hứng thú chờ mong mặt khác tiểu thuyết.

Hấp dẫn mọi người lớn nhất sự chú ý, là thiếu niên "Pi", là thiếu niên "Pi" làm sao ở từ từ trong biển rộng cầu sinh.

Sau đó nội dung vỡ kịch, càng là đem một đám độc giả kích thích cao. Triều liên tục.

Tại lão hổ ăn tươi linh cầu sau, lão hổ bắt đầu cùng nhân vật chính triển khai chân chính quyết đấu.

Lúc còn sống mệnh chịu đến uy dưới sừng, nhân vật chính thiếu niên "Pi" nghĩ hết tất cả biện pháp, cùng lão hổ đấu trí đấu lực.

Cuối cùng, thiếu niên Pi dựa vào trí tuệ của mình cùng can đảm, thành công huấn phục rồi lão hổ.

Nhìn đến đây, một đám độc giả phát hiện nụ cười vui mừng, trong lòng cũng đã nhận được thỏa mãn cực lớn cảm giác.

"Ra sức, bộ tác phẩm này thật sự là quá ra sức rồi."

"Ta nguyên tưởng rằng bộ này nội dung vỡ kịch sẽ đi hướng nhân vật chính giết chết lão hổ con đường, xem ra, hay là ta nào động quá nhỏ. Nhân vật chính so với bất luận người nào đều làm đến càng thêm trâu bò, hẳn không có giết chết lão hổ, mà là huấn phục rồi lão hổ."

"Ta biết rồi. Một vị thiếu niên do bắt đầu hồ đồ vô tri, tại cuối cùng cùng lão hổ độ sức ở trong trường thành. Ta biết rồi, đây không phải hoang dã cầu sinh, cái này là thiếu niên Pi lịch sử trưởng thành."

"Ta cũng đã minh bạch bộ này kịch bản chân chính ý nghĩa, hóa ra, đây là một bộ phận khoác hoang dã cầu sinh dốc lòng tác phẩm. Vô cùng tốt, Hyf quả thực là một thiên tài, hẳn dùng một loại vĩ đại đổi mới cho chúng ta kể rõ chân thật dốc lòng cố sự, cái này so với những cái kia đơn thuần viết dốc lòng

chuyện xưa loại hình tác phẩm trâu bò hơn nhiều."

"Cám ơn Hyf, cảm ơn người cho chúng ta đã mang đến đẹp mắt như vậy có sự."

"Tiểu nhị, trước tiên đặc biệt cảm ơn nhanh như vậy, người cho rằng cổ sự đến đó liền kết thúc rồi à? Tuy rằng thiếu niên Pi thành công huấn phục rồi lão hổ, nhưng bọn họ nguy cơ vẫn không có giải trừ, bọn họ vẫn là sẽ đói bụng, bọn họ vẫn là muốn uống nước, hơn nữa là nước ngọt, chúng ta biết rõ, trên biển là không có nước ngọt. Chỉ cần bọn họ còn chưa có trở lại lục địa. Như vậy, vấn đề sinh tồn liền một mực uy hiếp nhân vật chính, đương nhiên, cũng uy hiếp lão hổ."

"Một việc này chưa xong việc khác đã đến, thật không biết một cái mới 17 tuổi thiếu niên vào lúc này phải làm gì, mãnh liệt chờ mong phía sau nội dung vở kịch?"

Phía sau nội dung vở kịch cũng không hề để đại chúng thất vọng.

Lúc còn sống mệnh chịu đến nghiêm trọng uy dưới sừng, nhân vật chính bắt đầu hấn ở trên biển con đường sinh tồn.

Vì giải quyết đồ ăn vấn đề, thiếu niên "Pi" sử dụng các loại phương pháp thử nghiệm tại trong biển câu cá.

Nhìn đến đây, không ít độc giả sáng mắt lên.

Không sai, hải dương ở giữa mặc dù không có đồ ăn, nhưng toàn bộ hải dương chính là đồ ăn, người chỉ cần dùng trí khôn nhất định, đều sẽ nghĩ tới biện pháp.

Câu cá chính là một phát hiện lớn.

Tuy rằng như vậy nội dung vở kịch xem ra đơn giản, thế nhưng, cái này lại làm cho rất nhiều độc giả cảm giác rất có cảm giác mới mẻ.

Mọi người biết rõ, hoang dã câu sinh nội dung vở kịch, chân chính bắt đầu.

Nhưng mà, có lúc tổng ăn cá cũng không phải cái vấn đề. Thiếu niên Pi tại ăn cá đồng thời lại đem đồ ăn tô chuẩn tới rồi giữa bầu trời điều hâu.

Đón lấy, đang giải quyết đồ ăn cái vấn đề sau, thiếu niên Pi bắt đầu thử nghiệm dùng các loại phương pháp giải quyết nước ngọt vấn đề.

Một loạt ngoài dự đoán chỉ lại ngoài dự đoán nội dung vở kịch, không ngừng mở ra.

Nhưng mà, ở trên biển giải quyết xong đồ ăn cái vấn đề sau cũng cũng chưa chắc thuận buồm xuôi gió.

Đang không ngừng bùng bùng đồng thời, nhân vật chính còn phải đối mặt một ít đột phát sự kiện.

Tỷ như, đến từ cá mập công kích.

Làm nội dung vở kịch viết tới đây thời điểm, một đám độc giả lại là không cầm được khăn trương lên.

Bọn họ chỉ lo sợ một chút, nhân vật chính bị cá mập ăn tươi.

Thật vất vả cá mập rời khỏi, nhân vật chính đột nhiên lại đụng phải trên biển lốc xoáy.

Câu sinh, uy hiếp, kỳ ngộ, mạo hiểm . .

Các loại nội dung vở kịch thay phiên trình diễn, 《Life of Pi》cũng theo nội dung vở kịch không dứt đầy mạnh, càng ngày càng thể hiện rồi mị lực của hấn. Chậm rãi, hóa ra 《Life of Pi》mới chỉ là tại California thành danh, thế nhưng, làm nội dung vở kịch từ từ đầy mạnh sau, Life of Pi lại là như tên lửa tốc độ, tiến vào toàn bộ bắc Mỹ khu vực độc giả nhãn cầu.

Life of Pi, vào đúng lúc này, chân chính đồ tía.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 387: Trong lòng có mãnh hổ, tinh tế ngắm tường vi

' một bộ hoàn toàn mới mạo hiểm thần thoại, Life of Pi. '

' Life of Pi, khai sáng hoang dã cầu sinh loại hình. '

' tại mệnh mông đại sinh tồn 229 ngày, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là cùng một con hổ tại biển rộng mệnh mông sinh tồn 229 ngày. '

' truyền kỳ tác phẩm đồ sộ đột kích, chuẩn bị sẵn sàng sao? '

' Life of Pi, dạy ngài dã ngoại sinh tồn kỹ xảo. '

...

Không thể không nói, [Life of Pi] nóng nảy trình độ vượt ra khỏi Hoàng Nhất Phàm ý muốn.

Hoàng Nhất Phàm còn tưởng rằng muốn đăng nhiều kỳ một quãng thời gian, Life of Pi năng lực chậm rãi đánh ra tiếng tăm. Nhưng không nghĩ tới, cố sự mới chỉ là mở ra một điểm khăn che mặt, Life of Pi cũng đã truyền lưu đến toàn bộ bắc Mỹ.

Cùng lúc đó, Life of Pi còn đã mang đến một cái càng thêm náo nhiệt đề tài —— hoang dã cầu sinh.

Cái đề tài này rất mới mẻ độc đáo, chỉ ít, rất nhiều người không có từng đụng phải.

Nên có người đem cái đề tài này viết ra lúc, hần liền trong nháy mắt hấp dẫn cả đám nhân sĩ hứng thú.

Đồng dạng, Life of Pi cũng đưa tới rất nhiều gia điện ảnh và truyền hình công ty hứng thú.

"Hoàng, người thật là thiên tài, người bộ này Life of Pi không có bị người mua đi thôi."

Galaxy điện ảnh công ty biên kịch "Davy" cái thứ nhất tìm tới Hoàng Nhất Phàm.

"Không có."

Hoàng Nhất Phàm lắc đầu một cái.

"Quá tốt rồi, chúng ta muốn người bộ tiểu thuyết này điện ảnh cải biên quyền. Đương nhiên, giá cả tùy người nỡ "

"Davy, nhìn dáng vẻ của người, thật giống như ta tùy tiện mở cái gì giá, người đều tiếp nhận nha."

"Ha ha, chuyện này chỉ có thể chứng minh người bộ tiểu thuyết này thật sự là quá đặc sắc. Ta tin tưởng, nếu như đem người bộ tiểu thuyết này cải biên thành điện ảnh, nhất định sẽ làm nổ người xem nhân cầu. Ta hiện tại đã có ý nghĩ đem một cái bộ phận tiểu thuyết cải biên thành một bộ 3D siêu cấp tác phẩm, đại dương vô tận, sinh tồn ở khiêu chiến, oa. . . Ngắm lại đều cho người kích động không thôi."

"Quả thật không tệ."

Hoàng Nhất Phàm cũng gật đầu.

Kiếp trước Life of Pi cũng xác thực bị cải biên thành điện ảnh.

Nhưng mà, tạm thời Hoàng Nhất Phàm cũng không hề đáp ứng.

"Davy, Life of Pi bán cho các người chụp ta đúng là không có ý kiến. Thế nhưng, ta nghĩ hỏi là, người cảm thấy Life of Pi chính là một bộ hoang dã cầu sinh loại tác phẩm không?"

"Chẳng lẽ không phải sao?"

Davy có chút kỳ quái, hỏi ngược lại.

"Có lẽ hiện tại đúng không, nhưng ta muốn nói, kỳ thực đó cũng không phải."

"Cái gì có lẽ hiện tại là, nhưng lại cũng không phải."

"Cái này tạm thời không thể nói. Nhưng mà, Davy, nếu như người mới chỉ là cho rằng đây là một bộ phận hoang dã cầu sinh loại tác phẩm, như vậy, ta ngược lại thật ra không quá muốn đem bộ tác phẩm này bán cho người."

"Tại sao?"

"Không có vì cái gì, nếu như người có thể đọc hiểu ta bộ tác phẩm này mà nói, có lẽ, ta sẽ một lần nữa cân nhắc."

Bị Hoàng Nhất Phạm cự tuyệt Davy có chút buồn bực về tới Galaxy điện ảnh công ty.

"Davy, làm sao, nhìn đáng vẻ của người, chuyện này là chạy không."

Galaxy điện ảnh công ty nổi danh người chế tác "Ärssen" cười cười, nói với Davy.

"Ärssen, người đã đoán đúng."

Davy cười khổ một câu.

"Kỳ quái, người cùng hần cần phải có chút giao tình, làm sao, hần còn từ chối người, ngại giả cả thấp sao?"

"Không, ta đã nói với hần, tùy tiện hần khai mở bất kỳ giá."

"Vậy làm sao?"

"Ta cũng rất tò mò."

Vừa nói, Davy một bên lấy ra điện tử tool đọc."Hần nói với ta, ta cũng không muốn đem bộ tác phẩm này bán cho ta. Còn nguyên nhân, là bởi vì ta không có đọc hiểu hần bộ tác phẩm này."

"Không đọc hiểu hần bộ tác phẩm này?"

Càng nói càng để Ärssen không rõ, "Hần bộ tác phẩm này không phải hoang dã cầu sinh loại hình sao? Được rồi, tại trong chuyện xưa, hần cũng thể hiện con người sinh tồn ý chí."

"Ta cũng nghĩ như vậy, nhưng xem ra, đó cũng không phải câu trả lời chính xác."

Tại điện tử tool đọc bên trong, Davy mở ra Life of Pi mỗi cái chương tiết, lại một lần nữa tỉ mỉ chăm chú nhìn lại.

"Ta chỉ có thể nói đây là các người loại này tác giả văn thanh ý nghĩ, xin lỗi, Davy, ta cũng không phải nói người, tuy rằng năm đó người không có làm biên kịch thời điểm cũng xác thực rất văn thanh."

"Ärssen, người cũng đừng nắm trước đây ta mà nói chuyện. Nhưng mà, ta cũng không nhận ra Hoàng Nhất Phạm văn thanh. Phải biết, hần không phải là đơn thuần một vị tác giả. Hần còn chụp qua một bộ chi phí thấp điện ảnh đã từng, từ trước đến nay, bộ phim này đã đã lấy được 100 vạn phiếu phòng. Đồng dạng, hần trả cho chúng ta Evita viết qua một đoạn nữ vương độc thoại. Đồng thời, hần vẫn là phê phán hiện thực loại hình tác phẩm tiêu biểu gia."

"Ta thừa nhận hần có tài, vì lẽ đó, ta mới đối với hần bộ này Life of Pi cảm thấy rất hứng thú."

"Không, Ärssen, người khả năng không có rõ ràng ý của ta. Hoàng Nhất Phạm không chỉ là có tài đơn giản như vậy, nói như thế nào đây. . . Như vậy đi, Ärssen, ta trước tiên lại nhìn kỹ mấy lần Life of Pi, có lẽ, ta có thể đọc hiểu hần bộ tác phẩm này hàm nghĩa chân chính đây."

"Vậy cũng tốt, người lại nhìn một chút. Chỉ là, ta ngược lại thật ra có chút bận tâm. Người ở nơi này nghiên cứu hần tác phẩm, nói không chắc lúc nào, nơi khác bộ này Life of Pi đã bị đặc biệt người cho mua đi rồi."

"Yên tâm đi, Hoàng Nhất Phạm nếu cự tuyệt ta, khẳng định cũng sẽ từ chối đặc biệt người. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là đặc biệt người cũng không có tìm hiểu tốt tác phẩm của hần."

Không tiếp tục nói nữa, Davy một lần nữa cẩn thận lại một lần nữa duyệt đọc lên Life of Pi.

...

"Hoàng, ứng với quảng đại độc giả yêu cầu, muốn người làm một lần thăm hỏi, lúc nào có thời gian vậy?"

Aubilly hướng Hoàng Nhất Phạm phát ra một cái tin tức.

Làm như thức tỉnh báo hiện tại nhất đang "hot" tác giả, Aubilly quả thực yêu chết Hoàng Nhất Phạm rồi.

Cũng bởi vậy, tại Life of Pi không đứt đăng nhiều kỳ đồng thời, Aubilly cũng tới một lần đối với Hoàng Nhất Phạm văn tự thăm hỏi.

Trên thực tế, Aubilly trước đây là muốn cùng Hoàng Nhất Phạm cùng lên ti vi đài làm một kỳ TV tổng nghệ tiết mục, dù sao, hoang dã cầu sinh cái đề tài này rất dễ bắt Mỹ khán giả cảm thấy hứng thú. Chỉ là đáng tiếc, Hoàng Nhất Phạm lại là cự tuyệt. Không có biện pháp, Aubilly không thể làm gì khác hơn là hẹn Hoàng Nhất Phạm làm một cái kỳ văn tự thăm hỏi.

"Có thể."

Hoàng Nhất Phàm trả lời nói ra.

"Vậy thì tốt, hiện tại bắt đầu, ta hỏi người đáp."

Đi thẳng vào vấn đề, Aubilly nói ra, "Đầu tiên chúc mừng Hoàng Nhất Phàm tiên sinh tác phẩm của ngài Life of Pi đạt được hiện tại như thế nóng nẩy thành tích, xin hỏi, lúc đó ngài là làm sao nghĩ tới đây một cái đề tài."

"Ta người này suy nghĩ muốn so sánh Thiên Mã hình nhân rồi, một lần đang nhìn đến Columbus phát hiện tân đại lục sau, ta chỉ muốn đến, làm Columbus con thứ nhất chân đạp vào khối này đại lục thời điểm, có phải hay không một cái rất chuyện thú vị. Thế là, ta liền viết Life of Pi. Ta đang nghĩ, một người thiếu niên bị cuốn vào biển rộng mênh mông, hẳn nên làm cái gì bây giờ?"

"Không thể không nói, ngài ý nghĩ cùng Columbus phát hiện tân đại lục như thế hoàn mỹ, người thành công mở ra chúng ta đọc giả nhãn cầu. Người cũng thành công để cho chúng ta biết rõ, hóa ra, tại tiểu thuyết khu vực còn có như thế một tâm đại lục."

"Cám ơn."

"Không khách khí, tiểu thuyết của người chống lại như vậy ca ngợi. Rất nhiều độc giả đang nhìn ngài Life of Pi sau, đều bị nhân vật chính trí tuệ cùng dũng khí chỗ tù binh. Đương nhiên, bao quát ta, đây là một cái như mộng ảo cổ sự, cũng là một cái siêu cấp độc lòng nhân vật chính."

"Chờ đã. . ."

Hoàng Nhất Phàm đã cắt đứt Aubilly nói chuyện, "Ta nghĩ cường điệu thoáng một phát, đó cũng không phải một bộ độc lòng tiểu thuyết."

"Được rồi, là của ta sai, đây quả thật là không phải độc lòng tiểu thuyết, đây là khai sáng tân phái loại hình hoang dã cầu sinh tiểu thuyết."

"Đây cũng không phải là hoang dã cầu sinh tiểu thuyết."

"Cái này. . ."

Đối mặt Hoàng Nhất Phàm hai lần phủ nhận, Aubilly lập tức không biết nên hỏi chút gì.

Chuyện gì xảy ra?

"Cái kia đây là một bộ phận cái gì loại hình tiểu thuyết?"

"Nếu như miễn cưỡng nói, ta sẽ cho rằng, đây là một bộ phận suy nghĩ nhân tính tiểu thuyết."

"Suy nghĩ nhân tính?"

Aubilly mặc dù cũng không tán thành Hoàng Nhất Phàm ý tứ, nhưng cũng chỉ có thể gạt đầu, "Được rồi, điều này cũng quả thật có viết đến nhân tính."

"A a, Aubilly, ta có thể không phải là không muốn tiếp nhận người thăm hỏi. Trên thực tế, cái này cũng là ta gần nhất vẫn muốn nói. Ta hi vọng có độc giả có thể xem hiểu Life of Pi, nếu như bây giờ không có manh mối, ta làm một bài thơ cho mọi người nhắc nhở. Có lẽ, tại đây một bài thơ sau, mọi người có thể đọc hiểu một ít gì đó."

"Phi thường chờ mong ngài tác phẩm thơ ca, đây là một bài cái gì thơ đâu này?"

"Bài thơ này tên là [cho ta, quá khứ, bây giờ cùng tương lai]."

Hoàng Nhất Phàm tại trên bàn phím gõ, một bài tác phẩm thơ ca viết đi ra:

Thương thảo tụ hội, bên nào cũng cho là mình phải, hỗn loạn không thôi.

Nhiều vô số, dục vọng, cướp đoạt ta hiện tại

Đem "Lý tính" bóp chết là nó bảo tọa

Ta ái tình dôn dập lướt qua tương lai hàng rào

Giấc mơ giải phóng ra hai chân của bọn nó, vũ đạo liên tục

Cho ta, người ăn lông ở lỗ cướp lấy tiên tri,

Đeo vòng hoa Apollo Thần

Hướng Abraham điếc tai hát thần ca hát.

Trong lòng có mãnh hổ, tình tế ngắm tường vi.

Xem kỹ nội tâm của ta đi, thân ái bằng hữu, người ứng với run rẩy,

Bởi vì đó mới là người vốn là diện mục.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 388: Nội dung vở kịch không phải trong tưởng tượng đơn giản như vậy

[cho ta, quá khứ, bây giờ cùng tương lai] là Anh quốc thi nhân "Higuma" một phần tác phẩm thơ ca. Nguyên văn "In, me, the, tiger, sniffs, the, rose" bị kiếp trước lấy tên thi nhân "Dư Quang Trung" phiên dịch là "Trong lòng có mãnh hổ, tinh tế ngấm tường vi". Nền thơ mặc dù là tiếng Anh thơ, không phải tiếng Trung thơ, nhưng bởi vì câu thơ kinh điển, phiên dịch càng là trâu bò. Cũng bởi vậy, trong lòng có mãnh hổ, tinh tế ngấm tường vi một câu nói này cũng ở kiếp trước được gọi là không khéo danh ngôn.

Hoàng Nhất Phàm viết một cái bài thơ, ý là cường điệu nhân tính hai mặt. Chính như thiếu niên "Pi" tâm tính như thế, cũng là hai mặt. Hẳn hi vọng trang này tác phẩm thơ ca có thể cho độc giả mang đến một ít dẫn dắt, rõ ràng Life of Pi một cái bộ phận tác phẩm chân chính ý nghĩa.

Chỉ là rất đáng tiếc. . .

Hay là Life of Pi quá mức phép ẩn dụ, đối với Hoàng Nhất Phàm một cái bài thơ làm nhắc nhở, cũng không có người đoán ra [Life of Pi] rốt cuộc là một cái dạng gì cơ sự. Ngược lại, bởi vì cái này một phần tác phẩm thơ ca trâu bò, một câu "Trong lòng có mãnh hổ, tinh tế ngấm tường vi" thì đã trở thành người người tranh nhau truyền tụng câu thơ.

"Ta dựa vào, Hyf không chỉ sẽ viết tiểu thuyết, lại vẫn sẽ làm thơ, lợi hại, thật sự là lợi hại."

"Trong lòng có mãnh hổ, tinh tế ngấm tường vi, câu thơ này viết quá tốt rồi."

"Rất lâu không có từng đọc như thế có thú vị câu thơ rồi, Hyf đại đại, về sau sửa thơ đi, đặc biệt viết tiểu thuyết rồi, thi nhân bức phẩm chất cao một chút."

"Lăn to, Hyf chạy đi làm thơ rồi, vậy chúng ta Life of Pi làm sao bây giờ?"

"Được rồi, Hyf tốt nhất liền như hiện tại như thế, một bên viết tiểu thuyết một bên làm thơ, vậy thì quá sung sướng."

"Ha ha ha, đúng, đúng, đúng, liền muốn như vậy."

"Nhìn thấy một cái bài thơ, ta không trải qua cũng muốn làm một vị thi nhân, đáng tiếc, không cái này tài hoa."

"Nhưng mà, các anh em, thật giống Hyf nói chính là câu này thơ là dùng để giải thích bộ tiểu thuyết này hàm nghĩa chân chính, mọi người xem đã hiểu không."

"Nhìn không hiểu, ta chỉ biết bài thơ này đủ xấu. Còn là có ý gì, không biết."

"Ta cũng không biết. Ai, thi nhân chính là như vậy, viết quá cao thâm rồi, cũng quá có bức phẩm chất rồi. Nhưng mà, ta chính là yêu thích như vậy cao thâm, ta chỉ thích như vậy bức phẩm chất. Hôm nào ta đối với mọi giấy cũng nói một câu như vậy thơ, nhất định có thể dọa dẫm nàg."

Nhìn đến đây, Hoàng Nhất Phàm cũng là dở khóc dở cười.

Được rồi, nếu như [Life of Pi] dễ dàng như vậy có thể bị đặc biệt người đoán được, như vậy, kết cục cuối cùng vạch trần cũng tự không khả năng khiếp sợ tất cả mọi người. Nếu mọi người đều đoán không được, vậy thì chờ tương lai đại kết cục công bố đáp án đi.

. . .

"Trong lòng có mãnh hổ, tinh tế ngấm tường vi."

Annie nghe thấy trong tay một đóa hoa, đóa hoa trong tiết lộ ra ngoài thơm ngát làm cho nàng say sưa.

' mỗi cái nội tâm của người nơi sâu xa đều ở một con Mãnh Hổ, chỉ là tại hang hổ ở ngoài vẫn có tường vi rậm rạp. Lão hổ sẽ tinh tế ngấm tường vì thời điểm, bận rộn mà rộng lớn hùng tâm cũng sẽ bị ôn nhu và mỹ lệ thuyết phục, dừng bước lại, yên tĩnh thường thức tự nhiên ban tặng mỹ hảo của nó, sinh hoạt cấp cho nó thần nhiên.

Mãnh Hổ quyết đoán cũng có thể cùng tường vi nhẫn nại hài hòa một thể, như thể nào đi nữa tâm cứng rắn như thạch hoặc hào hùng đầy cõi lòng người, trong lòng ngực vẫn như cũ có một phần thanh đạm linh động, một phần bình yên lặng im chất chứa trong đó, vẫn như cũ sẽ nhu nhược mà mỹ lệ đóa hoa khải nhan lạc quan, theo thanh sóng uyển chuyển, thường phong quang Tề Nguyệt.

Lòng người chính như Mãnh Hổ cùng tường vi hai mặt thể, như thiếu hụt tường vi liền khó tránh khỏi trở nên lỗ mãng, do đó lưu cho dung tục; như thiếu hụt Mãnh Hổ liền khó tránh khỏi trở nên nhu nhược, do đó mất đi hăng say. Có lòng của người ta nguyên là hang hổ, mấy đóa tường vi tránh không được Mãnh Hổ đập lên; có lòng của người ta nguyên là hoa viên, trong vườn Mãnh Hổ không khỏi cho một mảnh kia hương triều say ngất ngây. Vì lẽ đó người trước khí chất gần với dương cương, mà người sau khí chất gần với âm nhu. Nhưng mà đập vỡ tường vi còn có thể nở rộ, say ngất Mãnh Hổ có lúc tỉnh lại. '

Đây là Annie nội tâm đối với cái này một bài thơ giải thích: "Chỉ cần trong tim lên yêu thương, liền sẽ trở nên rất ôn nhu, rón ra rón rén, cẩn thận từng li từng tí tới gần mỹ hảo, chỉ lo kinh rơi xuống trên nhụy hoa sương sớm."

"Hoàng Nhất Phàm, người là Thượng Đế phái đi Nhân Gian là thiên sứ sao?"

Nhắm mắt lại, Annie trong đầu hiện lên trước đây Hoàng Nhất Phàm viết ra câu thơ.

Nữ thần mặt trăng.

Đông ngày đã tới, mùa xuân còn có thể xa sao?

Để bão táp đến mãnh liệt hơn đi.

Sinh như hạ hoa chi xán lạn tử như thu diệp chi tĩnh mịch.

Còn có hôm nay "Trong lòng có mãnh hổ, tinh tế ngấm tường vi".

...

"Life of Pi" đến cùng phép ẩn dụ cái gì?

Davy có một ít phát điên.

Vì hoàn toàn đọc hiểu một cái bộ phận tác phẩm ý nghĩa, Davy mua mấy chục phần thức tỉnh báo báo chí.

Từ ban đầu đăng nhiều kỳ Life of Pi bắt đầu, đến chương mới nhất, Davy cơ hồ là một chữ một từ, không ngừng đang nghiên cứu.

Chỉ là, dù cho Davy như thế nào đi nữa đọc kỹ, nhưng những ngày qua vẫn không có phát hiện bất kỳ một chút vấn đề.

Life of Pi chính là một bộ hoang dã cầu sinh loại tác phẩm.

Cái này không chỉ có thể hiện tại nhân vật chính hoang dã cầu sinh, đồng thời còn thể hiện tại nhân vật chính cùng lão hổ đấu trí đấu lực lượng cầu sinh.

Thật sự là không nghĩ ra, tại hoang dã cầu sinh sau, còn có cái khác cái gì ở trong chứa.

Bất đắc dĩ, Davy bắt đầu ở internet tìm kiếm đáp án.

Trên thực tế, Hoàng Nhất Phàm đang thức tỉnh báo phòng vấn sau liền đã có không ít người cũng bắt đầu tìm kiếm Life of Pi phép ẩn dụ. Đặc biệt là Hoàng Nhất Phàm viết cái kia một bài thơ, càng là kích phát rồi mọi người hứng thú. Tuy rằng rất nhiều người chẳng qua là cảm thấy bài thơ này rất lợi hại, nhưng cũng có một số người cảm giác, một cái bài thơ sau lưng có hay không ý tứ khác. Nếu như một cái bài thơ đặt ở Life of Pi ở trong, lại đại diện cho cái gì?

Như thế, có một ít cổ tro cấp độc giả liền bắt đầu như Davy như thế không dứt tìm kiếm.

Đáng tiếc, cái này một số người cùng Davy như thế, đến cuối cùng đều là không thu hoạch được gì.

"Các vị, như thế nào, có hay không phát hiện vấn đề gì?"

Davy ở một cái "Life of Pi" thảo luận trong đám cùng mấy vị đang tìm kiếm Life of Pi chân chính ở trong chứa bạn trên mạng nói chuyện phiếm.

"Không phát hiện."

"Ta cũng không phát hiện, ai, cái này so với thấy trình thám loại tiểu thuyết còn mệt."

"Đúng rồi, cái kia Hyf không phải là gạt chúng ta a."

"Sẽ không, ta biết tác giả, tác giả tự mình nói cho ta bộ tác phẩm này có khác phép ẩn dụ."

Davy lắc đầu.

"Trời ạ, người dĩ nhiên nhận thức tác giả, thật lợi hại, giới thiệu ta biết, giới thiệu ta biết đi."

"Tìm ôm bắp đùi."

"Quên đi thôi, ta nghĩ, mọi người phá cái này đáp án không biết, tác giả nói không chắc liền sẽ cùng các người gặp mặt đây."

"Nói cũng đúng."

Một cái nói, mọi người lại là không ngừng thảo luận.

"Ai, được rồi, ta không có ý định tìm. Cái kia Hyf tuyệt đối là tay giả đòi, nơi khác mỗi một câu nói, từng cái nội dung vở kịch đều thiết kế rất nghiêm mật, ta một chút lỗ thủng cũng không có tìm được."

Lúc này, có bạn trên mạng lựa chọn từ bỏ.

"Ta cũng không tìm, Hyf không phải nói nhanh đại kết cục đi nha, ngồi đợi kết cục."

"Tìm được đâu đâu, ta ngoại trừ phát hiện chuỗi tiêu sẽ không nổi lên cái này vấn đề nhỏ sau, chẳng phát hiện bất cứ thứ gì."

Nhìn mọi người thảo luận nội dung, Davy trong lòng một trận thổ huyết, liền đợi hán cũng chuẩn bị buông tha thời điểm, đột nhiên Davy phát hiện vấn đề chỗ ở.

"Chuỗi tiêu nổi lên?"

Cái này nội dung vở kịch phát sinh ở một con "Tinh tinh" ngồi "Chuỗi tiêu" tung bay ở trên mặt biển, đồng thời cứu nhân vật chính.

Chuỗi tiêu có khả năng nổi là trên mặt nước?

Cái vấn đề này Davy cũng không rõ lắm? Thế là, Davy làm một cái thí nghiệm, hán cầm mấy nén nhang tiêu vút ở trong nước. Phát hiện chuỗi tiêu bắt đầu là chìm ở đáy nước, sau đó lại nổi lên. Cái này chứng minh ban nãy vị độc giả kia nghiên cứu là sai lầm, chuỗi tiêu xác thực sẽ nổi lên. Thế nhưng, Davy cũng không có đi truy cứu vị độc giả kia nghiên cứu là đúng hay sai. Hán đang suy nghĩ, tuy rằng chuỗi tiêu có thể nổi lên, thế nhưng, nổi lên chuỗi tiêu có thể nâng lên một con mấy trăm cân đại tinh tinh sao?

Vấn bên trong cũng không hề viết chuỗi tiêu có bao nhiêu, nếu có rất dài rất dài một đoạn dài, trên lý thuyết có lẽ khả năng.

Nhưng mà, đây không phải then chốt, then chốt bởi vì chuỗi tiêu có khả năng nổi lên chuyện này để Davy có hoài nghi.

Hán bắt đầu hoài nghi, nhân vật chính cũng chính là thiếu niên "Pi" là không phải là đang nói dối.

Hán chỗ nói giả tưởng bông bênh có phải là thật hay không thật.

Nếu như hán nói dối, như vậy, hán ở đâu nói dối?

Nếu như là chân thật, vậy trong này mặt lại có cái nào nội dung vở kịch là chân thật.

Nội dung vở kịch lập tức trở nên trở nên phức tạp.

Davy đột nhiên phát hiện, hóa ra đơn thuần hoang dã câu sinh, tựa hồ không còn là đơn giản như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 389: Đại kết cục

Thiếu niên Pi.

Giả tưởng bỗng bệnh.

Lão hồ.

Sinh tồn.

Các loại chữ tại Davy trong đầu thoáng hiện, một loạt nội dung vô kịch lại như chiếu phim bình thường bị Davy tổ chức ra.

Đây rốt cuộc là một cái dạng gì cổ sự?

Mặc dù lớn vệ đã bắt đầu hoài nghi, đồng thời, Davy tại chuỗi tiêu chỉ dẫn dưới, còn phát hiện một cái khác điểm đáng ngờ.

Lái về Canada viễn dương tàu hàng đựng tới bão táp có dễ dàng như vậy rủi ro sao?

Nếu như điều này cũng mất chuyện, như vậy, thiếu niên Pi áp chế ngồi một cái thuyền nhỏ như thế nào tránh được bão táp.

Được rồi, tuy rằng cái này có thể dùng vận khí hoặc là trùng hợp giải thích. Thế nhưng, toàn bộ cổ sự lại là để Davy càng ngày càng mê hoặc lên.

Là nhân vật chính đang nói dối?

Nếu như nói dối, nhân vật chính thiếu niên phải đến đáy ngọn nguồn đang ẩn núp cái gì?

Vẫn là Hoàng Nhất Phàm cố ý tại cổ sự ở trong thiết trí bẫy rập.

Nếu như là xếp đặt bẫy rập, nhưng người cạm bẫy này lại là cái gì?

Ròng rã mấy ngày, Davy đều nhào vào Life of Pi ở trong.

Thăng đến làm thiếu niên Pi đi tới một cái thần bí hòn đảo sau, Davy đột nhiên nội tâm chấn động.

Cái này hòn đảo tại bắt đầu, nhân vật chính thiếu niên "Pi" cũng không biết tên gọi là gì, đương nhiên, cái này cũng không quan trọng, trên biển hòn đảo nhiều lắm, có cũng không có danh tự. Nhưng người chỉ cần biết rằng, tới rồi cái này hòn đảo sau, nhân vật chính hẳn là có thể tạm thời đạt được tiếp tế, chí ít, trên đảo hẳn là ăn.

Đúng như dự đoán, đi tới hòn đảo thiếu niên Pi quả thực mừng rỡ như điên, logout thuyền hấn liền ở trên đảo tìm tới một loại có thể ăn thực vật. Đồng thời, lão hồ cũng tìm được trên đảo có thể ăn cây mangut. Trên thực tế cũng không cần tìm, cây mangut ở trên đảo có lên tới hàng ngàn hàng vạn chỉ, người tùy tiện một trái liền có thể bắt được rất nhiều. Hơn nữa một cái chút ít cây mangut còn không sợ người, thậm chí làm lão hồ ăn bọn họ lúc, một cái chút ít cây mangut cũng sẽ không đào tẩu.

Đây là một cái nhìn qua rất quái lạ đảo.

Kỳ quái không chỉ là bởi vì một cái chút ít không sợ chết mà lại nhiều vô cùng cây mangut, kỳ quái hơn nữa chính là, ngay đêm đó muộn lắm. Ăn người đảo nước biển biến thành một loại dịch a-xít vật chất, bên trong loại cá đều ở đây loại dịch a-xít vật chất hòa tan bên dưới liền như vậy tử vong, cây mangut màn đêm vừa xuống liền chạy tới trên cây, cũng chính bởi vì sợ loại này nước biển.

Nhưng mà, kỳ sự tình cũng không chỉ là nước biển. Tại ăn người đảo trên cây, cái này một ít cây mở ra một loại phi thường giống hoa sen đóa hoa. Cho người sợ hãi là, nhân vật chính thiếu niên Pi dĩ nhiên tại hoa sen bên trong tìm tới một chiếc răng.

Thiếu niên Pi nhưng vào lúc này thành linh tinh táo lại.

Hắn đột nhiên phát hiện, chính mình đi tới cái này hòn đảo cũng không phải phổ thông đảo, mà là một toà ăn người đảo.

Trên đảo sở hữu sinh vật, đều là ăn người đảo tế lương thực.

Nhìn đến đây, Davy ánh mắt lập tức trợn lớn lên, thật giống xem chiếu bóng nhìn thấy một cái rất khủng bố màn ảnh như thế.

Ăn người đảo.

Hàm răng.

Hoa sen.

Trước đây một loạt nội dung vô kịch lần thứ hai tái hiện.

Chọt, chọt, chọt. . . Davy không ngừng thờ dốc.

Hắn phát hiện một cái sự thực đáng sợ.

Chỉ là, Davy lại có một ít không thể tin được, nhẫn nhịn kích động, Davy cho Hoàng Nhất Phàm gọi một cú điện thoại.

"Hoàng Nhất Phàm, ta đột nhiên có một ít đã minh bạch chuyện xưa của người chân chính nói là cái gì?"

"Há, là cái gì?"

"Ta, ta. . ."

Davy nghĩ tắc, hắn không biết làm sao nói.

Hoặc là nói, hắn có một ít không có dũng khí nói ra khỏi miệng.

Hắn đột nhiên phát hiện, chính mình có một ít đã minh bạch Hoàng Nhất Phàm viết một cái bộ phận tiểu thuyết dụng tâm rồi.

Có lẽ, Hoàng Nhất Phàm cũng không có dũng khí nói ra cái này một câu chuyện cũ chân tướng, thế là, lúc này mới viết Life of Pi.

Giờ khắc này Davy sáng mắt lên, hắn đột nhiên chân chính hiểu rõ ra.

"Hoàng, cổ sự này không có lão hổ thật sao?"

Nghe được Davy đáp án, Hoàng Nhất Phàm nở nụ cười.

Xem ra, Davy đoán được cổ sự này ở trong chứa: "Đúng, cổ sự này cũng không hề lão hổ."

Nói xong, Hoàng Nhất Phàm lại lắc đầu, "Hoặc là nói, kỳ thực cổ sự này cũng không phải có hay không có lão hổ, người cho rằng có, vậy thì có, người cho rằng không có, cái kia sẽ không có. Davy, người yêu thích có lão hổ vẫn là không lão hổ."

"Ta thích. . ."

Davy rung rung, một lát sau, mới lên tiếng, "Ta thích có lão hổ."

"Vi lẽ đó, Davy, người là thiện lương."

Hoàng Nhất Phàm gật gù đầu, "Tốt rồi, cổ sự gần như liền tới đây, ta nên viết đại kết cục rồi. Nhưng mà, Davy, ta chỉ có thể nói, người chỉ đoán trúng chuyện xưa một nửa, còn có mặt khác một nửa, người chậm rãi lại đoán đi."

Ngủm Davy điện thoại, Hoàng Nhất Phàm khai mở viết thiếu niên Pi đại kết cục.

Thiếu niên Pi kết cục là cái gì?

Là thiếu niên Pi về tới lục địa, cũng cùng lão hổ phân biệt.

Không, con này là cái thứ nhất chuyện xưa kết thúc.

Tại thiếu niên Pi trở về lục địa sau, nhân vật chính tại hai vị bảo hiểm nhân viên tìm hỏi dưới, nói ra cái thứ hai cổ sự:

Kỳ thực trên thuyền không nhúc nhích vật, chỉ có người, bọn họ theo thứ tự là Phật tử, đầu bếp, mama, còn có ta.

Phật tử bởi vì té gãy chân, đầu bếp nói không cho hắn đoạn chi, Phật tử liền sẽ chết. Ta cùng với mama đề lấy cái này giáo đồ. Đầu bếp dùng dao mổ đứt đoạn mất Phật tử chân, giúp hắn làm cắt chân tay. Đáng tiếc Phật tử bởi vì vết thương cảm hoá, cuối cùng chết rồi. Phật tử chết đi lại trợ giúp đầu bếp, đầu bếp dùng cắt chân tay trên đùi thịt cùng Phật tử thi thể làm mồi câu, bắt đầu câu được cá. Tuân theo tôn giáo mà lại thiện lương mama bởi vậy giận dữ, cho rằng đầu bếp là vì mình sinh tồn mà cố ý hại chết Phật tử. Cãi vã bên trong, mama nặng nề đánh đầu bếp một bạt tai, kỳ quái là đầu bếp không có hoàn thủ, chỉ tiếp tục trở về bè gỗ yên lặng mà câu cá, mồi câu vẫn là Phật tử trên thi thể thịt, đồng thời, đầu bếp cũng ăn Phật tử thịt.

Kiên trì như vậy một tuần, bởi vì ta không có nắm lấy đầu bếp câu được một con Hải Quy, đầu bếp đánh một quyền của ta. Mẫu thân vốn là cực kỳ cừu hận đầu bếp, cho là hắn là tâng tợn thiên lương Thực Nhân ma quỷ. Loại kích thích này xuống dưới, mẫu thân triệt để bạo phát, nằng nằng lên cùng đầu bếp lẫn nhau đánh, mất lý trí đầu bếp dùng dao giết chết mẫu thân.

Đầu bếp giết chết mẫu thân, ta cũng hoàn toàn hận lên mọi người.

Cuối cùng, ta liền như đầu bếp đối phó Phật tử như thế, đối phó rồi hắn.

Cái thứ hai cổ sự cũng tham gia nhân vật chính nói ra thật đối với sau, liền như vậy kết thúc.

Nhắm mắt lại, Hoàng Nhất Phàm không biết, làm đại kết cục sau khi đi ra, ngày mai thích hợp sẽ có bao nhiêu chấn động.

...

"Bieber, người nói, người thật nhận thức thiếu niên Pi tác giả Hyf."

Thiếu niên Pi nhóm thư hữu bên trong, bạn trên mạng kinh ngạc hỏi Bieber.

"Đương nhiên, ta lúc nào sẽ gạt người. Lúc đó ta đang tại nhà sách tìm sách, chỉ là người cũng biết, giống ta loại này lão thư trùng, tất cả chủng loại hình sách đều nhìn rồi. Thời điểm này có một cái lớn hơn so với ta mấy tuổi bằng hữu hỏi ta phải hay không đang tìm sách, đồng thời hướng ta đề cử. Có người đề cử tác phẩm ta đương nhiên yêu thích. . . Lập tức, vị bằng hữu này liền cho ta đề cử mấy bộ tác phẩm. Nhưng mà, hán đề cử tác phẩm ta đều không hứng thú gì. Cuối cùng, không biết có phải hay không là hán tại ta đáp lời làm ở bên trong lấy được linh cảm, đột nhiên cho ta nói, ta lại cho người đề cử một bộ tiểu thuyết. Ta hỏi là cái gì, hán nói là Life of Pi. Ta hỏi ngược lại, có bộ tiểu thuyết này sao? Hán cũng rất nói mau nói: Rất nhanh sẽ có. . . Ta không nghĩ tới, thật sự rất nhanh, thiếu niên Pi liền đi ra rồi, hơn nữa còn như thế lừa."

Tuy rằng lần trước cùng Hoàng Nhất Phàm gặp mặt đã qua một quãng thời gian, nhưng mỗi khi nói tới cảnh tượng lúc đó "Bieber" vẫn là vô cùng kích động.

Đây chính là cùng đang "hot" tác giả lần thứ nhất rồi đi gần như vậy, hơn nữa còn nói rất nhiều mà nói.

"Như vậy nhìn đến khi đó Hyf kỳ thực cũng là đang suy tư nên viết cái gì tiểu thuyết?"

"Có thể."

Bieber gật đầu.

"Xem ra, Bieber chúng ta phải cảm tạ người rồi, nếu không phải người, chúng ta liền không nhìn thấy thiếu niên phải."

"Ha ha, có thể nói như vậy."

Bieber cười to.

"Nhưng mà có chút buồn bực nha, thiếu niên Pi liền là kết thúc, lại muốn thư hoang rồi."

"Đúng nha, thiếu niên Pi bộ tiểu thuyết này viết thật sự là đẹp đẽ, ta có một ít thích con cộp kia rồi."

"Ta cũng yêu thích. Hi vọng đại kết cục sau, Pi có thể cùng lão hồ sinh hoạt chung một chỗ.!"

Trong đám mọi người trò chuyện, lúc này, thức tỉnh báo cùng ngày báo chí cũng vào lúc này đưa đến.

Cấp tốc đem báo chí mở ra, Bieber kích động đọc.

Hán muốn trước tiên nhìn thấy thiếu niên Pi đại kết cục.

Đương nhiên, cái khác một ít độc giả đồng dạng cũng là như thế.

Làm như gần nhất biểu hiện nóng nảy thiếu niên Pi, đoạn thời gian gần đây, hán không biết hấp dẫn nhiều ít ánh mắt của người.

Càng không cần phải nói, kim ngày vẫn là thiếu niên Pi đại kết cục.

Cùng Bieber như thế, tất cả mọi người đều hào hứng cảm báo chí, chờ mong lấy đại kết cục.

Nhưng là, khi bọn họ chăm chú nhìn xuống sau, hết thấy độc giả đều vào đúng lúc này hoàn toàn ngớ ngẩn.

Hóa ra, Life of Pi hết thấy đều là giả dối.

Chân chính cố sự, dĩ nhiên là. . .

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 390: Người cho rằng đây chính là đại kết cục sao?

"Các người cảm thấy Pi là một bộ cái dạng gì tiểu thuyết?"

"Hoang dã cầu sinh đi."

"Không đúng, ta cảm thấy là một bộ độc lòng kịch."

"Không, đây là hoang dã cầu sinh, chẳng qua là bởi vì bản năng cầu sinh xem ra rất độc lòng mà thôi."

"Không, đây chính là độc lòng kịch, chẳng qua là mượn hoang dã cầu sinh để viết độc lòng cổ sự."

"Không, ta sẽ nói cho người biết sao, bộ tiểu thuyết này hấp dẫn nguyên nhân của ta là muốn nhìn thấy nhân vật chính làm sao sinh tồn được."

"Không, dưới cái nhìn của ta, nhân vật chính từng bước một trưởng thành mới là lớn nhất xem chút."

"Không, người lẽ nào không phát hiện, nhân vật chính tại biển rộng mệnh mông bên trong câu cá, tránh né cá mập, trải qua mưa to gió lớn sinh tồn khiêu chiến, phi thường kích thích người nhân câu sao?"

"Không, người lẽ nào không phát hiện trải qua một cái chút ít cuối cùng nhìn thấy Thánh Quang trong chớp mắt ấy đấy sao?"

"Không. . ."

Pi nhóm thư hữu bên trong hai vị độc giả không ngừng tranh luận, ai cũng không nói bắt ai.

Chỉ là, đúng lúc này, có một thanh âm lại là nói ra.

"Hai vị, đừng cãi cọ, Pi không phải hoang dã cầu sinh kịch, cũng không phải độc lòng kịch, mà là. . ."

"Mà là cái gì?"

"Biết đạo chân tướng mắt của ta nước mắt rơi xuống, Bảo Bảo trong lòng đắng, Bảo Bảo không nói, các người đến xem đại kết cục liền biết rồi."

. . .

California tác giả một đám.

"Các vị, gần nhất Pi rất hot nha, bộ tiểu thuyết này đến nghiên cứu một chút."

"Có cái gì tốt nghiên cứu, chính là hoang dã cầu sinh loại hình, dựa vào chỉ là sáng tạo mà thôi."

"Tuy nói dựa vào là sáng tạo, nhưng nội dung vở kịch viết cũng rất tốt."

"Ta không cho là, muốn ta viết mà nói, ta so với hắn viết càng tốt hơn, đáng tiếc như thế một cái tốt sáng tạo."

"Đây cũng không phải là sáng tạo đơn giản như vậy."

"Làm sao?"

"Các người đến xem Pi đại kết cục liền biết rồi?"

. . .

California ba tờ báo lớn.

"Mọi người có hay không thấy thức tỉnh báo lượng tiêu thụ?"

"Không thấy."

"Làm sao."

"Không cần nhìn cũng biết, hôm nay thức tỉnh báo lượng tiêu thụ tuyệt đối sẽ vượt qua chúng ta California ba tờ báo lớn."

"Không nghĩ tới, cái này dĩ nhiên là Pi đại kết cục."

"Ta cũng không nghĩ đến."

"Cái này thật sự là một cái đặc sắc cổ sự."

"Không, cổ sự này là ta mấy chục năm qua xem qua đặc sắc nhất cổ sự."

"Ta hiện tại có một ít hồi hận không cùng thức tỉnh báo hợp tác rồi."

"Ta cũng có một chút."

"Xem ra, chúng ta còn đánh giá thấp thiên tài tác giả năng lượng."

"Đặc biệt cảm khái, hôm nay Pi lớn kết quả kết quả, ta nghĩ, lớn nhất cảm khái hẳn là cái kia một ít độc giả đi."

...

Pi đại kết cục một khi tuyên bố, khiếp sợ bắc Mỹ.

Đúng, tuyệt đối không có nói sai, tuyệt đối là khiếp sợ bắc Mỹ.

Cho tới lúc này không có cái nào cổ sự có kinh người như vậy.

Cho tới lúc này không có cái nào cổ sự có như thể chuyển ngoặt.

Cho tới lúc này không có cái nào cổ sự có thể như vậy khiến người ta giật nảy cả mình.

Life of Pi, làm được trở lên ba cái.

Làm Hyf đang thức tỉnh báo đăng nhiều kỳ đến cuối cùng một chương lúc, toàn bộ nhóm độc giả thể hoàn toàn sôi trào lên.

"Ta XXX, không nghĩ tới, đại kết cục dĩ nhiên là như vậy."

"Thần a, Life of Pi dĩ nhiên không có, có lại là một cái tàn nhẫn như vậy hiện thực."

"Hyf, người cái này vùng hồ hăng. Người còn tưởng rằng đây là hoang dã cầu sinh kịch, nhiều lắm là dóc lòng kịch. Nhưng làm kết cục của người sau khi đi ra, ta toàn bộ ba quan đều rối loạn."

"Hóa ra trên thuyền không có động vật, chỉ có người, câu nói này nói tới rất kinh điển, cũng rất tàn nhẫn."

"Phật tử, đầu bếp, mama, còn có Pi, đầu bếp giết Phật tử, lại giết mama, Pi giết đầu bếp. Xong, xong, tối hôm nay ta muốn không ngủ yên giấc."

"Lập tức toàn bộ nội dung vở kịch toàn bộ đã minh bạch. Hóa ra Phật tử chính là ngựa vằn, hẳn không có tính công kích, cũng dễ dàng nhất chịu đến đặc biệt người công kích. Mà đầu bếp chính là con kia linh cầu, gia hỏa này rất hung, mama chính là tình tình, bảo vệ qua nhân vật chính. Như vậy lão hồ, lão hồ là ai?"

"Đừng tìm rồi, lão hồ liền là nhân vật chính, cũng chính là Pi."

"Trời a, bộ tiểu thuyết này đào nhiều ít vùng hồ nha. Nhưng ta lại không thể không bội phục bộ tiểu thuyết này, hiện tại đến xem, Life of Pi bên trong tất cả dù cho nói là giả dối, thế nhưng, cùng chân thực cổ sự rồi lại hoàn toàn không có va chạm. Hơn nữa mượn dùng hư huyền cổ sự, rồi lại so với chân thật cổ sự hoàn mỹ rất nhiều. . . Đỉnh liền một chữ."

"Tuy rằng nhìn thấy kết cục sau ta rất muốn mắng to tác giả Hyf, thậm chí, ta đều không hy vọng chân chính đại kết cục sẽ là dạng này. Nhưng ta cũng không thể không nói, đây là một cái tốt cổ sự."

"Đúng là một cái tốt cổ sự. Tác giả quá trâu bò rồi, hẳn kỳ thực viết chính là hai cái cổ sự. Một cái là có lão hồ, một cái là không có lão hồ. Then chốt chính là độc giả, người có thể lựa chọn có lão hồ, cũng có thể lựa chọn không có lão hồ."

"Ta nghĩ, ta sẽ chọn không có lão hồ, cảm động ta vẫn là Pi tại trong biển rộng sinh tồn ý chí."

"Không, ta sẽ chọn có lão hồ. Bởi vì, ta cảm thấy cái này mới là chân thực cổ sự. Hơn nữa, cái này cũng là phù hợp nhất chân thật nội dung vở kịch. Biển rộng mệnh mỏng ở trong người không khả năng có cái gì giả tưởng trôi nổi, có chỉ là phi thường thực tế tàn khốc."

"Ta muốn hỏi chính là, mọi người tại trước đó tại sao không có đoán được đâu này?"

"Chuyện này chỉ có thể trách tác giả quá trâu bò rồi, vẫn luôn đang gạt chúng ta."

"Được rồi, người vừa nói như thế ta đột nhiên phát hiện một điểm gì đó. Thật giống tác giả kỳ thực tại trước đó vẫn luôn có đối với chúng ta nhắc nhở, tỷ

như, hai cái bảo hiểm nhân viên một mực cường điệu chuỗi tiêu làm sao sẽ phù ở trên nước. Tuy rằng ta không biết chuỗi tiêu có thể hay không phù ở trên nước, nhưng chuỗi tiêu mặt trên mang theo một con mảy trĩm cần đại tình tình tựa hồ rất không khoa học. Còn có, nhỏ nhỏ một con trên thuyền như thế nào chứa đủ nhiều như vậy động vật đâu này? Càng không cần phải nói, lốc xoáy liền viễn dương tàu lớn đều cho lật ngược, tại sao một con thuyền cứu sinh không có việc gì?"

"Ta dựa vào, đây đều là tác giả một thẳng đang nhắc nhở chúng ta nha. Buồn cười, lúc đó chúng ta một mực đắm chìm tại trong chuyện xưa dĩ nhiên một cái cũng không có phát hiện."

"Thiên tài, Hyf tuyệt đối là một thiên tài. Hẳn một bên tại cho chúng ta kể chuyện xưa đồng thời, một bên cũng đang không ngừng mai phục phục bút. Đợi chân chính vạch trần câu trả lời thời điểm, cái kia một ít phục bút lập tức lại là rõ ràng trước mắt, khiến người ta ký ức chưa phai. Loại này sáng tác thủ pháp, quả thực cho người vỗ bàn tán dương, quả trâu bò rồi."

"Tuyệt còn là nhân vật chính đối với hai vị bảo hiểm viên chỗ nói tâm lý mà nói, nhân vật chính tại huấn luyện lão hồ thời điểm đã từng nói:

Có lúc ta bởi vì "Richard" tồn tại mà cảm thấy cao hứng, thậm chí không muốn để hắn chết đi. Nếu như hắn đã chết, như vậy ta liền sẽ một mình tại trong tuyệt vọng sinh tồn, mà tuyệt vọng là so với lão hồ kẻ địch càng đáng sợ; nếu như ta còn có còn sống hi vọng, như vậy muốn cảm tạ Richard, là hắn để cho ta không có thời gian nhiều nghĩ về người nhà của ta cùng ta bị thảm cảnh ngộ, là hắn ép buộc ta tiếp tục sống tạm. Ta muốn cảm tạ hắn, không có hắn, ta hôm nay cũng sẽ không sống sót kể cho người chuyện xưa của ta.

Còn nhớ một đoạn này mà nói sao, lúc đó chúng ta còn tưởng rằng cái này là nhân vật chính tâm linh thăng hoa. Nhưng bây giờ đến xem, cái này đã rất rõ ràng nói cho chúng ta biết, nhân vật chính chính là lão hồ. Buồn cười, lúc đó chúng ta dĩ nhiên một chút cũng nhìn không ra."

Pi đại kết cục hoàn toàn nhắc lên một đoạn Pi thảo luận.

Tại đây ở trong, có bị kết cục khiếp sợ đến.

Cũng có không thể tin được.

Còn có bội phục tác giả tình diệu phục bút.

Đương nhiên, còn có một series cực kỳ ca ngợi tác phẩm giải thích.

Chỉ là, liền tại vô số độc giả không dứt thảo luận thời điểm, Galaxy điện ảnh công ty biên kịch Davy lại là tại Internet lên mở ra một cái topic nói ra, "Người cho rằng đây chính là đại kết cục sao, thiếu niên, người vẫn là quá ngây thơ rồi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 391: Nhân tính cùng thú tính

Muốn tìm hiểu tốt thiếu niên Pi đại kết cục, đầu tiên muốn rõ ràng tác giả viết đại kết cục.

Đương nhiên, có lẽ người sẽ cho rằng, tác giả viết đại kết cục không phải là chân chính đại kết cục sao?

Không, có lúc tác giả viết đại kết cục cũng không hẳn vậy là đại kết cục.

Hoặc là có lúc tác giả viết đại kết cục, nhưng mọi người cũng không có lĩnh ngộ tác giả nói tới đại kết cục là có ý gì.

Càng hoặc là, tác giả tuy rằng viết đại kết cục cũng chẳng qua là gài người.

Cái thứ nhất đứng ra cho "Thiếu niên Pi" phân tích chính là Galaxy điện ảnh công ty biên kịch Davy.

Cứ việc Davy tại Hoàng Nhất Phàm nhắc nhở xuống dưới dĩ nhiên xem như là sớm biết được đại kết cục. Thế nhưng, làm Davy đọc thiếu niên Pi đại kết cục sau, hắn mới phát hiện, chân chính đại kết cục cũng không phải đơn giản như vậy.

Theo như Hyf phương pháp sáng tác, thiếu niên Pi đại kết cục là trên thuyền không nhúc nhích vật, tất cả đều là người.

Cái này một số người theo thứ tự là Phật tử, đầu bếp, mama, cùng với thiếu niên Pi.

Đầu bếp giết Phật tử, lại giết mama, thiếu niên Pi cuối cùng cũng đã giết đầu bếp.

Vì lẽ đó, lão hồ liền là thiếu niên Pi.

Thế nhưng, cố sự này kết cục cũng không phải giết cùng bị giết đơn giản như vậy.

Phải biết, tuy rằng Life of Pi giao cho rất nhiều ý nghĩa thực sự, nhưng hấn vẫn cứ thuộc về hoang dã cầu sinh loại hình. Vì lẽ đó, bất kể là giết vẫn là giết, bọn hấn bản chất là vì cầu sinh. Hiển nhiên, giết người cũng không có nghĩa có thể cầu sinh. Vì sống tiếp, chỉ có một cái biện pháp. Cái biện pháp này, cái kia chính là tìm được đồ ăn.

Biển rộng mênh mông, không có cái gì công cụ, sao có thể có cái gì đồ ăn.

Dù cho thiếu niên trong phái có giới thiệu đầu bếp dùng câu cá phương pháp, thế nhưng, phương pháp này cũng không nhất định có thể câu được cá.

Tại không có đồ ăn, đồng thời, hoàn cảnh đem người bức đến tuyệt kính thời điểm, dọa người một màn xuất hiện.

Ăn thịt người.

Đúng thế.

Tôi bắt đầu trước ăn thịt người chính là đầu bếp.

Đầu bếp không chỉ có dùng Phật tử thịt câu cá, hấn còn ăn Phật tử thịt.

Mà tại sao dùng tôi bắt đầu trước ăn thịt người đây, bởi vì, ngoại trừ đầu bếp ăn chứng thực ở ngoài, còn có người ăn.

Người này liền là nhân vật chính, cũng chính là thiếu niên Pi.

Tuy rằng nhân vật chính cũng không có nói chính mình ăn thịt của người khác, thế nhưng, nhân vật chính nói ra một câu: "Ta liền như đầu bếp đối phó Phật tử như thế, đối phó rồi hấn." Hiển nhiên, đầu bếp đối phó Phật tử cũng không phải nói giết hấn, nếu là như vậy, hấn trực tiếp liền nói giết. Đồng thời, Phật tử cắt chân tay chết đi cũng không tính là giết người, chỉ có thể coi là bất ngờ. Thế nhưng, ăn Phật tử thịt hiển nhiên không thể tính là bất ngờ.

Người dù sao cũng là người, người không phải động vật.

Người có tính người, người sẽ không ăn đồng bạn thịt.

Nếu như ăn đồng bạn thịt, người kia cùng. Động vật lại có khác biệt gì?

Cái này là nhân vật chính nói.

Thế nhưng, một cái bộ phận tác phẩm sở dĩ kinh điển cũng là bởi vì, nhân vật chính chỗ nói cũng không nhất định liền là thật sự.

Làm nhân vật chính giết chết đầu bếp sau, nhân vật chính cũng ăn đầu bếp thịt.

Nhưng mà, chân chính kết cục cũng không vẹn vẹn chỉ là một câu nói, chúng ta còn phải hiểu rõ tại sao nhân vật chính muốn ăn đầu bếp thịt.

Có lẽ mọi người sẽ nói, cái này xem ra rất dễ hiểu. Bởi vì đầu bếp giết chết mẫu thân, nhân vật chính vì cho mẫu thân báo thù, sau đó giết chết đầu bếp, cũng ăn đầu bếp thịt.

Cái này mặc dù coi như rất hợp lý, thế nhưng, tỉ mỉ cân nhắc thoáng một phát, người sẽ phát hiện, chút điểm này cũng không hợp lý.

Đệ nhất: Nhân vật chính là Phật giáo, Cơ đốc giáo, giáo tam giáo đều tin giáo đồ, được rồi, tuy rằng nhân vật chính không thể tính thật là thành kính giáo đồ, nhưng ít ra so với người bình thường càng có thiện tính chất, cũng càng có có tính người. Hơn nữa bình thường nhân vật chính liền thịt cũng không ăn, chỉ ăn cỏ. Tuy nhiên tại phía sau vì sinh tồn không có cách nào ăn cá, nhưng ăn cá cùng ăn thịt người nhưng là hai việc khác nhau.

Thứ hai: Đầu bếp tuy rằng giết chết nhân vật chính mẫu thân, nhưng đầu bếp cũng không hề ăn nhân vật chính mẫu thân thịt. Đây là mấu chốt nhất một điểm, vì lẽ đó, dù cho nhân vật chính thông hận đầu bếp giết chết mẫu thân, nhưng nhiều nhất nhân vật chính cần phải làm là là mẫu thân báo thù, hấn có thể giết chết đầu bếp, nhưng cùng ăn đầu bếp thịt kéo không lên quan hệ. Bình thường logic dưới, cũng sẽ không sản sinh ăn đầu bếp thịt ý nghĩ.

Vì lẽ đó, tổng hợp hai điểm, nhân vật chính là không có lý do gì ăn thịt người.

Như vậy, là nguyên nhân gì khiến hấn ăn thịt người?

Thật đối với nhưng vào lúc này chính thức công bố.

Sinh tồn.

Người cùng động vật có hay không có phân biệt?

Trước đó liên đã nói qua, có phân biệt.

Động vật chỉ có thú tính, người có tính người.

Nhân tính cùng thú tính chính là người cùng động vật khác biệt lớn nhất.

Thế nhưng, chúng ta đừng quên, kỳ thực người vốn là động vật.

Làm sinh tồn bị cực đại khảo nghiệm thời điểm, con người nhân tính đều sẽ thoái hóa làm thú tính.

Tuy rằng thú tính có một ít không êm tai, nhưng đây cũng là con người bản năng.

Bất kể là bất cứ sinh vật nào, cái nào sợ sẽ là con người, nơi khác bản năng đều sẽ vì sinh tồn không chừa thủ đoạn nào.

Chỉ cần có thể sinh tồn, cái gì đều làm ra được.

Tại nhân vật chính thiếu niên Pi đói bụng đến phải sắp không liều mạng mà thời điểm, thiếu niên Pi lựa chọn ăn đầu bếp thịt.

Đương nhiên, kỳ thực tại làm ra ăn thịt người quyết định này thời điểm, thiếu niên Pi vẫn là đã trải qua rất lớn một phen giãy giụa.

Câu nói này nhân vật chính cũng đã nói: Có lúc ta bởi vì "Richard" tồn tại mà cảm thấy cao hứng, thậm chí không muốn để hắn chết đi. Nếu như hắn đã chết, như vậy ta liền sẽ một mình tại trong tuyệt vọng sinh tồn, mà tuyệt vọng là so với lão hổ kẻ địch càng đáng sợ. . . Câu nói này kỳ thực không chỉ có là cho chúng ta ám dụ nhân vật chính chính là lão hổ, càng cho nhân vật chính tại sao ăn thịt người đáp án.

Biên kịch "Davy" phân tích có thể nói là cho thiếu niên Pi giải thích mở ra một cánh cửa sổ, làm hoàn toàn mới phân tích ra từ lúc đến đây, một đám độc giả vào đúng lúc này lại là bị cái này một câu chuyện cũ chấn kinh rồi một lần.

"Nguyên bản ta cho rằng thiếu niên Pi cố sự này đã đủ phức tạp, không nghĩ tới còn có phức tạp hơn."

"Ta xem như là phục rồi. Nhìn Davy phân tích, ta mới phát hiện, ta không sót một chữ xem xong rồi thiếu niên Pi, nhưng ta dĩ nhiên lại hoàn toàn không làm rõ cố sự này chân chính ý nghĩa."

"Đây chính là tác giả Hyf chỗ cao minh, người có thể đem cố sự này xem như là hoang dã cầu sinh loại cố sự. Lại như nhân vật chính cuối cùng đối với tác giả nói, người yêu thích lão hổ còn là ưa thích không có lão hổ, tác giả trả lời có lão hổ. Bây giờ muốn vừa nghĩ, so với chân chính cố sự, có lão hổ nội dung vở kịch là cỡ nào mê người nha."

Không ít độc giả đang nhìn đến sau khi phân tích không dứt nghị luận sôi nổi.

Nhưng mà, Davy nhưng lại không biết, hắn nguyên dùng làm hoàn toàn mới của chính mình phân tích tính là chân chính nói rõ ràng thiếu niên Pi cố sự. Nhưng liên hắn cũng không nghĩ tới, làm hoàn toàn mới của hắn phân tích sau khi đi ra, càng nhiều điểm đáng ngờ cũng bị vô số độc giả cho đào lên.

"Nếu như nói đầu bếp ăn Phật tử thịt, như vậy, nhân vật chính mụ mụ thịt đầu bếp ăn rồi chưa?"

"Tại sao nhân vật chính mama tại lúc mới bắt đầu đánh đầu bếp một cái tát, nhưng đầu bếp nhưng không có xoay tay lại?"

"Còn có một cái vấn đề, nhân vật chính ba ba đi đâu?"

"Đúng, còn có nhân vật chính ca ca, bọn họ lẽ nào ở mặt trước viết sau, phía sau tựa không có sao?"

"Ăn người đảo là có ý gì, hắn phía trên động vật, đóa hoa, còn có hàm răng lại đại diện cho cái gì?"

"Tại sao lão hổ tại cùng nhân vật chính lúc chia tay không có quay đầu lại, mà là trực tiếp tiến vào núi rừng, không có một tia không nỡ."

Thời điểm này, vô số độc giả đã không lại đem thiếu niên Pi coi như là một bộ giả tưởng loại mạo hiểm tác phẩm rồi. Tại một loạt thật tương đắc đến công bố sau, một loạt độc giả phát hiện kinh người. Toàn bộ tiểu thuyết ở trong mỗi một câu nói, từng cái nội dung vở kịch, mỗi một cái động tác cũng không phải tùy tiện nói một chút hoặc là tùy tiện viết, mà là có khác phép ẩn dụ. Một cái chút ít phép ẩn dụ ngoại trừ để độc giả lại một lần bội phục Hyf vô địch sáng tác công lực ở ngoài, cũng sinh ra càng nhiều nghi vấn.

Mà một cái chút ít nghi vấn, tựa hồ xem ra càng thêm mê người.

Chương 392: Chân tướng là cái gì?

Harvard văn học viện.

Nếu bàn về nước Mỹ văn học học phủ cao nhất, đó chính là Harvard đại học, không có một trong

Nên trường đại học tổng cộng ra 9 vị Nobel văn học thường người đoạt được, tiểu ngao toàn cầu.

Hàng năm Harvard văn học viện tốt nghiệp học sinh, không khỏi là đã trở thành văn học lĩnh vực tinh anh. Tại nổi danh tạp chí, dễ bán tiểu thuyết, Hollywood nổi danh biên kịch, văn học học thuật nghiên cứu quần thể ở trong, thường thường xuất hiện thân ảnh của bọn họ.

Mà vào lúc này, Harvard văn học viện đại nhị [ĐH năm 2] 1809 trong lớp, lại là không ngừng thảo luận cái gì.

"Mọi người đừng suy nghĩ, tuy rằng thiếu niên Pi tác giả tại tiểu thuyết của hắn ở trong chôn rất nhiều phép ẩn dụ, nhưng cũng không có ngoại giới nghe đồn khoa trương như vậy. Đúng là bất luận cái nào nội dung vở kịch, nhân vật, giả thiết đều là phép ẩn dụ ư ta cho rằng không khả năng, về phân nhân vật chính phụ thân cùng ca ca đi nơi nào, cái này còn muốn nói, bọn họ gặp được tai nạn trên biển, phụ thân cùng ca ca đều tại tai nạn trên biển ở trong qua đời."

"Vậy dạng này nói, phụ thân cùng ca ca là cái gì tại lúc mới bắt đầu giao cho căn kể như vậy. Nếu như bọn họ không phải có cái gì phép ẩn dụ, tại sao phải tốn nhiều như vậy độ dài đi giới thiệu "

"Trả lời cái vấn đề này cũng cũng không khó, nếu như không có phụ thân cùng ca ca, nhân vật chính e sợ vẫn là cừu nhỏ. Phụ thân đối với nhân vật chính đã nói, động vật chính là động vật, người chính là người. Để nhân vật chính rõ ràng, động vật cùng người là không giống với, động vật tuyệt đối cùng không thể trở thành bằng hữu. Đồng thời, so sánh phải cụ thể ca ca cũng tại những phương diện khác giáo dục nhân vật chính. Nếu như không có phụ thân cùng ca ca, e sợ thiện lương nhân vật chính cho dù là chết đói, e sợ cũng không khả năng làm ra ăn thịt người quyết định."

"Ta không đồng ý thuyết pháp như vậy. Tác giả Hyf phí hết tâm tư viết như thế một cái thoát nhìn là hư huyền câu chuyện, lẽ nào hắn liền đúng là hư huyền ư nếu như không có nhất định ý nghĩa , ta nghĩ, bộ tiểu thuyết này căn bản cũng không có bao nhiêu ý tứ."

"Ta cũng nghĩ như vậy."

"Cái kia mọi người đến nói một chút liên quan với ăn người đảo vấn đề đi, ăn người đảo là chuyện gì xảy ra. Tác giả viết ra một chữ ăn người đảo nội dung vở kịch, sẽ không không có gì ám chỉ đi."

"Ta ngược lại thật ra cảm giác cái này ăn người đảo cũng không phải chân thật."

"Ăn người đảo không là chân thật "

"Đúng, ta ban nãy tra xét thoáng một phát, tác giả nói ăn người trên đảo có lên tới hàng ngàn hàng vạn chỉ cây mangut, nhưng loại này gọi là cây mangut động vật cũng sẽ không sinh sống ở trên đảo, bọn họ là sinh hoạt trong sa mạc. Tuy rằng ta cũng không biết cây mangut là một loại gì dạng sinh vật, thế nhưng, tác giả nếu viết đến cây mangut cái kia thì nên biết cây mangut là một loại gì dạng động vật, nhưng là, hắn lại là đem loại này trên đảo không khả năng tồn tại cây mangut đặt ở ăn người trên đảo, mọi người không cảm thấy kỳ quái sao "

"Là khá kỳ quái, nhưng điều này cũng cũng không thể đại biểu đây là mộng cảnh đi."

"Ta chỉ là suy đoán mà thôi, dù sao ăn người đảo quá mức kỳ quái, trên đảo không chỉ có cây mangut, hơn nữa còn không sợ chết, để lão hồ ăn. Đồng thời, trên đảo cảnh cây lại dài hoa sen, hoa sen lên còn có hàm răng. Nếu như đây không phải nằm mơ, thật sự rất khó giải thích có như vậy đảo."

"Vạn ác tác giả, tại sao hắn cái gì cũng không nói rõ ràng liền đem câu chuyện đại kết cục rồi."

"Có lẽ hắn đã viết rõ ràng, chỉ bất quá chúng ta không biết mà thôi."

"Lẽ nào chúng ta vừa thấy bộ phận tiểu thuyết còn phải phải giống như trình thám như thế đi đến tra kỹ được rồi, tuy rằng ta biết, nếu là tra ra chân tướng, cái này so với thấy bất kỳ một quyển tiểu thuyết đều sẽ càng thêm có ý nghĩa."

"Tốt rồi, đặc biệt thảo luận, Steven giáo sư đến rồi."

Cái này tiết khóa là Steven giáo sư khóa, nhìn thấy Steven giáo sư đi tới, ban nãy không dứt đang thảo luận bạn học đình chỉ nói chuyện. Nhưng mà, Steven tựa hồ nghe tới rồi các bạn học nói chuyện, cười cười, đối với mọi người nói ra, "Làm sao, đều dừng lại rồi, mọi người tiếp tục thảo luận. Kỳ thực, gần nhất ta cũng có thấy thiếu niên Pi một cái bộ phận tiểu thuyết, rất tốt."

"Oa, Steven giáo sư ngài cũng có thấy bộ tiểu thuyết này "

Nhìn thấy Steven giáo sư mở miệng, một đám học sinh có chút kích động.

"Như thế một bộ có sáng tạo tiểu thuyết ta làm sao sẽ không nhìn đây, các người cũng không phải không biết, bất kể là sách gì, ta đều sẽ thấy."

"Quá tốt rồi, Steven giáo sư, chúng ta ban này đang thảo luận thiếu niên Pi bên trong mặt không ít cho người nghĩ mãi không thông vấn đề đây. Tỷ như, nhân vật chính phụ thân cùng ca ca đi đâu, ăn người đảo là có ý gì Steven giáo sư, ngài nhất định cũng có nghiên cứu đi."

Steven giáo sư vẫn là Harvard đại học chiêu bài thức nhân vật, tục truyền nghe thấy Harvard đại học Đồ Thư Quán có một nửa sách báo Steven đều có lật xem qua. Tuy rằng cái này xem ra có một ít giả, nhưng ít ra chứng minh Steven giáo sư phi thường yêu thích đọc sách, cũng chính là bởi vì Steven giáo sư phi thường yêu thích đọc sách, có truyền thông nhân sĩ thậm chí trực tiếp đưa Steven giáo sư một cái biệt hiệu sách Ma.

"Là có nghiên cứu, ai, nghĩ đến ta chừng mấy ngày đây, mái tóc đều rơi mất thật nhiều."

Steven là một cái rất khôi hài hài hước giáo sư, chính như hắn nói câu nói này.

Ai đều biết, Steven giáo sư nhưng thật ra là một cái đầu bóng lưỡng, nơi nào có cái gì mái tóc.

Này làm cho một đám học sinh nuốt chút nữa cười sắc súa, dồn dập mở miệng nói ra, "Giáo sư đừng nháo, chúng ta thật muốn biết đáp án, ngài nói mau đi."

"Thấy tại các người nhờ đến ta mức độ, vậy ta sẽ nói."

Kỳ thực văn học loại trên lớp bắt đầu (đứng dậy) rất tùy ý, cái này tiết khóa vốn là Steven giáo sư là chuẩn bị dùng để giảng giải quốc nội nổi tiếng. Nhưng mà, nghe tới học sinh thảo luận đến thiếu niên Pi lúc, Steven giáo sư lại là tạm thời lòng tham, quyết định giảng giải thiếu niên Pi. Tuy rằng thiếu niên Pi đảm đương không nổi nổi tiếng, nhưng bộ tiểu thuyết này xác thực không hổ là gần nhất bắc Mỹ tiểu thuyết ở trong cực kỳ có đổi mới tiểu thuyết, giảng giải một chút cũng có chút ít có thể.

"Kỳ thực có sự này "

Mới vừa mở miệng, Steven dừng một chút, "Nói đến cổ sự này so sánh phức tạp, tạm thời ta cũng không cách nào hoàn chỉnh đem toàn bộ chuyện xưa chân tướng cùng mọi người giảng minh bạch. Tại mở ra chân tướng trước đó, chúng ta vẫn là đến nói một chút thiếu niên Pi bộ tiểu thuyết này sáng tác thủ pháp đi. Bộ tiểu thuyết này có một cái phi thường có sáng tạo địa phương, tin tưởng mọi người cũng biết, cái kia chính là xảo diệu tại mỗi cái nội dung vỡ kịch tâm đồ vận dụng ám dụ miêu tả. Hơn nữa loại này ám dụ vận dụng không chèn vào đâu được, quả thực xảo đoạt thiên công khiến cho người xưng tán."

"Đúng, Steven giáo sư, chúng ta cũng phi thường bội phục thiếu niên Pi tác giả. Điều này cũng khai mở chúng ta sáng tác tầm mắt, hóa ra, tiểu thuyết đang đeo đuôi ý nghĩa, biểu hiện hiện thực ở ngoài, loại này tinh xảo tuyệt luân bộ phận văn hóa ra cũng là như vậy hấp dẫn người nhân cầu."

Một vị học sinh đứng lên cùng Steven giáo sư chuyển động cùng nhau nói ra.

"Đúng, chính là phi thường có sáng tạo thương mại văn sáng tác dòng suy nghĩ, cùng điện ảnh Hollywood có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu. Như vậy, chúng ta liền từ tác giả tinh xảo bố cục bắt đầu nói tới. Chúng ta trước đem có lão hồ câu chuyện cho rằng là thứ nhất câu chuyện, đem không có lão hồ câu chuyện cho rằng là cái thứ hai câu chuyện. Tại thứ nhất câu chuyện ở trong, tác giả đã tại rất nhiều địa phương ám chỉ chúng ta, thứ nhất câu chuyện không là sự thật. Tỷ như, chuỗi tiêu lên tỉnh tỉnh, nhưng khi đó chúng ta cũng không biết, đối nhân vật chính chân chính nói ra cái thứ hai chuyện xưa thời điểm, chúng ta mới phát hiện, hóa ra, thứ nhất câu chuyện là giả dối. Chỉ là, nơi này có một vấn đề khả năng rất nhiều bạn học không nghĩ tới. Nếu thứ nhất câu chuyện là giả dối, như vậy, cái thứ hai câu chuyện lẽ nào tự không khả năng là giả dối ư "

Nói tới chỗ này, Steven hơi hơi nở nụ cười, "Ta cảm thấy thiếu niên Pi tác giả Hy tuyệt đối là tâm lý chuyên gia, hẳn quá giỏi về nắm lấy các độc giả trong lòng rồi. Thứ nhất câu chuyện rất thần kỳ, lại như tên của hắn như thế, phi thường giả tưởng. Nơi này có lão hồ, có phiêu bạt, có khắc phục khó khăn sau nhìn thấy Thánh Quang, chuyện này quả thật là một bộ dóc lòng kịch. Đồng thời, ta cũng đến lại một lần nữa bội phục tác giả tinh xảo phép ẩn dụ, hẳn để nhân vật chính đang nói ra cái thứ hai câu chuyện sau, bởi vì phép ẩn dụ để cho chúng ta từng bước một rơi đến bẫy rập của hắn.

Chính như khi chúng ta biết đạo chân tướng sau, chúng ta liền sẽ một mực đi tìm tác giả trước đây tại tiểu thuyết ở trong viết xuống phép ẩn dụ. thẳng đến phía sau lần lượt phép ẩn dụ bị đào móc ra sau, chúng ta đã bị tác giả hoàn mỹ bố cục cho sợ ngây người. Cuối cùng, chúng ta tin tưởng nhân vật chính chỗ nói cái thứ hai câu chuyện. Đồng thời, nhận thức làm thứ nhất câu chuyện là giả dối, cái thứ hai câu chuyện mới là đúng.

Chỉ là, thật sự như thế ư "

Steven tiếp tục duy trì mỉm cười, "Ta cho rằng thiếu niên Pi tác giả loại này sáng tác thủ pháp phi thường giá trị cho chúng ta học tập, nếu như muốn nghiên cứu thiếu niên Pi, như vậy người liền tất cần nhảy ra tác giả sở thiết bẫy rập. Mọi người phải nhớ kỹ, thiếu niên Pi bên trong tất cả câu chuyện, bao quát thứ nhất câu chuyện cùng cái thứ hai câu chuyện, bất kể là có hay không có lão hồ, kỳ thực đều là nhân vật chính nói. Nhân vật chính có thể nói nói thật , tương tự có thể nói lời nói dối. Hoặc là nói, nhân vật chính có thể một nửa nói thật ra, một nửa nói láo."

Nội dung vỡ kịch nói tới chỗ này, đã không thể dùng phức tạp để hình dung.

Chuyện này quả thật là não động mở ra cũng không nghĩ ra nha.

Một đám học sinh nghe được giáo sư phân tích, mỗi người đều là trọn to hai mắt.

Bọn họ trước đó còn cho là mình phân tích đủ khác sâu, nhưng làm giáo sư phân tích sau, bọn họ mới phát hiện, bọn họ hóa ra đối với thiếu niên Pi phân tích cùng lý giải e sợ liền da lông đều không có dụng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 393: Đáng sợ câu chuyện

"Phía dưới, chúng ta chỉ cần phân biệt nhân vật chính cái nào nói chính là nói thật, cái nào là nói dối, chân tướng liền sẽ cách ta đám bọn họ rất gần."

Sờ sờ không có tóc đầu, những ngày qua vì tra tìm bộ tiểu thuyết này chân tướng, Steven nhưng là liên tiếp mấy ngày ngủ không ngon giấc. Trong đầu đều là lẩn qua lộn lại đang suy tư, Life of Pi chân tướng là cái gì. Cũng may, nhiều ngày như vậy tự hỏi, tại Steven vượt xa người thường thông minh đào móc dưới, Steven tìm tới một tia đáp án.

"Phía dưới ai đến nói một chút nhân vật chính chỗ nói cái nào là nói dối?"

Thiếu niên Pi tuy rằng không tính là nổi tiếng, nhưng bộ tác phẩm này đã là hiện tượng cấp tác phẩm, dùng để tại trong lớp nghiên cứu học tập cũng không gì không thể. Steven mặc dù biết một điểm chân tướng, nhưng hắn cũng không nghĩ là nhanh như thế đem chân tướng nói ra, mà là chọn dùng dạy học phương pháp, từng điểm từng điểm đi dạy sẽ các học sinh suy nghĩ.

"Steven giáo sư, ta cho rằng nhân vật chính chỗ nói thứ nhất câu chuyện là nói dối, cũng chính là có lão hồ câu chuyện là giả dối."

Một vị học sinh chủ động đứng lên nói ra.

"Đúng, nhưng mà, điểm này ta đoán chừng hết thầy độc giả đều biết rồi."

Steven gật gật đầu, ra hiệu vị này học sinh tiếp tục nói.

"Ta cho rằng cái thứ hai câu chuyện một nửa thật, một nửa giả. Nhân vật chính tại Ấn Độ thời kỳ sinh hoạt hắn là thật sự, bao quát hắn tại Ấn Độ trưởng thành, phụ thân giáo hội chuyện xưa của hắn. Thế nhưng, nhân vật chính gặp phải bão táp lật thuyền về sau câu chuyện, ta không quá chắc chắn có phải giả hay không."

Tại Steven khải dưới tóc, vị này học sinh đã có thể suy nghĩ đến càng nhiều nội dung. Thậm chí, hắn đã có một vẻ hoài nghi cái thứ hai câu chuyện là giả dối, nhưng bởi vì không có chứng cứ, hắn cũng không quá chắc chắn.

Gật gật đầu, Steven giáo sư khiến hắn ngồi xuống, "Kỳ thực muốn xác định cái thứ hai câu chuyện có phải giả hay không rất đơn giản, chúng ta có thể mạng theo thái độ hoài nghi đi suy nghĩ cái thứ hai câu chuyện. Cái thứ hai câu chuyện nói đúng lắm, đầu bếp giết Phật tử, cũng ăn hân thịt. Về sau bởi vì cùng mẫu thân cãi vã, đầu bếp lại giết mẫu thân. Cuối cùng nhân vật chính phi thường phản nộ, ngược lại giết đầu bếp, cũng ăn đầu bếp thịt. Muốn hoàn toàn biết rõ cổ sự này có phải giả hay không quả thật có một ít khó khăn, thế nhưng, mọi người không phỏng theo tí mi suy nghĩ một chút, tại đầu bếp giết mẫu thân sau, đầu bếp có hay không ăn mẫu thân thịt."

"Không có, nhân vật chính nói đầu bếp giết mẫu thân sau đó đem mẫu thân thi thể vứt cho biển rộng."

Lại có một cái học sinh đứng lên hỏi đáp.

"Đây chính là mấu chốt của vấn đề vị trí."

Steven tiếp tục nói, "Mọi người phải nhớ đến, nhân vật chính mấy người là sinh hoạt tại một cái trên thuyền nhỏ, đồng thời, là sinh hoạt tại một cái biển rộng mênh mông trên thuyền nhỏ, bọn họ không có đồ ăn, bọn họ muốn sinh tích trữ, chỉ tìm kiếm thức ăn. Đầu bếp phải hay không trời sinh chính là hung ác, chúng ta tạm thời không thêm quan tâm hân. Thế nhưng, hân vì sao phải ăn Phật tử thịt, hiển nhiên không phải đầu bếp thật sự thích ăn thịt người, mà là vì sinh tồn. Nói cách khác, nếu đầu bếp có thể ăn Phật tử thịt, vì sao sẽ không ăn mẫu thân thịt? Tại biển rộng đồ ăn như thế khuyết thiếu dưới tình huống, đầu bếp cũng không có dằn như vậy sẽ đem nhân vật chính mẫu thân bỏ xuống biển rộng."

Cái vấn đề này lập tức để một đám học sinh sững sờ: "Đúng rồi, dù sao đều ăn thịt người rồi, ăn một cái là ăn, ăn hai cái là ăn. Vì mạng sống, đầu bếp kiên quyết sẽ không đem nhân vật chính mẫu thân thi thể ném hướng biển rộng."

"Steven giáo sư, vậy ý của ngài là?"

"Ý của ta là, cái thứ hai câu chuyện kỳ thực cũng là giả dối, chỉ là, hắn cũng không phải tất cả nội dung đều là giả dối. Giả dối nội dung là cái gì chứ, ta cho rằng, trên thuyền nhỏ cũng không hề cái gì Phật tử, cũng không có đầu bếp, có chỉ là nhân vật chính người một nhà. Cũng chính là phụ thân, ca ca, mẫu thân, còn có nhân vật chính đều tại trên một cái thuyền."

"Ah. . ."

Cái kết luận này được đi ra lúc, có một ít học sinh đã kinh ngạc nói không ra lời.

Cái này không thể nào đi.

Người một nhà đều ở trên thuyền?

Nếu như đúng vậy mà nói, cổ sự này chẳng phải là xong rồi. . .

Có một ít học sinh chỉ là tự hỏi một chút, thân thể liền đánh một cái chấn hưng, bọn họ thật sự là không dám đi xuống suy nghĩ.

"Steven giáo sư, cái này có thể hay không quá kinh khủng. Đương nhiên, ý của ta nói không phải hấn đáng sợ, mà là không thể nào. Vì sao trên một cái thuyền toàn bộ là nhân vật chính người một nhà, những người khác đâu. Như đầu bếp, Phật tử, còn có thuyền trưởng loại hình, lẽ nào bọn họ không có một người trốn ra được, như thế may mắn, liền nhân vật chính cả nhà bọn họ người trốn ra được?"

Lại có học sinh đưa ra nghi vấn.

"Kỳ thực muốn giải đáp cái vấn đề này cũng không khó, tác giả Hyf chỗ lợi hại ở chỗ hấn tại chỗ viết tiểu thuyết ở trong bố trí rất nhiều rất nhiều phép ẩn dụ, phức tạp. Mọi người không biết là có hay không còn nhớ, nhân vật chính từng theo Phật tử đã nói, phụ thân là một cái thương nhân, cái này một ít chuyện phụ thân bình thường đều là dạy cho người hầu đi làm. Những chuyện này là chuyện gì, là phụ thân đi cho động vật này thuốc tê."

Vốn là hi vọng thông qua thuốc tê để động vật thành thạo thuyền thời điểm trấn định lại, thế nhưng, bất ngờ xảy ra, phụ thân bởi vì chưa từng có này qua thuốc tê, nơi khác thuốc tê không cẩn thận cũng xuống tới thuyền viên thực phẩm ở trong đi rồi. Mà bởi vì là mẫu thân cùng đầu bếp cãi vã, nhân vật chính người một nhà cũng không hề ăn cơm. Cái này cũng là tại sao bão táp đến thời điểm không có một người tỉnh lại, chỉ có nhân vật chính người một nhà đào mạng nguyên nhân. Nếu như trên thuyền thuyền viên không có ăn chấp choạng thuốc, có lẽ, một điều này thuyền cũng sẽ không chìm xuống."

"Steven giáo sư, nếu như là vậy, kia nhân vật chính tại sao không nói tàu đắm chân thực nguyên nhân đâu này?"

"Vị bạn học này, người lẽ nào rất có đại nghĩa diệt thân ý nghĩ sao? Đối lại là ai, e sợ vào lúc đó đều sẽ không nói ra canô chìm nghiêm nguyên nhân là bởi vì cha sai lầm."

"Thì ra là như vậy."

Không ít học sinh giờ khắc này bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Đúng là như vậy.

Đối lại là bọn họ, bọn họ cũng sẽ không nói ra đây là phụ thân làm tăng lên canô. Dù sao canô cũng rui ro rồi, cuối cùng chỉ còn dư lại một mình hấn. Không người nào có thể điều tra ra chân tướng, hấn nói chính là chứng cứ. Còn canô làm sao trần trở đi, nhân vật chính không cần thiết giải thích, nhân vật chính càng không có cần thiết nói ra là bởi vì cha khuyết điểm.

"Ừ, ta hiểu được."

Tại Steven giáo sư phân tích dưới, mọi người càng ngày càng làm tiếp cận chân tướng.

Lúc này, đã có một ít học sinh tự phát ở trong đầu thành lập suy đoán của mình.

"Kỳ thực ngựa vằn liền là nhân vật chính phụ thân, bởi vì nhân vật chính phụ thân chân vốn là có tàn tật, đụng tới bão táp, đang chạy trốn chết thời điểm té gãy chân, mà thứ nhất câu chuyện ở trong ngựa vằn chân cũng bị gãy."

"Đúng, đúng là như thế."

Steven hài lòng cười nói.

"Như vậy, nếu ngựa vằn là phụ thân, như vậy, linh cầu liền là nhân vật chính ca ca rồi. Cái này cũng là tại sao mẫu thân tại đánh đầu bếp một cái tát sau, đầu bếp không có hoàn thủ nguyên nhân. Bởi vì đầu bếp cũng không phải đầu bếp, mà là nhân vật chính ca ca. Đồng thời, văn chương tại cuối cùng thời điểm cũng tham gia phép ẩn dụ, nhân vật chính kết hôn sinh ra một trai một gái, hấn cho nhi tử lấy tên gọi Ravi, mà Ravi liền là nhân vật chính ca ca danh tự. Trời ạ, lúc đó ta còn tưởng rằng nhân vật chính là vì kỷ niệm ca ca của hấn lúc này mới cho nhi tử lấy một cái cùng ca ca đồng dạng danh tự. Nhưng hiện tại xem ra, kỷ niệm vẫn là kỷ niệm, nhưng cái này kỷ niệm cùng lúc trước kỷ niệm lại có vẻ hoàn toàn khác nhau."

"Thượng Đế. . ."

Ngựa vẫn là phụ thân, linh cầu là ca ca, tình tình là mẫu thân, lão hồ là nhân vật chính chính mình.

Chân tướng giờ khắc này hoàn toàn bị đào móc ra.

Có một ít nhát gan nữ sinh đã bị cái này một câu chuyện cũ sợ đến hết rằm lên.

Nguyên tưởng rằng cái này chính là một cái bình thường thiếu niên phiêu bạt câu chuyện, nhưng không nghĩ tới lại là một cái liên quan với người ăn thịt người câu chuyện.

"Vì lẽ đó, mọi người hẳn là đã minh bạch, tại sao nhân vật chính đang nói thứ nhất câu chuyện, thậm chí đang nói cái thứ hai chuyện xưa thời điểm sẽ nói lão. . ." Chờ một đám học sinh yên tĩnh lại sau, Steven giáo sư tổng kết nói ra, "Kỳ thực liên quan với người xa lạ vì sinh tồn tự giết lẫn nhau chuyện tình đã để người không thể tiếp nhận, nếu như khi mọi người phát hiện, hóa ra cả trên chiếc thuyền cũng không là người xa lạ, mà là người một nhà thời điểm, như vậy, toàn bộ câu chuyện liền trở nên kinh khủng hơn, đáng sợ hơn, càng thêm khiến người ta khó với tin tưởng."

Thật dài nhỏ một bãi nước miếng trực khí.

Kỳ thực vào hôm nay nói ra chân tướng sau khi, Steven giáo sư cũng có rất lớn áp lực.

Hắn không biết mình đối với các học sinh phân tích ra chân tướng là đúng hay sai.

Nhưng mà, vì một cái chút ít học sinh tương lai, cũng vì để một cái chút ít học sinh chân chính biết được bộ tác phẩm này, Steven vẫn là lựa chọn nói ra chân tướng. Hắn hi vọng, thông qua bộ tác phẩm này, hẳn dạy thụ một cái chút ít học sinh, tương lai cũng có thể viết ra một bộ hướng thể ngoài dự đoán quyền sách.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 394: Cái này mới là đúng?

"Không nghĩ tới, thiếu niên Pi cuối cùng cố sự dĩ nhiên là như vậy."

"Ta thật không biết làm sao đánh giá thiếu niên Pi, là tán thành cách nói của hắn, vẫn là phủ nhận cách làm của hắn?"

"Thiếu niên Pi nói câu nào, hắn kích phát rồi trong lòng ta Ác Ma, không nghĩ tới, Ác Ma nếu đến, thật không ngờ dọa người."

Hết thầy học sinh đều bị thiếu niên Pi cuối cùng cố sự cho sợ ngây người.

Nhưng mà, rốt cuộc là học văn học. Đối với thiếu niên Pi cách làm có nhận biết hay không có thể là một chuyện, thế nhưng, đối với thiếu niên Pi tác giả Hyf, một cái chút ít học sinh đã tại nội tâm phục sát đất.

Cái này cần muốn có cỡ nào mạnh sáng tác công lực, năng lực hoàn mỹ bố trí lúc trước phép ẩn dụ.

Đồng thời, bọn họ cũng bội phục tác giả sức tưởng tượng.

Bất kể là nhân vật chính chỗ nói cái thứ nhất có lão hồ cố sự, còn là nhân vật chính chỗ nói không có lão hồ cố sự, càng hoặc là Steven giáo sư phân tích ra cái thứ ba cố sự, bọn họ mặc dù coi như là ba cái cố sự, nhưng cũng chặt chẽ liên kết. Thứ một câu chuyện cũ thoát nhìn là giả dối, nhưng kỳ thật có rất nhiều là thật sự. Cái thứ hai cố sự thoát nhìn là thật sự, nhưng cũng có rất nhiều là giả dối. Còn chân chính cố sự, cái kia chính là thông qua thứ một câu chuyện cũ cùng cái thứ hai cố sự kết hợp, năng lực được ra cuối cùng cố sự.

Loại này sáng tác năng lực quả thực đáng sợ.

Một cái chút ít học sinh tự hỏi, đặc biệt nói mình sáng tác năng lực, cái nào sợ sẽ là một cái chút ít phép ẩn dụ đặt ở trước mặt mình, bọn họ dĩ nhiên đều không nhìn ra.

Chênh lệch nha, chênh lệch.

Loại này chênh lệch, quả thực cách biệt mười vạn tám ngàn dặm.

Trong lòng cười khổ một hồi, nhưng mà, rất nhanh một cái chút ít học sinh liền trong lòng thoải mái. Bởi vì, bọn họ biết rõ, có thể viết ra loại này tác phẩm người đã là đại sư tồn tại, bọn họ cùng đại sư khoảng cách dù cho cách biệt mười vạn tám ngàn dặm thì lại làm sao?

Nhìn một đám học sinh bị khiếp sợ thình thoảng nghị luận sôi nổi, đứng đang bực giảng Steven không nói gì.

Chờ một đám học sinh toàn bộ ngừng lại sau, Steven rồi mới lên tiếng, "Các vị bạn học, các người liền chưa hề nghĩ tới, lẽ nào ta nói liền là chân chính chân tướng sao?"

"Ah . . ."

"Steven giáo sư, người đừng làm ta sợ, người sẽ không nói cho ta, đây không phải chân tướng đi."

Một đám học sinh vào lúc này đã hoàn toàn bị chấn động đến mức ngây dại.

"Cái này dĩ nhiên không phải chân tướng, hoặc là nói, đây chỉ là bộ phận chân tướng, hoàn toàn chân tướng vẫn không có phân tích ra."

Steven không hiểu cười, "Nhìn thấy đáng đáp của các người, ta đột nhiên muốn trích dẫn một câu mạng lưới nhiệt độ ngữ, các người cho rằng đây chính là thiếu niên Pi chân tướng sao, quá ngây thơ rồi."

Nói xong câu này, Steven có một ít bất đắc dĩ, "Ban nãy ta đã nhắc nhở qua các người, khi một cái khiếp sợ mọi người nhận cầu chân tướng sau khi đi ra, mọi người cũng đã bị cái này chân tướng cho chấn kinh rồi. Do đó, cũng sẽ không đi hoài nghi cái này chân tướng là đúng, hay là sai, càng hoặc là có hay không có đề sót. Cái thứ hai cố sự tại sao mọi người tin tưởng là thật sự, cũng là bởi vì cái thứ hai cố sự đầy đủ kinh người. Nhưng là, khi ta phân tích ra chân thực cố sự sau, mọi người lại tiến vào tác giả trong bẫy rập."

Steven giáo sư nở nụ cười khổ, "Kỳ thực cái nào sợ sẽ là ta cũng không khỏi không bội phục tác giả. Bội phục tác giả không chỉ lừa dối vô số độc giả, bội phục hơn tác giả ngay cả chúng ta những này khảo chứng phái cổ giả cũng cùng nhau lừa gạt."

"Steven giáo sư, người nói ta làm sao có một ít nghe không hiểu. Lẽ nào, cái này còn không phải chân tướng. Ngài nói chân tướng, đã hoàn toàn giải thích cái này một câu chuyện cũ nha."

Một vị bạn học đứng lên không hiểu hỏi.

"Đúng, ta phân tích ra kết quả xác thực thoát nhìn là giải thích hết thấy mê đoàn. Thế nhưng, đây chỉ là mọi người cho rằng mà thôi. Chân thật mê đoàn, liền nhân vật chính đều không có nói."

"Chuyện này. . ."

Dưới sân khấu học sinh không biết làm sao nói tiếp.

Steven đương nhiên rõ ràng dưới sân khấu học sinh khó hiểu, chân thật chân tướng, e sợ không có mấy người có thể đoán được đi.

"Hay là từ đầu chải vuốt một lần nội dung vở kịch đi."

Phức tạp đồ vật một câu nói là rất khó giao cho rõ ràng, càng không cần phải nói, thiếu niên Pi bộ tác phẩm này đã phức tạp đến liền một cái chút ít sinh viên đại học cũng cảm giác mình có một ít ngu ngốc rồi.

"Mọi người đều biết, thiếu niên Pi một cái bộ phận tác phẩm bên trong có giới thiệu nhân vật chính bạn gái "Sainath", nhân vật này mọi người chưa quên đi. Mới vừa nói nhân vật chính phụ thân, mẫu thân, ca ca. . . Như vậy, làm như nhân vật chính đồng dạng trọng yếu, thậm chí là làm như tác phẩm ở trong trọng yếu nhất vai nữ chính, mọi người lẽ nào cho rằng tác giả chỉ là tùy tiện một viết sẽ không nhắc lại nữa sao?"

Steven giáo sư một cái nói, dưới sân khấu chúng học sinh vừa tựa hồ tỉnh lại.

Đúng nha, còn có nhân vật chính bạn gái làm sao không viết.

Chỉ là, vẫn có một ít học sinh cũng không minh bạch, đặt câu hỏi nói ra, "Steven giáo sư, văn bên trong không phải nói nhân vật chính muốn đi Canada, cùng nhân vật chính tại Ấn Độ bạn gái Sainath chia tay sao?"

"Đó chỉ là người nói, tác giả chưa từng có đã nói nhân vật chính cùng bạn gái của hấn biệt ly. Lẽ nào nhân vật chính đi rồi Canada liền nhất định phải cùng bạn gái biệt ly sao, nếu như muốn dùng biệt ly đến hình dung, nhiều nhất chỉ có thể gọi là ngăn ngừa tách ra. Nhưng trên thực tế, bọn họ có tách ra sao?"

"Được rồi, Steven giáo sư ngài nói rất đúng. Thế nhưng, từ thứ một câu chuyện cũ bao quát cái thứ hai trong chuyện xưa, thậm chí bao gồm chân tướng cái thứ ba cố sự, hấn đều không có viết nhân vật chính bạn gái, chúng ta phải tìm được hấn bạn gái nơi đi, tựa hồ cũng không thể nào tìm được. Đương nhiên ta biết từ trước đó tác giả chỗ mai phục phức bút đến xem, tác giả một định sẽ không quên giao cho nhân vật chính bạn gái. Nhưng là, trên thuyền nhỏ chỉ có bốn cái động vật, đại biểu cũng là bốn người, không có nhân vật chính bạn gái."

"Sai, trên thuyền cũng không phải chỉ có bốn cái động vật, mà là có năm con động vật."

"Năm con động vật?"

Một đám học sinh càng là kỳ quái.

Ngựa vằn, linh cầu, tinh tinh, lão hổ, tổng cộng liền này bốn con động vật, nơi nào có năm con?

"Mọi người đã quên trong khoang thuyền con chuột sao?"

Đúng, không sai, trên thuyền không cũng chỉ có bốn con động vật, là năm con. Trên thuyền có năm con động vật. Con thứ năm động vật chính là con chuột, tác giả phải bàn giao con chuột này, có thể là vì mới chỉ là mấy câu nói duyên cớ, hết thầy độc giả đều không để ý đến. Thẳng đến Steven giáo sư nói tới, mọi người lúc này mới nhớ tới.

"Con chuột lại có người nhập cư trái phép ý tứ, xem ra rất rõ ràng, nhân vật chính muốn cùng bạn gái cùng đi Canada, thế nhưng cha mẹ nhất định sẽ phản đối. Thế là, nhân vật chính liền đem bạn gái giấu đến trên thuyền đi theo nhân vật chính cùng đi Canada."

Nhưng mà, đối với con thứ năm con chuột, một đám học sinh lại có vẻ không dám gật bừa, dồn dập nói ra, "Giáo sư, đem con chuột cho rằng là nhân vật chính bạn gái có một ít miễn cưỡng, con chuột loại động vật này quá thông thường rồi, tiến vào thuyền nhỏ cũng bình thường, hơn nữa tác giả cũng không có làm sao giới thiệu qua con chuột. Mặt khác, từ tác giả đối với các loại nội dung vở kịch phép ẩn dụ đến xem, cũng không có những địa phương nào phép ẩn dụ con chuột là bạn gái."

Ngựa vằn bị cho rằng là phụ thân, bởi vì cha chân có vấn đề.

Linh cầu cho rằng là ca ca, bởi vì linh cầu cường tráng nhất, hơn nữa bị mẫu thân đánh không có hoàn thủ, còn có nhân vật chính nhi tử cũng gọi là Patel.

Đem tinh tinh ẩn dụ là mẫu thân, bởi vì tinh tinh là cái, hơn nữa bảo vệ qua nhân vật chính, đặc biệt là nhân vật chính trước đó cũng giới thiệu qua mẫu thân dẫn theo một chuỗi rất dài chuỗi tiêu đến trên thuyền.

Lão hổ là nhân vật chính, càng không có cái gì bất ngờ, nguyên nhân là nhân vật chính nội tâm tà ác.

Tất cả những thứ này phép ẩn dụ sơ sơ dĩ dĩ mọi người tán thành, là vì cái này có căn cứ có thể tìm ra, mọi người cũng có thể hiểu được. Thế nhưng, làm giáo sư đem con chuột phép ẩn dụ làm chủ sừng bạn gái lúc, bởi vì không có phép ẩn dụ, một đám học sinh đều biểu thị ra phản đối.

Nhưng mà, Steven tựa hồ đã sớm dự liệu đến tình huống như thế, cười cười tiếp tục nói, "Chúng ta vẫn là qua lại nhớ thoáng một phát nội dung vở kịch, nhân vật chính đã từng hồi ức nói, hẳn không nhớ rõ mình là không cùng bạn gái cáo biệt qua. Trên thực tế, nhân vật chính là một cái có được siêu cấp trí nhớ người, hẳn không khả năng không nhớ rõ có hay không có cùng bạn gái cáo biệt. Trừ phi bọn họ không có cáo biệt, bởi vì bọn họ liền ở trên một cái thuyền."

Đương nhiên rồi, chỉ dựa vào điểm này là không cách nào thuyết minh con chuột chính là phép ẩn dụ bạn gái. Chúng ta tới xem một chút tiểu thuyết kết cục cuối cùng thời điểm nhân vật chính nói, tràng tai nạn này để cho ta mất đi gia nhân của ta, vườn thú, Sainath. . . Tràng tai nạn này mất đi người nhà là đúng, mất đi vườn thú cũng không sai, nhưng mất đi Sainath phải hay không có chút bất ngờ. Nếu như Sainath không có đi Canada, hẳn thì sẽ không đụng tới tràng tai nạn này, cũng sẽ không chết. Nếu như sẽ không chết, như vậy nhân vật chính tại trở về lục địa sau hẳn vẫn có thể trở về đến Ấn Độ một lần nữa tìm về bạn gái, nhưng hiện thực ở trong, chúng ta biết rõ, nhân vật chính thế tử cũng không phải Sainath."

Cực kỳ che giấu nội dung từng điểm từng điểm bị vạch trần, một đám học sinh trong lòng có một ít dao động.

Nhưng mà, bọn họ vẫn là không có bị thuyết phục.

Nhưng hôm nay nhất định là một hồi khiêu chiến hết thầy học sinh tư duy cùng ba quan lên lớp, Steven giáo sư tiếp tục nói, "Được rồi, chúng ta dứt bỏ cái này nội dung, chúng ta đến nói một chút ăn người đảo. Ban này có người nhắc tới ăn người đảo là có ý gì, ngày hôm qua ta xem một cái nào đó vị tác giả viết thiếu niên Pi phân tích, nói ăn người đảo là nhân vật chính một giấc mơ, không là chân thật. Ta cũng đồng ý ăn người đảo là một giấc mơ, thế nhưng, tại sao tác giả muốn viết cái này mộng đây. Như thế cho người ẩn tượng sâu sắc mộng, không khả năng không có phép ẩn dụ đi."

"Đúng nha, Steven giáo sư, ăn người đảo nghi hoặc chúng ta cũng một mực ở thảo luận, nhưng một mực không tìm được giải thích hợp lý."

Nói đến ăn người đảo, các học sinh lần thứ hai trở nên nghị luận sôi nổi.

"Giải thích kỳ thực cũng không khó, chỉ là rất nhiều người cũng không hề hướng về phương diện kia suy nghĩ. Chúng ta biết rõ, tại biển rộng mênh mông ở trong, nếu muốn sinh tồn được, cần thiết đạt được đồ ăn. Đồ ăn cũng chính là tiếp tế, ăn người đảo nói là một cái đảo, kỳ thực cũng là tiếp tế. Tại nhân vật chính đối bụng đến phải sắp ngất đi thời điểm, nhân vật chính đi tới ăn người đảo, cũng tại ăn người trên đảo đã nhận được tiếp tế. Nếu như nói ăn người đảo đại biểu tiếp tế, như vậy, cái này tiếp tế từ đâu tới? Hiển nhiên, trên thuyền là có bổ cấp, là cái gì, ta không nói, mọi người đã biết."

"Chứng thực."

Một đám học sinh cảm giác có một ít nôn khan, chặt vật phun ra hai chữ này.

"Đúng, chính là chứng thực. Chúng ta còn có thể từ ăn người trong đảo một ít nội dung vở kịch bên trong tìm tới giải thích. Tiếp theo tựa là nhân vật chính bắt đầu xem lướt qua người đảo rồi, đồng thời, nhân vật chính tại ăn người đảo trên cây tìm tới một viên con người hàm răng, thử hỏi, tại đây một cái

hoang tàn vắng vẻ trên đảo làm sao có thể có nhân loại hàm răng?

Mặt khác, trên ngọn cây này mở hao phí mọi người không kỳ quái sao, nhân vật chính nói cái này một ít cây nở đầy hoa sen. Mọi người hay không còn nhớ tới, bạn gái Sainath cho nhân vật chính khiêu vũ thời điểm, chính là dùng hai tay làm một cái hoa sen đồ án. Lập tức, nhân vật chính còn đem bạn gái đưa cho hắn dây đồ gửi tại ăn người đảo trên cây, cái này có phải là kỳ quái hay không, tại sao phải đem dây đồ gửi ở nơi này.

Đương nhiên còn có, ăn người đảo ban ngày thì nước ngọt, buổi tối là nước chua ao cũng rất kỳ quái. Thế nhưng, nếu như muốn ta tới nói, hắn cũng không kỳ quái, bởi vì cái này ao chỉ liền là nhân vật chính vị toan, vị toan là ở tiêu hóa một cái chút ít tiếp tế, vì lẽ đó ăn người trên đảo sinh mệnh đều bị nhân vật chính dạ dày cho tiêu hóa hết rồi. . . Cuối cùng, nhân vật chính cách ăn người đảo thời điểm, mọi người phát hiện không, nhân vật chính nói ăn người đảo xem ra như một người phụ nữ đồ án.

Nữ nhân là ai, không cần nói cũng biết."

Một hơi, Steven giáo sư đem ăn người đảo phép ẩn dụ toàn bộ nói ra.

Hắn cảm giác, nếu như mình không nói một hơi, hắn đều hoài nghi mình có hay không dũng khí hoàn toàn nói ra chân tướng.

Mà bên này, làm Steven giáo sư triệt để đem thiếu niên Pi phép ẩn dụ nói ra sau, toàn bộ phòng học trở nên yên lặng như tờ.

Hóa ra, cái này mới là đúng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 395: Siêu thoát nhân tính cùng thú tính tồn tại

Harvard đại học chỉ là đồng đảo số người nghiên cứu thiếu niên Pi một cái ví dụ.

Trên thực tế, bởi vì thiếu niên Pi, hầu như vô số người, mỗi cái ngành nghề, nam nữ già trẻ đều không ngừng gia nhập thiếu niên Pi chân thực giải thích.

Ở trong này, mọi người cảm thấy hứng thú nhất vậy thì là thiếu niên Pi một cái bộ phận tiểu thuyết ở trong giấu điểm các loại ẩn dụ.

Bất kể là bất kỳ nội dung vở kịch, bất kể là bất kỳ cảnh tượng, bất kỳ một câu nói, cũng có thể là ẩn dụ.

Mà mỗi tìm ra một cái trong đó ẩn dụ, đều là để một cái chút ít độc giả kích động không thôi.

Không thể không nói, quần chúng lực lượng là vô cùng.

Dù cho một cái chút ít độc giả cũng không hề một ít các giáo sư chuyên gia phân tích giải thích năng lực, thế nhưng, tại bọn họ không ngừng đào móc, tại bọn họ không đứt thông qua cùng những người khác giao lưu phân tích ở trong, một loạt ẩn dụ, chân tướng, từng giọt từng giọt đều bị đào lên.

' ha ha, ta biết rồi, ta biết rồi, ăn người trên đảo cây Mangut kỳ thực chỉ là bỏ cấp chứng thực, về phần vì sao ăn người trên đảo có lên tới hàng ngàn hàng vạn cây Mangut, đáp án dĩ nhiên là trên thịt mọc ra giò. Được rồi, tuy rằng ta cũng biết cái này thật là ghê tởm. '

' giờ à, các người quá tối tăm rồi, liền cái này đều có thể nghĩ ra được. Nếu là như vậy, như vậy nhân vật chính tại ăn người trên đảo ăn thực vật chẳng phải là người trong cơ thể mạch máu, ah ah ah, con mắt của ta, con mắt của ta. '

' trời à, vậy nói như thế nhân vật chính thiếu niên Pi đem dây đồ gửi tại ăn người đảo trên nhánh cây, nhưng thật ra là gửi tại bạn gái trên xương? '

' Thượng Đế, đừng nói cho ta vì cái gì ăn người trên đảo sẽ lưu xuống dưới một chiếc răng, cũng là bởi vì nhân vật chính đã đem thịt toàn bộ ăn hết sạch rồi, chỉ còn dư lại như hàm răng loại này xương không cách nào ăn tươi. '

Mà đối với cái kia một ít tạm thời không cách nào phân tích ra chân tướng độc giả, bọn họ cũng đồng dạng hưng phấn không thôi.

Bởi vì, cái nào sợ sẽ là thấy mặt khác một ít độc giả phân tích ra giải thích, cũng là vô cùng cảm thấy hứng thú.

Nhưng mà, vô số độc giả không ngừng giải thích cũng thoáng mang đến một ít để Hoàng Nhất Phàm dờ khóc dờ cười hiện tượng.

Bởi vì thiếu niên Pi một cái bộ phận tiểu thuyết ở trong chôn xuống hầu như không thua là mấy trăm ẩn dụ, vì lẽ đó, trên căn bản hết thấy độc giả cũng đã cho rằng, thiếu niên Pi một cái bộ phận tiểu thuyết kỳ thực hết thấy nội dung vô kịch, hết thấy câu, tất cả nhân vật đều cũng có ẩn dụ. Thế là, bọn họ lại bắt đầu không ngừng đang tìm kiếm thiếu niên Pi một loạt ở trong ẩn dụ. Mà tại đây một số người phân tích ở trong, một loạt căn bản không có ẩn dụ ẩn dụ cũng bị phơi sáng đi ra.

Tỷ như liên quan với căn nhắc tên là "Khát nước" ẩn dụ.

Vì sao phái đang nhìn đến đại tinh tinh thời điểm sẽ nói ra một câu "Con trai của người đi đâu đâu này?"

Liên quan với vì sao nhân vật chính một chữ không đề cập tới bạn gái ẩn dụ.

Lão hồ tiến vào núi rừng ngon núi kia ẩn dụ.

Nhân vật chính thờ phụng ba cái tôn giáo ẩn dụ.

Trong này có một ít ẩn dụ là chân thật, cũng có một chút là bị độc giả gò ép áp đặt đi lên.

Nhưng mà, đối với cái này một ít Hoàng Nhất Phàm đều không có giải thích.

Mỗi cái độc giả thấy một câu chuyện cũ đều sẽ có chính mình giải đáp, trên thực tế thiếu niên Pi cố sự này liền hoàn mỹ biểu hiện câu nói này.

Người có thể lựa chọn có lão hồ, cũng có thể lựa chọn không có lão hồ.

Thế nhưng, mặc kệ người lựa chọn thế nào, bọn họ đều là một cái độc lập mà lại phi thường thú vị cố sự.

...

"Annie, có thể giúp ta một chuyện sao?"

Davy tìm tới Annie, trên mặt mang theo sầu khổ nói.

"Làm sao, Davy, muốn viết cái gì bản thảo?"

"Không phải."

Davy lắc đầu một cái, "Ta nhìn trúng một bộ tiểu thuyết, muốn đem hần cái biên thành kịch bản, nhưng tác giả nhưng cũng không đồng ý."

"Davy, liền người ra tay đối phương đều không đồng ý, lẽ nào ta có thể giúp người cái gì."

"Có thể giúp."

Davy tiếp tục nói, "Bởi vì người này người rất thuộc."

"Ai."

"Hoàng Nhất Phàm."

"Ta biết rồi."

Nghe được Davy nói ra tên Hoàng Nhất Phàm, Annie cười nói, "Người nói là thiếu niên Pi."

"Đúng thế."

"Đây đúng là một cái khiến người tán dương cố sự, vô cùng tốt, nếu như cái biên thành điện ảnh mà nói, tin tưởng sẽ khiếp sợ toàn cầu."

"Đúng, ta cũng nghĩ như vậy. Nhưng là, ta cũng không biết tại sao, Hoàng Nhất Phàm chính là không muốn đem bộ này kịch bản bán cho ta. Lúc đó hần còn nói với ta, nếu như ta có thể đoán ra thiếu niên Pi ẩn dụ, hần liền đáp ứng đem kịch bản cái biên quyền bán cho chúng ta."

"Vậy xem ra người không có đoán được."

"Híc, quý đoán ra nha."

Davy sắc mặt lúng túng, "Tuy rằng trước đó ta một lần cho là ta đoán được, nhưng là, theo mọi người không ngừng giải thích, theo nội dung vô kịch càng ngày càng làm phức tạp, ta mới phát hiện ta tiết lộ chẳng qua là một điểm nhỏ của tầng băng chìm. Nhưng mà, hiện tại trên căn bản đa số ẩn dụ cũng bị giải khai, nhưng Hoàng Nhất Phàm vẫn là không muốn đem kịch bản cái biên quyền bán cho ta."

"Davy, người tìm ta cũng vô dụng, ta chỉ là của hần giảng sư mà thôi. Hơn nữa, người cũng biết, dùng Hoàng Nhất Phàm tài hoa, nói thật, ta làm giảng sư của hần cũng có rất lớn áp lực."

"Được rồi, ta chỉ là nóng ruột, thật sự là không có cách nào."

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy, cùng với tìm ta hỗ trợ, Davy, ngài không bằng tiếp tục nghiên cứu một chút thiếu niên Pi."

"Lại nghiên cứu ta phải điên rồi."

Vừa nghe đến lại nghiên cứu, Davy đầu cũng phải lớn hơn rồi, "Người không biết trước đó ta nghiên cứu mười mấy ngày, cũng mới nghiên cứu ra một chút, lại để cho ta nghiên cứu, ta phải tiến bệnh viện tâm thần. Huống chi, thật giống thiếu niên Pi chân tướng đã toàn bộ khai quật ra đi nha."

"A a. . ."

Nhìn thấy Davy phát điên về mặt, Annie cười đến rất sung sướng.

"Annie, lẽ nào người có hân cái nhìn của hân?"

Nhìn thấy Annie một mặt nhẹ nhõm đáng vẽ, Davy hỏi.

Chỉ là, Annie lại cũng không trả lời thẳng. Mà là không nhanh không chậm chuyển một ly cà phê, "Davy, người cảm thấy Hoàng Nhất Phàm tại sao phải viết thiếu niên Pi một cái bộ phận tiểu thuyết."

"Tại sao phải viết thiếu niên Pi?"

Davy có chút không hiểu Annie nói là có ý gì.

"Hoặc là nói Hoàng Nhất Phàm viết thiếu niên Pi bộ tiểu thuyết này muốn biểu đạt cái gì?"

"Cái này nha. . ."

Một cái hỏi lại là đem Davy cho làm khó rồi.

Lúc mới bắt đầu, Davy cho rằng thiếu niên Pi là một bộ Hoang đảo cầu sinh loại tiểu thuyết.

Đáng đợi chậm rãi vạch trần chân tướng sau, Davy lại cảm thấy đây là một bộ phận thảo luận nhân tính tiểu thuyết.

Thẳng đến làm nhân vật chính vì sinh tồn ngay cả người nhà, bạn gái cũng một tấm ăn thời điểm, Davy cũng không biết bộ tiểu thuyết này đến cùng biểu đạt là ý nghĩa gì?

Là bản lên hiện thực sao?

Bởi vì, hiện thực ở trong xác thực phát sinh qua chuyện như vậy.

1884 niên hiệu chìm chìm, 4 tên thuyền viên bị vây ở nam Đại tây dương, ngoại trừ 3 tên thuyền viên, còn có một cái tên là Richard 17 tuổi người làm nam. Tại mệnh mông trên biển phiêu lưu bên trong, 3 tên thành niên thuyền viên giết chết cô nhi Richard, cuối cùng cũng xé xác ăn thịt của hân, bởi vậy có thể còn sống.

"Được rồi, kỳ thực ta cũng không biết. Annie, người cho là thế nào?"

Có một ít lúng túng ! Davy trả lời nói ra.

"Ta cảm thấy nha. . ."

Annie tựa hồ tại suy nghĩ, "Ta không biết suy đoán của ta là có đúng hay không."

Chậm rãi từng miếng từng miếng đem trọn ly cà phê uống xong, Annie nói ra, "Davy, trước người giải thích nhân tính, thú tính, ta đều cảm thấy rất không sai. Ta chỉ là muốn biết, thế giới này có hay không siêu thoát là nhân tính cùng thú tính tồn tại?"

"Người nói là?"

Mới chỉ là vài chữ, Davy lập tức run rẩy lên.

Hai tay ấn lại bàn, bàn cũng bởi vì Davy tay run rẩy, thỉnh thoảng lay động, phát ra kéo kẹt kéo kẹt tiếng vang.

Sau đó, Davy nhìn Annie, khàn khàn nói ra, "Người nói là Thần Tính?"

"Đúng thế."

Annie gật gù đầu, nói ra, "Ta nói chính là Thần Tính."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 396: Phạm Thiên 1 mộng

"Chúng ta đến nói một chút thiếu niên Pi ản "

Thiếu niên Pi thảo luận vẫn còn tiếp tục.

Lúc này, một vị ID gọi là "Annie" bạn trên mạng tại trên mạng phát ra một phản topic.

"Thiếu niên Pi ở trong hấp dẫn người nhất chỉ sợ là của hấn ản dụ, hầu như mỗi một câu nói, từng cái nội dung vớ kịch đều giấu điểm ản dụ. Rất nhiều người vẫn cho rằng cái này ản dụ là với chân thật sự kiện ản dụ, thế nhưng, cũng chẳng có bao nhiêu người biết được, một cái chút ít ản dụ kỳ thực dùng mặt khác chỉ là nhân vật chính đối với nhân tính suy tính cảm ngộ thăng hoa. Mà điểm này, vừa vặn là tác giả muốn biểu đạt đồ vật.

Nếu như không phải vậy, như vậy, thiếu niên Pi chính là một bộ không có ý nghĩa tác phẩm.

Như vậy, tác giả muốn thông qua thiếu niên Pi biểu đạt cái gì đâu này?

Chúng ta trước tiên nói một chút về Pi danh tự này.

Pi là cái gì, hấn nhưng thật ra là số Pi đơn vị π . Nó đại biểu vô cùng mấy vị số vô nghĩa. Làm thiếu niên Pi tại cuối cùng một tiết lớp số học viết rờng rã ba cái bảng đen π giá trị thời điểm, học sinh cùng các thầy giáo đều đang hoan hô, mỗi tăng cường một con số đều đại biểu một cái thành tựu, mà đây chính là con người so sánh văn minh tiến bộ tiêu chí. Như nhân vật chính phụ thân từng nói, khoa học kỹ thuật dẫn dắt con người tại đây mấy trăm năm đạt được thành tựu bù đắp được tín ngưỡng là văn minh nhân loại mấy ngàn năm thành tựu. Mà tại đây cái thành tựu phía trên, ám chỉ thì còn lại là con người vô cùng vô tận, lại như π giá trị vô cùng tận như thế.

Này trước đó có bạn trên mạng phân tích qua nhân vật chính nhân tính cùng thú tính.

17 tuổi nhân vật chính tại ngay từ đầu thời điểm thật là nhân tính, hấn ngày thật thiện lương, hấn thờ phụng ba cái tôn giáo, hấn chỉ ăn chay. Thế nhưng, ở trên biển đưng phải một loạt cái vấn đề sau, nhân tính tà ác chiếm cứ thượng phong, vì sinh tồn được, thiếu niên Pi hoàn toàn thể hiện rồi nơi khác thú tính, lão hổ Richard liền là nhân vật chính thiếu niên Pi thú tính biểu hiện.

Nhưng lão hổ cũng không phải một mực xuất hiện, khi hấn muốn ăn thịt thời điểm hấn liền sẽ từ thuyền trong lều vãi đi ra. Điều này cũng từ mặt khác chứng minh, kỳ thực nhân vật chính một mực nằm ở nhân tính cùng thú tính ở trong không đứt dầy vớ. Từ nhân tính mà nói, nhân vật chính cũng không muốn ăn thịt người. Nhưng từ thú tính tới nói, nhân vật chính lại cần thiết ăn thịt người, loại này dầy vớ một lần để nhân vật chính nội tâm tan vỡ.

Thăng đến ăn người đảo xuất hiện.

Không ít độc giả vẫn cho rằng ăn người đảo là tác phẩm nhất địa phương đáng sợ, cũng là kinh khủng nhất địa phương. Bởi vì, hấn mở ra một cái liên nhân vật chính cũng không dám vạch trần chân tướng, hấn ăn bạn gái của mình. Thế nhưng, dưới cái nhìn của ta, vừa vặn là ăn người đảo xuất hiện, lại là để nhân vật chính đã nhận được nội tâm bình tĩnh.

Nhân vật chính thiếu niên Pi một mực ở trong biển bồng bênh mấy trăm ngày, dù cho không có chết đói, tinh thần cũng đã khô cạn. Rồi đi đảo nhỏ sau, Pi nói đến: "Nếu như không phải lần kia ngừng lại, ta khả năng đã bị chết. Nếu như không có phát hiện cái kia cái răng, ta cũng sẽ lạc lối bản thân, có độc cuối đời.

Giết chết bạn gái là với nhân vật chính lớn nhất thử thách, nếu như không phải ăn bạn gái thịt, nhân vật chính liền sẽ chết. Hoa sen bên trong hàm răng, càng là loại cảnh giác, đối với ăn bạn gái thịt tàn nhẫn như vậy chuyện, hấn lựa chọn phóng tại sâu trong nội tâm, hấn đem bạn gái huyền hóa thành đảo nhỏ, từ bên trong hòn đảo nhỏ đã lấy được tiếp tế, cũng đã lấy được hi vọng sống sót. Đến đây hấn mới không có lạc lối tại Đạo Đức, tâm lý bên trong Tại ăn tươi bạn gái sau, ban tặng hấn an bình chính là tín ngưỡng của hấn, khiến hấn đã lấy được an bình. Một lần nữa xuất phát, đến đây được cứu vớt.

Có lúc Thượng Đế nhìn như từ bỏ chúng ta, mà trên thực tế hấn lại nhìn ở trong mắt, khi ta triệt để mất đi hy vọng thời điểm, hấn ban cho chúng ta an bình, cũng để cho chúng ta một lần nữa khởi hành.

Thượng Đế nói, chúng ta mỗi người đều là tội nhân. Chỉ là, đến cuối cùng bước ngoặt, Thượng Đế vẫn là đã cứu chúng ta.

Thiếu niên Pi ở trong Thượng Đế cứu vớt, kỳ thực liền là nhân vật chính nội tâm, cũng là thiếu niên Pi thần trong lòng tính chất.

Cái này cũng là quyển sách ý nghĩa vị trí.

"Thượng Đế."

Nhìn "Annie" phát topic, Hoàng Nhất Phàm tự lẩm bầm.

Trên thực tế, thiếu niên Pi chân chính ẩn dụ, kỳ thực chính là ẩn dụ Thượng Đế.

Cái này cũng là kiếp trước tác giả ý tứ.

Không nghĩ tới, dĩ nhiên có người đọc ra thiếu niên Pi ý tứ.

Mà cái này người, liền là giảng sư của mình Annie.

Nhưng mà, đối với Annie giải thích Hoàng Nhất Phàm cũng không có đi trả lời.

Vào lúc này, hẳn lại là đang chuẩn bị "Thiếu niên Pi" chất giấy xuất bản.

Đúng, thiếu niên Pi tại báo chí ở trong đăng nhiều kỳ chẳng qua là vì khai hòa tiếng tăm, còn chân chính Hoàng Nhất Phàm sở muốn thì còn lại là xuất bản.

Chỉ có xuất bản mới là tăng lên sao tốt nhất con đường.

Cần nhắc đến thiếu niên Pi tại qua báo chí đã đăng nhiều kỳ xong xuôi ván, thoáng khả năng đối với xuất bản tiêu thụ có một ít ảnh hưởng. Vì thế, Hoàng Nhất Phàm liền lại đang thiếu niên Pi ở trong viết một phần lời cuối sách.

Lời cuối sách tên là Phạm Thiên.

...

Tất cả rất nhanh chóng, bởi vì tại đăng nhiều kỳ thời điểm liền có chuẩn bị, thiếu niên Pi bản in lẻ xuất bản mới chỉ ở nửa tháng sau cũng đã kéo lên màn mở đầu.

Làm như trước đây bị độc giả giải thích xôn xao thiếu niên Pi xuất bản một chuyện, tự nhiên đã dẫn phát một đám truyền thông xuất bản giới nhân sĩ chú ý.

"Các vị, mọi người đoán một cái thiếu niên Pi có thể bán ra nhiều ít sách?"

"Đăng nhiều kỳ thời điểm như thế lửa, khẳng định xuất bản cũng sẽ không chênh lệch đi nơi nào, ít nhất 200 ngàn sách."

"200 ngàn sách nhất định có thể bán ra, 300 ngàn sách cũng có khả năng, chính là không biết có khả năng bán được 500 ngàn sách."

"500 ngàn sách có một ít huyền, dù sao thiếu niên Pi trước tiên ở báo chí ở trong đăng nhiều kỳ, rất nhiều người đều đã xem qua cổ sự này. Càng thêm then chốt là thiếu niên Pi đem kết cục đăng nhiều kỳ đi ra. Nếu như lúc đó cái kia H thông minh một ít, đem kết cục còn cuối cùng. Có lẽ, thiếu niên Pi bán ra vượt qua 500 ngàn sách cũng rất bình thường."

"Cái này cũng là chuyện không có cách giải quyết, người mới tác giả tại không có danh tiếng bên dưới chỉ thông qua đăng nhiều kỳ trước tiên đánh nổi danh tiếng. Nhưng mà, tuy rằng thiếu niên Pi khả năng cũng không thể bán ra bao nhiêu sách, nhưng cái này H dĩ nhiên một pháo thành danh, tương lai nơi khác tác phẩm mới đáng để mong chờ."

Không thể không nói, một cái chút ít truyền thông nhân sĩ đánh giá vẫn tương đối khách quan.

Chỉ là, bọn họ cũng không ai biết.

Làm thiếu niên Pi chân chính ra thị trường tiêu thụ thời điểm, thiếu niên Pi bày ra tiêu thụ cuồng triều, lại là chấn động toàn bộ xuất bản giới.

100 ngàn sách.

Đây không phải tổng tiêu thụ, đây là ngày thứ nhất con số.

Nhìn thấy con số này, hết thầy sách báo xuất bản vòng nhân sĩ toàn thể chấn kinh rồi.

100 ngàn sách? Không thể nào, làm sao có thể.

1 ngày tiêu thụ 100 ngàn sách, trời ạ, cái này cái này chuyện này. . . Ta phải hay không đang nằm mơ?

Một đám trong vòng nhân sĩ dụi mắt một cái, bọn họ có một ít không thể tin được.

Phải biết một quyển sách tiêu thụ 30 ngàn sách cũng đã là sách bán chạy, một ngày tiêu thụ 100 ngàn sách là một cái khái niệm gì?

Bọn họ tạm thời còn không nghĩ tới.

Nhưng mà, cuối cùng đang xác định 100 ngàn sách không có vấn đề dưới, trong lòng cũng chỉ cảm thán, thiếu niên Pi độc giả chân thiết cái. Kết cục cũng đã công bố ra ngoài, một cái chút ít độc giả vẫn cứ mua sắm thực thể sách. Đồng thời, bọn họ cũng biểu thị, cùng ngày 100 ngàn sách cần phải là thiếu niên Pi cao nhất một con số. Tương lai tổng tiêu thụ vẫn cứ sẽ là 500 ngàn sách trở xuống, đồng thời thứ sau hai ngày tiêu thụ liền sẽ giảm nhiều.

Chỉ là, có lúc hiện thực so với tiểu thuyết trả lại đến khoa trương.

Thiếu niên Pi ngày thứ hai tiêu thụ chẳng những không có kết thúc, ngược lại lần nữa sáng chế độ cao mới, 1 50 ngàn sách.

Mà đang ở ngày thứ hai bắt đầu, thiếu niên Pi thành tựu nơi khác truyền kỳ.

200 ngàn sách.

2 50 ngàn sách.

300 ngàn sách.

3 50 ngàn sách.

400 ngàn sách.

Một tuần lễ, thiếu niên Pi nghịch thiên tiêu thụ đạt đến 165 vạn sách, đánh vỡ bắc Mỹ một tuần tiêu thụ sách báo ghi chép.

Mà đúng lúc này, cái kia một ít làm sao cũng không thể tin được trong vòng sách báo khu vực nhân sĩ, rốt cuộc cũng tại vô số độc giả trào lưu dưới sự hướng dẫn, đi theo mua thiếu niên Pi. Bọn họ muốn nhìn một chút, đến cùng bản in lẻ cùng đăng nhiều kỳ thiếu niên Pi có cái gì không giống.

Bọn họ cảm giác thiếu niên Pi bản in lẻ có thể cùng đăng nhiều kỳ phiên bản có một ít không giống nhau.

Loại này hoài nghi là thành lập, dù sao thiếu niên Pi chân tướng rốt cuộc là cái gì đến bây giờ cũng không có ai nói rõ được.

Dù cho có một ít xem ra giải thích được mạch lạc rõ ràng, nhưng cũng không có hoàn toàn thuyết phục mọi người.

Mấu chốt nhất chính là, mọi người vẫn không có làm rõ thiếu niên Pi bộ tiểu thuyết này đến cùng đại biểu là có ý gì.

Mang theo mua về thiếu niên Pi bản in lẻ, một cái chút ít trong vòng nhân sĩ từng từ từ từng từ ti mỉ đọc.

"Kỳ quái, không hề có sự khác biệt nha."

Từ bắt đầu một mực lật đến chính giữa, một cái chút ít trong vòng nhân sĩ cũng không hề phát hiện thiếu niên Pi cùng qua báo chí đăng nhiều kỳ báo thiếu niên Pi có cái nào không giống.

"Lẽ nào giống nhau như đúc?"

Lại là tăng lên hơn một nửa, phát hiện vẫn là như thế.

"Quái!!"

Trong vòng nhân sĩ có một ít không tìm được manh mối.

Lẽ nào một cái chút ít độc giả chính là như vậy cuồng nhiệt, hết thấy tại qua báo chí nhìn thiếu niên Pi đều mua quyển sách này?

Cái này không thể nào nha.

Dù cho có một phần cuồng nhiệt độc giả, cũng không khả năng hết thấy độc giả đều cuồng nhiệt như vậy.

Thăng đến, một cái chút ít trong vòng nhân sĩ lật đến trang cuối cùng.

Từ cuối cùng là tác giả H lời cuối sách.

Lời cuối sách tên là Phạm Thiên.

Truyện thuyết, Đại Thiên thế giới chẳng qua là Phạm Thiên một giấc mơ, làm Phạm Thiên mở hai mắt ra, mộng tỉnh, thì thế giới hủy diệt. Nếu người có thể dẫn tới bị ngạn, thì có thể sống mãi. . .

Nhìn đến đây, một cái chút ít trong vòng nhân sĩ nhăm hai mắt lại.

Ở lời cuối sách dẫn dắt bên dưới, thiếu niên Pi trước đây từng hình ảnh nội dung vở kịch không ngừng trình diễn.

Ăn người đảo kỳ thực chính là Phạm Thiên nhất mộng.

Nếu như người một mực vậy ở ăn người đảo ở trong, như vậy, người vĩnh viễn chạy không thoát đến.

Chỉ có chân chính thả xuống, người năng lực dẫn tới bị nạn.

Đây là Thần gọi ý.

Đây là Thượng Đế tiên đoán.

Thiếu niên Pi, kỳ thực chính là một bộ chứng minh Thượng Đế tồn tại tác phẩm

Cái này cũng là kiếp trước tổng thống nước Mỹ đề cử thiếu niên Pi lúc theo như lời nói.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 397: Trong nháy mắt thăng cấp ngũ tinh

Nước Mỹ cùng Trung Quốc không giống nhau.

Trung Quốc là một cái tôn giáo so sánh phức tạp quốc gia, nhưng nước Mỹ lại là một cái phi thường thờ phụng tôn giáo một cái quốc gia.

Dưới tới bình dân, trên từ Tổng thống, bọn họ đều có tín ngưỡng của mình.

Tuy nhiên tại cái này một số người ở trong, bọn họ cũng là chủ nghĩa duy vật người ủng hộ.

Nhưng bọn họ cũng cho rằng, chủ nghĩa duy vật cùng có hay không có tín ngưỡng của mình cũng không hề mâu thuẫn.

Hoặc là nói, bọn họ bình thường sinh hoạt ở trong dùng chủ nghĩa duy vật chỉ đạo.

Mà tại sâu trong nội tâm, bọn họ lại theo đuổi tín ngưỡng của mình, chính mình Thần Linh.

Phạm Thiên nhất mộng, chuyện này quả thật như thượng đế tạo người giống như mỹ lệ.

Hơn nữa, tại Phạm Thiên nhất mộng ở trong hắn còn phép ẩn dụ thiếu niên Pi ăn người đảo.

Vốn là đã rất là nóng nảy thiếu niên Pi, tại hoàn toàn mới Phạm Thiên nhất mộng ở trong tìm tới tiểu thuyết chân lý.

Hóa ra, thiếu niên Pi cũng không phải là cái gì hoang dã cầu sinh.

Hóa ra, thiếu niên Pi cũng không phải là đối với nhân tính tra hỏi.

Hóa ra, thiếu niên Pi chính là một bộ chứng minh Thượng Đế tồn tại tác phẩm

Cũng bởi vì cái này một cái chân thật nhất, cực kỳ có nhất ý nghĩa phép ẩn dụ, thiếu niên Pi cho dù là tại đăng nhiều kỳ thời điểm viết ra kết cục. Thế nhưng, vì trang này lời cuối sách, vì tìm kiếm trong truyền thuyết Thượng Đế, vô số độc giả cũng không còn do dự, lựa chọn mua sắm bộ tác phẩm này. Đồng thời, cùng lúc đó, bọn họ tại từ bản thân mua sắm thiếu niên Pi đồng thời, không quên đem thiếu niên Pi giới thiệu cho mặt khác độc giả.

Tất cả trở nên thuận lý thành chương, thiếu niên Pi một tuần lớn bán 165 vạn sách ghi chép, cũng biến thành không còn là khó như vậy là tiếp nhận.

Mà cũng bởi vì thiếu niên Pi, Hoàng Nhất Phạm tại nước Mỹ bút danh Hyf, trong nháy mắt lên tới 5 sao.

Chỉ là, bên này thiếu niên Pi sáng tạo ghi chép, một bên khác có một ít tác giả lại là trong lòng cực kỳ không thăng bằng.

"Các vị, mọi người thấy thế nào thiếu niên Pi?"

Nước Mỹ nổi danh tác giả "Cisse" tại "Ai là đệ nhất" YY group bên trong nói ra một câu.

Cái này "Ai là đệ nhất" một đám là Cisse mời 300 vị chuẩn bị tại 2019 năm tuyên bố sách mới tác giả xây dựng một đám.

Ý tứ rất đơn giản, chính là muốn cùng trong đám đó hết thấy tác giả tỷ thí vừa nhìn, nhìn xem 2019 ai tiểu thuyết bán được tốt nhất.

Đương nhiên, tỷ thí như vậy một nửa là tỷ thí một nửa là trò chơi. Mỗi cái tác giả mọi người đều nhận thức, mặc dù mọi người trong bóng tối phân cao thấp, nhưng người nào nắm đệ nhất cũng không hề quá lớn quan hệ. Nhưng là, ở đây một ít tác giả từng người vì tác phẩm của mình tuyên truyền, ra thị trường tiêu thụ đợt tất cả hoạt động thời điểm, đột nhiên một bộ tiểu thuyết lực lượng mới xuất hiện, trực tiếp đoạt bọn họ nội định thứ nhất.

Đúng, bọn họ vừa tới cho rằng, 2019 năm nước Mỹ tiểu thuyết dễ bán trong bảng thứ nhất, nhất định ra tại bọn họ trong đám đó.

Phải biết, bọn họ một đám tác giả nhưng là nước Mỹ những năm gần đây nhất nhất dễ bán một ít nổi danh tác giả. Mặc dù cũng không là tất cả nổi danh tác giả đều ở bên trong, nhưng gần đây so sánh sinh động tác giả sắp tới 300 vị đều tại bọn họ trong đám đó. Cái này muốn là bọn họ trong đám đó một vị tác giả được rồi đệ nhất cái kia còn nói được, nhưng là, chẳng ai nghĩ tới, một cái danh bất kinh truyền tác giả nhưng lại làm cho bọn họ có một ít xem không hiểu.

Làm như một đám quản lý "Cisse" lúc này lại là tại trong đám nói ra một câu.

"Có xem qua."

"Bộ tác phẩm này coi như tạm được."

"Cisse, làm sao?"

Rất nhanh, trong đám đó những tác giả khác đều đã đáp lời.

"Không có gì, ta chẳng qua là cảm thấy bộ tiểu thuyết này tiêu thụ số liệu quá không thể tưởng tượng nổi."

Cisse trực tiếp nói.

"Là có một ít khó mà tin nổi, nhưng bộ tiểu thuyết này rất giản, sáng tạo như vậy ghi chép tựa hồ cũng bình thường."

"Không không không, bộ tiểu thuyết này thật là hóa, thế nhưng, các vị, mọi người có nghĩ tới hay không, bộ tiểu thuyết này tại sao hóa?"

"Cái này, thật không có quá nghiên cứu cẩn thận, Cisse, người cho là thế nào?"

"Ta nghiên cứu thoáng một phát, thiếu niên Pi bộ tiểu thuyết này tuy rằng viết không tính chênh lệch, nhưng là viết cũng không tính cực kỳ tốt. Dù sao bên trong rất nhiều nội dung vở kịch ta đều cảm thấy rất giả, cũng nhìn không hiểu. Đương nhiên, cái này không sao. Mọi người lẽ nào không có phát hiện, kỳ thực thiếu niên Pi bộ tiểu thuyết này tại lúc mới bắt đầu, internet cũng đã xuất hiện rất nhiều tác phẩm giải thích?"

"Cisse, cái này thật giống không có gì đi."

"Ai, làm sao nói với các người đây. Ta đã điều tra, thiếu niên Pi tác giả Hyf kỳ thực cũng không phải nổi danh tác giả, cũng là không tác giả cũ bí danh, hẳn là một vị người mới tác giả. Hơn nữa, tuổi tác của hắn chỉ có 21 tuổi. Đặc biệt là, hắn vẫn chỉ là một vị đến từ Trung quốc du học sinh. . ."

"Ồ, 21 tuổi, Trung quốc du học sinh?"

"Người mới tác giả?"

Mấy cái mạng tinh then chốt chữ lập tức đề trong đám mặt khác tác giả trở nên kinh ngạc.

"Đúng, vì lẽ đó mọi người cho rằng, như vậy một vị người mới tác giả có thể ở vừa mới bắt đầu viết tiểu thuyết lúc sau gây nên lớn như vậy người thường sao? Không, tuyệt đối không khả năng."

Cisse lắc đầu một cái.

Hắn cùng với Hyf không có cừu hận gì, thế nhưng, Cisse gần nhất xuất bản tác phẩm "Kana Darcy" vốn là tiêu thụ dị thường nóng này, chính cho rằng có thể bắt 2019 năm nước Mỹ dễ bán tiểu thuyết bảng. Nhưng là, một bộ thiếu niên Pi lại là đem tác phẩm của hắn ép vào vũng bùn. Liên tiếp vài tuần, nguyên bản tiểu thuyết của hắn một tuần còn có thể tiêu thụ 1 hơn vạn sách, bây giờ có thể tiêu thụ cái 1000 sách cũng đã Thượng Đế phù hộ.

Tâm trạng giữa, Cisse đối với Hyf vị tác giả này tự nhiên là hận thấu xương.

"Tất cả mọi người là từ người mới tác giả đi tới, người mới tác giả khó khăn ta không nói mọi người đều biết. Đừng nói một bộ bình thường tác phẩm rồi, cái nào sợ sẽ là một bộ có tên. Tại lúc mới bắt đầu, bởi vì là người mới tác giả, không có danh tiếng, không có bất kỳ sức ảnh hưởng, tác phẩm của hắn

cũng không thể gây nên quá nhiều người chú ý. Dany tiểu thuyết 《 Green du ký 》， kinh điển đi, nhưng là, tại hân không thành danh thời điểm, Green du ký một năm chỉ bán ra 100 ngàn sách vẫn chưa tới, thẳng đến về sau trong mấy chục năm mới bán ra 10 triệu sách."

"Cisse, người nói là thiếu niên Pi số liệu có vấn đề?"

"Số liệu cũng không có vấn đề, nước Mỹ tác giả hiệp hội đã chứng thực Hyf tiêu thụ số liệu, đồng thời liền có ngày hôm qua, đã đem Hyf tác giả sao cấp tăng lên tới 5 sao. Nhưng mà, số liệu không có vấn đề nhưng cũng không có nghĩa bộ tiểu thuyết này không có vấn đề. Ta cho rằng, thiếu niên Pi bộ tiểu thuyết này sẽ đi bán được như thế hòa, nhất định sử dụng một ít thủ đoạn hèn hạ. Tỷ như, tại Internet lên thính quý hiếm tạo thế, vô sỉ hạ lưu xoạt bình quảng cáo. . . Ta chuẩn bị thông qua truyền thông vạch trần Hyf vô sỉ hành vi, các vị có hứng thú cùng đi sao?"

"Cisse, ta xem vẫn là cẩn thận một chút được, dù sao chúng ta không có chứng cứ trực tiếp."

"A a, các vị, các người lúc nào nhất gan như vậy. Chúng ta một cái chút ít dùng viết chữ mà sống, lúc nào yêu cầu trực tiếp chứng cứ. Dù cho không có chứng cứ, chúng ta đồng dạng có thể hoài nghi đối phương. Đương nhiên, các người không muốn cũng được. Nhưng mà, ta còn là nhắc nhở mọi người xem thấy đoạn thời gian gần đây từng người tác phẩm tiêu thụ số liệu đi. . ."

Một cái thấy, không ít trong đám đó tác giả đều là dòn dập biến sắc.

Lập tức, không do dự nữa, "Cisse, ta cảm thấy người nói đúng, một hồi ta đem tại ta blog lên phát biểu một thiên văn chương."

"Ừm, ngày mai ta đem cùng ký giả tòa soạn trò chuyện chút thiếu niên Pi."

"Ta cũng tham gia chút náo nhiệt phân tích một chút thiếu niên Pi đi."

. . .

Nơi có người, liền có giang hồ.

Tuy rằng Hoàng Nhất Phàm đã đi tới nước Mỹ, nhưng nước Mỹ đồng dạng có giang hồ.

Tuy rằng nước Mỹ khả năng cũng không lưu hành giang hồ cách nói, nhưng nước Mỹ đến từ đồng hành khiêu chiến so với quốc gia bên trong càng lớn.

' thiếu niên Pi dựa vào lăng xê thành danh, kỳ thực tác phẩm viết phải vô cùng bình thường. '

' từ bình thường tác phẩm đến đang "hot" sách bán chạy, người chỉ cần đóng gói là được rồi. '

' luận Internet xạ thủ đối với một bộ tiểu thuyết thúc đẩy tác dụng, thiếu niên Pi chính là ví dụ tốt nhất. '

'165 vạn sách tiêu thụ, trong đó có 100 vạn tiêu thụ là bán cho cái kia một ít không rõ chân tướng độc giả. '

Mới chỉ ở Hoàng Nhất Phàm thăng làm 5 sao tác giả ngày thứ hai, một loạt đến từ nước Mỹ tác giả liền đã cùng nhau hướng Hoàng Nhất Phàm làm khó dễ.

"Hoàng Nhất Phàm, người làm sao không đứng ra hướng truyền thông giải thích một chút."

Ở sân trường bên trong, Hoàng Nhất Phàm đụng phải Annie.

Một mực ở quan tâm Hoàng Nhất Phàm Annie, lại là nói đến không ít tác giả công kích Hoàng Nhất Phàm một chuyện.

"Giải thích cái gì?"

Hoàng Nhất Phàm không biểu cảm gì, tựa hồ những việc này không có quan hệ gì với hân.

"Giải thích những người này đều tại ác ý phỉ báng người nha."

"Ồ. . ."

Hoàng Nhất Phàm một bức bỗng nhiên tỉnh ngộ bộ dạng, "Nhưng cái này có tác dụng đâu?"

"Làm sao vô dụng. Hoàng Nhất Phàm, người mới vừa vận sáng tác, nếu như tại sáng tác vòng bị hết thấy tác giả cừu thị, thậm chí bị rất nhiều độc giả hiểu lầm, như vậy danh tiếng của người sẽ bị hủy diệt. Người chẳng lẽ không lo lắng, người tiếp theo quyển tiểu thuyết độc giả sẽ bởi vì người chịu đến cái này một số người công kích, đối với bút danh của người cùng với tác phẩm của người sản sinh hiểu lầm sao?"

"Một chút cũng không."

Hoàng Nhất Phàm lắc đầu một cái, "Kinh điển tác phẩm từ trước đến giờ không sợ người khác nghi vấn."

"Mô hô. . ."

Annie có chút không nói gì.

Nàng muốn nói người mới tác giả đều sẽ tự cao tự đại, nhận thức vì tác phẩm của mình một bộ so với một bộ kinh điển.

Có thể thường thường một cái chút ít người mới tác giả đừng nói viết ra chính là kinh điển rồi, có rất nhiều xuất liên tục bản cũng không xảy ra.

Chỉ là, nghĩ đến Hoàng Nhất Phàm thiên tài, Annie lại không biết nói cái gì.

"Người xác định ra một bộ tác phẩm cũng có thể viết giống như Life of Pi kinh điển?"

"Xác định."

Hoàng Nhất Phàm gật đầu xác nhận nói ra, "Ta không chỉ xác định ta tiếp theo bộ phận tác phẩm sẽ như thiếu niên Pi như thế kinh điển, ta còn xác định ta tiếp theo bộ phận tiếp theo bộ phận tác phẩm, thậm chí là hạ hạ hạ hạ hạ bộ tác phẩm, cũng có thể cùng thiếu niên Pi như thế kinh điển."

Nói xong, Hoàng Nhất Phàm lại lắc đầu, "Được rồi, ta nói sai."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm chủ động nhận sai, Annie mỉm cười nói, đang chuẩn bị tán thưởng Hoàng Nhất Phàm lúc, Hoàng Nhất Phàm lại là nói ra, "Kỳ thực ta muốn nói là, ta tiếp theo bộ phận tác phẩm so với thiếu niên Pi kinh điển nhiều lắm."

Nói xong, Hoàng Nhất Phàm cùng Annie cũng dừng tách ra.

Lưu lại, nhưng là có một ít dờ khóc dờ cười Annie.

Chỉ là, Annie nhưng lại không biết.

Tại nàng cho rằng cái này mới chỉ là Hoàng Nhất Phàm chuyện cười, hoặc là khí phách mà nói lúc.

Mười năm sau Annie quay đầu lại, nàng mới phát hiện.

Hóa ra, mười năm này ở trong, Hoàng Nhất Phàm viết kém nhất tác phẩm, liền là thiếu niên Pi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 398: Liên quan với trong mơ tiểu thuyết

"Chúng ta đến nói một chút về giấc mơ."

California văn học viện Kelly giáo sư tại tâm lý học trong lớp chính đang giảng giải, một cái tiết khóa, nói là mộng cảnh.

"Nhà khoa học cho rằng, giấc mơ là não tại làm thông tin xử lý cùng củng cố trường kỳ ký ức lúc thường tạo ra một ít thần kinh mạch xung, lại như quét tước lúc nâng lên tro bụi hoặc đang bị xử lý bên trong luồng thông tin, bị ý thức não giải thích thành kỳ quái lạ lùng nhìn, nghe cảm giác tạo thành một loại hiện tượng. Nhưng mà, liên quan với giấc mơ nguồn gốc hiện tại vẫn vô pháp định luận. Bởi vì, chúng ta chỉ biết mình làm giấc mơ, không có khả năng biết được người khác giấc mơ. Đồng thời, giấc mơ nhìn qua cũng là hư vô mờ ảo một loại hiện tượng, từ trước đến nay liên quan với giấc mơ tranh luận một mực tồn tại. Nhưng bất kể như thế nào tranh luận, rất nhiều nhà tâm lý học, nhà khoa học, bao quát nhà triết học, bọn họ đều cho rằng giấc mơ cùng tâm lý có rất lớn liên quan."

Hoàng Nhất Phàm không phải học tâm lý học, nhưng mà, bởi vì hạ bộ tác phẩm có dính đến giấc mơ, vì lẽ đó, Hoàng Nhất Phàm dự định tới nghe một chút khóa.

Trên thực tế, Hoàng Nhất Phàm tại viết thiếu niên Pi thời điểm, tuy rằng rất nhiều nội dung đều là trích dẫn kiếp trước. Thế nhưng, bởi vì trong sách dính đến rất nhiều nội dung vô kịch, nhân vật, thậm chí là tôn giáo. Vì viết xong bộ này sách, cũng vì càng có thể hiểu được bộ tác phẩm này ý nghĩa. Hoàng Nhất Phàm tại viết thiếu niên Pi thời điểm, cũng sử dụng những lúc khác, học tập rất nhiều liên quan với tôn giáo, liên quan với tín ngưỡng phương diện này nội dung.

Tại trong này, còn bao gồm Ấn Độ giáo, Cơ đốc giáo các loại.

Bây giờ thiếu niên Pi đã kết thúc, Hoàng Nhất Phàm bắt đầu nơi khác tiếp theo bộ phận tác phẩm.

"Giấc mơ rất thần kỳ, chúng ta ở trong mơ có thể mơ tới trên địa cầu bất cứ chuyện gì. Chúng ta ở trong mơ có thể biến thành người khổng lồ, ma quỷ, anh hùng, đương nhiên cũng có thể biến thành quỷ nhất gan, tiểu nhân, tội phạm giết người. Thậm chí, có lúc, chúng ta còn có thể biết rõ chúng ta là đang nằm mơ. Chúng ta đem loại này giấc mơ quy về tỉnh táo giấc mơ.

Tỉnh táo giấc mơ rất có ý tứ, làm người biết rõ mình đang nằm mơ lúc, người rất có thể ở trong mơ không chế chính mình. Tại tỉnh táo trong mộng, người có thể tự do mà không chế hành động của mình, có lúc cũng có thể tùy ý không chế trong mơ nội dung, thậm chí trong mộng những người khác cũng hoàn toàn do người tới không chế. Nói cách khác, tại tỉnh táo trong mộng, người có thể là thế giới chứa tể, người có thể không chế tất cả.

Rất nhiều nhà tâm lý học đều cho rằng, tỉnh táo giấc mơ là giới nhất kiểm nghiệm nhân tính tâm lý trong mơ.

Giấc mơ là một cái thú vị đề tài.

Giấc mơ cũng là vô số nhà khoa học, nhà tâm lý học, nhà triết học nói chuyện say sưa nghiên cứu mệnh đề.

"Có người nói: Giấc mơ là tự nhiên tiến hóa sai lầm, là Thượng Đế tạo người lúc khuyết điểm. Có người nói: Giấc mơ là một bức thư không có phiên dịch Viên Cổ gửi thư. Có người nói: Giấc mơ là đòi người một bộ khác màu mè chương nhạc. Nhưng bất kể thế nào đi bình luận giấc mơ, sự thực là chúng ta mỗi ngày nhất định phải nằm mơ. Chỗ bất đồng là, tri mộng người, phản ánh tâm linh, chung thân hưởng thụ; không biết giấc mơ người, như thường sinh hoạt, hoàn toàn không có làm hại. Giấc mơ chính là như vậy, vừa hùng hồn rộng lượng, lại keo kiệt hẹp hòi, then chốt tại tự chúng ta. Tốt rồi, cuối cùng còn mấy phút nữa thời gian, mọi người có thể tự do thảo luận, đương nhiên, nếu như có vấn đề cũng có thể hướng ta đặt câu hỏi."

Một tiết khóa, Kelly liên quan với trong mơ giảng giải gần như kết thúc.

"Ha, Putte, có không có hứng thú khó xử thoát một phát giáo sư?"

Bên dưới bục giảng mặt, hai vị bạch nhân học sinh lại là nói lạng lẽ mà nói.

"Edward, người lại có ý định quỷ quái gì, đại học California một đám giảng sư đều bị người lừa thăm rồi. Nhưng mà, lần này giảng bài chính là Kelly giáo sư, hẳn có thể không phải bình thường giảng sư, người đừng đem đá nện chân của mình."

"Yên nào yên nào, Putte, người không biết trên chọe giảng sư thậm chí là một cái chút ít giáo sư là thú vị nhất chuyện sao? Hơn nữa, ban nãy người không cũng đã nghe chưa, kỳ thực liên quan với giấc mơ loại hình giải thích, toàn bộ thế giới cũng không có một cái ra đáng lý luận văn hiển. Mọi người đối với trong mơ nghiên cứu mỗi cái có mỗi cái cách nói, ai cũng không thuyết phục được ai. Đặc biệt là, ta vừa nghĩ đến một cái tuyệt diệu vấn đề, ta tin tưởng Kelly giáo sư nhất định trả lời không được."

Âu Mỹ tây phương thức phương thức giáo dục cùng Trung quốc phương thức giáo dục có sự bất đồng rất lớn, đối với giảng sư cùng giáo sư, một cái chút ít học sinh cũng không có như Trung Quốc học sinh đối với lão sư như thế tôn trọng. Rất nhiều lúc tại trong lớp, đều sẽ xuất hiện một hai cái như vậy như thế gây sự gia hòa. Vào lúc này, Kelly giáo sư nói, dưới sân khấu Edward cùng Putte đã nghĩ ngợi lấy mưu ma chước quỷ.

"Được rồi, Edward, người nói đi, ta cho người nỗ lực lên."

"OK. . . Xem ta."

Edward tà tà cười cười, đứng lên, "Kelly giáo sư, ta có một vấn đề."

"Vị bạn học này, ngài có vấn đề gì, xin hỏi."

"Kelly giáo sư, ban nãy ngài giảng giải rất nhiều liên quan với trong mơ vấn đề. Thế nhưng, ta lại cảm thấy một cái chút ít trong mơ tri thức đều là người một phương diện chủ xem nhận thức. Hơn nữa, ta cũng cảm thấy lý luận của người có rất nhiều không đầy đủ địa phương. Tỷ như, người tuy rằng giảng giải rất nhiều liên quan với giấc mơ sản sinh, liên quan với giấc mơ phép ẩn dụ. Thế nhưng, ta nghĩ hỏi là, chúng ta đang nằm mơ thời điểm làm sao kết thúc chính mình giấc mơ?"

Edward mặc dù là trong lớp so sánh gây sự gia hòa, nhưng gia hòa này kỳ thực vẫn tính thông minh. Đối với các loại tri thức, ngành học cũng nắm giữ thì vẫn còn tốt hơn. Nhưng là, cũng chính bởi vì Edward tự nhận là thông minh, thông minh cao, thường thường hẳn đều là xem thường những bạn học khác. Thậm chí, ở trong mắt hắn, đại học California một cái nào đó chút ít giảng sư, thậm chí là giáo sư đều còn không bằng hắn.

Chính như cái vấn đề này như thế, Edward trước đây cũng có nghiên cứu qua một ít liên quan với giấc mơ tâm lý học vấn đề. Thế nhưng, bất kể là vị nào giáo sư, vị nào tâm lý học chuyên gia, bọn họ đều không có nói rõ thế nào kết thúc mộng cảnh của chính mình. Edward biết rõ, không phải một cái chút ít chuyên gia, giáo sư không hề ghi chú, mà là bọn hắn cũng không biết.

"Edward, người lại đảo loạn. Kết thúc chính mình giấc mơ còn không đơn giản sao, để cho người khác đánh thức mình chính là rồi."

Có nhiệt tâm học sinh nhìn thấy Edward đặt câu hỏi, lập tức liền chỉ trích Edward nói ra.

"A a, đây chỉ là thế bị động kết thúc trong mơ mà thôi, không phải là mình chủ động. Vạn nhất không có người đánh thức người, người làm sao kết thúc mộng cảnh của chính mình. Lẽ nào, mọi người không có đã nếm thử ở trong mơ làm sao tỉnh cũng tỉnh không đến thời điểm? Tuy rằng, ta biết phía sau

cũng sẽ kết thúc giấc mơ, nhưng đều là tự nhiên kết thúc. Kelly giáo sư, ngài cho rằng, thực sự kết thúc trong mơ phương pháp là cái gì?"

Mang theo nghiền ngẫm nụ cười, Edward nhìn bị chính mình làm khó Kelly giáo sư.

Cái cảm giác này quả thực cực kỳ giỏi.

"Cái này. . ."

Mặt đối với vấn đề này, Kelly giáo sư có một ít lúng túng.

Đúng, kỳ thực hẳn còn thật không biết.

Vốn là liên quan với trong mơ hẳn là không muốn lấy ra tại tâm lý học trong lớp giảng giải, thế nhưng, Kelly giáo sư lại cảm thấy tâm lý học phát triển mấy trăm năm rồi, thật sự là không có thể đột phá địa phương. Nếu muốn tại tâm lý học phương diện có chỗ trình độ, như vậy, lựa chọn đem trong mơ cùng tâm lý học cùng nhau, hay là tâm lý học một đại điểm đột phá.

Chỉ là đáng tiếc, trong mơ thật sự là quá mức hư vô mờ ảo rồi, điều này cũng tạo thành liên quan với trong mơ giải thích có rất nhiều rất nhiều lỗ thủng.

Làm sao kết thúc chính mình trong mơ vấn đề, rất nhiều giáo sư, học sinh, nhà khoa học đều có nghĩ qua. Có trong này, đa số đếm nhà nghiên cứu cho rằng, trong mơ thì không cách nào chủ động kết thúc. Nói cách khác, cá nhân thì không cách nào chủ động từ trong giấc mộng tỉnh lại. Hết thấy từ trong giấc mộng tỉnh lại không có chỗ nào mà không phải là bị động, hoặc bị hẳn người đánh thức, hoặc là ở trong mơ chịu đến cái gì kinh hãi, vân vân.

Nhưng Kelly cũng không ủng hộ điểm này, hẳn cho rằng trong mơ là có thể chủ động kết thúc.

Đặc biệt là ngăn tại tỉnh táo giấc mơ thời điểm, nếu như người phát hiện mình là đang nằm mơ, trên lý thuyết người nên có thể kết thúc mộng cảnh của chính mình.

Thế nhưng, liên quan với kết thúc chính mình trong mơ phương pháp, tựa hồ không thể nào nói đến.

"Edward, kỳ thực Kelly giáo sư đã nói qua cái vấn đề này."

Bên trong góc một thanh âm vang lên, một vị da vàng du học sinh đứng lên.

"Người, người là ai?"

Hoàng Nhất Phàm là văn học viện học sinh, Edward đương nhiên không nhận ra Hoàng Nhất Phàm.

"Người chớ xía vào hỏi ta là ai, nhưng ban này Kelly tiên sinh rõ ràng nói rõ cái vấn đề này, nếu như người không nhớ rõ, ta có thể cho người lặp lại thoáng một phát."

Đứng lên tự nhiên là Hoàng Nhất Phàm.

Tuy rằng Hoàng Nhất Phàm không phải chính thống Âu Mỹ người phương Tây, thế nhưng, được truyền thống tôn sư trọng đạo ảnh hưởng, đối với chính mình giảng sư, Hoàng Nhất Phàm vẫn là rất tôn trọng. Lúc này thấy có người tại trong lớp công nhiên để Kelly giáo sư tiến thoái lưỡng nan, có chút không nhìn nổi, liền đứng lên.

"Được, rất tốt."

Nhìn Hoàng Nhất Phàm, Edward hưng hẳn nói, "Vậy người nói đi."

"Kỳ thực muốn kết thúc mộng cảnh của chính mình vô cùng đơn giản."

Nhìn Edward, Hoàng Nhất Phàm cười nói, "Một vị tiên tri đã từng nói, chúng ta không thể quyết định chính mình sinh ra, chúng ta nhưng có thể quyết định tử vong của chính mình. Nếu như người nghĩ kết thúc mộng cảnh của chính mình, như vậy, người có thể ở trong giấc mộng lựa chọn tử vong. Tử vong, trong mơ phá nát, người cũng là có thể kết thúc mộng cảnh của chính mình."

Tử vong.

Nhìn Hoàng Nhất Phàm giải thích đi ra đáp án, giáo sư Kelly tự lẩm bầm.

Hẳn tại nghiền ngẫm đáp án này có phải hay không chính xác.

Mấy giây sau, Kelly có một ít nóng rục nhìn Hoàng Nhất Phàm, trong lòng kích động vạn phần.

Cùng lúc đó, mấy phút sau, những học sinh khác cũng phản ứng lại, toàn bộ phòng học vang lên một mảnh tiếng vỗ tay.

Đúng nha.!

Từ vong.

Từ vong chính là kết thúc mộng cảnh của chính mình.

Chẳng trách khi ta muốn kết thúc chính mình trong mơ thời điểm, ta liền lựa chọn nhảy lầu, kết quả trong mơ liền đã tỉnh.

Hiện tại ta mới biết, kết thúc trong mơ không phải nhảy lầu, mà là nhảy lầu về sau từ vong.

Ở trong giấc mộng từ vong, như vậy, người liền có thể kết thúc mộng cảnh của chính mình.

Từ lúc học sinh bỗng nhiên tỉnh ngộ nói.

"Kelly giáo sư đã nói vấn đề như vậy?"

Nhìn Hoàng Nhất Phàm, Edward có một ít không quá chắc chắn nói ra.

"Đương nhiên."

Hoàng Nhất Phàm xác định nói.

"Tại sao ta không nghe được câu này."

"Chuyện này chỉ có thể trách người không để ý nghe nói, ta cảm thấy, tương lai những này không để ý nghe nói lại cố ý trước tới quấy rối bạn học, cần phải đuổi ra phòng học, mọi người cho là thế nào?"

Hoàng Nhất Phàm nhìn một chút các vị học sinh.

Lúc này không ít học sinh đều vô cùng bội phục Hoàng Nhất Phàm dũng cảm đứng ra, dồn dập mở miệng nói ra, "Ta tán thành vị này đề nghị của bạn học."

"Ta cũng tán thành."

"Ta tán thành."

Phòng học lớn bên trong, hơn 100 vị học sinh giờ hai tay lên.

Sau đó, hướng về phía Edward, cả đám đều dồn dập hô lên, "Biến, biến, biến. . ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 399: Trong mơ tâm lý học

"Hoàng Nhất Phàm, đứng lại."

Một tiết liên quan với trong mơ chương trình học xong xuôi, Hoàng Nhất Phàm chuẩn bị trở về ký túc xá.

Lúc này, phía sau Edward lại là không biết từ nơi nào đi ra, đối với Hoàng Nhất Phàm quát.

"Ồ, Edward, người lại biết rõ tên ta?"

Hoàng Nhất Phàm quay đầu lại, phát hiện là vừa mới trong lớp cố ý tìm Kelly giáo sư phiền toái Edward.

"Hừ, dùng năng lực của ta phải tìm được tên người rất khó ah. Ta cho người biết, đừng tưởng rằng ban nãy người thắng một ván, người liền cho rằng người rất thiên tài. Thiên tài chân chính, cho tới lúc này đều là điệu thấp im lặng không lên tiếng."

"Ta cũng cảm thấy như vậy."

Hoàng Nhất Phàm gật đầu.

Đối với như Edward loại này tự kiêu lại không tuân theo sư học sinh, hẳn từ trước đến giờ không ưa. Nhưng mà, lúc này Hoàng Nhất Phàm tâm tình chỉ sợ là bất luận cái nào học sinh cũng không thể gây nên lửa giận của hắn.

"Ây. . ."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm không kiêu không hèn đáng vẻ, Edward lập tức ghen lời.

Hắn mới vừa rồi còn cho rằng Hoàng Nhất Phàm sẽ bị chính mình khẩu khí hung ác bức nhanh, sau đó cùng mình ằm ỉ lên đây. Nhưng hiện tại xem ra, chính mình ban nãy hung ác về mặt người ta căn bản không có đề ở trong lòng.

"Hừ, người biết là tốt rồi. Nếu như người thật sự lợi hại như vậy, cuối tuần trường học có một hội tâm lý học giao lưu hội, ta lại muốn nhìn một chút, người tại tâm lý học phương diện có bao nhiêu nghiên cứu."

"Không có hứng thú."

Hoàng Nhất Phàm lắc đầu.

"Hừ, không có hứng thú sao, nếu như người không đến, ta liền tại trong diễn đàn mắng người là kẻ nhu nhược."

Nói xong, Edward đối với Hoàng Nhất Phàm so sánh một ngón giữa, liền trực tiếp rời đi.

"A, tiểu tử này."

Nhìn thấy Edward nhiều tự đắc rời đi, Hoàng Nhất Phàm chỉ là cười cười, cũng không hề nói gì.

Như cái gì mắng người nha, so với ngón giữa nha, Hoàng Nhất Phàm vào lúc này đã hoàn toàn miễn dịch.

Tại hắn nghĩ đến, những nội dung này chẳng qua là rất thấp kém đồ vật.

Thậm chí, ở trong mắt Hoàng Nhất Phàm, hắn chỉ cảm thấy loại hành vi này cùng năm sáu tuổi cháu đi thăm ông nội gần như.

Ai, là mình già rồi, vẫn là những người này quá trẻ tuổi?

Bất đắc dĩ lắc đầu một cái, Hoàng Nhất Phàm mới sẽ không đi lý như Edward tên như vậy.

Lẽ nào tùy tiện một cái gia hỏa ra tới khiêu chiến đến, ta liền nếu ứng nghiệm chiến sao?

Cao ngạo nói một câu, chuyện cười, đang khiêu chiến ta trước đó, cũng không nhìn một chút chính mình đủ không đủ tư cách.

"Xin lỗi, vị bạn học này, là ta đưa tới phiền toái của người."

Đang chờ cũng đi theo rời đi, lúc này, tại Edward đi rồi lại một thanh âm truyền đến.

"Nguyên lai là Kelly giáo sư."

Phát hiện là Kelly giáo sư, Hoàng Nhất Phàm hữu hảo xưng hô một câu.

"Ngài khỏe chứ, ban nãy nhờ có người đứng ra, nói thật, nếu không phải người giải đáp, có lẽ đối với trong giấc mộng phải như thế nào chủ động tỉnh đến cái vấn đề này, ta vẫn là không biết gì cả."

"Kelly giáo sư nghiêm trọng, mỗi người đều không là biết tất cả mọi chuyện, huống chi trong mơ loại này hư vô mờ ảo đồ vật. Ta chỗ nói từ vong cũng cũng không nhất định là tiêu chuẩn đáp án. Có lẽ, còn có phương pháp khác có thể ở trong giấc mộng chủ động tỉnh lại đâu này?"

"Người nói đúng, nhưng mà, trả lời của người vẫn là một cái phi thường có tham khảo tính chất đáp án. Đúng rồi, nghe trả lời của người, ta phát hiện người tựa hồ đối với trong mơ có rất sâu nghiên cứu, có thời gian hay không đồng thời tâm sự."

"Đương nhiên là có thời gian, không bằng, chúng ta đồng thời ăn một bữa cơm, vừa ăn vừa tán gẫu."

Kelly giáo sư là tâm lý học đại sư, giống nhau thì cũng là trong mơ tâm lý học nhân vật đại biểu. Tuy rằng Kelly trong mơ tâm lý học có rất nhiều lỗ thủng, nhưng dĩ nhiên là thế giới này đứng trên tất cả lý luận. Hoàng Nhất Phàm tiếp theo bộ phận tác phẩm có rất nhiều nội dung dính đến trong mơ, đồng thời cũng dính đến khắp mọi mặt tâm lý học vấn đề. Đối với Kelly giáo sư mời, Hoàng Nhất Phàm vui vẻ đồng ý.

"Quá tốt rồi, đi thôi, ta giới thiệu người đi một nhà rất không tệ bỏ bít tết phòng ăn."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm rất có thiện ý, Kelly giáo sư vô cùng vui sướng, vì Hoàng Nhất Phàm đằng trước dẫn đường.

. . .

"Mộng trong mộng, trong mộng giấc mơ trong mộng giấc mơ, tầng thứ nhất giấc mơ, tầng thứ hai giấc mơ, tầng thứ ba giấc mơ, trong mộng thời gian, tạo mộng người. . ."

Bò bít tết từ lâu ăn xong, nhưng Kelly giáo sư cầm khăn giấy lau đi bên khóe miệng lên đầy mỡ động tác lại định dạng hoàn chỉnh xuống.

Đề cho chúng ta đem thời gian trở về nửa giờ trước đó.

Kelly giáo sư mang theo Hoàng Nhất Phàm tới nơi này nhà bò bít tết phòng ăn, hai người một bên dùng cơm, một bên nói chuyện phiếm. Không tự nhiên giữa, Kelly giáo sư lại là đem đề tài bỏ vào trong mơ ở trong.

Bắt đầu Hoàng Nhất Phàm chỉ là một bên lắng nghe, nhưng là, tại trong lớp phát hiện Hoàng Nhất Phàm không giống bình thường sau, Kelly giáo sư cũng làm cho Hoàng Nhất Phàm phát biểu một ít kiến giải. Thế là, Hoàng Nhất Phàm cũng là đơn giản phát biểu một ít chính mình liên quan với trong mơ cách nhìn.

Đương nhiên, nói là ý kiến của mình, kỳ thực cũng là kết hợp kiếp trước một nhóm lớn Nguru Nhân lý luận.

Ở trong này, bao quát trong mơ đại sư "Freud" một ít lý luận, cũng bao quát một đồng lớn khoa học viễn tưởng Nguru Nhân kỳ tư diệu tưởng.

Cuối cùng, Hoàng Nhất Phàm tuy là nói đơn giản nói, nhưng cái này trần trở lý luận lại là đề Kelly giáo sư hoàn toàn trọn mắt ngoác mồm. Đồng thời, liền một bên dừng lại tại khóe miệng khăn giấy cũng đều quên hết.

"Trời ạ, hoàng, người đây là hoàn chỉnh trong mơ lý luận sao?"

"Ta chỉ là tùy tiện nói lung tung."

"Không, hoàng, ta cho rằng của người trong mơ lý luận đã có thể tự thành một phái."

Kelly có một ít kích động, nhìn Hoàng Nhất Phàm không biểu cảm gì bộ dạng, lần nữa nói ra, "Hoàng Nhất Phàm, khả năng người không có ý thức đến lý luận của người có tác dụng gì, nói với người, nói cho người hay, người vừa mới nói lý luận nếu như tiến hành sửa sang lại, đồng thời tuyên bố ra ngoài, ta tin tưởng nhất định có thể chấn động toàn cầu. Thậm chí, người có thể trở thành trong mơ tâm lý học đại sư, hơn nữa còn là khai sơn tổ sư."

Thấy Hoàng Nhất Phàm vẫn không hiểu, Kelly nói ra, "Đổi một cái đơn giản hơn một chút đi, chỉ cần người viết giống nhau quyển sách luận văn cảm phát biểu, đồng thời cùng đồng hành đám người trao đổi một chút, như vậy, người đem khả năng bị đại học California mời làm giống như ta đăng cấp giáo sư. Không, nếu là luận độ nổi tiếng cùng với sức ảnh hưởng, tương lai người tuyệt đối có thể vượt qua ta."

"Híc, có lợi hại như vậy sao?"

Hoàng Nhất Phàm cũng không hề hướng về phương diện này suy nghĩ.

"Có, hoàn toàn có, người phải biết, người đây là hoàn toàn mới học thuật, hơn nữa đối với chưa nhân loại đến nhận biết mình có cực lớn thúc đẩy tác dụng. Một tuần, không, ba ngày, không, ngày mai, ngày mai ta liền giúp người tổ chức một hội học thuật giao lưu hội. Ta đem mời đại học California tâm lý học hết thầy giáo sư, bao quát mặt khác mấy trường đại học chuyên gia, học giả, người chỉ cần đem người đối với trong mơ tâm lý học nội dung hướng mọi người hỏi chút giải thích, ta tin tưởng, người tuyệt đối có thể liền như vậy thành danh."

"Cái này, cái này. . . Kelly giáo sư, xin lỗi, ta đối với học thuật tạm thời không có hứng thú."

Nhìn Kelly càng nói càng kích động, Hoàng Nhất Phàm không thể không đánh gãy Kelly giáo sư nói chuyện.

"Không có hứng thú?"

"Vậy người nghiên cứu trong mơ tâm lý học làm cái gì?"

"Viết tiểu thuyết."

Hoàng Nhất Phàm thành thật trả lời.

"Viết tiểu thuyết?"

Tựa hồ nghe đến cái gì tốt cười, Kelly hầu như có một ít không thể tin được, "Hoàng, viết tiểu thuyết, người sẽ không gạt ta a?"

"Đúng, Kelly giáo sư, có vấn đề gì sao?"

"Thượng Đế. . ."

Nhìn Hoàng Nhất Phàm thật giống nói là sự thật, Kelly giáo sư hầu như phát điên hơn, "Hoàng, người có phải điên rồi hay không? Người biết không, mộng cảnh của người tâm lý học hoàn toàn có thể khai sáng một đời tâm lý học hệ thống, nếu như người xa hơn thâm nhập nghiên cứu, người đem là

mộng cảnh tâm lý học người thứ nhất. Người biết không, điều này đại biểu cái gì, điều này đại biểu học thuật chí cao vô thượng vĩnh dự, người đại biểu tâm lý học lại một cái Đinh phong. Nhưng là, người dĩ nhiên nắm cao thâm như vậy lý luận đi viết tiểu thuyết, người người, người, người. . . Quả thực tức chết ta rồi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 400: Inception

"Hoàng Nhất Phàm, liên quan với ta đối với trong mơ cùng tâm lý học lý giải chính là cái này một ít. Đương nhiên, ta biết trong này có rất nhiều lỗ thủng. Nhưng mà, nếu như người nguyên ý gia nhập vào, ta tin tưởng, người tuyệt đối có thể. . ."

"Khai sáng một đời lưu phái đúng thế."

"Đúng thế."

"Hoàng, người suy tính một chút."

"Được rồi, ta sẽ cân nhắc."

Đây là Hoàng Nhất Phàm cùng Kelly hai người nói chuyện.

Đến từ lần trước hai người đồng thời ăn một bữa bò bít tết sau, Kelly những ngày qua thường thường cũng không có việc gì liền đến tìm Hoàng Nhất Phàm. Tuy rằng Hoàng Nhất Phàm đối với Kelly chỗ nói nghiên cứu học thuật loại hình không có hứng thú, thế nhưng, đối với trong mơ, đối với tâm lý học loại hình một vài vấn đề, Hoàng Nhất Phàm vẫn là thật cảm thấy hứng thú. Như thế tầm đó, Hoàng Nhất Phàm cùng Kelly ngược lại là càng tán gẫu càng hoan.

Khiếp sợ là Hoàng Nhất Phàm đối với trong mơ tâm lý học xuất sắc phân tích cùng với hoàn toàn đổi mới ý nghĩ, Kelly lần nữa hướng Hoàng Nhất Phàm mời nói ra.

"Vây cũng tốt."

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm vẫn không có gật đầu, Kelly cũng biết, loại chuyện này chỉ đối phương tự nguyện, suy nghĩ một chút, lại nói, "Hoàng, người biết không, người là ta nhận thức tất cả mọi người ở trong thiên tài nhất một cái. Ta ngược lại thật ra đối với tiểu thuyết của người cảm thấy hứng thú vô cùng, nếu như tiểu thuyết của người xuất bản rồi, đến lúc đó nhất định phải nhớ tới thông tri ta."

"OK, không thành vấn đề."

"Vây cứ như thế, chúng ta gặp lại sau."

Kelly nói xong, liền cùng Hoàng Nhất Phàm tách ra.

Mà lúc này, Hoàng Nhất Phàm lại là bắt đầu suy tư chính mình tiếp theo bộ phận tác phẩm.

《 Inception 》.

Đúng, tại Life of Pi sau, Hoàng Nhất Phàm tiếp theo bộ phận tác phẩm gọi là Inception.

Nhưng cùng Life of Pi không giống, Life of Pi là trước có tiểu thuyết sau có điện ảnh. Nhưng là, Inception cũng không có tiểu thuyết, hẳn chỉ có điện ảnh.

Cũng bởi vậy, Hoàng Nhất Phàm tại viết Inception thời điểm lại là so với viết Life of Pi khó khăn nhiều. Dù sao, Life of Pi chỉ cần trích dẫn một lần là tốt rồi. Nhưng là, Inception lại không được. Cái nào sợ sẽ là có điện ảnh, nhưng tiểu thuyết sáng tác thủ pháp cùng điện ảnh quay chụp thủ pháp lại là hoàn toàn khác nhau. Hơn nữa, Hoàng Nhất Phàm tại sáng tác Inception thời điểm còn phải càng thêm giải thích cặn kẽ trộm giấc mơ.

Đương nhiên, bên trong các loại giả thiết, tại một bộ tiểu thuyết ở trong, Hoàng Nhất Phàm cũng cần thiết giải thích được so với điện ảnh càng thêm rõ ràng.

Bằng không, đối mặt cái này một bộ lược não tác phẩm, e sợ đọc đều phải thấy ngu dốt.

Trên thực tế, đừng nói là tiểu thuyết, cho dù là điện ảnh. Khi mọi người hoàn toàn xem xong rồi Inception sau, cũng có vô số khán giả không cách nào hoàn chỉnh lý giải đạo văn bên trong giả thiết. Thậm chí, còn có rất nhiều người đối với ở trong đó cái nào là chân thật giấc mơ, cái nào là hiện thực đều có một ít ngu dốt. Nhưng mà, dù cho mặc dù như thế. Bởi vì Inception quá mức đổi mới, vô số khán giả vẫn là đang quan sát thời điểm cảm giác được vô cùng kích thích.

Cái này cũng là Inception tại sao nội dung vở kịch phức tạp đến có một ít xem không hiểu, nhưng cũng đồng dạng có thể nóng này toàn cầu nguyên nhân.

Tại file lên viết đến Inception tiêu đề, Hoàng Nhất Phàm bắt đầu sáng tác.

"Xưa kia Trang Chu nằm mộng thấy mình hóa bướm, bay lượn vui vẻ, mà không biết mình là Chu. Bỗng nhiên tỉnh giấc, ngạc nhiên thấy mình là Chu. Không biết phải mình là Chu nằm mộng thấy hóa bướm, vẫn là bướm mộng thấy hóa Chu? Trang Chu với bướm, tất có chỗ khác nhau. Cái đó gọi là "vật hoá"."

Inception tuy nói là một bộ nước ngoài điện ảnh, nhưng nếu thế giới này do Hoàng Nhất Phàm sáng tác, như vậy, Hoàng Nhất Phàm liền muốn để cái này một bộ tác phẩm gia nhập dày đặc Trung Quốc nguyên tố. Mà ở mở đầu, Hoàng Nhất Phàm liền sẽ cực kỳ kinh điển "Trang Chu mộng điệp" trích dẫn đi ra.

Sau đó, Hoàng Nhất Phàm bắt đầu Inception nội dung vở kịch.

Cổ sự tối bắt đầu trước là nhân vật chính "Cobh" cùng già đi "Arthur" tại tiềm thức bên trong gặp mặt. . . Một đoạn này nội dung vở kịch áp dụng chính là nghịch thuật phương thức. Bắt đầu khả năng độc giả sẽ xem không hiểu, nhưng cái này không sao. Nội dung vở kịch trở về bình thường, nhân vật chính cùng trợ thủ bắt đầu trộm giấc mơ làm ăn. . .

Tất cả rất thuận lợi.

Kiếp trước Hoàng Nhất Phàm thấy 《 Inception 》 không dưới 20 lần, vì hoàn mỹ phá giải 《 Inception 》 bên trong nội dung vở kịch, càng là tại rất nhiều cảnh tượng nội dung vở kịch bên trong nhìn N lần. Đối với Inception bên trong nội dung vở kịch, có thể nói là nhớ tới rõ ràng ràng. Lại tăng thêm những ngày qua cùng Kelly giáo sư đồng thời thảo luận trong mơ, thảo luận liên quan với tâm lý học, tiềm thức loại hình học thuật vấn đề, càng làm cho Hoàng Nhất Phàm tại viết lên Inception thời điểm trở nên như cá gặp nước.

Mới chỉ là nửa giờ, Hoàng Nhất Phàm liền viết xong Inception Chương 1.

Đồng thời, Hoàng Nhất Phàm đem viết xong Chương 1 phân phát thức tỉnh báo Aubilly.

. . .

"Life of Pi đã kết thúc , ta nghĩ, chúng ta cái này một đám đã không có quá lớn ý nghĩa."

Life of Pi thảo luận trong đám, một vị các bạn đột nhiên nói ra.

"Quả thật có một ít."

Một vị khác cũng gật đầu, "Chuyện đến nước này, Life of Pi các loại phép ẩn dụ đã dần dần nổi lên mặt nước, tuy rằng liên quan với tác giả chân chính muốn biểu đạt là cái gì còn có nhất định tranh luận, nhưng vậy thì thấy độc giả từng người hiểu. Chính như tác giả từng nói, người yêu thích thấy có lão hồ, hẳn chính là có lão hồ cổ sự, người yêu thích không có lão hồ, hẳn chính là không có lão hồ cổ sự. Đương nhiên, ta càng yêu thích một loại khác phép ẩn dụ, kỳ thực bộ này sách là chứng minh Thượng Đế tồn tại."

"A a, dựa vào người giải thích nhiều như vậy , ta nghĩ, chúng ta cái này một đám nên lưu lại. Máy chục năm, chưa từng có từng đọc kinh điển như vậy một bộ tác phẩm. Cũng chưa từng có từng đọc một bộ bố cục như thế hoàn mỹ, phép ẩn dụ phức tạp như thế tác phẩm. Ta ngoại trừ yêu thích Life of Pi ở ngoài, ta bội phục hơn Life of Pi tác giả Hyf. Cái này một đám ý nghĩa, cũng tham gia ở đây."

"Nói quá tốt rồi, ta cho rằng bọn này cần thiết một mục tồn tại. Nhưng mà, ta cũng tốt phần muộn. Từ khi nhìn Life of Pi sau, ta cũng không còn sách cũng thấy."

"Đúng, ta cũng là. Không thể so không biết, so sánh, ta mới biết cái gì mới gọi kinh điển. Những tác giả khác cùng Hyf so với, ta mới phát hiện, tác phẩm của bọn hắn cùng Hyf chênh lệch."

"Được rồi, ta có thể nói ta đã thư hoàng thật lâu rồi sao?"

"Xem ra chúng ta vẫn là chờ mong Hyf sách mới đi, không bằng đem chúng ta Life of Pi cái này một đám đổi thành Hyf fans một đám."

Có độc giả đề nghị nói ra.

"Đổi thành Hyf fans một đám ta đồng ý, nhưng mà, ta cũng không biết Hyf có thể hay không viết tác phẩm mới. Dùng Life of Pi đến xem, ta thật sự hoài nghi Hyf còn có thể hay không thể viết ra như thế kinh điển, phức tạp như thế tiểu thuyết."

"Ta cũng hoài nghi. Ta hỏi qua một ít tác giả, rất nhiều tác giả nói. Thường thường một cái tác giả dựa vào một bộ tiểu thuyết mang tới đỉnh cao thời

điểm, phía sau của hần một ít tác phẩm đều sẽ đi xuống dốc."

Trong đám không ít độc giả có một ít lo lắng nói.

Nhưng mà, cũng có một chút đáng tin người ủng hộ thì biểu thị, "Mà nói nói không sai, nhưng nếu là Life of Pi không phải Hyf tác phẩm đỉnh cao đâu này?"

"Ta cũng hi vọng, nhưng cái này là không thể nào, một vị tác giả hoàng kim sinh mệnh sáng tác thời gian rất ngắn, rất ngắn."

"Đây chỉ là những cái kia phổ thông tác giả, thiên tài chân chính cho tới lúc này chính là sáng tạo kỳ tích. Liền giống như Life of Pi, ở trước đó, người có thể nghĩ đến, trên thế giới này sẽ như Life of Pi như vậy tiểu thuyết sao?"

Trong đám đó không ít độc giả tranh luận không ngớt, đúng lúc này, một vị độc giả đột nhiên đại hi nói.

"Các vị, đặc biệt thảo luận, Hyf viết tác phẩm mới."

"Oa, không thể nào."

"Mẹ kiếp, quá ra sức rồi, ở đâu, ở đâu, ta muốn trước tiên xem ra."

Phía trước mặc kệ có cái gì tranh luận. Đáng tin chống đỡ Hyf cũng tốt, hoài nghi Hyf hạ bộ tác phẩm cũng được, nhưng vừa nghe đến Hyf tác phẩm mới, toàn bộ trong đám đó trong nháy mắt kích động nói.

"Tại thức tỉnh báo, ta đã đặt trước cả năm thức tỉnh báo, vừa mới người phát thư đưa tới báo chí, ta mới phát hiện."

"Ồ nha, ta cũng đặt trước, ta cũng đi thấy."

Mấy phút sau, trong đám đó không có âm thanh.

Đặt mua thức tỉnh báo độc giả nhanh chóng mở ra thức tỉnh báo, mà không có đặt mua báo chí, thì dồn dập cầm lấy điện tử tool đọc không ngừng đổi mới, bọn họ muốn nhìn một chút điện tử tool đọc bên trong có hay không có đổi mới Hyf tới tác phẩm mới.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 401: Giác mơ cùng hiện thực

"Inception."

Nhìn thức tỉnh báo lên Hyf tới tác phẩm mới, "Carl" có một ít không biết rõ danh tự này là có ý gì.

Inception?

Cảm giác có một ít biết rõ ý tứ, nhưng cảm giác lại có chút không biết.

Trên thực tế, Carl chính là ban nãy một mực hoài nghi Hyf có khả năng lại viết ra một bộ tác phẩm đỉnh cao độc giả. Đương nhiên, hần vẫn là rất chống đỡ Hyf. Nhưng mà, chống đỡ về chống đỡ, chính là bởi vì Life of Pi viết quá tốt rồi, hần mới có chút bận tâm.

Hần lo lắng Hyf tiếp theo bộ phận tác phẩm đi xuống dốc.

Mang theo tâm tư như thế, Carl liếc nhìn Inception.

Chỉ là lần đầu tiên, Carl cảm giác bình thường.

Mở đầu nói một câu một vị gọi là "Trang Chu" đang nằm mơ, nhưng là, tại Trang Chu làm xong giấc mơ sau, Trang Chu thậm chí có một ít không biết là hiện thực là giấc mơ, vẫn là giấc mơ là hiện thực.

Này làm cho Carl cảm giác có một ít buồn cười.

Người mỗi ngày đều sẽ nằm mơ, thế nhưng, mặc kệ làm nhiều ít giấc mơ, nhưng người luôn có thể phân rõ giấc mơ cùng hiện thực.

Đối với Carl tôi nói, có lúc hẳn một ngày sẽ làm mười mấy giấc mơ, nhưng hẳn vẫn cứ vô cùng rõ ràng, giấc mơ chính là giấc mơ, hiện thực chính là hiện thực. Làm sao sẽ không phân rõ giấc mơ cùng hiện thực đây.

Tuy rằng cảm giác mở đầu có một ít khôi hài, nhưng Carl còn tiếp tục nhìn xuống.

Nhưng mà, mấy phút sau, Carl lại là khép lại báo chí.

"Ai, đều có một ít xem không hiểu rồi."

Carl không khỏi thở dài.

Hắn phát hiện phải hiểu cổ sự này dường như khó, thật giống trong chuyện xưa nhân vật chính vừa bắt đầu liền tiến vào một cái không biết thế giới. Ở trên cái thế giới này, lại hết sức cường điệu con quay. Sau đó cổ sự lại một chuyển, chuyển đến nhân vật chính đang chuẩn bị trộm một cái ông trùm văn kiện cơ mật. . .

Nội dung vở kịch có một ít phức tạp, Carl lựa chọn từ bỏ.

Chút điểm này cũng không cách nào cùng Life of Pi so với. Carl nói ra, "Tuy rằng Carl có thể hiểu được, có thể có thể mới đầu một đoạn này là chọn dùng nghịch thuật thủ pháp, bên trong con quay cũng có khả năng là tương lai trọng yếu đạo cụ. Nhưng loại này giả thiết hoàn toàn không có cách nào cùng Life of Pi so với, Life of Pi cũng tham gia cổ sự ở trong chôn vô số giả thiết, phức bút, thế nhưng tại lúc mới bắt đầu lại cũng không khiến người ta cảm thấy kỳ quái. Ngược lại sẽ cảm thấy thuận lý thành chương, thẳng đến phía sau vạch trần sau, mới khiến cho người bỗng nhiên tỉnh ngộ, tiến tới đối với Life of Pi sản sinh thật sâu bội phục.

"Ai, quả thế, Life of Pi quả nhiên là Hyf tác phẩm đỉnh cao, đỉnh cao sau, Hyf liền là đi xuống dốc rồi. Bộ này Inception viết rất bình thường, không nhìn."

Đem báo chí để ở một bên, Carl tại trong đám hướng mọi người nói.

"Không thể nào, thực sự là bình thường?"

Rất nhanh sẽ có các bạn nổi bong bóng trả lời.

"Mồ hôi, ta còn chuẩn bị thấy đây, người vừa nói như thế, ta cũng không muốn nhìn."

Lại có trong đám độc giả bị Carl ảnh hưởng.

"Được rồi được rồi, ta còn một mực ở đối mới, vẫn là chờ mọi người xem xong lại nói."

Không ít độc giả bị Carl lời nói lựa chọn từ bỏ

Chỉ là, liền ở không ít độc giả được ảnh hưởng này dồn dập khi thư thời điểm, một vị Hyf đáng tin lại là rỗng một câu, "Ta viết, Carl, người không thấy liền dừng ở chỗ này j j tự sướng ảnh hưởng mọi người, Inception làm sao sẽ không dễ nhìn."

"Mẹ kiếp, Chris, ta làm sao không thấy rồi. Nói cho người, ta ban này liền ở thấy Inception. Có muốn hay không ta đem nội dung vở kịch nói cho người một lần, không phải nói là nhân vật chính đi trộm lấy người khác văn kiện cơ mật nha. Đương nhiên, nhân vật chính trộm lấy đặc biệt người văn kiện thời điểm nói một ít lắt lư người lời nói, đích thật là rất tốt. Ý tưởng gì cắm vào đầu óc của người, cái này nhìn qua còn có thể, nhưng tổng hợp tới nói, vẫn là không sánh được Life of Pi. Hơn nữa, nơi khác sáng tác thủ pháp cũng không được, quá phức tạp đi, cũng quá hết sức, hoàn toàn không có Life of Pi loại kia êm dịu."

Không muốn bị người nói mình là công kích Hyf bình xịt, Carl thỉnh thoảng nắm Life of Pi cùng Inception so sánh: "Ta cảm giác Life of Pi là một bộ phi thường thành thực tác phẩm, khả năng hoàn thành cái này một bộ tác phẩm tác giả bỏ ra thời gian rất dài. Nhưng Inception chính là một quyển vừa mới viết ra tác phẩm, hẳn còn không tỉ mỉ cân nhắc liền đẩy ra rồi. Tuy rằng ta biết, khả năng Hyf muốn mượn dùng Life of Pi đại hỏa tiếng tăm, khiến hẳn tiếp theo bộ phận tác phẩm cũng có thể duy trì nóng này. Thế nhưng, điều này cũng muốn xuống một bộ tác phẩm cũng đầy đủ kinh điển. Đáng tiếc, Inception thật sự hoàn toàn không thể cùng Life of Pi so với."

Nói xong, Carl còn sợ Chris hiểu lầm, lần nữa nói ra, "Chris, ta cũng không phải muốn phun Inception, cùng mọi người như thế, ta có thể gia nhập Life of Pi một đám cũng là bởi vì ta thích Life of Pi, đồng thời, ta cũng chờ mong Life of Pi tác giả Hyf tác phẩm mới. Có thể là ta kỳ vọng quá cao rồi, nếu như ta đánh giá đối với mọi người duyệt đọc tạo thành ảnh hưởng, ta nguyện ý xin lỗi."

"Xin lỗi thì không cần, nhưng mà, Carl, thấy giải thích của người ta liền biết người chưa hề hoàn toàn xem xong Inception."

"Híc, là không có xem xong, nhưng ta xem phía trước, phía trước viết rất bình thường. Làm sao, lẽ nào phía sau có cái gì càng thêm có sáng tạo đấy sao?"

"Đương nhiên, lại như bộ tác phẩm này danh tự như thế, Inception, Carl, người cảm thấy một cái cái từ là có ý gì."

"Inception?"

Carl lại một lần nữa tỉnh té đọc một lần bộ tác phẩm này danh tự. Liền ở hần chuẩn bị lần nữa nói ra, bộ tác phẩm này danh tự rất bình thường, không có ý gì thời điểm, hần đột nhiên cảm thấy chính mình tại không có xem xong trước đó, tựa hồ cũng không tốt lắm phát biểu đối với bộ tác phẩm này cách nhìn. Dù sao, làm như vậy là đối với một bộ tác phẩm không tôn trọng. Hơn nữa, điều này cũng dễ dàng khiến người ta sản sinh hiểu lầm. Nghĩ tới đây, Carl có một ít mặt đỏ. Lập tức, Carl quyết định đem Chương 1 toàn bộ sau khi xem xong trở lại đánh giá.

Bằng không, chờ một lát lại bị Chris nói một câu không xem xong, vậy cũng thật là mất mặt.

Nhấn nhin khí thư kích động, Carl tiếp tục xem tiếp.

' một khi ý niệm chiếm cứ đầu óc, vậy thì cơ hồ không khả năng lại đem nó trừ tận gốc,

Một cái hoàn chỉnh thành hình, bị triệt để lý giải ý niệm . . Sẽ vững vàng mà bám vào ở chỗ này.

Ở trong mơ, người có ý thức phòng ngự liền sẽ giảm xuống, tư tưởng dễ dàng mà bị trộm lấy

Đây chính là cái gọi là "Trộm giấc mơ" . '

Cái này là nhân vật chính "Cobh" đối với ông trùm "Saito" nói.

Cái này cũng là Carl ban nãy giải thích nhân vật chính lác lư người năng lực không sai, lộn xộn cái gì lời nói đều có thể nói được.

Như cái gì trộm giấc mơ loại hình, lẽ nào giấc mơ đều có thể bị trộm sao?

Carl cho rằng lời nói như vậy tương đương tâm lý sư thôi miên, chỉ cần "Ông trùm Saito" tin tưởng nhân vật chính, như vậy, hần cũng sẽ bị nhân vật chính ý thức khống chế, sau đó đã bị nhân vật chính trộm được văn kiện cơ mật. Loại này cố sự tuy rằng vẫn tính có chút thú vị, nhưng năm ngoái điện ảnh Hollywood 《thầy thôi miên》 thông qua lác lư thôi miên người khác nội dung vở kịch có thể so với nhân vật chính "Cobh" lợi hại hơn nhiều. Hiện tại Inception lại đến một đoạn như vậy, đối với như Carl loại này rất bất bẽ độc giả tới nói, cũng không có quá lớn kinh hi.

Nhưng mà, Chương 1 còn chưa kết thúc, Carl tiếp tục xem tiếp.

' nếu như người cần ta trợ giúp, người nhất định phải đối với ta hoàn toàn mà công bằng:

Ta cần biết rõ tư tưởng của người, so với vợ của người,

So với người tư nhân y sinh, so với bất luận người nào đều hiểu rõ hơn người.

Giả thiết đây là tại trong mộng của người, người có một cái giá đầy cơ mật quỹ bảo hiểm,

Ta cần biết rõ cái kia trong kết bảo hiểm có cái gì.

Vì đạt được tốt nhất hiệu quả, người nhất định phải coi ta là người nhà.

Hào hào hưởng thụ các người buổi tối, các tiền sinh, ta sẽ cân nhắc đề nghị của các người.

Hần khám phá. '

Nhìn đến đây, Carl khoe miệng có chút lên ngưỡng.

"Quả nhiên, cùng ta đoán không sai."

Nhân vật chính nói một đồng lớn lừa dối lời nói ngay cả ta cũng không tin, càng không cần phải nói bên trong ông trùm Saito rồi. Giống như vậy thành công nhân vật, làm sao có thể dễ dàng như vậy bị người lác lư ở. Còn cái gì ý thức cắm vào, còn cái gì trộm giấc mơ, còn để cho người khác tin tưởng người. Tin tưởng người mới là chuyện lạ, thiên tài sẽ hoàn toàn không có phòng bị đem nội tâm của mình xong giao tất cả cho một cái người xa lạ.

Nhìn một chút còn lại nội dung, Chương 1 đã xem xong rồi hai phần ba, còn có một phần ba.

Hai phần ba nội dung so sánh như vậy, ngược lại còn có một chút kỳ quái, nếu như còn lại một phần ba nội dung không thể để cho ta sáng mắt lên, như vậy, không có ý tứ, ta đem kiên trì ta đối với 《Inception》 cách nhìn.

' ở trong mơ uy hiếp hần không có tác dụng gì, không phải sao

Vậy phải xem người uy hiếp cái gì.

Giết chết hần chỉ biết khiến cho hần thức tỉnh, thế nhưng thống khổ. . .

Thống khổ sẽ còn trong đầu óc. '

Nhìn đến đây, Carl đột nhiên ồ một tiếng.

Hắn đột nhiên phát hiện, cố sự này trở nên không bình thường rồi.

Cố sự này từ hóa ra đơn thuần chỉ là lắt lư người muốn trộm lấy văn kiện cơ mật trở nên vượt ra khỏi Carl lý giải.

Chính như câu nói này như thế.

' ở trong mơ uy hiếp hẳn không có tác dụng gì, không phải sao? '

Cái này là nhân vật chính Cobh đối với thể tử của hắn theo như lời nói, bởi vì thể tử của hắn đứng ra dùng súng hướng về nhân vật chính trợ thủ.

Nếu như là hiện thực ở trong, chính là phi thường có uy hiếp hiệu ứng.

Thế nhưng, nhân vật chính lại vào lúc này nói ra một câu như vậy kỳ diệu khó hiểu lời nói.

Ở trong mơ?

Thống khổ chỉ biết lưu ở trong đầu hắn.

Nhưng tử vong, nhân vật chính liền sẽ thức tỉnh, cũng chính là trở về hiện thực.

Lẽ nào, ban nãy cố chuyện phát sinh không phải hiện thực?

Vừa mới phát sinh tất cả sự kiện chẳng qua là một giấc mộng?

Dụi dụi con mắt, Carl có một ít không thể tin được.

Thăng đến, làm nhân vật chính thể tử nói ra một câu: "Từ cảnh tượng đến xem, chúng ta liền ở trong mộng của người, đúng không?"

Đến đây, Inception Chương 1 liền như vậy kết thúc.

Mà lúc này thể người đã sớm bị Inception cuối cùng một phần ba nội dung cho sợ ngây người.

Giấc mơ?

Trộm giấc mơ.

Inception.

Nhìn Inception mấy chữ này, Carl đột nhiên có một ít đã minh bạch Inception bộ tác phẩm này sở muốn biểu đạt ý tứ .

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 402: Truyền bá học thuật

"Kelly, người gần nhất nghiên cứu phương hướng trong mơ tâm lý học thế nào rồi?"

Cùng là tâm lý học giáo sư Eden cùng Kelly tại một nhà phòng cà phê gặp mặt.

"Không có."

Lắc lắc đầu, Kelly nói ra, "Người cũng biết, cái này một khối không có người nghiên cứu qua, ta cũng chỉ là thảo luận. Chúng ta tâm lý học cái này một khối bản thân lên sẽ không giống mặt khác ngành học như thể nghiêm cần như vậy, càng không cần phải nói tại cái này một khối gia tăng cái trước càng thêm không nghiêm cần trong mơ. Trước đây ta nói lên cái nhìn không ít người đều không đồng ý, đương nhiên, ta biết mộng cảnh của ta tâm lý học xác thực có rất nhiều lỗ thủng."

"A a, Kelly, cái kia người không bằng đổi một phương hướng, đặc biệt nghiên cứu trong mơ tâm lý học rồi, ta đoán chừng người lại nghiên cứu cái 100 năm, cũng không tìm được chỗ đột phá."

Eden cười nói.

"Không, ta ngược lại thật ra tìm tới chỗ đột phá."

"Ồ?"

Eden lập tức cảm thấy hứng thú.

Hắn biết rõ, loại này học thuật thường thường chỉ cần tìm được chỗ đột phá, như vậy, đây chính là một môn ngành học nặng nhất lớn đột phá.

"Nói chuẩn xác, cái này chỗ đột phá cũng không tại trên người ta, mà là đến từ văn học viện một vị học sinh Hoàng Nhất Phàm."

"Hoàng Nhất Phàm?"

Eden tựa hồ nghe qua danh tự này, "Ta biết người này, người học sinh này viết qua một bài thơ văn xuôi, hải yến, phi thường tuyệt vời."

"Xem ra, Eden người vẫn là đối với văn học cảm thấy hứng thú như vậy."

"Không chỉ là ta, hệ triết học bên trong có tốt mấy lão già đều đối với hắn cảm thấy hứng thú. Không ít người đều có dự định gọi hắn đi học triết học, nhưng mà, văn học viện mấy lão già tựa hồ cũng không mong muốn thả người. Nhưng mà, ta chỉ là kỳ quái, người làm sao chú ý tới hắn. Lẽ nào, hắn đối với tâm lý học cảm thấy hứng thú?"

"Ai biết được. Như bọn họ loại này học văn học học sinh, đối với cái gì loại ngành học đều cảm thấy hứng thú. Năm đó người không phải là sao, một lúc đối với triết học cảm thấy hứng thú, một lúc đối với tâm lý học cảm thấy hứng thú. May là người lựa chọn tâm lý học, nếu như lựa chọn triết học, đoán chừng người đau đầu hơn chết. Nhưng mà, đây không phải then chốt, then chốt chính là hắn đối với trong mơ tâm lý học xem chút, ta cho rằng phi thường có đại biểu ý nghĩa."

"Nói thế nào?"

"Hắn cho rằng trong mơ kỳ thực liền là Nhân loại tiềm thức."

"Tiềm thức?"

"Đúng, hắn cho rằng, chúng ta giấc mơ chỉ là tiềm thức phát ra biểu tượng. Chúng ta hi vọng buồn vui, đều sẽ trải qua giấc mơ biểu hiện ra. . ."

"Còn gì nữa không?"

Eden có một ít kích động, hắn biết rõ, có lẽ, loại này xem ra rất đơn giản phân tích, hắn tự có khả năng phát hiện kiểu mới tâm lý học lý luận, đồng thời, hoàn mỹ khai thác khác một lòng lý học con đường.

Chỉ là, đối mặt với Eden truy hỏi, Kelly cũng là khổ sở lắc đầu, "Tiểu gia hỏa kia tựa hồ đối với tâm lý học cũng không có hứng thú, vì lẽ đó, hắn chỉ cùng ta hàn huyên ngắn ấy, phía sau cũng không có thâm nhập đi nghiên cứu."

"Áy. . ."

Kém một chút, Eden đều có một ít thổ huyết kích động.

Cái này cái này cái này chuyện này. . . Gia hỏa này quả thực là tại phá hủy một môn khoa học ngành học nha.

"Không đúng rồi, Kelly, người có thể đừng gạt ta. Nếu như tên tiểu tử này đối với tâm lý học không có hứng thú, vậy hắn làm gì nghiên cứu tâm lý học, hơn nữa, còn nghiên cứu cao cấp như vậy trong mơ tâm lý học."

"A a, nói ra không biết người có tin hay không. Hắn nói, hắn nghiên cứu trong mơ tâm lý học, chính là vì viết tiểu thuyết."

"Viết tiểu thuyết?"

Eden đã cảm giác trong cổ họng có một cái lão máu dừng ở chỗ đó, nếu là lại bị như thế một mạch, thật là muốn phun ra ngoài rồi.

"Thượng Đế, viết tiểu thuyết."

"Hắn dĩ nhiên nắm như vậy lý luận đi viết tiểu thuyết."

Eden cảm giác có một ít phát điên.

Tại hẳn nghĩ đến, Hoàng Nhất Phàm loại này nằm trong mơ tâm lý học lý luận nghiên cứu đi viết tiểu thuyết hành vi, quả thực là đối với khoa học ô nhục.

Viết tiểu thuyết tuy rằng cao thượng, nhưng đối với một môn ngành học tôi nói, tiểu thuyết liền cận bã cũng không bằng.

Lại như, người thấy Einstein phát hiện năm "Thuyết tương đối" đi viết tiểu thuyết sao?

"Kelly, người sẽ không gạt ta đi."

Có một ít nỗi khủng, một hồi lâu Eden mới tỉnh táo lại.

"Ta cũng muốn lừa người, nhưng mà, hẳn vẫn đúng là viết tiểu thuyết rồi."

Nói xong, Kelly lấy ra một tờ báo chí, "Người xem, nơi khác gọi là Inception."

...

Cùng Life of Pi như thế, thậm chí là còn nhanh hơn Life of Pi tốc độ.

Inception mới chỉ là Chương 1, hẳn cũng đã hấp dẫn vô số độc giả nhân cầu.

Trong mộng làm án.

Cái cảm giác này thật sự là quá kích thích.

Sáng tạo vẫn là hấp dẫn đại chúng nhân cầu đệ nhất yếu tố máu chốt, đây giống như Hollywood khoa học viễn tưởng mảng lớn như thế.

Tại sao một cái chút ít mảng lớn như thế hấp dẫn người, cũng là bởi vì một cái chút ít mảng lớn đầy đủ đôi mới, Inception cũng là như thế.

Nếu như Inception mới chỉ là phổ thông một cái trộm lấy văn kiện cơ mật cổ sự, dù cho hẳn viết có bao nhiêu hấp dẫn người, chỉ sợ cũng không cách nào hấp dẫn đến nhiều ít độc giả. Thế nhưng, nếu như cái này trộm lấy văn kiện cơ mật cũng không phải tại hiện thực tiến hành, mà là tại trong mộng tiến hành đâu này? Trong nháy mắt, loại này do đôi mới mang đến cảm quan, quả thực đã kích thích từng cái độc giả thần kinh.

' mở mang tầm mắt, thật sự là lớn mở tầm mắt nha. '

' trước đó là thiếu niên Pi hoang dã cầu sinh, bây giờ là trong mộng trộm giấc mơ, trâu bò, trâu bò. '

'Hyf nỗ lực lên, chúng ta ủng hộ người. '

' mãnh liệt yêu cầu nhanh chóng đổi mới chương 2:, đợi không được đều. '

' thấy Hyf tiểu thuyết chính là như vậy kích thích, chính là như vậy khiếp sợ, hi vọng như vậy khiếp sợ một mực duy trì, đỉnh liền một chữ. '

' truyền thuyết trong thần thoại có một cái Succubus, cái này Succubus có thể đi vào bất cứ người nào trong mộng. Không nghĩ tới, hiện thực trong tiểu thuyết dĩ nhiên cũng có như vậy nội dung vở kịch. Nhưng mà, không thể không nói, Inception so với thần thoại càng thêm có sức hấp dẫn, tương tự cũng càng làm có đại nhập cảm. Ta hiện đang chờ mong chính là, nhân vật chính Cobh có khả năng trộm lấy ông trùm Saito văn kiện cơ mật. '

' trở lại trên lầu, khẳng định đã thất bại, không thấy ông trùm Saito đã phát hiện đây là giấc mơ sao? '

' đúng nha, đúng nha, nhưng mà, cái kia nhân vật chính thê tử làm sao xuất hiện tại trong giấc mộng, cái này thật giống có một ít quái. '

' cái này ta cũng không hiểu, cần phải tương lai có giải thích đi. '

' cái này cũng không muốn nhanh, quan trọng chính là, chương 2: Ở đâu, chương 2: Ở đâu? '

Một đám độc giả tại nhìn xong Inception Chương 1 sau, đã không ngừng thảo luận tiểu thuyết nội dung vở kịch.

...

"Hoàng, người biết không, kỳ thực nghiên cứu tâm lý học đối với ta mà nói cũng không có quá lớn trợ giúp. Ta nghiên cứu mục đích, không là bởi vì tự ta, ta chỉ là muốn chân chính thông qua một cửa này ngành học hoàn toàn phát hiện con người tâm lý, đồng thời đối với trị liệu con người tâm lý có nhất định cống hiến. Chỉ là, hay là năng lực có hạn, chúng ta trước đó đối với tâm lý học hiểu rõ còn có rất nhiều rất nhiều không đủ. Thẳng đến ta phát hiện người, người để ta thấy được tâm lý học hi vọng. Ta biết người đối với tâm lý học khả năng không có hứng thú, nhưng chúng ta vẫn là hy vọng người có thể xem ở Thượng Đế cứu vớt thế nhân phân thượng, trợ giúp thế giới này hoàn thiện tâm lý học, có thể không?"

Đây là Kelly giáo sư tại 《 Inception 》 đăng nhiều kỳ Chương 1 sau tìm tới Hoàng Nhất Phàm theo như lời nói.

Hoàng Nhất Phàm không tin Cơ đốc giáo, đối với Thượng Đế cũng không có cảm giác gì.

Hắn chỉ muốn trở thành 10 sao tác giả.

Chỉ là, nghe xong Kelly giáo sư lời nói, Hoàng Nhất Phàm lại là mơ hồ cảm thấy.

Chính mình đi tới thế giới này ngoại trừ muốn trở thành 10 sao tác giả ở ngoài, tựa hồ cũng có thể làm điểm những khác.

Nếu có thời gian, đem kiếp trước một loạt kinh điển học thuật lý luận truyền bá ra, có lẽ cũng là một kiện phi thường kỳ diệu sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 403: Tạo mộng sư

"Kelly, mộng cảnh là không có quy luật có thể nói, càng không thể hình thành lý mộng cảnh lý luận. Còn người đem mộng cảnh cùng tâm lý học mạnh mẽ tính gộp lại, ta cho rằng càng là một chuyện cười."

Luôn luôn cùng "Kelly" đối địch một vị khác tâm lý học giảng sư "Gus" trào phúng Kelly một câu.

"Hừ, Gus, người không có nghiên cứu qua mộng cảnh làm sao lại cho rằng mộng cảnh không cách nào hình thành lý luận. Trên thực tế, ta cho rằng, đa số được mộng cảnh phản ứng liên là một người trong lòng."

"Có đúng không, nếu là như vậy, cái kia tối ngày hôm qua ta mơ thấy đã trở thành Thượng Đế, cái này giấc mơ giải thích thế nào?"

"Cái này. . ."

"Giải thích không ra, nếu giải thích không ra, như vậy, người nghiên cứu mộng cảnh tâm lý học lại có ý tứ gì?"

"Gus, ta thừa nhận mộng cảnh của ta tâm lý học trả không hết thiện. Nhưng mà, người phải biết, mỗi một môn ngành học đều là từ không đầy đủ đến hoàn thiện. Hơn nữa, ta đã tìm tới đối với mộng cảnh tâm lý học có phi thường nghiên cứu người."

"Có đúng không, là ai?"

"Tạm thời không thể nói với người, tuần sau học thuật seminar lên, người liền biết."

"Vậy được, đến lúc đó chờ mong người cái vị kia thiên tài xuất hiện."

. . .

"Hoàng, làm phiền người rồi, trường học trên diễn đàn Edward vắng người là kẻ nhu nhược, lại không dám nhận tâm lý của hắn học khiêu chiến."

Ký túc xá lầu trọ bên trong Jack nhìn mấy vị tính lớn tiếng nói với Hoàng Nhất Phàm.

"Có nhìn thấy, cảm ơn."

Hoàng Nhất Phàm gật gật đầu, nói một tiếng nói.

"Không khách khí. Nhưng mà, hoàng, người chẳng lẽ không biểu thị một điểm gì đó sao?"

Nhìn thấy Hoàng Nhất Phàm thật giống một điểm nộ khí cũng không có, Jack có chút kỳ quái.

"Biểu thị cái gì?"

"Cùng hắn pk nha."

"Mò hôi. . ."

Hoàng Nhất Phàm phát phát tay, "Jack, là cá nhân chạy đến nói với ta một câu, ta muốn khiêu chiến người, ta đều muốn tiếp sao?"

"Cái kia đặc biệt người mắng người, người dù sao cũng nên đáp lại một chút đi."

"Nước Mỹ của các người Tổng thống mỗi ngày có người mắng, người nhìn thấy Tổng thống của các người đại nhân đáp lại người nào sao?"

"Ày. . ."

Bị Hoàng Nhất Phàm một cái nói, Jack trong nháy mắt không có gì để nói.

"Được rồi, xem ra người cảnh giới lại cao một bậc, đã như vậy, ta cũng không nhìn tên kia. Đúng rồi, hoàng, người Inception quả thực rất có đôi mắt rồi. Thật không biết, đầu người là làm sao làm, liền trong giấc mơ làm án như vậy sáng tạo cũng có thể nghĩ đến."

"Cũng còn tốt, cũng còn tốt, chân chính sáng tạo còn chưa hề đi ra đây."

"Ah, lẽ nào trong giấc mơ làm án còn không phải sáng tạo?"

"Cái này chỉ có thể coi là sáng tạo nhỏ, chân chính Inception không chỉ có riêng chỉ có giấc mơ. Từ chương 2: Bắt đầu, Inception mỗi một chương đều sẽ có một cái sáng tạo nhỏ. Loại này một ít sáng tạo nhỏ toàn bộ cộng lại, như vậy, người liền có thể chân chính hiểu rõ cái gì mới là trộm giấc mơ."

Nói xong, Hoàng Nhất Phàm mở ra file, bắt đầu viết Inception chương 2:.

Mà một bên Jack,

Nhưng là bị Hoàng Nhất Phàm lời nói cho kinh sợ đến.

Lập tức, không biết tại sao, Jack đột nhiên ác thú vị tiến vào nước Mỹ online diễn đàn phát ra một cái topic:

' trang đặc biệt trang đặc biệt, Inception đại dự đoán. '

' hắc hắc, trước tiên nói điểm cảm khái lời nói. Gần nhất Hyf đăng nhiều kỳ Inception, tin tưởng nhất định chấn kinh rồi mọi người nhân cầu đi. Tại hạ cùng với mọi người như thế, tại Inception Chương 1 ra từ lúc đến đây, cũng là cả kinh rồi tỉnh rồi mù. Đồng thời, trong lòng lại là hung hăng bội phục Hyf một cái. Chỉ là, mọi người cho rằng Inception mới chỉ là trong giấc mơ làm án đơn giản như vậy sao?

Thiếu niên, người quá ngây thơ rồi.

Theo miệng dựa vào tin tức, tương lai Inception đem mỗi một chương đẩy ra một cái sáng tạo, bảo đảm mỗi một chương đều phải kinh sợ mọi người nhân cầu.

Không có không làm được, chỉ có không nghĩ tới.

Đừng hỏi ta là ai, mọi người chỉ cần chờ chương mới nhất đôi mắt là được rồi. '

Cái này tự nhiên là Jack phát ra Bát Quái topic.

Đối với như loại này Bát Quái topic, từ trước đến giờ mọi người đều cảm thấy rất hứng thú.

Chỉ là, cái này Bát Quái thật sự là khoắc lác thời quá độ rồi. Tuy rằng không ít độc giả nhìn thấy cái này topic biểu thị rất là chờ mong, nhưng đối với cái này Bát Quái topic bên trong chỗ nói tương lai mỗi một chương đều sẽ có một cái sáng tạo, không ít độc giả đều biểu thị không tin.

Cái này dĩ nhiên không phải hoài nghi Hyf cái gì, chủ yếu là Inception đã viết ra một cái cho người trợn mắt hốc mồm sáng tạo. Chẳng lẽ còn có thể ở hóa ra sáng tạo phía trên, lại viết ra một chữ càng có sáng tạo sáng tạo?

Chỉ là, Inception nhất định là một bộ mỗi một chương đều phải kinh ngạc đến ngây người độc giả nhân cầu tác phẩm.

Tại Chương 1 đẩy ra trong giấc mơ làm án sáng tạo sau, ngày thứ hai Inception liền đã đôi mắt chương 2: Đăng nhiều kỳ.

"Mộng trong mộng làm án."

Đúng, chương 2: nội dung vở kịch nói vẫn là làm án.

Chỉ là, chương 2: làm án lại cùng làm một chương không giống nhau.

Chương 1 là trong giấc mơ làm án, chương 2: Liền là trong giấc mơ giấc mơ làm án.

Nếu như nói Chương 1 trong giấc mơ làm án sợ ngây người cả đám nhân cầu, như vậy chương 2: mộng trong mộng làm án nhưng là tại Chương 1 cơ sở phía trên, lại một lần nữa đem loại kích thích này cùng sáng khoái rung động vung đến lớn nhất, mới chỉ là vừa nhìn, liền từ đầu đến chân, một mực sáng khoái tới cực điểm.

' lần này ta phục rồi. '

' trong giấc mơ làm án, mộng trong mộng làm án. Ha ha, mờ mang tầm mắt, thật sự là lớn mờ tầm mắt nha. '

' ta cuối cùng đã rõ ràng cái gì là trộm giấc mơ rồi, người cho rằng tại người trong giấc mơ trộm người giấc mơ sao, không, ta là tại trong mộng của người trong mộng. '

' chẳng trách nhân vật chính Cobh nói mình là trộm giấc mơ cao thủ, dù cho trước đó cái kia ông trùm Saito đối với nhân vật chính trộm giấc mơ có phòng bị. Thế nhưng, hẳn cũng không nghĩ đến, làm chính mình sau khi tỉnh lại cái kia thế giới hiện thực, kỳ thực cũng chẳng qua là Cobh xây dựng cái kia giấc mơ. Loại này trộm giấc mơ, hẳn Meow còn thể nào phòng nha. '

' đúng nha, nếu như không phải là mộng bên trong trong mộng cái kia thâm xảy ra vấn đề, e sợ nhân vật chính đã đắc thủ. '

' ta hiện tại đã có một ít tin tưởng cái kia Bát Quái topic bạo liệu nội dung, chỉ là, tuy rằng ta tin tưởng, nhưng ta lại có một ít không thể tin được. Ta một bên chờ mong lấy càng thêm có sáng tạo nội dung vở kịch xuất hiện, nhưng ta lại cảm thấy cái này tựa hồ không khả năng. Vẫn là như này trước đó chỗ nói Chương 1 cùng chương 2: Đã đủ có sáng tạo rồi, chúng ta không sợ hãi muốn hỏi, Hyf còn phải như thế nào lại có sáng tạo? '

' a a, tuy rằng ta cũng không biết. Thế nhưng, ta nghĩ, đây chính là chúng ta cùng Hyf chênh lệch. Ngẫm lại Life of Pi mấy chục trên trăm cái phép ẩn dụ đi, đây quả thực là Thượng Đế tác phẩm. Tuy rằng Inception cùng Life of Pi sáng tác thủ pháp không giống nhau, nhưng cũng đồng dạng khiếp sợ người nhân cầu. '

' để cho chúng ta đồng thời chờ mong, chờ mong Inception cho chúng ta mang tới mạo hiểm cùng kích thích. '

Không có ngoài ý muốn.

Cũng sẽ không khiến người bất ngờ.

Tại chương 2: Mộng trong mộng sau, chương 3: Đúng hạn mà tới.

Khiếp sợ vẫn đang tiếp tục.

Như giả thuyết, khiếp sợ kinh khủng hơn.

Chương 3: nội dung, gọi là tạo mộng sư.

Cái gì gọi là tạo mộng sư, cái kia chính là thiết kế mộng cảnh người.

Nói cách khác, nhân vật chính chẳng những có thể dùng tiến vào người khác giấc mơ, tương tự, có thể thiết kế một cái đặc biệt giấc mơ.

Sáng tạo mang tới sáng khoái cảm giác lại một lần nữa tập kích cuốn tới.

Tuy rằng chương 3: Chỉ ở cuối cùng chỉ dùng mấy câu nói đến giao cho cái gì là tạo mộng sư, nhưng bởi vì tạo mộng sư một cái cái từ đưa tới bình luận, lại là vượt qua trước đây Chương 1 cùng chương 2:.

Ý tứ lại rõ ràng nhưng mà, chương 3: sáng khoái cảm giác so với Chương 1 chương 2: Càng tới trâu bò.

Vì sao lại có cảm giác như vậy.

Rất đơn giản.

Bởi vì, truyền nói thế giới của chúng ta chính là Thượng Đế chế tạo ra.

Tuy rằng tạo mộng sư sáng tạo không phải thế giới, sáng tạo mới chỉ là một cái giấc mơ. Thế nhưng, đối với trong giấc mộng nhân loại, sự vật, tất cả tới nói, tạo mộng sư cùng Thượng Đế sáng tạo thế giới hầu như không hề có sự khác biệt. Hoặc là nói, đối với trong giấc mộng người mà nói, tạo mộng người kỳ thực chính là Thượng Đế. Mà càng thêm khiến người ta cảm thấy khó mà tin nổi chính là, Thượng Đế sáng tạo thế giới vốn là chỉ là trong thần thoại cổ sự, rất nhiều người sẽ cảm thấy quá mờ ảo. Thế nhưng, Inception lại đem loại này trong thần thoại năng lực vận dụng đến hiện thực, chân thực thể hiện rồi Thượng Đế tạo vật lực lượng.

Đây là thần thoại giống như thủ bút.

Chỉ sợ là bất kỳ độc giả vào đúng lúc này nhìn đến đây, cũng đều sẽ không cảm được thần phục một câu:

Thượng Đế sáng tạo thế giới.

Hyf cũng như thượng đế bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Trọng sinh ngã vì thư cuồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.